

7129 4. V. B. a
V

fol. II

Tomus III

Empto p ioh Tichyll

2a.º vt expimtū ꝑ l' de stato ltm de aū.ª fol. 1 vt ltm 4ta 4ª 1.º ca.º

Ex Bibliotheca Joannis Bap.
tistæ à Scopach.

K. K.
LYCEAL
BIBLIOTHEK
zu
LAIBACH

Liber iiii.

Iber canonis q̄rtus incipit de egritudib⁹ ꝑticularib⁹ q̄ qū accidunt nō appropanē vni mēbro cōtinens septē sen. que cōprehēdūt viginti quatuor tractat⁹ r sūmas duas.

En ꝑma est de febrib⁹ us
f r est quatuor tractatus.

Tractat⁹ ꝑmus est de se. ephimera. r ptinet. xliiij .c.

De diffinitione se. r generibus febrium. c.i.

De prepatis ad febres. c.ij.

De horis febrium. c.iij.

Cognitio horaꝝ egritudis r ꝑprie status. c.iiij.

Sermo vniuersalis de febribus ephimeris. c.v.

Signa ꝑpa febriū ephimerarū distinctiua eas ab alijs. c.vi.

Permutatio se. ephimere. c.vij.

Signa permutatiōis se. ephimere ad febres alias. c.viij.

Curationis se. ephimere sm modum vniuersalem. c.ix.

Species se. ephimere. c.x.

De febre ephimera ex anguſtia r signis eius. c.xi.

De cura. c.xij.

De se. ephimera ex tristitia. c.xiij

De se. ephimera ex cogitatione c.xiiij.

De se. ephimera ex ira. c.xv.

De cura. c.xvi.

De febre ephimera ex vigilijs. cap. xvij.

De curatione. cap. xviij.

De febre ephimera ex somno r quiete. cap. xix.

De curatione. cap. xx.

De febre ephimera ex gaudio. cap. xxi.

De se. ephiera ex labore. c. xxii.

De febre ephimera ex timore. cap. xxiij.

De cura. cap. xxiiij.

De se. ephimera ex eūone. c. xxv.

De curatione. cap. xxvi.

De febre ephimera ex dolore. cap. xxvij.

De cura. cap. xxviij.

De se. ephiera ex sincopi. c. xxix.

De cura. cap. xxx.

De se. ephiera ex fame. ca. xxxi.

De se. ephimera ex siti. ca. xxxij.

De febre ephiera ex opplatone. cap. xxxij.

De febre ephimera ex nauſeatia facietate r replone. cap. xxxiiij.

De cura. cap. xxxv.

De se. ephiera ex apate. ca. xxxvi

De se. ephiera ex terrestreitate ei qñ cutis sit dura vt testa. c. xxxvii

De se. ephiera ex ca lor. c. xxxviij

De se. ephiera q̄ accidit ex frigore r balneatione. cap. xxxix

De febre ephimera ex soliditate ex aquis stipticis. cap. xl.

De signis. cap. xli.

De se. ephimera ex vio. cap. xlij.

De febre ephimera ex cibis calidis. cap. xliij.

De cura. cap. xliiij.

Principium sermonis de febribus putridis r complementū sermonis est in febrib⁹ sanguineis r cholericis.

t Ractatus secundus cōtinet. xlviij. ca.

Sermo vniuersalis de se. putridis. cap. i.

Sermo vniuersalis de signis febriū putredinis. cap. ij.

Signa insepabilia. cap. iij.

De rebus in quib⁹ differūt se. putredinis r i qb⁹ ꝯmunicāt. ca. iiij.

De significationibus accidentiū febrium. cap. v.

Sermo d rigore r frigore r horripilatione r fractiōe. cap. vi.

Intentio ad curatiōes vniuersales febriū putredinis. cap. vij.

De cibatione febricitantiū in generali. cap. viij.

Canō de dando i potu aquā ordei r sirupum acetosum. cap. x.

De curatiōib⁹ febriū acutaꝝ. c. x.

Rememoratio accidentiū q̄ difficilia sunt in se. cuti. cap. xi.

De regimine rigoris r horripilationis qñ superfluū. cap. xii.

Regimen superflui sudoris i febribus. cap. xiij.

Regimen fluxus sanguis narius superflui. cap. xiiij.

Regimē vomitus qui accidit eis capitulum. xv.

Regimē fluxus ventris qui accidit eis. cap. xvj.

Regimē sitis eoꝝ supfluc. c. xvij.

De profunditate somni qui accidit eis. cap. xviij.

De q̄itate capitū eoꝝ. cap. xix.

De inquietudine habentū febrē r aliorum. cap. xx.

De dolore ventris qui accidit. eis. cap. xxi.

De aspitate lingue eoꝝ. cap. xxij

De sternutatione assidua que accidit eis. cap. xxij.

De dolore capitis qui accidit eis capitulum. xxiiij.

De tussi eorum. cap. xxv.

De destructione appetitus eoꝝ capitulum. xxvi.

De bolismo eoꝝ. cap. xxvij.

De nigredie lingue eoꝝ. c. xxviij

De sincopi q̄ accidit eis. c. xxix.

De ꝓstrictiōe ābelit⁹ eoꝝ. c. xxx

De vehemētia tristitie eoꝝ. c. xxxi

Difficultas deglutiendi que accidit eis. cap. xxxij.

Frigus extremitatuꝫ quod accidit eis. cap. xxxij.

Sermo de se. cholerica. c. xxxiiij

Tertiana pura r vocatur trite⁹. capitulum. xxxv.

Differentia in tertianā purā r nō puram. ca. xxxvi.

Tertiana cōtinua. cap. xxxvij.

Cura tertiane pure. cap. xxxviij.

Cura tertiane nō pure. ca. xxxix

De se. aduſta r est illa que nominatur faricos. i. cauſon. ca. xl.

De signis eius. cap. xli.

De curationib⁹ ipius. cap. xlii.

De febre san. cap. xliij.

De signis eius. cap. xliiij.

De curationib⁹ se. san. cap. xlv.

Sermo de febre phlegmatica. capitulum. xlvi.

Sīg phlatice ꝓdice r est illa q̄ noiat animamos. cap. xlvii.

Sīg phlatice insepabilis r ē illa que noiat latica. cap. xlviii.

Febres que sunt in pluribus dispolitionib⁹ de genere phlaticaꝝ r sunt ex cholera q̄qꝫ r nō sunt ex eis q̄ fiunt ex melia a proprietate cum nominibus r iudiciis earum. cap. xlix.

Febris in qua occultat frig⁹ r apparet in calor est se. empialos r signa eius. cap. l.

De se. i aqua occultat calor r apparet i ea ea frigus r ē liparia capitulum. li.

Febris in q̄ ē vnaqueqꝫ duaꝝ rerum i vnoquoqꝫ duorū loco rum. cap. lii.

De se. sincopali hūorosa. ca. liii.

Febris sincopalis minuta subtilis. cap. liiij.

Ee se. diurna r nocturna ex phlegmate. cap. lv.

Curatio phlegmatice periodice capitulum. lvi.

Curatio phlegmatice isepabilis q̄ vocat latica. cap. lvii.

Curatio febris ex sincopi humorosa. cap. lviii.

Curatio febris ex sincopi minuta. cap. lix

Regimē nocturne r diurne. c. lx

De quartana periodica. cap. lxi

De signis. cap. lxii.

De cura. cap. lxiii.

Rememoratio solutiuoꝝ qb⁹ indiget post d. gōnez. cap. lxiiii.

Cibatio hītiū qurtanā. cap. lxv.

Cura habentiū quartanam continuam. cap. lxvi

De febre sextana r septana r silibus r nominat firamos r quidam nominat huiusmōi fere uolubilis. cap. lxvii.

De cura harum se. cap. lxviii.

Tractat⁹ tert⁹ ꝓtinet.xi.c.
De se.ethica. cap.i.
De signis ethice. cap.ii.
Signa aldbubul. cap.iij.
Cura ethice. cap.iiij.
Rememoratio medicinarum in frigidantium eos cap.v.
Rememoratio medicinarum humectantiū eos. cap.vi.
De cibatione habentium ethicā capitulum. vij.
De succurendo dispositionibus que sequntur ethicam.ca.viij.
De ethica senili. cap.ix.
De signis. cap.x.
De curatione ipsius. ca.xi.

Tractatus quartus de se. pestilentie ꝛ que sūt de genere eaꝝ ꝛ sunt febres pestilentie variole ꝛ morbili ꝛ cōtinet.xx. cap.

De se.pestilentie. cap.i
De signis eius. cap.ii.
Signa pestilentie. ca.iij.
Curationes se.pestilentialium. capitulum. iiij.
Preseruatio a pestilentia. ca.v
De variolis. cap.vi.
Signa appertionis variolarum ꝛ morbiliorum. cap.vii.
De morbilo. cap.viii
De signis saluis. cap.ix
De cura. ca.x
De cautela membroꝝ ꝛ regimine ipoꝝ a nocumto variolaꝝ ꝛ morbilorum. cap.xi.
De eradicatione vestigiorū variolarum. cap.xii.
De se.apostematum. cap.xiii
De signis earum ꝛ iudiciis ipaꝝ capitulum. xiiii.
De cura. ca.xv
De dispositionibus se. compositarum. cap.xvi.
De hemitriteo. cap.xvii
De signis hemitritei. ca.xviij.
De curatione eius. cap.xix.
De recidiuatione. ca.xx.

En secunda de pronostificatione ꝛ iudiciis crisis. cap.i.que ē duo tractat⁹

Tractatus primus de crisi ꝛ de intentionibus rerum significantiuz super eam ꝛ super bonitatez ꝛ malitiā in crisi ꝛ qd est in diuisionibus eius ꝛ iuditijs ipsius. cap.ii.
Sermo vniuersalis de signis crisis. ca.iii.
Signa motus materiei i crisi ad superiora. cap.iiii.
Signa distinguētia oīa illa c.v.
Judicium in his signis cōmunibus predictis ꝛ ꝓpis. ca.vi.
De signis declinatiōis materiei ad sudorem. ca.vii.
De signis declinatiōis materiei ad membra vrine. cap.viii.
De signis declinatiōis materiei ad viam egestionis. cap.ix.
De signis ꝙ crisis erit ex via matricis. cap.x.
De signis ꝙ crisis erit ex apertione venaram ani. ca.xi.
Signa crisis que fit cum permutatione. cap.xii.
Signa ꝙ illa permutatio est ad inferiora. cap.xiii.
Signa ꝙ illa permutatio est ad superiora. ca.xiiii.
Signa permutationis ad egritudinem aliam ca.xv.
Signa crisis cū exituris. ca.xvi.
Judicia in huiusmodi exituris. capitulum. xvii.
Signa casus spasmi in pueris. capitulum. xviii.
Signa casus rigoris. cap.xix.
Signa significantia crisim bonā capitulum. xx.
Signa significātia crisim malam capitulum. xxi.
Judicia de iudiciis signoꝝ significantiuz crisim malā. ca.xxij.
Signa digestionis ꝛ eius iudicia capitulum. xxiii.
Judicia de signis absolute. capitulum. xxiiij.
Rememoratio signorum bonorum cap.xxv
Judicia signoꝝ maloꝝ.ca.xxvi.
Rememoratio signorum malorum. cap.xxvii.
Signa mala pendentia ex forma ꝛ colore. ca.xxviii.
Signa sumpta ex dolore capitis capitulum. xxix.
Signa sumpta ex pte stōi.c.xxx.
Signa mala ex parte ābelitus. capitulum. xxxi.
Sig̃ mala ex pte sensus. c.xxxii.
Signa facta in oculo. ca.xxxiii.
Sig̃ ꝓportionalia istis.c.xxxiiii.
Sig̃ sūpta ex pte nasi. ca.xxxv.
Sig̃ sumpta ex pte auris.c.xxxvi
Sig̃ sūpta ex pte dētiū. c.xxxvij
Signa sumpta ex parte lingue ꝛ oris ꝛ que sequnt ca.xxxviij.
Signa sumpta ex radice linguꝝ ꝛ gutturis ꝛ meri. cap.xxxix
Signa mala sumpta ex parte venarum. ca.xl.
Signa mala sūpta ex mollificatione corpis ꝛ malitia respirationis ꝛ debilitate. cap.xli.
Signa mala ꝓpter formam incendi. cap.xlij.
Signa sūpta ex cute. cap.xliij.
Signa sumpta ex ventre ꝛ partibus hypocondriorū. ca.xliiij
Signa sumpta ex ano .c.xlv.
Signa sumpta ex virga ꝛ testiculis. cap.xlvi.
Signa sūpta ex matrice .c.xlvii.
Signa mala sumpta ex ptē extremitatum capitulum.xlviij.
Signa ex parte somni ꝛ vigilie sumpta capitulum.xlix.
Signa mala sumpta ꝓpter actionem manus capitulum.l.
Signa accepta ex doloribus capitulum .li.
Signa sumpta ex voce ꝛ locutione ꝛ tacitur tate capi.lii.
Signa sumpta ex ratione capitulum .liij.
Signa sumpta ex motib⁹ .c.liiij.
Signa sumpta ex extenuatione capitulum .lv.
Signa sumpta ex saltu ꝛ alicib⁹ capitulum lvi.
Signa sumpta ex somnis capitulum lvij.
Signa sumpta ex appetitu ꝛ siti capitulum .lviii.
Judicia et significationes icteritie capitulum .lix.
Significationes sumpte ex apostematibus capitulum .lx.
Signa sumpta ex parte bothoꝝ ꝛ que eis similantur cap.lxi.
Signa sumpta ex parte venaruz capitulum. lxij.
Signa sumpta ex rigore.c. lxiij.
Judicium euacuationis. capitulum lxiiij.
Judicia sudoris. cap.lxv.
Causa multitudinis sudoris capitulum. lxvi
Diuersitas membroꝝ in sudādo ꝛ cōtrariū eius. cap.lxvij
Diuersitas dispositionum in suadtione ꝛ alijs. cap.lxviij.
Dies in quibus multiplicatur sudor ꝛ minoratur. cap.lxix.
Modi significationum ex sudore. cap.lxx.
Signa sumpta ex parte sudoris capitulum. lxxi.
Signa sumpta ex parte pulsus. capitulum. lxxij.
Judicia fluxus sanguinis ex naribus. cap.lxxiij.
Significatiōes sumpte ex fluxu sanguinis narium. c.lxxiiij
Significationes sumpte ex sternutatione. cap.lxxv.
Judicia egestionis. cap.lxxvi.
Signa sumpta ex egestione. capituluu. lxxii.
Judicia vomitus. cap.lxxviij
Signa sūpta ex vomitu.c.lxxix.
Judicia vrine. cap.lxxx.
Signa mala sumpta ex paruitate ꝛ multitudine. ca.lxxxi.
Signa sumpta ex tenuitate vrie. capitulum. lxxxii.
Signa sūpta ex grossitudine vri

ꝛ cõturbatione eius.c.lxxxiii.
Signa sumpta ex vrina alba capitulum. lxxxiiij.
Signa sumpta ex colore in vria nigra in.fe.acutis.cap.lxxxv.
Signa sumpta ex vrina rubea. capitulum. lxxxvi.
Signa sumpta ex vrina flaua. capitulum. lxxxvij.
Signa sumpta ex sedimine. capitulum. lxxxviij.
Signa sumpta ex dispositiõibus que aggregantur ꝓpter significationes plures ex colore ꝛ substantia ꝛ ꝓprie earũ que sunt in vrinis oleaginibus. capitulum. lxxxix.
Signa mala sumpta.ex parte q̃litatis sepationis vrine. .c.xc
Numeratio signorum malorum in vrina. cap.xci
Signa mala in egritudinibus diuersorum generum cũ malitia sua ꝓpter tollerantiam in febricitantibus ꝛ alijs. ca.xcij.
Signa longitudinis egritudinis capitulum. .xciii.
Signa q egritudo consumetur cũ crisi ꝛ resolutiõe.ca.c.xciiii
Judicia recidiuationis. ca.xcv.
Signa recidiuationis.cap.xcvi.
Cause mortis. c.xcvii.
Cause mortis que accidit in boris febrium ꝛ signa qualitatis mortis egri. cap.xcviii.
Significatões imortis absq; crisi. cap.xcix.
Dispositiones que accidunt cõualescentibus.ca. .c.
Regimen cõualescentis. cap.ci.
Cibatio cõualescentis. ca.cii.
Motus egritudinum. ca.ciii.
Ractatus secũdus de diebus crisis ꝛ horis eius continet.xi. capitula.
De principio egritudinis ꝛ prima cõputatione crisis. ca..i
De cã diex crit̃ ꝓdox ei⁹.c.ii.
De proportionalitate dierũ crisis ad inuicem ꝛ primũ in fortitudine ꝛ debilitate ꝛ comparatione ipsarum ad egritudines. cap.iii.
Dies cretici. ca.iiii.
De diebus cadentibus i medio: capitulum. v.
De fortitudine dierũ cadentiũ inmedio ꝛ debilitate eorum. capitulum. vi.
De diebus bonis ꝛ malis ꝛ qui secundum ordinem sunt creti ci aut cadentes in medio ꝛ diebus indicationis. cap.vii.
De diebus qui nõ sunt cretici neq; per intentionez primã neq; per intentionem secundam. capitulum. viii.
De diebus indicationis. ca.ix.
Cognitio dierum crisis qm̃ dubitatur. cap.x.
De declaratione ꝓportionis dierum crisis ad plures egritudines. cap.xi.
En tertia de apostematibus ꝛ bothor ꝛ ẽ tres tractatus.
Tractatus ꝑmus de calidis eorꝝ ꝛ corruptis ꝛ cõtinet. xxv.c.
Sermo vniuersal' de apostematibus.capitulum. i.
De phlegmone. cap.ii.
Curatio phlegmonis. cap.iii.
Herisipila ꝛ speties eius. ca.iiii.
Curatio herisipile. ca.v.
Formica miliaris. ca.vi.
Curatio formice ꝛ que eius cursu currunt. ca vii.
Curatio miliaris. ca.viii
Pruna ꝛ ignis persicus. ca.ix.
Curatio prune ꝛ ignis persici. capitulum. x.
De vesicis ꝛ inflationibus. c.xi.
Curatio inflationum. cap.xii.
De essere. cap.xiii.
De curatione essere. cap.xiiii.
De herpete estiomeno ꝛ corruptione membrorum ꝛ differẽtia inter cancrenas ꝛ ascbachilos. capitulum.xv.
De cura. cap.xvi.
De althoboin. cap.xvii.
De cura. cap.xviii.
Capitulum de apostematib⁹ euenientibus in locis glandulos. capitulum. xix.
De exituris calidis. cap.xx.
De significationibus q apostema fit exitura. cap.xxi
De significationibus maturationis ꝛ signis eius. cap.xxii.
Judicia saniei. cap.xxiii
Significationes exiture intrinsece. cap.xxiiii.
Significatio maturationis intrinsece. cap.xxv.
Significationes propinquitatis eruptionis exiture intrinsece. capitulum. xxvi.
Curatio exiturarum apparentiũ capitulum. xxvii.
Maturatio ꝛ ingenium ad faciẽdum pus in exituris apparentibus. cap.xxviii.
Regimen exiturarum apparentiũ quãdo maturescũt.ca.xxix
De eruptionibus exituralibus. capitulum. xxx.
De cura. ca.xxxi.
Regimen exiturarum intrinsecarum. ca.xxxii.
Aldemenul. cap.xxxiii.
De cura. ca.xxxiiii.
De moro. ca.xxxv.
Ractatus secundus continet.xxii. capitula
De apostematibus frigis ꝛ q̃ currũt curiu eorꝝ. c.i.
De apate molli pblegmatico qđ nominat̃ vndimia. cap.ii.
De curatione apatis mollis.c.iii
De nodis. ca.iiii
De curatione eorum. cap.v.
De glandulis ca.vi.
De pustulis glandulosis. ca.vii.
De fugile. ca.viij
De scrofulis ca.ix.
De cura. ca.x.
De apatibus duris cap.xi.
De curatione eorum ca.xii.
Durities iuncturarum. ca.xiii.
De illis que nolant almismar. capitulum xiiii.
De cancro cap.xv.
De curatione ca.xvi.
Rememoratio regiminis soluẽdi ipsu m. ca.xvii.
Rem emoratio medicinarum local̃ium ad cancrum. ca.xviii.
De apatibus venenosis ꝛ inflationibus lacertorum. cap.xix.
De curatione eorum. cap.xx.
De vena medena ciuili. ca.xxi.
De cura. ca.xxii
Ractatus tertiꝰ de lepra continet.iii. cap.
De quiditate lepre ꝛ cã eius capitulum. i.
De signis cap.ij.
De cura cap.iii.
En quarta de solutione cõtinuitatis ꝛ ẽ ꝓter illud qđ pẽdet cũ fractura ꝛ algebra ꝛ est quatuor tractatus.
Tractatus primus de vulnerib⁹ in membris con tinet.xij.c.
Sermo vniuersalis de solutione conti uitatis .cap.i
Summa de vulneribus in membris cap.ii.
Sermo vniuersalis de intentiõe curationis vulnerum. ca.iii.
De cogitatione differẽtie ei⁹ qđ facit nasci carnẽ ꝛ qđ incarnat ꝛ qđ sigillat ꝛ corrodit de medicinis cap.iiij.
De perforatõe vulneris ꝛ alioꝝ qũ necesse est detegere ipꝝ.c.v.
De regimine vulneꝝ habentiuꝝ apostemata ꝛ dolores. ca.vi.
Regimẽ vniuersale in vulnerib⁹ viscerum deintus. cap.vij.
De qualitate ꝛ ligatura vulneꝝ. capitulum viij.
Medicine incarnantes vulnera capitulum. ix.
Medicine consolidatiue ꝛ sigillatiue cap.x.
De medicinis generantibus carnem in vulneribus ꝛ vlcerib⁹ capitulum xii.
De curatione vulnerũ existentũ

in cute capitis. cap.xij.
Ract⁹ secundus de ex
t coriatione ⁊ attritione et
contussione ⁊ torsione et
casu ⁊ offensione ⁊ disrupti-
ne ⁊ fluxu sanguinis et simili-
bus illis ⁊ cõtinet.xviij.cap.
Sermo vniuersalis. cap.i.
De cõtusione ⁊ attritiõe. cap.ij.
De cura. cap.iij.
De casu ⁊ offensiõe ad lapidem
⁊ parietem aut ad aliud. capi
tulum.iiij.
De cura. cap.v.
Offensio supra ventrẽ ⁊ viscera.
cap.vi.
Dispositio verberati cũ flagellis
⁊ similibus ⁊ curatio ei⁹.
cap.vij.
De torsione. cap.viij.
De excoriatiõe ⁊ est in ea exco-
riatio calciamentoꝝ. cap.ix.
De punctura ⁊ disruptione ⁊ ex
tractiõe eius qõ retinet de spi-
nis ⁊ sagittis ⁊ ossibus.
cap.x.
Medicine attractiue. cap.xi.
Canon curatiõis adustiõis ignis
cap.xij.
Medicine ad cõbustionẽ q̃ sunt
fm intentionẽ primam. capi
tulum.xiij.
Medicine ad adustionẽ que sũt
fm intentionem secundam.
cap.xiiij.
Adustio aque calide. cap.xv
De fluxu san.⁊ retẽtione eius.
cap.xvi.
Canon curatiõis fluxus sangui-
nis. cap.xvij.
De narratiõe medicinaꝝ simpli
ciũ ⁊ cõpositarũ specierum di-
uersarũ fortiũ in ꝓhibẽdo flu
xum sanguinis. cap.xviij.
Ract⁹ tertius de vlceri
t bus ⁊ cõtinet.xiiij.cap.
Sermo vniuersalis de vl
cerib⁹. cap.i.
Canon curatiõis vlcerũ. cap.ij.
Curatio vlcerũ virulentorum.
cap.iij.
Curatio vlcerũ sordidorum.
cap.iiij.
Curatio vlcerum profundorum
⁊ occultoꝝ. cap.v.
Curatio vermiũ vlcerosorum.
cap.vi.
Facientia nasci carnem in vlceri-
bus. cap.vij.
Curatio vermiũ corrodẽtium se.
cap.viij.
Curatio vlcerũ putrefactorũ ma
lorũ. cap.ix.
Curatio eoꝝ q̃ sũt difficilis cõso-
lidatiõis ⁊ alioꝝ q̃ sũt i vltimo
malitie. cap.x.
Curatio fistulaꝝ ⁊ corporũ que
non cõglutianẽ. cap.xi.
De carne addita super vulnera.
cap.xij.
Regimẽ vlcerũ disruptorũ ꝑter
cõsolidationẽ. cap.xiij.
Uestigia vlcerũ ⁊ vulnerũ. capi
tulũ.xiiij.
Ract⁹ quartus de solu
tione continuitatis ner-
uorum ⁊ eius quod pen-
det cũ restauratiõe ⁊ contin̄et.
cap.xiiij.
De solutione cõtinuitatis neruo
rum de vulneribꝰ neruoꝝ ⁊ q̃
currũt cursu eoꝝ. cap.i.
Canon curatiõis solutionis cõti
nuitatis neruoꝝ. cap.ij.
Medicine vulnerum neruoꝝ et
vlcerũ eoꝝ. cap.iij.
De aꝑatib⁹ que accidunt neruis
vulneratis. cap.iiij.
De attritiõe neruoꝝ ⁊ torsione
eorum. cap.v.
Judiciũ neruoꝝ corruptorum.
cap.vi.
De duritie neruoꝝ ⁊ eoꝝ torsio-
ne. cap.vii
Rememoratio egritudinũ ossiũ
cap.viii.
De vẽtositate spine ⁊ corruptiõe
ossis. cap.ix.
Signũ corruptiõis ossis. cap.x.
Curatio. cap.xi.
Modus secãdi os corruptum.
cap.xii.
De eo quod remanet de frustis
ossis ⁊ corticib⁹ ei⁹ in vlceribꝰ
cõsolidatis. cap.xiii.
De medicinis fracture ossis.
cap.xiiii.
En quinta icipit de restau
ratione ⁊ ẽ tres tractatus
Tractat⁹ ꝑmus de disloca
tiõe ⁊ restauratiõe ⁊ cõtinet
xxxi.cap.
Sermo vniuersalis de dislocatio
ne. cap.i.
Signa dislocatiõis vniuersalia.
cap.ii.
Signa declinatiõis. cap.iii.
Signa additionis longitudinis
iuncture absq̃ dislocatione.
cap.iiii.
Curatio declinationis ⁊ disloca-
tionis. cap.v.
Curatio longitudinis iuncture.
cap.vi.
De dislocatione mãdibule.
cap.vij.
De dislocatiõe furcule. cap.viij.
De dislocatiõe humeri. cap.ix.
De signis dislocatiõis adiutorij
cap.x.
De cura eius. cap.xi.
De dislocatione spatule.cap.xij.
De dislocatiõe ossis parui apud
humerũ. cap.xiij
De curatione. cap.xiiij.
De dislocatiõe cubiti. cap.xv.
De cura. cap.xvi.
De dislocatione iũcture rascete.
cap.xvij.
De dislocatione digitoꝝ. capi
tulũ.xviij.
De cura eius. cap.xix.
De sepatione ossis rascete. capi
tulũ.xx.
De dislocatiõe spondiliũ ⁊ sepa-
tione eoꝝ. cap.xxi.
De cura. cap.xxij
De dislocatiõe alhosos.ca.xxiij.
De dislocatione anche.ca.xxiiij.
De signis. cap.xxv.
De cura. cap.xxvi.
De dislocatione geniculi. c.xxvij
De cura. cap.xxviij.
De dislocatione arefatu ⁊ ẽ rotu
la genu. cap.xxix.
Dislocatio iũcture tali apud cal-
caneũ. cap.xxx.
De dislocatione ossis pedis.
cap.xxxi.
Ract⁹ secũdus de radi
t cib⁹ vniuersalib⁹ i fractu
ra ⁊ cõtinet.xix.cap.
Sermo vniuersalis i fractura c.i.
De radicib⁹ restauratiõis ⁊ liga
ture. cap.ij.
De ãmonitiõe restauratiõis.c.iij
De ꝑparatiõe restaurãdi.cap.iiij
De q̃litate ligaturarũ ⁊ astellaꝝ.
cap.v.
De q̃litate ligature cũ expositiõe
⁊ distinctione. cap.vi.
De q̃litate astellarũ. cap.vij.
De q̃litate administratiõis astel-
laꝝ cũ distinctiõe ⁊ expositiõe
cap.viij.
De fractura cũ vulnere. cap.ix.
De fractura male restaurata.
cap.x.
De epithimatib⁹ fracture ⁊ q̃ cur
rũt cursu eoꝝ. cap.xi.
De epithimatib⁹ conferentib⁹ ⁊
que currunt cursu eoꝝ ⁊ cõ ue
niẽtib⁹ pruritui. cap.xij.
Epithima ad idurãdũ alrosboth
cap.xiij.
Regimẽ equationis alrosboth.
cap.xiiij.
Medicine lenificãtes duritiẽ iun
cturarum. cap.xv.
Cõfortãtia mollificationẽ.c.xvi.
De administratione aque calide
⁊ olei. cap.xvij.
De cibatiõe restaurati ⁊ potione
eius. cap.xviij
De imutatione ad res que sequñt
ad fracturã ⁊ restaurationẽ ⁊
necesse est vt succurrat eis. ca
pitulum.xix.

Liber.iiii.

Ractatus tertius ꝛ conti
net.cap.xix.
Be fractura cranei.capi-
tulum.i.
Be farctura mandibule. cap.ij.
Be fractura nasi. cap.iij.
Be fractura furcule. cap.iiij.
Be fractura spatule. cap.v.
Fractura cassi. cap.vi.
Fractura costarum. cap.vij.
Be eo quod accidit spondilib⁹.
cap.viij.
Be fractura adiutorij. cap.ix.
Be fractura brachij. capi
tulum.x.
Be fractura rascete. cap.xi.
Be ossibus digitorum. capi-
tulum.xij.
Be fractura ossis lati anche.capi
tulum.xiij.
Be fractura coxe. cap.xiiij.
Be fractura anuli geniculi. ca
pitulum.xv.
Be fractura cruris. cap.xvi.
Be calcaneo. cap.xvij.
Be fractura tali. cap.xviij.
Be fractura digiti pedis. capi-
tulum.xix.
En sexta de venenis ꝛ est
quinq; tractat⁹ ꝛ tres sum
me.
Tractat⁹ primus de iudicijs eius
qđ scitur de dispositionib⁹ ve-
nenoꝝ ebibitoꝝq; ꝛ distinctio
ne sermonis in curationib⁹ ve
nenoꝝ que non sunt ex anima
libus ꝛ continet.v.cap. ꝛ tres
summas.
Sermo vniuersalis in cauendo a
venenis que in potu dant ꝛ cu
ratione eorum. cap.i.
Sermo vniuersalis de venenis
ebibitis. cap.ij.
Significationes spetierum vene-
norum. cap.iij.
Canon curatiõis eius qui in po-
tu sumpsit venenũ. cap.iiij
Medicine cõmunes in venenis.
cap.v.
Uma prima de venenis
congelatoꝝ ex mineris ꝛ
alijs ꝛ cõtinet.cap.xi.
Be lapide armeno ꝛ cura ei⁹.c.i.
Be argẽto viuo ꝛ cura ei⁹. ca.ij.
Be litbargyrio ꝛ limatura plũ-
bi ꝛ curatiõe amboꝝ.cap.iij.
Be potu ceruse ꝛ curatione eius
cap.iiij.
Be gypso. cap.v.
Be ʼvzifur ꝛ almagra ꝛ cura. ca-
pitulum.vi.
Be alziniar. cap.vij
Be limatura ferri ꝛ scoria ipsius
cap.viij.
Be calce viua arsenico ꝛ curatio
ne. cap.ix.
Be aqua saponis dragãto ꝛ alu
mine. cap.x.
Be potu aque frigide in ieiunio
ꝛ curatiõe ei⁹. cap.xi.
Umma sta venenoꝝ ex
plãtis ꝛ cõtinet.xxxiij.ca.
Be napello. cap.i.
Be cornua spice. cap.ij.
Be murion ꝛ curatiõe ei⁹.ca.iij.
Numerus medicinarũ calidarũ
venenosarum.
Be euforbio ꝛ curatione eius.
cap.iiij.
Be lacte titimalorum ꝛ curatiõe
eius. cap.v.
Be scamonea ꝛ cura ei⁹. cap.vi.
Be almezerion ꝛ camelea ꝛ cu-
ra. cap.vij.
Be oleãdro ꝛ cura ei⁹. cap.viij.
Be anacardis ꝛ cura eoꝝ.ca.ix.
Be alkebikengi. cap.x.
Be staphisagria ꝛ cura ei⁹. c.xi.
Be ruta agresti. cap.xij.
Be tephilia ꝛ curatione eius.ca-
pitulum.xiij.
Be algelbenech ꝛ curatione ei⁹
cap.xiiij.
Be adende asini. capitulũ.xv.
Be cõdisi ꝛ helleboro albo ꝛ ci-
clamine ꝛ suceo cucumeris asi
nini ꝛ spetiebus nigellis male
ꝛ agarico nigro ꝛ curatiõe ei⁹.
cap.xvi.
Be helleboro nigro ꝛ curatiõe
eius. cap.xvij.
Be almoxas danich. cap.xviij.
Be aldendiu ꝛ curatione eius.
cap.xix.
Be kesbu alkerua ꝛ sisamo.c.xx
Be castoreo ꝛ curatione eius.
cap.xxi.
Be squilla agresti ꝛ curatione ei⁹
cap.xxij.
Be strangulatore adib ꝛ strãgu-
latore leopardi. cap xxiij.
Be areddarot. cap.xxiiij.
Be cortice rizi ꝛ curatione eius.
cap.xxv.
Be semine vrtice ꝛ curatione ei⁹
cap.xxvi.
Be turbit malo citrino ꝛ nigro ꝛ
curatione eius. cap.xxvij.
Be sabardion. cap.xxviij.
Be tusom. cap.xxix.
Be medullis fructuũ rancidis ꝛ
curatione eius. cap.xxx.
Be vino puro i ieiuno ꝛ curatio
ne eius. cap.xxxi.
Be melle malo ꝛ curatiõe eius.
cap.xxxij.
Be aldibic ꝛ curatione eius.
cap.xxxiij.
Umma tertia de medici-
nis venenosis frigidis q̃ sũt
ex plãtis venenosis frigidis
ꝛ cõtinet.c.xi.
Be opio ꝛ curatiõe ei⁹. cap.i.
Be nuce methel ꝛ curatiõe eius.
cap.ij.
Be alia broce ꝛ curatiõe ei⁹. c.iij
Be darsion ꝛ curatiõe ei⁹.ca.iiij.
Be iusqamo al.ꝛ curatiõe ei⁹.c.v
Be iusqamo ni.ꝛ cura.ei⁹. c.vi.
Be vua vulpis stupefactiua ma
la ꝛ curatiõe ei⁹. cap.vij.
Be coriãdro hũido ꝛ curatione
eius. cap.viij.
Be psilio ꝛ curatiõe ei⁹. cap.ix.
Be fungis ꝛ tuberib⁹ malis ꝛ cu
ratiõe eius. cap.x.
Be sagittis armenis ꝛ earũ cura
tione. cap.xi.
Ractat⁹ bis cõtinet.xxi.c.
Be venenis ebibitis que
sũt ex alijs. cap.i.
Be alijs ⁹ q̃ interficiunt omnino
corporibus suis aut corrum-
punt. cap.ij.
Be cantaridib⁹ ꝛ curatiõe earũ
cap.iij.
Be lepore marino ꝛ curatiõe ei⁹
cap.iiij.
Be stellione ꝛ alharbe ꝛ curatio
ne eorũ. cap.v.
Be lacertis. cap.vi.
Be potu salmãdre. cap.vij.
Be ranis lacunalib⁹ viridib⁹ et
marinis rubeis. cap.viij.
Rane citrine. cap.ix.
Iuisio alia huius partis
Pisces frigidi ꝛ curatio eo
rum. cap.x.
Be assaturis suffocatis ꝛ carne
corrupta. cap.xi.
Enus secũdũ de alijs⁹
ꝛ sũt sicut fella interficiẽtia
ꝛ extremitas caude cerui
Fel vipe ꝛ curatio ei⁹. cap.xij.
Fel leopardi ꝛ curatio ei⁹. c.xiij.
Fel canis aq̃ ꝛ curatio ei⁹.c.xiiij.
Extremitates caude cerui ꝛ cura
tio ei⁹. cap.xv.
Enus tertiũ hui⁹ diuisio-
nis.
Sanguis tauri recẽs ꝛ cu
ratio ei⁹. cap.xvi.
Sudor bestiarum ꝛ curatio eius
cap.xvij.
Qua albarbe ꝛ curatio eius.
cap.xviij.
Lac corruptũ ꝛ curatio ei⁹.c.xix
Sanguis cõgelatus. cap.xx.
Cõgelatio lactis in stõ ꝛ curatio
eius. cap.xxi.
Ractat⁹ terti⁹ ꝛ continet
cap.lvij.
Be regimine morsionis
vlis ꝛ de effugatiõe venenoꝝ
ꝛ de curatiõe mordicatiõis ser
pentũ ꝛ spetieb⁹ eorũ. cap.i.
Ebibita sup morsionem. cap.ij.
Be epithimatib⁹ sup puncturas

cap.iij.
De epithimatibus ex quib⁹ qũ liniuntur corpora non approximant eis venenosa. cap.iiij.
Ad effugandum venenosa vniuersaliter. cap.v.
De effugatione serpentum ⁊ venenosorum animalium. cap.vi.
Cautela mirabilis a venenosis animalibus. cap.vij.
Res quas quidam dixerũt un destructione rapatium. cap.viij.
De effugatione serpentum. cap.ix.
De effugatione scorpionum ⁊ interfectione eorum. cap.x.
Effugatio pulicum. cap.xi.
Effugatio pulicum ⁊ cimicum. cap.xij.
Effugatio mustelle. cap.xiij.
Effugatio muris ⁊ eius interfectio. cap.xiiij.
Effugatio formicarum. cap.xv.
Effugatio muscarum ⁊ earuz interfectio. cap.xvi.
Effugatio vesparũ. cap.xvii.
Effugatio scarabeorũ. cap.xviij.
Effugatio albaratbati. cap.xix.
Effugatio tince. cap.xx.
De spetiebus serpentum. cap.xxi.
De morsu basiliscbi ⁊ est primus surdorum ⁊ barmene ⁊ nescio an est ipse an ali⁹. cap.xxij.
De barmene. cap.xxiij.
Signa morsus serpentis nominati birundo ⁊ est de surdis. cap.xxiiij.
Signa morsus aspidis sicce ⁊ est de surdis. cap.xxv.
De morsu serpentis et asilus. cap.xxvi.
Cornuta. cap.xxvij.
De signis morsus ei⁹. ca.xxviij.
De serpente qui nominatur andrius kedusudurus. cap.xxix
De cura. cap.xxx.
De bydra. cap.xxxi.
Sermo vniuersalis de morsu viperarum ⁊ iudicio earum. cap.xxxij.
Curatio morsus viperaruz ⁊ est sicut canon. cap.xxxiij.
Reliqua ebibita laudata in morsu viperarum. cap.xxxiiij.
Emplastra de foris. cap.xxxv.
De serpentibus qui egredi faciunt sanguinem ex poris omnibus. cap.xxxvi.
De cura. cap.xxxvij
De facientib⁹ sitire. cap.xxxviij.
De curatione eorũ. cap.xxxix.
De cafezati ⁊ altaraxati. cap.xl.
De saliẽte ⁊ inuadẽte. cap.xli.
Illicinus ⁊ est durissos. cap.xlij.
De curatione eorum. cap.xliij.
Biliares. cap.xliiij.
Serpens nominatus scisetati. cap.xlv.
Serpens aracis vel aspis babẽs colores diuersos. cap.xlvi.
Serpens triscalis. capitulum xlvij.
Famulus. cap.xlviij.
De amiudut⁹ ⁊ caubarus ⁊ margaros. capitulum. xlix.
De cura eorũ. cap.l.
Serpens nominatus selsir ⁊ est putrefaciens. cap.li.
Cura eorum. cap.lij.

De spetiebus serpentum qui nocent quum mordẽt per vulnus non per venenum de quo sit curandum ⁊ sunt serpẽtes magni corporis valde.
De draconе. cap.liij.
Albedisimon persin. capitulum.liiij.
De morsu draconis marini. capitulum.lv.
Barne carmen. capitulum.lvi.
Albatraf ⁊ bauden. capitulum.lvij:

Tractatus quartus continet.cap.xv.
De morsu hominis ⁊ q̃drupedum. capitulum.i.
Sermo vniuersalis de curatione morsus. cap.ii.
Morsus hominis factus in homine. capitulum.iij.
Morsus canis domestici nõ rabiosi: ⁊ similiter morsus adib ⁊ similium. capitulum.iiij.
Morsus canis rabiosi ⁊ adib rabiosi ⁊ mustelle rabiose ⁊ aliorum de illis que dicuntur. cap.v.
De rememoratione eorum que rabiosa fiunt preter ea que diximus. capitulum.vi.
Dispositiones eius quẽ momordit canis rabiosus. capitulum.vij.
Differentia inter illuz quem momordit canis rabiosus ⁊ non rabiosus. capitulum.viij.
Curatio eoruz. capitulum.ix.
Morsus leopardi ⁊ lyncis ⁊ leonis ⁊ vulnera vnguium eoruz ⁊ curatio eorum. capitulum.x.
De morsu crocodili. capitulum.xi.
De morsu simij. capitulum.xii.
De morsu gatti. capitulum.xiii.
De morsu mustelle. capituluz.xiiii.
De morsu mugali ⁊ est alcale et de cura eius. cap.xv.
Tractatus quintus continet.cap.xxvi.
De punctura paruoruz venenosorum ⁊ morsum eorum. capitulum.i.
e spetiebus scorpionis silvestris. cap.ii
Quod accidit de punctura eorum ⁊ curitione eoruz. capitulum.iii.
De algerarat ⁊ curatione ei⁹. capitulum.iiii.
Speties aranearum ⁊ alsceib en ⁊ rutelarum. capitulum.v.
De eo q̃ accidit ei quez mordet rutela. capitulum.vi.
De curatione eius. capitulum.vii.
esciebi ⁊ curatione eius. capitulum.viii.
De arena ⁊ curatione ⁊ signis ei⁹ capitu.ix.
Duo animalia que dixerunt quidam sapientum medicorum. cap.x.
Animal aliud quod nominatur tubarse. capitulum.xi.
Pediculus vulturis nominatus debeperfice et menluce grece et ragarius indice et curatio eius. capitulum.xii.
Altamula ⁊ porcus lupi. capitulum.xiii.
Uespa. cap.xiiii.
Curatio eius. capitulum.xv.
Aspis ⁊ curatio eius. capitulum.xvi.
Formica volans ⁊ res alia ei similis. capitulum.xvii.
Stellio ⁊ lacerta. capitulum.xviii.
Animal babens.xliiii.pedes.capitulum.xix.

Liber.iiii.

De morsu salmandre. Cap.xx.
De curatione eius. cap.xxi.
Sacculus durni cãpestre ⁊ marinum. cap.xxij.
Scorpio marinus. cap.xxiij.
Aranea marina. cap.xxiiij.
De morsu aranee marine rubee cap.xxv.
Summa curationis reptiliũ marinoꝝ ven enosorũ. cap.xxvi.

Ēn septima de decoratione ⁊ est tres tractatus.

Tractatus primus continet. cap.xxv.

De dispositione capillorum ⁊ in ipso sunt furfures. Cap.i.
De causa destructionis capillorum. cap.ij.
De pluribus embrocis capillorum. cap.iij.
De facientibus nasci pilos fortibus. cap.iiij.
De alopitia ⁊ tyria. cap.v.
De cura. cap.vi.
De eis que abradunt pilos. cap.vij.
De cura eius quem cõbussit psilotrum. cap.viij.
De eis que prohibent odorẽ psilotri. cap.ix.
De illis que prohibent ortum pilorum. cap.x.
Incrispantia. cap.xi.
De illis que planos faciũt capillos. cap.xij.
De scissione capillorũ. cap.xiij.
De illis que subtiliant capillos. cap.xiiij.
Sermo de adolescẽtia ⁊ canitie. cap.xv.
De eis que canitiem tardant. cap.xvi.
Linimenta prohibentia canitiẽ. cap.xvij.
De rememoratione tincturaruꝫ. cap.xviij.
Benigrantia. cap.xix.
Facientia flauum ⁊ que currunt cursu eorum. cap.xx.
Rubificans forte. cap.xxi.
Albificantia. cap.xxij.
Succursus dispositionib⁹ sequẽtibus tincturas. cap.xxiij.
De furfuribus. cap.xxiiij.
De cura. cap.xxv.

Tractatus secundus continet.cap.xij.

De dispositione cutis ex parte cutis. cap.i.
De rebus colorem facientib⁹ bonum cum splendore ⁊ rubificatione ⁊ abstersione subtili. cap.ij.
De conseruatione cutis a vento ⁊ sole ⁊ frigore. cap.iij.
De vestigijs percussionis ⁊ vestigijs nigris. cap.iiij.
Uestigia vicerum ⁊ variolarum. cap.v.
Sanguis mortuus ⁊ lentigines magne ⁊ panus. cap.vi.
Alguassen. cap.vij.
De curatiõe albedsanem ⁊ rubedinis superflue. cap.viij.
De morphea ⁊ alguada ⁊ albaras alba ⁊ nigra ⁊ signa eius. cap.ix.
Cura morphee nigre. cap.x.
Cura albaras ⁊ alguada. cap.xi.
Curatio albaras nigre. cap.xij.

Tractatus tertius de eis que accidunt in cute non in colore eius continet. cap.xxvij.

De sabasati ⁊ restrengi ⁊ balkiati ⁊ aluatbiz. cap.i.
De cura. cap.ij.
De impetigine. cap.iij.
De curatione eius. cap.iiij.
De bothor lenibus. cap.v.
De scabie ⁊ pruritu. cap.vi.
De cura. cap.vij.
De desudatione. cap.viij.
De cura. cap.ix.
De planta noctis. cap.x.
De curatione. cap.xi.
De verucis. cap.xij.
De curatione eius. cap.xiij.
De cornib⁹ ⁊ curatiõe. cap.xiiij.
De fissuris que apparẽt super cutem ⁊ labia ⁊ extremitates. cap.xv.
Cura fissurarum cõis. cap.xvi.
Fissure labiorũ. cap.xvij.
Fissure pedum. cap.xviij.
Fissure manuũ. cap.xix.
Ulceratio alchatim. cap.xx.
De odore horribilis cutis ⁊ ascellis ⁊ vrina ⁊ egestiõe. cap.xxi.
Curatio corruptiõis odoris corporis cõmunis. cap.xxij.
Cura fetoris ascellarũ. cap.xxiij.
Cura fetoris egestionis ⁊ ventositatis. cap.xxiiij.
De fetore vrine. cap.xxv
De pediculis ⁊ lendinibus. cap.xxvi.
De cura. cap.xxvij.

Tractatus quartus de dispositionib⁹ que pendent ex corpore ⁊ extremitatibus ⁊ cõtinet.cap.xvij.

De ablatione extenuationis. cap.i.
De cura. cap.ij.
Regimen bonum ad extenuationem factam causa crete ⁊ oppilationis partiũ epatis ⁊ sipbac cap.iij.
De impinguãdo mẽbruꝫ quodlibet sicut manum aut pedem aut labium: aut nasum: aut pectinem aut virgam. cap.iiij.
De masculis superflue pinguedinis. cap.v.
De extenuando. cap.vi.
De extenuatione membrorum particulariuꝫ sicut mammille testiculi ⁊ manus ⁊ pedes ⁊ similium. cap.vij.
Sermo de extenuatione vnguiũ de panaritio. cap.viij.
De curatione. cap.ix.
Aures muris ⁊ fissura vnguium ⁊ acuitas earum. cap.x.
Spasmus ⁊ putrefactio ⁊ curuitas ⁊ leprositas que accidunt vngui. cap.xi.
Ingenium in incidẽdo vnguem malum in forma sua ⁊ in colore suo ⁊ in reliquis maculis vt nascatur loco ei⁹ vnguis eius. cap.xij.
De conseruatione eius qnod oritur. cap.xiij.
De baras qui accidit sup vngues cap.xiiij.
De citrinitate que accidit vnguibus. cap.xv.
De attritione vnguium.cap.xvi.
Mortuus sanguis sub vngue. cap.xvij.

Liber canonus quartus incipit de egritudinibus p ticularibus que qum accidunt non appropriantur vni membro.continens septem sen.

Fen pria est de febribus:t cõtinet quatuor tractat⁹.
Tractatus primus de febre ephimera.

De diffinitione febris t generibus se. Cap'm.p^m.

Febris est ca
lor extraneus accen-
sus i corde t pcedēs
ab eo mediantib⁹ spi
ritu: t sanguine p ar-
terias t venas i totū
corpus: t iflāmat in
eo iflamatiõe que no
cet opationib⁹ natu-
ralib⁹:nõ sicut calidi
tas ire t laboris: qū
nõ vltimat:t impedit opationez ita vt retineat. Et sunt qdam hominū q diuidunt febres in duas diuisiões p̄mas.s.in febrem egritudinē:t in febrem accidens t ponunt febres apostematum de genere febris accidētis.

Et intētio qdem sermonis eor est q febris egritudinalis est illa inter quā:t cām que nõ est egritudo:non ē mediū sicut febris putredinis. Putredo.n. est cā ei⁹ absqz medio t nõ est putredo in se ipsa egritudo:imo ē cā egritudinis. Febris vero apatis est accidens apati existens:dū est apa sequens ipm t apa est egritudo in se ipso. Et cõtradicenti qdem inest vt dicat:qm̄ si propterea q febris apatis sequtur caliditatem ei⁹:t sequitur ex dolore ipius:est simile vt sit febris accidēs:tūc oportet vt sit plm febriū ephimera accidens:t si ipsa sequitur putredinem que est in apate:tunc apa non est causa ei⁹ prima:vnde est apa:imo qtum ad putredinem que est in ipso. Causa igit ei⁹ que est essentialis est putredo:t apostema nõ est causa ei⁹ nisi p accidens. Et dicimus q si nõ significauerint p febrem accidens hoc imo nõ intellexerunt p eam:nisi q ipsa sequit apostema hoc:t inueniunt eam p intentionē apatis. Similiter ergo est dispositio febrium putredinis p cõparationem ad putredinem. Hec occupatio in huiusmodi cõtradictionib⁹ est illud quod nõ confert in scientia medicine aliquid:t facit medicum,pcedere ex arte sua:ad inqsitiões que fortasse impediūt ipm ab arte sua. Procedam⁹ ergo secūdum id quod cõsuetum est. Dicamus ergo,p pterea q febres apostematum t oppilationum sunt febres accidentes t alie febres sunt egritudines: tunc cõueniens est vt dicamus:qm̄ ppterea q omnia que sunt in corpore hominis sunt tria genera.s.membra continētia illud quod ē in eis de humiditatib⁹ t spiritib⁹.quorum cõparatio est comparatio parietum balnei. Et humiditas recõdita:t ei⁹ comparatio est comparatio aque balnei. Et spūs alijs vitalis t naturalis t vapores effusi t comparatio eor est comparatio aeris balnei:t aer balnei quādo infrigidat illud qđ est vicinum ei: nõ oportet vt ipse extinguat:imo possibile est vt remaneat t redeat t calefaciat illud qđ ei vicinum est. Similiter est vnus istor trium genex extra qđ non inuenit in homine genus corporeū. Nam si accendat febris in membris radicalib⁹ accensione prima:sicut accenditur adustio:verbigratia:vt in parietib⁹ balnei:aut p follem ferrarij:aut p ollam coci:tunc illud gen⁹ febrium nominatur febris ethica. Et si accendit febris accensione prima in humoribus:deinde accendatur ex eis in membris sicut accidit:vt accendat aqua calida in balneo.t igniant lateres ei⁹ causa eius:aut ius calidū in olla t accendat olla cā eius:tunc illud gen⁹ febrium nominatur febris humoris. Et si accendat febris accensione sua prima in spiritibus:t vapor ib⁹ deinde accendat ex eis in membris.Et humoribus. Sicut accidit vt perueniat ad balneum aer ignis qui accendat in eo:t calefaciat aerem eius:t perueniat ad aquam t parietes.tunc genus illud febris nominat febris ephimera:qm̄ est accensa in re subtili que resoluit cuz velocitate.t raro pertransit diem cum nocte sua:nisi conuertat ad gen⁹ aliud febrium. Hec ergo diuisio febrium est per modū p̄pinqum diuisioni euenieti p differentias. Et diuidun tur febres alio modo. Dicitur.n.q de febrib⁹ sunt febres acute.t de eis sunt nõ acute. Et de eis sunt croni ce:t de eis sunt non cronice:t de eis sunt nocturne:t de eis sunt diurne:t de eis sunt salubres recte: t de eis sunt habentes accidentia horribilia.Et de eis sunt diminentes.t de eis sunt insepabiles.Et de eis insepabilib⁹:sunt quedaz quib⁹ sunt remissiones:t de eis sunt quib⁹ sunt itēsiones.Et de eis sūt quib⁹ sunt exsortiatões.Et de eis sunt similes.Et de eis sunt frigide habentes rigorez aut horripilationem.Et de eis sunt simplices.t de eis sunt composite.

De preparatis ad febres. C.ij.

Dixerunt qdam q corpora vehementi⁹ preparata ad febres sunt corpora calida t humida: t ppie qum humiditas est fortior caliditate.t isti qdem sunt fetidi sudoris t vrine t egestionis. Et corpora calida t sicca itez sunt p̄parata ad febres calidas:t incipiunt prius ephimere:deide festinat ad putredinem t adustionē:t qñqz faciunt cadere in ethicam. Et sequnt ea ambo: que equant in humiditate t siccitate:t dominat caliditas:t ista sunt de genere eor in quib⁹ incipit febris vaporis calidi deinde pmutatur ad febrez humoris. Postea illa in quib⁹ equantur calor t frigus t multiplicat humiditas:t istis quidez febres putredinis accidunt secūdum plurimū incipiētes. Et corpora frigida t humida.t frigida t sicca sunt lōginquiora corpora a febrib⁹ t ppie ab ephimera.

De horis febrium. C.iij.

Febrium hore sunt sicut reliquaz egritudinum. p̄ncipium t augmētuz t status ap̄ vltimū t declinatio. Et sunt qñqz particulares cause cuiuslibet fortissimi t timor est a p̄ncipio vsqz ad statū: aqud declinationē vero nõ mort eger ex ipsa febre nisi per id quod dicemus de cā comuniter. Et principium quidez est hora:qua calor naturalis prefocatur a materia submersa in mēbro tandiu donec non appareat maturationi.aut diuersitati eius contrarie maturationi vestigium. Et p̄ncipium qdem est inuentum in omni egritudine. Hex qñqz occultat sicut est ei⁹ occultatio in sinocho.t epilepsia t apoplexia. Et qñqz p̄ncipium est occultum paucor accidētium t existimat q non sit p̄ncipium in ea. Et similiter qñqz in die p̄mo febriuz acutarū vident nubes.t signum maturitatis t existimatur q nõ sit ei principium:t non est ita.Et augmētum qdem est hora in qua cõmouet caliditas innata ad resistēdum materiei motu manifesto t apparēt signa digestionis:aut signa cõtraria digestioi. Et status ē hora i qua vehemēs est pugna inter nām t mām:t apparet victoria vnius ambaz eaz sup aliam t est hora pugne t ei⁹ spatium est in habentibus portismos acutos portism⁹ vnus:t non cognoscit nisi p illuz q sequit ipm:aut duo portismi:t cognoscit in tertio eius:ideo q nõ addit sup

illos ambos in pluribus nisi egritudinibus macronoxijs: fortasse. n. assimilant poxismu plures in omnib⁹ iudicijs suis ⁊ illic apud statum complet vestigium digestionis aut ꝓrij eius. Et declinatio qdem est hora in qua calor innatus iam dominat materiei ⁊ vincit eam ⁊ existit in cōgregationis eius sepatione. s. rei post rem: ⁊ tūc alleuiat caliditas caloris occulti ⁊ expellit ad extremitates donec resoluit. ⁊ multotiēs ingrossat. Et status qdem diuersificat in egritudinibus. Egritudinū. n. valde acutaꝝ longingor status est vsqꝫ ad quattuor dies ⁊ febres ephimere sunt de hac sūma verūtamen ipse non numerant acute: qm̄ non sufficit in acuitate egritudinis vt sit status eius ꝓximus: imo sit de egritudinib⁹ habētibus timorē. Et sequnt eas febres acute absolute non valde: ⁊ sunt ille quaruꝫ status puenit vsqꝫ ad. xiiij. dies ⁊ quod est supra id. Et cognitio qdem egritudinum acutaꝝ in ordinibus suis: ⁊ cronicaꝝ est iuuatiua in regimine cibi egri secūdum q̄ dicemus in sequētib⁹. Et plures qdem febrium complēt ꝓncipium ⁊ augmētum ⁊ statum in poxismo vno ⁊ faciunt poxismū alium declinando. Et febres qdem diuersificant in his temporibus: de eis qdem sunt quaꝝ augmētum ꝓlongat: ⁊ de eis sunt quaꝝ declinatio ꝓlongat.

Cognitio horarum vniuersaliū egritudinis ⁊ ꝓpria status. L.iiij.

Cognitio horaꝝ egritudinis vniuersaliū qñqꝫ ē
c ex specie egritudinis nam spasmus siccus ⁊ epilepsia ⁊ appoplexia ⁊ squinantia sunt ex acutis valde. Et tertiana pura ⁊ causon de acutis non valde. Et quartana ⁊ palysis de macronoxijs. Et qñqꝫ ex motu egritudinis: nam si poxismi sunt breues significant q̄ status est ꝓpinquus sicut tertiana pura. tempus enim poxismoꝝ eius est ex tribus horis vsqꝫ ad. xiiij. horas ⁊ si sint ꝓlixi significāt q̄ materia est grossa ⁊ status longiquus sicut in tertiana non pura. Et si nō fuerit illic poxismi: immo mā eius fuerit acuta sic̄ synochi: tunc egritudo erit acuta. Et si fuerint signa eius signa materie frigide grosse aut decliuis ad grossitudinez tūc egritudo erit nō acuta: ⁊ si remanserit cum dispōne sua: tūc egritudo non erit illius acuitatis. Et qñqꝫ est ex virtute egri cui velociter aduenit debilitas: quare ē egritudo acuta aut nō apparet illud ⁊ est egritudo nō acuta. Et qñqꝫ est ex etate ⁊ tempore. nam i tempore calido ⁊ etate calida festinat status egritudinuꝫ. ⁊ i temporibus frigidis ⁊ etatib⁹ frigidis tardat status egritudinum: ⁊ similiter est dispositio regionū. Et ex pulsu. nam si est velox frequēs magnus tūc egritudo est ad acuitatem decliuis. ⁊ si nō tūc nō est acuta. Et ex rigore nā si est ꝓlixi spatij. tūc egritudo est decliuis ad ꝓlixitatem ⁊ si est breuis spatij tūc egritudo ad acuitatem tendit.

Et qꝺdo nullo modo est rigor tūc abbreuiat ei⁹ extensio. Et cognoscunt hore egritudinis qꝺdoqꝫ ex p te horaꝝ poxismoꝝ. Nam si fuerit ꝓcedētes secūdū añcessionem superfluētem ita vt vnus añcedat supfluitatem alterius tendēs ad additiōem: tunc egritudo erit in augmento. quoniā de egritudinib⁹ sunt que currunt vsqꝫ ad finem horaꝝ suaꝝ secūdum augmētum ⁊ sunt qꝺdoqꝫ de genere tertiane ⁊ de genere assidue. si aūt steterit añcessio ⁊ steterit superfluitates tūc sine dubio erit egritudo i statu. Et seruans horam vnam est longi spatij. ⁊ si postponunt tūc egritudo est in decliatione. ⁊ similiter cognoscit dispō horaꝝ ex augmēto accidētium febris ⁊ statione eoꝝ ⁊ decliatione ipsoꝝ ⁊ ex additione poxismoꝝ eius i longitudie ⁊ breuiatōe ipsoꝝ ⁊ fortasse diuersificant ⁊ nō assimilant. Et qꝺdoqꝫ cognoscunt ex dispōne eūonum. nam qum accidit i poxismo aliquo sudor aut vētris fluxus ⁊ poxismus secūdus q̄ est post ipsum est i similitudie vehemētie primi ⁊ fortitudine eius aut supra ipam tūc cūo eius est pp multitudinem non pp fortitudinem ⁊ egritudo iudicat longa.

Et qꝺdoqꝫ cognoscunt ex parte digestionis ⁊ ꝓrij digestionis secūdum q̄ diximus verbigra qꝺdo apparet sputum cum digestione aliqua aut vria in qua est nubes aliqua tūc est ꝓncipium augmēti. deide quādo multiplicat illud ⁊ apparet aut ꝓrium eius tunc est status. ⁊ itez qꝺdo apparet digestio aut ꝓrium eius velociter ex sputo aut nube tunc scias q̄ status est ꝓpinquus. ⁊ si tardat tunc scias q̄ status est longinquus. Cognitio autē horaꝝ particularium sic accipit nam hora ꝓncipij poxismi est hora in q̄ coarctat pulsus: ⁊ tu iam sciuisti intentionem eius: ⁊ plumbeus fit color extremitatū ⁊ infrigidātur extrema ⁊ ꝓprie extremitas auris ⁊ nasi vsqꝫ ad horam in qua sentiē sparsio caliditatis. Et qñqꝫ associātur ꝓncipio alteratio coloris ⁊ pigritia ⁊ angustia ⁊ tarditas motuum ⁊ ꝓfunditas somni ⁊ mollificatio palpebraꝝ ⁊ grauitas sermonis ⁊ horripilatio inter spatulas ⁊ in dorso ⁊ fortasse accidit in eo rigor fortis ⁊ qñqꝫ accidit cursus saliue ⁊ saltus temporaꝝ ⁊ tinitus aurium ⁊ sternutatio ⁊ cōmotio membroꝝ corporis. Et vehemētius qdem debilitatur virtus ꝓpter debilitatem que est in ꝓncipio aut statu. Et hore augmēti medietas p̄ma est hora in qua pulsus incipit apparere ⁊ magnificari ⁊ velox fieri. ⁊ spargit calor in toto corpore secūdum equalitatem. Et medietas eius altera est hora in qua nō cessat hec caliditas sparsa cum equalitate augmētari. Et hora status est hora in qua remanet caliditas sparsa cum equalitate ⁊ accidētia cum dispositiōe sua ⁊ pulsus fit maior qꝫ vnqꝫ ⁊ fit vehemētius velox ⁊ frequens. Et hora declinationis est hora in qua incipit diminutio ⁊ incipit pulsus temperari ⁊ equat. Dein de illa i qua incipit corpus sudare ⁊ perducit ad eradicatōem. Et multotiēs quidem accidit apud mortem dispositio que est sicut declinatio ⁊ est quasi eger euaserit ⁊ non oportet vt tu occuperis in hoc: imo cognoscas dispositionem pulsus ⁊ an magnificetur ⁊ fortis fiat. Et si tibi videtur ponam tibi exemplum de tertiana. Attende ergo q̄ qum tertiana in pluribus dispositionibus incipit horripilatio: deide frigus ⁊ rigor postea sedat rigor ⁊ minoratur frigus ⁊ incipit calefactio. postea equatur calefactio: deinde addit postea stat: deinde icipit minui vsqꝫquo erradicetur. Et scias q̄ egritudo qꝺdoqꝫ ꝓlongatur: aut ꝓpter multitudinem materiei: aut ꝓpter grossitiem eius: aut propter frigus eius Et qꝺdoqꝫ adiuuant ad illud tempus frigidum ⁊ regio frigida ⁊ etas frigida ⁊ debilitas caloris innati ⁊ sollicitas corporis.

Sermo vniuersalis de febribus ephimeris. L.v.

Ause omnium spetierum febris ephimere sunt
c cause primitiue calefaciētes essentialiter ⁊ calefacientes per accidens de summa occurrentiuꝫ ⁊ assumptoruꝫ scilicet in cibo ⁊ in potu ⁊ passionū corporearum ⁊ animaliū ⁊ ex doloribus ⁊ apostematib⁹ apparentibus ⁊ sunt de eis ex oppilationibus quarum causa non est primitiua ⁊ non proueniunt cause earum cum vehementia sua ad hoc vt pertranseat illud quod inflammat spiritum: nam si pertranseant illud faciunt cadere in ethicam: aut in spetiem febrium humoꝝ quam dicemus. Cause enim primitiue plerunqꝫ mouēt antecedentes q̄ si mouerint eas ad putredinem erunt febres putredinis. Et sunt quidam hominum qui existimant q̄ febris ephimera non fit nisi ex labore spirit⁹ ⁊ corporis ⁊ illud est error. Et iste quidem febres scōꝫ

plurimum recedunt in die vno: ⁊ raro pertranseunt tertium diem. Nam si pertranseant illam q̃titatem existimatur de esse earum q ipse permutãtur. Et intẽtio quidem permutationis est q retẽtio caliditatis pertrãsit spiritum: aut ad corpus: aut humorem. Licet sint de hominibus qui dicãt q ipsa q̃do q remanet sex diebus. ⁊ cõsumitur integra consumptõe: cui nõ esset similis si permutaretur ad genus aliud. Et hec quidez febris est facilis curationis ⁊ difficilis cognitionis ⁊ similiter p̃ncipium etbice. Et homines quidem velocius cadentes in febres ephimeras. ⁊ qui vehemẽtius ledũtur ab eis si erretur in eis sunt illi in qbus calor ⁊ siccitas sunt magis vincentes. qñ perueniunt velociter ad ethicam ⁊ tertianam. Deinde illi in quibus calor ⁊ humiditas vicunt. quoniam perueniunt velociter ad febrem putredis. Deinde illi in quibus calor est plus. Dein de illi in qbus est plus siccitas. Et qum illi q habent complexionem siccam ⁊ calidam accidit fames ⁊ aduenium cum ea vigilia ⁊ labor aialis ⁊ labor corporeus festinat ad ipsum febris ephimera cum horripilatione quadam. Quod si nõ succurratur. ⁊ cibet statĩ festiabit ad ipsum febris putredinis.

Signa ꝓpria febrium ephimerarũ distinguentia eas ab alijs. C.vj.

Et ꝓprietatibus eaz est q ipe non fiũt a causis antecedentibus. neq incipiũt cum coarctatiõe ⁊ est q ipse nõ incipiũt secũdum plurimum cũ rigore ⁊ frigore extremitatum ⁊ pfundatõe caliditatis ⁊ declinatione ad pigritiam ⁊ somnum ⁊ submersionez pulsus ⁊ subtilitatem eius ⁊ diuersitatem eius ⁊ paruitatem ipsius. Immo fortasse accidit in p̃ncipio earum similitudo frigoris ⁊ horripilationis ⁊ punctio. cuius causa est vapor chimi mali ⁊ remouetur velociter ⁊ accidit sed raro rigor ꝓpter multitudinem vapoz ledentium lacertos ꝓpter puntõem suam supflua multitudine. Et ẽ ei⁹ iflãmatio non mordicatiua aspersa. imo bona sicut caliditas corporis laborantis ⁊ ebrij. Et qum est vrina i p̃mo die digesta. ⁊ pulsus bonus tũc iudica q est febris ephimera. ⁊ illud ideo quoniam vria non alteratur in ea in q̃tum ipsa est ephimera ⁊ est sedimen eius digestum non declíue ad colorem humoris. ⁊ est q̃do q nubes eius pẽdens. q̃do q est natans boni coloris. ⁊ q̃do q accidit vt non equetur color eius tamen eius substantia est equalis ⁊ non alteratur color eius nisi ꝓpter id quod associatur ei de causa alteratõis vrine. q̃uis non sit illic febris ephimera ex eo quod dicemus in tertiana. ⁊ similibus ei. Et pulsus est declinis ad spissitudinem ⁊ fortitudinem ⁊ magnitudinem nisi i ea que est a passionibus debilitãtibus: ⁊ nisi fuerit i stomacho humor mordicatiuus aut frigidus aut causa alia de his que mutant pulsum preter febrem. Et raro quidem diuersificat: si vero diuersificet erit ei ordo. Naz si diuersificet illud: tunc erit pp cãm aliam antecedentez febrem: aut vicinantem ei sicut est labor vehemens. aut mordicatio vehemens in visceribus ⁊ similia his ⁊ q̃do q accidit vt induret pulsus ꝓpter frigus vehemẽs: ⁊ inspissans infrans: aut ꝓpter caliditatez solis vehemẽtem exiccantem: aut ꝓpter vehemẽtem laborem exiccãtem: aut famẽ: aut angustias: aut vigilias: aut euacuationes: ⁊ qñq festinat in eo dilatatio ⁊ tardat constrictio: ⁊ non festinat plusq̃ naturalis nisi raro ⁊ cum velocitate pauca: quoniam necessitas euentationis in eo est vehementior q̃ necessitas educẽdi vaporem corruptum vapor nãq in eo nõ est corruptus comparatiõe sui ad equalem. Immo est bonus comparatione sui ad eum. Et qum ambiguus sit tibi pulsus ⁊ constrictio ipsi⁹ tũc scias ex anbelitu: ⁊ pulsus qdez reddit post erradicationem eius ad cõsuetudinem ei⁹ naturalem in illo corpore ⁊ hoc est signũ bonũ. Et scias penitus q quotiẽs vrina ⁊ pulsus sunt boni: significant q febris est ephimera ⁊ qñ nõ sunt boni non q̃z vt nõ sit ephimera. Multotiens. n. est in ea vrina tincta: ⁊ pulsus diuersus ⁊ debilis ⁊ paruus. Et de illis que significant q ipsa ẽ febris ephimera est vt sit p̃ncipium eius facile ⁊ leue: ⁊ sit augmentum ei⁹ non addens supra duas horas ⁊ neq associent statui accidentia vehemẽtia: ⁊ vt nõ accidant in ea accidentia praua: ⁊ nõ sit in ea ebullitio caloris vehemens ⁊ minorent cum ea dolores: q si cuz ea dolor fuerit capitis aut dolor alius non sit fixus inseparabilis post erradicationem eius: ⁊ hec qdem significat q ipsa est ephimera. Et plurimũ qdem erradicationis eius fit p sudorem ⁊ humorositatem similem sudori naturali nõ humoroso: ⁊ nõ sit vehemẽs superfluitas itez i q̃ titate sua imo appropinquat sudori naturali in q̃titate sua: sicut est p̃ximus ei in qualitate sua. Si. n. videris sudorem plm tunc febris erit nõ ephimera. Et de eis de qbus febris ephimera experit est vt ingrediat balneum habens eam. Quinq moram fecerit euenire in eo q̃ si horripilationem nõ cõsuetam: scit q febris est febris putredinis: ⁊ egrediat habens eam ex balneo illico: ⁊ si nihil alteratur a dispositione sua tunc febris est ephimera.

Permutatio febris ephimere. C.vij.

Um expedit vt febrem ephimeram patiẽs cibetur: ⁊ errat medicus sup eam: ⁊ non cibet ipm: pmutatur febris i corporib⁹ cholericis ad ethicam incendentem: ⁊ in corporib⁹ carnosis ad sinochã q̃ est absq putredine: ⁊ fortasse pmutat ad illam que ẽ cum putredine. Et similiter qñ necessariũ est adiutorium in aperiendo poros ⁊ rarificando corpus ⁊ non: fit. fit inflãmatio in humorib⁹ retentis in corpore inflãmatione eius qõ calefacit cum fortitudie eius quod putrefacit.

Signa permutationis febris ephimere ad febres alias. C.viij.

Ignificatio illius est q ipsa declinat absq sudore: aut humorositate: aut cũ sudore absq mundificatione p sudorẽ ⁊ est declinatio longa difficilis ⁊ absq mũdificatione pulsus. Immo remanet in pulsu aliqd ⁊ remanet dolor capitis si fuerit: ⁊ hoc totũ significat pmutationẽ ad febrem putrefactõis humoris aut ethicam. Nam si cause fuerint vehemẽtes aut p longet mora ei⁹ permutabit ad ethicam. Qõ si ad ethicam permutet videbis tactũ arteriaz calidũ valde: ⁊ videbis febrem similem vel fixam ⁊ in oibus mẽbris aditur calefactio super repl'onem: ⁊ in tpe acceptionis cpbi: aut videbis pulsum seruare equalitatẽ cũ duritie ⁊ puitate. Et videbis signa reliqua q̃ dixim⁹ de signis ethice: ⁊ qñ pmutat ad genus febriũ qõ nominat sinocha absq putredine videbis additionẽ ⁊ repl'onem caliditatis: ⁊ inflãmationẽ faciei. Et qñ pmutat ad febres putredinis apparent horripilatio ⁊ diuersitas pulsus ⁊ paruitas ⁊ coarctatio: ⁊ est caliditas mordicatiua sicca ⁊ vehementia accidentiũ. In vrina aũt fortasse remanet digestio ex substantia ⁊ in plurib⁹ non apparet i ea digestio.

Curationis febris ephimere secundum moduz vniuersalem. C.ix.

In omnib⁹ spẽb⁹ febris epbimere oz vt afferãtur sup corpa patiẽtiũ eas: ea q̃ nutriãt eos nutrimẽto bono cũ velocitate digõnis: qñ febriẽs est eger: ⁊ eger est lesus. At qbusdam eoz cõceditur

deliciari in eo:sicut patiēti ex labore ꝛ angustia ꝛ fame.

Et illis in quoꝝ coꝛpoꝛib⁹ choła plurima ē. Et qui conqueriť se pati hoꝛꝛipilationē i p̄ncipio deglutiat cibum ifusum in aqua:aut vino vt sit magis penetrans.

Et isti qdem cibantur etiam i p̄ncipio febꝛis ꝛ qbusdam,phibetur deliciari i ea ꝛ inuitur eis vt fiant sub vtiliatiua sicut i patiēte ex oppilatione ꝛ solliditate ꝛ ex apostemate. Et meli⁹ qdem est vt postponatur cibatō vsqꝫ ad decliationē nisi i illis quos excepimus. Et aqua fr̄a qdem oꝝ vt non,phibeatur i p̄ncipio rei qm̄ virtus est fortis q̄re non timeť debilitas ei⁹ ꝛ est melioꝛ cura i ifrigidando. Uex si fuerit illic debilitas i visceribus ꝛ febꝛis iam extendiť aut fuerit vehemēs:tūc melius est vt de ea nō multum sumať ꝛ cōcediť eis balneuꝫ qum coꝝ poꝛisimus cōsumiť in febꝛib⁹ ephimeris pꝛopter accidentia de qb⁹ est humectatio ꝛ de qb⁹ est sudatio ꝛ rarificatio poꝛoꝝ ꝛ de eis est inffatio i geta disponē ꝛ phibetur vbi timeť casus putredinis. Et non oꝝ vt euitet balneū nisi hn̄s eam ex oppilatione ,pterea q balneum generat egritudinē putridam:ꝛ similiter patiens eam ex facietate nauseatiua nisi i fine rei ꝛ qum dilatantur poꝛi ꝛ descendit nauseatiua facietas. Illic.n. oꝝ vt balneet. Et hn̄s catarrū̄ non balneeť nisi sit adustiuus. Et omnes hn̄tes febꝛes ephimeras oꝝ vt nō ,plongent moꝛam i aere balnei:imo in aqua ei⁹ q̄ꝫtuꝫ volunt nisi hn̄tes eam ex solliditate ꝛ ex spissitudie. eis eni conuenit vt,plongēt moꝛam i aere balnei donec sudent.

Embꝛocatio aūt si fuerit ifundendo:aut liniēdo tantum oppilat poꝛos. Et i curatōe ois febꝛis ephimeř que est ab oppilatōe extrīseca aut itrīseca fricatio aperit poꝛos hn̄tis eaꝫ deide si obuiat humiditati plurime resoluit eam ꝛ si obuiat humiditati pue exiccat eā. Euacuatione aūt non idiget aliqs eoꝝ nisi hn̄s oppilationē repl'onalem:ꝛ hn̄s nauseatiuā facietatem ꝛ q hn̄t febꝛē ephimerā ex solliditate cui⁹ coꝛp⁹ est repletum.

Speties febꝛis ephimere. C.x.

Ex febꝛib⁹ ephimeris sunt q oio compantur ad
o disp̄ones aīales. Et de eis sunt que compantur ad disp̄ones coꝛpoꝛeas. Et de eis sunt q̄ ꝓpoꝛtionanť ad res que eueniūt deforis. Et de compartis ad disp̄ones animales est illa que fit ex angustia ꝛ illa que fit ex tristitia ꝛ illa que fit ex existimatione ꝛ cogitatōe ira ꝛ vigiliis ꝛ somno ꝛ trāqllitate ꝛ timoꝛe ꝛ gaudio. Et de,ꝓpoꝛtionatis ad disp̄ones coꝛpoꝛeas sunt ille que comparanť ad res que sunt actiones ꝛ mot⁹ ꝛ de eis sunt que cōparanť ad nō actōes ꝛ motus ꝛ ad cōtraria coꝝ. Et comparate ad res que sunt motus ē q̄ fit ex laboꝛe ꝛ illa que ex trāqllitate ꝛ illa q̄ fit ex euacuatione:ꝛ de eis est febꝛis ephimera ex doloꝛe:ꝛ de eis ē febꝛis ephimera q̄ est cū sincopi:ꝛ de eis est illa q̄ fit ex fame. Et de eis est illa que fit ex siti. Et de cōparatis ad ea que nō sunt actōes est illa que fit ex oppilatiōe: ꝛ de eis est illa que fit ex nauseatiua facietate. Et de eis est illa que fit ex apate:ꝛ de eis est illa que fit ex solliditate. Cōparate aūt ad res que accidunt deforis sunt sicut illa que fiūt ex adustione quecūqꝫ adustio fuerit ꝛ sicut q̄ fit ex frigoꝛe ꝛ solliditate ꝛ ex ablutōe. dicā itaqꝫ vnā quāqꝫ eaꝝ cum curatōe sua.

De febꝛe ephimera ex angustia ꝛ signis ei⁹. C.xi.

Uandoqꝫ accidit ex motu spiritus ad interioꝛa
q ꝛ occultatione ei⁹ in eis ,ꝓpter supfluitatem angustie febꝛis spiritualis. Cui⁹ signa sunt ignei tas vrine ꝛ acuitas ei⁹ ita vt hn̄s eam sentiat acuitatem ipsius ,ꝓpter dominiuꝫ siccitatis in ea ꝛ est motus oculi ad clausionem decliuis:ꝛ est oculus submersus ,ꝓpter resol'onem cum qete ꝛ subclusione ꝛ facies ē tendens ad citrinitatem,ꝓpter ,ꝓfunditatem claritatis ꝛ pulsus ē ad debilitatem ꝛ paruitatem decliuis et forte decliat ad duritiem.

De cura. C.xij.

Oꝛtet vt hn̄s eaꝫ multiplicet itroitū tine ꝛ po
o nat plm sue intentōis in balneatōe cū aqua balnei absqꝫ aere ei⁹ ꝛ multiplicet eam inunctioneꝫ cuꝫ fricatōe post illud. Oleū.n. aliquod est magis iuuatiuum ei q̄ balneum ꝛ vtať letificantibus ꝛ odoꝛiferis frīs ꝛ ponat super pectus suū epithimata ifrigidātia ex mucilaginib⁹ ꝛ succis ꝛ aqs bonis ꝛ sumat in ,potu vinum plurime commixtionis est enim bonum medicamen ei.

De febꝛe ephimera ex tristitia. C.xiij.

Uandoqꝫ accidit ex multitudine tristitie ,ꝓpter
q rem q̄sitam motus laboꝛiosus spūm calefaciēs faciens cadere in febꝛeꝫ:cuius signa sunt similia signis eius que ex angustia:nisi q ꝛ motus oculi cum ,ꝓfunditate sua,ꝓpter resolutōem que est ad partem extrīsecam ꝛ pulsus nō est dimissus depꝛessus:imo est in eo cum debilitate:sed est cum eo saltus. Et cura eius est sicut cura eius que ē ex angustia.

De febꝛe ephimera ex cogitatōe. C.xiiij.

Uandoqꝫ accidit ex multitudie cogitatōis i re-
q bus febꝛis simili illi q̄ est ex tristitia nisi q ꝛ motus oculi ē eq̄lis nō ad clausionē neqꝫ ad exituꝫ decliuis ꝛ ē ōcliuis ad,ꝓfūditatē:ꝛ pulsus ē diuersus i dilatatione ꝛ cōstrictiōe:ꝛ plurimū qdē est equalis ꝛ facies est ad citrinitatem decliuis. Et cura eius est cura illius q̄ est ex tristitia.

De febꝛe ephimera ex ira. C.xv.

Uandoqꝫ accidit,ꝓpter supfluitatemꝫ mot⁹ spūs
q ad exterioꝛa in disp̄one ire calefactio supflua adurens spiritum ꝛ febꝛis. Cuius signa sunt rubedo faciei nisi p̄misceatur ei timoꝛ quoniam citrinatur ꝛ inflatio faciei similis ei q̄ inflatur in doꝛmitione ꝛ sunt oculi rubei tendentes exterius ,ꝓpter vehemētiam motus spūs ad exterioꝛa. Et q̄ñqꝫ accidit qbusdaꝫ coꝝ tremoꝛ ,ꝓpter motū humoꝛis:aut ,ꝓpter debilitatē naturaꝝ ꝛ est aqua rubea acuti tactus ,ꝓpter acuitatem suam. Et q̄ñqꝫ est cū ea aliquātulum claritatis ꝛ pulsus est grossus plenus pulsans frequēs.

De cura. C.xvj.

Ac eos quiescere ꝛ fac vt occupētur letificanti-
f bus ꝛ narrationibus ꝛ vocibus bonis ꝛ ludis mirabilibus ꝛ fac eos ingredi balneū in aqua tepida non plurimi caloꝛis:ꝛ inungant̄ plurimū cū aliquo oleo plurimo. Illud enim est magis conueniēs eis q̄ꝫ aqua calida ꝛ cibētur eis que infrigidāt ꝛ humectāt ꝛ pꝛohibeantur a vino omnino non est eis via ad ip̄m.

De febꝛe ephimera ex vigiliis. C.xvij.

Uandoqꝫ etiam accidit ex vigiliis febꝛis ephi
q mera. Cuius signa sunt anteceſſio vigiliarū ꝛ grauitas palpebraꝝ.quoniam foꝛtasse non aperit eas:ꝛ ꝓfundatio oculi ꝓpter resolutionem:ꝛ inflatio palpebraꝝ ,ꝓpter coꝛꝛuptionem cibi ꝛ multitudinem vapoꝛis:ꝛ conturbatio vrine ꝓp ꝓuationem digestionis ꝛ debilitas pulsus ꝛ citritas faciei ꝓp malitiā digestiōis:ꝛ inflatio eius ꝓp excitationem ex malitia digestionis:sed non est cum rubedine sicut in illa que est ex ira.

De curatione. C.xviij.

Uratio autem eius est ociari ꝛ quiescere ꝛ doꝛ-
c mire:ꝛ embꝛocare caput cuꝫ eis que infrigidāt ꝛ humectant:ꝛ balneum humidum ꝛ cibi bonoꝛum cbimoꝛum:ꝛ inunctiones humectantes. Et vi-

num est ex rebus magis conferentibus eis: & sumant in potu ipsum sine timore: nisi fuerit dolor capitis.

De febre ephimera ex somno & qete. C.xix.

Spiritu quandoq; resoluunt vapores calidi p
s vigilias & motus. Cum ergo plongat somnus & tranqllitas & non resoluuntur: accidit ex eis calefactio spiritus & febris eius. Cuius signa sunt ista: significant enim eam antecessio somni & tranquillitas plurima & ppie que non e in consuetudine: & cadit contrarium consuetudinis: & significat ipsam resolutio vaporosa & pulsus.

De curatione eius. C.xx.

Curatio ei⁹ e sudatio i aere balnei: & ablutio eq̃
c lis cum aqua calida: & paucitas cibi & declinatio ei⁹ ad id quod infrigidat & humectat ipsum: & exercitiu tẽperatu: & nõ oz vt bibat vinu.

De febre ephimera ex gaudio. C.xxj.

Uandoq; accidit ex gaudio febris sicut illa q̃
q fit ex ira. Cuius signa sunt ꝓxima signis ei⁹ que est ex ira. nisi q; forma oculi est forma gaudentis non forma irascẽtis. Et est frequentia in pulsu minor. Et cura eius est proxima curationi ei⁹ q̃ e ex ira.

De febre ephimera ex timore. C.xxij.

Uandoq; accidit ex timore febris secunduz semitam que accidit ex angustia. Proportio
q nãq; timoris ad angustiam est ꝓportio ire ad gaudiuz ex hoc: q motus timoris est ad interiora & ire ad exteriora: & fit subito: & alioq; modoq; fit gradatim. Cuius signa sunt, prima signis ei⁹ que fit ex angustia nisi q; diuersitas in pulsu est vehemẽtior: & forma oculi eius est forma territi. Curatio ei⁹ est, prima curationi eius que fit ex angustia: & oz vt securetur a timore: & veniatur ad eu cum nũtijs gaudere faciẽtib⁹: & letificantia sunt iuuatiua ei.

De febre ephimera ex labore. C.xxiij.

Abor q̃q; puenit ad summuz in calefaciendo
l corpus & spiritum: ita vt fiat febris nocẽs operationib⁹ & est plurimi nocumẽti: & grauitas ipius super vitalem & animalem. Signa sunt antecessio laboris & additio calefactionis iunctuaq; super alia. & tactus lassitudinis & siccitas corporis. Et q̃q; accidit in fine eius humectatio si fuerit labor tempatus in eo. i. quando nõ est in eo exiccatum aut frigus, phibens sudorem. Si aũt labor fuerit supfluus minorat humectatio & sudor: & q̃q; seqtur ipm tussis sicca pp cõmunitatem pulmonis: & q̃q; declinatio ꝓplonis est: & pulsus eius paruus debilis & q̃q; declinat ad duritiem: & vrina est citrina calida, ppter motum subtilem: & ppter resolutionem.

De cura. C.xxiiij.

Uratio eoq; est tranqllitas & balneatio in tina:
c & in vnctio fricãdo, ppe e sup iuncturas: & acceptio cibi boni chimi humectantis secunduz q̃z titatem qua digeratur de genere carnium pulloq; & edi: & piscium puorum. Et quoniam virtutes eoq; sũt debiles: tunc non oz vt confidant de se posse digerere: qõ digerebant in dispositione sanitatis: immo minus illo.

Et propter hoc cibẽtur eis quoq; paucum nutrit plurimum sicut ea que diximus: & sicut vitelli ouoq; sorbilium & testiculi galloq; sunt eis boni. Quidam tamen existimauerunt: q oz vt patientium laxitudinem regiñ plus subtilietur q̃z alioq;. Sed illud non est rectum.

Et oz vt sumant de fructibus humidis: & sumant in potu vinum plurime cõmixtionis si fuerit asueti: aut iuleb: & aliud si nõ fuerint consueti & oz vt eorum inunctõ sit plurima q̃z inunctio aliorum cuz oleo aliquo vt humectentur eorum membra & iuncture ex siccitate: & iterum vt mollificetur illud quod accidit eis de tensione.

Et oleum viol. est de oleis melioribus eis. Et oz vt communicet inunctio eorum corpori & ppie capiti & collo & spondilibus dorsi & iuncturis omnibus: & ppie post balneationem. Et oz vt asternantur strata eoq; & aromatizẽtur indumenta eoq; & sedilia eoq; & si indigent iteratione balnei pp reliquias uterentur omnia q̃ scripta sunt in capitulo suo.

De febre ephimera ex euacuatõe. C.xxv.

Uandoq; accidit ex commotione humorum
q post ventris solutionem motus spirituum supfluus & inflammans in ipso febrem, ppter multitudinem lassitudinis que sequitur ipsam. Et q̃q; faciũt eaz medicie solutiue. ppea q calefaciũt. Et q̃q; sequitur phlebotomiã propterea q; redire facit humiditatem vaporum: & sanguinitatem eorum ad furiositatem cholericam.

Curatio. C.xxvj.

Portet vt subtilietur in retinendo vrinam per
o ea que sunt ordinata in capitulis suis: & vt cibetur eger cum eo quod confortat plus & secũdũ q̃titatem qua digeratur de eis que infrigidant & humectant & sint i eo põtica stiptica: & ponant sup stomachũ emplastra & embroce confortantia calefacta non tepefacta. Nam omne tepidum est mollificatiuum & resoluit virtutem. Et de hac summa est lana infusa i oleo nardino aut oleo frigidiore eo aromatizato: & exprimatur adeo donec sepentur ab ea partes olei & ponant̃ super cor & epar ea q̃ infrigidant.

De febre ephimera ex dolore. C.xxvij.

Olor quandoq; calefacit spiritum adeo donec
d iflammetur febris. Signa. dolor in capite: aut oculo: aut aure: aut dente: aut iuncturis: aut extremitatibus: aut colica: aut hemorroidibus: aut alijs de doloribus furũculoq;.

De cura eius que fit ex dolore. C.xxviij.

Egatur dolor cum eo quod oz in capitulo suo
r deinde cureꝫ cura eius que fit ex labore. Qõ si timeatur ex potu vini motus doloris: non detur in potu.

De febre ephimera ex sincopi. C.xxix.

Uandoq; accidit ei cui superuenit sincopis ꝓ-
q pter commotionem spiritus: diuersa calefacto & conuertit in febrem: & q̃doq; remouent de ea post ablationem timoris in sincopi reliquie. Signa Uicinitas sincopis: & casus virtutis absq; signis febriũ aliarum que non sunt ex febribus ephimeris & pulsus in ea est diuersaq; dispositionum. Quandoq; eniz cadit & destruit: quando vincit frigus. Et q̃q; fit velox & apparet qum dominatur caliditas: & similatur pulsu patientium extenuationem exiccatiuam in duritie cuz verminatione.

Curatio. C.xxx.

Ura eius est cura sincopis & dare cibos velocis
c digestionis boni chimi: de illis quos sciuisti: & si indigueris vt des in potu vinum fac: & non cures de febre. Cum ergo liberatur ex sincopi & remanet febris similis ei que est cum extenuatione. cureꝫ cuz eo quod est in canone de infrigidatione & humectatione.

De febre ephimera ex fame. C.xxxj.

Uandoq; acuuntur vapores in corpore quan
q doq; non inueniunt nutrimentum: & generant febrem: & eius pulsus est debilis paruus: & quãdoq; declinat ad duritiem. Curatio. Libatio quidez in

febre est sicut ex sorbitionibus factis ex kist ordei cum oleribus t post illas cum cibis bonis confortantibus: t balneet t effundatur super caput eius aqua plurima tepida t sedeat in ea t humectet corpus eius cū eis que sunt sicut oleū viol. t ros. t cucurbitinū.

De febre ephimera ex siti. C.xxxij.

Ec prima est ei que est ex fame t est dignior vt
b accidat propter defectum eius quo sedatur de aqua caliditas fortis i vaporibus. Curatio. dare in potu aquam frigidam t aquas fructuum frigidorum t proprie grafatorum t humectare corpus cum tina t si possibile est ei balneatio cum aq̄ frigida faciat.

de febre ephimera ex oppilatiõe. C.xxxiij.

Ppilationes fiũt in poris cutis propter spissi-
o tudinem eius t paucitatem ebullitiõis: t multitudinem ciborum: t propter frigiditatem. Et propter ablutionem cum aquis frigidis stipticis. Et propter adustionem solis. Et q̄nq̄ fit in viis venarum t meatibus earum t orificijs iparū t cursib⁹ t viis earū. Et qum dicitur febris ephimera ex oppilatione non inuit nisi ad hanc speciem. Nam plinq̄ accidit vt minoretur resolutio t multiplicet repulsio t coarctatio t priuetur respiratio t aggreget vapor plurimus t non resoluitur t tunc eueniet caliditas superflua: t dum persceuerauerit eius inflammatio in debiliori ex corporib⁹ qō est spiritus erit febris ephimera: qum ergo inflāmat in sanguine est species famosa sinoche quam dicemus t ē illa que est de summa febriū humorum t non est propter putredinem immo est propter inflāmationem t ebullitionem. Quod si pertranseat illud ad putredinē quā facit oppilatione t priuatio respirationis permutatur ad febres putredinis t huiusmodi quidem oppilatio. aut fit ex multitudine humorum t sanguinis aut ex grossitudine eorum: aut ex viscositate eorum: aut propter casum rei de causis oppilationis in instrumento non in cursu: immo sicut frigus constringens aut apostema coarctans aut nascētia rei: aut aliud de illis quarum te oportet rememorari. Et hec quidem febris de febribus ephimeris parum permutat ad ethicam: quoniam corpus in ea est plurime materie. Et in hac febre item est sitis t inflammatio t adherentia caliditatis t vrina media inter igneam. Et hec febris est difficilis ad cognoscendū: cuius similitudo est prima similitudini febrium humorum. Et hec febris q̄nq̄ remanet vsq̄ ad diem tertium t in eo qō est post ipm si sunt oppilationes plurime fortes. Et sunt inspissantes. t non condensantes deforis t si sunt parue festinat eius erradicatio si non fuerit error. Et hec febris inter febres ephimeras q̄nq̄ accidit t redit propter fixionem oppilationis que est causa q̄ re fiunt ei porismi. Et hec qdem febris multotiens permutatur ad frigus t horripilationem t significat q ipa sit putrida. Et cum illa que est ex oppilatione facit accidere dolorem post phlebotomiam in latere sinistro si est excusatio iterationis phlebotomie precipue qui sedatur febris t perseverat dolor. Signa. Quandoq̄ accidit febris ephimera non ea causa primitiua t est lōge declinationis: tunc existima q ipsa est oppilatio: t prie q̄dō declinat sine euacuatione cum humectatiõe.

Et verificant existimationem tuam signa replonis t in corporib⁹ plurimi sanguinis t generantibus eum: aut grossum humorum viscosorum. Et differentia qdem inter ea ambo est qm̄ si oppilatiões in eis sunt pp grossitudinem humorum t viscositatem eorum significāt ea signa nota eis t nō est illic inflāmatio corporis t rubedo t extensio t ad sūmum signa multitudinis. Et illis in quib⁹ causa est replo sunt signa replonis ex rubedine faciei exuberatione venarum t inflatione t tensione t alia apparentia. Et si superfluunt oppilatões pulsus est parvus t si nō superfluūt nō or vt minoretur pulsus. Cura. Qum cā est multitudo humorum t replo tunc or vt in principio pperes ad phlebotomiam t eūationem. Et vt phlebotomes eum cum iam nō febrit tunc est melius. Et q̄dō febrit si nō fuerit necessitas tūc statio est magis conueniens phlebotomia. n. facit humores curere t premiscet inter eos. Si aūt nō fuerit excusatio tūc nō or vt postponat t tardet phlebotomia t euacuatio. Deide fiat occupatio in eis que aperiūt oppilatiões t mūdificant meatus. Et non pp̄res ante euacuationem ad mundificādos meatus t aptionem. Illud. n. fortasse fit cā ad attrahendum humores subito ad quosdam meatus t inuiscandum in eis: t illud est res in qua sunt errores plurimi: t fortasse addit in oppilationib⁹ si fuerint grossi t ppie si meatus in creatione sua fuerint stricti.

Qum phlebotomia item t euacuatio q̄nq̄ educant superfluitates viscosas fumosas facientes coarctatiõe sua hanc febrem t prohibeant vt permuteť ad putredinē t proprie qum ad vltimū facis eam pcnire t facis approximare syncopi. t si nō sentis multitudinem humorum imo sentis oppilatiões: t q ipe sunt accidentes a grossitudine eorum t viscositate ipor: tunc fortasse nō indiges phlebotomia superflua: t euacuatione superflua: imo indiges apertione. Et apitio qdem est cum abstergentib⁹ ex medicinis t cibis. Et pterea q egritudo est febris non est possibile vt redeas in aperiendo ad abstergētia calida: immo ad illa que sunt inter sirupum acetosum purum vsq̄ ad illum q est cum seminibus: t aqua endiuie vsq̄ ad aquam feniculi. Et cibus sit ille in quo ē ablutio: t non in quo est viscositas sicut kist ordei. Et zuccarum cum hoc quod ipsum est pp̄inquum cibo est i ipo apertio t absterssio: nō est ergo malum si misceat cū kist ordei. Demū or vt consideres qum euacuaueris si necessaria fuerit euacuatio eius t apparuerit sicut diximus an minuatur febris t deficiat: t an si porismos habuerit frangatur t debiliteť paroxismus eius secundus a p̄mo. Et considera vrinam: t si inuenis eam non puratam digestione. Et in pulsu t si inuenis eum non significare putredinem: p̄cedens secūdum hoc regimen. Et intromitte egrum in die tertio post porismū in balneum hora mollificatiõis paroxismi expectati si fuerit febris vsq̄ ad quinq̄ horas t inunge eum. Et frica ipsum cum rebus in quibus est absterssio equalis sicut quod ē inter farinam fabarum vsq̄ ad farinam horobi t farinam radicum lilij t aristologie emollite cum aliquātulo mellis t aque. Quod si fuerit ausus vti fortiori hoc: tūc vtere spuma baurac. Et si existimas q balneū alterat naturam eius in aliquo t facit accidere quasi horripilationem: non moretur in eo ictu oculi: oppilatiões enim iste nō sunt de genere earum quas aperit balneū. Qum ergo egreditur de balneo nō or vt approximet cibo neq̄ vino: nisi post securitatem ex porismo. Si aūt exigit dispositio vt cibeť aliq̄tulum t nō tolleret: detur in potu id in quo est apertio sicut aqua ordei subtilis plurie aque pauci ordei plurime decoctiõis decocta cum apio

Nō si paroxismus nō iteratur ei: tunc balnea cum ho si desideraverit illud et ciba ipsum: t si fuerit paroxism⁹ diminutus a porismo primo t vrina fuerit bona tunc confide in veritate curatiõis t paucitatis oppilationis: t cura eum post erradicationem eius sicut curasti: t ciba ipsum. Et si venerit paroxismus sicut fuit aut fortior illo: t vrina nō fuerit sicut o z: tunc egritudo est tendens ad putredinem: t curatio eius est curatio putredinis.

De febre ephimera ex nauseatiua satietate ⁊ repletione. C.xxxiiij.

Uandoqz accidũt ex nauseatiuq satietate vapores mali ex qbus accidit caliditas ⁊ inflãmãtur spũs quare accidit febris ⁊ ppie in corpibus cholericis: ⁊ in illis q nõ habent amplos poros. Nã plurimũ supfluitatũ eoꝝ vaporat vaporatões fumosas ⁊ mínorat in eis eructuatio acida. Et de illis q sunt vehemẽtius dispositi ad illam: sunt illi q incipiunt post nauseatiuam satietatez vti exercitio ⁊ motu ⁊ ire sub dio ⁊ balneatiõe postqz accidit eis hoc: multiplicant enim in eis vapores fumosi ⁊ ppie qñ habuerint in corpib⁹ suis dolorem ⁊ ppie in visceribus eoꝝ. De materia vero eructuatiõis acetose ⁊ in habẽtibus eam raro cõtingit vt generet febris. Si aũt generet erit debilis: imo nõ generatur. Et existimamus qõ generatur ab eructuatiõe acetosa: ꝙ est nisi satietas nauseatiua. Et isti qdem cuz eoꝝ soluunt nature iuuant valde ⁊ remouetur febris eoꝝ ppter expulsionem supfluitatis superflue fumose. Et diuersificat qdem curatio eius cuius retinetur natura ex illis ⁊ cuius soluit. Et si natura illius q febrit ex nauseatiua satietate leniat duabus ascellatõibus aut tribus: deinde phlebotomet fortis fit super eam fluxus ventris ⁊ fortasse fiet fluxus epaticus quez significabũt pulsus cordis ⁊ nigrido lingue. Et similantur accidentia febris ephimere ex replone accidẽtibus febris ex ira: rubent.n. oculi ⁊ facies valde ⁊ fit inflãmatio vehemẽs ⁊ magnificat pulsus: ⁊ fit velox ⁊ rubet vrina. Amplius qum plus remanet non excedit tres dies. Et scias q febris ephimera ex nauseatiua satietate: qñqz venit cũ piodis: quattuor aut septem ⁊ cuz hoc est febris ephimera vez pulsus eius est sanus. Signa. Signa eius sunt alteratio eructuationis ad acetositatem aut fumositatem. Cum ergo alteratur eructuatio ad sanitatem indicat sanitatem. Et vrina qdem istoꝝ ẽ puata digestiõe aquosa. Et qñ cã nauseatiue satietatis est vigilia est in facie ⁊ faucib⁹ eoꝝ inflatio ⁊ in palpebris eoꝝ est grauitas.

De cura. C.xxxv.

Patiens hanc nauseatiuam satietatẽ nõ euacuat an aut sit natura eius non soluta aũt sit soluta. Qõ si natura eius fuerit nõ soluta tunc ꝓculdubio oz vt solues eã: ⁊ si fuerit aliqd cibi aut fecis aut grauitatis remanẽs in stõãcho tũc oportebit vt facias vomere ipm deinde solue eum ⁊ cõsidera vbi inuenit grauitatem. Et cõsidera tũc an sit rectius euacuare illud cum clisteribus ⁊ suppositorijs aut cum aliquo qõ bibit desuper vt soluat aut deponat aut digerat ⁊ significat illud qõ rectius est de hoc dispõ eructuatõis: fortasse eni necessariũ erit si fuerit cibus stans fortiter ⁊ sit difficilis vomitus vt nõ aspiciat ad febrem sed administret diapipereon vt ꝓcipitetur ⁊ descendat cũ digestiõe aut administret qõ est debilius eo ⁊ administrent embroce ⁊ emplastra digestiua cognita i capitlo oigõnis ⁊ solutiua cognita in capitulo solonis. Cum ergo descenderit tũc aut egredietur p se ipm aut iuuabit cuz suppositorio ⁊ tolleretur fames sup eum tam diu donec nõ remaneat besitatio in destructione satietatis nauseatiue: deide sumat cibum leuem velocis digestiõis boni chimi ⁊ sit intẽtio ad famẽ ⁊ somnũ tm̃ qõ excusat sollicitudinem in alleuiatiõe replonis. Quod si nã fuerit soluta cõsidera an res que eũatur sit illud qõ est corruptũ. Et si fecerit illõ nõ retineat donec totum eũetur tñ vsqz ad postremum ei⁹ ⁊ expecta declinationẽ poxilmi ⁊ fac ingredi ipz tũc balneum ⁊ ciba ipm nisi fuerit illic supfluũ destruẽs fortitudine m. tunc.n. nõ facias ipm ingredi balneum. imo ciba ipm ⁊ ꝓsorta stomachũ eius cuz rebus quas scies ⁊ quaꝝ qdam scripte sunt in caplis de solone vẽtris. ⁊ de illis est lana infusa in oleo in quo est virtus absinthij aut etiam i oleo nardino postqz fuerit expressa ⁊ sepata fuerit ab ea maxima pars olei. Et si pseuerat solutio ⁊ inuenis id qõ egredit absqz genere eius qõ corruptũ, est administra oleũ de cydonijs tepidum recẽs secũdum hũc modum ⁊ oleũ de mastice ⁊ nõ est itez in oleo nardino contrarietas eis. Et fortasse administrauim⁹ cerataria ⁊ ppie qñ nõ suffert dispõ stricturam eoꝝ super vẽtres eoꝝ. Et qñqz indigemus emplis fortioribus hoc de emplis predictis in colirica passiõe ⁊ da eis in potu aquas fructuũ si tollerat eas: ⁊ da ei ad comedendũ illud cui⁹ alleuiat nutrimẽtum ⁊ facilis sit digõ sicut testiculi galli ⁊ pisces aradrach ⁊ ꝑmitte sup illud aliqd de fructibus ⁊ succis ⁊ robub stipticis. Et si abscindit õ appetitu aliqd: admoue ipsuz cum eis que sciuisti ⁊ ppie cum eis q̃ fiunt ex cydonijs ⁊ quin eũatum est: non est malum vt administres ei electariũ forte de illis que digerũt ⁊ confortant stomachum ⁊ aperiũt oppilatiões ⁊ illud post ablationem febris ⁊ accidentiũ. Et iterqdem ad phlebotomiam est vt nõ fiat in ea donec declinet: tũc.n. fiat: ⁊ illud qõ ꝑus datur in potu est aqua ordei. Et cib⁹ sit sicut ille q fit de agresta cum cucurbita ⁊ amigdalis paucis. Et infrigidet locus ei⁹ ⁊ odoramentum ei⁹ ⁊ trociscí de canfora in qb⁹ non ponitur reubarbarum.

De febre ephimera ex apate. C.xxxvj.

Ebres sequentes apata interiora sunt putride. Et qñqz associat eis ethica ⁊ nõ sunt de numero febriũ ephimeraꝝ. Apostemata vero apparẽtia sicut sunt furũculi ⁊ exiture vel bubones q̃ eueniunt in ea ⁊ ppie apata magna q̃ fiunt in mẽbris glãdulosis ⁊ in carnib⁹ que vocant molles sicut illa que fiunt in inguinib⁹ a supfluitatib⁹ epatis ⁊ in ascellis a supfluitatib⁹ cordis ⁊ sub aure a supfluitatib⁹ cerebri qñqz sequnt febres ⁊ nõ eũantur qn aut sit illud qõ puenit ex eis ad cor donec igneat ipz calefactio sola aut cũ putredine: q si fuerit calefactio sola: tũc erit de genere febriuz apatum intrinsecoꝝ. Et plim quod accidit õ istis febribus sequentib⁹ apata sequẽtia cãs ꝑmittiuas ex vlceribus ⁊ scabie ⁊ doloribus ⁊ pcussionib⁹ ⁊ casib⁹ ad que expellunt materie ⁊ retinent in vijs apud carnes molles ẽ de genere febris ephimere. Et plurimũ qõ accidit õ istis febrib⁹ sequentib⁹ apata quoꝝ cause sunt antecedẽtes sicut repletiones ⁊ oppilationes ꝑterite sunt putride ⁊ sim plim febres sunt radices ⁊ apata sequentia licet qz doqz accidat econtrario. Hippocrates nominauit has febres malignas que ex eis sunt ephimere ⁊ q̃ non sunt ephimere. Et febres qdem sequẽtes ea secundũ plurimũ sunt ephimere ⁊ si non sunt ephimere sunt male. Et plurimũ quidem baꝝ sequnt apostemata sanguinea ⁊ quandoqz accidũt sequentes herisipilam ⁊ similia ei. Signa. Signa earum sunt ea que diximus de anteceſſione apostematum ante eas ⁊ facies est inflãmata ⁊ rubea ⁊ est additum in ea super dispositionez sanitatis ⁊ non est caliditas vehemẽter mordicans. qzuis sit multitudo eius in eis quoniam hui⁹ apostemata sunt sanguinea nisi sunt febres sequentes herisipilam: ⁊ tunc istis febribus succedit humectatio ⁊ est pulsus in eis velox magnus frequens propter repletionem ⁊ caliditatem ⁊ est vrina aquosa alba propter cursum materierũ ad apostemata ⁊ vlcera. Cura. Oportet vt anteceſſio fiat in ea cum phlebotomia ⁊ fluxu ventris. Et curetur apostema cũ eo quod oportet in capitulo suo ⁊ sub tilietur regimen: ⁊ non bibat vinum omnino: ⁊ non ci-

betur nisi post declinationem completam ⁊ necessaria sunt ⁊ extinguentia ⁊ infrigidantia humectantia ⁊ emplastra infrigidiata cum niue super membrum infirmū apostemosum: ita vt nō noceant apati: neq; faciant ipz crudum immo infrigidetur viaiter ipm ⁊ coz infratiōe penetrante in pfundum.

De febre ephimera ex terrestritate idest q̄zdo cutis sit dura vt testa. C.xxxvij.

Ec febris itez sequit priuationem resolutiōis
b propter oppilationes non pfundatas. Et plures quidem hominum qum dimittunt consuetudines suas balneandi febriunt. Et plures eoz sunt illi in quoz corporib⁹ generatur vapoz cholericus ppter complexionem corpoz coz: ⁊ ciborū ipoz ⁊ aquarum ipārum malarum ⁊ ppter dispositiones eorū antecedentes ex vigilijs. Curatio eius. Est extinctio ⁊ administratio balnei ⁊ sudare in eo post declinationez. Et fricari cum eis que sunt sicut furfur ⁊ farina fabarum. ⁊ amigdal'. amare. ⁊ semē melonis ⁊ aliquid de alusen ⁊ baurac. Et sit cibus eius extinguens ⁊ humectans: ⁊ vinum eius sit plurime cōmixtionis ⁊ iteret balneum multotiens.

Febris ephimere ex calore. C.xxxviij.

Uandoq; accidit ex calore aeris. ⁊ calore bal-
q neiꝰ ⁊ similium febris ephimera. Et plurimū illius non accidit nisi ex vehemētia caloris solis ⁊ est prima suspensio eius cum spiritu animali. quz primum quod eo leditur sit caput. calefacit enim aer eius ⁊ peruenit ad coz. ⁊ fit febris: deinde spgitur in totum corpus. Et q̄q̄z fit eius suspensio cum corde ppter caliditatem anhelitus: ⁊ q̄q̄z custoidit caput a calore. Sed illa que est ex sole accidit plurimum incipit in cerebro ⁊ capite: ⁊ ppter illud q non est mundus impletur caput eius. Et illa que non fit ex sole: sed fit ex diebus canicularibus: ⁊ ex balneatione ⁊ ex alijs impressionez facit in coz. Signa. Signa sunt causa eueniens ex vehementia iflammatōis capitis in parte solari cerebri ⁊ fortasse est cum grauitate ⁊ replone si nō fuerit corpꝰ mundum ⁊ magnitudo anhelitus in pte cordiali. Et illud quod apparet de corpore vehemētis ealefactiōis caliditis interiore eius. Et de illis quibus scitur illud est q̄ sitis eius est minor siti illius cuius caliditas est illa caliditas ⁊ est in hac habitudine contraria vel diuersa ei que est ex densitate. Cura. Est necessarium vt incipiatur in curatione eius cum eo quod infrigidat ex embrocis super caput ⁊ pectus ⁊ ex oleis frigidis ⁊ ppie oleo ro ſ. infrato super niuem quod fundatur super caput ⁊ pectus ex loco longinquo: ⁊ detur i potu aqua frigida ⁊ que currunt cursu eius: ⁊ sine cessatione eius fiat illud vsq̄quo declinet febris. Q̄unq̄z aufertur ingrediatur tinam ⁊ non tangat eum tina si fuerit cum eo febris: ⁊ balnea eum cum aqua tepida ⁊ non pmittas aerem eius calefacere ipm. ⁊ non timeas ex effusione aque calide super caput eius quoniam ipsa humectat ⁊ resoluit febrem: ⁊ necessitas ad balneandū plus est q̄z necessitas ad vngendum. Quz ergo egredit: tunc frica caput eius cum oleis frigidis sicut est oleum rosaceum ⁊ de nenufare.

De febre ephimera que accidit ex frigore ⁊ balneatione. C.xxxix.

Uandoq; accidit ex frigore ⁊ balneatione cuz
q aquis frigidis ⁊ condensentur pori apparētes: ⁊ coarctentur vapores fumosi secundum q̄ dictum est in illa que fit ex testuositate: quare accidit febris ⁊ multotiens pducit ad putridam. Et non perducit ad illam febrem nisi q̄zdo vapoz prefocatus est acutus non suauis. Suauis .n. non g̃nerat eam. Signa eius. sunt cause ⁊ corpus in ea in pmis quz tangitur nō est vehementis caliditatis. Q̄unq̄z figitur manus sentiē calor eleuari: ⁊ pulsus non est in paruitate in qua est i illa que fit ex angustia ⁊ tristitia ⁊ fame quoniam non est illic resolutio. Sed est velox ppter necessitatem. ſ. attrahendi aerem nisi sit frigus vehemens ⁊ fortasse declinat ad duritiem ⁊ oculus non est profundus: immo quandoq; est inflatus ppter vapozem coarctatum. Et vrina q̄zdoq; est alba: quoniam caliditas est p̄focata ⁊ q̄zdoq; est tincta: quoniam caliditas que resoluitur ex poris expellitur ad viaz vrine. Curatio. Cooperiantur in febre donec sudent qum ergo declinant ingrediantur balneum ⁊ balneentur cum aqua ad caliditatem declinii ⁊ cum aere calido ⁊ embrocentur super ipsos aque i quibus decocta sunt sicut amaracum ⁊ anetum ⁊ sisimbrium ⁊ fricetur cum eis que diximus que abstergunt poros ⁊ molificant eos: ⁊ postponatur in eis inunctio vsq̄quo sudent ⁊ fricentur ⁊ balneentur cum aqua calida valde. Et oportet vt antecedat balneatio cum aqua: balneationem cum aere: deinde inungatur cum aliquo ex oleis dilatantibus poros: ⁊ fundat super capita eoz sicut oleū de aneto ⁊ keiri ⁊ de camemilla ⁊ cibent cibis leuibus ⁊ aromatizent. Et sumant in potu vinum albū subtile cōmixtū ⁊ est melius eis q̄z aq̄ ppter qō est in eo de sudatione ⁊ puocatione. Et inunctio cum oleo aliquo patientibꝰ ex labore est magis iuuatiua q̄z patientibus ex soliditate.

De febre ephimera ex soliditate ex aqs stipticis. C. xl.

Uandoq; accidit illis qui balneantur in aquis
q stipticitatem facientibꝰ sicut super quam vincit virtꝰ aluminis: aut dragāti vt vehemēs fiat spissitudo poroz apparentiū q̄re compmunt eoz vapoꝛs ⁊ accidit eis qō dixim⁹ aliquotiens ⁊ multotiēs q̄dez p ducit ad putredinem.

De signis. C.xlj.

Ignificant eam cause ⁊ quod significat ō nigre
s dine cutis quasi ipsa extensa sit p̄parata preparatione qua preparantur coria ⁊ sicut si tangat cutis infusa in aqua draganti: ⁊ est dispositio in additione caliditatis post tempus idest non statim ex tactu cutis sicut in alijs de illis que accidunt ex oppilatione porozum: ⁊ pulsus est debilioz ⁊ minoz ⁊ vehementioris velocitatis. Et vrina est vehementius alba ⁊ tenuis sicut vrina mulieris: ⁊ non est in corpoꝛib⁹ eorum diminutio neq; in oculis eoz pfundatio. Cura. Oportet vt curet cum ppinquitate curationis eoz qui sunt ante eos. Uerūtamē eis non datur in potu vinū nisi post fidutiam vehementie amplitudinis pozoz. nisi sit condensatio parua: fortasse. n. tūc aperit eam vinū. Et oz vt subtiliatio regiminis ipoz sit maioz: ⁊ mora eoz i aere balnei ⁊ balneatione eoz cū aq̄ calida maioꝛ ⁊ oz vt tardet inunctio eoz plus.

De febre ephimera ex vino. C.xlij.

Uandoq; accidit ex vino febris ephimera ⁊ cu
q ra eorum est cura ebrietatis. Et fortasse indigent solutione cum aqua fructuū ⁊ similibus ⁊ phlebotomia ⁊ vomitu ⁊ ppie q̄zdo perseuerat doloꝛ capitis eoz. Et oz vt ingrediat balneū post declinationem.

De febre ephimera ex cibis calidis. C.xliij.

Ibi calidi faciunt febrem ephimeram ⁊ sicut illa que est ex sole secundum plurimum est cere-
c bralis ⁊ i spiritu animali ⁊ illa que fit ex balneo est cordialis ⁊ in spiritu vitali: similiter illa q̄ fit ex cibo est epatica ⁊ in spiritu nāli.

De cura. .L.xliij.

Uius curatio est ꝓuocatio cū infrigidantibus notis ⁊ solo nature ē melioꝛ cū siracost ⁊ tamarindis ⁊ rectificare epar cū eis q̄ sunt aqua endiuie ⁊ oleū ⁊ sirupus acetosus ⁊ empla in frigidantia ex sandalis ⁊ canfoꝛa ⁊ aqua ro. ⁊ oleo ⁊ succo eiꝰ ⁊ ex succis oleꝝ infrigidatis actu. Et extinctio cū cibis frigidis ⁊ humidis.

Principiuꝫ sermonis de febꝛibus putridis ⁊ complementum sermonis est in febꝛibus sanguineis ⁊ cholericis.

Tractatus secundus sermo vniuersalis de febꝛibus putridis. .L.i.

Putredo accidit aut pp cibum malum qū est ꝓparatus vt putreſiat illud qō generaꝛ ab eo ꝓpter malitiam ſue ſubſtantie. Aut ꝓpea q velociꝰ ꝛcipit ꝛorrup tōꝫ q̄uis sit bōe ſubſtātie sicut lac Aut qñ ē aquosus nutrimēti mali cuiꝰ aq̄sitatē ꝛcipit san. sicut illud qō generaꝛ a fructib. tardis humidis valde. Aut qñ est ex illis que nō ꝓuertuntur ad sanguinē bonū: imo remanet humoꝛ malus frigidus qué haboꝛret caloꝛ innatus ⁊ succedit ei extraneus sicut ille qui generaꝛ a cucumere ⁊ citrulo ⁊ piris ⁊ ſimilibus. Aut malitia artificij eiꝰ. Aut hoꝛa ipſiꝰ. Aut oꝛdo eius ſecundū q̄ scis. Aut pp oppilationē ꝓhibentem reſpiratione ⁊ cuētationē pp complonē coꝛporis malam qū nō pōt digestionē facere bonam. Et sunt iterū v̄tutes de illis q̄ nō faciunt i cibo aut hūoꝛe aliqd ꝓpter ꝓuationē reſpiratiōis humoꝛū qꝝ dimittūt euꝫ crudum. Et huiuſmōi quidē cōplo aut generat hūorem malū aut coꝛrūpit id qō generat pp abbꝛeuiationē ſuā i digōne ⁊ qa mouet eū motu pigro. Et iſte cauſe ſt iunātes i generatiōe oppilatōis generātis putredinē. Aut pp diſpōes extrīſecas ex aeribus malis ſicut ē aer peſtilentie ⁊ aer lacunaꝝ ⁊ locoꝝ inſuſoꝝ inqbus madaſiūt res vt linū ⁊ aſpaltū. Et qñq aggregant ō eis numerus reꝝ plurimus. Et plurimū cāꝝ putredinis humoꝛū est aut pp multitudinē hūoꝛis aut groſſitudinem ſuā aut viſcoſitatē ſui. Et cauſe multitudinis hūoꝛū ⁊ viſcoſitatiſ ⁊ groſſitiei humoꝝ ſunt note ⁊ inceptō oppilationis ē nota. Ergo quando ſecerit oppilatō nem accidit putredo pp euentatōnis ꝓuationē ꝓprie ⁊ qū fuerint ſuccedētes motibus in nō ſua hoꝛa ſuper repłonez ⁊ nauſeatiuā ſatiecatē. Et balneatiōes ſimiliter aut ſol calidus aut ſumere calefacientia ſuper repł onē: ⁊ dimiſſio cautelle obſeruationis digeſtiōis inſtō ⁊ epe ⁊ ſucurrēdi defectui ſi acciderit pp calefactionem amboꝝ in epithimatibꝰ ⁊ vapoꝛationibꝰ. Et putredo qdez qñq est cōis coꝛpoꝛi. ⁊ qñq est in mēbꝛo ꝓpter debilitatē ſuā: aut ꝓpter vehemētiā caliditatis ſue extrāee ⁊ ſue acuitatis aut doloꝛis eiꝰ. Et hūoꝛ recipiēs putrediez: aut ē choła talis mōi vt ab ea vapoꝛ egrediaꝛ q̄ ſit ſubtilis ſumoſꝰ valde: aut san. talis mōi vt euapoꝛet ab eo vapoꝛ ſubtilis: aut phła talis mōt vt illō q̄ euapoꝛat ab eo ſit vapoꝛ ſpiſſꝰ. aut melꝛa talis vt illō q̄ euapoꝛat ab ea ſit vapoꝛ ſumoſꝰ purulētꝰ. Et putredo q̄ chołe facit ꝛtianā. Et putredo ſan. facit ꝓtinuā. Et putredo melꝛe facꝫ q̄rtanā: ⁊ q̄ currūt curſu eiꝰ. Et putredo phłatis ſilr vt multū facit q̄tidianā: ⁊ q̄ currūt curſu eiꝰ. Et ſan. locꝰ ē itra vēas. Choła autem ⁊ phlgma ⁊ melꝛa qñq putreſiūt intra venas: ⁊ qñq extra venas. ⁊ qñ putreſiūt extra venas ſi nō ē cā alia: nꝫ ē qutredo i aꝑate inꝛinſeco qō det coꝛdi putredinē continuam faciunt ꝓdos quos diximus. Sed vnicuiq̄z accidunt ⁊ erradicant q̄uis phlegmatica nō eradicet qn ibi ſint reliquie occulte. Et qñ putreſiūt intra venas faciunt adherentiā febꝛis: ⁊ nō eradicant neqꝫ est ꝓxima ei que eradicatur: immo est aſſidua inſeperabilis. Sed ei est vehementia per quam cognoſcitur paroxiſmus qui est ei. Et quando putredo est intrinſeca dominans ſuper venas omnes aut ſup plurimum eius qō ſeqt ex eis non ſunt foꝛsitā additiones ⁊ diminutiōes appētes: Qū aūt est ſim cōtrarium eius apparēt alteratiōes maniſeſte. Et febꝛis putredinis quidē extrinſece nō eradicatur ⁊ reddit niſi qñ materiei q̄ putreſit ſupuenit putredo i tēpoꝛe poxiſmi: ⁊ ſūt eiꝰ hūitates ex quibus pēdebat caliditas ⁊ reſoluunt ⁊ egrediunt ex coꝛpe: qm̄ ñ ſūt reiēte i venis ita vt ꝓhibeat eas illō a ꝓpleméto reſolutiōis: ⁊ remanet cinerietas eiꝰ ⁊ ipiꝰ terreitaſ q̄ nō ſunt vehiculū febꝛis ⁊ caliditatis: ſicut vī de diſpōne cumulorū ſtercoꝝ paulati paulati dōec ſiat cinis totū: deide nō remanet calitas. Et qñ nō remanet i hūoꝛe aduſto ꝓ putredinem calitas deſtruit febꝛis quouſqz aggregeꝫ vicealia ad locū putredis. Et iā remanſerūt i ea relique caliditatis ex putredie p̄ma q̄uis nō remaneat mā: aut pp inuentionē cauſe p̄me putredis i mā p̄ma ⁊ iflāmat i mā ſecūda ꝫ ſemitā putrefactiōis. Res ergō putredinis reſoluit ſm inuētionē calitatis ñ deficiētis putrefacientiſ ⁊ reſoluētis ⁊ faciētis cinerē ⁊ ptrāſeūtis ad vicinū donec abſcindat ⁊minū ⁊ finiat materia ⁊ non inueniat vicinū aliud ⁊ remaneat febꝛis expectans materiā aliam ⁊ attrahat ad locum ſuum. Cum autem putredo est intra venas: tunc accidit vt ſit reſolutio completa difficilis: Et non reſoluitur putredo per continuitatez que est in quiquſdam venis cum altis: ⁊ putreſit omniſ res que vicina est ei: deinde reſoluitur ad vicinum aliud.

Et iterum illud q̄ cōꝛehenſum est in venis est vehemētioꝛis cōtinuitatis ad coꝛ. Et iſte quidē febꝛes quibus ſunt poxiſmi erradicationis ⁊ tēpoꝛis quādo qꝫ dim tunt oꝛdinem ſuum ꝓp diuerſitatem materierū in multitudine ⁊ paucitate ⁊ groſſitudine ⁊ tenuitate. Et ꝓpter diuerſitatē in eis in genere ita vt ꝓmutentur q̄dam materie ⁊ fiant de genere materiei alteriꝰ q̄ diuerſificaꝛ in eis i ſpetie nō i multitudine ⁊ paucitate ⁊ tenuitate ⁊ groſſitie tantū. Et qñqꝫ fit ex malitia regimis egri aut ꝓpter debilitatem eius: aut ꝓpter multitudinē ſenſus eius. Et poxiſmi quidē qui eradicant incipiūt ſecundū plurimū cū boꝛꝛipilatiōe aut frigoꝛe aut rigoꝛe ⁊ reſoluūtur per ſudoꝛez. Et nō incipiunt cū frigoꝛe aut boꝛꝛipilatiōe ſecundū plurimū. Niſi aut ꝓpter frigus hūoꝛis aut ꝓpea qꝛ humoꝛ moꝛdicat lacertos aut ꝓpter ꝓfundatōez caliditatis ad interioꝛa redeūtis ad partem materiei: aut ꝓpter debilitatē v̄tutis aut ꝓpter frigus aeris ſicut cōtingit tempoꝛe hyemis. Et illō quod ſit ex moꝛdicatōe caliditatis est dignius vt ꝓpoꝛtioneꝫ ad boꝛꝛipilationē quā ad frigus. Et plurimū quod accit de eo est vt ſit ſicut punctō acuū i omni membꝛo. Uerū reſolo materiei cū ſudoꝛe est quoniā caliditas putreſiens vel putrida reſoluit humiditatē ⁊ remanet cinereitas. qum ergo ſit illa humiditas non obſeſſa in venis facilis ſit expulſio eius per ſudoꝛez i poꝛis. Paroxiſmi aut in ſepꝛabiles minuūtur: ⁊ nō eradicātur ꝓ ſudoꝛem: nꝫ incipiūt cū frigoꝛe niſi pp debilitatez virtutis: aut pp ꝓfundationē caloꝛis inati tūc ei infirmāt extr̄mitates: ⁊ illō ē ſignū malū. Et quibuſdā febꝛibꝰ cōponuntur frigus ⁊ boꝛꝛipilatio qm̄ mā que putreſit est compoſita ex frigido ⁊ moꝛdicatiuo. Et quandoqꝫ componuntur quedam febꝛes putredinis tali ꝓpoſitione qua fiant in foꝛma iſepabiles: ⁊ illō est v̄bigꝛa qñ in

cipit humor putrefieri in loco: ⁊ qñ supuenerit ei putredo putrefit tota ⁊ cõsumitur ab ea: deinde incipit hũor de genere eius: aut nõ de genere eius putrefieri: tunc obuiat poxismus secũdus tempori erradicatiõis poximi primi: deinde cõtinuat res ita. Et qñqz cõponuntur febres putredinis modis alijs compositiõis quos distinguam in capitulis suis. Et poxismi quidẽ febriũ plonganť qñqz ⁊ abbreuianť, plõgatio eoꝝ ẽ ergo aut pp grossitudinẽ materiei ⁊ viscositatem eius ⁊ multitudinem eius: aut ipi⁹ quietem aut pp debilitatẽ virtutis aut pp debilitatẽ sensus aut ꝓpter spissitudinẽ pororũ quare nõ resoluit humor ⁊ eoꝝ abbreuiatio est ꝓpter cõtraria eorũ. Et poxismi iterũ festinãt ⁊ tardãtur ⁊ tarditas eorũ est aut ppea qꝝ eoruꝝ materia est pauca aut tardi motus ad mineram putredinis ꝓpter grossitiem suaꝝ ⁊ hoc quidẽ est sicut materia quartane. Et velocitas eoꝝ est qñ ipa est multa sicut pblegma nisi sit vitr̃um quoniam poxismi eius qñqz tardanť aut subtilis siẽ cholera. Et detirriores quidã febres sunt insepabiles in qbus putredo est intra venas. Deinde ille que erradicanť in quibus est putredo intoto corpore aut in ptibus cordis. Et paꝝ qdem accidit senib⁹ febris valde accensa pp frigus ꝓplexiõis eoꝝ ⁊ paucitatem carnis ipoꝝ. Pulsus vero dispones diuersificãtur in febribus putredinis sm diuersitatẽ eaꝝ in generib⁹ suis ⁊ secundum diuersitatẽ spetiei vnius earũ in vehemẽtia ⁊ debilitate ⁊ in fortitudine accñtiũ ⁊ debilitate eorum. Et qñqz accidit ei durities: aut pp apa calm vehemẽtis extensionis: aut pp apa calm in mẽbro duro: aut pp vehementiã siccitatis: aut cuꝝ dominať frigus in principijs. Et qñqz fit lenis pp materiã lenez pblegmaticã ⁊ sãguineã. Et ppea qꝝ apa est inmẽbro leni sicut illõ qꝝ ẽ in ẽpe ⁊ peripneumonia ⁊ lethargia: aut pp hũorositatez qum expectať qñ vult vt sudet. Et puls⁹ qdẽ fit in ꝑncipio poxismorũ debilis coarctatiõis pp aduentũ virtutis super materiã ⁊ occupationem eius in mundãdo ⁊ euentando.

De ſmone vniuersali õ signis febriũ putredis. C. ij.

Ignificãt febres putredinis aduentus causa ꝓ
ſ antecedẽtiũ eas ⁊ ꝓprie qñ nõ est in eis cã ꝑmitiua. Et pulsus ⁊ anhelitus cui⁹ cõstrictio ẽ velox quoniam necessitas est ad mũdificãdũ vehemẽs valde. Et est caliditas mordicatiua nõ suauis sicut est caliditas ephimere febris. Et plurimũ qdẽ febrium putredinis antecedit almeliletu: ⁊ almeliletu qdem est dispositõ cui admisceť calitas nõ puerilis ad hoc vt sit febris ⁊ associať ei lassitudo ⁊ pigritia ⁊ alices ⁊ salt⁹ ⁊ cõmotio sõni ⁊ vigilie ⁊ cõstrictio anhelit⁹ ⁊ tẽsio venarũ ⁊ hypocõdriorũ ⁊ dolor capitis ⁊ pulsatio capitis: qũ ergo ꝓplongať facit cadere in febres putredinis: aut facit accidere debilitatẽ ⁊ citrinitatẽ coloris ⁊ qñqz associanť almeliletu antecedenti febres multitudo superfluitatis ⁊ muc⁹ nausea ⁊ vrina plurima putrida ⁊ grauitas capitis ⁊ excitatio. Et accidit frequentia in pulsu nõ a cã intrinseca: ymo ex laboꝝ aut ira aut alijs. Qñ ergo acciderit in eo coarctatio tũc iaꝝ venit paroxismus: ⁊ coarctatio qdẽ est submersio puls⁹ ⁊ putas diuersi i q̃ accidũt pulsatiões magne fortes aut nõ est velocitas eius fortis. Sꝫ diuersitas in ꝑncipio ⁊ in augumẽto est ex ꝓprietatib⁹ significãtib⁹ putredinẽ: qꝫuis nõ appeat in tertiana plrima aptione pp leuitatẽ materiei. Et de signis quidẽ qꝝ febris sit putrida est eũo piodi primi sudoris ⁊ hũectationis. ephimera enĩ est ecõtrario illius: licet in initio sit in tertiana pp leuitatẽ ꝑdictã vt sit simil ephimere q̃ tamẽ ephimera nõ pmuttať ad putredinẽ. Et qñ fuerit augumentũ eius nõ pmixtũ nõ ꝓportionatũ nõ simile. Et ꝓlixitas augumẽti iterũ significat qꝝ ipa ẽ putrida. Et additio pulsus i magnitudine sm ꝓcessionẽ sigt augumentũ. Amꝑ aũt est interpolata incipiens cũ rigore aut horripilatiõe ⁊ dimittit sm plrimũ cũ sudoꝝ ⁊ hũorositatẽ ⁊ resoluit cũ poximis aut inseparabilis cuꝝ tempore ⁊ nõ silis ephimere in vrina ⁊ pulsu ⁊ coplemẽto mũdificatiõis ⁊ qete accñtiũ. Et plrimũ qdẽ putriõ sũt accñtia plrima ex siti ⁊ doloꝝ capis ⁊ nigr̃dine ligue ⁊ ꝓpe apostatũ ⁊ mltiplicať iqetudo ex angustia ⁊ agitatione vehementi quam facit pugna materiei et virtutis quandoque enim eleuatur materia ⁊ quandoque consurgit virtus. Et pulsus silr qñqz tendit ad magnitudinem ⁊ fortitudinez ⁊ qñqz ad puitatem ⁊ debilitatem ⁊ coarctationem. Durities autẽ fit quandoqz ⁊ non oz semp vt sit: nisi sit cũ febre apa durum in quocũqz mẽbro sit. Aut apa in membro duro q̃zuis nõ sit durũ. Aut iaꝝ acciderit potus aque frgide aut aliquid aliud de illis que indurant pulsum de illis q̃ dicuntur in libro pulsum. Diuersitas aũt in principio ⁊ augmento est ex ꝓprietatib⁹ febris putride. Et de significatiõib⁹ eius fortibus q̃zuis nõ appeat in tertiana plurimuꝫ ꝓp leuitatez materiei ⁊ dũ nõ sit pulsus fortis ⁊ nõ sit velox velocitate ꝑdicta tunc febris adhuc est ephimera ⁊ nõ pmutatur ad putredinẽ. Et est vrina inprincipio idi gesta aut parum digesta ⁊ fortasse est acuta. Et scias qꝝ a febribus acutis interficientib⁹ raro fit euasio nisi cũ cõtractione mẽbri. Et qñ alleuiatur febris post quietem apatis i pleuresi ⁊ silibus tũc scias qꝝ de mã remãsit aliqd ⁊ qꝝ mã declinat ad locũ vbi apparet dolor.

De signis insepabilibus. .C. iij.

Ñ cõtinua est diuersitas pulsus q̃ est sm febrez
ſ appens valde ⁊ ẽ in plurimo eius nõ habens hordinẽ: neqz pondus ⁊ pseuerat febris ⁊ non seperatur post vigintiquatuor horas ⁊ associatur ei qꝺ diximus de dispõnibus erradicalibus ex antecessione rigoris ⁊ alijs. Et de illis q̃ significant eaꝝ est eius assiduitas ⁊ vehemẽtia diuersitatis dispõis ei⁹ apꝺ augmentum minuit enĩ qñqz ⁊ auget vice alia. De ſb⁹ i qb⁹ differũt febres putredis ⁊ i qb⁹ ꝓmũicãt. C. iiij.

Ebris que est pp putredinẽ cholere motus est
ſ tertianus siue sit mot⁹ principij poximi aut ꝑncipij vehemẽtie nisi spetiei eius q̃ dicitur adusta cuius motus est occultus valde ⁊ ẽ sicut insepabilis cõclusa. Et tertiana quidẽ pura ẽ acuta ꝓpter subtilitatẽ materiei ⁊ eius caliditas est magna mordicatiua ꝓpter fortitudinẽ cholere. Sed est salutifera ppea qꝝ cholera est leuis sup naturã ⁊ quoniã ipa facit quietẽ. Tertiana vero nõ pura est lõgioris spatij qꝫ pura. Et pura quidẽ raro ptransit septem piodos nisi ab erroꝝ. Continua qñqz cõsumit i ebdomada. Et illa q̃ est ex putredine sanguinis est cõtinua insepabilis ⁊ eius calor est plurimus cois cũ lenitate nõ cũ mordicatiõe cholere ⁊ qñ qꝫ puenit ad statũ i quatuor diebus pblegmatica accessionẽ faciens omni die ẽ lenis caliditatis per cõpationẽ ad cholericã longã pp viscositatẽ mãei ⁊ frigus ei⁹ ⁊ mltitudinẽ ei⁹ ⁊ ẽ magni timoris. qm hẽt paruũ spatiũ iterpolationis ⁊ quietis ⁊ quoniam ipa associatur corrupti ⁊ debilitati in ore stomachi que non excusatur: ⁊ illud est de illis que attrahunt accidentia mala ex sincopi ⁊ pulsu cordis ⁊ casu appetitus. Et que de ea est i seperabilis est res magis similis ethice si nõ esset lenitas pulsus q̃zuis qñqz fiať durus etiã. Et qꝫtũ ẽ minus pura ⁊ minoris ⁊ breuioris poximi nisi declinet cũ puitate sue puritať ad maliaz. Quartana aũt ẽ nõ acuta pp frigus materiei longa pp illõ ⁊ fortasse extendit q̃ de

ea pura est ānō vno ꝛ nō pura est breuioꝛis spatij verū in ea nō est timoꝛ quoniā quietē fac in spatio longo ꝛ q̄ niam ipa nō est talis acuitatis quā sequnt accidentia ve hementia. Et quartana quidē ꝛ tertiana assidua ꝛ in terpolata cūsumūtur per vomitū ꝛ solutionē vētris aut sudoꝛē aut ꝓuocationē vrine. In continua aūt cōsu mitur ꝑ huius ꝛ fluxū sanguinis nariū. Et scias qꝺ ꝓncipiū ꝓlongaī in tertiana ꝛ status in cōclusa ꝛ decli natio in īcensiua ꝛ status ꝛ declinatio incōtinua ꝛ statuſ ꝛ declinatio in quotidiana: q̄uis raro inueniaī quarta na cōtinua ꝛ quotidiana integr̄ erradicatiōis. Et fe bres qñ nō curanī sim q̄ oꝫ ꝛ ꝓꝛie apostemose cōuer tunt ad arefactionē ꝛ ꝓꝛie in febꝛibus acutis in quibꝰ oꝫ vt patiētes eas cibent ꝛ nō cibantur ꝑ intentionez vt pueniat natura sup materiam aut oꝫ vt deī i potu aq̄ frigida ꝛ nō daī in potu ꝑ intentionē vt nō fiat cruda ꝛ nō succurrit cū extinctione alia. Quoniaꝫ si fuerit alia intentio quā dicturi sumus in cibatione ꝛ dando i potu aquā frigidā fortioꝛ duaꝝ intentionum p̄dictaꝝ ꝑmittaī sup eas ābas ꝛ dimittaī obfuatio illaꝝ duaꝝ.

De significatiōibꝰ accidētiū febꝛiū: L.v.

Cias q̄ aceptio significationū febꝛiū est ex re
ſ gimine añcedente ꝛ qūo fuit. Et ex dispōnibus añcedentibus ꝛ p̄sentibus ꝛ ex regionibus ꝛ tē poꝛibus ꝛ ex etate ꝛ conplone ꝛ ex pulsu ꝛ vrina ꝛ vo mitu ꝛ egōne ꝛ fluxu anguinis nariū ꝛ ex dispositione febꝛis in rigoꝛe ꝛ sudoꝛe ꝛ qualitate caliditatis ꝛ ex poꝛissimis ꝛ ex dispōne appetitus ꝛ sitis ꝛ ex dispōne anhe litus ꝛ ex coniunct sicut doloꝛe capitis ꝛ vigilijs ꝛ alienatione ꝛ in quitudine ꝛ alijs. Febꝛibus enim assūt accidentia ex quib us significanī dispōnes earum de q̄ bus sunt accidentia significantia magnitudinē earuꝫ ꝛ ip̄arū puitatem sicut qualitas caliditatis ꝛ q̄ꝫtitas ip̄ī.

Et de ea est que est moꝛdicatiua vehement: ꝛ ex quo ꝓius inuadit v̄ q̄ꝫ ad finem suuꝫ. Et de ea est q̄ moꝛ dicat in ꝓimis: deinde minuitur ꝑ resoꝛonez materiei ꝛ lenit ꝛ de eis sunt que moꝛdicant. Et de eis sūt q̄ꝝ caliditas est humida. Et de eis quaꝝ caliditas est sic ca. Et sunt accidentia que significāt genus eaꝝ sicut accidētia ꝓꝛia cū tertiana sicut ꝓncipiū paroxismi cū punctione ꝛ boꝛꝛipillatione ꝛ moꝛdicatione caliditatis in eo. Et accidentia significātia malitiā eaꝝ sunt sicut inqetudo ꝛ alienatio ꝛ vigilie. Et accidentia signi ficātia digestionē indigōnem sunt sicut illud q̄ dicem⁹ de dispositiōibus vrine. Et accidentia q̄ significāt cri sim q̄ dicemus. Et accidentia significātia sospitatē ꝛ cō trariū eius ꝛ deus omnia illa Et forme insiīnt iudi cia ꝓꝛima sicut ille cuius cōuertit̄ coloꝛ ad plūbeitatez ex albedine ꝛ viriditate ꝛ significat frigiditatem hūoꝝ ꝛ paucitatē caloꝛis innati aut excitationē ꝛ iflamationē sicut accidit ei cuius cā est sacietas nauseatiua ꝛ sicut ve locitas tūitionis faciei ꝛ toꝛnatillitas eius ꝛ tēuitas na si ꝛ significant aut vehementiam caliditatis aut subtili tatem humoꝛis ꝛ vellocitatē resolutiōis eoꝝ ꝑ āplitu dinē poꝛoꝛuꝫ ꝛ motus in se ip̄is ꝛ exitus eoꝝ a con suetudine aut casus eoꝝ habent significatiōes ꝛ res de illis quas dicemus. Et accidentiū febꝛiū quedā sunt quoꝝ boꝛa est boꝛa status sicut alienatio ꝛ conmixtio mentis ꝓpter in inflationē capitis. Et de illis sūt q̄ꝝ bo ra est ꝓncipiū sicut boꝛꝛipilatio ꝛ frigus ꝛ sicut ꝓfun ditas somni que cōsequit plurimū ꝓncipioꝝ febꝛiuꝫ ꝓpter debilitatē cerebꝛi ꝛ declinatio cal ditatis ad inte rioꝛa coꝛporis vbi est materia ꝛ multitudo vapoꝛum eleuatoꝝ ab eo per cōmixtionē incipientez in coꝛpoꝛe vsqꝫ quo resoluit eos inflām̄atio ꝛ adiuuat illud frigus cerebꝛi in se ipo ꝛ frigus humoꝛis qui vult putr efieri ꝛ calefit. Et res ex quibus scitur dispō febꝛis ꝛ ex qua spe sit sunt dispō febꝛis i acuitate sua: ꝛ sua leuitate: ꝛ di spositio febꝛis in hoc q̄ ipsa accidit a causis ꝓmitis ꝛ añcedentibus sim cōditionē p̄dictam. Et dispō febꝛis adherētia sua ꝛ erradicatiōe: ꝛ dispositio febꝛis in acu itate sua cū rigoꝛe ꝛ frigoꝛe ꝛ boꝛꝛipilatiōe aut eius cō trario ꝛ q̄ ē ex eo. Et dispō febꝛis i dimissiōe sua cuꝫ sudoꝛe ꝓꝛimo aut pauco. Aut dispō p̄terita regimis ꝛ etas ꝛ forma ꝛ tēpus ꝛ ars ꝛ dispō pulsus ꝛ vrine.

Sermonis de rigoꝛe ꝛ frigoꝛe ꝛ boꝛꝛipilatione ꝛ fra ctione. .L.vi.

b Boꝛꝛipilatio est dispō in qua inuenit coꝛpus di uersitatem infrigoꝛe ꝛ pctione i cute ꝛ lacertis ꝛ añcedit eam pigritia ꝛ fractio ꝛ quasi fractio est maneries eius. Frigus aūt est vt sentiat in mēbꝛis suis ꝛ doꝛsis lacertoꝝ suoꝝ frigus puruꝫ. Rigoꝛ vo est vt nō possit cōtinere membꝛa sua ex cōmotiōe ꝛ treꝛe eueniente i eis ꝛ motib⁹ iuoluntarijs ꝛ fortasse est frigus forte. Et nō fit rigoꝛ fortis sicut i febꝛib⁹ phle gmaticis ꝛ quartana. Et de causis vehemētie rigoꝛis est vehemētia vtutis expulsiue in lacertis ꝛ ꝓp illō quā to est cā rigoꝛis viscosioꝛ est rigoꝛ vehementioꝛ ꝛ san. submergit̄ cū rigoꝛe ad interioꝛa. Et scias q̄ humoꝛ frigidus est quiet⁹ quē iam cōsueuit mēbꝛū in quo est ꝛ qescit passio eius ab eo quare nō sentit frigus ei⁹ Cū ergo mouet ꝛ spergit sparsione plurima aut pauca ꝑ aliquā causaꝝ .s. ꝑ caliditatē sepantem aut aliud pati tur ab eo mēbꝛum q̄ erat nō occurrēs ei ꝛ sentit frigus eius ꝑ cām cōplexionis diuerse ꝛ tu qdeꝫ sciuisti hoc in radicib⁹ vniuersalib⁹ scie medicine. Et multotiēs qui dem accidit a phlegmate vitreo sperso in coꝛpoꝛ rigoꝛ nō perducēs ad febrē ꝛ q̄ñqꝫ sunt ei periodi ꝛ nō ē foꝛ titudo ei⁹ foꝛtitudo rigoꝛis ꝓducentis ad febrē. Et mā que facit lassitudinē rigoꝛis ꝑ paucitatē suā facit rigoꝛē ꝑ suam multitudinē anteq̄ꝫ putrefiat: nā si non putrefit nō ꝓducit ad febrē: ꝛ q̄ñqꝫ accidit frig⁹ ꝛ rigoꝛ ꝑ sub mersionē caloꝛis in coꝛpoꝛe cā cibi ꝛ que sūt ei similia. Et rigoꝛ ꝛ frigus antecedunt febꝛes: quoniaꝫ humoꝛ crudus effundit̄ ad lacertos in ꝓꝛimis ꝛ nocet frigoꝛe suo ꝑ cōpationē ad lacertos. ꝺinde q̄ incipit putrefieri incipit calefieri. Et q̄ñqꝫ antecedit rigoꝛ febꝛes ꝓpter moꝛdicationē hūoꝛis ꝛ foꝛtitudinē virtutis expulsiue que est in lacertis sicut excutitur homo ex effusiōe aque calide valde sup cuꝫ ꝛ ꝓꝛie q̄ est salsus. Et fortasse fit nocumētuꝫ eius qꝺ moꝛdicat eam vt refugiat caloꝛ innatus ad interioꝛa ꝛ dñetur frigus: quare fit cuꝫ moꝛ dicatione caloꝛis frigus quasi frigus dñetur. Et moꝛ dicatio quidē caloꝛis est apud pāniculū tegentē interi⁹. Et quandoqꝫ accidit rigoꝛ ꝓpea q̄ refugit caloꝛ ad in teriora sicut fit in aꝑatibus intrinsecis. Et quandoqꝫ sig̃nt rigoꝛ ꝛ boꝛꝛipilatio sanitatem in febꝛib⁹ insepara bilibus: quoniā sig̃nt q̄ materia expellit̄ ex venis ꝛ egr̄ ditur. Verū q̄ñ nō est cū digōne ꝛ in boꝛa cretica ꝛ ñ sequitur eam leuitas est significatio q̄ expulsio illius q̄ꝫ titatis nō est: quoniā virtus est vincens: imo q̄ñ materia multa expellit̄ ꝑ multitudinē suam⁹ Et de rigoꝛe est qui sig̃t moꝛtez ꝛ est ille quē sequitur debilitas vtutis ꝛ casus caloꝛis innati ꝛ siccitas. Boꝛꝛipilatio vero fit ex causis pauciorib⁹ causis rigoꝛis. Et cōmotio anime ꝓpodi indicat ꝓpodū. Et fenuꝫ quidem febꝛes sunt se pulte. Et q̄ñqꝫ est cā in lōgitudine febꝛis grossitudo in visceribus quare resupinet febꝛiens ꝛ extendat pedes suos ꝛ tangant̄ viscera sua. Et q̄ñ denig̃tur lingua fe bꝛiētis cū alleuiatōe febꝛis tūc febꝛis ei⁹ ē sepulta, Et q̄ñꝫ associat̄ febꝛi ꝑalysis ergo curet̄ febꝛis i ꝓmis. Et ꝺ eis q̄ ꝓueniūt illis ē sirup⁹ acetos⁹ ꝑmixt⁹ cū geleniabi ꝛ

aqua ciceris cū oleo si tollerat febris. Et rasio capitis est ex eis que inspissant cutē eius quare reuertunt vapores ⁊ fit fortis febris.

De intentione ad curationes vniuersales febriū putredinis. C.vij.

Quas q intentio in medicando has febres qñq; vertit ad ptē febris: quare est necessariū vt infrigidēt ⁊ humectēt ⁊ qñq; ad ptem materiei vbi necesse est vt matureť vel digerať: aut necesse est vt euacueť. Et digestio qdem in grossa est equatio ei⁹ cum subtiliatione. In subtili est eq̄tio ei⁹ cū ingrossatiōe. Et qñq; cōtraria sunt illa q̄ regrit febris de infrigidatō ne ⁊ illud qō regrit humor de digestiōe ⁊ eūone ⁊ resolutione. Qñq; enim est digestiuū ⁊ euacuatiuū calm: imo est fm plurimū ita: ⁊ tūc oz vt obsueť magis tūc rosa de vna duaꝝ rerū. Et fortasse cōtrariū est illud qō cōuenit febri de infrigidatione cū eis q̄ sunt sicut meloues indi ⁊ reliqua olera ei qō cōuenit materiei de minoratione. quare ꝓhibet illud dare ea in potu nisi vbi nō est materia. Et oio sollicitudo sit vt postponať aq̄ fructuum vsq; ad ebdomadam ⁊ sit cōtentus aqua ordei. Et omnes fructus nocent febricitantib⁹ cū ebullitione sua ⁊ corruptione sua in stomaco. Et multotiēs quidem inueniť res que digerit ⁊ subtiliat ⁊ infrigidat cum eūone sicut sirupus accetosus. Et scias qō febris qñ qz est tante vehemētie ⁊ acuitatis qō nō licet vti regimine cause: imo idiget ifrigidatione vltima: ⁊ ꝓprie quum nō inuenis virtutē fortem resistētem tollerantē. Qō si in venis eam resistentē tollerantem abscinde cām ⁊ expelle hūorem ⁊ abscinde cibū ⁊ nō ifrigides ifrigidatione que ꝓhibeat resolutionē. Qō si inuenis virtutē deficientem sis occupatus in equando cōplexionē cōtrariā ei q̄re ifrigida eā ⁊ viuifica vtutē cū cibo. Quoq; fit fortis p viuificationē suā ⁊ vincit cōtrariū suum redi ad cām. Et qū tu infrigidas de istis febribus tunc nō infrigides eam cū eo i quo sunt stipticitas ⁊ exiccatō: sic sunt trocisi infrigidātes nisi post ꝑgnationē ⁊ euacuatiōnē. Et scias qō cura febris putride est diuersa a curatione febris ethice. Curatio enim ethice ē ptēta sup cōtrarietatē egritudinis: ⁊ curatio febris putride nō est cōtenta sup cōtrarietatē egritudinis tantū imo sup abscisionē cause ei⁹ q̄zuis illud qō est cōueniens egritudini ⁊ cibationi sit amicū virtuti ex parte sui. s. vtutis ⁊ inimicū virtuti ex pte: qm̄ est amicū inimico ei⁹ ⁊ est materia quare est adiuuās vtrunq; eaꝝ quāobrē idigens in regimine eius canone. Et nos singulare capitulū ei si deo voluerit faciemus. Et scias qō non est tibi possibile curare febrē nisi cognoueris eam quod si ignorauer is tūc subtilia regimen ⁊ ꝓuide ne occurrat poxismo nisi ventrē habeat vacuū. Et nō moueas in die poxismi aliquid q̄ztum possibile est tibi neq; cures febrē. Et oz vt obserues in omnib⁹ illis ⁊ ispositionē virtutis. qō si fuerit fortis ⁊ fuerit illō q vincit sanguis aut cō humore qui vincit san. tūc phlebotomia est magis cōueniēs ⁊ ꝓprie qū vrina est rubea grossa nō citrina ignea ex q̄ timeať apud phlebotomiā victoria cholere ⁊ acuitas eius. Deide fac sequi phlebotomiā solutiōez vētris subtilē ꝓprie si fuerit illic siccitas cū eis que sūt sicut aq̄ ordei ⁊ alsiracost pauco ⁊ aqua ordei cum sirupo acetoso. Et si natura nō fuerit lenis adde in eo q est sicut siracost q sit sicut sirupus viol. ⁊ sit vltimitas lenificatō non fluxus vētris ⁊ non solutio laboriosa. Et magis dilectū est apud me administratio clisterioꝝ fm vltimitatē qua idigeť in virtute. Et de clisterib⁹ cōmunis iuuameti lenib⁹ est clistere factū ex olo viol ⁊ succo foliorū sicle ⁊ vitello oui: ⁊ zucharo ru. ⁊ baurac. Qū ergo lenieris hac lenificatiōe fortasse indigebis eo debiliore q̄z illud quo indiguisti in principio. Et illud est quā do natura est obediēs. Deinde fac ip̄m sequi ea q̄ vrinā ꝓuocent: sicut sirup⁹ acetosus decoctus cū radice apij ⁊ similib⁹. Deinde fac ip̄m sudaꝝ ⁊ aperi meat⁹ cū illis in quib⁹ nō sit calor fortis sicut cū inūctiōe ex olo ca memillino ⁊ fricatione cū vino albo ⁊ cū aqua dulci tepida: ⁊ si febris fuerit acuta nō inuenis excusationē ab unctione ⁊ embrocatione. Quod si inuenis humorez in ꝑmis declinare ad stomacū fac vomere cū eis in quib⁹ nō sit diuersitas cōsuetudinis: imo cū eis q̄ sunt sicut sirupus acetosus cū aqua calida qū nā mouet hūorez ad vomitū ⁊ nō diuersifices eā. Quod si fuerit illic declinatio ad intestina ⁊ senseris rugitū ⁊ descensum fecis tūc adhibe qō soluat ventrē. Et ꝓhibe eū a somno i principijs febriū ꝓpe qñ est horripilatō aut frigus ⁊ rigor qm̄ ꝓ lōgant sup eum frigus ⁊ rigor: ipa nāque exp̄munt materias si fuerint euntes ad quedā viscera ⁊ prohibēt digestionē būoꝝ. Apō declinatiōez vo ē iuuatiu⁹ valde ⁊ fortasse nō nocet ap̄ statū. Et ñ ꝓhibeas ei aquā frigidā: nisi fuerit hūor q ē in eo crud⁹ ⁊ grossus tūc enim ꝓhibet digestiōem. Et scias quod q̄zdo phlōia iuuat. deide veteris via mala: tūc nō purgabitur. Humoris aūt cholerici digō est vt cōuersus a sua subtilitate fiat spissus: ⁊ aq̄ qdē frigida facit illō nisi sint stōm aut epar debile aut frigidū aut sit i viscerib⁹ ap̄a aut sit i viscerib⁹ dolor: aut sit cōplexio ei⁹ pauci sanguis: aut caliditas eius innata debilis qr̄ debilitať post potū aque frigide. Aut si nō cōsuetus potare aquaz frigidā: sicut illi qui sunt de regione calida: isti enī spasmanť velociter ⁊ associať eis singultus ⁊ extenuatus est de hac suma. Vbi aūt materia calida aut grossa iam digesta est ⁊ corpus est carnossū ⁊ caliditas innata exuberans ⁊ virtus est fortis ⁊ viscera sana nō frigida eoꝝ cōplo radicaľ. si insueta aque fr̄e: imo assueta aq̄ fr̄a valde tunc aq̄ fr̄a est melior res. Multotiēs enim adiuuat ad expellenduz maetriā cū solone nature aut p vomitū aut p vrinā aut per sudorē aut p omnia illa qr̄ fit statiz vt sanetur. Et qñq; dat in potu medicus ō aq̄ frigida infirmo q̄ztitatē plurimā adeo dōec calor eius fiat viridis ⁊ tremat q̄ sit saltem pueniēs vsq; ad eminā vnam ⁊ dimidiaz. Et fortasse cōuertit febris ad phlegmaticā ⁊ fortasse ꝑfortatur natura ⁊ expellit nām cuz sudore ⁊ vrina ⁊ fluxu ventris ⁊ est sanitas. Et qñq; iterū sunt q̄dā ꝓhibentia deide timetur malitia caliditatis ⁊ sitis ⁊ existimaľ q ꝓuenit p eam ad aziditatē vel extenuationē nō ꝓhibeaľ aquā frigidā nā additio ap̄atis ⁊ cruditatis eiuľ melior est q̄z extenuatio. Et sirupus qdē acetosus qñq; etiā sedat sitim ⁊ incidit ⁊ soluit ⁊ nocumētū ipius ap̄atis nō est plurimū sicut nocumētū aque ⁊ nō est ⁊ ius aggregandi mām ⁊ inspissandi eaz. Et similiter iuleb plurime cōmestiōis. Et qū nō licet nō bibat aquā frigidā ⁊ sit audax sup eam timeť q nō faciat accidere ꝑstrictionem porozꝝ qr̄ fit causa febris alterius cū euentu oppilationis alterius ⁊ fortasse erit vehementior prima.

Et quando obuiat membro debili corrūpit opationē eius ⁊ multotiens facit deglutitionē difficilem ⁊ facit difficultatē anhelitus ⁊ facit accidere tremorem ⁊ spasmū ⁊ debilitatem vesice aut renis aut colon. Et ille quē plurimum oz ex eis ꝓhibere a potu aque frigide est cui nocet i sanitate sua imo qū videris calefactionez fortem ⁊ cōplonem calidam ⁊ siccam ⁊ eūaueris tūc q̄ñq; cōcedes infusionē fieri in aqua frigida apud declinationem ⁊ apptionē digōnis ⁊ eūationem humoꝝ ⁊ non est malum vt administretur balneum ⁊ potus vini commixti subtilis ⁊ inunctio cū oleis lenificantibus. Et qū ad

miniſtraueris canones p̃dictos in principio accidentiũ febrium:tunc oꝛ poſt illud vt tu occuperis i digõne ꝛ eũone q̃ nõ eſt fim ſemitam minoratiõis ꝛ deſiccatiõis:ꝛ iaꝫ diximus eam:imo ſecũdũ ſemitam abſeiſiõis cauſe.
Et nõ euacues materiã indigeſtã in caꝛo aut frigidoniſi pp neceſſitatẽ:fortaſſe eniꝫ multiplicaꝛ eũotio hũoꝛis ſi pueniẽtis ad ſtatũ per digõnem vt euacueꝛ. Et fortaſ ſe nocet euacuatio maturationi.Et fortaſſe pmiſceꝛ cuꝫ ea malignũ cũ bono ppea q̃ moueꝛ malignũ abſq̃ digeſtiõe ſua.Et tu nõ aſcultes virũ qui exiſtimabat q̃ intentio indirigendo ẽ ſubtiliare ꝛ hũoꝛ calidus ẽ ſubtiliſ qr̃ nõ eſt neceſſe et ſubtilieꝛ. Res eni nõ eſt ſicut dixit imo itentio indigerendo eqr̃ ſubſtantiã materiei ita vt fiat p̃perata ad expulſionẽ facilem ꝛ ſubtile imbibituꝫ: ꝛ groſſum ſixum ꝛ viſcoſũ adherens:totũ illud nõ eſt pꝛepatũ ad expulſionẽ facilem:imo eſt neceſſariũ vt inſpiſſeꝛ ſubtile:ꝛ ſubtilieꝛ ſpiſſuꝫ paulatim:ꝛ incidatur vi ſcoſum. Et ſi vir iſte nõ audiuiſſet i ſermõe ãtiquoꝝ de digeſtiõe aliquid anteq̃ dixiſſemus illud ꝛ rememo raretur diſpõnis digõnis humoꝝ fixoꝝ.ſ.qꝛ qui de eis ſubtilis eſt indiget vt inſpiſſeꝛ:ꝛ qui de eis ſpiſſus eſt idi get vt ſubtilieꝛ opporteret vt ſcireꝛ hoc p illõ. Et qa nõ oporꝛuit vt in ſe ipo cõſideraret ꝛ diceret quare vri ne in febꝛibus acutis nõ habet in p̃neipijs eaꝝ ſedimẽ: deide fiunt habẽtes ſedimẽ ꝛ an ſedimen laudabile eſt aliqd niſi humoꝛ faciẽs egritudinem qui iam digeſtus eſt. Quare ergo nõ expellit in p̃ncipijs egritudis ad ſalutẽ i eſt ſubtilitas vltimũ qõ intendit in digeſtiõe:er go neceſſariũ eſt vt ſit in p̃ncipio febꝛiũ ſan.ꝛ cholere ſe dimen laudabile. Si aũt natuꝛ nõ eſt poſſibile expel lere illam ſupfluitatẽ niſi poſt boꝛã in qua fit p̃paratio ad expellẽdũ in vrina:tũc ſilr oꝛ vt ſciaꝛ qõ arti eũaꝛ hu moꝛẽ ante illaꝫ boꝛã in qua apparet digeſtio in vrina eſt in cõueniens aut difficile maluꝫ. Et fortaſſe mo uet ꝛ nõ operaꝛ vltime ꝛ fortaſſe miſcet malignũ cũ bo no. Et eſſet meliꝰ homini huic vt bene opiareꝛ õ illis q fuerũt ſiẽ.B.ꝛ Hip.i eis q̃ ſcripſerũt de hoc: ꝛ valde attẽderet:ꝛ tũc r̃dirt ad cõtradictionẽ.quia omnis con tradictoꝛ in primis qũ eſt ſup veritatem eſt excuſatus. Verũ melius eſſet ei vt nõ conſideraret i conſideratiõe ſua. Et opinoꝛ q̃ raro huic viro acciderũt expimẽta que p fuerunt in hoc capitulo ꝛ acquieuit in eis. Et huiuſ mõi qdẽ expimẽtis que nõ ſũt fim canones accidit eis. vt nec vnũ valeat. Et accidit eis vt nec vnũ eoꝝũ ſit ſi gnũ:hoc nãq̃ eſt cõueniẽs. Cum aũt materia ẽ plu rima mobilis permutabilis de mẽbꝛo ad mẽbꝛũ:ꝛ exi ſtimas qõ nõ eſt ſpatiũ in digeſtiõe eius aut fortaſſe ac cidit ex ea apa pleureticũ ꝛ aliud ſi dimittaꝛ faciet cade re in timoꝛẽ ante tempus in quo expectatur digeſtio eq̃ lis:.pculdubio:tũc eſt neceſſaria euacuatio eius:timoꝛ enim in hoc eſt minoꝛ quã timoꝛ in illa ꝛ cũ hoc natu ra moueꝛ ad expellẽdum eam pp multitudinẽ ſui nocu mẽtu. Cum ergo adiuuaꝛ natura cõuenit ei adiuto rium vltimũ quare nõ eſt excuſatio eius. Et ſcias qõ phlebotomia qñ eſt iutentio ſan.nõ eſt ex geneꝛ eius in quo expectaꝛ digeſtio expectatiõe que eſt in ſolutiuis: ꝛ nõ expectaꝛ digeſtio niſi in humoꝛib⁹ aliis. Et qũ poſtponit phlebotomia in p̃ncipio egritudis nõ ãp li⁹ eſt ei intẽtio:ꝛ fortaſſe iterſicit p aduentum debilitatis virtutis. Et ſilr ſi times victoriã hũoꝛis:magis neceſſa ria cautella eſt eũo. Et ſi nõ eſt digeſtus nõ moueas niſi inp̃ncipio:apud ſtatum vero nõ moueas aliqd do nec vincat nãꝫ ꝛ digerat. Et ſi ipa non mouet moue tu boꝛa motus ei⁹.ꝛ ſi ipa mouet aut mouit tũc dimitte eã ꝛ opatiõnẽ ei⁹. Et hoc ẽ illõ qõ nominauit. Hippoc. furioſitatẽ vbi dixit oꝛ vt adminiſtreꝛ medicia ſolutiua poſtquam digeritur egritudo. In principio aũ egritu dinis non oꝛ vt adminiſtretur illud niſi egritudo ſit fu rioſa ꝛ fortaſſe non eſt ſecundum plurimum furioſa:ꝛ taliſ eſt iſta euacuatio neceſſaria que nõ eſt in boꝛa ſua. ſicut cibatio neceſſaria que nõ eſt in boꝛa ſua. Et p portio iſtius euacuationis ad ceſſandum ex malitia materie eſt ſicut ꝓportio illius cibationis ad ꝓhiben dum vtute a caſu ſuo. Cũ ergo exerces eũonẽ tunc cõſidera boꝛã interpolatõis aut boꝛam ipſius tẽpoꝛis aut frigidioꝛẽ boꝛã que eſt in die. Et nõ euacues per fluxũ vẽtris in die piodi. Neq̃ phlebotomeſ. Et nõ agas cũ eũone artis cõtra partẽ eũonis natuꝛ. Et nõ diminuas hũoꝛẽ p rẽ q̃ facit ſtatiꝫ habitudinẽ motꝰ pio di. Et oio caueaꝛ a r̃gimẽ groſſo i boꝛa piodi ita vt nõ deꝛ in potu aqua oꝛdei zuccaꝛũ neq̃ iuleb vt nõ frãgat piodũ cũ ꝓſtrictiõe meatuũ:qm̃ eſt timoꝛ:imo adiu ua. Dicit nãq̃ Hip.medicus adiutoꝛ eſt natuꝛ nõ im pediẽs eã. Et oꝛ vt ſcias qõ multotiẽs idigeꝛ medici na forti debili ſꝫ eiꝰ fortitudo eſt ex hoc q̃ ſoluit hũoꝛẽ viſcoſũ ꝛ ipiꝰ qdẽ debilitas eſt ex hoc q̃ facit aſcellaꝛ ſe mel aut bis. Et nõ eũaeꝛ plrimũ ſimul ita vt ñ cadat vtꝰ. Et ꝓſiliũ qdẽ meũ in phlebotomia ẽ vt dimittaꝛ q̃ꝫ tũ poſſibile ẽ. Si aũt ñ ẽ poſſibile:tũc mltiplicatõ nu meri ẽ meliꝰ mltiplicatiõe q̃ꝫtitatis:oꝛ eni vt ñ eũeꝛ ſã. mlto ſubito q̃niã eũaꝛ mltũ õ eo cuiꝰ ñ ẽ neceſſaria eũo. Et nõ eſt in ſanguine excuſatio ad eũones quibus fortaſ ſe indigetur ꝛ debilitaꝛ virtus a reſiſtendo in criſibus ex pectatis. Et ſcias q̃ quãdo aggregaꝛ doloꝛ capitis ꝛ febꝛis:tunc curatio febꝛis ẽ dignioꝛ. Et ſcias q̃ doloꝛ capitis q̃ñq̃ facit redire febꝛem declinatam ad augmẽ tum quare oporꝛet vt ſedetur. Et qum infans lactens febꝛicitat tunc oporꝛet vt rectificetur lac matris eius.
Et quando fuerit vrina icterica in febꝛe ſig̃t apa: quare eſt curatio dare in potu aquã oꝛdei aut ſirupũ acetoſũ. Cũ ergo acquieſcit febꝛis:intentio ſit ad apa. Et qñ fuerit cũ febꝛe colica nõ aperietur via in dando in potu aquã ordei:imo ius galli ꝛ leni ius ꝛ multiplica vnctu oſitatem eius:deide detur in potu aqua oꝛdei ſi neceſſe fuerit. De ſolutiuis vero ẽ potio facta ex tamaridiſ ꝛ tereniabi ꝛ ſiracoſt. Et q̃ñq̃ ponit in ea aq̃ lubleb ꝛ q̃ñq̃ ponit i ea caſi ſi.ꝛ fortaſſe ꝓiſcit d.ſup ſcamonea ꝛ fortaſſe daꝛ i potu ſcamonea ſola i lubleb ꝛ fortaſſe ẽ ne ceſſariũ admiſtrare ea q̃ ſũt ſicut aloes q̃ñ mã ẽ groſſa. Et melius quidem eſt vt abluaꝛ ꝛ nutriaꝛ cũ aqua endi uie ꝛ aqua ſolatri deinde fiant ex eo pille. Mirobalanoꝝ vero citrinos quidam adminiſtauerũt. Sed nõ inuenitur ab eis intentio ſecundũ quaꝫ operẽt conſtrin gunt enim poꝛos eius poſt ſoꝛonẽꝫ ventriſ ꝛ exaſperãt viſcera eoꝝ q̃ ſi fuerit neceſſarij tunc poſt digeſtion:m integram. Et aqua duoꝝ g̃natoꝝ eſt maximi iuua menti expreſſa cũ pulpis amboꝝ. Et q̃ñq̃ in boꝛis de ſoltiuis q̃ fiunt ex violis ꝛ ſcamonea ita vt de violꝛ.ſit q̃ꝫ titas auꝛ.i.de ſcamonea vſq̃ ad ſiliquam.i.ꝛ quando q̃ꝫ ponitur in eis parum mente. Et quandoq̃ꝫ ſit ex infrigidantib⁹ extinguentib⁹ medicina in qua ponitur ſcamonea ſicut pille huiuſmõi.℞.coꝛiandri ſpodij roſa rũ ana.ʒ.ſ.canfoꝛe toſugi.i.ſcãonee duodecia parte.ʒ.i ꝛ vſq̃ ad ſextã ptẽ ei⁹:ꝛ detur i potu de eis. Aliud.℞ ſiraocſt.ʒ.ij.tereniabin.ʒ.v.ſucci pomoꝝ de ſemie ſucci cydonioꝝ ptes eq̃les ſucci coꝛiãdri hũidi ſextã ptiſ vni⁹ aggrega ſuccos:ꝛ ſubmerge i eis ſiracoſt ꝛ tereniabi:ꝛ inſpiſſeꝛ cũ eis dõec fortaſſe coagulenꝛ.deide ſume cãſo re põdus ſexte.ʒ.i.ꝛ madietatis ſexte ſcamõee.ʒ.i.ꝛ po ne ſiracoſt ſup ignem ꝛ puluerizа deſup canfoꝛaꝫ ꝛ ſca moneam. Et conſeruẽtur ne reſoluantur cũ vapoꝛe deinde dimittatur donec coagulet per ſe cũ facilitate:ꝛ

dosis eius sit a.z.ij. vsqz ad.z.ij.r.s. Et est possibile vt fiat ex tereniabin r siracost r zuccaro tabarzet. natif.i. forme q̄ sunt sicut penidie. Et ponit i ea scamonea r canfora ꝛz q̄ztitatē q̄ cadat in vna potione ei⁹ r canfore vsqz ad tosugi .i. r scamonee vsqz ad sextaz.z.i. quar fit t ūc anime nō horribile. Et febricitans quidē i estate febre frigida nō ingrediat domū venti ꝓprie qñ sudat. vt nō cōuertat mā a resolutiōe sua. Et trocisci quidē nō sunt ꝓuenientes principijs haꝝ febriū nisi post digestionem r euacuationē. Et trocisci quidē sunt magis cōuenientes ei cuius febris ē adherens in suo stō quasi ipa sit eticha. Et dimissor cōsuetudis i regimie suo sētit qñqz febrem r nō est tantū nocumētū. qm̄ cā eius est dimissio cōsuetudinis in regimine.

De cibatiōe febricitantiū i generali. .C. viij.

Cias q cōuenientiores cibi febricitantib⁹ sunt i cibi hūidi r ꝓprie ei cui⁹ cōplo est hūida ex infantib⁹ r grossis. cōueniunt eniz ex hoc q assimilaat cōploni r ex hoc q sunt cōtrarij egritudini. Quinqz accidit febris r nā est sicca nō cibes penitus dū nō egredit pfecte fex. Et oz vt occurrant eis poxismi ꝓdici r paroxismi qui sūt fortes ventrib⁹ ipoꝝ vacuis in quib⁹ nō sit cibus omnino: nam si cibati fuerint in illa hora occbabit natura in digerēdo r dimittet digerer r expellere: r cōfirmabit egritudo r plūgabit. Et ꝓpter illud oz vt postponāt cibationē vsqz ad declinatōnem r in eo qd̄ est post ipaz. Et si accidat forte vt hora declinationis sit hora cōsuetudis in cibo tūc ē melius qz esse potest. Et sciasq de cibatiōe r regimine ē qd̄ est subtille valde r de eo qd̄ est grossū valde r de eo qd̄ est inter illa r est pars ei⁹ declinis ad subtile pl⁹ r pars ei⁹ declinat ad spissuz plus. Et subtile vltimū in subtilitate est ꝓhibitio cibi. Et grossum valde est admistratō cibor sanoꝝ hominū. Et illi qui sequūtur latus eius subtile qd̄ est mediū est vt sit cōtent⁹ in cibo succo ḡna torū r iuleb subtili valde r post ipm aqua ordei subtilis r post ipam aqua ordei grossa. r olerib⁹ frigidis r humidis sicut atriplices r spinachia r bliti r similia r postea kist ordei sicut est r est mediū. Et illi q secuntur lat⁹ grossi sunt galli r galline extremitates. Et subtiliores eis sunt alchubugi r pulli r subtilius eis sūt alchāzi r oua sorbilia pauca subtilia: r pisces pui r subtili⁹ eis sūt kist ordei sicut est. Et subtili⁹ eo est panis simile solut⁹ in aq̄ bene frigida solutiōe bona subtili. Grossuz aūt est cib⁹ fortis altacugizar grosso autez cibus fortior est eo. Et kist quidē ordei est bon⁹ cibus ipm enim aggregat ad glutinatiōem r digestionē suaz r lenitatē r planitiē r lubricitatem r absterſiōem r humectationē r cōtrarietatē febris r sedationē sitis r velocitatē penetratiōis r ablutionē r nō est in eo stipticitas qua pp ñ residet neqz figit i poris r meatibus quāuis sint cōstricti r nō est in ea adherētia qum icidit permeri r fortasse abstergit spissum phlegmatis. Et qñ bona fit eius decoctio: nō inflat omnino. Et antiqui qdē vsi sūt vbi necessaria est subtiliatio r̄giminis subtilioris: regimie qd̄ est kist ordei r aq̄ ei⁹ r aq̄ mellis pluri me aq̄ qm̄ nutrimētuū eius est parū: r qd̄ ipa facit penetrare aq̄z r eius hūectatio r absterſio r ei⁹ apertio r puocatio eius r multū r calidit̄as eius est cōfracta. Et ipa proculdubio qñqz addit in virtute addictionē quādam q̄zuis sit parua r sequit eā sirup⁹ accetosus de melle ꝛz est grossior r nutribilior r fortioris incisiōis r abstersiōis r nō est in eo de calefactiōe ꝺ nocumēto viscerū calidoꝝ qd̄ est in aqua mellis. Nūc aūt mel cāne qd̄ est zuccharū r proprie mūdificatum est meli⁹ melle apis: licet eius absterſio sit minor absterſiōe mellis: r similiter sirup⁹ accetosus de zucharo. Et sit sufficientia in sirupo accetoso. sed fortasse faciet incurrere rasuram intestinoꝝ r hoc qdem timorosū est in egritudinibus acutis r nos ponemus aque ordei potationē r sirupi accetosi sermonē singularē. Et subtiliationem qdem regiminis egri sīgt nā materiei: r possibilitas nature. in digerendo ipam r resoluendo r euacuando eā.

Et dignior horaꝝ ad subtiliationē est status: hic enī est vehemētia occupationis nature in pugna materiei. Et non oportet vt ab ea recedens occupetur re alia r proprie apud crisim: ante vero illud pugna nondum est cōfirmata. Et de illis que significāt r faciūt pertinēr ad subtiliationē: est vt si sit necessitas phlebotomie aut r̄solutionis ventris aut clisteriis aut sedatiōis r doloris: tūc oz vt des opam ad cōseruādaz illā necessitatē: deide ciba si necessarius est cib⁹ nisi sit ꝓhibens aliud. Et ingrossationē quidē regiminis sīgt vel requirit vtus.

Et dignior horaꝝ ad ingrossandū est hora in qua virtus nō est valde occupata in materia. r est principiū egritudinis. Et oz vt succurrat nocumento illius ingrossatiōis cū sparsione: qm̄ est leuius sup virtutē iteꝝ. Et estas quidē ꝓpter suā resolonem indiget additione cibationis r sepationis eius: nam virtus nō sufficit ad digerendū illud qd̄ multū est semel. Et qm̄ resolutio in ea est per splionē: tunc oz vt cambiū sit per splionem.

Et in hyeme est res ecōtrario quoniā pp paruitatez resolonis eius nō facit indigere cābio multo. Ampliuſ si multū dederit cambiū subito erit tollerans ipm r fortis apud expulsionē eius. Et autumnus quidē est tēpus malū r pp hoc oz vt subtilieť in eo inter cōseruatōnem virtutis r inter infrationez materie: r spgere paulatim in eo est melius: r ꝓsus spgere cū debilitate virtuſ est melius ergo. Et scias q si nō esset illud qd̄ ptinet vtuti esset magis necessariū vt subtiliaret cibus vltima subtiliatione: sed virtus nō suffert illud r deficit r quum deficit nō valet curatō. Curans enim sicut sciuisti est virtus ñ medicus: qm̄ medicus facit puenire instrumta ad virtutez. Et qū inteilexeris hoc: tunc oportebit vt cōsideres nam si egritudo fuerit valde acuta r illud est vt sit status eius ꝓpinqus r existimaueris q virtus nō deficiet i hoc tempore qd̄ est inter principiū ei⁹ vsqz ad statū eius alleuiabis occupationē a virtute r incitabis eam sup materiā: r nō facias eā occupari in cibo spissoimo subtilia regimen statim cū dimissione cibi oio r ꝓprie in die crisis. Et si videris egritudinē acutam nō valde: imo acutam absolute. tunc oportebit vt subtiles regim ñō in vltimo nisi aſstatū i die crisis ꝓprie: nisi pp causam maximam. Et si videris egritudinē chronicam aut ꝓpinquā chronice: nō subtilies regimen. virtus enī nō saluabitur vsqz ad statum subtiliatiōe regiminis.

Verum est tibi necessariū cū hoc in ominibus spetieb⁹ vt sit principiū tui regiminis grossius: r postremuz tui regimis ꝓueniēs ad statū subtilius r ḡdatim ꝓcedas i eo qd̄ est inter illa ita vt v.us sit cōsueta vsqz ppe statuz tūc enī intede sup mām r nō sis occupatus i alio. Et qñ sis q vtus ē fortis tūc fortasse necessariū facit dispō vt sis ꝓtētus iuleb solo. r si ñ plus saltē ebdomada vna r ꝓprie in febrib⁹ aſpatū. Qd̄ si timueris debilitatez sis ꝓtentus aq̄ ordei. Et qū ambigua sit tibi dispō in egritudine r nō cognoscis eā tunc vt declines ad subtiliationē est melius qz vt declines ad additionē te obseruante virtutez r tollerantiam. Et illus quidem qui existimauit q cibatio in febre acuta est melior quoniā nō est intentio in digestione r in euacuatione qū volueris faciat id nā aut nō faciat errorem iaz te scire feci immo quādo times casuz virtutis: tunc cibatio est melior.

Et de corporib⁹ sūt corpora cholerica q̄ requirūt regimen diuersū ab illo qđ dixim⁹ t proprie qñ sunt asueta comestiōe plīma: ipi eni cū ñ cibant saltē i ipo ꝓncipio febris imo in hora q̄ est prauior ea: t est hora status ñ vacue sūt dispositiōes eoꝝ a duabus rebus: qm̄ qū ipi sint debilitū virtutū supuenit ei syncopis t moriunt i paroxismo: t si sūt fortiuꝝ virtutum cadūt in exteinuationē t appent super eos signa ariditatis t ex minoratiōe nasi t ꝓfundatiōe oculoruꝝ t qđ tēpora sūt depssa t fortasse supuenit eis sicopis ante illđ pp illđ qđ effunditur ad stōachos eoꝝ de chola mordicatiua. Et sunt de homib⁹ qdā q sūt exuberātis carnis sed qū abscinditur ab eis cib⁹ debilitant t extenuationē icurrūt qr̄ nō tolerāt ꝓhibitiōez cibi. Et ois cui⁹ calor inat⁹ fortis est valde: aut plīm⁹: aut calor inatus est valde debilis non potest dimittere cibū. Et de eis sūt qbus accidit dolor t lesio in stomaco t dolor capitis pp cōmunitatem t isti sūt de hoc genere. Et istis fortasse sufficit aq̄ ordei t fortasse eget vt misceāt sucuz ḡnatoꝝ t silia illi vt ꝓfortet os stomaci. Et qñqz est nobis necessariū vt faciam⁹ eos vomere cū facilitate ante cibū. Et i plīmis istoꝝ si debilitant t ꝓprie si supuēit eis syncopis: cā nō est vehemētia debilitatis: imo effusio materiei ad os stōi. Qū ergo sumūt in potu sirupū acetosū pmixtū cū aq̄ calida multa aut vinum pmixtū cuz aqua multa euomūt in vomitu humores cholericos t virtus eorū fit fortis. Qūqz cibātur aliquo robub stiptico⁹ sedant.

Et senes quidem t debiles t infantes sunt de genere eoꝝ qui nō tollerant famem. De primis vero senib⁹ sūt qui nō sunt vehementis tollerantie famis t sequnt eos adolescentes: t proprie hñtes solida membra amplas venas in aere frigido. Et multotiēs quidez errat medic⁹ i huiusmōi egrotis sm̄ aliuz modū. qñ ipe ꝓhibz eis cibū in principio rei t qñ appropinquat status t sciunt q̄ cadit virtus: cibant in illa hora necessario. Jam vero ergo errauerunt duobus modis t si ipi cibareos in principio esset error ille: t ignorantia in hunc errorē.

Et accidit istis egris vt accidant eis catarri nauseati ui t cholerici t vigilatiui ꝓpter resolutionē t priuationem digōnis t inquieti fiunt t aleuiant t coarctant materie t virtutes eoꝝ t multiplicant ipoꝝ vapores quar audiūt id qđ nō est t tremūt t citant vel saliunt t ꝑmutant in lectis t imaginatur qđ nō est t tremūt vel saliūt labia eoꝝ inferiora pp dolorez oris stōi t ptristant anime eoꝝ pp grauitatē materiei.

Canon in dando in potu aquā ordei t sirupum acetosum. .L.ix.

a Qua ordei quedā est in que nō ē đ corpe ordei nisi qđ est sicut virtus t forma: t nō est ei introitus in curatiōe: aut fidutia i iuuamēto: nisi qñ ē cōplete decoctiōis. Et q̄ de ea est melior: est vt sit aq̄ q̄titas sacraiati. xx. t ordei t sacraiati. i. t sit iam reducta ꝓprie ad quintā: t assumat illud qđ de ea rubeuz est t subtile. Hoc eniz ē subtile cui⁹ natrimētū est min⁹: t cuius hūectatio est maior t ablutio eius t extractio superfluitatuz ab ea t digō facta ab ipa est multa equalis. Et de ea est in qua ē aliquid de corpe ordei t farina ei⁹.

Et magis dilectū mihi in huiusmōi ē vt non sit plīm decoctū: imo sm̄ mēsurā q̄ auferat inflationē: t nō pueniat ad hoc vt faciat ipaz viscosam vehementer. Et huiusmōi quidē est plīris nutrimenti t minoris abluti onis t digōnis t accidit ei multotiēs vt acetet in stō frigido in substantia sua: t si sit in eo calor extraneus multus de malitia complonis. Et aqua qdem ordei qñ qz est decocta ex ordeo ipso sicut est. t quandoqz est excorticatum. Et melior quidem sirupus acetosus apud me est ille in quo ponitur zuccaꝝ in vase. deinde fundit super ipm acetū forte: qđ sit de vino tante quātitatis vt eleuetur super dorsum zuccari: imo dimittat ipm discoopertū: deide ponunt sub vase carbones geti t cinis calidus donec liquefiat zuccarum in aceto sine ebulitiōne: deinde colligitur spuma t dimittitur vna hora cū multo calore: donec misceat zuccarū cū aceto deinđ fundit super ipm aque q̄titas duorum digitoꝝ t bullit vsqz ad spissitudinez. Et aggregare sirupum acetosum t aquam ordei simul est illa udabile: quoniā corrumpit aquā ordei sm̄ plurimū. Et non oz vt detur in potu aqua ordei qū siccitas nature adest: imo ante ipam fiat clistere. Quod si acetet in stō detur in potu qđ de ea est magis subtile. Quod si acetat coquat cū ea radix apij t eius simile. Si vero acetat iterū: tūc necessariū ē vt misceat aliqđ pipis cū ea ꝓpe qñ mā ñ ē vehemētis subtilitatis t calitatis: t qñ multiplicat ei⁹ flatō: tūc misceat cū ea ad calefactos paꝝ aceti vini accetosi. Ueꝝ qū sirup⁹ acetosus i potu dat icidit hūoꝛs t ꝑpat superfluitates ad expulsōnē. Et tu ꝓsequēt p⁹ duas horas ad aq̄z alkist ordei subtilē ꝑdictā vt abluat q̄ icisit t absterget id t extrahat ipz p sudorē t ꝓuocatōnē. Et ñ ē nocumtū si dđ i potu sirup⁹ accetos⁹ apđ cenā qū ia sepat⁹ ē cib⁹ a stō. Et qñz ē necessariū vt ꝑmittat iuleb āte a q̄z ordi vt addat i hūectatiōe t illđ ē qū vides siccitatē dñantē sup corp⁹ t liguā. Et qñz ē necessariū vt ꝑmittat āte ipaz ad liniēdū nāz aliqđ đ tamarindis āte illđ p dual horas. De curatiōib⁹ febriū acutaꝝ. L.x.

b Quod dictū est de regimine lenificatiōis t ꝓuocatiōis t sudatiōis t digestiōis: deide eūonis ꝓ medicina post illud. Et quod dictum est de cibatiōe post ipm est illud qđ oportuit nos rememorare hic. Et modi extinctionis vehementie caliditatis sūt cū infrigidatiōe aeris: t cū infrigidatiōe cibi. Et cū epithimatib⁹ t emplastris. Et cū medicinis. Et cū retētiōe eorū que sūt sic mucilago psilij t mucilago ḡnorū cydonij t succus portulace t succus liquiritie in ore vt sedeāt sitis: nā assiduaꝝ gutturi patiētis egritudinē calaz aliquid vt remāeat os hūiduz t nō exiccet in curis ē iuuatiuū valde. Et qñqz iuuātur p admistratiōem clisteris facti ex succo melonis indi t cucumeris t cucurbite t portulace cū olo ros. t cū aliq̄tulo cāfore iuuamento maximo. Et oz vt sit aer infriatus quantum possibile est: t eius infriatio est p prohibitionem freqn tie t per suspensionem flabellorum multorū t p pōnēniuts plurime. Et si domus est ꝓximi tporis ex quo linita fuerit luto: t proprie illo in quo ponitur loco palee cotuz papiri: tūc est melius. Et qñqz preparātur in ea manationes vt fontiuz t rorationes t currit in ea aqua dulcis. Aut stratus est super lacunam coopertam cū reti: t est stratus super quem dormitur ex tabari t bis similibus: t reliqus stratus est ex extremitatib⁹ salicum t cydoniorum t myrti aspersis aqua ros. t violis t nenufaris t rosis. Et ponuntur quandoque calathi in quibus sunt ordines de frustis fructū boni odoris frigidorū: sicut malorum acetosorum t cydoniorum t minorum pirorum boni odoris aspersis in aqua ros. t nenufare t salicib⁹ super que sūt pulueriza ta sandali t rose t cāfora: t super que ia distillatū ē paꝝ vini odorifer: tūc est illud qđ est vltimū. Hoc ergo est regimē aeris. Regimē aūt cibi iam sciuisti. t si volūtas adest vt cum infrigidatōne sit lenificatio tunc det aqua cucurbite t aqua melonis indi proprie t aqua cucumeris t lactuca cuz aceto est vltima. Et qđ ꝓueniēs ē ad sedādū sitiz eoꝝ ē foca factū ex pane sile cum aq̄ casei accepta ex dogo post collationē vehementez.

Et ſi adeſt volũtas vt cũ ſedatiõe ſit retẽtio tunc dẽt ſuccus g̃nati muzi ⁊ acetoſi ⁊ aqua acreſte ⁊ aq̃ mozi de ſemi ⁊ aqua acetoſitatis limonis nõ ſalſi: ⁊ aq̃ acetoſitatiſ citri ⁊ que ſunt bis ſimilia: ⁊ aq̃ cereſculi ⁊ eſt berberis. ¶Epithimata vero ⁊ emplaſtra ſit ex ſuccis notis ⁊ ꝑpe aqua roſ aut ſucco roſaꝝ recentiũ cũ ſandal. ⁊ canfora ⁊ aqua coziandri ⁊ endiuie: cũ iſtis enim eſt inffratio plurima ⁊ mucilago pſilij cũ aceto ⁊ aq̃ roſ. eſt huiꝰ generis. ¶Et embrocare epar cũ inffrantibus eſt res maxima ⁊ magis iuuans: nã qũ equat eſt in eo maior pars rectificatõis ⁊ fortaſſe rectificat aquã. Et qñ illic eſt catarruſ ⁊ tuſſis aut in capite eiꝰ eſt grauitas aut tenſio ſignificat multitudinẽ vapoꝝ qr̃ oz ne fundat ſuper caput aq̃ aut acetũ: imo occupet cũ inclinatiõe capit ſup vapozes aq̃ ſim qꝺ diſpoſitio facit illud neceſſariũ. Si vero nõ fuerit catarrus neq; aliqd eoꝝ q̃ diximus: tunc adminiſtra de embrocis ⁊ epithimatibꝰ que vis. Et nocibilioz embroca in huiꝰ diſpoſitiõe repl'onis capit eſt mulſio lacti ſup caput fortaſſe eniz facit accidere ap̃a in capite ⁊ ꝑditionẽ. Et magis ſalua hoꝝ ẽbrocatiõis capitis cũ repl'one eius ẽ vt ſit vapoz cholericus nõ hũidus: imo in huiuſmõi hoza fortaſſe non nocet applicatio lactis: imo ꝓfert. Et cognoſcit ex diſpoſitiõe ſomni ⁊ vigilijs ⁊ humiditate ſupioꝝ ptiũ nariũ ⁊ eaꝝ ſiccitate: qũ ergo videris ſomnũ aut ꝑfũditatẽ ſomni aut humiditatẽ ſupioꝝ ptium narium tunc caue embrocationez ⁊ inũctionẽ ⁊ ſtude in attrahendo materiã ad inferioza. ⁊ qũ videris rubedinẽ in naſo ⁊ facie vehementem tũc nõ erit malũ vt facias currere ſanguinẽ ex naribꝰ. Et in ffa epar cũ ẽplaſtris ⁊ qũ iffras caue ne occurras cum inffatiõe vehemẽti hoza ſudoꝝis ⁊ reſolutiõis: imo oz vt obſerues illõ fortaſſe eniz ſit cã in lõgatiõe egritudinis: lzqñq; ſit lõgitudo egritudinis ſaluioꝝ q̃z ipiꝰ acutas. Et oz vt caueas in febꝛibꝰ acutis caſuz raſure: qm̃ addit in debilitate virtutis ⁊ terret natura a receptione ſupfluitatũ ad inteſtina ⁊ ab expulſiõe earum ab eis ꝓpter victoziã ſupfluitatũ: ⁊ fortaſſe redeũt ſupfluitates ad ſupioza ⁊ ledũt hypocõdria ⁊ inflant ea ⁊ ledũt. caput. ¶Et qñq; eſt in potu papaueris iuuamẽtum mirabile in iſpiſſando materiã ſubtillẽ: qr̃ digerit i faciendo ſomnum.

Rememoratio accñtium que difficilia ſunt in febꝛibꝰ acutis. C.xi.

Oquamur itaq; in ꝑmiſ ð accñtibꝰ que vehementia ſunt in febꝛibꝰ ⁊ de curatione eoꝝ ⁊ feſtinemus ad diſtinguẽdum febres acutaſ ⁊ hec quidem accñtia ſũt ſicut rigoꝛ ⁊ frigꝰ ⁊ hoꝛripilatio: ⁊ ſicut ſudoꝛ plurimꝰ ⁊ ſicut fluxus ſanguinis nariũ ſupfluꝰ ⁊ ſicut vomitus laboꝛioſus ⁊ fluxus vẽtris debilitans. ⁊ ſicut ſitis que nõ tollat ⁊ ſicut ꝓfunditaſ ſomni ſupflua ⁊ ſicut vigilatio inſeperabilis ⁊ ſicut aſperitas lingue ⁊ obfuſcatio oꝛis ⁊ ſicut ſternutatio cõtinua ⁊ doloꝛ capitis pꝛauus ⁊ tuſſis frequẽs: ⁊ ſicut caſus appetitus ⁊ boliſmꝰ ⁊ ſicut appetitꝰ caninus ⁊ ſigultus.

¶De regimine rigoꝛis ⁊ hoꝛripillationis qum ſuperfluunt. C.xij.

Quod eſt de hoc ſequens ſudoꝛẽ rectificat velociter ⁊ nõ indiget regimie. ⁊ cretico nõ oz vt ꝓtrariũ fiat ꝑ remotionẽ: ⁊ nõ eſt de illis que ðbilitant ⁊ que faciunt aliõ ⁊ qñq; ſedant cũ ligatiõe extremitatũ ⁊ fricatiõe facili ⁊ cuz calefactõe coopture ⁊ cũ vnctione de oleo de aneto ⁊ de cãemilla ſi idiget eo.

In forti aũt qñ pſeuerat ſiue ſit in febꝛibꝰ ſiue ſit in aliis oz vt ligent extremitates in locis plurimis ⁊ inũctio fiat cũ oleo camemillino ⁊ radice lilij: ⁊ ſũt de hominibꝰ qui cõfoꝛtãt illud cũ eis que ſũt ſicut cardamomũ ⁊ caſtoꝛeũ ⁊ ruta ⁊ ſceba ⁊ calamẽtuz ⁊ bauraс: ⁊ pip ⁊ piretrũ. ¶Et qñq; pertranſit illud adminiſtrãdũ linimẽta ex ſinapi ⁊ aſſa fetida. Et qñq; decoquntur medicine iſte in aqua: deinde coquitur in eo aliqð oleũ. ⁊ aqua eruce fortis eſt in hoc capitulo per ſe ſola aut cum oleo aliquo quod decoquitur cum ea. Et ſimiliter decoctio ozimi ⁊ aq̃ eius.

Confectio olei boni

Umant anetũ ſiccum ⁊ myrra ⁊ ruta ⁊ calamũ ⁊ piper ⁊ piretrũ ⁊ coquant in vino decoctione vltima: deinde decoquat colatũ in tanto q̃ztum eſt medietas eius de oleo ſiſamino vſq; quo conſumat aq̃ ⁊ remaneat oleuz ⁊ adminiſtret inungendo.

Et de oleis fortibus i eis i tali qualis eſt rigoꝛ quartãe eſt oleũ de coſto ⁊ oleũ de ſceba ⁊ oleum de bꝛotano. ⁊ oleũ de lilio ⁊ olz ð myrrha ⁊ ponant in. ʒ. i. olei. põd'. ʒ. iij. pipis ⁊ ſextaz. ʒ. i. piretri tritoꝝ: ⁊ adminiſtrent apſithium decoctũ in oleo aliquo: aut oleũ oliue in quo decoctũ eſt apiũ. Et introitus in oleũ leuis caliditatis ẽ iuuatiuus valde. Et fortaſſe neceſſarie ſũt potiões. Et multotiẽs ſedat cũ aq̃ calida leuis caliditatis ⁊ cũ curatione ſup vapoꝛem eius. Et qñ nõ ſedatur ꝓ id ſi mã eſt groſſa decoquant in aq̃ aniſũ calamentũ ⁊ ſemẽ apij ⁊ maſtix ⁊ eruca ⁊ anetũ ⁊ ſimilia. Et balneet in aqua i qua decocta ſunt ea que ſunt ſicut ſceba ⁊ abꝛotanuz ⁊ calamentũ ⁊ anetuz ⁊ ſqnantum ⁊ ruta ⁊ ſanſucus ⁊ coſtus ⁊ ſemina calida. Et omnes medicine fortis ꝓuocationis ſedant rigoꝛem. Et de medicinis ſedantibꝰ rigorem maximũ in quartana ⁊ ſimilibus ſibi eſt vt bibat ð coſto aureus. i. cũ aqua calida ⁊ de agarico q̃ztũ de ipo in aqua calida. Et in agarico eſt iuuamentũ: ⁊ qñq; ponitur cũ eo paꝝ opij quoniã facit dormire ⁊ facit ſudare ⁊ ꝓhibet vehementiã rigoꝛis ⁊ alia. ¶Et iterũ ireoſ q̃ztitas auř. i. in aq̃ calida. ⁊ de cõpoſitis eſt tyriaca diateſeron: ⁊ electuaria alia ⁊ diacyminũ ⁊ diacalamentuz ⁊ diapipereon ⁊ ſirupus de melle in quoſeruẽt ſicut aſſa ruta ⁊ piretrũ ⁊ piper. ¶Pillule expte que dantur i potu añ rigoꝛem per hoꝛã vnã infirmo erecto vel ſtãte ſuper lectũ ſuũ vel ſcamnũ ſuũ ⁊ aere eius calefacto cuz igne ⁊ coopimento. quoniã temperãt ipm aut ꝓhibent quarũ cõfectio. ℞. ſtoꝛacis myrrhe opij oppoponaci õniũ ana ptem. i. cõficiant cũ butyro ⁊ ſit doſis eius q̃zitas faue: ⁊ iterum ſumant oppoponaci caſtoꝛei dauci aſſe piretri opij ana ptes equales fiat ſicut primo fit.

Deſcriptio bona. ℞. oppoponaci ſerapini aniudẽ ⁊ cymini carmeni ⁊ ſeminis apij ⁊ pipis ana. auř. i. ʒ. ſemis hyuſquiami albi croci ariſtologie caſtoři euforbij myrrhe ameos zinziberis omniũ ana pondus tertie. ʒ. i. ſeminis harmel piretri omnium añ. auř. i. cõficiantur cũ melle ⁊ doſis eius ſit auellana cũ aqua calida valde: ⁊ fortaſſe eſt neceſſariũ in eo vt detur in potu vinũ calefactũ ⁊ cibi calefacti ⁊ ſolutio ventris cũ eis que ſunt ſicut hiera ⁊ dyacidoniten ⁊ diaſinicõ: imo qñ eſt rigoꝛ prauꝰ ⁊ ꝓprie ſine febꝛe dent in potu pille fetide qm̃ ipe ſunt ſanitas eius.

¶Regimen ſudoꝛis ſupflui in febꝛibꝰ. E.xiij.

Portet ne ſudoꝛ creticus q̃ztum poſſibile eſt reſtringat. Cũ aũt euenit neceſſitas ⁊ ptranſit terminuz: tunc oz vt euentetur ⁊ infrigidet locus.

Si aũt nõ excuſat: tunc ſup inſtrumẽtũ poſitus quo pueri vel iuuenes ſolent in aere cõcuti ꝓmoueat i loco frigido. Et non oz vt occupet in exucando illud quod rorando egreditur faciendo exuccationez poſt exucationem: nã illud eſt occaſio ad illud ꝓuocanduz ⁊ multiplicandum ⁊ fortaſſe attrahit ſincopim. Nã eius abſterſio addit in ipm ⁊ eius dimiſſio reſtringit ipz. Et

oz vt inũgat eũ cũ oleo ros. forti. t olo myrtino: aut cũ olo de salicib⁹ t cũ olo de balaustijs: aut fiat olum cuz aquis in qbus dequoqũtur cydonia põtica t mala põtica t rose t balaustie t karabe cõtritũ sicut puluis qui appet in radio solis t silia qm̃ fstrigit. Et qñqz fstrigit acetũ mixtũ aq̃ t succ⁹ accrste t ɔ̃coctõ balaustiaz t ɔ̃coctõ gallaz t ɔ̃coctõ myrti t succ⁹ salicis ẽ mirabilis t aq̃ sepuiue. Et qũ res fit vehemẽs limat cũ mucilaginib⁹ frigidis t cũ gũmi t ꝓprie qũ emplatur bis duob⁹ t euentat t qñ vehemẽs fit res oportet vt ponat nix sup extrẽa: t sola sint in ea extrẽa: aut balneet cũ aq̃ frida si suffert eam.

¶ Regiñ fluxus san. nariũ supflui. C.xiiij.

Portet vt nõ ꝓpereꝫ ad ꝓhibẽdum illuz qui
o creticus est ꝙtum possibile est. Qũ aũt ẽ necesse ꝓhibere fluxum sanguinis nariũ in febribus acutis: tunc liga extrema t pone vẽtosas sup latus qõ sequit latus fluxus sanguis nariũ. Deinde conseqũeter adhibe regimen illius loci: fortasse eniz possibile erit tibi vt infrigides t restringat p illud t ante vel nõ ponas ventosas desup: Et distilla in nasũ aliquas distillatiões p̃dictas in capitulo fluxus sanguinis nariuz t qũ nõ est ꝓhibens aliquod infrigida caput cũ infrigidantibus p̃dictis in eo. Et qñqz aduenit patiẽtibus quartanã fluxus san. nariũm: qr̃ oz vt iuues cũ facientibus fluere sanguinẽ ex naribus scitis: in ipo eniz est sanatio quartane. Si vero supfluitatẽ timuerim⁹ faciemus sic illud q̃ fecimus.

Regimen vomitus q accidit eis. C.xv.

Reticus iterũ nõ abscindat nisi apud necessitatem t sim plurimũ abscindat in eis per vomitũ
c t p adiutoriũ eius quo extrahit hũoz nociuus sicut est sirupus acetosus t aqua calida. Et qñqz est necessariũ vt ꝓfoꝛtet virtus qr̃ ponatur loco sirupi acetosi puri sirupus acetosus cũ seminibus. Et si humoꝛ ẽ imbibitus t grossus: tunc oz vt fiat solo dando in potu qõ est sicut aloes t hiera. Et qñ nõ est imbibitus fortasse confert hiera t aloes. Et si est imbibitus nõ grossus mundat ipz sirupus aceto us cũ aqua calida: deide eq̃t ipm p⁹ aq̃ illud ḡnatoꝛ q̃ bibatur. Quod si euomuerit eam bibat ipam vice alia donec equet t qescat. Et si militer sirupus de menta cũ ḡnis ḡnatoꝛ. Et fortasse sedat ipz infrigidatio stomachi. Et oz vt approximet rebus ponticis t sedantib⁹ vomitũ cũ põticitate sua t acetositate sua stiptica ille qui vomit pp hũoꝛem imbibitũ: qz est malũ t addit imbibitioni sed nõ ibibito: fortasse faciẽt eũ deijcere deoꝛsũ ꝙuis sit grossus t fortasse iuuabunt ꝟtutem stõi ad expellendũ eũ per supioꝛa. Et qñ assiduauerit vomit⁹ de cholera t nõ fuerit de genere imbibiti tunc vtere stipticis t ꝓprie emplis iuuantibus factis ex corticibus ḡnatoꝛ t gallis t bis similibus cũ vino pmixto aut aceto pmixto. Et ad vomitũ quidẽ cholere nigre supfluũ submergat spongia i aceto t ponat super stõm. Quod si necessariũ fuerit aliqd fortius: ãministra medicinas p̃dictas in caplo retentionis vomitus.

¶ Regiñ flux⁹ vẽtris q accidit eis. C.xvj.

Am singulariter in caplo fluxus ventris locuti sumus in hac itẽtione. Ergo redeam⁹ ad
i illud. Et de illis q̃ cõferũt ex via ciboꝛ sunt almes torꝛefacti: t lentes torꝛefacte: t coꝛiandrũ: qõ cũ qz hoꝛꝛ duoꝛũ fuerit elixet t fundat aqua ab eo t ꝓpe qñ fit acetosũ cũ ḡnis ḡnatoꝛ qñ est bonũ.

Regimen sitis eoꝛ supflue. .C.xvij.

Oꝛtet vt inũgatur caput cũ olo frigido valõ
o qõ fundatur sup ipm t ponat sup caput si non fuerit qõ ꝓhibeat: t cũ aqs infrigidãtibus t retentione mucilaginis semis cydonioꝛ pmixte cũ olo ros. vltio: aut infusiõis pꝛunoꝛ t medullaꝛ cucumeris t alkhed t cucurbite t semis lactuce nigre t radicũ liqritie t pilularũ descriptaꝛ in antidotario ad sitim t de illis que masticant est almosolat t sunt tamarindi. Et sitis qdem qñqz fit ex frigoꝛe t abscindit eã somn⁹ t qñqz fit ex caloꝛe t abscindũt eã vigilie.

Almosofar t tamarindi

De ꝓfunditate somni q̃ accidit eis. C.xviij.

Oꝛtet vt remoueant a ꝓfunditate somni cuz
o fabulis t his similib⁹ p voces. Et ligent mẽbra eoꝛũ inferioꝛa ligatione doloꝛosa postquã nõ fuerit qõ ꝓhibeat. Et suppõat colliriũ sublille si natura fuerit restricta t in boꝛa qetis t tempoꝛe assiduitatis. Et ventosetur quod est inter ambas spatulas t spondiles.

De grauitate capitũ eoꝛ. C.xix.

Oꝛtet vt alienet ab eis emulsio lactis sup ca-
o pita eoꝛ: aut effusio oli sup ea aut ẽbꝛoca: aut caputpurgiũ imo sint cõtenti vapoꝛationibus factis cũ embꝛocis ex cãemilla t sint in eis viole t furfur t his similia.

De iqetudine hñtiũ febꝛs t alioꝛ. C.xx.

L facere vero olim violis cũ oleo de semine lac
o tuce t oleo nenufario t oleo de cucurbita t adherere aliquid de stupefaciẽtib⁹ famosis sup tẽpoꝛa: t incuruare caput sup vapoꝛes hũectãtes: t odorare nenufar t poma mãdragoꝛe t alsebesebꝛã aspsuz ex longinquo t embꝛoce hũectantes t res quas scis. Et similiter si nõ fuerit q̃ pꝛobibeat det in potu sirup⁹ papaueris t loboc eius. Deide multiplicent iter ma n⁹ ei⁹ candele t eleuent voces cũ fabulis t ligentur cũ institis extremitates eius ligatiõe doloꝛosa paruz cũ ansis que resoluant velociter. Deinde p̃cipiat ei vt doꝛmiat t claudat occulos qñqz doꝛmit paruz extinguat candele t cessent voces t soluant anse qm̃ doꝛmiet.

Et cũ inuenit leuitatẽ t qetem ex poxismo aut vehemẽtia assiduet ablutionẽ faciei cũ aqua in qua decoctuz ẽ papauer nigrũ cũ aliq̃tulo mandragoꝛe t radice ei⁹ Et cũ est illic hũoꝛ baurachius cõfert aqua i qua cocta sũt silimbꝛiũ t melilotũ t albacuen t papauer abluendo faciẽ t icuruãdo sup vapoꝛem eius.

De doloꝛe ventris q accidit euis. .C.xxi.

Jt ex effusione cholere ad stõm: t si accidit i ꝑn
f cipio piodi eius detur in potu paruz sirupi de malis cũ sirupo acetoso.

De aspitate lingue eoꝛ. .C.xxij.

Nessentia quidẽ viscositatis fricetur cũ bꝛusco
i aut cũ virgis salicis cũ olo amigdalino t zucaro tabaꝛzet dõec mũdet aut cũ spõgia t pauco sale t oleo roꝛ. In hoc eni est alleuiatõ multa in firmi.

Et post illud cũ ei⁹ aspitas est nõ ꝓpter viscositatez imo a siccitate oz vt teneat i oꝛe suo sebestẽ aut nucleos pꝛunoꝛ aut saltẽ qui asportant de india. Et est i coloꝛe salis t dulcedine mell. Et sumat de eo sim q̃ dixit archigenes q̃titatẽ fabe vnius. Et ḡna cydonioꝛ sũt ex eis que humectant lingã t ꝓhibent ei obfuscationẽ. Et oz vt nõ ponant pꝛiuinaria multa neqz resupinet doꝛmiens. nã hec duo exiccãt lingam.

De sternutatiõe assidua q̃ accidit eis. .C.xxiij.

Uandoqz magnificat nocumẽtũ sternutatiõis
q assidue cũ eis. ledit nãqz eos t repl et capite eoꝛ t debilitat eoꝛũ virtutes: t fortasse facit fluxum sanguinis nariũ. Quare oz vt fricetur eoꝛũ frons t collum t nasus t apiant oꝛa eoꝛũ t fricent eoꝛũ palata cũ vehementia t tundãt capita eoꝛũ t cõuertant t pmant

eoꝝ extrema ⁊ fũdant in aures eoꝝ olea tepida ad ca
liditatẽ parpũp decliuia ⁊ hũectent lacerti eoꝝ ⁊ ipoꝛ
mandibule. ⁊ ponant sup eoꝝ ceruicibus plinaria ca-
lefacta ⁊ non excitent a sõno eoꝝ subito ⁊ minuant a
puluere somno ⁊ omni in cujus odoꝛe est acuitas ⁊ ol
faciant sauich: ⁊ lutũ alnatachi ⁊ spõgiã marinã.

De doloꝛe capitis q accidit eis. .C.xxiiij.

Iga extremitates eoꝝ ⁊ ꝓprie coxas ⁊ cũ in-
l stita liga ⁊ frica pedes eoꝝum ⁊ supponant eis
collyria trahentia materiã ad iferioꝛa: ⁊ ꝓfoꝛta
capita eoꝝ cũ infrigidantibus notis. Et si nõ fuerit
qõ ꝓhibeat ex coꝛiza aut tussi embꝛocent capita ipoꝝ
cũ decoctiõe roſarũ ⁊ violarũ ⁊ oꝛdei aut folioꝝ ſalicis
⁊ his ſimiliũ ⁊ ſil'r olo roſ. ⁊ oleo de ſalicibus. Et qñ
nõ excuſat hoc tunc pmiſce embꝛocas infrigidantes cũ
lenitiuis ſicut camemilla ⁊ ſtupefactiuis ſicut eſt papa-
uer. Et non mulgeas lac niſi qũ remouet febꝛis.
Si aũt virtus fuerit foꝛtis mulgeas lac caprinũ: ⁊ ſi fu-
erit debilis mulgeas lac muliebꝛe. Et caue lac apud
repꝛonẽ hũidaz facientẽ ꝓfunditatez ſomni: ⁊ ſil'r caue
hũectantia. Et tu nõ adminiſtres hũectantia niſi vbi ẽ va
poꝛ fumoſ⁹ ⁊ caput ſiccũ ⁊ parũ ſomni: ⁊ qñ multiplicat
ꝛpletio i capite ex vapoꝛ hũido trahe eũ ad iferioꝛa cũ
collyriis ⁊ cliſteꝛib⁹ ⁊ ſtrige mẽbꝛa iferioꝛa ita q teſticu
los. De tuſſi eoꝝ. C.xxv.

Uſſis plurimũ accidit eis ex caloꝛe aut ſiccita-
t te qꝛ oꝛ vt teneãt in oꝛib⁹ ſuis pilulas bichikias
alloboc de papauere facta cũ medulis fructuũ
frigidoꝝ ⁊ ãilo ⁊ his ſimilib⁹ ⁊ vtãt ceratriis infrigidatib⁹ fac
tis ex olo roſ. ⁊ exmuciligine pſilij ⁊ ſucco poꝛtulace ⁊
alijs. De deſtructiõe appetitus eoꝝ. C.xxvi.

Uandoqz est cã eius hũoꝛ in oꝛe ſtomachi q
q ſcit ex eo qõ dictũ eſt de deſtructõne appetitus
⁊ eũatur p vomitum aut ſolutiõe vẽtris. Et
multotiẽs iuuant cũ itromiſſiõe digitoꝝ in gutture ⁊ ꝓ
motiõe ſtomaci ⁊ ꝓprie qñ vomitu expellit chollericã
rez aut acetoſã. Et qñqz eſt ex vehemẽtia debilitatis qꝛ
cureꝛ complio q facit am cum eo qõ ſcitur. Et oꝛ vt
ap ꝓximes eis odoꝛes bonos ex citãteſ appetituz: ſicut
odoꝛ ſauich infuſi cũ aqua ⁊ aceto ⁊ deꝛ eis electuariuz
ꝓportionalle febꝛicitãtibus ⁊ parũ vini ⁊ ſucci fructuz
põticoꝝũ boni odoꝛis: ⁊ lãbãt aliqd de aceto galatine
piſciũ aut hedi ⁊ his ſimiliũ ⁊ põantur ſup ſtomacum
poſt dies primos ẽplaſtra facta ex fructib⁹. Et ſint i eis
abſcinthiũ ⁊ aloes ſm quod ſcis: ⁊ iunctio eius cũ olis
bonis eſt iuuatiua.

De boliſmo eoꝝ. C.xxvij.

Doꝛtet vt curẽtur cũ odoꝛamẽtis ⁊ luto alna-
o tachi ⁊ armeni infuſi cũ aceto: ⁊ odoꝛẽt almo-
ſofat ⁊ panẽ mũdum calidũ ⁊ carnes aſſatas ⁊
ſtringe eoꝝ extremitates. Et extende aures eoꝝum
⁊ capillos ipoꝝ ⁊ confoꝛta eoꝝ cerebꝛa cũ embꝛocis
infrigidantibus ⁊ hũectantib⁹. pluꝛimũ nãqz boliſmi
eoꝝ eſt ꝓpter deſtructionẽ oꝛis ſtomaci ꝓpter cãm cõ
municãtem ramis q aduenĩũt eis cũ ſenſu ⁊ eſt coꝛpus
durum ⁊ induratur: verum ſenſus nõ vltimat cũ eo.

De nigredine lingue eoꝝ. C.xxviij.

Doꝛtet vt nũ dimittat ſup linguã nigredo imo
o fricet cũ eo qõ ſcis: ⁊ ſi nõ eleuabũt ad caput va
ppoꝛes maligni ⁊ facient cadere in ſirſen de ap-
petitu eoꝝ cãino ⁊ curãt cũ vnctuoſis frigidis ⁊ dulcib⁹.

De ſincopi q accidit eis. .C.xxix.

Uandoqz accidit eis ſincopis i ꝑncipio febꝛiũ
q pp effuſiooẽ cholere ad ſtõs eoꝝũ: qꝛ oꝛ vt deꝛ
eis ante poꝛiſmũ: aut apud poꝛiſmũ fruſtũ pa-
nis de ſimilia cũ aqua ꝯnati ⁊ aqua acreſte. Et ſcias
q qñ aggꝛegant ſicopis ⁊ febꝛis tũc ſicopis eſt digniꝛ
curatoꝛ: ⁊ ſi idiget pauco vino dꝛ ꝓmixtũ cũ tribul. z. vi
ni antiqui ⁊ ſi nõ ſirupi maloꝝũ antiqui cuius reſoluta ẽ
ſupfluitas. Et phlebotomia quidẽ multotiens adꝛit
in ſincopi. Et cliſtere leue eſt magis cõueniẽs ⁊ vomit⁹
eſt iuuatiuus eis. Et cõſtrictio cruriũ ⁊ ponere manus ⁊
pedes in aqua calida. Et qũ euadut tunc de ſolicitudi-
ne eſt vt cibent ſauich oꝛdei infrigidatio in quo ſint gra
na granatoꝝũ.

De cõſtrictiõe anhelit⁹ eoꝝ: C.xxx.

Onſtrictio anhelitus accidit eis. aut ꝓpter ſpaſ
c mũ ⁊ ſiccitatẽ q accidit eis in lacertiſ anhelitus:
aut pp materiã ꝓfocatiuam deſcendẽtez ad gut
tur eoꝝũ: aut pp debilitatem q dominat neruis venientibus ad mẽbꝛa anhelitus. Et ꝑma qdez curat cũ vn
guentis vel emplaſtris humectãtibus ⁊ ſecunda cũ eis
q ꝓhibent ſtrangulationẽ. Et tertia cũ equatione cõ
plexiõis in cereꝛo ⁊ in vnctiõe colli cũ eis q infrigidãt
⁊ humectãt: ⁊ ſuper ſtomacũ iterũ ex eis q ſũt ſicut raſu
ra cucurbite ⁊ poꝛtulaca ⁊ ſãdali cũ olo roſ. ⁊ ſilib⁹ ei.

De vehemẽtia triſticie eoꝝ. C.xxxj.

Uando multiplicat triſticia cã oꝛis ſtomaci ⁊
q aduentu hũoꝛis mordicatiui in eo tũc ifrigida
ſtomacos eoꝝ cũ eis que ſcis de cibis ⁊ inũgã-
tur: ⁊ doꝛmiãt in loco ꝓximo motibus aque ſtrato ex-
trimi atib⁹ ⁊ fructetis frigidis ⁊ odoꝛiferis frigidis ⁊ ne
nufare ⁊ roſis ⁊ expſionibus frigidis factis ex fructib⁹
odoꝛiferis frigidis ⁊ ſandalis. Et multotiẽs quidez
ꝓſerũt in eoꝝ triſticia cliſteria frida facta ex aq̃ cucurbi
te ⁊ citruli ⁊ ſucco poꝛtulace ⁊ ſempuiue cum oleo roſ.

Difficultas ꝺglutiendi q accidit eis. C.xxxij.

Ifficultas deglutiẽdi qũ accidit eis ⁊ febꝛis fu-
d erit cõcluſa tũc phlebotõia paulati fiat ⁊ eq̃tio
fiat ad retrahendũ. Et ſuppoſitoꝝiũ eſt melius
qñqz plurimũ ſolutiuũ ꝺſuper.

Frig⁹ extremitatũ qõ accidit eis. C.xxxiij.

Ltotiens ꝓfundat caloꝛ eoꝝ ⁊ ifrigidant eoꝝ
m extrema ⁊ tẽdit caloꝛ ſubmerſ⁹ ad caput. Po
nãt ergo extremittates in aq̃ cal'a ⁊ non bibant
aquã frigidam.

Sermo de febꝛe cholere. C.xxxiiij.

Ebꝛes cholice tres ſunt: tertiana cõtinua ⁊ ter-
f tiana ꝓdica: ⁊ cauſõ: ⁊ tertiana quidẽ ꝓdica
aut eſt pura ⁊ fit a cholera pura aut nõ pura ⁊
fit cũ putredie cholef groſſe ſubſtãie pp cõmixtiõez cũ
coloꝝ phlegmate cõmixtiõe aliq̃ ꝓpꝛionali vnita ⁊ p-
hoc diuerſificat ab hemitriteo cũ hemitriteũ faciãt due
mãe ſepate ⁊ hãc faciat mã vna q̃ ſe ipa ẽ pmixta cũ cu
i⁹ caloꝛe pmiſceꝛ aliqztulũ frigoꝛis qõ ġuat ſuã putredi
nẽ ⁊ ſuã reſolutionẽ ⁊ ſuã digõnez: ⁊ pp illõ qdem fiũt i
hemitriteo duo poſiſmi. Et tertiane nõ pure poꝛiſmus
vnus. Et hec qdem nõ pura qñqz ꝓlongat tẽpoꝛe lon
go ⁊ circiter medietatẽ anni. Et qñqz ꝓducit ad mollitẽ
⁊ magnitudinẽ ſplenis. Cauſon vero eſt de genere cõti
nue: quoniã differentia inter ei⁹ vehemẽtiaz ⁊ ei⁹ tempe
eſt inſenſata ⁊ accidentia ei⁹ ſunt vehemẽtia ⁊ cã eſt acti
itas nateriei ⁊ multitudo qũ eius caſus ſit circa coꝛ ⁊ in
venis oꝛis ſtõi aut in partibus epatis ꝓpe ⁊ ad ſumũ in
mẽbꝛis nobilib⁹ vicinis coꝛdi. In tertiana vero cho
lera ẽ i carne ⁊ ad ptes cutis ⁊ i cõtinua ẽ ſpſa i veniſ coꝛ
piſq̃ elõgant a coꝛde. Et vehemẽtia qdẽ ſitis ⁊ anguſtia
⁊ ingetudo ⁊ ipatiẽtia ⁊ alienatio ⁊ nauſea ⁊ amariudo
oꝛis ⁊ ſiccitas labioꝝ ⁊ ſciſſio eoꝝ ⁊ doloꝛ capitis multi
plicant in febꝛib⁹ cholericis: ⁊ ẽ nã in pluribu⁹ eaꝝ ad
ſiccitatẽ declinis qñ mãei mot⁹ ẽ ad ſupioꝛa aut ad illõ
qõ appꝛ de coꝛpe t'cute.

De tertiana absolute ⁊ noiaꝫ triteus: .C.xxxv.

Maroxismus tertiane icipit i ꝑmis cū horripilati
p one vt punctura acus deide ifrigidat ⁊ icipit fa-
cere rigorē difficilē valde difficiliorē reliqs rigo
rib⁹ nō frīdū aut cū pauco frgore ⁊ nō ē frig⁹ ei⁹ nisi pp
ꝓfundationē caloris ad interiora ad ptē māci ⁊ inuenit
sicut pūcturas acuū. Et hic qdē rigor cū vehemētia sua
est velocis sedatiōis ⁊ tu iāsciuisti cām hui⁹ rigoris Et
fit rigor ei⁹ in trib⁹ dieb⁹ ꝑmis fortior ⁊ vehemētior ⁊ i
ꝗrtana ecōtrario. Et iterū rigor icipit cū fortitudie deiō
lenīt paulati ⁊ minuīt velociter ⁊ i ꝗrtana ecōtrario. Et
sudor multiplicaꝫ i tertiana qū dimittit. Et fit vrina i ea
rubea tendēs ad igneā i qua ñ ē mlta grossitudo. Aut
est nō pura ⁊ sit vrina ei⁹ cruda aut grossa. Et tertiāe ca
liditas ē saluior calitate causōidis ⁊ q̄to ꝓlixius man⁹
tangit corp⁹ nō addit iflāmatio imo qñq; minuit iflātio
ei⁹. Et i causonide addit iflātio. Et accidētia q̄ accidūt
eis i tertiana sūt vigilie sine ꝗtate i capite nisi iqbusdā
nō puris ⁊ sitis ⁊ furor ⁊ ira ⁊ odia locutiōis. Et ē pul-
sus ei⁹ acutus velox p cōpationē ad reliquas febres ⁊
nō ē eq̄lis costrictiōis qm̄ hūor debilitat eū ⁊ addit ei
diuersitatē apud statū ⁊ diūlitas i eo ē sub ea q̄ est i alijs
cū duritie ⁊ ē pulsus fortior i ea imo diuersitas i eo nō ē
sm̄ plm̄. Nisi diūlitas ꝑꝑa cū febre ⁊ alijs. Et i ꝓncipio
qdē ē necessariū vt coarcteť puls⁹ vsq; ad horā dilatati-
ōis febris: ⁊ tūc ꝓfortaꝫ ⁊ fit velox ⁊ freqns. Et ei⁹ diūsitas
ñ ē multū supflua. Et qñq; significāt ipaꝫ etas ⁊ ꝓsuetu
do ⁊ frgio ⁊ ars ⁊ forma ⁊ tps ⁊ mltitudo euēt⁹ tertiāe
in illa hora. Qū ergo ꝓpōunt due tertiāe sūt poxismi e-
uēietes oi die. Qui ergo ꝓsiderat tertianā p poxismū er
rat in ea: imo oz vt attedāt significatiōes alie q̄s dicem⁹.

Et patientib⁹ qdē tertianā accidūt vigilie ⁊ amor soli
tudinis: ⁊ multotiēs sentiūt ebullitionē apud ep.

Differētia iter ťtianā purā ⁊ nō puraꝫ. C.xxxvi.

Ura est subtill' leuis cui⁹ poxismus cōsumit a q̄
p tuor horis vsq; ad duodeciꝫ horas: ⁊ nō addit
sup eas multū. Et si addit additiōe multa: tūc ē
nō pura. Et ē sm̄ plm̄ pueniēs ad septē horas ⁊ calefit i
ea corpus velocit: ⁊ vides caliditatē ꝓcedeť ex corpe ⁊
extremitates adhuc sūt frē. ⁊ silr pura ñ addit qū nō ac
cidit error supra. vij. piodos. Et qñq; cōsumit pp subti
litatē sue māe i poxismo vno i quo accit vōitus: aut ven
tris solo mūdificās. Et apꝫ digō in vria i ꝑmo die: aut
in ťtio aut in ꝗrto aut i septio. Si aūt addit sup septē pi
odos additiōē plīmā: tūc ē de geneť ñ pure. Et silr si p-
lōgaꝫ spatū sui rigoris: ⁊ ē additō suoꝝ poxismoꝝ. Et
ātecessio eoꝝ adiuicē sm̄ ordinē huātē ꝓportiōes silles:
⁊ i ñ pura ē illō diūsū ñ rctū. Et silr qñ assimillāt poxis-
mi sm̄ tminū vnū ⁊ rliq̄ signa elōgatiōis febris etiā sūt
ō illis q̄ scis. Et qū vides ꝓncipiū cū rigor ꝛz q; ōtmia-
uim⁹ ⁊ statū cū sudor exuberāte tūc nō dubitel q̄niā ipa
sit pura. Et i pura qdē ē qū ea hñs bibit aq̄ ordei ꝓce
dit q; ē i corpe ei⁹ cū vapor hūido q̄si ipe velit sudare ⁊
qñq; sudat. Et cū ñ pura iueīt ḡuitas plīma in capite ⁊
extēsio ⁊ plōgat rigor dōec pueīt ad vigiliq̄uor horas
aut trigita horas vsq; ad horā suā: ⁊ tepescit dōec ꝑplē
ť q̄dragita hor: ⁊ p q̄ntitatē additionis poxismi sup. xij.
horas ē ei⁹ elōgatō a puritate. Et in tertiāa qdē ñ pura
tardaꝫ appitō digōnis ⁊ ñ appz i forma offuscatō neq;
extenuatō: ⁊ fortasse ñ erradicaꝫ cū sudor copioso ⁊ for
tasse ñ icipit cū rigor ⁊ nō ē caliditas cū mlta fortitudie
nz ē augūentū ei⁹ eq̄le: imo ē q̄si ipa addaꝫ: ōide procē-
dit ⁊ minuīt. Et accētia seua miorant in ea.

Tertiana ꝓtinua. C.xxxvij.

Ognoscit p vehemētiā poxismoꝝ ťtiāe: ⁊ p ve
hemētiā accētiū tertiāe. Et ap. G. qdē qū sā. pu
trefit fit ō hoc genere ⁊ de eo fiet sermo post.

Cura tertiane pure. C.xxxviij.

Portet vt remēoreris illō qō dedim⁹ tibi de ra
o dicib⁹ i curatiōe febriū de solone vētris ⁊ cibo ⁊
in oibus caplis ⁊ fabrica sup illō. Et tu qdē nō
auscultes sm̄onē ei⁹ qui cōcedit i ꝓncipio solutia fortia ⁊
myrobalāos ⁊ his silia. nisi illō qō dixim⁹. Immo oz
vt ꝑperes i ꝑmis ⁊ lēias lēitate q̄dā cū eis q; dixius illic
sicut sūt tamaridi q̄ťtate. xl.ʒ. q ifūdant i aq̄ cal'a in no
cte ⁊ colent ⁊ ꝓfciaꝫ desup siracost aut terniabi aut aq̄
duoꝝ ḡnatoꝝ: ⁊ sicut decoctio lubleb cū terniabi ⁊ pas
sul' euc'leatis: aut ifusio prunorū cū terniabi aut siracost
aut sirup⁹ viol'. ⁊ viole cōdite. Et fortasse facit muci-
lago psilij cū qbusdā sirupis sicut ē sirup⁹ prūoꝝ lubri
citatez ⁊ lenificationē ⁊ cū decoctōe lentiū cū lubleb.
Aut clisteria lenia sicut ē clistere cū decoctiōe altee ⁊ iu-
ube ⁊ tebestē ⁊ radice lilij ⁊ ol'o viol' ⁊ succo sicle ⁊ bau
rac ʒz modū quē scis. Et illō qñ necessitas tāgit ad ipaz
Rectū nāq; ē ne i potu deť qō ē sic̄ sorbitio ordei: neq;
ei sil'e neq; cibi nisi nā iā lenificata. Et si vētris sol'o i ꝑn
cipio i febre ťtiana pura miōris sit malitie q̄z ei⁹ simile i
alijs licet sit ei⁹ malitia iterū maxia. Et qñ ē posil'e vt
phlebotōes vsq; ad tres piodos fac ⁊ similit qñ times
qō sit egritudo furiosa ⁊ facis illud: erit illō qō accit de
errore si accit min⁹ q̄z aliud. Et oz vt non moueas
i die poxismi aliqd: nisi pp necessitatē ⁊ nō cibes nisi ap
cōdiciōes ꝑdictas aut ꝓuoces vrinā cū emulsiōe seminū
Et oz vt supueniat ei poxism⁹ dū ē fācelicus: ⁊ nō ei sto
ei⁹ aliqd: imo oz vt sūat i potu sirupū acetosū oi mane:
⁊ post duas horas aquā ordei i die i q̄ nō ē poxism⁹.
Et sirup⁹ qdē acetosus post poxismū ē cōueniēs: ⁊ sil'r
pōere pedes i aq̄ frā ad attrahēdū residuū caloris. Et
ego magis diligo vt sit i sirupo acetoso ꝓpe in postrēis
emulsio seiuz froꝝ ꝑdictoꝝ ⁊ āte poxismū p tres horas
aut q̄tuor. ⁊ ōť i potu itū post poxismū aq̄ oz. Et qñ ne
cessaria ē subtiliatō rgis deť i potu sic̄ aq̄ ḡnatorū ⁊ aq̄
melōis idi ⁊ his silia ⁊ ḡdati siat ei⁹ rgim̄ ʒz modū ꝑdic
tū ⁊ q̄tiēs a ꝓpiq̄t stat⁹ subtilieť: ⁊ i dieb⁹ ꝑmis cibeť cuz
kist ordei ⁊ pāe trito cuz aq̄ frida aut sicut ē emulctū ex
eo q; fit ex lacte acetoso ⁊ lētib⁹. Et qñ cib⁹ acetat i stō ñ
ōť i potu ō aq̄ ordei q; ñ ē valō subtilis aliqd: ⁊ si neces-
sariū fuerit daꝫ ipz i potu ꝓporteť paꝝ cū ōcoctiōe radi
cis apij. Si aūt stō⁹ fuerit frior illo ⁊ febris ñ magna ⁊
ñ pura pōaꝫ paꝝ pipis ʒz ꝓsiliū. Hip. Qō si sig̃ signifi-
cauerit q; crisis ē ꝓpiq̄: tūc sufficiat ei aq̄ ordi ⁊ aq̄ ḡna
toꝝ dulcis ⁊ muzi ⁊ sirup⁹ acetos⁹. Et fruct⁹ qdē q; dilli
gūt eis sūt ḡnata dulcia ⁊ muza. ⁊ prūa maťa ⁊ i maťa.
melō vo id⁹ ē fs maximi iuuameti cū hoc q; ipe soluit: ⁊
prouocat ⁊ frangit vehementiam caloris ⁊ facit sudaꝫ
⁊ fortasse non nocet nisi parum: ⁊ ex oleribus cucurbi-
ta ⁊ cucumer ⁊ alkebedi ⁊ lactuca.
Et scias q; itētio i eo q̄ cibani patiētes ťtianā gut ē hūec-
tatio sicut daꝫ eis i fine ō extrmitatib⁹ althasegi ⁊ de te-
sticulis gallorꝝ ⁊ cerebellis bedoꝝ cū qb⁹ nō ē nausea
⁊ vitel' ouoꝝ aut ē ifratō ⁊ hūectatio sil'sic̄ i kist ordei.
Et nō vltimes i ifratiōe multa ⁊ ꝑpe i ꝓncipio nisi iue
nias iflāmationē vehemētē aut tieas cōūsionē ei⁹ ad cau
sonidē ⁊ cōtinuā. Qō si ꝓseq̄t crisis ⁊ videris digōnē in
vrina ⁊ ē sedimē laudabile qō cognouisti tūc si excusat
bene ē ⁊ si nō cura tūc cū eo q̄ iuuaꝫ nā ex ꝓuocatione
vrine aut solone vētris aut vōitu aut fluxu san. nariuz.
Et nō agas cōtra ipaz i hoc. Qō si nō iuenis ōclinatio
nē manifestā tūc euacua cū solutiōe vētris. Nā de illo ē
scamonee sexta. ʒ. i. i iuleb aut decoctio myrobalanoꝝ
cū tamaridis ⁊ terniabi ⁊ passul' ⁊ radicib⁹ ⁊ casiafistu
la sm̄ q; sciuisti ⁊ tibi iest vt ꝓportes eas cū fumoterre ⁊

sene ⁊ scãonea ⁊ de illis q̃ ꝓueniũt eis tantũ sũt trocisi ♂ spodio solutiui. ¶Descriptio. ℞.myroba lanoꝝ citrinoꝝ ẽucleatoꝝ põd⁹.ʒ.iiij.ʒuccari tabarzet pond⁹.ʒ.xx.scãonee pond⁹.sexte.ʒ.i.bibaꝫ cũ aq̃ fr̃a ⁊ post illõ curenꝫ cũ ꝓuocatiõe. Et si fuerint illic caliditaſ supflua ⁊ iflãmatio maxia qũ ia eũ aueris eũ non erit ei malũ dare i potu aliqd de extiguẽtib⁹ fortib⁹ de illis q̃ dicta sũt i regimie acute ⁊ fortasse cõferũt ei ẽp̃ia ex eis. ¶Balneo vo oꝝ ne ap̃ꝓximet nisi post digõnẽ. ¶Post di gõnẽ aũt ⁊ ap̃ decliationẽ ẽ ꝑm melioꝝ eis ⁊ ꝓpe ꝓsuetis: q̃uis erroꝝ in ītromittẽdo eos in balneo ãte digõnẽ saluioꝝ ẽ q̃z suũ sil̃e cũ alijs. Et oꝝ vt sit balneũ coꝝ tẽpa tũ bõi aeris q sit hũid⁹ in q̃ sudẽt cũ facilitate: ita vt ñ in flãmẽt coꝝ corpa ⁊ inũgãt cũ olo viol. ⁊ ros. ꝑq̃ssato cũ aq̃ ⁊ nõ ꝓlõgẽt in eo morã: imo egrediãt velociter: nã iteratio ẽ eis ꝓuẽtioꝝ q̃z statiõis ꝓlõgatio: ⁊ si ap̃ exitũ ifũdant in aq̃ tepida stẽt in ea fm q̃titatẽ declinatõnis. ¶Deide qũ egrdiũt tũc ꝓuẽit eis vt bibãt vinũ albũ sub tile multa ꝓmixtiõe ꝓmixtũ ⁊ coopiant in locis suis: sudabũt enī sudoꝝ vehemẽti: ⁊ siqd r̃sidui fuerit digereꝫ. ¶Et post illud cibẽt cibis infridãtib⁹ ⁊ hũectãtib⁹ ⁊ olerib⁹ q̃ sũt illi⁹ mõi. Et nõ timeas post decliatiõez potaꝫ eos vinũ pr̃imũ ꝓmixtũ. Vinũ enī fractũ p ꝓmixtiõez ꝓfert q̃titas r̃sidui ei⁹ in r̃soluẽdo illõ cui⁹ necessaria est r̃solutio ⁊ succurrit aq̃ penetrãti cũ fortitudie sua ⁊ per mixtione ei⁹ q ẽ in eo de calefactiõe pauca. Quare ifridat vehemẽt ⁊ hũectat. Et si fuerit illic accidẽtia sitis ⁊ doloꝝ capitis ⁊ vigilia ⁊ alioꝝ iã tibi ꝑterijt coꝝ cura. Et q̃ post crisim r̃mãet aliqd caloris isepabilis tũc tibi supest vt ãmistres sirupũ accetosũ cũ succis diurticis: aut in q̃ decocta sũt seina ⁊ radices diurtice. Et scias q cura tertiãe ꝓtiue ẽ cura tertiãe iterpolate: ſz ẽ decliui oꝝ ad obseruatõnẽ dispõnũ digõnis ⁊ ad ifridãdũ cũ si rupo acetoso facto cũ semib⁹ vt semie citruli ⁊ semie en diuie ꝑpe ꝓtitis: ⁊ post ipm post duas horas daꝫ i po tu aq̃ ordi ⁊ ad subtiliatõnẽ cibi ⁊ ad ãmistranda clisteria lenia in p̃ncipio ⁊ ad ꝓuocatõnẽ: ⁊ oꝝ vt subtiliẽt ⁊ nõ sũant in potu de solutiuis in p̃ncipio neq̃ ap̃ꝓximẽt alicui coꝝ nisi eis q̃ sũt sicut sirup⁹ viol. ⁊ aq̃ fructuuz ⁊ nõ vtãt nisi clisterib⁹ lenibus.

Cura tertiane nõ pure. C.xxxix.

Es in qb⁹ diuersificaꝫ cura tertiãe nõ pure sunt r r̃s in qb⁹ cõicãt febres fride de licẽtia secunda.

Et fortasse cõcedit illõ hñtib⁹ purã. ſ. vt ñ expectẽt plurimũ decliatiõis: sed q̃z expectãt digõnẽ. Quoniam ẽ ꝓhibitũ in eis balneũ balneũ enī facit descendere phl̃a in digestũ ꝓpter illõ q effũdit ad locũ putredis ⁊ pmisceꝫ hũorẽ malũ cũ putrido ⁊ r̃soluit subtile ⁊ facit r̃mãere spissũ. Et q cibatio omni die iteruz: aut ꝓpe cibationẽ ẽ ex eis q̃ illis nocẽt: imo oꝝ vt cibenꝫ vno die ⁊ alio die nõ. Et sit in cibis coꝝ q abstergat ⁊ calefaciat paꝝ. Et vt sit cibatõ in p̃ncipijs egritudis spissioꝝ q̃z sit in p̃ncipijs pur̃: deide ḡdati pueiat ad subtiliatiõez fortẽ sic ẽ subtiliatõ tertiãe. Et vt sit ifridatio mioꝝ Et vt clisterizeꝫ i p̃ncipio clisterib⁹ acutioꝝib⁹. Et vt expecteꝫ digõ in solutiõe vẽtris coꝝ pl⁹. Et vt sint i aq̃ ordei coꝝ vtutes digestiue ⁊ solutiue sic ẽ illõ q dixim⁹ in eo in cui⁹ stõ acetat aq̃ ordei: imo fortioꝝ q̃z i illo. Fortasse enī necesse ẽ vt decoq̃ꝫ in ea isop⁹ ⁊ origanũ ⁊ calamẽtũ ⁊ spica fz ꝓplexionẽ ⁊ sicla iuuatiua ẽ eis. Et p mixtio aq̃ ciceris cũ aq̃ ordei ⁊ in fine ei⁹ cicer est iuuatiuũ eis. Et oꝝ vt ꝓsidereꝫ ꝓpiqtas ñ pure ad purã ⁊ elõgatõ ei⁹ ab ea: ⁊ſz illõ diũsificeꝫ it curã ei⁹ ⁊ curã pur. q si fuerit valõ ꝓpiq̃ pure tũc diuersifica iter eas diũsificatiõe pua Et qũ videris vrinas eorũ grossas tũc phlebotõa ⁊ qũ phlebotõaueris nõ idigebis clisteri. Et scias q nõ est r̃s magis iuuãs eos q̃z vomit⁹ post cibũ. Et de solutiuis i p̃ncipijs ei⁹ q̃ sũt ꝓpinqora eq̃litati est aqua algeleniabĩ decocti ⁊ sirup⁹ acetosus. Et fortasse ponemus i eã casiãfistulã. ⁊ fortius illo ẽ vt ponas i ea vtutẽ turbit. Et clisteria i p̃ncipio sũt magis dilecta q̃z solutiua alia. ⁊ sunt clisteria i q̃bus ẽ vtus albasce ⁊ camemille ⁊ sicle ⁊ cartami ⁊ violis ⁊ sebesten ⁊ ficus ⁊ odor turbit. ⁊ ex eis est casiefi. ⁊ oleũ sisaminũ ⁊ baurac: ⁊ fortasse idigeꝫ vno istoꝝ fz elõgationẽ febris a pura.

Adiuuãtia aũt ad digõnẽ sũt sicut sirupus acetosus pmixtus cũ aliq̃to de algeniabin: aut sirupus acetos⁹ de radicib⁹. Et post septimũ sic decoctio apsithij: est enī iuuatiua subtiliatiua materiei ⁊ ꝓportatiua stõi. Et similit aq̃ feiculi ⁊ aq̃ apij cũ sirupo acetoso. Et si ptransit xiiij. tũc nõ ẽ malũ dare i potu trosciscos ros. minores. Si aũt egritudo ꝓlõgaꝫ nõ inuenimus excasatiõem qn demus ea q̃ sũt sicut trocisci de eupatorio ⁊ decoctio ei⁹ ⁊ calefactio partiũ hypocõdriorũ ẽ huius generis. Et empl̃atio mirach coꝝ iterũ cũ eis q̃ digerũt ⁊ maturãt ⁊ mollificãt tẽsionẽ qũ venerit illic. Qũ ergo sciueris q digõ iã aduenit tũc euacua ⁊ ꝓuoca ⁊ nõ cures. Et de eũationib⁹ bonis eis ẽ vt sumanꝫ hierepicre. ʒ. v. suc ci lactuce ⁊ eupatorij amboꝝ. añ. ʒ. iij. semis apij myrobal̃. citri kebuloꝝ. ana. ʒ. v. turbit. ʒ. vij. fiãt pillule ex eis cũ aq̃ apij. ⁊ sit dosis ei⁹. ʒ. ij: Et de illis ẽ decoctio bona iuentiõe nostra. ℞. eupatorij apsinthij myrobal̃. kebulorũ. añ. ʒ. v. semis melonis semis cucũeris ⁊ citrul̃. se. apij polypodij suchaba bedeoard oiuz. añ. ʒ. x. turbit. ʒ. i. casiefist. ʒ. vi. passularũ enucleatarũ. ʒ. xx. ficuũ. x. numero sebestẽ nũero. xxx. geleniabi facti cũ ros pslicis põdus. ʒ. xv. decoquãt oia fz descriptionẽ hui⁹. Et sumaꝫ de ea cadus magnus i qua posita sit siliq̃. i. scamonee.

Fortasse necessaria ẽ medicia fortis vno modo debilis alio modo. Eius vo fortitudo ẽ fm hoc q ipa eũat humorẽ viscosũ fz ipius debilitas ẽ fm hoc q ipa nõ eũat pl̃m vice vna imo pole ẽ vt fiat ḡdatio i ea qr̃ eũet hũo rem cui⁹ eũo ẽ necessaria multis vicib⁹ vt nõ destruat v̄ tutẽ. Et hec medicia ẽ q̃ põt subtiliare ⁊ aggregaꝫ ⁊ soluat paꝝ ei⁹ ⁊ soluat pl̃m ei⁹ sed parũ parũ ex malo ⁊ pl̃m pl̃m ex malo. ¶De decoctionib⁹ vero paꝝ fortaſ senõ facit aliqd. Et hui⁹ qdez medicia ẽ vt sumaꝫ turbit q̃titas. ʒ. 5. ⁊ plus fm necessitatẽ ⁊ scamõee ꝑpe altusugi. i. aut supra id ⁊ cõficiaꝫ cũ geleniabi p̃dicto ⁊ bibaꝫ aut sumaꝫ de agarico ⁊ scamonea fm hãc cõpositõnẽ ⁊ cõficiaꝫ cuz geleniabi p̃dicto ⁊ bibaꝫ. Aut ponaꝫ i succo rosarũ recentiũ cui⁹ q̃titas sit. ʒ. i. ⁊ bibatur aut i sirupo ro. ⁊ bibatur.

De febre causõ ⁊ ẽ illa q̃ noiaꝫ faricos. .C.lx.

Causon ẽ fm duos modos, aut enī causõ ẽ cho c lerica ⁊ ẽ cã i ea mlitudo putredis: aut itra vẽas corpis tocius: aut i venis q̃ sequnꝫ ptes cordis ꝑpe: aut i venis partiũ oris stõi: aut i epe: aut phlegmatica ⁊ fit ex phl̃ate salso putrefacto i venis q̃ sequnꝫ ptes cordis sicut dixit Hippo. i epidimia ⁊ nõ fit phlegma salsũ sicut saiuisti nisi ex aquositate phlegmatis cũ cholera acuta. Est ergo cholera q̃ putrefit aq̃sitas pmixta aq̃siaati plurie. Et qm̃ causon vehemẽtioꝝ habet accidẽtia q̃z tertiana oꝝ vt sit breuioris spatij q̃z ipsa. Et senib⁹ qdẽ parũ accidũt febres causonidis. ⁊ qũ accint eis pereũt qm̃ nõ fiũt i eis nisi cã valde forti. Ampli⁹ eorũz virtutes sunt debiles. In iuuenibus aũt ⁊ pueris plurimũ accidunt ⁊ est in infantibus leuioꝝ ꝓpter humiditatem eorũ. Et quandoq̃z est in eis cũ ꝓfundatione somni ꝓpter eleuationem vaporuz ad caput. Et Hippo. quidem dixit q si alicui accidit in febre causon tremoꝝ tunc permixtio mentis r̃soluit ab eo tre

morez. Et est simile vt sit illud quoniã cerebruz calesit valde ⁊ calefiunt nerui ⁊ est simile vt sit causon ⁊ sit permixtio mentis ⁊ resoluat ab eo per tremorẽ propter expulsionẽ materierũ ad neruos. Et plurimũ quidẽ cõ sumit cũ vomitu ⁊ solutiõe vẽtris aut sudore aut fluxu sanguinis narriũ.

Signa. .C.xli.

Signa eiꝰ sunt insepabilitas ⁊ occultatio tẽporũ
ſ ⁊ vehemẽtia accidẽtiũ ex aspiritate lingue ⁊ excitrinitate eiꝰ in ꝓmis ⁊ ex nigredine eius ho. Et ex retentiõe sudoris nisi apud crisim. Et vehemẽtia sitis. Inqt. Hip. nisi accidat tussis parua accidẽtalis sedãt ergo illa sitiz. Et videt vt sit vehemẽtia sitis eoꝛ pp cãm pulmonis ergo qũ mouet tussis pua humectatur p id q currit ad ipm ex carne molli. Et caliditas in causõe qdẽ fm plm nõ est ita fortis in exterioribꝰ sicut fortitudo eiꝰ in interioribꝰ. Et est ꝓfractio in ea leuior q̃z i alijs. Et i facta qdem ex cholꝛa fortia fiũt accidẽtia mala ex vigilijs ⁊ ingetudie ⁊ adustiõe ⁊ pmixtiõe mẽtis ⁊ fluxu san. nariũ ⁊ dolor capitis ⁊ pulsatiõe tẽpuz ⁊ pfũditate oculoꝛ ⁊ solẽ vẽtris cũ cholꝛa pura ⁊ casu appetitus. Et qñ accidit ifantibꝰ abhorẽt mamillã ⁊ nõ recipiũt eã ⁊ corrũpitur illud quod sugitur de lacte ⁊ acetat.

Cura causonidis. .C.xlij.

Et cura tertiane pure. Et qũ indigẽt eũone sic
e cũ illis q̃ dicta sunt tũc festinatio ẽ melior. Cõ plemẽtũ vo est apud digonẽ. Et nõ phlomet fortasse eniz iflamabit eos ⁊ fortasse iuuabit eos si fuerit illic turbiditas ⁊ rubedo. Verũ indigẽt subtiliationez ⁊ regimie vehemẽtiore ⁊ infridatiõe actu eiꝰ qđ ipi sumũt. Et qũ times casũ vtutis est necessariũ cibare eos q̃zuis nõ appetãt ⁊ ꝓprie in eo ex quo resoluit res plima. Multotiẽs eniz aduenit eis bolismꝰ pp pua tionẽ sensus ⁊ indigẽt lenificatiõe in pncipio fortiori ⁊ curatiõibꝰ febris acute ꝓdictis fz omnes spes narratas. Et qñq̃z cõueniẽs est vt dormiãt apđ tepore paruũ febris sup aquã tamaridoꝛ. Et qñq̃z ponit in ea pũ cãfore. Et diligit eis sirupꝰ acetosus, aut emulsio semis portulace aut emulsio seis ẽdiuie ⁊ melon alkin est bonus valde. Et sit cõtentꝰ potatione aq̃ fride fz q dixim̃us illđ. Si aũt nõ fuerit qđ ꝓhibeat det in potu de ea etiã vsq̃z ad satietatẽ. Et fortasse aduenit eis pmixtio mẽtis ⁊ obliuiscũtur petere aquã q̃re oz vt soꝛbeãt de ea paulatiz sorbitiões plurimas ⁊ ꝓprie in eo cuius liguã vides siccã. Et cura accidẽtia eiꝰ supflua cũ eis q̃ dixim̃us in capitulis suis. Et oz vt caueatur in eis supfluitas san. nariũ est enim de eis in qbꝰ magnificat timor apud eos. Et oz vt obseruetur anbelitꝰ eoꝛũ ⁊ nõ dimittas ptes pectoris spasmari. Et oz vt obserues capita eoꝛũ cũ aceto ⁊ oleo roſ ⁊ sandal ⁊ aq̃ ro. ⁊ cãfora ⁊ his silibꝰ. Et embroces cũ decoctiõibus in qbus decocta sunt ea q̃ dixim̃us. Et qñ fortes sũt in eis vigilie tũc cura eos. Et nõ est maluz vt in potu des sirupũ de papauere ẽt ⁊ si sit de nigro i huius dispositiõe. Et in fine eius da in potu trociscos q cõueniũt eis sicut sũt trocisi de cãfora. Et in illa hora cõuenit eis sirupus acetosus cũ emulsiõe seminis cucũeris ⁊ seminis ẽdiuie ⁊ seis portulace de vnoquoq̃z eoꝛũ sit põdus. ʒ.ij. Et sirupi acetosi sit põdꝰ. ʒ.xxv. vsq̃z ad. xxxv. secondum quod videtur. ⁊ si fuerit illic ventris solutio tunc dentur trocisi de spodio cõstrictiui. Trocisi boni. ℞. spodij ro. ana. ʒ.ij. ʒ. croci sextam. ʒ.i. seminis portulace seminis endiuie ana. ʒ.iij. seminis cucurbite seminis cucumeris ana. ʒ.ij. sandalorum. ʒ.i. ʒ. succi liquiritie ãali ana. ʒ.i. canfore sextam. ʒ.i. ʒ. ⁊ dosis eius sit. ʒ.i. Et iterum ros. ʒ.iiij. se. melonis citrul. cucumeris ⁊ portulace omniũ ana. ʒ.ij. croci tertiam. ʒ.i. canfore sextaz. ʒ.i gũmi amili dragagãti succi liquiritie ana. ʒ.i. dosis eius ʒ.ij. ⁊ qũ declinat egritudo manifeste tunc nõ est maluz vti balneo cuiꝰ aqua declinat ad frigus. Et illi i quibus magis diligitur balneũ ex eis sunt quoꝛũ febris ẽ ex phlegmate salso.

De febre sanguinis. .C.xliij.

Dinatus est Gal. q nõ sit febris san: a putr die
o sanguis. Naz sanguis qũ putrefit cholera ⁊ nõ est sanguis. fit ergo tũc febris chol'ica ñ sanguinea ⁊ fit causõ ꝓdicta ⁊ tertiana ⁊ cura eaz cũ illa cura.

Hic vero fmo eiꝰ ẽ ꝓrius fmoni Hippo. ⁊ ꝓrius ei qđ ẽ ꝙueniẽs. ⁊ plz qdẽ erroꝛis eiꝰ ẽ i fmone eiꝰ qñ putr fit sanguis fit cholꝛa. Iste eni fmo facit opinari duas itẽtiones quarũ vna ẽ q qñ putrefit puẽit ad hoc vt fiat pꝰ putr die cholꝛa. ⁊ fa q qñ putr fit tũc fit cholꝛa. Sicut dicitur q lignũ qñ calefit fit cinis. Consideremꝰ itaq̃z in vnaq̃q duarũ ꝓpõnũ. Intellectus vo ꝑmus est corrupte aceptiõis tribꝰ mõis quoꝛ ꝑmus ẽ q sanguis qñ putrefit cõuertit subtile eiꝰ ad cholꝛaz malã ⁊ spissũ eius ad mlam nõ ergo cũ totalitate sua fit cholꝛa. Et hz est q illud fit post putredinẽ ⁊ nostra cõsideratio ẽi dispõne putredis. Et ttius ẽ qñ post illđ fit cholꝛa ⁊ ñ simus an i ea sit putredo an nõ. nã plurie res putrefiũt ⁊ sepatur ex eis subtile ⁊ spissũ ⁊ nõ ẽ in spisso neq̃z i subtili putredo qñ nõ ẽ necessariũ vt sit putridũ id qđ generat a putrido fit eniz ex putredie qđ nõ ẽ putridũ. Et si generatio eius a putredie faceret putr dinẽ eiꝰ necessariã opteret vt spissũ cinerulẽtũ iterũ ẽt putridũ. Esset ergo illic febris mlica iterũ hoc ergo ẽ illđ qđ facit esse necessariũ expositio eiꝰ q ꝓmũ itellectũ ẽ. Qđ vero intelligit hz ẽ meditiũ qm putredo ẽ via corrũptiõis. Et putredo qdez nõ habet tẽpus. Et cõuersio sanguinis i cholam nõ fit nisi in tempe. Et putredo qdez ẽ corrũptio accñs sanguini ⁊ ẽ sanguis sicut accidit phlati ⁊ est phlegma ⁊ nõ cholꝛa neq̃z melꝛa nisi cõuertat post illud cũ ꝓplemẽto putredinis. Verũ veritas sana ẽ sermo Hippo. q ex sanguinis putredie generat febris. Dicamus ergo nunc q febris sanguis ẽ febris putredinis ⁊ febris calefactionis ⁊ ebullitiõis q̃z nominauit Hippo. sinochuz continuz sine alijs. Et plurimũ ebullitiõis eiꝰ ẽ ex oppilatione suffocante caliditatẽ. Et qñq̃z fit a causis alijs q̃ vehemẽtes fiũt supra vehemẽtiã febris ephimere ⁊ nominat ꝓfundi somni fortis ⁊ ẽ de sũma febriũ q̃ sunt inter febres putredinis ⁊ febres ephimeras que differũt a febribus ephimeris ppea q calefactũ ꝑmũ i ea est bũoꝛ ⁊ differt a febribꝰ putredis qm nõ est ei putredo ⁊ est febris acuta nõ febris ephimera neq̃z febris ethica neq̃z febris putredinis. Et mltotiẽs qdẽ ꝓmutat ad febrẽ putredis aut febrẽ ethicã. Et multotiẽs quidẽ facit eã currere Gal. cursu febriũ diei. Et videtur Gal. q febris sanguinis nõ componit cũ reliquis febribus qnoniã putr do in sanguine est comunis omni humoꝛi ⁊ i hoc ẽ cõtradictio quibusdã intentionibus suis in quo nõ est necesse prolongare sermonẽ quoniã nõ iuuatur cũ eo medicus. Et causa quidẽ huius febris est repletio ⁊ oppilatio ⁊ multitudo exercitij ⁊ ꝓprie nõ consueti ⁊ dimissio euacuatiõis deinde vsus exercitij laboꝛiosi. Et quã doq̃z facit putredinẽ in eo multam aquositas sanguinis ex cõmestiõe fructuũ aquosoꝛũ qr cõuertit ad putredinem. ⁊ multitudo humoꝛis crudi in eo est ꝓpinqua qr ꝓparat ipm ad putredinem sicut qui generatur ex cucumere ⁊ alkethed ⁊ piris ⁊ similibus. ⁊ hec quidem febris est cõtinua que nõ tepescit propter comunitatem materiei ⁊ eius adherentiam vsq̃z ad crisim aut moꝛtez

ꝛ eius ſp̃es ſunt tres quaruꝫ ſaluioꝛ eſt epaugmaſticus quoniã reſolutio in eo eſt maioꝛ q̃ꝫ putrefactio icipiẽs cum difficultate ꝛ non ceſſat diminui. Deinde eſt bõtenus ꝛ foꝛtaſſe ſimilaꝛ. vij. diebus ꝛ nequioꝛ eoꝝ ẽ augmaſticus qm̃ reſolutio in eo eſt minoꝛ q̃ꝫ putrefactio. ꝛ eius criſis eſt vſq; ad ſeptimũ ſm plm ꝛ eius ꝓſumptio ẽ cũ eũone aut ſenſata aut in ſẽſata. ꝛ qñq; ꝓmutatur ad cauſõidẽ ꝛ ad ſirſen ꝛ qñq; ꝓmutaꝛ cũ infratiõe plima ad lethargiã ꝛ qñq; ꝓmutaꝛ ad variolas ꝛ morbillũ. ꝛ qñq; accidit in ea ꝓfũditas ſomni ꝛ inflatio vẽtris ex q̃ ꝓuenit ſicut voꝛ tympani ꝛ nõ depõit eã vẽtris ſolutõ cũ rarificatiõe ꝛ qñ ſolo vẽtris nõ valet deinde egredit aſaꝛ viridis lata ꝓpꝛie eſt de ſignis moꝛtis.

Signa. L.xliiij.

Ignа febꝛis ſãguinee ſũt adherẽtia febꝛis ꝛ rubedo faciei ꝛ oculoꝛũ ꝛ inflatio vẽarũ ꝛ tẽpoꝝ ꝛ repletio cõpleta abſq; rigoꝛ ꝛ nõ eſt ſudoꝛ niſi apud criſiꝫ. ꝛ multotiẽs aſſociaꝛ ei pꝛuritus in naſo ꝛ in loco colli in quo põunt vẽtoſe ꝛ cõſtrictio in anhelitu. ꝛ multotiẽs accidit eis ꝓfũditas ſomni ꝛ difficultas ſmonis ꝛ eſt malũ ꝛ ſilr apa gutturis ꝛ duarũ amigdalarũ ꝛ vue ꝛ curſus lachꝛymarũ. ꝛ calitas eius eſt pluríma ꝓpter hũiditatẽ vapoꝛoſaꝫ ꝛ lachꝛymalẽ nõ exicatã ſicut in cauſõide ꝛ pulſus ei⁹ eſt magn⁹ leuis plen⁹ velox frequẽs valde diuerſus nõ plurie diuerſitatis ꝛ ẽ mioꝛis diuerſitatis ꝛ velocitatis q̃ꝫ in cauſõide ꝛ nõ eſt calidítas ei⁹ in ſmino cauſõidis ꝛ tertiãe foꝛtis. ꝛ illi⁹ q̃ ex ea ẽ a putredie calitas ꝛ accidẽtia ſũt vehemẽtioꝛa ꝛ cura ei⁹ eſt difficilioꝛ ꝛ magis ſilis cũ cauſonide. At vo ſubtilitas ſan. ꝛ groſſitudo cognoſcũt ꝓp illõ q egredit de eo. ꝛ ſinocha feruida eſt res magis ſilis in ꝑncipio ſui febꝛi ephimere verũ calitas ei⁹ eſt pue moꝛdicatiõis ꝛ leſiõis ꝛ inuẽit ex ea iflamatiõez ꝛ diſniã ꝛ eſt plm ipſſionis ei⁹ ꝓpe coꝛ. Putrida vero eſt eq̃lis ꝛ ſimilis eq̃li ſm plm. Signa aũt ꝓmutatiõis ei⁹ ſũt cuiuſq; eoꝝ ad qõ ꝓmutaꝛ vt ꝑfocatiõis ꝛ apatũ gutturis ꝛ duarũ aigdalarũ. ꝛ tu iã ſciuiſti ea. Et ſigna variolarũ ſcies ꝛ ſig ſirſen ꝛ doloꝛis capitis ꝛ ꝓmixtiõis mẽtis ꝛ aliоꝛũ iam ſciuiſti. Signa vo lõgitudis ei⁹ ſicut iã ſciuiſti ſũt ex p⁹ poſitiõe ſignoꝛũ digõis ꝛ tornatilitate faciei ꝛ diuerſitate diſpoſitiõis ei⁹ in ſpatio ſuo ex additiõe ꝛ ſtatiõe ꝛ diminutiõe ita vt ſit q̃ſi ipa ſit tepida. Illõ eni ſignificat q̃ ſan. eſt plen⁹ hũoꝛe crudo. Spatiũ vo criſis ei⁹ ſigni ficãt apparitio ſignoꝝ digõnis q̃ ſi tardaꝛ vſq; poſt tertiũ ꝛ quartũ nõ ſit criſis in ſeptimo. Et multotiẽs qdez ſit criſis ei⁹ in quarto.

Cura febꝛis ſan. L.xlv.

Attentio in curatiõe febꝛis ſanguinis eſt eũatio plurim vſq; ad ſincopi ꝛ ingroſſatio ſubſtãtie ſanguis ſi fuerit ſubtilis valde aquoſus ꝛ cholericus. Et inffatio eius ꝛ mũdificatio ꝛ ſubtiliatio ipi⁹ ſi fuerit groſſus ꝛ ſũpſerit eger pꝛius generatia ſanguis groſſi ꝛ generatiua hũoꝛis crudi ꝛ digõ materiei faciẽtis febꝛez ꝛ eius reſolo. Eũo aũt nõ ẽ aliqua ſicut phlebotomia ex manu i quacũq; hoꝛa accidat ꝛ non expectatur criſis neq; digõ niſi ſit repletio nauſeatia tũc eniꝫ caue eam ꝛ remoue ipam q̃ ſi febꝛis pſeuerauerit tunc phlebotoma. ꝛ nõ ceſſes phlebotomare donec eger a pꝛopinquat ſincopi aut cadat in ſincopim ſi coꝛpus fuerit foꝛte. ſincopis nãq; infriat cõplonez foꝛtẽ. Et ſcias q̃ phlebotõia ꝛ ſumere in potu aquã frĩam qñq; excuſãt ab infriatiõe alia. Et partitio qdẽ in ea eſt melioꝛ ſi nõ fuerit q̃ neceſſariã faciat feſtinatiõez nam foꝛtaſſe erit in ea q̃ eſt infra a ꝓpinq̃tionẽ ſincopis vltiatio ꝛ foꝛtaſſe ſeq̃tur phlebotõiã vltimã ſtatiz fluxus vẽtris cholericus ꝛ ſudoꝛ quẽ oꝫ omni hoꝛa abſtergeꝛ dõec cõtinuet foꝛtaſſe eniꝫ ſaluabiꝫ cũ eo. Et ſuccurraꝫ ei q̃ accit de debilitate ꝛ ſincopi cũ cibo ſubtili ꝛ gete. Et oꝫ vt p̃mittaꝫ lenificatio naturꝫ cũ illis q̃ ſciunt de illis q̃ ſunt ſic duoꝝ gnatoꝝ aq̃. ſ. dulcis ꝛ muzi vſq; ad ꝛminũ ꝛ ſiracoſt ꝛ tamaridi ꝛ collyria leuia de qb⁹ dixim⁹. Etq̃ñ q̃ꝫ eſt neceſſariũ apõ digõnẽ eũare cũ eis q̃ ſũt ſicut myrobaꝛ. ꝛ ſumuſterre ꝛ caſiafi. ꝛ his ſilia de illis q̃ ſciuiſti. Põ ſi diſpõ nõ tollit phlebotõi in manu phlebotõeꝛ vena q̃ eſt in coꝛnu frõtis aut põant vẽtoſe. Si autẽ nõ pꝛepaꝛ aliqd eoꝝ ꝛ hoc pp accñs q̃ ꝓhibet tũc fac ſolutiõez vẽtris ſm modũ q ẽ in cauſõide. Et ꝛgimẽ ſit in eis q̃ apiũt ꝛ incidũt ꝛ ſedãt ebullitiõez. Et ſi acciderit ex phlebotõia ſincopis ciba eũ pane ꝛ aq̃ acreſte. Põ ſi accidat fluxus ſan. nariũ p ſe nõ abſcidaꝛ niſi qũ aꝓpinq̃erit ſincopis. Sanguis vo ingroſſatio fiat cũ eis q̃ ſunt ſicut rob iuiubaꝝ ꝛ eſt vt decoq̃tur. c. iuiube cũ lb̃. v. aq̃ donec ꝛmãeat tertia ꝛ inſpiſſeꝛ cũ zucharo ꝛ q̃ꝫto plus minoꝛaꝫ zuchaꝝ tãto eſt meli⁹. Et lẽtes iteꝝ ꝓpꝛie ꝓpate cũ aceto acetoſo foꝛti ſunt hui⁹ generis. Et caue ne des in potu rob iuiubaruꝫ aut coꝛpus lẽtiũ mã exñte groſſa. Ei⁹ vo inffiatio ſit cuꝫ eis q̃ ſũt ſicut aq̃ lentiũ inffiata. ꝛ aq̃ lactuce iffiata ꝛ ſumeꝛ in potu aquã frĩdã ſi nõ fuerit qõ ꝓ hibeat ꝛ foꝛtaſſe ſumitur in potu donec tremere faciat ꝛ ſatiet foꝛſitam eni ſanat eum. Et quãdoq; ꝓmutaꝛ febꝛis ad phlegmaticã ꝛ curaꝛ cũ trociſcis de roſis ꝛ ſilib⁹. Et hec qdez cura ẽ q̃rũdã antiquoꝝ ꝛ ſequti ſũt eã qdã modernoꝝ Bare aũt i potu aquã oꝛdei ẽ curatio cõferẽs ei ſed cuꝫ lenitate nature. Et melioꝛ hoꝛaꝝ ad hoc eſt hoꝛa vehementis ebullitiõis ꝛ anguſtie ꝛ inflãmatiõis ꝛ freq̃ntie pulſus coꝛdis. Et ſcias q̃ eſſe cõtentus inffratione ꝛ dimittere phlomiã ꝛ ventris ſolutionẽ addit in oppilatione ꝛ coarctatiõe. Quare addit putredo ꝛ calidítas i reliqua diſpõe. Mundificatio eni fiat cũ eis q̃ ſũt ſicut ſoluentia cholam ſm reſpõſionẽ neceſſitatis virtutis ꝛ debilitatis cũ digerentib⁹ hũoꝛẽ crudũ qm̃ foꝛtaſſe ipa eſt cã i putrefactiõe ſanguis ꝛ i fine ei⁹ da ei i potu q̃ ſũt ſicut trociſci de canfoꝛa ꝛ troſici de ſpodio ꝛ da ei in potu. Iſti etiã trociſci ſunt boni. ℞. ſpodij. ʒ. iij. ſeminis poꝛtulace. ʒ. v. ſeis cucumeris. ʒ. iiij. ſeis. cucurbite. ʒ. vi. gũmi ꝛ dragagãti ꝛ amili oiuꝫ ana. ʒ. iij. ſucci liquiritie pondus. ʒ. vij. fiãt ex eis trociſci. Deſcriptio aliaꝛ ꝓpꝛie apud debilitatẽ epatis. ℞. roſaꝝ. ʒ. iij. ſucci berberis ʒ. ij. ſemis cucumeris ꝛ melonis ꝛ citruli ꝛ poꝛtulace ꝛ ſpodij oiuꝫ ana pondus. ʒ. i. gũmi ꝛ dragagãti ꝛ amili oiuꝫ ana. ʒ. ſ. rauedſceni ꝛ croci ꝛ cãfoꝛe oiuꝫ ana pondus quarte. ʒ. i. fiãt trociſci. Cibi vo ſint illi q̃ fiunt ex iuiubis ꝛ illi qui fiunt ex lentib⁹ cũ aceto ꝛ gnatis ꝛ ſumach. Et ſi ſit aliqd eoꝝ cõſtrictio cui⁹ timeaꝫ frangaꝫ cũ ſiracoſt ꝛ pꝛunis ꝛ cũ eo qõ fit de cucurbita ꝛ cũ herba acetoſa. Et eius fructus ſit pira de ſceni ꝛ gnta ꝛ mala de ſceni. Et eius olera ſint cucumeres ꝛ cucurbite ꝛ alkebethed ꝛ ẽdiuia ꝛ oluſ benedictũ ꝛ acetoſa ꝛ coriãdrũ ꝛ q̃ ſunt eis ſilia. Et ſi accidat doloꝛ capitis aut pulſus coꝛdis aut vigilie aut ꝓfunditas ſomni aut fluxus ſanguis narriũ ſpfluus deſtruẽs vtutem ꝛ alia õ accidẽtibus ſuis: cura cũ eis q̃ docuimus te i loco ſuo.

De febꝛe phlattca. .L.xlvi.

Ciuiſti q̃ febꝛis putredinis phlatis q̃ñq; ẽ ꝑpoxiſmalis. Et q̃ñq; ẽ in ꝑabiliſ ꝛ ſciuiſti cauſaꝫ in hoc. ꝛ ſũt ei hoꝛe ſicut reliqs febꝛibus. ꝛ minoꝛ hoꝛarũ ſui ꝓncipij ſm plm eſt. xviij. dieꝝ. ꝛ eius erradicatio i pluribus eſt intra. lxiiij. dies. Et ſaluioꝛ eaꝝ eſt illa que eſt mundoꝝ tempoꝝ ꝛ ꝑcipue illa q̃ eſt multi ſudoꝛis ſignificat enĩ ſubtilitatẽ materiei ꝛ paucitatez eius ꝛ raritatem coꝛpis: longioꝛ ergo ꝓtiuꝫ huius egri

tudinis est augmētū q̄uis eius declinatio iterū fit longior declinatiōe tertiane plurimū. Et phlegma quidē putridum q̄nq̄z est vitreū ⁊ q̄nq̄z est acetosū ⁊ q̄nq̄z est dulce ⁊ q̄nq̄z est salsum ⁊ tu iam sciuisti quō ex salso fit causon. Et plurimū quidez accidit febris phlegmatica hūis ⁊ quietis ⁊ senibus ⁊ infantib⁹ ⁊ patientibus nauseatiuā sacietatē ⁊ exercitantib⁹ ⁊ balneātib⁹ se sup repletionē ⁊ habentib⁹ eructuationē acetosam ⁊ habentibus repletionē ⁊ patientib⁹ descēsū hūoris ⁊ fit catarrus ad stomachū q putrefit i eo. Et parū quidē cūatur a lesiōe in ore stomachi. Et scias q̄ cū omni febre cū qua ē frigus cōstringit pulsus ⁊ minorat.

Signa phlegmatice paodice. C.xlvij.

Nilla quidē in q̄ cā est phlegma vitreuz aut acetosū frigus multiplicat valde ⁊ rigor in vitro ē vehemētior. At frigus nō incipit i ea subito imo paulatiz in extrēitatib⁹: deide pueniūt ad hoc vt fiāt sicut nix q̄ nō calefiūt nisi cū difficultate neqz calefiūt subito neqz fim gdationē cōtinuā imo paulati cū rāditu frigoris ⁊ fortasse cōmiscet frigori ei⁹ in pncipio rigor.

Fit ergo frig⁹ pp illō qō nō putruit ⁊ horripilo pp illō q̄ iā putruit ⁊ mai⁹ frig⁹ ei⁹ ⁊ ipi⁹ rigor sūt i paodis stat⁹. Et qdē febris nō est ex mā q̄ faciat pūctionē ita vt sit cā rigoris in via expulsiōis. putredo nāqz ei⁹ est putredo rei leuis ⁊ incipit cū q̄uitate ⁊ pfūditate somni. Et multotiēs incipit in porismis pmis sine frigor ⁊ neqz est rigor imo postponit vsqz ad tēpus ⁊ fortasse erit frigus ⁊ nō erit rigor. Et multotiēs icipit cū sincopi ⁊ non fit. Et in hac qdem egritudie multiplicat sincopis pp debilitatē horis stōi ⁊ casū appetit⁹ ⁊ puationē alistinbre q̄ ē fundamētū materiei nutrimēti ⁊ vtutis. Illā vo q̄ est ex phlate salso seqtur horipilatio ⁊ nō fit vehemēs frig⁹ eius. Illā aūt q̄ ē ex phlegmate dulci raro accidit in principio vsqz ad plurimos porismos horripilo neqz frigus neqz rigor. Et plimi qdē paodi febris phlegmatis icipiūt cū sicopi: ⁊ iā apparet i ea i pncipijs ⁊ calor vehemētior: ⁊ i postremis minorat illud. Et ē sile vt sit cā in hoc q̄ñ putredo accidit pri⁹ ad magis dulce ⁊ magis salsū ⁊ magis subtile deide ad grossiul ⁊ frigidi⁹. Et tact⁹ caliditatis ei⁹ i pmis ē debilis ⁊ vaporosus deide q̄ū p longat positio manus sup mēbrū sentit man⁹ acuitatez ⁊ mordicatiōez. Verūtñ nō ē similis neqz eqlis i oibus sup q̄ cadit manus imo ē diuersa qm̄ inuenit i loco vno aspitatē ⁊ i loco alio lenitatē. ⁊ ē q̄si caliditas colet post rem cribellatā qm̄ phlegma viscosū est q̄ diuersificatur eius passio a caliditate sicut accidit i relīqs viscosis quz ebulliūt ipa eni disrūpunt in qbusdā locis ⁊ nō disrumpunt i locis alijs. Et qualiscūqz sit caliditas eius fim plurimū minor est quā vt inflāmet ⁊ angustiaz faciat ⁊ magnificet desiderium aeris frigidi ⁊ aque frigide ⁊ inspissatiōis ⁊ rarificatiōis anhelitus magni ⁊ exuflātis. et multotiēs qdē accit calitati ei⁹ vt sedeat tēpe ipe q̄ habz q̄ntitatē hore vni⁹ aut duaz horarum q̄re existimat qō ipa iaz pueit ad statū qū ipa adhuc sit in augumēto. videbis eni eā iā icipe augmētari ⁊ silr sūt ei in declinatione statōes. Et febres qdē phlatis sūt multe opilationis pp multitudinē hūiditatis ⁊ vaporis sui pauci sudoris pp viscositatē hūoris. Et qū sudare facit ē res nō exuberās ⁊ de pporib⁹ significatiōib⁹ ei⁹ ē paucitas sudoris ⁊ puatio ei⁹. ⁊ sitis qdē miorat in febrib⁹ phlatis nisi pp cām salsedinis aut cām vehemētie putredinis ei⁹ ⁊ cū hoc ē mior q̄z sitis q̄ est in alijs. ⁊ iflatio laterū multiplicat in eis ⁊ q̄nq̄z accidit cuti lateris vt subtiliet cū tēsiōe. Color aūt patiētiū phlegmatis febre ē declīuis ad viriditatē ⁊ citrinitatē currētes in albedinē ita vt sit illō qō aggregatū ē sicut color plūbi vsqz i statu. Et raro q dem rubet color i eo cui⁹ rubedo sit rubedo in flatibus reliquarū febriū. Pulsus vo ei⁹ ē pulsus paru⁹ submersus debilis rarus in pmis deide fit frequēs i fine. Et frequētia qdem eius ⁊ eius paruitas vehemētior est q̄z frequētia q̄rtane ⁊ tertiane ⁊ ei⁹ paruitas ⁊ vehementia frequentie ei⁹ ē pp vehemētiā puitatis ipius verū nō est velocior pulsu q̄rtane ⁊ q̄nq̄z ē tardior eo aut similis ei in pmis ⁊ ē vehemētis diūsitatis cū puatiōe ordinis. ⁊ pui ⁊ debiles ex eis sūt in diūsitate ei⁹ plus. Et sigtiōes q dē pulsus sup eā sūt de certioribus sigtiōib⁹. Urina autē ei⁹ in pmis qdē ē alba subtil pp multitudiez oppilationū ⁊ frigoris deide fit rubea pp putredinē ⁊ pturbat p pter malīaz digōnis ⁊ q̄nq̄z alterat in ea dispō vno tpe ⁊ q̄nq̄z mūdificabit ex mā grossā ⁊ rsoluit putridū ⁊ redibūt oppilatiōes de albabit vna hora ⁊ alia q̄ñ rmanet itra māz grossā ⁊ dispōnē putredis. ⁊ aq̄ hora oppilationū ē alba: deide q̄ñ putrefit rs plima post illō expellit ⁊ apit oppilatiōes rubet vsqz quo vēiat sup oppilatiōes qō oppilet eas vice alia de illo eodē hūore. Ei⁹ vo egō est lēis subtilis phlegmatica. ⁊ de eis q̄ signt qō febris ē phlegmatica ē vt sit porism⁹ ei⁹. xviij. horis ⁊ dimissio ei⁹. vj. horis. ⁊ nō ē dimissio ei⁹ dimissio mūda q̄ niā mā cū grossitudie ⁊ viscositate ē multa. Signt ipaz etas ⁊ psuetudo ⁊ tēp⁹ ⁊ rgio ⁊ cibi ⁊ aduēt⁹ causaz añ cedētiū ex sacietate nauseatiua ⁊ signt ipaz forma pdicta ex cholere faciei ⁊ iflatiōe ei⁹ ⁊ lēitas tact⁹ ⁊ debilitas oris stomachi ⁊ casus appetit⁹. ⁊ q̄nq̄z magnificat in ea splen ⁊ seq̄t eam eructuatio acetosa in pluribus horis multotiēs.

Sig̃ phlatice insepebilis ⁊ est illa que nominatur latica. C.xlviij.

Unt sicut reliqua signa febris phlatice pter erradicationē ⁊ q̄ similat erradicatiōi. Et apud inceptionē fiunt rigor ⁊ frigus ⁊ horripilatio. Et ē res magis silis cū ethica. ⁊ fit illic rigor in. vi. horis aut tantū supans illū q̄ fit i paodica nā paodica iterū nō euacuat a rsiduo verūtñ ē occultū nō apparens.

Febres q̄ sūt fim plim de genere phlegmaticaz ⁊ sūt q̄nq̄z ex cholera ⁊ nō sunt ex eis q̄ fiūt ex melia a ppriate cū noibus ⁊ iudicijs. C.xlix.

T sunt febres empialos ⁊ liparia q̄ ambe sūt ō sūma febriū i qbus diūsificant loca calorisi ⁊ frigoris itus ⁊ exterius pp diūsitatē ⁊ locum eius qō putrefit ⁊ qō nō putrefit. Et sūt tres diuisiōes febris aproxpate sincopalis hūorosa ⁊ febris ex sincopi miuta subtilis ⁊ febris diuturna ⁊ nocturna.

Febris in qua occultat frigus ⁊ apparet in ea calor ⁊ est empialos. C.l.

Et febris fit ex phlegmate vitreo sed ē cōphensuz i occulto ⁊ pfundo qō infratur vbi ē. Verū ipi accidit iā putredo q̄r spgit ex eo vapor eius qō qū putruit ⁊ disptit inflātur i exteriorib⁹: ⁊ illud qō nō ē putrefactū infratur i interiorib⁹. Et eius qdē frigus nō apparet i huiusmōi tēpe qm̄ est qtū ⁊ associat ei ⁊ ipatit ab eo qō occurrit ei postquā ergo incipit in eo putredo mouet ⁊ infratur ifratiōe quadā q̄uis nō pueniat ad hoc vt cōicet toti copi. Signa. Siga eius sūt eadē q̄ pdicta sunt. Et q̄ eius vria ē frigida cruda miorīs caliditatis quam vrina aliaruz sui generis ⁊ pulsus eius est rarus tardus: ⁊ ipa fim plurimum addit tur omni die. Verum pter grossitudinez materie sue cōuertitur q̄nq̄z in quartanam ⁊ tertianam quoniā buiusmōi mā in corpore ē pua ⁊ pue putrefactiōis ignea. ⁊ paucitas qdē ē ex causis elōgatiōis paodi. Et ppea q̄ porismus nō reddit omni die nō remanet hec febris qū sit phlegmatica sed ppea ē phlegmātica qa putredo

cius est putredo phlegmatis ⁊ hec nō extrahit eam ab hoc quin sit phlegmatica sed ppea q̄ putredo est putredo phlegmatis non propterea q̄ poxísmus nō redeat omni die. Spatiū vo poxísmi ei⁹ est ex.iiij. horis vsq; ad.xxiiij.horas ⁊ fz plm cōsumit ãte illud qm̄ hec mã nō est cū illa multitudine.

Febris in qua occultat calor ⁊ apparet in ea frigus ⁊ est liparia. .C.li.

Ec febris fm plurim ũ ē phlegmatica ⁊ qñq; ē
b cholerica ex cholera grossa valde. Cũo aũt est phlegmatica ē qm̄ phla intrinsecū qñ iflant ⁊ putrefit calefacit illū locū qm̄ nō resoluit nisi qñ putr̄do calefacit exteriora corpis cū spsiõe vaporis sui calefactiõe plima. ⁊ qñ vt⁹ effūdit ad locū vbi ē lesio tūc eũant exteriora a calore q̄re ifridant ꝓprie qñ in exterioríb⁹ sūt phlata cruda vitrea fria. Et iterū qm̄ r̄soluit multotiēs ex eo vapor q nō putruit sed eleuat ⁊ facit caliditatē ⁊ associat ei calitas spatio puo deide sepat ab eo sepatiõe vaporis aq̄ calefacte. Cũ ergo sepat ab eo ⁊ fuit in radice ante putr̄dinē vehemētis frītatis r̄dit ⁊ ifriat corpus. Quod aũt quo fit cholica ē quoniã chola qñ ē pauca ⁊ itrīseca ⁊ putrefit ⁊ calefacit locū ⁊ ñ r̄soluitur ex ea aliqd accidit qđ dixim⁹ in sua cõpe ex phlate. Et a ꝓpriat hec cholica taburos nomine. Yerū liparia est nomen generis ⁊ est lõgioris spatij q̄z hemitrite⁹. Et habet aliquis vt dicat quomõ erit febris ⁊ nō ꝓcedet i ea caliditas ex corde in totū corpus. Illud nāq; quod narrat est ꝺ genere eius in quo nō procedit caliditas ex corde in totū corpus. Responsio itaq; est qđ in terminis harū rerū attendit vna conditio vt non sit quod phibeat sicut diffinimus aquam frigidā ⁊ humidā qñ dispposita est fm naturam suã ⁊ nō fuerit qđ ꝓhibeat. ⁊ diffinimus graue qđ est illud qđ tendit inferius quãdo dimissum fuerit cū sua natura ⁊ in istis omnibus caliditas peruenit ad cor ⁊ ꝓcedit in arterias ⁊ spgit. At vero accidit phibitio illius in qbusdam locis sicut accidit ei sup quē ponunt prune. Nocumētū vo baz necessariū est esse actu.

Febris in qua sit vnaqueq; duarū reruz in vnoquoq; duoz locoz. .C.lij.

Jhec febris fuerit non erit nisi vbi sunt due ma
f terie frigide mote propter putrefactionē quaz vna est in iterioribus: ⁊ altera in exterioribus ⁊ non est aliqua earum plurimi nocumenti. Deinde quz incipiunt putrefieri mandat vna queq; earū vaporem caliduz cōprehendentem cū partibus suis ⁊ vbi est frigidum. Et tu qdē iã sciuisti cãm in r̄gimie hūoris frigidi in dispõne motus.

Febris sincopalis hūorosa. .C.liij.

Ec fm plurimū ē pp phla crudū replexiõale q̄
b facit febrē dispptitã plurimū qa iã vicit vtutē. Et fm plurimū adiuuat sup eã debilitas oris stõachi ⁊ qñ mouet ⁊ icipit in putrefactiõe vtutē vicit plus ⁊ facit eã besitãtē q̄ si dimissa fuerit cū mã nō sufficiet cõtra mãm. Et qñ occupatio fit in eũone ei⁹ cū facilitate fit inobediēs: aut mouet motu pfocãte virtutē. Et qñ occupat in eũone ei⁹ cū solutiõe vētris aut phlebotõia cū labore nō tollerat vt⁹. Cũo eni tollerabit qū sit illic cū sua qete sincopis. Et cū hoc toto ipi indigent eũone vehemēter. Et iterū ipi indigent cibo vehemēter qm̄ in hūoríb⁹ eoz nō ē qđ nutriat corpus ⁊ viuificet ipsuz ⁊ corpus eius ē priuatū nutrimēto. Qđ si studueris in cibando addit mã diminuta ⁊ si nō cibat cadit vtus. Et accidit i inceptiõe sui vt effundat ad cor res fra facies accidere sincopi ⁊ miorat pulsus ⁊ tardat ⁊ fit rar⁹. Amplius natura solicita ē in calefactione materiei ⁊ subtilliatiõe ei⁹ ⁊ putredo q̄ mouet i quasdã ptes ei⁹ ad iuuat sup eã: ergo euadit cor a nocumēto ⁊ frigore ei⁹ ⁊ cadit i nocumētū caloris ei⁹: qr̄ fit pulsus velox ⁊ ꝓpe in cõstrictiõe sua plusq̄z sit velocitas alioz q̄uis illud qđ vicit cū hoc sit puitas ⁊ tarditas ⁊ raritas. Et pio dus eius est piodus phlegmatice ⁊ nō alterat ab ea: ⁊ ē cum ea inflatio facit. ⁊ mollities corporis. Et colores habentiū eam nō figuntur super dispōnem vnam imo quãdoq; est cinerea ⁊ plumbea eius materia ⁊ qñq; fit citrina ⁊ quãdoq; fit nigra: ⁊ quãdoq; fiunt labia eorū sicut labia comedentis mora. Occuli vero eoz sunt fusci virides exeuntes valde apud cōmotionē egritudinis ⁊ fit sicut manicus ⁊ qđ est sub hypocondrijs eorū est vehemētis inflatiõis ⁊ similiter viscera eoz. Et qñq; euomunt acetosum. ⁊ quãdo est eis apostema in qbusdam visceribus tunc nō speratur omino. Et qñq; accidit eis i quibusdã horis ex cholera dominãte grossa ⁊ fit cū ea in viscerib⁹ adustio ⁊ euomūt cholerã ⁊ sūt ei piodi phlegmatice fm plm.

Febris sincopalis minuta subtilis. .C.liiij.

Ec febris est acuta ⁊ cadit pulsus ⁊ virtus in p
b oxísmo vno aut duobus poxísmis cū additiõe ⁊ eueniens in corpe cū velocitate. Et quãdoq; non sufficit cū ea virtus vsq; ad.iiij. ⁊ fit ex chimis subtilibus plurimum quorum cholericum est vehementis subtilitatis ⁊ profundationis male substãtie venenose cui iam accidit putrefactio in corporibus calide complexionis sicce valde. ⁊ plures poxísmi hui⁹ febris sūt poxísmi tertiane.

Febris diurna ⁊ nocturna ex phlaticis. .C.lv.

Jurna est cuius poxísmus accidit in die ⁊ eius
d tepor in nocte ⁊ nocturna est econuerso ⁊ vtreq; sunt male sed diurna est longior ⁊ deterior ⁊ facit cadere mltotiēs ꝓpter lõgitudinem suam ⁊ suum euentuz in calore diei in ethicam. Et si ipa non esset seua non accideret hora aptionis poroz ⁊ resolutiõis vaporis. ⁊ nõ accidit nisi ꝓpter multitudinē materiei ⁊ fortitudinē eius. Et est necessariū cū hoc vt patientes eaz cibẽtur in nocte ⁊ nō pmitantur dormire sup repletiõez stomachi ⁊ precipiantur vigilie: ⁊ est ex eis que faciunt cadere virtutem. Et tollerantia febris in calore diei ⁊ vigilie i frigore noctis sūt ex eis magis digne q̄ faciūt cadere i ethicā ⁊ ad sūmū est de genere febriū difficiliū.

Cura phlegmatice. .C.lvi.

Ura huius egritudinis diuersificatur secundū
c horas suas scilicet prīcipium ⁊ augumentuz ⁊ statum ⁊ declinationem. Et secundum apparitionem digestionis in ea ⁊ eius occultationez: ⁊ diuersificatur secundum materias suas. scilicet phlegmaticam accetosam ⁊ phlegmaticam vitream ⁊ phlegmaticam salsam ⁊ dulcem. Et omnes eius speties communicant in hora prīcipij in tribus rebus in necessitate lenificationis equalis aut vomitus. Et in necessitate administrationis subtilitantiuz ⁊ incidentium ⁊ diureticorū. Et qū supuenerit febri dies tres subtiliat i ea mã pp febrez ⁊ si ãte illō mouebis nocebis ⁊ nō facies aliquid. Et in augmento cum subtiliatione regiminis secundum equalitatem. Et fortasse est contentus aqua ordei in primi tribus diebus sperãdo q̄ sit status eius propinquior propter subtiliationem materiei aut puacitatem eius. Quod si certe sciretur q̄ status eius esset tardus non subtiliaretur regimen quanuis fames ⁊ somn⁹ sup famē ⁊ exercitiū sup famē si nō debilitant sint vltia i iuuamēto hui⁹ egritudis imo ꝺcliaret i prīcipio ad ingrossationē vsq; ad septimū deinde ḡdaret: veruz augmētū eget vt subiliet regimē i pmis. Si aũt status

apparet longinqus possibile est vt succurratur illi cum ingrossatiõe regimis: deide gdeꝫ vsqz ad horã status q̃ niã tẽpus est sufferẽs hoc in hac egritudie nõ sufferẽs in acuta. Qũqz ptrãsierit septim⁹ nõ stes tũc sup subtiliationẽ qm̃ illa debilitat z addit i debilitate oris stomachi. Et q̃tiẽs senseris lõgitudinẽ maiorẽ subtilia mín⁹ qzuis subtiliatio ei⁹ in ipsa oio magis sit necessaria qz i q̃rtana. Et similiter oz ne festines cibare ipm cũ eis que sunt sicut pulli z panis cũ muzaguarac nisi timeaꝫ debilitas. Aut appareat decliatio. Ampli⁹ diuersificaꝫ cura ei⁹ cui⁹ cã ẽ phla salsum z dulce: z cui⁹ phla est vitreũ z acetosum z fit ex ea nimiũ frigus in qua corp⁹ nõ calefit. verũtñ i duab⁹ p̃mis necessaria est lenificatio cuz medicina leni z infratio quedã. Et in duab⁹ fiis cũ medicina magis laborioſa. z in duab⁹ p̃mis idigeꝫ incisione cũ subtiliatiuis in qb⁹ non est calefactio plurima qzuis sit exiccatio plurima. Et in duab⁹ fiis necessariũ est illud qõ subtiliet cũ icisiõe z calefactõe cuz acredie z ꝓpe qñ phla est pmixtũ cũ mlia. nam necessaria sunt i huius modi ea q̃ sunt sicut diacyminũ z confectio de sulfure z admistratio salsoz. Et cõueniẽtiores medicine q̃ ad ministranꝫ in p̃ncipio sunt geleniabin vsqz ad diẽ septimũ. z nõ est malũ vt administreꝫ itez aq̃ feniculi z aqua endiuie z aqua apij cũ geleniabi fm necessitatẽ. Et sirupus acetosus est vehemẽtis necessitatis itez z aq̃ mellis cũ isopo. z est possibile vt cõsequaꝫ p eaz illõ qõ q̃rit de lenificatõe nature z ꝓpe cũ solutiuo facto de zuccaro ros. z rosis rubeis noiatis plicis qm̃ est solutiuũ z leniti uum. Et qñqz necessariũ est vt ꝓsorteꝫ ei⁹ lenificatio z cõfriceꝫ in aq̃ lubleb z pmisceaꝫ si voluerit cũ casiafi. z penidijs. Et itez geleniabi acceptũ cũ melle z terenia bin pmixtũ cũ aq̃ lubleb: z nõ fiat assiduatio sup ea cuz solutiuis i p̃ncipio z p⁹ ipm z ꝓpe qñ cũ mã est phla illud. n. pducit ad corruptionẽ ꝓplonis. Et multi qdẽ boies dant in potu in p̃ncipio sicut ẽ medicinã õ turbit in oi nocte z sic pille de mastice i ebdomada bis z sicut pillule de seminib⁹ diureticis.

Descriptio medicine de turbit.

℞. zinziberis z masticis amboz aũ. ʒ. x. turbit sic alcobol. ʒ. x. zuccari tabarzet q̃tũ oia z deꝫ in potu ei oi nocte auꝝ. i. z illud fiat qñ nã est nõ lenis. Si. n. rñdet oi die bis nõ idiget hoc. Ego vo ñ diligo expectatõez digõnis z lenificationis cũ eis q̃ dixim⁹ pius imo oz vt eũet ex ea aliqd z expecteꝫ in reliq̃ vsqz q̃ digeraꝫ z fiat illud cũ facilitate paulati absqz supfluitate deinde pueniat ad diuretica. Et silr abhorreo qõ ẽ sile aq̃ prunoz z tamaridoz z silium: de illis q̃ debilitãt z soluũt subtile. z si mã fuerit decliuis ad additionẽ frigoris misceaꝫ cum ea medulla cartami. Et si fuerit mã ad chlica decliuis misceaꝫ cũ eo sirup⁹ viol. aut viole ꝓdite cũ siracost aut viole sicce cõtrite. Et adiuues cũ clisterib⁹ leuib⁹ factis ex melle z sale z aq̃ sicle z oleo sisamio. Et vomitus fiat cũ aq̃ rhaphani: z rhaphão infuso in sirupo acetoso cũ semib⁹ z bis similib⁹. Et si necessari⁹ ẽ vomitus plurim⁹ pp multitudinẽ ei⁹ qõ accidit ei de nausea z alteratiõe saporis oris: administreꝫ gna rhaphani z bibatur ex eis vsqz ad auꝝ. i. cũ aq̃ fra. Et vomitus qdẽ cũ eo qõ est in eo de debilitate stõi est vehementis iuuamẽti valde z est vltim⁹ huic egritudini. Oportet ergo vt expecteꝫ i eo septim⁹ vt nõ accidat ex eo i p̃ncipio debilitas apans corp⁹ stomachi. Et si sit gũis in eo vomitus nõ ꝓuoces ipm sup ipm cũ labore. Et si accit vomitus z ꝓpe in p̃ncipio piodi nõ retineaꝫ nisi fatiget z debilitet tũc. n. restringaꝫ sicut cũ miua z sirupo de mẽta q̃ dicem⁹ post. Et si accidat dolor capitis administreꝫ ẽbroce ex camẽilla cũ imissiõe. iiij. extremoz i aq̃ cala z ligatiõe cruriũ cũ fortitudine. z si idigeꝫ aq̃ ordei admistreꝫ decocta cũ radicib⁹ q̃titate eq̃li: aut miscetur cũ ea sirup⁹ acetosus de melle si nõ acetat in stõ aut aq̃ mellis si acetat. Et melior hora i q̃ daꝫ ipotu illud est si fuerit i aq̃ ei⁹ in p̃ncipio rei tictura tũc. n. oz vt i potu deꝫ in p̃mis de geleniabi deinde deꝫ in potu p⁹ ipsum duab⁹ hor aq̃ ordei. Et ñ oz vt fiat inũctio cũ vnguẽtis resolutiuis: z neqz embrocatio fiat cũ embrocis subtiliatiuis: qũ egritudo est in p̃ncipio z dũor est in corpe ambulans ipa enĩ mollificãt viscera sua calefactiõe humida. z alieneꝫ aq̃ fra. Et quotiẽs videris vrinã grossiorẽ z rubicũdiorẽ nõ erit malũ si phlomaueris. z necessariũ qdẽ est vt redeas tũc ad sirupos acetosos. Et scias q fricatio est de curatiõib⁹ iuuatib⁹ eos z q̃sto fuerit phla viscosus z grossius tanto erit fricatio magis cõferens. Et dicit q fricatio cũ tela aranee cũ oleo est iuuatiua valde. Et qñ icipit egritudo augmẽtari z post illud tũc sit sollicitudo de orestõi z q ipm cõfortat. Et sint masticatiões facte ex mẽta z mastice z anisso z admistreꝫ vomit⁹ cũ rhaphano fm q dixim⁹ cũ minoratõne cibi. z sit cũ geleniabi qõ in potu datur i p̃ncipio z p⁹ septimũ pmixtum qõ cõfortet os stõi z sit in eo ꝓuocatio plurima sicut anisum z mastix. Et sit cũ aq̃ cala z ꝓpe in p̃ncipio piodi. nam. ipsum resistit rigori z frigori z extinguit cũ hoc sitim q̃zuis sit extuosa. Et multotiens qdem cõcediꝫ euacuatio phlegmatis z humoris crudi in hac hora sed melius est vt expecteꝫ in ea cõplemẽtum digõnis. Et qñ egritudo incipit cuz calore z assiduat iuuaꝫ cũ huiusmõi trociscis. ℞. myrobalãorũ citrinoz aloes succi eupatorij succi apsinthij oium añ. ʒ. v. croci z masticis amboz añ. ʒ. vj. informent trociscí z sumaꝫ ex eis omni die põdus. ʒ. i. z oi nocte pondus. ʒ. ʒ Et qum vides q digõ apparet adiuua eam cũ eis que sunt sicut folia apij z feniculi z radices squinanti z capillus veneris. Si aũt scias q mã est fra valde nõ est malum vti pipere pauco z vti vino pauco subtili non plurimo. Et qñqz adiuuant vnguenta resoluentia ad digõnẽ z resolutionẽ cum virtute forti z sunt conuenientiora in hac egritudine q̃z in reliqs febrib⁹. Et oz vt consideret in hoc virtus z febris z rigor. Qõ si virtus fuerit fortis z febris nõ fuerit seua valde adde in ea inunctionibus cõfricãdo z si nõ administreꝫ olea subtilia que ad equalitatem sunt decliuia. Et q̃zdo ptransit. xiiij. tunc necessarium est administraꝫ quod subtiliat plus sicut feniculum z apiũ z fortasse idigem⁹ seie ãbor̃ z anisso z eo qõ ẽ sic sirup⁹ acetosus cũ semib⁹ i q̃ porũ z anisso z eo qõ ẽ sic sirup⁹ acetosus cũ semib⁹ i q̃ ponunt isop⁹ z albasce z administratiõe trociscoz õ rosis: z fortasse ẽ necessariũ adder i eis pp stõm tus z masticẽ z cipez z apsinthiũ z bis silia fm q exigit illõ qõ pñs est Et vinũ subtile ꝓfert eis i hac hora cũ subtiliatiõe sua z qz cõfortat calorẽ inatuz z qz ꝓuocat z sudare facit. z qũ videris digõnẽ z fortitudinẽ dabis ei i potu p⁹ illud trociscos õ apsinthio. z qũ videris frig⁹ i p̃ncipio poriz moz nocer: z egritudo nõ ẽ i p̃ncipio: da i potu aquaz calidã i q̃ decocta sit ea q̃ sunt sic semẽ apij z anisuz z ozimũ z adistrabis itez huj⁹mõi z fortiora eis ẽbrocãdo z vaporãdo z huiusmõi z qñz daꝫ i potu ad rigorẽ vehemẽtẽ.

Decoctio fm hũc modũ.

℞. zinziberis origani ameos oium añ. ʒ. iij. coriandri. ʒ. iiij. rosaz calamẽti amboz añ. ʒ. iij. passulaz. ʒ. vij. decoquant fm descriptionẽ z sit dosis. ʒ. iij. Et qum videris phla dabis i potu tyriacã z dent itez i potu trociscí de rosis magni cũ aqua feniculi. z deꝫ ei oi nocte medicia de turbit z pillule de aloe facte cũ spẽb⁹ q̃ sunt sicut pip.

Et ad illud decoctio huiusmõi. ℞. biere. ʒ. vij. turbit. ʒ. x. myrobalanoz nigrorũ. ʒ. v. eupatorij. ʒ. v. salis in-

di.ʒ.iſ.bedeoard ſuchaba oiuʒ.añ.ʒ.iiij.aniſi.ʒ.iij.deco quanť cū aq̄ apij ꝛ ſumať de ea in potu ſm q̄ztitatez neceſſitatis. Et fortiº illo eſt illud qđ.℞.duaꝝ radicū ꝛ radicis lilij.oium.añ.ʒ.x.biere.ʒ. viij.ſucci eupatorij.ʒ. v.ſemis apij ꝛ feniculi oium.añ.ʒ.iiij.ſpice mēte ambo rum.añ.ʒ.vij.fiāt ex eis trociſci ꝛ adminiſtrenť.

Decoctio bona.

℞.duaꝝ radicū ambaꝝ.añ.ʒ.x.paſſulaꝝ enucleataruʒ. ʒ.vij.ãiſi ꝛ maſticis amboꝝ.añ.ʒ.ij.bedeoard ꝛ ſucha ba.ꝛ eupatorij oium añ.ʒ.iiij.decoquanť i libris tribº a que vſq̄q̄ redeat ad libꝛã.i.aque ꝛ ſumať in potu aliq̄t diebus in ieiuno.

Trociſci boni apud chronicas febres ꝛ vehemētiã rigoris.

℞.hiere ſucci eupatorij apſinthij ſuchaba bedeoard oi um añ.ʒ.v.ſeis apij ꝛ feniculi aniſi oium.añ.ʒ.ij.ſal.na ptici.ʒ.iiij.ſciſ cuſcute myrobalanoꝝ kebuloꝝ.oiuʒ añ ʒ.x.agarici.ʒ.xv.trociſcoꝝ de roſ.ʒ.xx.de turbit.ʒ.xxx. fiāt ex eis trociſci ꝛ ſunt ſolutiui. Et iteꝝ aloes myro balꝫ.citriorū ꝛ reubar.maſticis ſucci eupatorij apſinthij oium.añ.ptē.i.croci ptis vniº mediętatē teranť ꝛ admi ſtrenť. Et iteꝝ hiere myrobalꝫ.kebuloꝝ ſalis oiuʒ añ. ʒ.iiij.ſeis apij ꝛ feniculi ꝛ aniſi oium.añ.ʒ.i.ſ. apſinthij. ʒ.v.trociſcoꝝ de roſis.ʒ.iij.ſuchaba bedeoardoiuʒ.añ ʒ.ij.teranť ꝛ informent pillule.

Decoctio bona.

℞.eupatorij.ʒ.v.ꝛ radicis lilij ꝛ radicis ligritie ꝛ ameos oium.añ.ʒ.iij.ſemis apij feniculi añ.ʒ.iiij.roſarū.ʒ. v.de coquãtur oia ꝛ ſit doſis eiº oi die.ʒ.iij. Et iterū radi cū triū oium.añ.ʒ.x.ſeis aniſi apij oiuʒ añ.ʒ.ij.ſuchaba bedeoard eupatorij apſinthij oium añ.ʒ.v. cētauree.ʒ. iij.decoq̄ztur ꝛ bibanť.ʒ.iiij. Et iterū herbe eupatorii fumiterre bedeoard ſuchaba apſinthij oiuʒ añ.ʒ.v. paſ ſularū.ʒ.x.myrobalanoꝝ citriorū.ʒ.x.ꝛ hec qđē cura eſt ſalſo ꝛ ei ī q̄ vincit cholꝫ magis cōueniēſ. Et agari cū qū de eo ſumiť i puluere ex.ʒ.i. vſqʒ ad.ʒ.i.ꝛ tertiã die bus cōtinuis,phibet elōgari egritudinē. Sumať er go puluis ex eo ꝛ cōmiſceať cū melle ꝛ bibať.ꝛ ſemē vr tice pº digōnē ē mirabile valde ſumptū cū puluere aut cū melle. Verū ſi acciderit ei modus aliqs ſolonis ven tris oportebit vt addať i eo pp debilitatē epis ſemē cuſ cute ꝛ pp debilitatē ſtōi maſtix ꝛ aniſum ꝛ pp debilitatē ſplenis ꝛ groſſitudinē eiº radix apij ꝛ ſcolopēdria.nam multotiēs aſſociať huic egritudi ſplē ꝛ fortaſſe oʒ vt ad danť pp ipm cipi ꝛ gna de ben ꝛ fenugrecū: ꝛ cōſideret cū hoc diſpō vehemētie febris vt nō accidat vehemētia calefactōis. De eūonibº vo q̄ ſunt fortiora ꝛ indiget eis i hac egritudie apud digōnē eſt vt augmēteť doſis de pillulis de turbit.ꝛ adminiſtrenť cliſteria fortia. Et de il lis ſūt pillule iſte.℞.maſticis ſexta.ʒ.i.ſucci apſinthij q̄r ta.ʒ.i.pillule colloqntide ſexta.ʒ.i.hiere picre.ʒ.ſ.agari ci ʒ.ſ.informent pillule cū ſirupo acetoſo mellino ꝛ ſu manť i potu. Et de illis ſūt pillule ỏ maſtice ꝛ de aloe

Qđ ſi mā fuerit ad calitatē decliuis ſumāť ỏ trociſci de ſpodio ſolutiuis.ʒ.iij.trociſci ỏ turbit auŕ.i. ſcamōee auŕ.ʒ.ſuci eupatorij auŕ.ij. Et denť i potu ſm q̄ztitatē v tutis. Et iteꝝ eupatorij apſinthij capilli veneri ꝛ my robala.fumiterre paſſulaꝝ mūdataꝝ eq̄les ſumanť pteſ ꝛ denť i potu ſm q̄ztitatē neceſſitatis. Et ſi nō ſuffert coꝛpº ſolonē vētris pueniať ad diuretica ꝛ ſubtiliatiua ꝛ ſudare faciētia.ꝛ de ſūma illoꝝ qbº idiget tūc ē infuſio aloes cū melle. Et q̄ñ decliat egritudo nō ē tūc itroi tus balnei ātе cibū malus. Cibi aūt eoꝝ ſint ſubtiles ſic acetū ꝛ oleū.ꝛ q̄ñq̄z ponit i eis paꝝ almuri ꝛ p̄pe i fi ne eiº. Illi aūt q ſunt fortiores ſunt altaragi ꝛ pulli ꝛ alcubugi ꝛ bis ſimilia.pº decliationē.ꝛ oʒ vt ponanť in eis ꝛ p̄prie apud digōnem ea in qbº eſt iciſio ſicut ace tū ꝛ ſinapis ꝛ almuri. Et ſi fuerit phla acetoſum ma lū viſcoſum porꝛū ꝛ aq̄ ciceris ſunt de meliorib9 cibis eis.ꝛ q̄ñq̄z ponunť i eis cyminū ꝛ anetuʒ ꝛ oleū. Et iteꝝ beguerid facta ex ſicla ꝛ almuri ꝛ aceto ꝛ oleo ablu to ꝛ alchaguamac ſickēmach de capparib9 ꝛ remach de aneto ꝛ origano ꝛ aniudē ꝛ aſpagis.Et deuitenť olꝫ in qbº ē inffatio ꝛ hūectatio. Et hoꝛa cibi ē pº tepo rē poriſmi:ꝛ erradicationē eiº:ꝛ āte poriſmū adminus iiij.horis. Mēſura aūt ſomni eoꝝ eſt vt ſit eq̄lis vigi lijs.vt ſit digō materiei ad ſomnū ꝛ reſolo ad vigilias.

Et balneū q̄dē eſt vehemētis nocumēti niſi pº declinationeʒ.ꝛ ſuccurriť vomitui eiº q̄ñ ſupfluit ꝛ oʒ vt ad miniſtreť in illo qđ ſit ſicut miua ꝛ ſirupº de ḡnatis cum mēta ſimul cognitº. Et ſi neceſſariū eſt fortiº ſumatur ỏ ḡnis ḡnatoꝝ muʒoꝝ.ʒ.x.ꝛ turis albi ꝛ maſticis ambo rū añ.ʒ.v.mēte.ʒ.vij.decoquanť in duabº libris aque i q̄ ſint folia mente donec minuať. Et ſuccurrať fluxui vētris eiº qum ſupfluit:cū retētiōe eiº cū eis q̄ ſciuiſti de ſtipticis regimētalibº ꝛ medicinalibº. Sed eiº qdeʒ debilitatiōi ſuccurriť vt cibeť ſucceſſiōe eiº pullis aſſatis ꝛ in patellis coctis.ꝛ vt adhibeanť ſuffumigationes ꝛ odoꝛes viuificantes. Et ſi acciderit inflatio in facie ꝛ extremitatibº iuuanť qum adminiſtranť huiuſmōi troci ſci.℞.aniſi ꝛ lacce ablute amboꝝ añ.pōdus.ʒ.v. amig dalaꝝ excoꝛticataꝝ croci marmacoꝛ oium añ.ʒ.iiij. ſe minis apij ſeminis feniculi floꝛis ſgnanti oium añ.ʒ.iij. floꝛis eupatorij.ʒ.iij.ſpice.ʒ.v.hiere picre.ʒ.vij. roſarū. ʒ.x.fiant ex eis trociſci ꝛ adminiſtrenť. Et fortaſſe indi gebis eis que ſunt ſicut omoruſia ꝛ dialacca ꝛ medica men de amigdalis amaris. Et ad lōgitudinē febris. ℞.roſaꝝ pondus.ʒ.x.maſticis ꝛ ſpice ꝛ feniculi ꝛ ſemis apij ꝛ ſeminis endiuie ꝛ ſucci eupatorij ꝛ lucci apſinthij oium añ.ʒ.iij.ſpodij.ʒ.v.fiant trociſci ꝛ ſit doſis ex dua bus.ʒ.vſqʒ ad.v.cū.ʒ.x.de geleniabin in decoctiōis fe niculi q̄ztitate.ʒ.ij.ꝛ ameos cōfectū cum melle ē magni iuuamēti in huiuſmōi loco. Et fortaſſe indiges pro pter lōgitudinē frigoris fricatiōe ꝛ modus in ea eſt vt i cipiat ab humeris ꝛ inguinibº q̄zdo ſpargiť caliditas i manibº ꝛ pedibº ꝛ caleſiūt. Si aūt ſenſerit ſimilitudi nem laſſitudinis fiat pmutatio ad fricationē dorſi ꝛ q̄ñ vehemēs fit calefactio q̄ neceſſaria ē in eis tūc dimitte eā ad aliud mēbrū. Et de oleis bonis eis eſt oleū dulce in quo nō eſt ſtipticitas ꝛ oleū camemillinū ꝛ oleum de aneto decoctū in vaſe duplici. Cum ergo compleueris tūc abſterge oleū aliqđ vt nō anguſtieť ꝛ nō eſt malum ſi fricationē ſiccā ſequať fricatio cum oleo aliquo. Et de illis que ſeruant ſtomachos eoꝝ vt nō debilitenť ſūt vnguenta inuncta capiti ſtomachi que ſunt ſicut came millinū ꝛ oleum nardinū ꝛ oleū anetinū ꝛ fortiº illo al nazoki. Et de emplis iuuatis eſt vt decoquať camemil la cū re pauca maſticē decoquēdo cū vino cū duplo ſui de melle. Et ſi ceciderit appetitº.tūc melius ē vt non adminiſtreť vinū ſolū imo i quo decocta ſunt ſic camemilla ꝛ dactili ꝛ melilotū ꝛ apſinthiū.

Cura phlegmatice cōtinue q̄ noiatur latica.

Cura eius. E.lvij.

Et cura faciētis poriſmū omni die.ꝛ differt ab ea quoniam oʒ vt in illa ſit adminiſtratio ſubti liantium calidoꝝ cū facilitate. Et hoc ſi fue rit cōtentus eis q̄ ſunt ſicut ſirupº acetoſus ꝛ geleniabin ꝛ iuleb de melle ꝛ aqua eiº ꝛ aq̄ feniculi ꝛ apij ꝛ radicū triū ſine dubio cōfert. Et q̄ñq̄z ꝓfert eis kiſch de ane to ꝛ kiſch de capparibº ꝛ p̄pre cū veſtigijs digōnis.

Et p̄parenť cibi eoꝝ in obſeruatiōe tēpoꝝ ꝛ diuerſi tatis eiº ꝛ fortitudine virtutis ꝛ debilitatiſ eius p̄parati-

one cui⁹ rememoratio ꝓterijt. ⁊ de medicinis bonis ad eos sunt trociſci de decē generib⁹. ⁊ itez de medicis exptis ad eos est illa q̄. ℞. rosk. ʒ. vj. succi ligritie fūiterre spice oium añ. ʒ. iiij. mastices. ʒ. iij. karabe. ʒ. iij. anisi. ʒ. ij. ꝑparent. Itez trociſci eupatorij. ʒ. iiij. rosaz. ʒ. i. ⁊ tertiā spodij. ʒ. ij. ⁊. ʒ. Et itez trociſcoz apsinthij quorū descriptio. ℞. assari semis apij anisi amigdalaz amararum suchaba bedeoard succi eupatorij spice mastices omniū añ. ʒ. ij. ⁊ itez eupatorij. ʒ. iij. rosaz rubeaz. lb̄ i. spice. lb̄. ʒ. spodij. ʒ. iiij. Cura ēpialos ⁊ liparie. Cura eoz ꝑpiqua est dixim⁹ ⁊ sunt ambe associate vni vie. ⁊ oz vt incipiat i p̄mis a sirupo acetoso mellino ⁊ zuccarino ⁊ p̄cipit in eis ambab⁹ vt admīstret rob agreste de coctū cuz melle ⁊ sirupo ros: deide fiat ḡdatio de via sumendi i potu semia ⁊ aquas eoz ad ifusionem aloes: ⁊ trociſcos de rosis cū mastice: ⁊ pillulas ⁊ aloe ⁊ hieram picrā ⁊ pillulas de eupatorio. Et oz vt i eis ambabus si mul stōi sollicitudo habeat ⁊ admīstret vomitiuū cum aq̄ faseoloz ⁊ rhaphani ⁊ anisi ⁊ calamēti ⁊ diuretica. Et de solutiuis iuuatiuis est illud qd̄ fit ex myrobalānis nignis ⁊ citrinis ⁊ tubit ⁊ zuccaro. ⁊ d̄ illis q̄ cōferūt eis iuuamētuz magnuz sunt clisteria decliuia ad acuitatē ⁊ in qb⁹ ponūtur medulla cartami ⁊ cētaurea minoz ⁊ anetū ⁊ camēilla ⁊ albasce ⁊ mellilotuz ⁊ almuri ⁊ mel ⁊ regimē liparie idiget subtilitate plusq̄z regimē alterius.

Cura febris cū sincopi ⁊ humorosa. C.lviij.

Et febris ē difficilis cure. Et modus in curatiōe ei⁹ ē eūo ḡdata ex subtili ad fortē ⁊ ꝑpe q̄ñ nā nō respōdet ex se: tūc. n. cū clisterib⁹ munda qd̄ est i intestinis ⁊ venis ꝓpinqs eis ex supfluitate: ⁊ admīstras i residuo subtiliatōem cū fricatōe. Et Gal. q dem dixit q deficit in eūone plm eoz nisi cum fricatōe.

Et melioz modoz i fricatōe eoz est vt icipiat a coxis ⁊ cruri⁹ descēdēdo a supioꝛi ad iferi⁹. ⁊ admīstret illd̄ cū mātili aspero abradente cutē. deide pmutet ad man⁹ descēdendo ab humero da spatulā ita vt igneat cutis: d̄ inde ad dorsum ⁊ pect⁹. deide redeat ad crura ⁊ reuertatur ad ordinē p̄mū. Et ponat medietas tpis eoz fricatōni ⁊ medietas tpis eoz dormitōi si possibile ē. Et ad sūmū canon curatōis eoz ē subtiliatio ñ calefactio valde. Et de illis q̄ cōferūt eis sunt subtiliātia sicut aqua mellis cū vtute isopi ⁊ semis apij in matutinis ⁊ silibus eis. Qd̄ si fuerit illic flux⁹ vētris supflu⁹ decoque mel d̄ coctōe vehemētioꝛe ⁊ nō soluet nisi paz tēperatū iuuatiuū. Et sirup⁹ acetosus mellin⁹ itez cōfert eis i estate qdē ⁊ cū cōsuetudie pot⁹ aq̄ fre pmixt⁹ cū aq̄ fra. ⁊ i hyeme oz vt nō sumat eā i potu penit⁹ ⁊ sit cōtēt⁹ aq̄ calida. ⁊ assumere calidū ex potib⁹ est meli⁹ eis nisi apud necessitatē estus estatis ⁊ vehemētia calozis plurimi. Et ꝙ niēti⁹ quo potant ad sitim est sirup⁹ acetosus mellin⁹. ⁊ vinū cōfert i eis ꝓncipio ⁊ ꝑpe si fuerit febres eoz sāguinee. sed paz sunt ⁊ ꝑpe in senib⁹. Et necessariū est eis vinū p⁹ cibū. ⁊ tibi qdē necessariū ē vt ꝙsideres pulsum hītiū hāc egritudinē semp ⁊ qū videris eū icipere debilitari ⁊ cadere subito ciba eū pane ifuso i vino cōmixto si nō ꝓhibet apa i vi scrib⁹. Cum ergo associatur ei huiusmōi egritudo nō est curatiōi modus neq̄z fidutie loc⁹. s. qñ accit huiusmōi alteratio in pulsu ⁊ hec qdē cibatio est ex eis q̄ necessaria sunt qñ vehemēs fit sincopis vez oz vt ꝓhibeat illud. Cib⁹ aūt sup quez fit dormitio est aq̄ ordei sup quā nō addat nisi qū cadit vt⁹. ⁊ si addit tūc sit panis ifusus in iuleb aut aq̄ mellis. Et balneū qdē est de reb⁹ nocibiliorib⁹ istis ⁊ calidū ⁊ fruz valde ex aere: cū calido. n. nō fit succuritas de cursu hūoꝛū ad pulmonē ⁊ ad coꝛ ⁊ ad cerebꝛū ⁊ frum ꝓhibet digō nē ei⁹. Qd̄ si fuerit i ea humoꝛ choleric⁹ aliqs tunc si facilis est vomit⁹ ⁊ leniat est iuuatiu⁹ valde ⁊ ad vltimū meli⁹ est vt assidue pficiat in ea.

Cura febris cū sincopi minuta. C.lix.

Oportet vt emplet pect⁹ ei⁹ cuz sandalis ⁊ aqua
o rosk. ⁊ viuificet cū ciao paulati. Et sit cib⁹ eius sicut panis de similia isusus in aq̄ gnatoz ifrata si desiderat ip̄m ⁊ similiter i aq̄ de fructib⁹. Si aūt idiget ad vtutē almososat factis ex pullis cuz aceto ⁊ aqua agreste ⁊ olerib⁹ frīs ⁊ ꝑpe coriandro erit iuuamentuz in hoc si exhibeat.

Regimē nocturne ⁊ diurne. C.lx.

Egimē eaz ambaz est regimen phlegmatica z
r necz est diuersitas in eis.

De quartana piodica. C.lxj.

Curimū q̄rtana est piodica ⁊ mioꝛat casus q̄r-
p tane isepabilis. Cause vo q̄rtane sunt ea q̄ generāt mliam postea putrefaciunt eā ⁊ tu iā sciuisti totū illud. Et sciuisti q mlia alia est q̄ est fex sanguinis. ⁊ alia q̄ est adustio ei⁹ ⁊ cinis humoz. Et sciuisti q de illa est sanguinea ⁊ de illa est phlatica ⁊ de illa ē cholerica ⁊ de illa est adustio ip̄i⁹ mlie nālis. Et existiauerunt qdam hoium q q̄rtana nō generat ex mlia nāli q̄ nia ipsa nō putrefit. Et hui⁹ qdem sīmo non oz vt ausculte: imo de ꝑpetatib⁹ oib⁹ humiditatis est vt putrefi at q̄uis rarificet i p̄paratōe. Et plm qdē euenit i successiōe egritudis febriuz diuersaz putredaz pp diuersitatem humoz ex qb⁹ generant ex quoz putrefactōe qū addunt ⁊ nō cūant multiplicat mlia. deide qum putrefit est quartana. Et multotiēs qdem accit successione splenis ⁊ quz hoc ipsa fm plm nō eūatur ex dolore splenis aut duritie ei⁹. Et saluioꝛ q̄rtana est illa que non accit ab apate splenis aut alijs aut cū qua nō ē apa splenis. Quartana. n. q̄ eucnit ab apate splenis aut cū q̄ ē apa splenis multotiēs pducit ad hydropisiz ⁊ pnitiē. ⁊ q̄rtana q̄ salua est liberat ab egritudib⁹ malis mlicis sic mlia ⁊ epilepsia ⁊ in ea est securitas a spasmo qm̄ hūoꝛ est sicc⁹ ⁊ fm plurimū est egritudo salua. ⁊ qñ nō accit i ea erroꝛ nō addit supꝛa anū. ⁊ qñq̄z pdurat. xij. ānis: ⁊ qd̄ est ifra eos. ⁊ q̄ ex ea lōga est pducit ad hydropisim.

Et scias q autūnus est inimic⁹ quartane.

Signa. C.lxij.

Unt q q̄rtana icipit in p̄mis cū frigoꝛe puo: de
s inde incipit frigus ei⁹ addi postea minoꝛat paz apud statū sicut in phlate. Quīqz calefit coꝛpus nō est caliditas vehemēs lz sit maioꝛ ⁊ magis apparēs q̄z illa que est i phlegmatica: ipa. n. cum difficultate sua ⁊ inflāmatiōe nō inflamat iflamatōe de qua curat sicut ignis in lignis grossis ⁊ nō cōp̄hendit sup coꝛp⁹ totum imo est illic caliditas cū horꝛipilatōe ⁊ cā in hoc ē grossitudo humoꝛis. Et est cū frigoꝛe ⁊ aliquātulo dolore q̄si frangat ossa ⁊ est illic cōtractio ꝑpter quā strident dentes: vez non sicut in phlegmatica quapꝛopter pducit illud ad debilitatē visus: vez lenit apud digōnem q̄niam malitia minoꝛat sicut fuit in p̄ncipio parump. Et de signis quartane sunt cause ei⁹ antecedētes ex febribus que ꝓlongate fuerunt: ⁊ ex splene aut doloꝛe. ⁊ de signis quartane etiam sunt dispō complonis ⁊ sigtiones mlie. ⁊ etas ⁊ temp⁹ ⁊ cib⁹ ⁊ forma ⁊ consuetudo ⁊ que sunt his similia. Et piodus ei⁹ est. xxiiij. hoꝛaz. Et multotiens est febris tertiana in estate qdem: ⁊ fit quartana in hyeme. ⁊ multotiēs pducunt febres diuerse ad febres permixtas in quib⁹ nō est oꝛdo ꝑpter diuersitatem residui humoz remanentiū post febres. Cum ergo status cōfirmat fm cinereitatis additionē cōfirmant sup quartanā. Et illi⁹ qdem q̄ est a phlegmate adusto sunt pexilmi lōgioꝛes: ⁊ accidit eis frig⁹ fm plus successionem

assiduationis ⁊ est sudor tardior ⁊ vrina grossior ⁊ durities venaꝝ minor ⁊ fit fm plurimū successiōe febriuꝫ phlegmaticaꝝ. Et illā q̄ est a sanguine aduſto antecedunt signa sanguinis ⁊ febris ei⁹ ⁊ rubedo vrine ⁊ sīgnt ipam formā ⁊ etas ⁊ tempus. ⁊ fortasse erit p⁹ febres sanguineas. Et in illa q̄ est a cholera aduſta ē pulsus vehemētioris velocitatis ⁊ frequētie ⁊ incipit cū horripilatiōe ⁊ frigore i carne ⁊ siti ⁊ sudore. Et q̄ñqꝫ fit ira ⁊ sudor ⁊ inflātio ⁊ sīgnt ipaꝫ fortiora tēp⁹ ⁊ etas. ⁊ q̄ñqꝫ sīgnt ipam q̄ ipsa fit successiōe febriū cholericaꝝ. Et pulsus in q̄rtana est declinis ad duritiē ꝓpter siccitatez hūoris. Ipse n. trahit ad interiora quasi ipse eēt pulsus senis: ⁊ ad eq̄litatē dum nō moueat. ⁊ si moueat diuersificat pulsus valde ꝓpter grossitudinem supfluitatis ⁊ fit mūdificatio ei⁹ apparēs apud tepore ⁊ est sīgtio cōpleta sup q̄rtanā. Et multotiēs accit in eo diastoles ineq̄lis ⁊ systoles vehemētis necessitatis fm ꝓriū ei⁹ qđ est in tertiana. Et pulsus qdē q̄rtane melior est pulsu phlegmatice in puitate ⁊ frequētia. sed est similis ei in tarditate: ⁊ ap̄ inceptionē paroxismi addit tarditas sua ⁊ frequētia: ⁊ diuersitas ei⁹ est maior diuersitate reliq̄ꝝ febrium deinde incipit magnificari ⁊ fieri frequēs ⁊ velox. Et vrina in q̄rtana est similiū horaꝝ in ꝑuatōe digōnis ꝓpter frig⁹ materiei ⁊ grossitudinē ei⁹ nisi ap̄ statū bonuꝫ. Vex diſpōes ei⁹ ⁊ colores ei⁹ diuersificant ⁊ illō iō: qm̄ melācholia generat ex hūorib⁹ diuersis. Et de signis digōnis q̄rtane ē leuitas tremor. Vria aūt i ꝑncipio est alba ad viriditatē declinis: cruda cui nō ē digō. Et p⁹ ꝑncipiū diuersificat ei⁹ dispō ꝓpterea q̄ plm̄ mlie est generatiū ex hūorib⁹ diuersis ⁊ ē ap̄ declinatōez nigrū. ⁊ sudor i q̄rtana ē plurim⁹ p cōpationē ad phlaticaꝫ ⁊ nō multiplicat p cōpationē ad alias ⁊ sitis minorat in hac febre: nisi sit a melācholia cholerica.

Cura. C.lxiij.

Onsideret i hac egritudie an sit mlia phlatica: aut mlia sanguinea aut mlia cholerica aut mlia mlica. Deide rege vnāq̄qꝫ eaꝝ cū eo qđ ei ē cōueniēs de illis q̄ dicem⁹. Vexaꝝ oib⁹ spēb⁹ suis sūt iudicia i qb⁹ cōicāt: ⁊ illud est q̄ ipe minuunt i ꝑncipio. q̄re necesse ē vt attēdat an sit sanguis dñans i ea ⁊ ꝓpe q̄ñ q̄rtana ē a mlia sanguinea. tūc. n. phlebotōet ⁊ extrahat sāguis fm q̄ntitatē necessitatis ⁊ fortasse exigit multitudo ei⁹ vt extrahat de eo res pluria. Et q̄ꝫdo non ē ne cessaria phlebotōia: tūc phlebotōia ē nociua: inq̄ntū ꝺbilitat: ⁊ inq̄ntū educit ꝓriū mlie: ⁊ inq̄ntū mouet hūors ad exteriora. Et si oz eūet a ꝑncipio ꝺ hūore faciente febrē aliq̄d ad alleuiādū ⁊ mūdificādū. Illꝺ. n. ap̄ digō nē ē fm q̄ inuā ad ipm. Et sit p⁹ paroxismū p die. Et ñ oz vt fiat ꝓuocatō i ꝑmis cū fortitudie ⁊ oz vt administret mollificātia. Et si tibi nō vr̄ bonū vti potōib⁹ administra loco eaꝝ clister ꝙueniētia sed oz vt sint leuia ⁊ non ꝓcedit ꝓfortatio eoꝝ nisi qñ ꝙsequt egritudo statū. Et si medic⁹ iā pcupserit ⁊ solutōe eduxerit mliaꝫ i ꝑncipio aliq̄tiēs solutōe forti ⁊ ꝓhibuit egritudinē penit⁹ sed est rectū ab errore. Et oz vt ꝓhibeat in die paroxismi a comestiōe ⁊ ꝑcipiat ieiuniū ⁊ ꝓhibeat ab aq̄ fra illa die ⁊ ē necessariū i reliq̄s dieb⁹ vti carne taiegi aut pulli i ꝑmis taiegi vsq̄ ad tres vel q̄ttuor piodos. deide pulli tūc. n. pullus ē melior. Et sit medicia i die paroxismi geleniabi ꝓfricatū cū aq̄ calida i die bis aut ter. Ditq̄ꝫ. z. iij. geleniabi cū. z. x. sirupi acetosi. Et tu qdem scis q̄ qñ mlia ē cholerica tūc oz vt administret i ea qđ soluat eaz ex genē myrobalanoꝝ ⁊ viole. Et si ē phlegmatica oz vt administret i ea aliq̄d i ꝑmis i q̄ sit vt⁹ polypodij ⁊ epithymi ⁊ similiū. Et scias q̄ aq̄ casei ē bonū vehiculū ei q̄ administrat de vtutib⁹ ꝓdictis. ⁊ fortasse ꝓfert administratio ei⁹ solius q̄ꝫdo est caliditas violenta. nam geleniabi ⁊ aq̄ ei⁹ colata cū decoctōe sua forti est loco ipi⁹ ꝓpe qñ est i stō debilitas: aut est illud qđ vicit humor frus. ⁊ vomit⁹ itez ⁊ ꝓpe āte cibū ⁊ post cibū ⁊ ē cōueniētior ⁊ ꝓpe in die paroxismi ⁊ ante paroxismū ⁊ ꝓpe qñ mlia ē phlegmatica est de reb⁹ iuuātib⁹ in ea ⁊ nō in ꝑncipio tm̄ immo ⁊ i oi hora. Oz ergo vt ñ laboret i ꝑncipio ⁊ i ꝑncipiis digōnis vsq̄ ad aduētum cōpleti digōnis i eua cuando supfluitatem cū eo qđ calefacit cū fortitudie neq̄ cū eo qđ exiccat cū fortitudie ex medicia ⁊ dimissione ciboꝝ neq̄ cū eo quo debilitat ex solutione ventris neq̄ iterum cum eo qđ debilitat in ꝑcipio ex subtiliatōne regimis. Et scias q̄ q̄ꝫdo icipit q̄rtana i estate aut hyeme tūc oz vt in potu det in ꝑmis de aq̄ ordei. ⁊ secaniabi vt apiat vias oppilatas pp ꝓuocatōem ⁊ cōsumatur velociter ⁊ illud est p⁹ piodū antecedētē trib⁹ horis: aut q̄ttuor. Et cū accit quartana in hyeme tūc nō ē inodus vt dent in potu trociſci. Et scias q̄ res fre ⁊ humide facilis digōnis boni chimi sunt cōuenientes huic egritudi i q̄ntum est febris ⁊ ex hoc q̄ sunt cōtrarie vni duaꝝ q̄litatum melācholie q̄ est siccitas quare oz vt administrent itez vbi nō timetur nocumētū digōnis ⁊ nō sit q̄ntitas ex q̄ timet nocumentū i digōne aut misceat cū eis aliq̄d q̄ eaꝝ frītatē tēperet ⁊ nō minuat eaꝝ humiditatem. ⁊ iste sunt res calide cū equalitate. Et alienet omne frum ⁊ siccū. Et res humide ⁊ fre huic egritudi conuenientes sunt sicut endiuia ⁊ lactuca ⁊ melon ⁊ plica q̄ꝫdoq̄ꝫ. Et nō oz vt deuitent huiusmodi nisi aut ꝓpter vehemētiā frigoris ⁊ est iuentū sicut i lactuca ⁊ nō est in uentū sicut i melone dulci. aut ꝓpter vehemētiā ꝓuocatōis pducentis ad igrossatōem sanguis ⁊ illud est iuentum i melone dulci. aut ꝓpterea q̄ ꝓparata sunt ei qđ ꝑmisceat putredinē ⁊ est illud iuentū i plicis ⁊ oz vt obserues huiusmodi. Cibi vero calidi cū equalitate cū additōe i huitate sunt iuuantes valde ⁊ ꝓpe qum volūt equatōez caliditatis eoꝝ vbi nō diligit vt p ea fiat iuuamentū ad digōnē cū frīs ⁊ hūidis: sicut cōmixtio ficuuꝫ cū endiuia. Et nō est malū i ꝑmis sumere ea in qb⁹ ē salsedo ⁊ acredo ⁊ icisio qum nō timet cremētū caliditatis. In fine aūt egritudis nō est excusatio illi⁹. ⁊ trociſci de aplsinthio iuuatiui sunt vsq̄ ad finē egritudis. Et ꝺ illis qb⁹ fit iuuamentū est sessio in aqua calida dulci ante cibum oi die: ⁊ balneatio que humectat ⁊ nō facit suda re neq̄ excitat caliditatem ⁊ continuatio delitiaꝝ ⁊ qetis ⁊ abhorrere exercitium ⁊ mot⁹ corporeos ⁊ aniales.

Et omnes iste febres idigent humectantib⁹ ⁊ diuersificantur i q̄ntitate ifrātois ⁊ calefactōis. Et necessitas sua qua idigent exiccatiuis est ꝓpter illud quod est i eis de vtute icisionis ⁊ abstersionis ⁊ solutōis ⁊ non ꝓpter exiccatōem. Et oportet vt obseruet stomachus cuz emplastris bonis confortantib⁹ que sunt iter vtutem caliditatis ⁊ subtilitatem ei⁹ fm q̄ exigit dispō. ⁊ obseruētur splen ⁊ epar ⁊ regant vt non indurent ⁊ apent. ⁊ fortasse est necessariū ad ꝓuocādum vomitū vti aqua rhapani cum semie suo que misceant cum sirupo acetoso

Et fortasse iuuat cū anteceſſione cōmestiōis sicle ⁊ ei⁹ q̄ salitum est de piscib⁹ ⁊ sinapis ⁊ his similiū ante ipz. Et adiuuat p⁹ illud cum potu aque multe. deide fiat succeſſio cū sirupo acetoso ⁊ euomat. ⁊ de illis que cōferūt ei est vt sumat ipm i die paroxismi. deide euo mat sup ipm ⁊ securitatē facit a nocumento febris qđ est ꝓpter frigus ⁊ rigore ⁊ acuitatem febris si sumat alia ⁊ mel ⁊ bibat sirupum acetosum mellinum ⁊ ipleatur cibo. deinde sumat aquam calidam ⁊ euomat. Cum ergo consumitur paroxism⁹ cenet rem paruam ⁊ balneet i mane. ⁊ si sumat ante paroxismū. v. horis cibum vt euomat fortasse

iuuabit illud licet nō cuomat. Et vomitus āte poxismū
qcūqz humox sit aut alleuiat poxismū aut erradicat ipz
t de regimie bono est q ieiunet in die poxismi si non est
qō phibeat t nō sumat cibū donec cōsumat poxismus
Et ingrediat balneū die ho siqdē fuerit digō fm ōscri
ptionē t si nō fuerit digō nō fiat in eo nisi effusio aq cali
de qztitate qz delectat corp⁹ t humectat min⁹ qz vt pue
niat ad hoc vt liq̄fiat ex ea humor. Et in die tertio admi
stret vomit⁹ pp illō qō supfluit de cibo t qō resoluit bal
neuz qzuis opozteat vt admistret vomit⁹ in die poxismi
itez. Qō si melācholia fuerit sanguiea iuuabit cum
phlebotōia ex basilica deide p eūonē subtilē cuz eo in q̄
ponunt de mūdificātib⁹ sanguinē sic vtutes suchaba t
bedeoard t polipodij t fumiterre t myrrobalanoz ke
buloz t hoc qdē genus velociter recipit curatōez. Et
si fuerit melācholia cholerica tūc tibi iest vt admistres i
frationē t hūectationē vltiaſ ex medicis t cibis t admi
stra aquā tpatā sedēdo i ea t abluēdo. Et fiat lenifica
tio nāe i p̄ncipio cū eis q̄ sūt sic illud qō fit ex viol. t qō
fit ex aq casei cū vtute polipodij: aut sirup⁹ acetosus cū
epithymo t sirup⁹ ros. t aq iuleb t casiaſi. At vo so-
lutio ei⁹ integra spat p⁹. xx. dies qm digō appet i eo. ſ. qz
do mā est mlia cholica: deide fiat gdatio ad illud quod
subtiliat t icidit. Et si necessaria ē rectificatio stōi tunc
fiat cū iunctōib⁹ t oleis t epithiatib⁹ q̄ nō ptāseant vtu
tē camemille t apsinthij t melliloti t similiū. Et ieiunū
plm vsqz i die pīodi. Et qñqz itez est ex eis q̄ nō cōueni-
unt ei. t si sit vt in die pīodi sufficiat eis de cibo paz mo
dicū. Et de mūdificatiuis iuuātib⁹ sunt ea i qb⁹ est de
coctio myrobal'. t epithymi t sene in sirupo acetoso in
q̄ decocte sunt viole. t fortasse sumit i potu ente i eo assa
in ieiunio, p̄pe i die poxismi t euomat ipm si nauseat cū
aia ei⁹. Et si fuerit mlia phlatica redeat ad sirupū a-
cetosum mellinū cū aq apij t feniculi t silinz. Et si ne
cessaria fuerit lenificatio misceat cū eo i p̄ncipio vtus so
lutiua phlatis de vtutib⁹ turbit t polypodij. t fiat gda
tio pauca ad vtutē agarici t fiat vt vomat cū sirupo ace
toso mellino de semib⁹ t his silib⁹ vsqz q̄ icipiat digeri.
Et sit vapozatio stōi t ei⁹ empl'atio cū eo qō ē fozti⁹
ita vt cū dactilis t ficub⁹ t silib⁹ t simlr inūge ipm cum
oleis calis pueniēdo vsqz ad oleū de costo. Et fortaſ
se est necessariū i eo, puocare vomitū cū sirupo acetoso.
t sit i eo vtus sinapis t helleboxi albi imo fortasse ē ne-
cessariū vt i potu det helleboz⁹ cū dispōne sua qū nō ti-
met debilitas dispōnis vtutis. Et si fuerit mlia melan
cholica pura de genere fecis sanguis tūc rectificat sol'o
ei⁹ in p̄mis cū aq lubleb t penidijs t ē cōueniens admi
stratio geleniabi mellini t zuccarini t in fine ei⁹ eūet cuz
eis q̄ sunt sicut ōcoctio myrobalanoz citrinoz t nigro
ruz t fumiterre t passulaz. Quz ergo egritudo dige
sta est tūc bonū ē phlebotōare ex basilica. Et admini
stret vomit⁹ sup cibū cū fozti tudie aut leuiter fm hozaz
t necessitatē t oz vt assiduet ipm qm est radix ad eūonē
cū medicis t clisterib⁹ fozti⁹ t medicie q̄ administrant i
hui⁹mōi hoza st epithymū t polypodiū t agaricū t sti
cados t lapl āmen⁹ t lapl iazuli abluti t ñ abluti t suc⁹ so
lioz cētauī cū sirupo mellio. Et fortasse necessari⁹ ē elle
boz⁹ niger t fortasse infundunt i cholica sene t fumuster
re cū epithymo t i sirupo acetoso. Deide habeas cō
siliū tūc apud eūonē t da i potu phlatice t melācholi-
ce ex ea tyriacā t metridatū t medicamē ō assa t sulfur
t pip solū bibat in aq̄ t de illis ē sinapis q̄ admistret nō
assidue imo in oib⁹ trib⁹ dieb⁹ t i p̄mis t āte illud i spa-
tio longioze. t silr diapipeon t similia illi de electuarijs.
Et nō festines cū aliq̄ hoz āte digōnē nā si tu dederis
i potu tyriacā t similia illi i p̄mis ꝓponce q̄rtanā cū q̄r-
tana t fortasse attrahes egritudines alias t p̄pe in hye
me. Et in fine ei⁹ si necessaria fuerit phlebotōia aude
sup eā. Inqt Gal. sanaui gētem plurimā a q̄rtana ita.
Dedi eis i potu p⁹ digōnē solutiuū: deide dedi eis i po-
tu sucū apsinthij. deide dedi eis i potu tyriacā. Et di-
co q assa t pip singularia sunt iuuatiua valde qñ appet
digō t puenit stat⁹ t ciba illū fabane t elbune t kenicu-
li capparī t sinapis t almuri t oib⁹ in qb⁹ ē vt⁹ solutiua
cū fortitudie t fortasse erit tibi necessariū vt des ei i po-
tu p⁹ q̄dragita dies oi mane q̄tū ē nabaca vna de eis q̄
sunt sicut medicamē de assa t oi ho similiter: cū febris fi
fuerit acuta t materiei radix nō fuerit chola. Et ō tro
ciscis iuuatiuis i hac hoza t apud decliationē sūt troci-
sci fm hūc modū. ℞. suci eupatozij t croci amboz ana
pōdus. z. iij. scolopēdrie aristol. t lactuce t reubarbari.
t spodij oium añ. z. v. t se. acetose t se. portulace t ros.
t spice t se. cuscute t anisi t se. apij t radicū capparis t
gnoz alben t se. feniculi oium añ. z. iiij. cōficiant cuz aq̄
apij t fiāt trocisci t dent i potu cū aq̄ feniculi t endiuie.
t cuscute. t hec qdā medicia iuuatiua ē modis plurib⁹
Et si digerit mā tūc fac istud. ℞. myrre. z. xv. spice.
z. xiij. agarici costi floris sgnāti oium añ. z. v. petroselini
z. xv. anisi. z. x. cōficiant cū vino antiquo t cū melle t zi
zibere. Et sit dosis ei⁹ q̄tū est nux. Et qñqz dant i po
tu in fine t cōualescētib⁹ t apud paucitatē nocumēti in
ea t multitudinē caliditatis cū subtiliatiōe materie me-
dicinā huiusmodi. ℞. semis iusqami albi mādragoř
amboz añ. siliquā. i. t asse circiter tertiā fabe. i. Et ō hoc
genere est vt sumant itez calamenti domestici aur. iiij. t
semis vrtice aur. xx. t epithymi aur. i. fiant trocisci par-
ui valde t sit dosis. z. i. t ex eis q̄ bona sunt eis est vt ad-
ministret post apitionē digōnis vsqz ad finem ei⁹ istud.
Sumat passulaz de semi aut ō alacoē t alij siluestris
t mirti recētis oium añ. ps. i. t decoquantur in aq̄ dulci
postqz infusa sunt in ea. deide bulliāt exqsite t colet t de
tur de ea. z. i. Et itez semis apij t anisi t cozdumeni
oium añ. z. v. origani siluestris eupatozij oium añ. z. vij
ameos. z. iiij. suchaba. z. iij. passulaz. z. x. decoquant in
trib⁹ libris aque vsqzq̄ redeat ad. lb. i. Et de illis que
bona sunt eis est vt sumant ameos spice t calamēti oi-
um añ. z. x. t carui t anisi amboz añ. z. vij. t asse pōdus
z. v. t zinziberis pōdus. z. iiii. t cassie pōdus. z. iij. cōfi-
ciant cum sufficiētia mellis. Et sit dosis ei⁹ pondus.
z. i. cū aqua apij t feniculi.
Trocisci huiusmodi.
℞. suci eupatozij. z. x. scolopendrie spodij feniculi spice
croci oium añ. z. v. lacce t reubarbari oium añ. z. iij. se-
mis cucumeris t semis portulace oium añ. z. vj. fiāt tro
cisci cū aq̄ apij t sumant in potu cū sirupo acetoso. Et
itez ad phlegmaticā myrrhe. z. xxxv. croci petroselini
āboz añ. z. v. spice. z. iiij. s. castoři z. iij. anisi. z. iij. s. semi
nis apij t karui amboz añ. z. iiij. amomi corticuz casie
storacis oiuz añ. z. ij. t tertiā sisſcleos adriani cōfectōis
oium añ. z. i. t tertias duas. Et q̄zdo vehemens fit ri
gor ē vomit⁹ cū aqua tepida t sirupo acetoso ad illō iu
uatiuū. Qō si vtutes ei⁹ nō obediūt tūc cū eis q̄tū re
mēoratio p̄cesserit fm hozā. Et fiat vapozatio cū em
broca i q̄ decocta sunt sceba t camemilla t similia boie
coopto cū pānis laneis aggregātib⁹ calefactionē.
Rememoratio solutiuoz quibus indigent post di-
gestionem. E. lxiiij.
Ebuloz. z. vj. epithymi apsinthij āboz añ. z. v.
k myrobalāoz citrioz succi eupatōij ēblici oiuz
añ. z. iiij. seis apij t anisi t seis feniculi oiuz añ. z.
ij. fiat ex eis ōcoctō t soluat cū eo cū facilitate. aut suma
tur apsinthij pōd⁹. z. x. myrobalāoz kebuloz t epithi

olum añ.ʒ.viij.ꝛ fumiterre põdus.ʒ.vij.ꝛ ſuchaba ꝛ cẽ tauree maioꝛis amboꝝ añ.põdus.ʒ.vj.eupatoꝛij ꝛ radicis ſqnanti amboꝝ añ.põdus.ʒ.v.decoquant cũ ꝗnqꝫ libꝛis aque donec redeat ad.lb.i. Pillule leues.

Qñ adminiſtrant in oib⁹ gnqꝫ dieb⁹ ſemel ſunt iuuãtes in ea ꝛ ſunt expte. ℞.epithymi ꝛ turbit amboꝛum añ.ʒ.x.carui aniſi amboꝝ añ.ʒ.vij.ameos.ʒ.viij. ſemis apij.ꝛ feniculi amboꝝ añ.ʒ.viij.polipodij.ʒ.vj. agarici albi qꝺ facile terꝛ.ʒ.viij.ſalis indi.ʒ.v.hiere picre.ʒ.xv. fiãt pillule cũ aqua mẽte ꝛ ſit doſ.ʒ.i.ſ. Et qum mã ẽ phlegmatica ꝓferunt iſte pillule. ℞.epithymi agarici ameos oium añ.ʒ.vij.ſemis apij aniſi feniculi oium añ ʒ.iij.ſalis naptici.ʒ.v.hiere picre turbit amboꝝ añ.pondus.ʒ.x.doſis põdus.ʒ.ij.ſ. Et qñ eſt cũ dolore ſplenis iuuaꝛ hoc medicamie ꝛ ſoluit eũ cũ facilitate.℞.ſcolopẽdrie.ʒ.xv.agarici.ʒ.xij.myrobalanoꝝ nigroꝝ hiere añ.ʒ.x.kebuloꝝ apſinthij oiuʒ añ.ʒ.viij.ſuchaba bedeoard canapitheos ſuci eupatoꝛij oium añ.ʒ.vij. fructus tamariſci radicũ capparoꝝ amboꝝ añ.ʒ.v.ſ.ſemi nis apij aniſi ſemis feniculi oium añ.ʒ.iij.fiat confectio aut pillule.

Cibatio pacientiũ quartanã. C.lxv.

Ectius ẽ vt iclinet regimẽ eoꝝ in p̃mis ſeptimanis vſqꝫ ad tres ſeptimanas ad ſubtiliationẽ ꝗꝫ dam p̃ter qꝺ deſtruat virtutẽ ꝛ illud eſt vt abſtineãt a carne ꝛ alzumet.hoc.n.minoꝛat eoꝛũ mãs ꝛ aleuiat eos ꝛ abꝛeuiat ſpacũ egritudis eoꝛũ. Et p⁹ illꝺ neceſſariũ eſt vtutẽ viuificare cũ eis ꝗ ſunt ſic piſces alcadradrie ꝛ oua ſoꝛbilia ꝛ pulli ꝛ althatagi. Quꝫ ergo puenit ad tẽp⁹ in ꝗ ſequnt in ea alzumet.ꝛ nõ minoꝛatur egritudo tũc neceſſariũ eſt cuſtodiꝛ vtutẽ ꝛ cibaꝛ cũ eo qꝺ ẽ fort⁹ ex carnib⁹ galliarũ ꝛ pullorũ ꝛ arietum ꝛ hedoꝝ ꝛ auiũ mollꝛ carnis ſic ſunt pulli ꝛ alduragi ꝛ piſces boni ꝗ nõ ſunt magni. Et ſcias ꝙ ꝓditio i eo ex ꝗ cibaꝛ hñs q̃rtanã ẽ ꝙ ſit aggregãs,ꝑpetates.q̃rũ vna eſt vt nõ ſit crudũ imo reſoluẽs cruditatẽ quã facit accidere mlia. Et ſa eſt vt nõ ſit groſſuʒ immo ſubtilians groſſum. Et tertia eſt vt nõ ſit ꝓſtrictiuũ imo ſoluens vẽtrẽ. Et q̃rta vt ſit ſanguis ex eo generat⁹ laudabilis ꝛ plm qꝺẽ eſt i ea illud qꝺ hʒ calitatẽ ꝛ huitatẽ. Et tu iaʒ ſciuiſti qũo cibeꝛ ante poxiſmũ ꝛ p quot hoꝛas ꝛ q̃re illud.ꝛ ſciuiſti itẽꝝ ꝙ qñꝫ neceſſari⁹ eſt cib⁹ in poxiſmo ꝛ in,pxio ei⁹ pp cãm p̃dictã. Vꝛ rectiꝰ eſt vt eueniat febꝛis vẽtre vacuo vt nõ occupeꝛ nã cũ mã alia:niſi cum mã egritudis donec expellat eam. ꝛ vinũ ſit purum ſubtile.

Cura quartane continue. C.lxvj.

Iſpoſitio hui⁹ febꝛis ẽ ſm ꝙ enunciauim⁹ ante ipam. Et canõ i ea ẽ hõgene⁹ canoni q̃rtane interpolate.ꝛ nõ diuerſificaꝛ ab ea niſi i reb⁹ paucis. De illis ẽ ꝙ decliatio i illa ad eq̃litatẽ i calefacientib⁹ ꝛ ad infrationẽ i hac eſt melioꝛ pp adherẽtiã febꝛis q̃re oꝫ vt admiſtrẽt i curatõe ei⁹ ea ꝗ ſunt ſic ſirup⁹ acetoſus cũ ſeib⁹:ꝛ geleniabi ꝛ aq̃ de radicib⁹ eq̃lis ꝛ ſuppoſitoꝛia cũ melle. Et de illis ẽ phlomia ꝙ i hac ẽ magis neceſſaria qm̃ mã eſt magis cõprehenſa in venis. Et de iſtis eſt ꝙ licentia in carnib⁹ in hac egritudine eſt minoꝛ ideo caue hoc.

De febꝛe ſextana ꝛ ſeptena ꝛ ſi lib⁹ illis. C.lxvj.

Tnoiant phitanos:ꝛ qdã noiant huiuſmõi febꝛes reuolubiles. Iſte generant ex mã hõgenea materiei q̃rtane ſʒ ẽ minoꝛ ꝛ groſſioꝛ. Et plm qdẽ fiũt ex mlia phlꝛica. Sextanã aũt ꝛ ſeptenã ꝛ q̃ ſẽ p⁹ illas Hip.dixit ꝛ Gal.dixit. Ego nõ vidi i vita mea aliqꝫ ex eis neqꝫ vidi qntanã nudaʒ ſoꝛtẽ. ꝛ neqꝫ ẽ febꝛis niſi q̃ſi occulta. Inqt ꝛ nõ ẽ lõginqũ qn ſit cã i ſeptena ꝑbigra. ꝛ nouẽa regimẽ qꝫ qñ adminiſtraꝛ ꝛ curriꝛ ſup ipm facit febꝛẽ.nã iteratio facit neceſſario i huiuſmõi hoꝛa illã febꝛẽ ꝛ ſi dimitteꝛẽ ꝛ rectificareꝛ non faceret. Eſt ergo cã i pιodis ei⁹ ꝛ in ipi⁹ iteratõib⁹ reiteratio regis:ꝛ pιodi ei⁹ nõ ſunt pιodi mãe ꝗ effundaꝛ ꝛ ei⁹ redi tões. Inqt oꝫ ergo vt obſeruẽt in expiẽtia hui⁹ egritudinis hec itẽtio ita vt nõ accidat erroꝛ q̃ꝫuis Gal.ſit q̃ſi negãs aduẽtũ haꝫ febꝛiũ ꝛ q̃ſi ꝙ ſit neceſſariũ vt ſit hui⁹mõi febꝛis alia radix. Vꝛ Hip.iã verificauit ſimonez in iuẽtõe ſeptene ꝛ nouene ꝛ nõ ẽ illud manifeſtũ mirabile neqꝫ mãifeſte ipoſſibilitatis ita vt ſit necrſſariũ fdiꝛ i eo ad adminiſtrãdũ. Et ſimones qdẽ q̃s locut⁹ ẽ Hip. in ca.haꝫ febꝛiũ ſi ꝙ ſeptena eſt,plixa ꝛ nõ ẽ mortifera. ꝛ nouena ẽ lõgioꝛ ea ꝛ non ẽ mortifera. Et dixit ꝙ qnta na ẽ deterioꝛ febꝛiũ qm̃ ſit ãte pthiſiz ꝛ p⁹ ipam. Et dixit Gal.i ea ſicẽ ſcitis. Et ego qdẽ opinoꝛ huic ſimoni modũ quẽdã ꝛ ẽ vt ſit pthiſis ſigns ethicã:ꝛ ſit ſimo ei⁹ qntana ſubiectũ,ppõnis ideſinite ñ ſignis coitatẽ:ergo eſt q̃ſi dicat ꝙ ꝺ qntana ẽ vna ſpẽs deterioꝛ febꝛiũ ergo eſt ſigtio hui⁹ ſimonis ei⁹ ꝙ qũ febꝛes,plõgãt ꝛ pmiſceãt ꝛ diuerſificant pueniũt plz ad iflãmãdũ mẽbꝛa p̃ncipalia ꝛ ad ethicã ꝛ de,ꝑpetate haꝫ febꝛium ẽ vt ſtent i ſine ſuo ſm oꝛdinẽ vnũ. Et plm illi⁹ ſup q̃rtanaz. Et iã teſtificati ſum⁹ eã qntanã veꝝ ipſa pducit ad q̃rtanã q̃ꝺo i hũoꝛib⁹ eſt exuſtio ꝛ i huitatib⁹ multitudo. Quꝫ liq̃factio iã multiplicaꝛ ꝛ eũones ſenſate ꝛ inſenſate freq̃ntes fiũt nõ remãet i hũoꝛib⁹ cinereitas niſi illud qꝺ minus eſt ꝛ groſſus ꝛ illud facit eſſe neceſſariũ vt ſit poxiſmus tardioꝛ ꝛ fiat illa ꝗ fuit q̃rtana qntana. Et i hui⁹ modi qdẽ diſpõne foꝛtaſſe erit coꝛp⁹ ꝑparatũ vt iflãmetur ꝛ fiat ethica. Et itẽꝝ ethica q̃ꝺo ãtecedit nõ ẽ lõgin qũ qn faciat accidẽ in hũoꝛib⁹ cinereitatẽ q̃ꝺã pp p̃ua uitatẽ ſuã in poſtremis ethice ꝛ accit illi cinereitati putredo q̃re accit febꝛis ꝛ iã deſtruxit febꝛis ethica coꝛp⁹. eſt ergo mala ex hoc ꝙ ipa eſt ſignũ aduſtiõis hũoꝛis de ꝗ nõ remãſit niſi paꝝ ꝛ fit aduſtus paꝝ ꝛ ex hoc ꝙ ipa eſt cã add itiõis febꝛis ꝛ duplicatõis eius. Et nõ oꝫ vt negẽtur egritudines q̃s nõ cõtingit videre in tpe q̃dam ꝛ q̃dam regiõe nã hoc gen⁹ nõ comphẽdit p multitudinẽ.

Neqꝫ itẽꝝ oꝫ vt dicaꝛ ꝙ ſi eſt qntana tunc neceſſe eſt vt ſit mã qnta nam melãcholia generat quintanã nõ ꝓpter hoc ipſum ꝙ ipſa eſt melãcholia imo ꝓpterea ꝙ ipſa eſt pauca groſſa. Et iam nõ plongat qn ſit in qbuſdam coꝛpib⁹ melancholia groſſa pauca cui accidit putredo. Et nõ cõuenit alicui vt dicat poſſibile ẽ i phla te vt fiãt ei poxiſmi aliꝫ q̃ꝺo igroſſaꝛ ꝛ minoꝛaꝛ qm̃ cõceſſio eſt res ampla ꝛ raro ſit poſſibile vt neceſſario conſequaꝛ ei⁹ p̃dictio. Ampli⁹ nõ eſt diſpoſitio in ꝓceſſione ei⁹ qꝺ nũq̃ videꝛ ꝛ nõ audiꝛ neqꝫ de q̃ teſtificaꝛ expimẽtatoꝛ aut ſapiẽs ſicẽ cõceſſio ei⁹ qꝺ teſtificaꝛ q̃liſ. Hip. ꝛ iã retulit mihi fidelis quidã ſe vidiſſe nouenã. Quintanam vo nos multotiens vidimus ꝛ nõ cogimur ꝓpter hoc dicere ꝙ illic ſit humoꝛ alius.

Cura ſpẽrũ huius febꝛis. C.lxviij.

Propinq̃t hui⁹ febꝛis cura cure q̃rtane phlegmatice ꝛ idiget i curatiõe ei⁹ ſupfluo ieiunio ꝛ ſubtiliatõe cibi ꝛ rezis ꝛ ſõno digerẽte vt reſoluaꝛ p illud mã groſſa ꝛ digeraꝛ.ꝛ itẽꝝ idiget igroſſatõe regimis vt nõ deſtruaꝛ in eo vtus ꝛ ſunt iſta duo ſicẽ duo cõtraria. Et ꝓpterea ꝙ febꝛes iſte nõ faciunt accideꝛ leſionẽ vtutis non curamus ſi ſubtiliem⁹ regimẽ ꝛ faciam⁹ egrũ vti ieiunio vno tpe ꝛ ſuccurrim⁹ illi ſicut oſtendimus ita vt cibemus cũ eo cui⁹ bonũ eſt nutrimẽtuz ꝛ velox ſit ꝛ multiplicaꝛ ꝛ in quo nõ eſt igroſſatio materiei neqꝫ additio in ea. Et de curatõib⁹ magis conferẽ tib⁹ ad illud eſt vomit⁹ cũ helleboꝛo ꝛ ſeie rhaphani ꝛ

rhaphano ⁊ helleboro ⁊ semine attriplicis ⁊ nuce vomica ⁊ eũo cũ bieris ⁊ post illud administratio tyriace ⁊ eis similiũ. Et cõfert tunc sudatio cũ medicis ⁊ cum balneo calido absq; administratõe aq̃ ⁊ absq; administratione humectantiũ.

Tractatus tertius. de ethica. C.i.

Am sciuisti q̃ in membris sit humiditates diuersaꝝ spẽrũ de quibus sunt hũiditates ꝓpate ad nutriẽdũ. ⁊ humectãdũ iuncturas de illis ergo est illud qd̃ ẽ reposituũ i venis. ⁊ de illis est illud qd̃ ẽ spsum i mẽbris sicut ros ⁊ iste sunt due diuisiões ⁊ ꝑma eaꝝ ẽ mã febris putredinis aut febris ebullitõis sicut sciuisti qũ nutrimẽtuz totũ nõ expãdat q̃ est imo remanet de eo illud qd̃ est in semita expãdẽdi ⁊ remanet qd̃ est i semita recõdẽdi. Et de illis sunt humiditates ꝓximi tpis coagulatõi ⁊ sunt hũiditates q̃ fiũt actu nutrimẽtũ. s. attracte ad locũ qd̃ est ꝓmutatio ei⁹ qd̃ est de eo resolutũ ⁊ fiunt addition i eo silis illi: verũtñ tẽpus cursus eaꝝ ꝓpinqũ ẽ ergo sunt nõ coagulate. ⁊ de eis sunt hũiditates cũ qbus cõtinuant̃ partes mẽbroꝝ silium ptiũ a ꝑncipio creatõnis ⁊ ꝓ ipaꝝ destructionẽ pueniũt ad sepationẽ. Et similitudo hũiditatũ ꝑmaꝝ est oleũ lucerne effusum i lucerna. Et silitudo haꝝ est oleũ imbibitũ in corpore lichinij. Et silitudo tertie hũiditatis est hũiditas q̃ cõtinuant̃ ptes cotti de quo fact⁹ est lychinius. Et quum iflãmant̃ mẽbra radicalia ⁊ ꝓprie cor est illud ipa egritudo q̃ est ethica sm q̃ sciuisti. Et caliditas qdẽ epis qñq; ꝓducit ad ethicã veꝝ nõ est ipsa ethica imo ethica est illa q̃ est cã cordis ⁊ silr dispõ pulmonis ⁊ stõachi.

Veꝝ dũ ipa ꝑmanet finiẽdo hũiditates in digõne ꝑma i mẽbris ꝓpe cordis sicut finit cãdela oleũ ifusum in lucerna tũc est gradus ꝑmus appropatus noie generis qd̃ est ethica ⁊ grece ethicos qũ nõ bẽat in spẽbus suis nomẽ. Et qũ finit hũiditates q̃ sunt diuisiõis ꝑme ⁊ icipit resoluere hũiditates q̃ sunt diuisiõis ſe ⁊ finire eas sicut finit flãma oleũ eũatũ in lucerna ⁊ icipit finire ibibitum i corpus lychinij erit gdus secũdus ⁊ noiat̃ dubul ⁊ forosimos ⁊ hz latitudinẽ ⁊ ꝑncipiũ ⁊ medũ ⁊ statũ. Amꝑ nõ rectificat̃ ille q̃ cõsequtur statũ aldubul ⁊ paꝝ recipit curationez nisi de⁹ velit ⁊ ꝓpe qñ puenit ad hoc vt caro minuat̃. Cum ergo finiunt̃ iste ⁊ icipit finire hũiditates q̃ sunt diuisiõis tertie sicut icipit flãma a durere corp⁹ lychinij ⁊ hũiditates ei⁹ radicales ẽ egritudo gdus tertij ⁊ noiat̃ curuatiuus ⁊ almukalif grece.

Et hec qdem egritudo est ex febrib⁹ q̃ nõ hñt porisimos neq; horas porismoꝝ. Et qdam dixerũt febrẽs ethice aut pẽdent cũ hũiditatib⁹ ꝓpinq tpis cuz coagulatõe. Aut cũ eis q̃ sunt sicut caro. aut cũ mẽbris radicalib⁹ duris sicut sunt ossa ⁊ nerui. Et si ex sm one isto i telligit̃ q̃ pẽdent sm semitã q̃ finiũt qd̃ in eis est de hũiditate radicali cõtinuata eis erit hec. Et itẽtio ꝑma eq̃lis ⁊ si sigt̃ q̃ ꝑmũ qd̃ finit ethica ẽ hũitates ꝓpinq tpis cuz coagulatõe nõ erit sm⁹ san⁹. Et ethica qdẽ qñq; accidit p⁹ febrẽ ephimerã. Et qñq; accit p⁹ febres putridas ⁊ apatũ: ⁊ lõginqũ ẽ vt accidat ethica icipiẽ do:q̃re sũt mẽbra radicalia iã iflãta ⁊ nõ iflatur hũor neq; spũs añ illud imo oz vt calefiãt illa i ꝑmis deide sm ꝓcessionẽ diex calefiãt ista nisi accidat cã fortis valde. Et cã q̃dẽ vna qñq; ẽ cã febris ethice ⁊ qñq; ẽ cã febris ephiẽ sm vehemẽtiã mutatõis sue ⁊ debilitatẽ suspẽsiõis sue sicut ignis. nã ipe obuiat lignis hz duos modos q̃rũ vn⁹ ẽ sm modũ q̃ calefacit ea ⁊ finiat i eis ⁊ fs ẽ sm semitaz iflatõis. Et febris qdẽ putredis ⁊ apatis ꝑmutat̃ multotiẽs ad ethicã ꝑ vehemẽtiaz febris ⁊ vehemẽtiã subtiliatõis cibi i ea ⁊ ꝓhibitionẽ aq̃ffe ⁊ paucitatẽ obseruatõis lateris cordis cũ vnctõib⁹ ⁊ ẽplis ⁊ epithẽatib⁹ ⁊ ꝑpe i egritudib⁹ mẽbroꝝ vicinoꝝ cordi sic diaphragmatis. Et multotiẽs facit cadere i eã necessitas medico ꝑ casuz vtutis ⁊ frequẽtiã sincopis ad dãdũ in potu vinũ ⁊ aquã carnis ⁊ medicinã de muscho ⁊ his silia

Et q̃q; ꝓponit̃ ethica cũ febrib⁹ putredis ⁊ apatũ.

Et ethica qdẽ in ꝑncipio rei est difficilis cognitõis ⁊ facilis curatõis ⁊ i fine sui ẽ facilis cognitõis ⁊ difficilis curatõis. Et finis aldubul nõ recipit curationẽ ꝑit⁹

Signa. C.ii.

Ulsus qdẽ ẽ minut⁹ dur⁹ frequẽs debilis fix⁹ fz

p bitudinẽ vnã. In tactu vo eoꝝ est illud qd̃ sentit ꝺ calitate min⁹ calitate sinochi ⁊ ei silius iflãmataꝝ i mã ⁊ in ꝑncipio dũ tangit̃ ẽ magis suauis: ⁊ cũ remãet sup eũ man⁹ hora vna appet cũ fortitudie ⁊ mõdicatõe ⁊ nõ cessat augmẽtari: ⁊ ẽ calidius qd̃ ẽ i eo locus venarũ ⁊ arteriaꝝ. Et ẽ eoꝝ calitas silis nõ. n. miuit veꝝ ipa q̃n supuenit ei cib⁹ augmẽtat̃ velocit̃ ⁊ sit fortis pulsus valꝺ ⁊ icipit magnificari ⁊ pp illud accit stultis medicoꝝ q̃ ꝓhibent eis cibum pp illꝺ qd̃ accit eis ꝺ eo ex accidẽtib⁹ q̃re pdunt eos. Sic augmẽtat̃ flãma pp iniectionẽ olei ⁊ sartago qũ effundit̃ aq̃ sr̃ ea. Et iste q dẽ sigtões ei⁹ sunt fortes. Et cib⁹ in religs qdẽ febrib⁹ ꝑculdubio nõ icẽdit hac icẽsiõe sic iuenit̃ huic q̃uis necessario faciat diuersitatẽ p mot⁹ nature ⁊ hec inflatio nõ ẽ sic icẽsio reliq̃rũ febriũ p⁹ coarctatõez neq; sm pios dos notos imo qũ comedũt ⁊ i q̃cũq; hora sit. Et ẽ hñs egritudinẽ nõ vehemẽter discernẽs illud qd̃ ẽ i eodẽ de calitate qñ facta ẽ cõplo mẽbro cõueniẽs ⁊ iã sciuisti i libro ꝑmo q̃litatẽ dispones in huiusmõi verũ ipa appet apud susceptionẽ alicu⁹ ciboꝝ pp vehemẽtiam suã. Et de sigtõib⁹ ꝑmutatõis febris ephiere ad febrẽ ethicã est vehemẽtia fortitudis calitatis i. iij. valde nam sm plm icipit febris p⁹. xij. horas declare. Qũ ergo ꝓtransit febris. xij. horas: ⁊ nõ apparẽt signa decliatõis imo cõtinuat̃ vsq; ad tertiũ oi die. ⁊ fit fortis tunc illa est ethica. Et de sigtõib⁹ cõpõnis ethice cuz febrib⁹ putredis est remissio calitatis sicce p⁹ finẽ decliatõis ⁊ post sudorẽ exuberantẽ ⁊ additio i arefatõe ⁊ extenuatõe fz illud qd̃ facit necessariuz illa egritudo ⁊ vnctuositas in vrina ⁊ egõne. Et si fuerit ethica illud qd̃ apparet ⁊ occultũ aliud sigt̃ ipm. coarctatio accidẽs i poxismis hui⁹ modi. n. est nõ iuentũ i ethica oino. Et scias q̃ qñq; icipit ethica retenta cũ stomacho quaꝝ corrũpit cõplexionem epatis ꝓ vicinitatẽ. Signa aldubul. C.iij.

Ignavo aldubul sit q̃ qñ febris expellit̃ aldubul

s vehemẽs fit durities pulsus ⁊ ei⁹ debilitas ⁊ puitas ipi⁹ ⁊ ei⁹ frequẽtia ⁊ ꝑpe qñ cã casus i ethicam est apa qd̃ non resoluit̃. nã illud. s. frequẽtia addit̃ valde. ⁊ silr velocitas ⁊ fit pulsus ei⁹ de genere ei⁹ q̃ nomiat̃ cauda muris. Qd̃ si fuerit ex potu cali vini erit loco caud̃ muri acualis ⁊ nõ erũt accidẽtia aldubellati vehemtia valde ñ. n. dat ei spatiũ vsq; ad huiusmõi. Et apparẽt i vria vnctuositas ⁊ petala. ⁊ icipit oculus ꝑfũdari. Qũ ergo aldubul puenit ad statũ fit fortior, pfundatio ãboꝝ oculoꝝ ⁊ multiplicat̃ lippitudo sicca ⁊ crescũt extrẽitates ossiũ ois mẽbri. ⁊ i facie ⁊ planant̃ tpa ⁊ tẽdit̃ cutis frõtis ⁊ ꝺstruit̃ color cutis ⁊ fit q̃si sit sr̃ ea puluis qdã ex adustiõe solis ⁊ ꝓducit ad gẽuedinẽ eleuãdi supercilia ⁊ fit oculus sõnolẽt⁹ ⁊ clausus absq; somno ⁊ subtiliat̃ nasus ⁊ elongant̃ pili ⁊ apparẽt pediculi ⁊ videtur venter iam minorari ⁊ adherere cuz dorso q̃si sit cutis sicca q̃ iã attracta ẽ. ⁊ attrahit̃ cũ ea cutis pectoris. Quz ergo curuant̃ vngues. ⁊ arcuant̃ tũc iã venit ad

statum ⁊ incipit tendere ad occasum ⁊ qum incipit tendere ad occasum liq̃fiunt cartilagines.

Cura ethice. C.iiij.

Attentio in curatione febris ethice est infratio ⁊ humectatio. Et vnaqueqz earz complet cũ approximatione suaz cãrũ ⁊ expulsione causarũ sui contrariꝰ. Et fortasse est cã vnius earz cã contrariꝰ alterius sicut causa infrationis ipsa. n. qzdoqz est cã exiccationis q̃ est contraria humectationi sicut infratio cũ trociscis canforatis ⁊ illis q̃ sunt ex spodio ⁊ his simílibus. Et fortasse humectatio itez est cã calefactiõis q̃ contraria est infrationi sicut vinũ nam ipsũ humectat sed calefacit quare oz vt obseruet illud. Et si necessitas vocat ad fortem infrationem nõ erit nisi cum re cui coniungit aut quam p̃cedit aut cui succedit res in qua ẽ virtus humectationis. Et similiter qñ vocat necessitas ad fortem humectationem velocem i ea sicut aqua carnis ⁊ vinum tunc oz vt adiungat ei aut antecedat eã aut sequat eam illud in quo est infratio. Et si fuerit cã ethice apostema aut lesio in membro tunc necessarium est curare ipm i p̃mis. Et q diligit componere regimẽ ei⁹ ex diuersis modis conuenientib⁹ ei i quo febris sit vehemens valde tũc necessarium est vt incipiat ⁊ det i potu trociscos canforatos ⁊ que currũt cursu eoz cum sirupo acetoso diluclo in ortu solis sicut aqua ordei in cancris si non abhorret eos ⁊ cũ iuleb ⁊ aqua granatoz ⁊ admistionẽ mucilagis psilij si nõ fuerit ꝓhibẽs aliqd pp stomachũ ⁊ aliã. Et regimen ifrans est p illud qđ scitusti đ potib⁹ infrantib⁹ ⁊ đ oleríb⁹ ifrantib⁹ ⁊ trociscis sic̃ trociscí de canfora ⁊ emplis ⁊ vnctõib⁹ ⁊ his similib⁹ ⁊ infratõe aeris eoz ita q i hyeme. Si aũt non tolleret alleuiet ab eo ignis infratio nanqz aeris eoz est melior res ⁊ sicut vestire eũ cum sandalatis ⁊ canforatis ⁊ facere ipsum odorare illud in quo sunt rose ⁊ canfora ⁊ sandali ⁊ fruct⁹ frigidi ⁊ sebesebram ⁊ lilium cum aqua rosacea. Et vaporatio cum sudore ⁊ balneo. Et oz vt non ꝓlonget retentio emplastroz infrantium valde super membra ꝓpinqua valde membris anbelitus: fortasse. n. infert illud anbelitui ⁊ voci nocumentũ magnũ.

Et oz vt declinet ad quietem. ⁊ somnum ⁊ tranquillitatem ⁊ gaudiũ. ⁊ custodiat eger ab eo quod facit ipz irasci ⁊ qđ facit ipsuz tristari ⁊ qđ facit ipsuz angustiari ⁊ a fame ⁊ siti longa. Emplastra infrantia quibus oz eos vti sunt aromatica nam ipsa sunt ꝓpinqoris iuuamenti ⁊ ꝓprie sup pectus ⁊ qua sequnt ipsum ⁊ sint ifrata ⁊ non sit in eis stipticitas. Stipticitas eniz cuz hoc q ipsa facit accidere exiccationem, phibet virtutem medicine ꝓfundari. Et oportet vt assidueꝫ ꝓmutatio vt nõ remaneat medicamen ⁊ calefiat cum obseruatione vehemẽtie infrationis eius: nam qum ipsum infrigidat vehementer non elongaꝫ qn debilitet membruz. Et q̃z do est ꝓpe membra anbelitus non est longinqum qn impediat diaphragma ⁊ alia ab emissione anbelit⁹ cũ facilitate. Et de regimine humectante sunt cibi leues ⁊ fructus ⁊ robub ⁊ vnctiones ⁊ emplastra ⁊ odoramẽta ⁊ caputpurgia ⁊ qes ⁊ tranqllitas ⁊ vt non inferaꝫ ei violentia in fame aut siti.

Rememoratio medicinaz infrantiũ eos. C.v.

Ille vero que de eis sunt infrantes aut humectãtes omnes sunt nutritiue: aut vincit in eis nutribilitas: sicut aqua ordei decocta cum cãcris ex parte cancri. Et oportet vt euellanꝫ extremitates cãcroz ex pedibus suis ⁊ corporib⁹ suis ⁊ abluanꝫ cum aqua frigida ⁊ sale bono cum ciere vicibus tribus ⁊ supra donec mundificenꝫ ⁊ purgenꝫ a grauitate sui odoris. deinde decoquanꝫ in aqua ordei ⁊ sicut aqua lactis vaccini de quo extractum est butyz ⁊ sicut succi oleruz elixatoz p̃dictoz in capitulis febrium acutaz sicut mucilago psilij. In aceto autẽ est vehemens exiccatio ⁊ virtus resolonis: quare oportet vt bibaꝫ cum eo qđ resistit duabus ꝓprietatibus. s. p cõmixtionem aque multe aut cum qbusdam humectantibus ⁊ lenificantibus.

Et primum qdem est vt lac asine sit cum humectatõne sua infrans ita vt qdam faciant meliorem infrationẽ eius sup infrationem lactis vaccini de quo extractum ẽ butyz vez ipsum conuenit ei q non habet febrem periodicam: neqz materiam: neqz humorem preparatum ad putredinem ⁊ oportet vt caueaꝫ spissum lac ⁊ de illis que conferunt eis est zuccarum ⁊ quz senseris putredinem accidentem ex lacte tunc solue cum facilitate ⁊ si timueris calefactionem tunc abstine ab eo aliquot diebus ⁊ cura in ea cum trociscis ⁊ aquis fructuuz deinde itera lac. Medicine vero infrantes que non habent humectationem sunt sicut trociscí noti narrati. s. trociscí cãforati ⁊ trociscí de dactilis ⁊ succis frigidis ⁊ sicut trociscí huiusmodi. ℞. spodij boli armeni añ. ʒ. iiij. rosaz. ʒ vj. seminis portulace ⁊ citruli ⁊ cucurbite ⁊ karabe oiuz añ ʒ. iij. fiant ex eis trociscí ⁊ sit dosis pondus. ʒ. ij. ⁊ sunt boni valde. Et itez alij ꝓximi eis. ℞. arnoglosse amili ⁊ gũmi dragaganti oium añ. ʒ. iij. boli armeni spodij ambor añ. ʒ. iiij. papaueris. ʒ. v. rosaz ⁊ seminis cucurbite ⁊ citroli ⁊ portulace oium añ. ʒ. vj. granoz cydonioz excorticatoz ⁊ seminis melonis ⁊ cucumeris oium añ. ʒ. vij. succi ligritie pondus. ʒ. x. conficianꝫ cũ mucilagine psilij. Unctiones vero ⁊ epithiata ⁊ empla infrantia ⁊ odoramenta ⁊ caputpurgia infrantia sunt illa que tu sciui. Et meliores vnctiones sunt cũ oleo de cucurbita ⁊ de papauer ⁊ nenufare ⁊ salicibus ⁊ violis. Stratus aũt infrantes ⁊ humectantes sunt q sunt plani valde de corijs aspersis aqua ros. aut de lino đ genere ei⁹ quod fit in tabraster ⁊ sit ꝛmpletio eius illud qđ non calefacit immo sit de genere lini pectinati ⁊ renoueꝫ assidue. Aut sit stratus de corijs que iam sunt impleta aqua postqz sint sup ea rectificationes que applanẽt aquam bene ⁊ ꝓhibeant eius inequalitatem ⁊ sint stratus ꝓpe aquas ⁊ cursus eaz ⁊ sub eis folia arboz frigidorum ⁊ humidoz. s. de salicibus ⁊ semperuiue ⁊ olera humida ⁊ odorifera ffa sicut rose ⁊ folia arboz frigidoz ⁊ p̃putia vitis ⁊ his similia.

Rememoratio medicinaz humectãtiũ eos. C.vj.

Harum qdem que sunt cum infratione rememoratio iam p̃terijt. Et restat nunc considerare in qualitate dandi in potu genera lactis ⁊ lac de quo extractum est butyz ⁊ in qualitate administrationis tine ⁊ balnei ⁊ administratione vnguentoz ⁊ oleoz ⁊ epithimatum ⁊ reliq regininis. Et nos qdez iam docuimus modum dandi in potu genera lactis in capitulo pthisis ⁊ siccitatis stomachi quare oz vt sit illud canon. Et non est lac post lac mulieris sicut lac a sine postea lac capraz cuius pascua oz esse ex herbis ⁊ oleribus ffis humidis sicut scis: nam ipm ⁊ ꝓprie lac a sine erradicat ethicam si fuerit ei erradicator ⁊ nõ est electio sup ipm nisi ꝓhibeat putredo accidens aut expectatio materiei comꝑhense. Et lac qdem iuuatiuũ est eis a p̃ncipio ethice vsqz ad finẽ eius. Et lac mulieris sugẽdo sumptum cõuenietius est omnib⁹. Et canon i dãdo in potu lac de quo extractũ est butyz est ꝓmus illi itez. Et melius qdem est vt incipias a. ʒ. x. vsqz ad xxx. ⁊ qđ est supra eas si fuerit virtus adiuuãs ⁊ tibi inẽ vt cõmisceas cũ eo aliqd đ trociscis ifrant b⁹. Et tibi i est vt addas supra summã p̃dictam in potiõe ꝓma ⁊ postrema si fuerit potens virtus sup digestionem. Tina

autem illa est melior que est tepida in qua non est caliditas multa: et est cū hoc cū virtutibus olerū et herbaꝝ infrigidantiū et huectantium et non sit ita vt roꝛificet nedū q̄ sudare faciat et nō licet vt vapoꝛ tine sit calidꝰ et si nō esset qđ ꝓhibeꝛt admistratōez tine frē ñ eligeret supeam: veꝝ qđ ꝓhibet ab hoc ē debilitas coꝛpoꝝ eoꝝ et eoꝛū extēuatio. In ꝑmis vero rebus fortasse sanat eos istđ verū ꝺbilitatē coꝛpis sanat ia illđ cū istratiōe pauca quaz facit in ꝓplone eius q̄ poſe ē vt cureꝛ. Qđ si fuerit debiliꝰ illo timeꝛ q̄ cadāt i ethicā senilē et illđ ſm min⁹. verūtū cū illo tardaꝛ magis tps mortis et fortasse viuit cū ea tēpe cui est q̄ztitas. Et multotens qdez ē rectioꝛ ꝑ mutatio eius ad illā ethica. Illud aūt i quo sumusꝺ relatiōe tine rectius est vt fiat iceptio i ea cū aqua q̄ ē calida ad terminū et fiat g̃datio ad frigdā et ad tempatam frigidā tollerabilē hec eni g̃datio facit coꝛpus susceptibile aque frē qū lesio nō fiat nisi ꝑ aduētū cōtrariꝝ in cōplexiōe subito. Et iterū coꝛpus acgrit ex aqua calida si multitudinē teneritatis et tollerat cū ea frigidaz. Et si iteretur tina in die tribus vicibus erit rectū. Et oꝛ vt admistreꝛ cū facilitate vt nō cadat virtus et si supſerit aquam oꝛdei ante tinā duabꝰ hoꝛis erit cōueniēs et si ꝑmittat tinam post emulsionē lactis sup coꝛpus eius ſm q̄ dicemus vt ꝺilatet tina meatus cibi ꝺeinde suscipiat aquaz oꝛdei et que sunt ei ſimilia postea expectet ꝺeinde admistreꝛ aq̄ tine vt ꝺilateꝛ cibus erit bonū. Et admistreꝛ pꝰ tinā et balneū inūctio cū oleis infridatibꝰ et humectātibꝰ sicut oleo violeꝝ ꝓprie q̄ factū est ex oleo de cucurbita si ſr oleo nenufario et oleo de cucurbita. Et si ꝑmutteꝛ post tinā ad illud qđ est ꝺeclinꝰ ad frigus parū tollerabile ꝺeinde inūgaꝛ. Et si ꝑmittaꝛ inuctio et festineꝛ deinde ingrediatur aquā frigidam paruz erit rectā et illud secundū tollerantiaz et nō est malū gradari in eo. Et melioꝛ qdem hoꝛarū huiꝰ actiōis est post ꝺigestionē cibi: et si possibile ē vt submergaꝛ post tinā calidā i aqua frigida subito absqz gradatiōe est magis vltimū ex pte cure et magis foꝛte ex pte timoꝛis. Et effusio eius cū facilitate est mioꝛis timoꝛis quā submersio ifirmi in ea subito et mioꝛis iuuamēti. Et sit frigus ſm quātitatē frigoꝛis aque estatis que est inter tepidā et illaz q̄ est vehemētis frigoꝛis. Et si ꝑmittaꝛ emulsio lactis sup membꝛa sua si nō fuerit debilis: aut eius qđ mixtū est aq̄ si fuerit debilis ꝺeide si admistreꝛ tina erit ꝛectū. Nam emulsio lactis sup coꝛpus est vehemētis hūectatiōis. Et genera qdem lactis bona ad emlgēdū sūt ꝑdicta. Et oꝛ vt emulgeaꝛ ex vbere. Et ꝺignius est vt fiat fixio super inūctionē fricādo ex medicis ꝑdictis coꝛpi toti et iūcturis. Ingressio aūt balnei nō ꝓcedit ei nisi fuerit ita ne sudaꝛ faciat neqz igniat neqz alteret ābelitū et sit calidū aq̄ eiꝰ min⁹ calido sui aeris et sit caliditas aq̄ eiꝰ ita vt ꝺlectet et ñ ledat et nō faciat sudaꝛ et qñ ñ ē i coꝛpe eiꝰ mā ꝓpata putredini et ꝓpe qū illud est et nō ꝺigestus est cibus imo oꝛ vt sit illud qū volūtas est vt expandaꝛ ꝺigestū eius in coꝛpe et nō ꝓlōget moraz eius i eo imo sepet ab eo velociter et qñ sepaꝛ ab eo sumat aliqd ꝺ hūiditatibꝰ et ꝺe soꝛbitionibꝰ q̄ nō nocent ei factis ex oꝛdeo et lacte et qñ accidit ei in balneo sitis sedet eā cuz aq̄ oꝛdei et aq̄ araib et lac sit lac asine et oꝛ vt sit introitꝰ i balneū ꝺeide exitus eius ab eo ſm modū vt nō sit laboꝛ i eo oio. et iā enūtiauimus illud i locis aliis et iterabimus de illo cōditionē. Oꝛ vt ꝑmuteꝛ ad balneū i lecto poꝛtato i quo sūt strati stratus ingenioſe ita vt pueniat cū eo ad ꝑmaz domū et ꝑmuteꝛ ad illđ qđ ex duobus pānis factū ē plenuz lana vel cotto et ꝺicit grece pedeto lene qđ ꝓueniēs est balneo et exuaꝛ vestimetis suis i ea aut i media si nō fuerit calida et nō moꝛet in aliq̄ eaꝝ nisi q̄ztitate ꝑmutationis et anbelitus paucis et iā exutus vestimētis: ꝺeinđ ingrediaꝛ ad domū ſam et tertiā verūtū nō sit vehemētis caliditatis et stet i ea q̄ztitate qua tolleraꝛ tinā. Hoc est illud qđ ꝺictū ē et qđ magis est ꝺilectū michi est vi sit tina eius in domo media tēpata. Qū ergo sepatur a tia frigida coopiaꝛ mātili aut farcha habēte duas tunicas et ꝑmuteꝛ ad stratū suū et lectū suuz cū sua sabana et exi cetur sudoꝛ eiꝰ cū mātili et inūgaꝛ et cibeꝛ.

De cibatiōe habētiū ethicā. C. vij.

Poꝛtet vt sepeꝛ in eis cibus: et nō cibētur in saturitate coꝝ vice vna. Almꝰ meliꝰ quo cibātur est a qua oꝛdei et oꝛdeū et panis tritici abluti infusus i aqua frā. Et genera lactis qū ab eis non ꝓhibet aliqd eoꝝ q̄ ꝺixim⁹ et lac vaccinū ꝺ quo extractū ē butyrū qñ ē ꝑmi nutrimēti et almes et cucurbita et ꝺ fructibꝰ melones palestini et sunt alraki cognoſati apud nos indi. Et qñ sentit rectificationē tūc nō ē malū cibare ipm caseo hūido nō salito. Et si vtus debilitaꝛ nō est malū vt cibeꝛ iure isſidabegi cū coriādro hūido decocto cū eis q̄ sūt sic alduragi et altaeiugi. Et fortasse oꝛ vt deꝛ eis i potu aliqd vini subtil ꝑmixti cū aq̄ mīta et fortasse ē necessariū vt cibes cū mosos ex carne aldura gi et altaeiugi et alcubugi et pullis et hoſune acetoſo aut ꝓgelato acetoſo ex carne hedi aut carne vaccina qñ ē illic fortitudo ꝺigōnis. et acetū almosos et cōgelati ē iuuatiuū eis et cōfortatiuū i hac ꝺispōne. Et fortasse nō ē excusatio ab aq̄ carnis ꝑmixta cū sirupo ꝺ fructibꝰ frīdis acetosis aut vitello ouī soꝛbilis. Et qñ ꝓlōgatur cuz ea debilitas ad sincopi ē necesse vt cibēt aq̄ carnis accepta ex laterib⁹ hedi cū sale pauco q̄ coleꝛ et fundaꝛ sup eam q̄ztū totū eius ē de aq̄ maloꝝ et q̄ztū est decima eiꝰ de vino odoꝛifero et poteꝛ tepida. Aqua ꝺo frā q̄ nō ē valde vehemētis frigoꝛis nō ē malū si i potu deꝛ eis si nō fuerit debilis aut aliqd ꝓhibēs et illđ ꝓhibēs aut erit aꝑa sub hypocōdriis aut erūt i coꝛpe toto chimi putridi et chimi crudi q̄ ones ꝺigōne idigēt et ñ apparet signū ꝺigōnis q̄ si appareat timoꝛ erit minoꝛ. et sil'r si fuerit ethica ꝑmutata ex sirsen aut birsen nā cū hac meliꝰ est vt intꝺicaꝛ potꝰ aque frigide quā cū aliis. Ethica eni cuz supreuenit egritudibus ꝺestruentibus virtutem molli ficātibus eā arefacientibus ossa et carnez supuenit debilitati. Qū ergo cōiūgit ei sup debilitatē post sumptiōez aq̄ frigide nō moꝛaꝛ qn cadat in genus alteriꝰ ethice q̄ cōicat huic generi in siccitate et ꝺiuersificaꝛ ei in caloꝛe et frigoꝛe et nomiaꝛ ethica senectutis et ethica senij. Et illa qdem est egritudo seua i qua innatꝰ caloꝛ iā ꝺestructus est. Et sil'r aq̄ vltimi frigoꝛis et plurimi nocet eis i omni ꝺispositiōe et coꝛꝛūpit innatū caloꝛē mēbroꝝ eoꝝ radicaliū. Et fortasse festinat cū eis aut permutat ecs ad modū aliū ethice.

De succurrēdo ꝺispōnibꝰ seq̄ntibꝰ ethicā. C. viij.

E illis est sincopis: et iam ꝺixim⁹ regimē in hoc multotiēs. Et ꝺe illis est fluxus vētris. Et oꝛ vt cureꝛ et succurraꝛ ei. Mā in hoc est timoꝛ magnus. Et de curis eiꝰ in primis est vt sit aq̄ oꝛdei eoꝝ aq̄ sauich. Et ponaꝛ in aq̄ oꝛdei eoꝛū miliū toꝛꝛefactu et gummi aut lentes elixate iterate aut lac decoctū cū lapidibus aut cū igne solo ꝺonec cōsumaꝛ eiꝰ aquositas et ꝓprie cū milio. et poteꝛ bos trocisc⁹: ℞. boliarmeni z. v. castanee toꝛꝛefacte roſ. oiuz añ. z. iij. spodij karabe ābоꝛū oiuz ana. z. iij. seis aceioſe excoꝛticati g̃noꝛū beberoꝛū oiuz ana. z. vi. fiāt trocisci cū succo cydonioꝛuz et deꝛ in potu aq̄ piroꝛū in mane et apud somnū. Et deꝛ in potu psiliū toꝛꝛefactū et sil'r suffuſ. de spodio in quo ē bdelliū de mecha est iuuatiuū valde. Et si ꝓuenit ad excoꝛiationē cureꝛ excoꝛiatio cū clisteribꝰ que scis qñ

illud est cōueniens.

De etica senectutis. C.ix.

Urrit cōsuetudo vt dicāt ethicā senectutis post
c febrē ethicā. ⁊ nos etiā incedam⁹ via cōsueta: in
tētio: itaqz ethice senectutis est dominiū siccita-
tis sup cōplexiōez absqz febr̄. Et qñqz fit cū equalita
te in calore ⁊ frigore ⁊ illō ē fm min⁹. Et qñqz fit cū
frigore ⁊ nomiat hec dispō senect⁹ ⁊ ethica senij qm̄ cor
pori accidit in hora senij illō quod accit in illa hora de
aldubul ⁊ siccitate. Et senes qdem sūt velocioris ca
sus i ea quā iuuenes. Et iuuenes velocioris casus in ea
quam pueri licet acciat in iuuenibus ⁊ pueris. Et cā
faciēs cadere in eā aut est frigus dominās cū debilitate
corporis q̄re ꝓhibet vtutē nutritiuā ab opatiōe sua ite
gra sicut accit iterū in fine vite ⁊ de hoc caplo ē pot⁹ aq̄
frigide nō in hora sua aut sup debilitatē corpis cū febr̄
aut in dispōne aut sucessiōe exercitij resoluētis vtutez ⁊
apperiētis poros ⁊ qō vocat ad attrahendū aquā frigi
daz ad viscera subito. Aut vapores mali frigidi qui ele
uant ad cor ⁊ infrant cōplonez eius. Aut caliditas que
resoluit ⁊ liqfacit hūitates qr̄ caliditas innata debilitat
⁊ succedūt frigus ⁊ siccitas. Et qñqz segtur eūones. Et
qñqz attrahit hāc egritudinē supfluitas in ifriando pa-
tiētes febres cū eis que bibunt ⁊ emplant. Et hec q-
dē egritudo qñ cōfirmat nō curat ⁊ si esset ei ingenium
esset morti ingeniū. Signa. C.x.

Ab istis vident signa aldubul ⁊ excatiōis ⁊ nō
i videt in eis icēsio ⁊ inflāmatio imo fortasse in
ueiunt frigidi tactus. Et eoz pulsus nō est si
cut pulsus habētiū febres ethicas imo est tardus puus
⁊ rarus nisi fortis fiat debilitas qm̄ tūc icipit pulsus fie
ri freqns ⁊ ꝓprie in illis qbus aduenit hoc ex potu aq̄
frigide. Et qñqz est vrina eorū alba subtilis aquosa
⁊ sūt in dispositiōi b⁹ suis sicut senes.

Curatio ethice senectutis. C.xj.

On adhibet hec cura nisi qū nōdū cōfirmata
n est ⁊ sperat qō nō cōfirmet: ⁊ qū cōfirmata ē sp
at vt postpōat pditio pūp. Et cāon qdē i cu
ratiōe eorū ē calefactio ⁊ hūectatio. Et ex hūectatio
ne sūt balnea fm qō sciuisti que nō admistrent nisi post
digestōnē nā si ipa admistret successiōe cōestiōis faciūt
cadere virtutē. Et clisteria facta ex capitib⁹ ⁊ pedib⁹
⁊ cicer cōtrito ⁊ ficubus cū melle ⁊ cāmemilla de q̄ ad-
mistret q̄ztitas medie lib. cū. ʒ. ij. olei sisamini ⁊ aliq̄z tu-
lo olei de ben. ⁊ admistret fricatio sup cibatōnem. ⁊ lac
coctū cū lapidib⁹ ē vehmētis iuuamēti eis ⁊ mel est vl-
timū in iuuamēto eorū sicut est vltimū in nocumēto ba
bētiū febrē ethicā. Et omnis cibus humectās facilis
penetratiōis velocis descēsiōis in quo nō est viscositas
sicut aqua carnis ⁊ vitelli ouorū sorbiliū ⁊ vinū subtile
odoriferū pue q̄ztatis est vehement cōueiēs eis. Et
oz vt obsueť hūectatio p̄dicta in caplo ethice ⁊ misceat
cū ea qō calefaciat ex odoribus ⁊ emplis ⁊ vnctionib⁹
fricando ⁊ cibis alijs.

Tractatus quartas de febribus pestilētialib⁹ ⁊ que
sunt eis homogenea ⁊ variolis ⁊ morbillo.

Capitulū de febre pestilentiali. .C.i.

Aandoqz accidit
geri qō docuim⁹ te in libro vni
ūsalium: sicut accidit aque de al
teratione in qualitate sua ad ca
lorem ⁊ frigus ⁊ de alteratione
in nā sua ad ꝓfundatiōē ⁊ putr̄
dinē sicut ꝓfundat aqua ⁊ fetet
⁊ putrefit: ⁊ sicut aqua nō putre
fit vllo mō pp suā simplcitatē imo pp illō q̄ admisceť ei
de corporib⁹ terrēis malis q̄ pmiscent ei. Et accidit toti
qualitas mala silr aer nō putrescit vllo mō ꝓpt suā sim
plicitatē imo pp illud qō admisceť ei de vaporib⁹ mal
qui pmiscent ei ⁊ accidit toti q̄litas mala. Et qñqz est
illud causa ventorūz deferentiū ad locū bonum fumos
malos ex locis fetidis in qbus sūt valles ꝓfunde ⁊ cor
pora exiccata in prelio aut occisa non sepulta neqz tu-
mulata. Et fortasse ast cā ꝓpinqua loco i quo venit.

Et qñqz accidūt putredines i interioribus terre ꝓpter
causas quaz euentus ignorat ⁊ nocere faciūt aquaz ⁊
aerez. Et febres qdē accidētes cā aeris siccitas: fiūt itez
causa vt eueniant febres cholerice. Pestilētiales vo
fiunt ex aere turbido ⁊ hūido. ⁊ febres i aere hūido sūt
pluris euentus sed sunt miōris acuitatis ⁊ lōgioris spa
tij. In estate vero sicca pauce pluuie sūt minoris euē
tus ⁊ maioris acuitatis ⁊ velocioris sepationis. Et
meliora tēpa sunt q̄ siuant naturā suā. Et principiū om
niū boz sunt forme ex formis celi faciētes esse necessa
riū illud cuius aduentus ignorat: licet sint qdā qui dixe
rūt in eo aliqd nō ꝓportionatū ad causaz ei⁹ imo oz vt
scias qō causa ꝑma longinq̄ ad illō sunt figure celestes
⁊ ꝓpinq̄ dispōes terrestres. Et qñ faciūt necessario vt-
tutes agētes celestes ⁊ vtutes patiētes terrestres hūecta
tionē vehemētē aeri expellunt vapores ⁊ sumi ad ipm
⁊ spargunt in ipo ⁊ putrefaciūt eū cū caliditate debili ⁊
qñ fit aer fm hūc modū venit ad cor q̄re corrūpit com
plonē spūs q est in ipo ⁊ putrefit qō circūdat ipz ō hūi
ditate ⁊ accidit caliditas egressa a nā ⁊ spgit in corpor
tūc p cāz suaz erit febris pestilētial. Et cōicat multitu-
dini horiuz q iterū habēt in se ipis ꝓprietatē ꝑparatiōis
agens eni solū qū puenit ⁊ patiēti nō est ꝑpatio nō acci
dunt actio ⁊ passio. Et ꝑpatio corpuz ad illud i quo su
mus de passione ē vt sint plena hūoribus mails nā mū
da nō forsitā patiunt ex illo ⁊ corpa debilia iterū patiē
tia sūt ex ea sicut illa q̄ multiplicāt coitū ⁊ corpa dilata-
torū porox humida multe balneatiōis.

Signa. .C.ij.

Ec febris est qeta exterius cōturbans interius
b fm plm pdens ex qua pcipit caliditas ⁊ iflāma
tio fortis. Et est cuz ea magnitudo anhelitus ⁊
eius exaltatio ⁊ costringit multū ⁊ curtat multuz ⁊ freq̄n-
tat ⁊ vehemētia sitis ⁊ siccitas ligue: ⁊ qñqz fit cū nau
sea aut casu appetitus ⁊ si non resistit ei cū comestione
violent interfitiet eū ⁊ dolor oris stomachi ⁊ magnitu-
do splenis ⁊ angustia vehemens ⁊ ingetudo ⁊ fortasse
erit tussis sicca ⁊ casus vtutis ⁊ puenit in ea ad sincopiz
⁊ cōmixtiōez ratiōis ⁊ tēdit qō est sub hipocōdrijs ⁊ fi
unt cū ea vigilie ⁊ mollificatio corporis ⁊ tepor ⁊ quā
doqz accidit cū ea bothor subalbida ⁊ rubea. ⁊ qñqz ē
velocis occitatōis ⁊ accñt cola ⁊ vlcera ⁊ fit pulsus fm
plm frequēs puus ⁊ fit vehemēs fm plm i nocte. Et
qñqz accidit eis dispositio sicut hydropisis ⁊ fluxus vē
tris cholere ⁊ alioz ⁊ est egestio eius lenis feda non na
turalt. Et qñqz ē melancholica ⁊ plm ei⁹ est spumosuz
fetidū ⁊ est i illa aliqd de genere eius qō liqfit ⁊ est yria
ei⁹ aquosa cholica melica ⁊ multotiēs euomūt meliaz.
Cholaz vo plus illa ⁊ sudāt sudore fetido ⁊ hec qdē fe
bris icipit cū accidētib⁹ pdictis cū fortitudie sua ⁊ venit
res ei⁹ ad sincopi ⁊ frig⁹ extremitatū ⁊ spsamū ⁊ alcuzez
Et qñqz est de his febribus pestilētialib⁹ in qua nō pci-
pit eger nec tāgēs ꝓpinquus multitudinē calorīs ⁊ nō al
terat pulsus ⁊ aq̄ magna alteratiōe ⁊ cū hoc ipa est iter
ficiēs velocit ⁊ bexitāt medici in esse eius. ⁊ plm quorū
anhelitus fetet ex istis ⁊ ex ꝑmis moriunt naz putredo
ē iam cōfirmata in corde.

Signa pestilētie. L.iii.

E illis q̄ significāt pestilētiā de rebus q̄ currūt
d cursu cāz est vt multiplicent rhotoni z asubub
in p̄ncipiis autumni z inebul: nā ī dicat pestilē-
tiā indicatiōe cause. z q̄n multiplicat auster z subsolan⁹
in kenit diebus aliquot. Et q̄tiēs videris turbiditatē ae-
ris z nebulositatē eius z existimaueris pluuiā z inuene
ris aerē vacuū siccū z nō pluit tūc scias qđ ꝓpīo hyēis
erit corrupta. Pestilētiā aūt estiuā malignā malā si-
gnificat paucitas pluuie in vere cū frigor deide multipli-
cat auster z ꝓturbat aer aliquot dieb⁹ deide clarificatur
p⁹ ebdomadā vnā nō supra z accit frig⁹ in nocte z ī die
calor est vehemēs z p̄focatio z cōturbatio z calitas. tūc
iā venit pestilētia z expectant febres pestilētie z variole
z bis silia. z silr q̄n estas nō ē vehemētis caloris z ē ve-
hemētis cōturbatiōis hñs matutina alterata z iā p̄teri-
erūt in autūno asubub z ignes z vehizig z alia est signū
pestilentie z aliorum. Et similiter q̄n videris aerē altera
ri in die vno multis vicib⁹ z clarificat aer die aliq̄ z orit
sol clarus z cōturbatur die alio z orit in velaminib⁹ ne
bule que est vt puluis tunc iudica qđ pestilentia acciet.
Sig aūt q̄ sūt fz scītā siccitat cāe sūt vbig. videas ranas
iā multiplicari z videas p̄tilia generata ex putredie iā
mltiplicari. Et de eis q̄ sig̃nt illđ ē vt videas murs z
aialia q̄ habitāt sub tra fugēr ad superficiē terr z exir māi
feste. z videas aialia male nate sic alakaliki z ei silia fu-
gēr ex nidis suis z ire ab eis z fortasse dimittūt oua sua.

Curatiōes febriū pestilētialiū: .L.iiij.

Umma curatiōis eaz ē exiccatio. Et illđ cū
f phlomia z solone vētris. z oz vt icipiat ī ea ad
eūandū: si aūt mā vincēs fuerit sāguiea fiat phl
botomia z si fuerit hūores alij eūent. Et oz vt ifridet
domos eoz z rectifices aeres ipaz domoz aut ifratio
fit vt vallent fructib⁹ odoriferis frīdis z extremitatibus
arboz frīdarū z liniūtis z roratōib⁹ suptis ex fructib⁹
frigidis odoriferis z ex cāfora z aq̄ ros. z sandal z ror
tur dom⁹ eoz omni die aliq̄tiēs z ꝓpe cū aq̄ ros. z đ sa
licib⁹ z nenufare z si fuerit in domo manatōes z roratō
es aq̄ erit meli⁹. Aeris vo rectificationē dicā z admi-
strent eis trocisci đ cāfora z robub frigida z aq̄ lactis a
cetosi z lac acetosuz ablato butyro z aq̄ ros. in q̄ dissolu-
tū ē hū acetosū bonū z acetū cū aq̄ iterū. Et aq̄ frigida plima subito est iuuatiua valde pauca aūt cōseqn
ter exhibita fortasse excitat calitatē. Qđ si res ꝓpon
get ad hoc vt tēdant hypocōdria z infrigident extrema
z plōgent vigilie z pmixtio mētis z vides pect⁹ z qđ ē
sop ipm eleuari z descēdere tūc necesse est administrar re-
gimē trahēs calitatē exterius. Et q̄n cadit appetitus
restaurent ad comestiōem nā plimi eorū qui virilit agūt
sup illud z cōmedūt violēter absoluunt z viuūt z neces
se est restaurare eos sup cibū z oz vt sint cibi eorū ex ace
tosis z desiccatiuis z sint pauce q̄titatis. Cibi nāq̄ eoz
sūt iterū mali q̄r nocet eorū mltitudo inq̄tū sit additō
z nocēt in q̄tū sunt mali. Rectificatiōis aūt pestilētie
pars est fm sāos q̄ sūt in ea z ps ei⁹ est fm sāos z egros.
In illa vo q̄ est fm sanos intētio est vt exiccet aer z fiat
boni odoris z p̄hibeat ei⁹ putredo cū quacūq̄ resit z
rectificet cū xiloaloes crudo z ābra z ture z muscho z
costo dulci z storace z sandaracha z assa z gariofilis z
mastice z glutino albotin z laudano z melle z croco z
bōki z cupsso z iunipo z alusne z lauro z cipis z sqnan
to z sauina z acoro z galia z amigdalis amaris z assa-
ro. Et q̄nq̄ sūt ex istis cōposita. Et aspgat dom⁹ ace
to z assa. Secōdū sanos vo z iterū febricitātes z egros
est sufmigatio cū sādalis z cāfora z cortic⁹ gnatoz z
myrto z mal z cydonijs z bebeno z allegi z tamarisco
z ribes z oz vt mltiplicet suffumigatio.

Preseruatio a pestilētia. L.v.

Portet vt extrahant a corpe humiditates sup
o flue z inclinet rgimen ei⁹ ad exiccatiōez ex om
ni mō z ex mioratiōe cibi nisi exercitio. Oportet enī vt ñ administret neq̄ balneū neq̄ via neq̄ toleret
sitis z rectificet aer cū eis q̄ dixim⁹ z decliet cib⁹ ad ace
tosa z mioret ex eo z sit caro q̄ administrat đcocta in ace
tosis z sumat de albeluen z alcharis z almosos facti cū
aceto z absq̄ aceto cū sumach z aq̄ acreste z aq̄ limo-
nis z aq̄ gnatorū. Et cōdita in aceto iuuatia sūt z ꝓpe
capparis aceto cōdita. Et algeleniabin ex illis est q̄ cō-
ferūt z p̄hibēt ab eis putredinē. Et de illis qb⁹ ex ea fit
euasio est administratio tyriace z mithridati ante eā cū re
liq̄ rgie bono. Et de medicamie facto ex aloe z croco z
myrrha sumatur omni die circiter. 3. i. q̄n ē iuuatiuū.

De variolis. L.vj.

Uandoq̄ accit in san. ebullitō fm semitā putr
q dis cuiusdā de gener ebullitionū q̄ accidūt suc
cis z talia qdē accidētia fiūt p eā ita vt ptes eo
rū ab inuicē discernant z de hoc ē cui⁹ cā ē res q̄si nālis
faciēs ebullitiōez san. q̄re putrefit ab eo illđ q̄ admisceт
ei de rliquis nutrimēti sui mēstrual qđ ē in ꝓgnatiōe: aut
generat ī ea p⁹ illđ ex cibis feculētis z mal đ ill q̄ rarifi-
cāt substātiā ei⁹ z faciūt eā ebullir donec fiat ei substatia
recta fortior p̄ma z magis apparēs sicut illđ qđ nā effi-
cit ī succo vue ita q̄ rectificat ipm faciēdo vinū silis sub-
stātie z iā putruit spūa aerea z fex terrena. Et de hoc
est cui⁹ cā ē res adueniēs extrisecus ebullir faciēs occul
ta q̄ pmiscet hūoris cū sāguie cōmixtiōe exñte ī dispōne
ebullitiōis z statōis sub sole sicut accit apud alteratōez
tpis z ꝓpe veris ab eo qđ ptinet ei de q̄litatib⁹ z ordine

Et variole qdē z morbillus sūt de sūma egritudinuz
aduenietiuz z mltiplicant ī successiōe austrioz q̄n mul-
tiplicat eoz pflatio. Et corp⁹ qdē variolis ꝓpatū est
illud qđ ē calidū z hūidū z ꝓturbate huitatis ꝓpe qđ
parū extrahit de sāguie p phlomiā. Et de cibis sūt ci
bi q̄ faciūt cadere ī variolas velocit z ꝓpe q̄n nō sūt ꝓsu
eti z administrant sup eos medicie z cibi calefaciētes sic
lac z ꝓpe camellarū z eq̄rū q̄ multū repleт ex eis ille q
nō assuetus ē eis: deide bibit vinū plm aut medicias ca
lidas. Et variole qdē sūt q̄si modus qdā crisis. Et
plz qdē accit variole isantib⁹ deide iuuenib⁹ z miorat
earū euētus i senib⁹ nisi pp causas fortes z i regionib⁹
vehemtis caliditatis z huitatis. Et earū euētus in cor
pibus hūidis ē plus q̄z sit iparū euētus i corpib⁹ siccis z
earū euētus i vere plus ē q̄z iparū euētus in hyeme. Et
post ver i fine autūni z ꝓpe q̄n p̄cedit estas calida z sic-
ca z fuerit ille autūnus calidus z siccus. Et variole
nō accit ī cute solū z i eo qđ segtur illđ qđ appz imo ac
cidūt i oib⁹ mēbris silīū ptiū apparētib⁹ z occultis ita
q̄ velamib⁹ z neruis. Et q̄n apparēt variole faciunt
incurere prurītum đinde apparent res sicut capita acu
um silia milio deinde egr diunt z iplent sanie đinđ eua
cuant z fiūt cruste diuersoz colorz deide cadunt. Et
fortasse pmutant variole ad phlegmonez z essere z ad
dubellati q̄ aggr̃gat saniē. Et plm qdē qū apparēt hñt
colorē phlegmonis verūtn q̄nq̄z egrediunt fz colores
diūsos cineritie z violacee z nigr. Uariole. n. sūt spēs
z colores nā de eis sūt albe z de eis citrine z de eis sunt
rubee z de eis sūt virides z de eis sūt violace z de eis sūt
ad nigrdinē đclines. Et virides qdē z violalcee sūt
male z q̄zto plus addit declinatio ad nigr̃dinē tāto ē đ
terius z q̄zto plus sūt decliuioz ad illđ tāto plus sūt de
cliuiores ad malitiā. Et albe qdē sūt melioz z ꝓpe
q̄n sūt pauci nūeri magne q̄titatis facil exit⁹ pauce an

gustie debilis febris: ⁊ vides febrē minui cū earū appi
tōe ⁊ ipaz egrſſiōe ⁊ ē ꝓncipiū exit⁹ earū i tertio ⁊ qō ei
ap,proximat. ⁊ post illas sūt albe magne plis nūeri ,ppin
que absqz ꝓtinuatiōe. Nā ille q̄ ꝓtinuant adiuicē ita
vt ꝓtinuāt i frusto magno carnis hntes latera aut rotū
dā formā sūt male. Et silr itez duplices magne in vētre
vni⁹ q̄rū ē variola alia. Albe vo pue dure ,ppinq̄ diffici
lis exit⁹ lz faciāt existimari i ꝓncipio rei salutē tñ timet i
eis q̄ difficilis fiat earū mastatio ⁊ fiat cū eis mala dispō
egri ⁊ pueniat p eas ad pditionē qm̄ cā in eis ē grossitu
do māci. Et de spebus malaz timorosarū q̄ plerūqz
iterficiūt sūt ille q̄rū diūsificat egressio nā qñqz apparēt
⁊ qñqz occultant ⁊ ,ppe qñ apparēt vilolacee ⁊ silr tena
ces q̄rū opatio nō cessat a debilitate vtutis ⁊ viridificatione mēbri ⁊ nigrificatiōe ei⁹ pdūt. Et si viriditas ⁊
nigredo qb⁹ succedit resudatio nō faciūt cadere vtutez
imo addit cū eis vtus ñ sūt mortifer̄ sz fortasse cader̄ fa
ciūt i vlcera ⁊ q̄ currūt cursu eorū ⁊ vt sit febris deinde
variole salui⁹ ē q̄z vt sint variole ꝓcedētes deide ꝓsequtur
eas ⁊ accidat sup eas febris. Et illō qdē qō plim cōsi
derare oz i esse patiētis variolas ē ei⁹ ābelit⁹ ⁊ ipsi⁹ vox
nā ipa duo qū rmanēt bona ē res salua. Et qū videris
ābelitū patiētis variolas ꝓfitez ⁊ silr patiētis morbillū
tūc existima casū vtutis aut apa diaphragmatī deiō qū
vides siti vehemētē fieri ⁊ āgustia assiduat ⁊ ea q̄ appa
rēt infrant ⁊ variola ⁊ morbill⁹ virides fiūt tūc ia pcipi
tur eger mori ⁊ festinat illō si variole fuerit ō gener̄ eaz
quaz egrſſio ⁊ apitio tardant. Et plimi eoz q̄ moriūt
p variolas moriunt ꝓfocati ex sinātia. Et qñqz moriūt
p casū vtutis cū rasura itestinoz ⁊ fluxu vētris. Et qū
videris violaceas de variolis ⁊ morbillo ,pfundari tūc
scias q̄ supueniet ergo sicopis. Et qñ festinat ad mi-
gēdū san. ⁊ succedit ei vrina nigra tūc est mortifer̄ū pci
pue qñ ē illic casus vtutis. Et fluxus ventris viridis
sāguineus aut lotiuus nō cū casu vtutis ⁊ albumera est
aliqd de variolis ⁊ morbillis. Et m'tonēs qdē variolat
homo duab⁹ vicib⁹ qñ aggrgat mā ad expellendū bis.
Et colozis plūbini sūt variole q̄rū botboz i facie ⁊ pec
toze ⁊ ventre sūt plusqz i crurib⁹ ⁊ pedib⁹ ⁊ sūt male ⁊
signt mām grossā q̄ nō expellit ad extremitates.

Signa apparitiōis variolarū. .L.vij.

Uandoqz añcedūt apparitōez variolaz dolor
q dorsi ⁊ prurit⁹ nasi ⁊ timor i sōno ⁊ pūctio vehe
mēs i mēbris corpis ⁊ ḡuitas cōis ⁊ rubedo in
colore faciei ⁊ occuli ⁊ lachryme ⁊ iflāmatio ⁊ multitu
do alicū ⁊ salt⁹ cū ꝓstrictiōe anhelit⁹ ⁊ raucedo vocis ⁊
grossitudo sputi ⁊ ḡuitas capitis ⁊ dolor capitis ⁊ casa
caz ⁊ exiccatio oris ⁊ āgustia ⁊ dolor iguture ⁊ pector
⁊ tremor pedis apud resupinationē ⁊ declinationez ad
ipsam. Et cū hoc toto febris concluſa.

De morbillo. .L.viij.

Lias qō morbill⁹ ois ē variola chlerica ⁊ nō ē
s differētia iter ea ābo in plimo rliqrū disponuz
nisi qa morbill⁹ ē cholic⁹ ⁊ qō ipe ē mioris q̄sti
tatis ⁊ q̄si ipe nō ptrāsit cutē ⁊ nō est ei altitudo ō q̄ car̄
tur ,ppe in ꝓncipio sui. Uariole vo in ꝓncipio sue ap
pitiōis ē eminētia ⁊ altitudo ⁊ morbill⁹ ē mioz variol⁹ ⁊
min⁹ accit oculo q̄z variole. Et sig̃ appitiōis ei⁹ ,pxi-
ma sūt signis apitiōis variolaz verū lachryme i eo sūt
plur̄s ⁊ āgustia ⁊ iflātio vehementioz ⁊ dolor dorsi mi
noz qm̄ cā ei⁹ in variol⁹ ē frplo san. ⁊ extēdēs venā posita
sup dorsuz nā generatio variolaz est pp multitudiem
san. corrupti ⁊ morbilli pp vehemētiā malitie san. cor-
rupti pauci. Et morbill⁹ sm̄ plim egredit subito ⁊ va
riole aliqd post aliqd.

Signa salutis eius. .L.ix.

Unt sicut sig̃ salutis variolarū nā ille q̄ est velo
s cis ,pcessiōis ⁊ appitiōis ⁊ maturatiōis ē salu⁹.
Et durus ⁊ viridis violace⁹ ē mal⁹ ⁊ q̄ est tarde
maturitatis freq̄ntis sincopis ⁊ āgustie ē pniciosus.
Et q̄ occultat̄ itez subito ē mal⁹ faciēs sincopiz.

Cura. .L.x.

Portet in variolis vt icipiat̄ ⁊ extrahat̄ san. suf
o ficient q̄ cōditiōes fuerit ⁊ simlr si morbil⁹ fu-
erit cū replone san. ⁊ spatiū illi⁹ est vsqz ad q̄rtū.
Sz qñ ,pcedūt variole ñ oz tūc vt admistret̄ phlomia
nisi inueiat vehemētia replonis ⁊ dñiuz materiei: tūc ei
phlotomet̄ q̄ztitate q̄ exiccet ⁊ ꝓuēieti⁹ qdē qō i hac ad
mistrat̄ egritudie ē phlomia ⁊ si phlomet̄ vēa nasi ꝓfert
iuuamētū flux⁹ san. nariū ⁊ tuet̄ ptes supiores ⁊ malitia
variolaz ⁊ est facilis sup infātes. Et qñ necessaria est
phlomia ⁊ nō phlomat̄ itez ꝓplete timet̄ sup ipm cor-
ruptio extrēitatis ⁊ simlr timet̄ qñqz simile illi sup illuz
cui⁹ assiduat̄ extictio ⁊ vēter soluit̄ ⁊ oz vt fiat i eis ciba
tio in ꝓmis cū eis in qb⁹ ē ꝓfortatio cū frpcussiōe ⁊ extic
tiōe absqz ꝓstrictiōe natur̄ ⁊ ispissatiōe san. sicut qō fit ō
iuiubis cū tamaridis ⁊ casiafi. ⁊ cū eo qō fit ex dactilis
imaturis ⁊ ex lētib⁹ ꝓpatis ⁊ issidabegi ⁊ lenificatio ve-
hemēs. Et silr oz vt sit cū istis tamaridi ⁊ q̄ eis ꝓueniūt
Et cib⁹ fact⁹ ex cucurbita ⁊ melō alraki imo oz vt sit nā
lenis i ꝓncipio ⁊ sit itētio i eis qb⁹ lenit̄ tamaridi. Et
si nō obedit cū eis addit̄ sup eos siracost cū facilitate ⁊
cautella ⁊ terniabī aut ifusio prunoz ⁊ ꝓfert q̄ñz si i po-
tu det̄ i ꝓncipio appitiōis vestigioz variolarū pond⁹ .z
iij. de rob dactilorū siluestriū cū vno de trociscis cāfora
tis ⁊ sirup⁹ de dactil' imatis ē vehemētis iuuamēti i hui⁹
hora. Qū ergo ptrāsierit egritudo diē sim ⁊ icipiunt
variole apparere tūc fortasse erit ifrātio cā erroris ma-
gni ex eo q̄ retinet supfluitatē iteri⁹ ⁊ delatiōez ei⁹ sup mē
bra ꝓncipalia ⁊ fortasse nō fit eis pole ,pcedere ⁊ apper̄
⁊ accit iqetudo ⁊ āgustia ⁊ fortasse accit nausea imo oz
vt iuuent̄ supfluitates i hui⁹ dispōne cū eis q̄faciūt ebul
lir̄ ⁊ apiūt oppilatiōes sicut fēiculū ⁊ apiū cū zuccaro ⁊
succ⁹ eoz aut decoctio radicū ⁊ seminū ⁊ fortasse odo-
rat̄ aliqd de croco ⁊ aq̄ ficuū est bona valde: sic⁹ eni sūt
vehemētis expulsiōis ad exteriora ⁊ illō ē vna ō causis
euasiōis a nocumēto eaz. Et de illis q̄ ꝓferūt valde i
hui⁹ mōi hora ē vt sūat̄ lacce ablute. z. v. lētiū excorticā
taz. z. vij. dragagāti. z. iij. deide coq̄z̄t cū lb. 5. aq̄ vsqz q̄
rmaneat q̄rta lb̄ vni⁹ ⁊ det̄ in potu. Et de illis q̄ sunt
vehemētis iuuamēti ad faciēdū appet̄ variolas ē vt su-
mant ficuū citriaz. z. vij. lētiū excorticatarū. z. iij. lacce.
z. iij. dragagāti seis feiculi añ. z. ij. decoq̄z̄t cū lb. 5. aq̄ do
nec rmāeat ex ea fere tertia ⁊ colet̄ ⁊ det̄ in potu de ea ex
pellit ei caliditatē a ptib⁹ cordis ⁊ ,phibet pulsū cordis.

Et oportet vt non approximet ei in hac hora oleuz
aliqō omnino. Et oportet vt regat̄ ⁊ elonget̄ ab aer̄
frigido ⁊ ,ppe i hyeme ⁊ fiat cū illo illō qō sit cū sudāte
frig⁹. n. oppilat pozos ⁊ redir̄ facit mās retro. Et multi
tudo pot⁹ aq̄ frē cū niue ⁊ itroit⁹ i domo vēti mala sunt
valde. ⁊ fortasse phlomia ē mala ppea q̄ frpellit ⁊ puer-
tit illō qō ,pcedit q̄r caueat post duos dies aut tres ⁊ q̄ñ
accit ex cooptura ⁊ calefactiōe q̄si sicopis aut accit sico
pis tūc necessariū ē regimē aeris q̄ attrahit ⁊ reuerti ad
odores cāfore ⁊ sandaloz ⁊ si nō fuerit excusatio qn ō
tegat̄ corp⁹ domui vēti aut aeri frō paulati fiat ⁊ silr qñ
adiutoriū ē cū calefactiōe aut dimissiōe ifrātiōis ⁊ qñ i
cipiūt exire ⁊ nō inuenit̄ cū exitu earū aleuiatio imo iue-
nit̄ caliditas iflata ⁊ ligua ad nigr̄dinē declinis tūc caue
ne calefacias. Et oz vt tu alienes ab habetib⁹ vario-
las ⁊ morbillū ēplatōez vētris i hoc eui ē timor ꝓstricti
onis ābelit⁹ subito: ⁊ q̄ aecit flux⁹ vētris mal⁹ ⁊ mict⁹

sanguis ⁊ i fine eius oz vt ꝓseruet nã ⁊ cibet loco lentiũ sicut sũt lẽtib⁹ elixiatis duab⁹ elixatiõib⁹ cũ renouatiõe aq̃ ⁊ loco lẽtiũ almakid cũ tamaridis ⁊ lẽtib⁹ fris aceto sis ⁊ aq̃ gnatoꝝ ⁊ sũach ⁊ acresta ⁊ bis silib⁹. Medi cie aũt igrossãtes san. ⁊ iffriãtes eũ ꝓhibẽtes eũ ab ebul litiõe q̃ in initio ꝑcipiunt sũt sic̃ rob ribes ⁊ acresta ⁊ aq̃ fructuũ frigidoꝝ ⁊ sirup⁹ alcozi ꝓpe ⁊ sirup⁹ altelea ⁊ si rup⁹ de zumar. Et sirup⁹ qdem alchozi hẽt ꝺscriptiões plures q̃s dixim⁹ in antidotario ⁊ dicem⁹ hic ꝺscriptio nẽ forte mirabilẽ ⁊ est illa q̃ fit cũ aq̃ lactis acetosi itera ti ⁊ vt⁹ ei⁹ est vehemẽs valde. Descriptio hec est.

Sume rob alcozi ptes. ij. si aũt nõ fuerit tibi pñs. Ac cipe alcozi ⁊ fac serrar ipz ⁊ accipe serraturã ei⁹ aut mo le ipm ⁊ misce molitũ ei⁹ cũ medietate sui de sandal in aceto distillato aut in aq̃ acreste pur dieb⁹ aliq̃t deide ꝺ coq̃t in eo decoctiõe cũ facilitate cũ lõgitudie dõec diss soluat: deide exꝑmat ⁊ sũant ꝺ suco ⁊ q̃zto acetũ aut aq̃ acreste ẽ pl⁹ tãto ẽ meli⁹ deide sumat aq̃ adog abstracto butyro mũdificata a sua caseitate adog aut cũ colatiõe vltia q̃ fit dimittẽdo ffrideꝛ aut cũ decoctiõe sicut ẽ deco ctio aq̃ casei dõec sepeꝛ aq̃sitas deide sũat faria ozdi ⁊ fi at exea ⁊ aq̃ lactis acetosi foca ⁊ fiat acetosuz illud foca ꝺide coleꝛ postea sũat illꝺ foca ⁊ sit i eo ꝺ subtili aq̃ oz. ⁊ fiat acetosuz ⁊ q̃zto pl⁹ iterat tãto ẽ meli⁹. Sũant er go de eo ptes. v. ⁊ suat aq̃ pirozũ de seni ⁊ aq̃ cydõiozũ acetosozũ plime aq̃ ⁊ aq̃ gnatoꝝ acetosozũ ⁊ aq̃ pomo rũ acetosozũ plime aq̃ ⁊ aq̃ alzarur ⁊ aq̃ limõis ⁊ aqua prũozũ acetosozũ ⁊ aq̃ dactilozũ in ꝑmis qũ icipiũt ap peꝛ exꝑssozũ ⁊ aq̃ alcozi fcẽtis ⁊ aq̃ mozozũ de seni q̃ ñ maturant itegr ⁊ aq̃ chrysomiloꝝ imaturoꝝ ⁊ acetoso rũ ⁊ succi acrste ⁊ succi ribes ⁊ succi ꝓputioꝝ vitis ⁊ suc ci rose ꝑsice ⁊ succi nenufaris ⁊ succi viol. oiuz añ. tertiã ptis vni⁹ ⁊ succi acetositatis citri ⁊ succi acetositat citrã guli añ. duas. tertias ptis vni⁹ succi coriãdri ⁊ lactuce ⁊ foliozũ papaueris hui ⁊ ẽdiuie ⁊ portulace añ. q̃rtã pt vni⁹ succi foliozũ salicũ foliozuz malozum ⁊ foliozum piroꝝ ⁊ folioꝝ alzarur ⁊ folioꝝ ro. ⁊ foliozũ vge pasto ris añ. q̃rtã ptis vni⁹ succi herbe birci ⁊ ro. siccarũ ⁊ ne nufaris sicci ⁊ succi bberis sicci ⁊ seis ẽdiuie ⁊ se. lactuce ⁊ balaustiarũ ⁊ nẽufaris añ. medietatẽ decie ptis vni⁹ ⁊ succi mẽte hũide sextã ptis vni⁹ ⁊ succi berberoꝝ humi dozũ medietatẽ ptis aggr gent medicie ⁊ succi ⁊ ꝓponã tur sup ignẽ ⁊ ponant i eis de lẽtib⁹ ptes q̃ttuoz ⁊ de oz deo excoziticato ptes. ij. ⁊ de sumach ptes. iij. ⁊ de gnis gnatoꝝ ptes. iij. ⁊ decoquãt oia ad ignẽ dõec remaneat medietas deide dimittat dõec iffrideꝛ ⁊ ꝑriceꝛ fortiter ⁊ coleꝛ ⁊ sumat de cãfora ad õne pond⁹. ccc. z. põd⁹. aur i. ⁊ terrat canfora ⁊ puluerizeꝛ sup radicẽ cucurbite: aut kimie ⁊ fũdat sup ea medicia cũ facilitate deide liget ca put ei⁹ cũ re vehemẽtis fortitudis deide ponat sup ꝓ unas dõec sciat q̃ fortitã feruet ⁊ ꝓcutiat ⁊ ponat i vitrea ta ⁊ stringatur caput eius vt nõ pdat cãfora ⁊ lutetur ⁊ dosis ei⁹ sit vsq̃ ad. z. x.. Et de hoibus ẽ q̃ ponit i ea spice ⁊ zinziberis ⁊ se. feniculi ⁊ anisi ⁊ cipi ⁊ pipis ptes eq̃les sim q̃ntitatẽ q̃ ei videt. Et qñ egrediunt variole cũ cõpleméto ⁊ ptrãsit septimus ⁊ appz i eo maturatio tũc necesse ẽ vt rõpant cũ acub⁹ de auro ⁊ auferat hui tas cũ cotto. Salitio aũt necessaria ẽ ⁊ quz volueris salire tũc elonga salitionẽ ab eis q̃s erupisti de magnis dolorosis ex ꝓpinq̃: illꝺ. n. facit dolorẽ imo sali illas q̃ sũt ꝑter eas ⁊ dimitte claudẽs cũ eo viã orificioꝝ suozũ dõec sugãt salẽ suũ ⁊ nõ saliant ãte ꝓplemẽtũ maturatio nis: illꝺ eni fortasse faciet accidere dolorẽ vehemẽtez ⁊ apa. Et salitio qdẽ ẽ ꝛs q̃ ẽ necessaria postq̃z matura tur ⁊ illꝺ qdẽ fit cũ aq̃ sal in q̃ est vt⁹ croci. Et si aq̃ il la ẽ aq̃ ros. tũc ẽ meli⁹. Et aq̃ in q̃ decoquunt tamaris c⁹ ⁊ lẽtes ⁊ rose deide salit ẽ vltima ⁊ ꝓpe si ponũt iterũ in ea cãfora ⁊ sãdali hec eni salitio maturat ⁊ exiccat ⁊ facit cadeꝛ cũ velocitate. Et suffumigatio cũ tamaris co ẽ iuuatiua valde. Et i hyeme oz vt applicet eger icẽliõi ex tamarisco. Et qñ variole sũt vehemẽtis buj tatis tũc necessaria ẽ suffumigatio cũ myrto ⁊ folijs ei⁹.

Et de r̃gimie bono apꝺ maturitatẽ variolarũ puarũ ⁊ magnã volũtatẽ exicatiõis earũ ẽ vt dormiat patiẽs variolas sup farina rizi ⁊ milij ⁊ ozdei ⁊ fabaꝝ ⁊ magis cõueniẽs est vt põas ipaz ipletionẽ culcitre q̃ sit rara in q̃ penetret vt⁹. Et folia cupressi sũt bona in hoc ⁊ oleũ malũ ẽ in hac hora qm̃ ꝓhibet exicationẽ ⁊ qñ icipiũt variole exiccari tũc oz vt liniat sup eas ex medicinis p̃ dictis cũ vtute croci. Et qñ accidũt ex variol ulcera ꝓfert vnguẽtũ albũ ⁊ ppe ꝓmixtũ cũ aliq̃tulo cãfore ⁊ rasura radicũ cane cũ aq̃ ros. aut rasura vẽarũ arboris salicis aut arboris alzarur. Et qñq̃z cõfert vnguẽtũ de ceruſa ⁊ lithargyrio. Et qñ sũt in naso cruste ꝓfert ce rato factũ cñ oleo ros. puro cũ vtute ceruse ⁊ climie. Et administratio alicui⁹ olei post exicationẽ ⁊ apud ulce rationẽ ẽ bõa apud exicatiões qdẽ cũ eo qꝺ facit cade re cũ velocitate ⁊ apꝺ ulcerationẽ ppea qꝺ ipm ẽ mate ria emplastri ⁊ vnguẽti.

Unguentũ quidẽ rubeũ bonũ ẽ ad ulcera variolaꝝ.

De obseruatiõe mẽbrozũ ⁊ defensiõe eoꝝ a nocuñ tꝺ variolarũ ⁊ morbilli. .L.xi.

Embra q̃ oz custodiri a nocuñto variolaꝝ sũt m sicut gutur ⁊ occulus ⁊ ptes supiores nariuz ⁊ pulmo ⁊ itestina hec ei mẽbra sũt illa q̃ ulcerãt. Fortasse eni occulus destruit ⁊ fortasse accit i eo albu go. In gutture ꝺo fortasse accidit ꝑfocatio ⁊ fortasse accidũt ulcera q̃ ꝓhibẽt deglutitionẽ i meri ⁊ fortasse p ueniũt ad hoc vt sit illic corrosio pnitiosa. In supioribꝰ ꝺo ptib⁹ nariũ fortasse accidũt ulcera q̃ stringũt meat⁹ odoratus. In pulmone aũt accit fortasse ex bothoz variolarũ ⁊ morbilli cõstrictio anbelit⁹ vehemẽs ⁊ for tasse faciunt cadere i ptbisiz qũ ulcerat. In intestinis fortasse accit excoziatio cui succurer ẽ difficile. Conseruatio aũt oculi melioz est vt fiat alcohol oculo cum al muri ⁊ aq̃ coriãdri ⁊ aq̃ ros. in q̃ iã posita sũt sumach ⁊ cãfora ⁊ ꝓpe in ꝑmo die ⁊ cũ almuri solo. Et silr fiat alcohol cũ alcohol nutrito ex aq̃ coriandri ⁊ aq̃ sũach posita i ea cãfora ⁊ succus pulpe gnatoꝝ ẽ bon⁹ iterũ i ꝓncipio. Qñ ꝺo appent tũc facer alcohol cũ aq̃ ros. ⁊ cãfora ẽ magis ꝓueniẽs ⁊ dictũ ẽ q̃ facere alcohol cũ napta alba ẽ bonũ i hoc. Et oleũ de fisticis ẽ de eis q bus vtunt mlieres i regiõe nostra post variolas ⁊ euen tũ nocumẽti i oculo ⁊ erradicat caliginẽ si fuerit ⁊ recti ficat oculũ ⁊ collyriũ albũ ẽ bonũ valde apud appariti onẽ bothoz. Cõseruatio autem oris ⁊ gutturis est sicut suctio gnatoꝝ ⁊ succtio gnozũ etus i ꝓncipio ⁊ suc tio mozozũ de seni ⁊ gargarizatio cũ rob eoꝝ ⁊ ꝓprie qñ ꝓquerit de dolore i eis ⁊ tũc oz vt lãbat de rob eozũ aliq̃d post aliq̃d. Sed supiozes ptes nariũ cũ epithi matiõe ex memithe ⁊ sãdal ⁊ rob acreste ⁊ aceto. ⁊ odo rare aceta solũ ẽ vehemẽtis iuuameti. In cõseruatione ꝺo pulmõis ñ ẽ q̃ sit sicut loboc ex lẽtib⁹ leue cũ semie papaueris. Intestina aũt plim qdẽ oz vt ꝓseruent p⁹ icepitiõez cũ stipticis ⁊ qũ icipit solo vẽtris in fine egri tudis cureꝛ cũ trociscis de spodio ⁊ ribes ⁊ trociscis de semine acetose.

De eradicatiõe vestigiozũ variolarũ. .L.xii.

A hoc qdẽ loq̃mur vice alia qũ loq̃mur ꝺ de i torratiõe nũc ꝺo dicem⁹ illꝺ qꝺ est magis cõuẽi ens ⁊ magis ptinẽs. Et ꝺ eis q̃ erradicãt vestigia variolarũ iterũ sũt radices arũdinũ ⁊ sarcocola ⁊ se

mẽ melõis ⁊ cortices ei⁹ exiccati ⁊ rizi ablutũ ⁊ aq̃ ordi ⁊ albumẽ oui ⁊ creta rara vl̃ lutũ ⁊ litargyriũ ⁊ zuccar tabarzet ⁊ amilũ ⁊ amigdale dulces ⁊ amigdale ama re. Et de oleis oleũ de lilio ⁊ oleũ de fisticis ⁊ adeps asini cũ oleo roſ. ⁊ q̃ sũt ei simlia ⁊ aq̃ q̃ fit in vngula ca meli q̃ assat ẽ vltima. Et de illis q̃ sũt fortiora ẽ spu ma maris ⁊ lapis piperis ⁊ cost⁹ ⁊ ãmoniacũ ⁊ tus ⁊ sa po cũ baurach ⁊ ossa vetusta adusta semẽ rhaphani fa ria rhaphani exiccati aristologia lupini. Et ō cibis f ctificãtib⁹ colorẽ plũbeũ sũt ḡnata dulcia ⁊ cicer ⁊ vinũ bonũ vitelli ouorũ sorbiliũ i⁹ gallie ⁊ alcubugi ⁊ aldu ragi i piguati. Et oz vt assiduet habẽ ea balneatiõe. ⁊ de cõpositis ẽ vt sũas ossiũ adustoz ⁊ stercoris ouini ãtiq ⁊ ostracorũ nouorũ ⁊ ãli ⁊ seis melõis ⁊ rizi ablu ti ⁊ ciceris oiuz añ. ptes. x. ⁊ ḡnorũ alben ⁊ lupinorũ ⁊ costi ⁊ aristologie lõge oiuz añ. ptes. v. ⁊ radicis arũdi nis sicce ptes. xx. fiat ex eis epithima cũ aq̃ melõis aut cũ aq̃ cucũeris siluestris aut cũ aq̃ oz. aut cũ aq̃ fabarũ ⁊ liniat cũ eo mẽbr̃ ⁊ abluat i mane cũ decoctiõe viol.

Aliud ostracorũ nouorũ ossiũ ãtiquoz radicis arũ dinis p̃sice amili seis melõis rizi abluti ḡnorũ ḡnatoz costi ptes eq̃les fiat ex eis gumera ⁊ iterũ lupiui ⁊ cicer nigrũ liniat cũ eis.

De Febribus apatum. .C.xiij.

Am sciuisti dispõnes febriũ q̃ sequnt apata ap
i parẽtia ⁊ q̃ sũt ſz plm de genere febriũ diei qũ apata ista ſm plm nõ pueniãt ad coz nisi cũ ca lefactiõe sua absq̃ sua putredie ⁊ plm qdẽ horũ ẽ a ca usis p̃mitiuis. Qũ aũt puẽit putr̃do eoruz ad coz pp suã magnitudinẽ aut pp suã p̃piqtatẽ fit febris fortasse nõ de gener̃ febris diei. Et plm qdẽ siliũ horũ nõ fit nisi a causis afficedẽtib⁹ corporeis ⁊ r̃plonalib⁹ crudis ⁊ qñq̃z fiũt ex vlcerib⁹ ad q̃ attrahunt materie maligne ⁊ r̃tinent in carnib⁹ mollib⁹. Febres aũt q̃ sequnt intrin seca apata fortasse nõ fiũt ex applicatiõe calefactiõis ad coz sine putr̃die. ⁊ vehemẽtiores qdẽ febris fiũt ab apa tib⁹ itrisecis qñ sũt ex gener̃ herisipile in qbusdã viscerib⁹ ⁊ extẽdit dolor ⁊ sitis ⁊ iflatio ⁊ sign̄t ea sign̄tio est pmix tiõis cholẽ plme cũ san. ⁊ hec apata itriseca sũt sic̃ apata cer̃bri ⁊ velaminũ ei⁹ ⁊ stomach auris ⁊ gutturis qñq̃z. ⁊ in velamie qō seq̃t pect⁹ ⁊ epe ⁊ r̃ne ⁊ vesica ⁊ matrice ⁊ itestinis ⁊ q̃ sũt eis silia. ⁊ diũsificant febres eorũ i vehe mẽtia ⁊ debilitate ſm p̃pinqtatem cordis ⁊ longitudi nem ⁊ eorum iterum febres que sunt in membris car nosis est febris vehementior ⁊ eorum febris que sunt i pãniculis ⁊ eorum silibus ẽ debilior ⁊ eoz q̃ sũt i vici nitate arteriarũ febris ẽ vehemẽtior ⁊ eorũ q̃ sũt i vici nitate venarũ solũ febris ẽ debilior. Et nõ eũant iste fe bres a piodis ſm mãs q̃ effunduntur ad apata earum piodi nãq̃z earũ sũt ſm generationẽ earũ ⁊ ſm motum ip̃arũ ⁊ ſz attractionẽ calatis ⁊ doloris ad ea: vnicuiq̃z eni bũori ẽ piodus q̃ sibi cõuenit. Et scias q̄ multo tiẽs sanat apa i pl̃es. ⁊ alijs ⁊ remanet febris ⁊ sign̄t tunc q̄ mũdificatio nõ accit. Et iste qdẽ febres qñq̃z p̃lõ gant ⁊ pducũt ad ethicaz ⁊ p̃pe qñ apata sũt in epe.

Ille vero q̃ sunt i velaminib⁹ cũ cõfirmant nõ expec tant vsq̃z ad ethicam.

De signis earũ ⁊ ip̃arũ iudicijs. .C.xiiij.

Um febribus ex apatib⁹ intrisecis iueniunt trs 1
e sp̃es signorũ ⁊ accidẽtiũ. s. signa ⁊ accidentia si- 2
gnificãtia mẽbrũ ifirmũ ⁊ sig̃ ⁊ accidẽtia signifi 3
cãtia mãm ⁊ signa ⁊ accidẽtia sig̃ntia dispõnez ifirmi. Prima aũt signoz sp̃es ẽ sicut pulsus frinul ⁊ dolor pũ gitiuus apatis i ptibus pectoris ⁊ silr tussis sicca i p̃mis ⁊ hũida ho ⁊ q̃ sunt illis silia. de signis pl̃esis sig̃ntibus apa in ptib⁹ pectoris ⁊ ad sũmũ dolor ⁊ ḡuitas in mem bro ⁊ ẽ calidi⁹ r̃ligo mẽbris addita calefactiõe nõ p̃sue ta. ⁊ sicut spasm⁹ qm̃ ip̃e mltotiẽs assotiat apatib⁹ calis in mẽbris neruosis. Species vo scda ẽ sicut sig̃tio ve hemẽtie febris tertiane sig̃t qō mã ẽ cholica. Accidẽ tia vo ifirmi sũt dispositiões q̃ idicãt ei⁹ salutẽ aut idicãt ip̃i⁹ mortẽ. Et mẽbra qdẽ occulta diũsificant in faciẽ do febres ⁊ r̃cipiẽdo eas ⁊ p̃ durationẽ earũ ⁊ ip̃arum piodis ſm magnitudinẽ eoz in se ip̃is ⁊ magnitudiem vẽarũ eaz ⁊ ſm mẽbra sua nã in mẽbris itrisecis sũt q̃ sũt p̃pinq̃ cordi ⁊ vehemẽtis cõitatis sic̃ valamẽ ⁊ pul mo. ⁊ de eis sũt q̃ sũt lõginq̃ a corde ⁊ debil̃ p̃mũitatis sicut r̃nes: ip̃i ei nõ sẽp faciũt pp apata sua febres fortes neq̃z p̃tinuas ⁊ mltotiẽs qdẽ sũt iterpolate ⁊ sũt ō gene re febriũ p̃mixtarũ ⁊ febriũ tertianarũ ⁊ q̃rtãe ⁊ qntãe ⁊ sextãe ⁊ fiũt cũ eis rigor ⁊ horripilatio ⁊ ãbiguuz fit esse earũ ⁊ sig̃t eas ḡuitas in loco r̃nũ ⁊ in ptib⁹ alchati ⁊ dolor ⁊ p̃petas caltatis in mẽbro maioris consueta.

Qũ aũt aggregat in mẽbro vt sit p̃rimum p̃ncipali aut fortis cõitatis cũ eo aut vehemẽtis sẽsus ⁊ ẽ nervo sũ tũc cũ vehemẽtia febriũ cõmitãtiũ apata ei⁹ accidũt ei ig̃etudo magna ⁊ spasm⁹ ⁊ fortasse cõmittant ip̃m ac cidẽtia extranea sicut apata matricis assotiat eni ei cuz febre sода ⁊ dolor ceruicis. Et calditas qdẽ q̃uis i flent in eis apatib⁹ tñ nõ ẽ valde vehemẽtis acuitatis si cut ẽ in causonide nisi sit r̃s magna ⁊ cã in eo est qñ pu tredo nõ ẽ spsa neq̃z mota ad exteriora. ⁊ pulsus qdem in febrib⁹ apatũ itrinsecorũ ẽ pulsus febriũ putredis p uus in p̃ncipio velocis cõstrictiõis apō statũ deide ma gnificat ⁊ fit velox ⁊ spissus ſm mẽbrũ ⁊ mãz ⁊ ſm qō sciuisti deide erit vndosus ⁊ sin⁹ ⁊ faciẽs ſm mẽbruz in neruositate ⁊ carnositate sua. Et vrina ſm plm est ad albedinẽ declinis ⁊ paucitatẽ ticture pp decliatiõez ma teriei ad apa ſm qō sciuisti.

Cura earum. .C.xv.

Ratio harũ febriũ ẽ curatio febrũ acutaz p⁹
c curationẽ apatuz. Radix eni i eis ẽ cura apatis cũ obseruatiõe cure febris de infratiõe ⁊ hume ctatiõe. Et in his febrib⁹ nõ cõcedit pot⁹ aq̃ frigide neq̃z itroitus balnei. Et si fuerit apa herisipila lz vt fiat positio rerũ frigidarũ ⁊ ifridatarũ actu de foris sup ip̃z sicut succus lactuce ⁊ sepuiue ⁊ portulace cũ aliq̃tulo de sauich ordei albi q̃ sine cessatiõe ifrigident̃ sup niuẽ ⁊ pmutent̃ ⁊ fortasse pmiscet cũ eis oleũ omphacinum aut oleũ rosaceum. Et si comederit lactucas ablutas infrigidatas ptransit ⁊ iuuat cũ eis.

De dispõnib⁹ febriũ cõpositarũ. .C.xvi.

Ebres q̃q̃z cõponunt ad inuicẽ. Fortasse
f eni cõponant ex eis sp̃es igredientes in genera elõgata sicut cõpositio febris ethice cũ febr̃ pu trida. ⁊ q̃q̃z cõponunt sp̃es ex eis i genere p̃rimo con uenientes sicut ẽ ꝓpositio sperũ febriũ putredis sicut terti ana cũ phl̃atica vtpote febris noiata hemitrite⁹ ⁊ sicut cõpositio febriũ apatũ. Et q̃q̃z ꝓponunt de eis sp̃es cõuenientes i sp̃e sicut ꝓpositio duarũ tertianarũ ⁊ duaz q̃rtanarũ ⁊ triũ q̃rtanarũ. Quare fiũt due tertiãe i appi tiõe dispõnis ſm porismos phl̃atice ⁊ tres q̃rtane i po rismis phl̃atice. Et q̃q̃z ꝓponunt tres de febribus tertianis si igit̃ fuerit ſz coalternatiõez erit porism⁹ i die iij. vehemẽtior q̃n ptinet ei piodus diei p̃mi ⁊ inceptio diei tertij ⁊ silr in die qnto. Et simlat hec hemitreteo sic cũpositio duarũ tertianarũ silat porismis phl̃atice. Et pp huiusmõi nõ oz vt tota occupatiõe occupet cum porismis imo oz vt occupet cũ accidẽtib⁹. Et q̃q̃z accidit si fuerit febres iste tertiane pure vt festinent porismi earũ ad cõtentam. i. ad illaz q̃ fortior ẽ ita vt destruatur debilior earũ prius ⁊ q̃q̃z sig̃t cõpositonẽ reditio

horripilatiõis post quietem. Et turpe qdẽ ẽ medico scienti significationes cuiuscz febris ꝛ accidẽtia eius vt nõ pcipiat cõpositionẽ a ꝑmo die aut secũdo. Et cõ positio febris ethice cũ febre putredis ẽ ex illis q̃ valde ãbigua sunt qñ ipi vident iterpolatiões ꝛ iceptiões rigo ris ꝛ horripilatiõis ꝛ rẽdtiõz sudoris si fuerint ꝛ horas pticulares q̃re existimãt q sint illic febres putredis tãtũ insepabiles aut cõposite ex cõtiua ꝛ ifpolata. Et qñz cõtinuat cõpositio ita vt appeat febris vna continua si milis q̃ similat sinocho ꝛ tũc qdem nõ est excusatio re ditiõis ad significatiões. Et si fuerit poꝛissimi breues nõ cõsequt eoꝛũ ꝓtiuatio nisi ꝑ rẽ magnã de multitudie numeri eoꝛũ ꝑꝑe ꝛ fortasse vides interpolatiões harum febriũ lõgas. Et qñ ꝓpõunt febres diuerse sicut bẽi trite⁹ erradicat postrema eaz ꝛ remãet chrõica pura si ue sint due interpolate aut due cõtinue aut iterpolata ꝛ cõtinua. Et qñqz cõponit cũ hemittriteo alia tertia na ꝛ phlatica ꝛ melancolica nã si est cũ ttiana erradicat tertiana ꝛ pur⁹ fit hemitrite⁹ ꝛ si est cũ phlatica aut mli ca erradicat hemitrite⁹ ꝛ depurat phlatica ꝛ silr melan colia. Et qñqz accit cõpositio in eis sm modũ aliũ ꝛ est vt cõponat iterpolata ꝛ cõtinua diuisi generis. aut ꝓue niẽtes ãbe in eo aut cõueniẽtes in spẽ sicut tertiana pio dica cũ tertiana isepabili ꝛ sicut cõponunt due iterpola te silr cõponunt due cõtinue. Quidã aũt existimaue rũt q due cõtinue nõ cõponunt sicut due tertiãe qñ qñ mã est intra venas nõ est possibile vt diuersificet illõ i q̃ accit putredo: putredo eni est ꝓ cedẽs in toto ꝛ hec sen tẽtia nõ est de illis q̃ necessaria sũt ꝑculdubio apud me qm̃ putredo icipit ꝑculdubio ex loco deide spgit deide currũt iditia vehemẽtie ꝛ interpolatiõis sm gdationez putredis ꝑme ꝛ sm eam sunt ei mot⁹ nõ ergo elõgat qn accidat putredo cui sit dominiũ aliqd incipiens in pte materierũ cui nõ sit dominiũ sequẽdi aliud imo aggre gat in ea vt incipiat ꝛ vt sequat simlr q̃re erit ei gdatio te poris q̃ expit. Et species qdẽ eõpositiõis febriũ sunt tres itrans ꝛ coalternata ꝛ cõmunicãs. Et intrãs est vt igrediat vna earũ sup alterã. Et coalternata vt ingre diat post erradicationẽ eius. Et cõicans est vt incipiat cũ ea. ꝛ cũ videris febrẽ cõclusam ꝛ est in ea rigoꝛ ꝛ nõ sudoꝛ ꝛ fortasse accidit in rigoꝛib⁹ plurib⁹ sudoꝛ vnus tunc testifica cõpositiõem in ea. Et silr cũ videris in cõclusa supfluitatẽ in frigoꝛe extremitatũ ꝛ rigoꝛe ſz pũ de ãbob⁹ tũc fortasse ẽ incõclusa.

De hemittriteo. C.xvij.

Emitriteus est febris cõposita ex duab⁹ febrib⁹
b quaz vna est tertiana ꝛ altera ẽ phlatica ꝛ fit in die vno poꝛissimus tertiane ꝛ quotidiane simul. Aut sm semitã cõitatis ꝛ iuentiõis. Aut sm semitã co alternatiõis ꝛ vicinitatis. Aut sm semitã itroitus. Et de diuisionib⁹ difficilioꝛ ad cognoscẽdũ ẽ ꝑma deinde secunda. Et qñqz sunt febres due cõtinue qñ due putre dines sunt intrinsece ꝛ qñ due sũt piodice erradicant qñ due putredies sunt extrisece ꝛ qñqz ẽ cõtina cholica qa eius putredo ẽ intrinseca ꝛ phlatica ẽ ecõtrario ꝛ qñqz est ecõtrario. Et qdã ponunt hemitriteũ purũ febrẽ cõ positã q̃ fit ex tertiana extrinseca ꝛ phlatica itrinseca ꝛ il lam q̃ est ꝑter eã nominãt nõ purã. Et nõ est illud de illis in qbus supflua occupatio sit bñda. Et fortasse ãcedens ad putredinẽ ẽ cholica: ꝛ fortasse ãcedens ad putredinẽ est phlatica ꝛ fortasse veniũt silr. Et itrerũ qñ qz ẽ mã faciens febrẽ phlaticã magis dñans ꝛ qñqz est mã faciẽs febrez cholericã magis dñans ꝛ qũocũqz sit mã phlatice ponit poꝛissimos cholerice lõgioꝛes ꝛ tar dioꝛis crisis ꝛ mã cholerice ponit poꝛissimos phlgemati ce ecõuerso. Et fortasse extẽdit hemitriteus longo tẽ poꝛe s. vsqz ad vij. menses ꝛ supra. ꝛ qñqz sit ex hemitri teo egritudo acuta. ꝛ qñqz est hemitriteus de febribus magis iterficientib⁹ qm̃ pducit ad ethicam ꝛ egritudies chronicas ꝛ difficiles.

Signa hemitritei. .C.xviij.

Agis ꝓpriũ signoꝛũ eius ꝛ ꝑmuz eoꝛ licet ne
m cessaria sint cõparia alia ẽ vt sit spatiũ huius fe bris i vno duoꝛũ dieꝛũ longius spatio tertiane ꝛ magis qeta deide sit i die alio leuioꝛis poꝛissimi ꝛ pau cioꝛũ accidentiũ. Et qñqz iterat i ea horripilatio ſz plz aliquotiẽs ꝓ illud qd accidit de pugna duarũ mãerũ aut itroitu vnius earũ sup alterã. Et fortasse accidit hec iteratio tribus vicibus aut q̃tuoꝛ ꝛ iam calefiũt mẽbra aliqua horripilatiõe fixa adhuc. ꝛ ex hac qdem q̃ ẽ he mitriteus corpus nõ mũdificat itregre ꝛ qñqz fiũt prin cipiũ eius ꝛ augmẽtũ ipsius vehemẽtis cõmotiõis ꝛ ꝑ prie qñ fuerit cõicatio: aut fuerit introit⁹ i hui⁹ hora: tũc eni fiũt horripilatiõi redditus ꝛ ẽ status lõginqus ꝛ cũ existimat qd corpus iã calefactũ est ꝛ febris hẽt statuz inuẽis horripilationẽ rdeũtẽ ꝛ ista accidẽtia sũt ꝓ pu gnã hũoꝛũ. Et stat⁹ qdẽ huius egritudis in horis p ticularib⁹ ꝛ vlibus est ãte statũ phlatice ꝛ velocioꝛ statu eius ꝛ tardioꝛ statu cholice qm̃ caliditas nõ expãditur nisi cũ laboꝛe ꝛ ꝓprie in ꝑmis ꝛ fit fortis ei⁹ acuitas aꝑ statũ ꝛ silr fit declinatio lõga ꝓ illud qd accidit de stati onib⁹ quas efficit reluctatio vni⁹ duaz matierũ cũ alia ꝛ parũ qdem tepescit cũ sudoꝛe. ꝛ in hac febre dies ter tius de dieb⁹ eius est similis ꝑmo ꝛ q̃rt⁹ scõ. Et qñz cadit significatio sup hemittriteũ ex modis diuersis naz qñqz accidit ex cõsuetudinib⁹ ꝛ qñqz accidit ex accidẽ tibus. Et casus cõsuetudinũ est sicut si in coꝛpoꝛ ho minis multiplicet cholꝛa ꝛ putredo ei⁹ deide vtat ꝺlitis ꝛ dimittat exercitia ꝛ vtat cibis de spẽb⁹ rgimis generã tib⁹ phlegma aut multiplicet in coꝛpe hominis phleg ma ꝛ putredo eius deide exercitet plurimũ ꝛ vtatur eo qd generat cholerã de spẽb⁹ rgimis si fecerit necessariũ etas illõ i eo ita vt fiat adolescẽs p⁹ pueritiã ꝛ dñium hu miditatis aut fiat senex p⁹ iuuẽtutẽ ꝛ acuitatẽ cõplonis. Ex accidẽtib⁹ vero sicut ẽ pulsus ꝛ vrina ꝛ ꝓcessio eius qd ꝓcedit ex vomitu ꝛ egõne ꝛ dispõne digõnis ꝛ sig eius ꝛ dispõ sitis ꝛ dispositio tactus ꝛ dispõ horripilati onis ꝛ rigoris ꝛ dispositiões boraruz ꝛ poꝛissmoz. Pulsus aũt fit i ea minoꝛis magnitudis ꝛ velocitatis ꝛ frequẽtie q̃z ille q est i tertiana ꝛ cõtrarie earũ sũt mio res q̃z ille q̃ sunt i phlatica. vrina vero ẽ tarde digõnis ꝛ vomit⁹ est pmixt⁹ ex cholera ꝛ phlate ꝛ egestio est per mixta ex cholera ꝛ phlegmate. De dispositione au tez calefactiõis ꝛ frigoris ꝛ sitis ꝛ horripilationis ꝛ ho rarũ poꝛissmoz iã locuti fuim⁹ qd oportuit ꝛ nõ expec tatur statio sup dñantez duoz humoz nisi ꝑ vincẽtẽ ex sigtionib⁹ nã si dñat phlegma sũt poꝛissmi longioꝛes ꝛ horripilatio mioꝛ ꝛ coarctatio ꝛ ꝑpe i pulsu foꝛtioꝛ ꝛ extremitates sũt velocioꝛes ad suscipiẽ. frig⁹ i ꝓncipijs egritudis ꝛ tardioꝛis mũdificatiõis a suo frigoꝛe ꝛ sitis est mioꝛ ꝛ vomitus cholere minoꝛ ꝛ vrina vehemẽtio ris albedinis ꝛ cruditatis ꝛ sudoꝛ mioꝛ ꝛ etas pueritia aut senectus ꝛ complo corpis sigt eã ꝛ silr cõsuetudo ꝛ que currũt cũ ea. Et si dñat cholera sunt poꝛissmi bre uioꝛes ꝛ extremitates velocioꝛs ad calefactionẽ ꝛ sitis ꝛ vomitus cholere plus ꝛ sudoꝛ magis exuberãt ꝛ foꝛ tasse declinat ad horripilationez que est sicut rigoꝛ ꝛ fit vrina vehemẽti⁹ tincta ꝛ etas est iuuẽt⁹ ꝛ cõplexio coꝛ poris qñqz significat eam ꝛ similiter cõsuetudo ꝛ q̃ cur rũt cũ ea. Et qñ equãtur duo humoꝛes frequẽtantur significatiões ꝛ ẽ horripilatio pura cõpleta ñ rigoꝛ ꝛ nõ puenies ad rigoꝛẽ. Et qñ cõpositio est manifestioꝛ i

ptodica ⁊ cōtinua q3 plures hoīuz appzopziāt nomie hemitritei puri ⁊ est cōtinua: ipa phlegmatica ē rigoz debilioz qm mā extrinseca est cholerica ⁊ nō est cōtrarium ei ex pte phlegmatis extrinseci cū ea in eo qō necessariū est de rigoze sed est debilioz ⁊ fortasse iterat i ea frigus ⁊ bozzipilatio ita vt faciat errare in statu sicut scis ⁊ multiplicat in ea caliditas viscerū ⁊ vētris cū frigoz extremitatū ⁊ fit pulsus vehemētiozis puitatis ⁊ raritatis. Si aūt cōtinua est ipa cholerica nō fit rigoz neq3 magna bozzipilatio ⁊ fit pulsus maioz ⁊ velocioz ⁊ angustia vehemētioz. Et si cōponunt due cōtinue nō erit rigoz oio. Et accit tertiane cōtinue vt alleuiet ante aleuiationē3 phlatice licet nō redeat ante ei⁹ reditiōem.

De cura hemitritei. .C.xix.

Eccessarium est in hemitriteo vt vehemētē habeas solicitudinē in euacuando materiam sm speties euacuationis ex solutione ventris ⁊ vomitu ⁊ puocatione ⁊ sudatione pluscq3 vehemētia que est p extinctiua. Et cū solutiuis oz vt cōueniat digō nisi sint ex genere q leniūt naturaz ⁊ soluūt ⁊ nō ingetāt sicut aqua lubleb cum geleniabin si fuerit illud qō supat phlegma ⁊ sicut tereniabin ⁊ siracost ⁊ infusio tamarindi ⁊ sirup⁹ viol. si dominās fuerit cholera ⁊ sicut qō cōponit ex istis si fuerit duo hūozes quasi pares. Et post appitionē digestiōis si euacuatio fiat humozis cū fortib⁹ ptrāsit ⁊ vomit⁹ oz vt sit iterum sm hūozē dominātē aut ex aq raphāi cū sirupo acetoso calido aut sirupo acetoso cū aq calida ⁊ puocatio oz vt fiat cū eis i q b⁹ ē eqlitas ⁊ qū festiat in potādo decoctiōes āte digōnem timetur sirsem. Medicie vero iuuat iue i via pueniente ad statum ad rectificandaz materiā ⁊ maturādum ipam ⁊ succurrendum nocumētis eius. Ex singularibus est apsinthium verū post septimuz ⁊ appartionē digestionis ita vt sit romanum qō ex ipo bonum est: ⁊ qum tu festinas cū eo mouet humozes ⁊ non euacuat eos qūcq3 sumitur facit accidere angustiā ⁊ tristitiā ⁊ nauseam deinde reuertitur super eos cū sua caliditate ⁊ exicat eos ⁊ cū sua stipticitate facit eos pigros. Et Gal. quidem ⁊ qui ante eum fuerunt curauit eos cum aqua ozdei in qua est virtus piperis. Et dixit quidā priozū medicozū qō. Gal. transgressus est in alienatiōe ⁊ stetit vbi oportet vt miret de eo ⁊ nō sciuit qō piper infl̄mat febrē ⁊ aqua ozdei pigram efficit materiam. Et iste quidē cōtradictoz errauit erroze qui nō appzopziat in hac intentiōe imo canon datus in adiutozio nature qñ ꝓparat ad resistendum huiusmōi materijs ē cū medicinis cōpositis ex infrigidātib⁹ ⁊ calefaciētibus vt discernat natura inter duas virtutes quare occupat ifrigidatiuū cū febze ⁊ partib⁹ cozdis ⁊ calefactiuū cū mā ⁊ quis ē qui curet hemitriteū absq3 hoc. Et si natura nō est fortis ad discernēdū tunc nō ꝓdest curatio quocūcq3 modo fiat ⁊ errauit in alijs modis in allatiōe q̄rū nō est necesse nos icedere via ꝓlōgantiū. Et iste qdē cōtradictoz dixit qō oz vt administrent subtiliātia quib⁹ nō est fortis calefactio sicut apiū ⁊ anetū ⁊ nō sciuit qō possibile est vt piper ifrigidet minoratiōe sui ad hoc vt frāgatur eius calefactio ⁊ nō abbzeuietur eius subtiliatio a subtiliatiōe apij plini ⁊ sit aq ozdei adiuuās ipm in facieēdo puenire virtutē ei⁹ ⁊ destruēdo superfluitatē ei⁹ ⁊ faciēdo cadere materias ad ipm vt alleuiet penetratio vtutis ei⁹ in eis. Ampli⁹ mirabile fuit qō ipz posuit Gal. de illis q ignozāt qō pip infl̄mat febrē ⁊ nominat ipz de illis q obliuiscūt ab hoc vbi iudicat de hoc. Cōposita vo ō medicis qb⁹ oz vti in hac hora sūt sic trocisci ō apsinthio ⁊ trocisci de rosis.

Trocisci leues boni ad hemitriteū. ℞. ros. radicū liquiritie amboz añ. ʒ. iiij. tereniabiz. ʒ. iij. spice succi apsithij spodij oīuz añ. pond⁹. ʒ. ij. fiāt ex eis trocisci. Trocisci alij ad iflāmatiōez. ℞. ros. ʒ. vi. seminis acetose gūmi oīuz añ. ʒ. iiij. amili pond⁹. ʒ. iij. berberis spodij. seis porzulace oīuz ana. pondus. ʒ. ij. dragagāti croci spice rub. oīuz. añ. ʒ. i. canfoze pod⁹ tertie. ʒ. i. fiāt trocisci. Trocisci alij boni habentib⁹ banc febrē ⁊ ꝓpe qñ cōquerūt cū hoc de solutione vētris ⁊ tussi. ℞. spice aromatice xiloaloes croci berberis ⁊ succi ei⁹ oīuz añ. ʒ. iij. reubabari. ʒ. iiij. spodij ros. cū capitibus suis lacce gūmi torrefacti karabe oīuz añ. ʒ. v. se. acetose torrefacti. ʒ. vi. crete romane. ʒ. vij. fiant trocisci. Descriptio alia bona. ℞. ros. rubearū. ʒ. vi. berberis gūmi semis acetose oīuz añ ʒ. iiij. spice eupatorij spodij amili semis porzulace granoz cucūeris oīuz ana pondus. ʒ. ij semis ēduie semis coscute oīum añ ʒ. i. ʒ. succi liqritie. ʒ. i. lacce reubarbari amboz. añ. ʒ. ʒ. aggregent illa ⁊ fiant trocisci. Ille bone ad banc egritudinē ⁊ omnes chronicas ⁊ febzis ledentes viscera ⁊ ꝓprie qñ mā phlatica est magis vincens. ℞. aloes mastices myrobalanoz citrinozū reubarbari succi eupatorij succi apsinthij ros. rubeaz omniū ana ptes eqnales croci ptem mediā fiāt pilule cū aq endiuie ⁊ sit dosis. ʒ. ij. cū sirupo acetoso. Descriptio bona cōueniēs post digestionē. ℞. aloes mastices succi apsinthij ros. oīuz eqliter croci. ʒ. ʒ. informent plle cū aqua endiuie ⁊ sit dosis. ʒ. ij. cū sirupo acetoso.

De recidiuatione. .C.xx.

Recidiuatio est deterioz radice ⁊ cōsiliū quidem est vt in ea non fiat inceptio ad curandum donec manifestus sit modus egritudinis nam secūdum plurimū est seua.

Fen secunda de ꝓnosticatiōe ⁊ iudicijs Crisis. C.i.

Os dicemus in hac fen dispositiōes crisis ⁊ dies eius ⁊ signa ipsi⁹ ⁊ signa digōnis ⁊ qō apꝓpziat vnicuiq3 significationū de iuditio ⁊ de signis bonis ⁊ ñ bonis

Et iste qdem sunt res sup quas resoluunt res in hac ꝓnosticatiōe

Et ꝓnosticatio ē vt dicat de sigtionib⁹ iuentis sup rē futurā ad q3 puenit dispō egritudis de euasiōe aut pditiōe pp illud qō cognoscit de vtute ⁊ fixione ei⁹ aut casu ipi⁹ aut cognitiōe hoze ei⁹ ⁊ modi q erit verbiḡ an erit.

Tractatus p̄mus de crisi ⁊ intētionib⁹ significationū eius ⁊ bonitatis ⁊ malitie i crisi ⁊ qd est in duisionibus suis ⁊ suis iudicijs crisis. .C.ij.

Risis itētio ē sepatio i locutiōibus. Et ipi⁹ expō ē alteratio q̄ fit subito aut ad lat⁹ sanitatī aut ad lat⁹ egritudis. Et ꝺz sigtiōes qb⁹ puenit medic⁹ ad id qō fit de ea. Et ꝺclaratio hui⁹ ē q egritudo corpi ē sic inimic⁹ exterioz ciuitatis ⁊ nā sic dns ꝓseruās eā iter q̄s ābos iā cucurrerūt rixe leues de qb⁹ ñ curat iā vehemēs fit iter vtrosq3 pugna q̄re accidūt tunc ex signis vehemētie pugne dispōnes ⁊ cāe sicut ipulsio fortis ⁊ sicut rugit⁹ ⁊ clamoz ⁊ sicut curs⁹ san. deide fit sepatio i tēpe ñ sensate q̄titatī ⁊ q̄si i momēto vno aut vicat dns exterioz ē aut vt vicat inimic⁹ exterioz r̄gē. ⁊ victoria qō ām erit ꝓpleta i q̄ erit vni⁹ duaz pt̄iū ꝓpleta supatio ⁊ dimissio ciuitatī ām erit ñ ꝓpleta i q̄ erit supatō ñ ꝓhibēs reditū ⁊ r̄usiōez ita vt accidat pugna vice alia aut vicib⁹ plib⁹ ergo erit tūc crisis sepatio i fine eaz. Et sic cū dns vicit supueiētē ⁊ fugat ipz ⁊ expellit aut ita vt expellat euz expsiōe totali ita vt qescat ciuitas ab eo ⁊ vicini ei⁹ ⁊ r̄ liq sine⁹ ꝓiūcti cū ea aut expellit eū expulsiōe nō vniūsali imo fugat eū a ciuitate ⁊ ñ pōt fugar ipz a finib⁹ alijs

continuatis cum ciuitate. ¶Similiter virt⁹ que venit cū crisi bona aut expellit mām ledētē a fundamēto corpis qđ est cor ⁊ ꝑncipalia mēbra ⁊ a finib⁹ ei⁹ q sunt extremitates aut expellit eā a fundamēto sed nō pōt expellere eaz ab extremitatib⁹ imo puenit ad eas ⁊ noiaī crisi ꝑmutatōis. ¶Et ois egritudo q̄ remouet: aut remouet ſm semitā crisi aut ſm semitā resolonis ita vt resoluatur mā paulati donec finiaī gradati. Et hutusmōi qdē plm fit i egritudib⁹ chronicis ⁊ materijs frīs q̄s signa timorosa ⁊ mot⁹ praui nō añcedūt. Et simlr ois egritudo q̄ interficit aut interficit ſm semitam crisi aut ſm semitā arefactionis ⁊ est vt resoluaī paulati. Et melior qdē crisi ē cōpleta i qua est fiducia manifesta apparēs que hz accidēs tua salua quā aliqs diex crisi idicat casuraz esse i die crisi laudabilis. ¶Et ois qdez crisi aut ē laudabilis aut mala ⁊ vnaquez aut est cōpleta aut diminuta. Et cōpleta qdē aut ē ita q̄ nā expellit māz expulsiōe totali aut cū ꝑmutatōe. ¶Et de crisi qdē diminuta est q̄dā aliquādo quā sequit i bona qdē resolo: ⁊ i mala arefactō. Et diminute qdē crisi dies idicat diē crisi cōplete cadētis i egritudinib⁹ materiex subtiliū calidaz vtute existēte forti. ¶Et ꝑmutatōis crisi expectaī vbi est vt⁹ debilior ⁊ dies idicatōis ⁊ illud i bona ⁊ mala simul. Et expectaī crisi mā exīte grossiore. Et ꝑme qdē dispō itex diūsificat nā qū mā existit i ea vehemēs facit crisim p sudorē ⁊ si fuerit i fra illud q̄zuis sit valde calida facit crisim cuz fluxu sanguis nariū ⁊ si nō p fluxū vrine. ⁊ si nō p fluxū vētris ⁊ vomitū. ¶Et scias q̄ muc⁹ ⁊ sanies auris ⁊ lippa ⁊ lachryma sunt de crisib⁹ egritudinū capitis ⁊ sputū ō crisib⁹ egritudinū pectoris ⁊ aptio sanguis hemorroidaz est crisi bona egritudinuz multaz verūtā nō accidit ſm plurimū nisi in eo q̄ currit cōsuetudo ei⁹. ¶Et acutior qdem crisiū ⁊ ꝑpinqor ad sepationez est flux⁹ sanguis nariū qm̄ cōsequit expulsionē materiei in vice vna deinde est flux⁹ vētris postea vomit⁹ deinde vrina postea sudor postea exit. Et exiture qdē sunt de genere crisi ꝑmutatōis ⁊ cōtingit q̄nq̄z vt exiture sint fortiores sudore i crisib⁹: nā plerūq̄z remouent p eas egritudies subito sive sint salue siue male mortificātes mēbra. Et exitur̄ qdez qb⁹ fiūt crises diuersaz sunt spērū. ſ. carbūculi ⁊ dubellet ⁊ tuayn ⁊ formica ⁊ herisipila ⁊ ignis plic⁹ ⁊ herpes ſtiomen⁹ ⁊ variole ⁊ sināces ⁊ vlcera multiplicata i corpe. ¶Et fit crisi q̄nq̄z aut aliqd ei⁹ cū q̄ cōgelanī lacertus ⁊ neru⁹ ⁊ p scabiē q̄nq̄z ⁊ spēs ei⁹ ⁊ ipetiginē ⁊ cācrū ⁊ albaras ⁊ glādulas ⁊ rupturaz ⁊ varices ⁊ inflationē extremitatū ⁊ alia ab istis. Et de spēb⁹ ꝑmutatōis sunt q̄ ñ ꝑducūt ad exiturā deide faciūt sicut tortuaz ⁊ spasmū ⁊ mollificatōem ⁊ dolores anche ⁊ dorsi ⁊ testiculoz ⁊ geniculi ⁊ icteritiā ⁊ elephantiā ⁊ varices. ¶Et scias q̄ crisi facta ex ꝑmutatōe q̄ fit crisi dū nō accit nō accit sanitas. ¶Alteratio aūt ꝑmutatōis q̄ fit ad iferiora est laudabilior ⁊ exitura est laudabilior. ¶Et ꝑmutatio q̄ est ad exteriora ⁊ post digōnē cōpletā ⁊ longinq̄ a mēbris ꝑncipalib⁹ est laudabilior. Et significatori qdē inest vt significet de dispōnib⁹ signtib⁹ sup crisim bonam ⁊ crisiz malam. ¶Et sicut q̄ inimicus expugnat ciuitatē ⁊ extollit in pugna ⁊ coarctat ⁊ sublimat litem ⁊ expandunt signa victorie vehemētis dño defensore longinq̄ nō accipiēte arma sua neq̄z potēte vti instrīs suis sunt signa ad testificandum illud qđ vult vt sit victoria defensoris aut victoria inimici expugnātis ⁊ significat de dispōnibus testificatōis signtib⁹ malitiā dispōnis domini. Et si dispō fuerit ex̄rio tūc iudiciū erit ex̄rio. Simlr qū egritudo mouet signa crisi que ego dicaz ante casum digestiōis sigt exiturā i mēbro aut rem aliā ⁊ fortasse erit post sanitatem. Et laudabilior qdem permutationū significat crisim malam ⁊ si fuerit illic digestio aliqua significat crisim diminutā. Et si fuerit illic digestio cōpleta sigt crisim bonā cōpletā. Et cōpleta qdem crisi fit apud statū ⁊ fortasse aduenit qum incipit declinatio.

Et ꝑpter banc cām ipedit crisim cōpletaz frigus vehemens qm̄ egritudis stat⁹ in ipo fit difficilis qūo ergo erit ei⁹ declinatio. Et multotiēs qdē est necessariū medico succurrere nocumēto frigoris calefaciēdo locuz ⁊ fundēdo sup ventrē infirmi olcū calidū vsq̄q̄ videat sudorē incipere deide abstineat ab effusiōe ⁊ abstergat sudorē ⁊ cōseruet locū ſm equalitatē. Et scias q̄ mot⁹ crisi qum accidūt in dieb⁹ ⁊ horis in qb⁹ currit cōsuetudo nature ad ipugnandā egritudinē ex purgatiōe q̄ fit qū est apparitio nature i eligēdo horā aut eligendo disꝑositōem cū auxilio dei sunt i qb⁹ babeī fiducia. Si aūt accidat pugna egritudie icitante eam ⁊ ingetudo. Et illud est de eis q̄ signt vehemētiā oppssiōis egritudis ⁊ ꝑmutatōis materiei, ꝑpter illud qđ tendit semp apud declinationem humoris ad os stomachi quare mouetur vomitu aut ad fundū ei⁹ quare mouet fluxu ventris ⁊ similit est dispō qū facit accidere tussim ⁊ sternutationez. Et simlr qum sunt sigtōes signtes q̄ crisi euentat in die sicut q̄rtodecimo qm̄ antecedit sup eum ⁊ iuenit ꝑncipiū crisis moueri ante ipm in die q̄zuis sit creticus sicut vndecimus tunc illud sigt q̄ crisis nō erit cōpleta ⁊ lz q̄nq̄z sit bona sed significat q̄ nā iuuata est in pugna. Quod si egritudo fuerit mala fraudulēta tūc nō sperat q̄ crisis sit bona ⁊ si egritudo fuerit salua tūc nō sperat q̄ crisis sit completa. Et ad vltimū qdem antecessio motuuz crisi ante statū quem egritudo illa mereī: aut fit ꝑpter vtutem egritudis aut ꝑpter vehemētiaz motus ei⁹ ⁊ acuitatis ipius aut ꝑpter cām extrinsecā excitantem quod ō ea getum est, ꝑpter errorem in cibo aut i potu aut exercitio aut ꝑpter accidens aiale. Nam accidentib⁹ aialibus inest introitus in motōe crisi ⁊ in alteratōe ptis ei⁹ timor. n. ponit crisim vt fiat fluxu ventris aut vomitu aut vrina ⁊ gaudiū facit vt ipa fiat sudore. ⁊ illud qdē fit ſm motum spūs ad iteriora ⁊ ad exteriora ⁊ q̄n añcedit pugnam talit vt virt⁹ nō figaī cū ea vsq̄z ad statū ē illud significatio mortis ⁊ fortasse remanet virtuti residuū aliquod vsq̄z ad statum ⁊ est saluū. Et scias q̄ crisi non cadit in die ⁊ hora quietis ⁊ tranqllitatis neq̄z in hora tepōris a vehementia nisi raro ⁊ paz ⁊ ꝑmum amboz est minus. Et archigenes qdem neq̄z vidit ipsum in crisibus suis nisi bis. ⁊ Gal. semel. Et melior qdem crisis est illa que fit in hora status: in ea vero que ipsum antecedit non est fiducia imo est aut diminuta aut mala cō ꝑssiua. In principio nunq̄z fit crisis nisi pernitiosa. ⁊ ad vltimum quidem accidentia signoz crisis in primis diebus egritudinis significat pernitiem ⁊ in eius augmēto qum est laudabilis significat crisim diminutam in declinatione vero nunq̄z fit crisis. Qualit vero eueniat in ipa mora aut dispolitio que non est bone crisi post dicemus. Et scias q̄ crisis in egritudinib⁹ saluis postponit: natura. n. nō est egressa qz possibile est ei vt expectet vsq̄z quo inueniat complementum digestionis ⁊ in mortiferis antecedit. Et non relinquit eger ab impugnatione sue egritudis subito ⁊ non est ſm semitam resolonis nisi quia ē q̄zdoq̄z euacuatio laudabilis aut exitura laudabilis. Et resolonem autem liberantem ⁊ arefactionem mortificantem non añcedunt accidentia timorosa neq̄z euacuationes sensibiles. ⁊ scias q̄ egritudies sunt diuerse de eis eni sī que mouent in ꝑncipio deide sedant ⁊ quiescūt ⁊ de eis sunt que sunt econuerso. Et multotiens qdem significant sigtiones q̄ crisis erit p expulsionem materiei egritudinis a nā ad latus aliquod ⁊ i ex-

pulsione materiei ad ipsum est nocumētum quare necessariū est vt cōfortet illud latus ⁊ illud mēbrū ⁊ declinet mā ad p̄rium. Et scias q̄ qñq̄z venit crisis ⁊ numeratur ex sexto ⁊ est septimi ⁊ iam tūc verificat p̄ncipiū egritudis nā bona crisis raro fit in sexto. ⁊ scias q̄ spēs alterationis egritudis sunt sex egritudo. n. aut alterat ad sanitatē subito aut ad mortē subito aut ad sanitatē paulatiz aut ad mortē paulati aut aggregant in ea vtreqz res ⁊ cōuertit ad mortē aut ad sanitatē ⁊ scias q̄ nomē crisim q̄ dixit ille cui⁹ simoni credit est deriuatū i lingua greca a sepatiōe, plocutōis q̄ est vni duoz disputātium aut cōtrouersantiū apud iudices sup aliū quasi sit sepatio ⁊ exit⁹ ab alteratione.

Sermo vniuersalis de signis crisis. C.iij.

Risim accedūt qñq̄z si casus ei⁹ fuerit nocturn⁹ c in die ⁊ si fuerit ei⁹ casus diurn⁹ in nocte dispōes ⁊ res ⁊ q̄ sunt signa ei⁹ sicut ingetudo ⁊ angustia ⁊ volutatio ⁊ gr̄uitas ⁊ cōturbatio sensus ⁊ dolor capitis ⁊ dolor colli ⁊ ỹtigo ⁊ scotomia ⁊ imagiatōes coraz oculis ⁊ tinit⁹ ⁊ son⁹ ⁊ prurit⁹ in naso ⁊ alteratio coloris i facie ⁊ lepore subito ad rubedinē ⁊ citritatez ⁊ tremor labij ⁊ oculoz ⁊ pulsus cordis ⁊ nausea ⁊ sitis ⁊ tremō cordis ⁊ dolor in stō ⁊ strictura anhelit⁹ ⁊ difficultas accidētes subito ⁊ grauitas hypocōdrioz ⁊ tensio in eisz ⁊ dolor ⁊ salt⁹ ⁊ dolor i dorso ⁊ saltus i lacerto ⁊ p̄ctura ⁊ rugitus. Et qñq̄z accit horripilatio sign̄s eam ⁊ accit dolor lassitudialis ⁊ qñz alterat pulsus a dispōne sua in ea ⁊ sigt ipam ⁊ retinent qñq̄z cā crisis res quaz cōsuetudo fuit vt eūarent vt sanguis menstru⁹ aut hemoz roidaz aut flux⁹ vētris ⁊ sigt q̄ modus ei⁹ vadit ex̄rio in pte. Et signa nocturna diurnis sūt vehemētioza ⁊ cā in hoc p̄culdubio vt sit est qm̄ mā faciēs egritudinez auget accītia ⁊ sigtiōes cā sui motus. Et diuersificab aut pp diuersitatē materie aut cā ptis diuersitatis mot⁹ ⁊ diuersitas qdem cā diuersitatis materie est ỹbigra. vt sit motus materie qñ est ad supioza deide significēt sigtōes spēi egritudis ⁊ etatis ⁊ cōplonis ⁊ alioz mā ē sanguinea expectat tūc medic⁹ fluxū sanguis nariū ⁊ si sign̄t q̄ ipa ē cholerica expectat vomitū sm̄ plurimū nisi alie sigtiones ei appropiate significēt fluxū sanguis nariū: multotiens. n. fit crisis ei⁹ flux⁹ sanguis nariū ⁊ accedūt cā imaginatōes cholice. Et flux⁹ qdem sanguis nariū qñq̄z cōsumit mās egritudinū furiosaz ⁊ fit sanitas statim.

Cā aūt ptis mot⁹ qm̄ ipa mouet vt violenter vadat sr mēbra p̄ncipalia ⁊ q̄ sequnt ea ō viscerib⁹ ⁊ facit accidere nocumētū i opatōib⁹ suis ⁊ ad ipedimētū ꝓñs ea sic eueniūt ex pte cerebri p̄mixtio sensus ⁊ dolor capitis ⁊ qō dixim⁹ cū eis ⁊ ex pte cordis p̄ssus cordis ⁊ malitia anhelit⁹ ⁊ qō dixim⁹ cū eis vtrisqz. Aut mouet vsus expulsionē ⁊ fit illud sm̄ duos mōs. nā aut icipit expellēdo ex oi pte ⁊ lōgitudie ⁊ est illud ad totū illud qō apparet ⁊ ē hoc cū sudore: aut icipit tēdere vsus ptē vnaz: ⁊ qū icipit ps ei⁹ ex oi pte fortasse est ps talr q̄ qñ icedit fr est excusatio qn icessus sit p mēbra p̄ncipalia sic ps altera. nā mā tēdens ad eā ptrāsit sup fines mēbroz q̄re accidūt anhelit⁹ ⁊ sup fines cerebri itez accītia similia accidētib⁹ ei⁹ si non esset expulsa imo esset violēter ibi permanēs. Et fortasse est ps vsus mēbra q̄ sr min⁹ qz p̄n cipalia sicut os stōi qū itentio materiei expellēde p crisiz ē vt expellat vomitu. Aut ē de p̄ncipalib⁹ vez tñ est tollerās cōe offm̄ nō velocit pueniēs ad corruptiōez sic pueīt ad fines ep̄is ⁊ expellit ex via vesice aut fellis ⁊ ex oi pte loci expulsiōis crisis sic i stō vomitu ⁊ si ad fines capitis fluxu sanguis nariū ⁊ silib⁹ ei ⁊ ad fines ep̄is via ⁊ ad ptes itestinoz fluxu vētris. Et qñ est forma hec nō est longiqū gn motui ei⁹ i oi pte sit signū sign̄s q̄ illō qō sperat de expulsiōe ei⁹ est illius generis si crisis q̄ expectat fuerit bona aut signū sign̄s malitiā ei⁹ p̄maz ex suo aduētu ipedīte illud mēbrū si fuerit crisis mala. Et fortasse ē signū vnū bonuz ad hoc vt significet ptes plures sic pulsus cordis qñq̄z sigt q̄ mā ē expulsa ad os stōi ⁊ sigt q̄ mā violēter supuenit cordi. Et fortasse est signū vnū sign̄s rez vlem coēm motui ad ptez vnaz ⁊ expectant signa alia qb⁹ sigtur modus q̄ expellit ex illa pte sic dolor capitis ⁊ strictura anhelit⁹ ⁊ tensio hypocōdrioz ad supioza ista. n. sign̄t q̄ mā mouet ad supioza. deide non iudicat q̄ ipa expellat ex via vomitus aut ex via fluxus sanguis nariuz nisi p signa alia. Et qñq̄z sigt q̄ crisis cadens ex pte aliq̄ est retētio ei⁹ qō currit ⁊ sepat ex ōrio illius partis sicut retētio nature cum signis crisis bone significat q̄ mot⁹ cretic⁹ supior nō iferior est. Aut fluxu vrine aut sudore aut vomitu aut fluxu sanguinis narium. Et qñq̄z significat spēs egritudis p̄tem crisis ei⁹ sicut apostema ep̄is qum est in latere gibboso tūc crisis ei⁹ est aut p fluxū sanguis naris dextre aut p sudorez laudabilem aut p urinā. Et si est i latere concauo est per fluxum vētris aut p sudorē aut p vomituz ⁊ sicut febris causon plm. n. crisis ei⁹ est aut p fluxū sanguis nariuz aut p sudorem ⁊ antecedit eam tremor ⁊ qñq̄z fit vomitu ⁊ fluxu vētris ⁊ ꝑpe sicut tertiana. Et simr febris apostematū capitis crisis nō fit vnq̄z fluxu sanguis nariū nec pipneumonie neqz lethargie pleuresis vero est inter hec ⁊ hec. Et multotiēs qdem fit egritudis crisis speciebus quaz aggregatōe complet crisis sicut causon qū fit in ea crisis p̄us fluxu sanguis nariū deinde complet sudore abundāte. Et p̄gnans qdem multotiens hz crisim cum abortu. Et scias q̄ nō quotiens cunqz existit signa crisis faciūt necessario crisim bonam aut malam imo qz doqz non seqtur eaz crisis oīno in hora illa lz nō sit excusatio qn crisis sequat ea, p culdubio bona aut mala in alia hora qz in illa hora in qua continuant signa. Nam nō quotiēs vides sudorē ⁊ vomitū ⁊ fluxum ventris ⁊ dolorez capitis ⁊ p turbatōez sensus aut malitiam anhelitus aut, p funditatem somni aut aliud de oibus illis que numerabimus est cum eis crisis lz sm̄ plm̄ significent. nā quedam eoz sunt signa tm̄ crisis sicut dolor capitis. Et quedam eoz sunt signa ⁊ pars crisis sicut nausea ⁊ quum apparent signa crisis ⁊ non fit crisis tunc aut est sm̄ q̄ dixit Hyppo. significatio mortis aut difficultas crisis. Et qz doqz est aliqua de rebus que sunt de signis crisis accidēs. per causam aliam ab ea que facit apparere crisiz qzuis sit in aliqua horaz signoruz crisis sicut accidit in tertiana longa ante paroxismū inqetudo ⁊ commotio ⁊ in pluribus horis antecedentibus paroxismū absqz significatione crisis. In tertiana vero pura sm̄ plm̄ est signum crisis. Et de illis que tibi idicant viam ad cognoscendum ex infirmo q̄ eius sanitas aut mors erit cuz crisi aut non est cōsideratio tua i motu egritudis ⁊ virtute eius ⁊ natura ⁊ hora presenti ista. n. idicant tibi q̄ dispositio facit necessario pugnam fortem iter materiam ⁊ naturā ⁊ suscitet pugnam. Et scias q̄ sigtiones bonitatis crisis sunt sigtiones significantes victoriam nature ⁊ non fallit hoc ⁊ sigtōes malitie eius ⁊ ipius diminutionis sign̄t iurgiuz ⁊ duellum quod currit iter naturam ⁊ iter illud quod ipugnat eam. Et nō est possibile tibi vt ex toto iudices quod natura vincetur p̄culdubio nisi multiplicent ⁊ magnificentur. Q̄ qzta timorosa signa vidimus ō profunditate somni ⁊ casu pulsus ⁊ abscisione sudoris p̄ducentia post horas ad crisim cōpletā ⁊ bonā qñ nā i huiusmōi iaz cessauerat ab oīb⁹ operib⁹ suis ⁊ tota occupata erat i egritudie ⁊ postqz redijt tota vt⁹ ad eaz vicit eam ⁊ expulit ⁊ fortasse non sufficit cum ea ⁊ illud in

pluribus horis est qm̃ ipsa nō cessat ab omnib⁹ opatio nibus nisi pp rem magnā. Nam dubiū nō est qn ppt rē magnā deficiat. Et scias q exuberatio signoꝝ crisis fm cōtinuitatem i duob⁹ dieb⁹ cōtinuis sic ctio ꝛ quarto v̄bigr̄a sign velocitatē crisis deide est bonitas ꝛ malitia fm cōparia q̄ ego dicā ꝛ ppe q̄zdo añcedit porism⁹ febris plm ꝛ pcipue q̄zdo apparet in pulsu alteratio subito. Si ergo fuerit ad magnitudinē ꝛ nō descēdit letare. Et scias q siccitas corpor q̄lis est i senib⁹ ꝛ ei⁹ obfuscatio in dieb⁹ egritudis sign tarditatē crisis. Et egritudines sicce valde aut sunt mortifere aut tarde crisis.

Et sign q̄ñq̄z horas crisis ꝛ dispōnes ei⁹ oēs ꝛ iudicia signoꝝ ei⁹ illud sup qō̄ iueniunt signa egritudis fm plz

Et scias q pulsus apparens est sic sigtio cois spēbus crisiū eūonum at vo magn⁹ sigt q mot⁹ est ad exteriora cū sudore aut fluxu sanguis nariū ꝛ nō magn⁹ ꝛ velox ad iteriora sigt vomitū ꝛ fluxū ventris. Et ad sūmū ois aggregatio ad expellēdā mām nā exīte forti non caret mānifestatōe pulsus. ꝛ si nō fuerit latus ꝛ decliuis ad ābo latera ꝛ añq̄z fiat fortis idiget cōstrictiōe ꝛ coartatione.

Et fortasse aggregant duo signa ꝛ sunt due res sic vomit⁹ ꝛ sudor ꝛ sic vomit⁹ ꝛ flux⁹ sāguis nariū. Et qr ia satis fecim⁹ de istis canōib⁹ intēdam⁹ i distiguēdo paꝝ.

Signa mot⁹ materiei i crisi ad supiora. L.iiij.

Ignū illi⁹ est dolor capitis pp eleuatōem vapo
s ruꝝ in sigtionib⁹ vomit⁹ aut cuꝝ coitate oris sto machi iterum in significatiōib⁹ vomitus. Et iterum de significationibus illius sunt vertigo ꝛ gūitas in vtrisq̄z tpib⁹ ꝛ sonit⁹ ꝛ tinitus ꝛ surditas q̄ oia accidūt subito ꝛ q̄zdoq̄z associant ei aut aficedūt illud tēpore p uo cōstrictio anbelitus ꝛ dolor in collo ꝛ tensio mirac: ꝛ hypocōdrioꝝ ad supiora absq̄z dolore ꝛ inflāmatio capitis. Et scias q egritudies ꝛ accidētia fortia fiunt in nocte qm̃ nā occupat i digerēdo māz ꝛ i alijs ꝛ oi re.

Signa distinguendi oia illa. L.v.

Quod si associant oibus illis tenebrositas ꝛ cali
q go in oculo q̄ non sepant ꝛ sint cum eis amari-tutudo oris ꝛ tremor labij inferioris ꝛ apparet affirmatio rei p casum doloris in ore stomachi aut nau seam ꝛ attractionē saliue ꝛ pulsum cordis ꝛ coarctationem pulsus ꝛ cōstrictionē ꝛ ppe q̄ñ accidūt infirmo p⁹ ista horripilatio ꝛ frigus sub hypocōdriis tunc iudica q ipsa vētura est p vomitū ꝛ ppe q̄zdo mā est cholica ꝛ febris cholica nō existēs de icensiuis ꝛ ppe q̄zdo citriat facies i hac dispōne ꝛ cadit color. Et multotiens qdē attrahit vomit⁹ eueniens post gūitatē capitis ꝛ dolorez stōi pueris pp debilitatē neruoꝝ ipoꝝ spasmū ꝛ in mulierib⁹ pp cōsuetudinē mricum ipaꝝ dolorē mricum ꝛ i senib⁹ pp debilitatē v̄tutū eoꝝ egritudies diuersas expās sas pp expansionem materiei q̄ mouet in eis. Quod si associata fuerit illi tēsio in pte epis aut pte splenis absq̄z dolore: nā splen coicat suppmis etiā p venas q̄ stie o approximātes pti nasi ꝛ venis ei⁹ q̄zuis nō cōtinuent cū eis ꝛ videt ifirm⁹ fila rubea aut lucētia ꝛ resplēdētia ꝛ rubet facies multū aut oculus aut nasus aut lat⁹ ei⁹ ꝛ currunt lachryme subito ꝛ apparet pulsus ꝛ inūdat ꝛ festinat ei⁹ dilatatio ꝛ accuit nasus ꝛ est iflāmatio capitis vehemēs valde ꝛ dolor capitis pcussim⁹ tūc expectet fluxus sanguis nariū ꝛ ppe q̄ñ sign egritudo ꝛ etas ꝛ consuetudo ꝛ cōplo ꝛ reliq̄ sigtōes q mā est sanguīea licet mā cholica ite faciat q̄ñq̄z crisim p fluxū sanguis ꝛ indicant illud splēdor ꝛ imaginationes similes filis ꝛ res ignee citrine vise corā oculis ꝛ plm ei⁹ est i febre causone cholerica. Et q̄ñq̄z sigt pars radij ꝛ prurit⁹ nasi q fluxus sanguis nariū accit ex nare dextra ꝛ sinistra ꝛ ex ambab⁹ narib⁹ simul. Et q̄ñq̄z adiuuat istas sigtōes ite frigus adueniens in die crisis ꝛ siccitas alchatin ꝛ cutis. Et q̄ñq̄z sigtetas fluxus.n. sanguis nariū plm accit ei cui⁹ anni sunt infra triginta. Et q̄ñq̄z adiuuāt has sigtōes ite vehemētia doloris capitis valde vltra hoc q facit necessariū esse casus vomitus cuz lesiōibus alijs ꝛ iflāmatio ꝛ febris ꝛ sunt ei⁹ sigtōes alie bone nō sigtōes mortis ꝛ in huiusmōi expectat fluxus sanguis nariū cuius nō est excusatio.

Judiciū de istis signis coib⁹ pdictis ꝛ ppis. L.vj.

Et signis coib⁹ pdictis sunt q̄ sūt ꝓueniētiora flu
d xui sanguis nariū sic lachryma ꝛ tinnitus ꝛ surditas ꝛ tēsio hypocōdrioꝝ i vno duoꝝ lateruz epis ꝛ splenis absq̄z dolore ꝛ iflāmatio capitis. Et d eis sunt, ppiora vomitui sic strictura anbelitus ꝛ tēsio hypocōdrioꝝ absolute in añriori pte cui⁹ plurimū est cū dolore in stō. Et scias q cōstrictio anbelit⁹ ꝛ tēsio hypocōdrioꝝ ad iteriora in signis flux⁹ sanguis nariū nō accidūt nisi qū vehemēter nitit nā ad expulsionē fluxus sanguis nariū, ppterea q cōcauitas vētris implet ꝛ impellit mā ad supiora ꝛ cōprimit mēbra anbelitus. Et de signis, ppis fluxui sanguis narium ꝛ vomitui sunt q̄ in vno eoꝝ inuenta opponunt inuētis in altero sic imaginatio radioꝝ splendētiū est de signis fluxus sanguinis narium ꝛ opponit ei imaginatio tenebrositatis ꝛ caligi nis. Et de signis vomitus est rubedo faciei ꝛ de signis fluxus sanguinis nariū ꝛ opponit ei casus coloris ꝛ citrinitas eius de signis vomitus. Et q̄ñq̄z signū vnius eoꝝ non est oppositū aliqd d signis alteri⁹ sicut tremor labij ipe. n. est de signis vomit⁹ non opponit ei aliquod de signis fluxus sanguis nariū ꝛ sicut pruritus nasi naz inse est de signis fluxus sanguis nariū ꝛ non opponit ei aliquod de signis vomitus.

De signis declinatōis materiei ad sudorē. L.vij.

Um fit pulsus vehemētis vndositatis ꝛ est tact⁹
q manus sup cutē ita q sup ea puenit rositas ꝛ tigit rubee ꝛ inuenit calefactionē acutis cum hoc maiorē ea que fuit ꝛ inflāmationem eius ꝛ rubedinem ipsi⁹ maiorem ea que fuit ꝛ vrina est tincta tendens ad grossitiem ꝛ ppe q̄zdo tangit in quarto ꝛ ingrossat in septimo tunc existima q sudor erit. Et simlr q̄zdo accidit in egritudine chronica rigor fortis vehemes ꝛ post ipm fit febris vehemens virtute exīte forti ꝛ signis bonis expecta tunc sudorem ꝛ precipue quando minorat egestio ꝛ vrine fluxus continuat super ipsum. Et ad sūmum febres incensiue qum non terminantur fluxu sanguinis narium terminantur sudore ꝛ antecedit ipsum rigor. Et si eger videt balneum ꝛ tinam ꝛ preparatōnem ad illud in somno suo tunc est significatio sudoris. Et tinctura vrine significat p sigtōem primam q materia faciat crisim per viam venaꝝ ꝛ illa via ē sudoris aut vrine dcide separat per id quod diximus. Et non oz vt expectet crisis sudoris cum solutione nature domināte

Et oz i euacuatiōe expectata cū sudore vt sit illic augmentum febris ꝛ caloris ꝛ expansio ꝛ apparitio cum virtute forti.

De signis decliatōis materiei ad mēbra vrie. L.viij.

Ignificant illud grauitas in vesica ꝛ retentio⁹ in
s egestione ꝛ defectus signoꝝ solutionis ventris que ego dicam ꝛ signoꝝ vomitus ꝛ fluxus sanguis nariū ꝛ sudoris que diximus. Et scias q ardor virge cū grauitate vesice ꝛ reliquis sigtionibus est significatio fortis q crisis erit fluxu vrine. Et q̄zdoq̄z significant ipsam exuberatio vrine ꝛ grossitudo eius in alijs diebus ꝛ inuentio sedimis in ea. Et fortasse accit fluxus vrine in ea fm significationē egestiōis ꝛ fm q dicā in ca. egestiōis. Et scias q q̄ñ multiplicat aggregatio

vrine i vesica cuz paucitate solonis ventris z paucitate sudoz i ea boza aut i nã ifirmi z forma mẽbzoz ei⁹ aut sensu q apparet ō eo tũc expectaꝫ crisi p vrinã absqz fluxu ventris z sudoze z ꝑpe i hyeme.

De signis decliatōis materiei ad viã egõnis. C.ix.

s Ignificãt illud i ꝑmis genus supfluitatis qũ scitur q nõ est sanguinea z qũ scit q cũ hoc ẽ multa deide fit maioz affirmatõ eius ex signis difficultatis vrie z puncture q̃ iuenit eum i toto vẽtre z ḡuitatis i iferiori pte vẽtris z defectus signoz vomitus imo euẽtus rugit⁹ z iflatio emũtorij z multitudo ticture egõnis ante z ei⁹ vocatio plus quã fuit ꝓsuetudo z altitudo ei⁹ qō est sub hypocõdrijs z augmẽtũ ei⁹ z pmutatio rugitus ad dolorẽ dorsi z fortasse est illud itez ꝓpter ventositatẽ z fortasse puocaꝫ vria post sigtõem egõnis z ꝑpe i ifirmo difficil ventris duri ex consuetudie pui tact⁹ p̃ci pue i aere fro. Et qñqz fit pulsus paru⁹ cũ vtute z nõ indurat z puitas ei⁹ est ad coarctatõem. Et sigt qñqz crisim q̃ fit fluxu vẽtris cõsuetudo i paucitate flux⁹ sanguis narium z sudoz z multitudo flux⁹ ventris z ꝑpe i eo q assuet⁹ est potare aquã fram. Et dr q qzdo vria post crisim i omni boza est alba subtil tunc expectaꝫ fluxus vẽtris q forsitan erit cum rasura itestiozuz qm̃ chla qzdo nõ egredit cũ vrina z alijs egredit cũ fluxu vẽtris.

Et raro qdem accit crisis p solonẽ vẽtris cũ dñio sudoris aut fluxu vrine.

De signis crisis qñ fit ex via mr̃icis. C.x.

q Uando nõ iuenis reliq̃ signa z nõ est eño fluxu ventris z iuenis grauitatẽ i matrice z i chatin z dolorẽ illic z tensionem tunc existima q erit mẽstrualis.

De signis q crif erit ex aptõe venaz ani. C.xi.

q Uandoqz sigñt illud defect⁹ reliquaz sigtionũ z cõsuetudo hui⁹ materiei flux⁹ z grauitatis in ptib⁹ ani z pulsus magn⁹ tendẽs ad fortitudiez.

Signa crisis que fit cũ pmutatõe. C.xii.

f Ortitudo febris cũ fortitudie doloris z retẽtio eũonis vrine z egõnis z sputi z sudoris exuberantis z tarditas digõnis aut ipi⁹ puatio cum sanitate vtutis z bonitate pulsus z p̃cipue in egritudibus saluis tardis puatis digõne. Et partem qdem pmutationis sigñt dolor z inflatio venaz i locis vacuis q̃ ipm sequnt z vehemẽtia iflãmatõis. Et itez pars in qua est membrũ debile aut dolor lesionis iuncturaz aut membrum fatigatũ Ex hypocõdrijs vero qñ tendunt z dolent non est possibile vt significet loc⁹ ipse neqz pars: ipsa.n. sunt sicut cõmunia oib⁹ doloꝛib⁹. Et scias q pmutatões z exiture fiũt i frigore z tempore ei⁹ z i etate senectutis plm in ꝑmo qdẽ qm̃ frigus est retinẽs constrigens i so vo qm̃ virtus deficit ab expulsiõe completa.

Quidam.n. dixerũt q illi⁹ crisis q ptransit qnquagin ta imo q ptransit trigita raro fit p exiturã z p mutatõem sed nõ est illud cui sit itendẽdũ. Immo pmutatõi st due cause quaz vna est i mã z est vt nõ sit suscipiẽs expulsionem vniuersalẽ ꝓpter grossitudinem sui fim plm z multitudinem suã fim minus z ha est vtus z est vt non sit virtus fortis valde vehementis iportunitatis neqz debilis itez pigra z nõ expellat oio a mẽbris ꝓncipalib⁹. Et due istaz cãrum sunt due cause ꝓncipijs senectutis. Et multotiens qdem antecedũt signa pmutatiõis z supuenit ei eũo magna z ꝑpe p vrinã exuberantẽ albã quãobrem nõ accidit pmutatio:

Signa q illa pmutatio est ad iferioza. C.xiij.

e Ventus doloris ad iferioza cũ iflãmatione z inflatio duozum emunctoriozz z ancharum duarum.

Signa q illa pmutatio ẽ ad supioza. C.xiiij.

s Ignificant illud grauitas capitis z sensuũ z pro pter audit⁹ ita vt qñqz pducat ad surditatem post cõstrictõem anhelitus z alteratõem oꝛdis ei⁹ donec quasi qescat illud subito z accit in capite illud quod accit. Et simlr vt eueniat pfunditas sõni. Et plm boz fit cum exitura in radice auris. Et simlr si pseuerauerit exuberatio guidẽ z pullatio tẽpoz z rubedo in facie firma que nõ sepatur.

Signa pmutatõis ad egritudinẽ aliã. C.xv.

q Um videris egritudinẽ acutaz fieri forte apud declinationem tunc scias q ipsa tendit ad chronicam.

Signa q crisis erit cum exitura. C.xvi.

q Uando virtus ẽ sana z signa sunt bona z ẽ subtilitas vrine tempoze lõgo tunc illud est de illis que indicant exituram z vbi est egritudo materiei in qua est caliditas. Et simlr qzdo meliorat ifirmus absqz crisi apparente imo fim semitam pmutatõis deinde vides ambas arterias temporis vehemẽtis dilatatõnis plurime pcussionis que forsitan nõ qescunt z vides colorem pallidũ z ãhelitum frequẽtem z fortasse vides tussim siccam tunc ille q habet boc est ꝑparatus exiture in iuncturis suis. Et mẽbrum quod i ifirmo plus appropriaꝫ sudore est illud in quo expectaꝫ exitura. Et tempus hyemis z etas senectutis fim q diximus sunt ō signis casus crisis cuz exitura imo sunt de causis eius z sunt exiture facte tunc tarde suscipiẽtes digõnem verũtñ reditiões eaz in hyeme z senectute sunt minus ꝓpterea q facit illud esse necessariũ frigus ex qete lz qdam dixerunt contrarium istius sicut retulimus. Et qzdo multiplicatur vrina aquosa qum ascendit febris significat dolorẽ accidentẽ iferiori parti corporis. Et de signis fortib⁹ q crisis erit cũ exitura est tarditas crisium aliaz z plongatio infirmitatis vsqz ad tempus qō est post viginti. Et qum i huiusmodi egritudie longa accidunt dolores subito in qbusdam locis tunc expecta exituraz z in febrib⁹ tertianis qñ non fit fluxus vrine sensibil neqz fluxus sanguis narium neqz fluxus vẽtris tunc expecta exiturã iuncturaz ꝑpe in die cretico. Et de signis fortib⁹ q illa crisis tarda non erit completa cũ tarditate sua neqz rediens sunt signa alia. Et febres lassitudiales qzdo non faciũt crisim in quarto cũ vrina spissa tũc expecta fluxum sanguis narium. Si aũt plõgant expecta exituras iũcturaz que fatigate sunt aut ad ptem mã dibulaz siue lassitudo sit ex exercitio aut p se veniẽs.

At vero exitura accidens in mandibulis in extensiua est plus qm̃ iuncturaz labor nõ est vehemẽs neqz ẽ in eis iũcturaz attractio z fit febris ascẽsio z carnis mollis receptio. Cum aũt lassitudo est motiua est illud i iuncturis plus. Et multotiens qdem expectaꝫ exitura quã ipsius signa significant z mingit q habet eaz vrinam plurimã grossam albam z expellit. Et si febres fuerint incipiẽtes cum rigore z delinentes cũ sudore raro siet in eis exitura z ille sunt sicut tertiana z quartana nisi mã sit multa valde. Et ad vltimũ rigor rediens euacuat sua expulsione omni die mãm plurimã. Quaꝫ raro supfluit in eis exiture aliquid: hoc ergo contingit qum rigor est solus qualiter ergo erit cuz sudore. Et fluxus vrine grosse itez minoraꝫ cum exitura z exiture que sunt in chronica longa fim plm sunt in mẽbris inferioꝛib⁹. Et in illis que sunt magis acute in mẽbris supioꝛib⁹ z in medijs in vtrisqz laterib⁹ z in lethargia z ō exituris radicis auris. Et exiture iste multotiẽs accidũt crisi comple. Et pipneumonia multotiens facit crisiz cum exituris iuncturaz.

Judicia de huiusmõi exituris. C.xvij.

Uecũqz de istis exituris eueniũt ⁊ occultantur
q absqz maturatõe eaz dispõ non caret duab⁹ re
b⁹ aut vt redeat maior qz fuit aut vt redeat egri
tudo aut expellaĩ mã ad iuncturas aut ad mẽbra dolo
rosa aut fessa aut debilia. Et melior istaz exituraz est
illa q̃ facit incurrere leuitatẽ ⁊ ẽ post maturitatẽ ⁊ est ve-
hemẽtis declinatiõis ad exteriora ⁊ est longinq̃ a mem
bris nobilib⁹. Et qȯcũqz istoz apatũ est leue cedẽs
manui qũ supponit est minor malitie qz duz acutũ ve-
rũtñ est tardi⁹ qñ est frius ⁊ ei⁹ qdẽ malitia nõ minoraĩ
nisi qz ei nõ associaĩ vehemẽs dolor. Et si cuz huiusl-
mõi remanet febris ⁊ nõ resoluit facit collectionez post
sexagita ⁊ qȯ est infra ista inter sexagita ⁊ viginti. Et
exiture minoris malitie sunt qũ mẽbrũ ad qȯ declinãt ẽ
inferi⁹ ⁊ est pter hoc qȯ est ex generatiõe sua inferi⁹ igno
bile amplꝰ loci capiẽs totã mãm. Nam si nõ capit eã ac
cidet ex reditu ei⁹ ẽo ad loca in qb⁹ penetrauerat illȯ qȯ
accit eis qũ ea redire facit medie⁹ stolidus cũ infrr̃atione
⁊ refrenatiõe ad locũ a q̃ venit ⁊ iaz augmẽtata est ma-
litia ex eo qȯ supuenit ei de cõstrictiõe ⁊ reditõe ⁊ recep-
pit. Et de deteriorib⁹ exitur̃ creticis est q̃ ad iteriora
est ⁊ iterius. Uez de locis magis aptis exiture ẽ ille
q est debilis aut cũ q̃ est egritudo ⁊ ꝑpe in inferiorib⁹ q
appropriati sunt multitudi cursus sudoris ab eis. Et
exiture meliores ⁊ lõginqores ad hoc vt sequaĩ eas re-
cidiuatio sunt q̃ apiunt̃ sicut ille q̃ de eis remanent sunt
magis significatiue recidiuatiõis.

Signa euẽtus spasmi in pueris. C.xviij.

Um in eis multiplicaĩ timor in sõno ⁊ cõstrin-
q gunt̃ eoz nature ⁊ multiplicaĩ ipoz flet⁹ ⁊ con
uertunt̃ eoz colores ad viriditatẽ ⁊ rubedinez
⁊ tenebrositatẽ vt i senib⁹ tũc expectaĩ spasm⁹. Et illȯ fit
vsqz ad nouẽ ãnos ⁊ qzto fuerit puior est erit illud plus.
In adolescẽtib⁹ vero qũ torquent̃ eoz occuli i febre
acuta ⁊ multiplicaĩ ipoz palpitatio ⁊ torquent̃ corum
colla ⁊ ipoz facies ⁊ multiplicaĩ cõfricatio dẽtiũ eorũ
tũc iudica euẽtũ spasmi. Et multotiẽs qdẽ plongant̃
dolores colli ⁊ gũitas in capite cum febre ⁊ sine febre.
Qũqz fuerit apa calidũ accidet spasm⁹ aut vomitus
vt flos eris ⁊ ꝑpe qũ fuerit in ptib⁹ stomachi.

Signa casus rigoris. C.xix.

Um vides in febre acuta signa salutis ⁊ sig̃ cri-
q sis bone ⁊ minoraĩ vrina tũc scias q accidet ri-
gor cũ q̃ eueniet crisis nisi fuerit flux⁹ vẽtris trã-
sies eq̃litatẽ; eq̃lis vo nõ repellit rigorẽ q expectaĩ ⁊ mul
totiẽs seq̃t ꝑm sudor nã in egritudinib⁹ acutis incẽsiuis
rigorẽ antecedit sudor.

Signa significãtia crisim bonã. C.xx.

Cias q melio⁹ signoz crisis bone est vt sit cõple-
s ta. Deide fiat i aliq̃ diez crisis laudabilis q̃s
ego dicã. Et iam idicauit eũ aliqs diez idicatio-
nis ei ꝓportionalis. Et est cũ eũone nõ cũ ꝓmutatiõe ⁊
exitura. Et eũo cũ q̃ fit humoris faciẽtis egritudinẽ i p-
te ꝓportiõali ⁊ tollaĩ cũ facilitate. Et qñqz facit spa-
re bonitatẽ crisis nã egritudis i spẽ sua sic tertiana ⁊ cau
son qũ iueniĩ crisis ꝓportiõalis aut sue dispões sic ille
in qb⁹ currũt res vtutis ⁊ pulsus sm q oz ⁊ dispõ vtutis
⁊ dispõ pulsus in horis signoz prauoz qñ ẽ fortis ⁊ ra
rus ⁊ ꝑpe qñ addit ei⁹ vtus ⁊ minoraĩ ei⁹ diuersitas ⁊ e-
quaĩ tũc ẽ ꝑpẽdicularis ⁊ sustẽtatio sup quã icedẽdũ est
⁊ illi⁹ cõplemẽtũ ẽ aduent⁹ tranqllitatis ⁊ leuitatis. Et
scias q signa mala qũ aggregãĩ ⁊ ẽ dies cretic⁹ tũc spes
ẽ verior ⁊ fortiõ q̃z vt sit eq̃rio oz ergo vt initaĩ sup illȯ.
Et multotiẽs qdẽ magnificant̃ signa timorosa ⁊ vr̃ pul-
sus sanari ⁊ eq̃ri ⁊ fortis fieri. Et scias q infirm⁹ bo-

noz humoz qũ egrotat ⁊ apparet digõ in vrina ei⁹ in ꝑ
mis qũ egrotat tunc sis securus. Et quotiẽs apparẽt
in eo signa timorosa tũc sanatio in ipa magis debet esse
qm̃ crisis est ꝓpinquior.

Signa significantia crisim malã. C.xxj.

Uoz radices ⁊ ꝓncipia sunt vt sint ꝯria signis
i bonis ꝓdictis. Et illud ẽ sic sit mot⁹ crisis añ sta
tum ⁊ digõnẽ qȯ Hip. noiauit ꝓcessionez vie ⁊
tu iam sciuisti cãm i malitia ei⁹ ⁊ vt sit i die non cretico.
Et vt pulsus sit cũ eo ad casum ⁊ puitatẽ tendẽs. Et
scias q signa crisis qñ veniũt ante statũ ⁊ digõnẽ ⁊ anice
dit ea eũo multa tũc nõ decipiaris ꝑ eã nam illud est pp
multitudinẽ ei⁹ ⁊ ẽ expulsio a pigritia vel debilitate abs
qz regimie sic leuitas quã iuenit eger absqz eũone mani
festa est ex eis in qb⁹ nõ est habẽda fiducia. nam illa qes
materiei nõ est ꝓpter bonitatẽ ei⁹ imo multotiẽs digerit
⁊ pigra fit nã in expulsione eius.

Indicia de iudicijs signoz significantium crisim ma
lam. C.xxij.

Uando aggregant̃ signa mala ꝑuatõis digõis
q aut alteratõis ab eo qȯ oz aut alicui⁹ alteri⁹ ȯ si
gnis malis iudica ex eis q infirm⁹ morit: hora
ergo iudicij sm velocitatẽ ⁊ tarditatẽ est ex eo qȯ scit de
dispõne cãrũ añcedentium crisim de illis q̃s diximus si
cut hoc qm̃ qñ sunt signa mala ⁊ est sedimẽ nigrũ ⁊ alia
⁊ illud est in q̃rta tunc mors est in septimo aut in sexto si
necessariũ faciũt cause ꝓdicte post ipsa.

Signa digõnis ⁊ ei⁹ iudicia. C.xxiij.

Igestio cognoscit ex vria ⁊ hoc iam est exposi-
d tum in loco suo. Et oz vt nõ ꝯfidas ꝑ vehem̃
tiam tincture vrine qum nõ fuerit sedimẽ illud. n.
non ẽ ꝓpter digõnẽ. Et ꝓuatio digõnis in substantia
magis nocibilis est q̃z in colore: ꝑ substantiaz. n. ꝓparaĩ
mã ad difficultatem expulsionis ⁊ facilitatem eius. Et
q̃zdo apparẽt signa digõnis cũ ꝓncipio egritudis tunc
egritudo est salua neqz est ambiguitas in ea ⁊ si tardant̃
nõ oz vt sit semp cum timore: fortasse. n. est longa ⁊ non
est in ea timor ⁊ est necessarium vt sit longa. Et quo-
tiens est crisis bona tunc iam digestio facta est. Sed
non quotiens digeritur est crisis imo qñqz egritudo cõ-
sumit̃ cum resolone. Et scias q nõ fit febris sublima
tio cum apparitione digestionis sicut non fit cum dige-
stione apostematis dolor vehemens ⁊ q̃zdo tardaĩ di-
gestio ⁊ vides accidẽtia bona ⁊ vtutem fixam tunc expe
cta eam.

Judicia de signis absolute. C.xxiiij.

On omnis alteratio subito facta i colore aut ta-
n ctu est mala. Immo est sig̃ns bonitatez magnã
⁊ crisim vtilem imo consideret cum hoc dispositio
corporis post illam. Nam quodcũqz signoz are
factõis i forma ⁊ facie ⁊ extremitatib⁹ accit cã vigilie ⁊
laboris ⁊ exercitij ⁊ fluxus vẽtris est saluũ ⁊ redit ad sa-
lutẽ i duob⁹ dieb⁹ aut tribus. Et quodcũqz ẽ causa
adustiõis ⁊ casus vtutis est malum.

Narratio signoz bonoz. C.xxv.

Igna bona sunt tollerantia egritudis ⁊ firmitu
s do vtutis ⁊ forme cum ea. Et si accñtia eius
fortiora fiant ⁊ vtus pulsus ⁊ eius fortitudo ⁊
eius ordiatio ⁊ apparitio signorum digõnis ⁊ vtilitas
crisis ⁊ bonitas signorum eius ⁊ leuitas reperitur post
euacuationẽ ⁊ redit pulsus cum ea ad bonitatem ⁊ hor
ripilatio accidẽs post euacuatõem de signis sunt bonis.
Sig̃nt. n. erradicatiõem caloris ⁊ succedit frigus cum
erradicatõe materiei. Et melius hoc est vt sit euacua
tio humoris impedientis cum facilitate ⁊ secundum recti
tudinem. Et scias q fixio vtutis cum signis malis

neceſſariam facit ſpem ꝛ ſimlr fixio rõnis ꝛ bonitas anhelit⁹ ꝛ facilitas tollerãtie ei⁹ qõ accidit ſup eũ de diſpõnib⁹ timoroſis extraneis. Et inuentio leuitatis p⁹ ſõnum eſt bona. Et de ſignis bonis eſt anhelitus bonus facilis. Et de ſignis bonis eſt appetitus cum equalitate ꝛ bonitas receptõis cibi ꝛ eius fames ꝛ eius vtilitas. ꝛ de ſignis bonis optimis nãlib⁹ eſt ſit⁹ iacendi nãlis ꝛ ſõnus nãlis ꝛ equalitas caliditatis in mẽbris corporis. ꝛ ſcias q̃ ſigna bona cũ ſalute v̂tutis ſign̄t ſanitatem feſtinam ꝛ cũ debilitate ei⁹ ſign̄t ſanitatẽ tardam.

Judicia ſignoꝝ maloꝝ. C.xxvj.

Cias q̃ ſigna mala que ſt in ſũmo malitie indicant mortẽ. Qõ ſi v̂tus fuerit fortis plongat egritudo deide inſticit egrũ ꝛ ſi fuerit debilis int ſicit abſq; plongatiõe. Et multotiẽs qdem apparent ſigna mortifera in dieb⁹ malis deide accit criſis bona ꝛ p mutatio mãei ad mẽbrũ ꝛ fit ſanitas. Et oꝛ vt confidas in ſignis bonis apud ſtatum ꝛ vt timeas mortalia qũ icipiunt ꝛ nõ iudices p ea itez dum nõ vides v̂tutez cadere. Caſus.n. v̂tutis ſolus eſt ſignũ maluz. Amplius oꝛ vt tu cõſideres in egritudib⁹ acutis quaꝝ p̃ncipiũ eſt ex mẽbro adiuuãte ſiẽ pect⁹ cũ pleureſi qõ eſt de diſpõnib⁹ illius mẽbri ipſe.n. ſigtiue magis ſt q̃z diſpõnes mẽbri altius nam digeſtio ſputi in pleureſi eſt magi ſigtiua ſalutis q̃z digeſtio aq̃. Et neceſſariũ qdem eſt medico phyſionomico qũ videt in facie ꝛ oculo ꝛ aliis formã malã nõ nãlem ꝛ ſm plm vt cognoſcat in p̃mis. an ſit illud nãle ſm illud idiuiduũ ꝛ iudiciũ ꝛ nõ iudicz temere in pulſu etiã. Et itez vt cognoſcat an illud ſit ex egritudie aut ex cã p̃mitiua fortaſſe.n. euenuet v̂bigra ſup liguã tictura mala ꝛ aſpitas ſupfla pp comeſtionem rei faciẽtis illud non pp egritudinẽ.

Narratio ſignoꝝ maloꝝ. C.xxvij.

Igna mala diuerſificant ſm vnã quãq; opationem ꝛ vnũquodq; membrũ ꝛ fortaſſe dicemuſ illud cũ diſtinctione.

Signa mala pendẽtia ex forma ꝛ colore. C.xxviij.

Um forma viui eſt ſic̃ forma mortui nõ pp vigiliam neq; pp famẽ neq; pp eũonem tunc ẽ ſignum malum. Et facies q̃ ſimilat faciei mortui ꝛ diuerſificat a facieb⁹ ſanoꝝ eſt illa cuius oculi p̃fundant ꝛ acuit naſus ꝛ planant tpa ꝛ p̃bunt ꝛ infrant auris ei⁹ ꝛ iuerſat pulpa ei⁹ ꝛ tendit cutis ipſius ꝛ obfuſcatur color ei⁹ ꝛ denigrat ꝛ fit viridis ꝛ eleuat ſup eã cinereitas vel piloſitas ꝛ p̃pe qñ ẽ ſic̃ cinereitas cotti carminati ẽ ſignũ mortis feſtine. Et ſcias q̃ qñ infirmant ſani pauce ifirmitatis ſigt timorẽ. Et illud qõ eſt õ hac alteratõe pp cãs q̃ ſunt p̃ter egritudinez redit velocit ad diſpõnẽ nãlem ꝛ ſi nõ in breuiori tpe ſaltem in die ꝛ nocte. Aliud v̂o cui⁹ cã eſt egritudo ꝛ eſt illud cui⁹ ſignũ ẽ malũ nõ redit ad rectificationẽ cũ facilitate. Licet p̃mũ qõ eſt cã famis ꝛ eũonis ꝛ vigilie ꝛ ei⁹ qõ dictũ eſt cum eis nõ eſt bonũ itez vez tñ eſt ſani⁹ alio. Si aũt accit illud in egritudib⁹ acutis eſt maluz ꝛ ſigt q̃ egritudo vincet ꝛ cũ hoc eſt ſani⁹ q̃z illud qõ fit in egritudib⁹ acutis cã egritudis nõ cã illoꝝ compariũ. Et pp illud oꝛ vt cognoſcat dr̃ia iter illud qõ apparet de ſignis tornatilitatis ꝛ alteratõis color cã corruptiõis egritudis aut cã vigilie aut eũonis cũ q̃ nõ eſt plm malũ. Et pp illõ dicimus illud i oculo de illo ẽ ſi cã fuerit ei⁹ vigilia qõ accidit cũ eis gũitas in palpebris ꝛ declinatio ad p̃funditatẽ ſõni ꝛ ſpiſſitudo vehemẽs pulſus ꝛ anteceſſio vigilie ipediẽtis. Et in illo cui⁹ cã eſt fluxus ventris iuenit fluxus vẽtris p̃ceſſiſſe ꝛ ſupfluiſſe. Et in illo qõ eſt ex fame iuenit illud accidere gradati nõ ſubito. Et de illis q̃ magis affirmãt q̃ eſt ex egritudine eſt defectus illaꝝ eãrũ ꝛ vehemẽtia acuitatis febris ꝛ ſenſibilitas reꝝ q̃ ſt ſicut ſcintille offendẽtes manum apud tactum. Et citrinitas coloris ſubito eſt ſignũ nõ bonũ. Et denigratio eius ſubito eſt ſignũ malũ. ꝛ deteri⁹ oibus illis eſt niger color ꝛ ip̃ius plm eſt ex morte inati caloris ꝛ tenebroſitas ſequtur ip̃m ꝛ citrinitas nõ eſt bona ſed eſt magis ſalua. ꝛ q̃m q̃q; ſit a caliditate nõ eſt tota a frĩtate ꝛ fortaſe eſt a vigilia aut a fame aut a dolore ꝛ eſt ſalua. Et ſi acciderint in fronte ꝛ naſo rami nõ eſt ſignũ malũ.

Signa ſumpta ex dolore capitis. C.xxix.

Uando dolor capitis pſeuerat ꝛ v̂tus eſt debilis q ꝛ egritudo acuta ꝛ ſunt illic ſigna mala tũc egritudo eſt mortalis. Et ſi nõ fuerit tũc expectata vſq; ad ſeptimũ fluxũ ſanguis nariũ ꝛ poſt ſeptimũ aliqd currere ex naſo aut aure. Qõ ſi pſeuerauerit vſq; ad vigeſimũ raro erit tũc reſolo ei⁹ p fluxum ſanguis narium ſed aut p ſaniẽ currẽtẽ ex narib⁹ aut aure aut per exituram ꝛ p̃pe inferi⁹. Et plm qdem incipit dolor capitis a p̃ncipio egritudis ꝛ fit fortis ſup eam i quarto ꝛ q̃nto deide erradicat in ſeptimo. Et plm qdem iceptõis eius eſt in tertio ꝛ fit difficilis in q̃nto ꝛ erradicat in ſeptimo ꝛ vndecimo. Quidam v̂o dixerunt q̃ rõ eſt vt ſit in decimo qñ decimus eſt ſeptimus tertij ſed ipſe nõ eſt dies creticus. ꝛ hic ſermo apud me nõ eſt aliquid. Cõparatio enim non eſt ſm hoc genus: ꝛ ſi incipit in q̃nto erradicat in quartodecimo ſi res currit ſm q̃ oꝛ. Et plurimũ quidem quod accidit de hoc dolor capitis accidit in tertiana.

Signa ſumpta ex pte ſtomachi. C.xxx.

Ingultus in egritudinibus acutis malus ꝛ p̃s prie poſt fluxum vẽtris ꝛ ſimlr inflamatio i ſtomacho. Et pulſus cordis ſtomachalis cum caliditate febris eſt malus.

Signa mala ex mẽbris anhelitus. C.xxxj.

Nhelitus frigidus in egritudinibus acutis malus: ſignificat enim mortẽ inati ꝛ ſimlr diuerſus malus. Et anhelitus ſimilis anhelitui flentis interſectus q̃ attrahit aerem ꝛ eſt anhelitus fact⁹ ꝑpter p̃mixtionem rõnis eſt malus. Et ille q̃ eſt pp apã in partibus pectoris eſt deterior. Et illoꝝ q̃ morti p̃ſentes fiunt ventres creſcũt ꝛ cõſequẽtes fiunt coꝝ anhelitus ꝛ anhelant alte. Signa mala ex pte ſenſus. C.xxxij.

Inon videt infirmus ꝛ non audit eſt ſignũ malum. Et ſi fugit a vocibus ꝛ odoribus ꝛ coloribus habentibus fortitudinẽ eſt ſignũ malũ ſignificans debilitatẽ ſpiritus aialis.

Signa facta in oculo. C.xxxiij.

Rofundatio oculi ꝛ contractio ipſius vel concauatio non cauſa fluxus ventris ꝛ vigilie ꝛ ſamis eſt ſignum non bonum ꝛ tenebroſitas albedinis oculi ꝛ eius rubificatio tendens ad colorem pauonis aut celeſtem eſt ſignũ malum. Et paruitas vnius duorum oculorum in egritudinibus acutis ꝛ phreneſi ꝛ ſimilibus eſt mala valde. Et ſi non videt infirmus aliquid eſt ſignum mortifeꝝ ꝛ tortuoſitas oculi ꝛ ipſius ſtraboſitas in febre acuta eſt ſignum malum valde. Et ſi hec tortuoſitas fuerit ex ſpaſmo proprio la certo oculi tantum abſq; nocumento in cerebro tunc ſignum illud eſt q̃ non eſt permixtio rationis ꝛ ſimilia.

Signa aũt ſumpta ex eo quod videt ꝛ ſplendore ſũt quoniã ſplendor niger ſignificat vomitũ plus ꝛ declinationez ſanguinis ad ſuperiora ꝛ ſignificat vnũquodq; ſignoꝝ alioꝝ. Et curſus lachryme abſq; voluntate ꝛ p̃pe ex vno oculo ẽ ſignũ malũ niſi ſit ſignũ criſis ꝛ ſanitatis ꝛ ſignificẽt ip̃am alia ſigna fluxꝰ ſanguis nariũ cũ icolũitate ſignoꝝ alioꝝ ꝛ p̃ſidera ex lachrymis puritatẽ

ꝛ multitudinez ꝛ subtilitatem ꝛ grossitiem ꝛ calorem ꝛ frigus ꝛ exitū cū voluntate aut sine volūtate. Et fugere lumen est signū nō bonū. Si aūt vehemens sit amor tenebre tunc ē mortale nisi sit vehemētia ꝛ dolor. Qđ si nō fuerit tūc est ꝓpter casum vtutis spūs aialis. Et intuit⁹ stans absq; palpitatōe ꝛ motu est malus ꝛ multitudo aggregatiōis lippitudis ita ꝙ aliqd ei⁹ post aliqd ē mala. Et lippitudo sicca valde. Et huiusmōi qdē lippitudo generaī ꝓpter pigritiā vtutis oculi innate in maturando mām. Et silr sentit cū plurimo ei⁹ p exuberationē rei veniētis ad oculū que conaī exire. Et non lz vt dicaī ꝙ illud sit ꝓpter multitudinē humiditatū veniē tiū ad oculū ꝓpterea ꝙ pigra sit nā in digerēdo eas qm̄ oculus in hac dispōne ē sicc⁹ ꝓfundus ꝛ signa siccitatis manifesta ꝛ similiter siccitas lipptitudis velox.

Signa ꝓportionalia istis. Ć.xxxiij.

a Jaggregaī sup pupillā qū est apta aliqđ sicut tela arance deide recedit ad palpebrā ꝛ fit lippitudo ꝛ nō cessat esse sic est signū ꝓpinqtatis mortis

Et vehemētia rubedis oculi ꝛ pmanētia ei⁹ ita i acuitate febris ē mala ꝛ sigñs apa cerebri calidū ꝛ i ore stōi.

Et pmutatio ei⁹ ad colorē pauōis ꝛ celestē ē dēterior.

Et aptio oculi itez ꝛ multitudo splēdoris ē sigñio mala ꝛ fortasse ē pp mās calidas multas ꝛ apata i ptib⁹ cerebri. ꝛ si remanet palpebra i sōno apta absq; ꝓsuetudine est signū nō bonū. ꝛ siccitas palpebraz est signū malū. Et si remanet oculus i vigilia aptui ꝛ approximatur ei digit⁹ ꝛ nō palpitat ē sigñio mortis. Et vehemētia aptiōis oculi itez cū alienatōe ꝛ debilitate est mortalis. Et dicī ꝙ ille sub cui⁹ oculis apparet pustula sic lens alba morīt in die decimo ꝛ apparet in eo desideriū dulcedinis.

Signa sumpta ex parte nasi. Ć.xxxv.

b Ortuositas nasi mala ꝛ sigt ꝓpinqtatez mortis cā. n. i ea est spasm⁹ malus mortal. Et applanatio ei⁹ itez est mala ꝛ eē cōtētus i attratiōe aeris naso ꝛ narib⁹ est malū. Et si iuenis ex anbelitu ei⁹ odorē piscis aut butyri aut luti ē malū ꝛ distillatio aq̄ citrine ex naso in febrib⁹ acutis fortasse est sigñio ꝓpinqtatis mortis. Et si nō sternutat cū obtarmicis est sigñio mortis ꝛ destructio sensus simlr. Et si non facit ei fluere sanguinē pcussio ꝛ rasca tio ꝛ si isirm⁹ assidue mittit digitū suū ad nasum suū q̄si mūdificat ipm absq; cā ē signū nō bonū ꝛ exitus aq̄ p nasum est malum.

Signa sumpta ex pte auris. Ć.xxxvj.

c Xiccatio pulpe auris ꝛ ei⁹ inuersatio ꝛ ꝯctio extremitatis est signū malū ꝛ dī ꝙ qum sudores auris dulcescit est signū malū apud Gal. mortale apud ꝑmos. Jduētus doloris in aure cum febre acuta ē timorosus est. n. mortalis nisi currat aliqd ꝛ gescat ꝛ illud in senib⁹. Jn iuuenib⁹ vero contingit ꝙ morīuntur anteq; sanie faciat ꝓpter vehementiam sensuuz eorum.

Signa sumpta ex parte dentiū. Ć.xxxvij.

d Ommotio dētiū i febrib⁹ acutis ꝛ q̄si ille cuius sunt comedat aliqd signū est nō bonū. Dicī ꝙ ille cui⁹ dentes coopiunt i febrib⁹ viscositatib⁹ sigt ꝙ febris ei⁹ fit vehemēs sigt. n. caliditatem vehemētē ꝛ mām viscosaz tarde resolonis. Qū accit infirmis oi hora vt mūdificēt dētes absq; cōsuetudie q̄ currit est sigñio nō bona. Strido ꝛ dētiū ꝛ cōmotio eoz absq; cō suetudie fortasse idicat maniā ꝛ si mania nō accit deide accidat sigt illō pnitiē nisi i illo q assuet⁹ ē eo pp debilitatē cordis ei⁹ tunc strident dētes ei⁹ ex qualibet cā ꝛ viriditas dualiū est signum malū.

Signa sumpta ex parte lingue ꝛ oris ꝛ que sequuntur ea. Ć.xxxviij.

e Enigratio lingue i egritudib⁹ acutis ē signū ad malitiā decliue. Et exiccatio ei⁹ oris ꝛ saliue nō sunt bone ꝛ qñq; exiccaī in pmis deide exaspaī cū statu deide denigraī ē mortale ꝛ ꝓpe i q̄rtodecio Et scias ꝙ vehemētia fetoris oris i egritudib⁹ acutis ē sigñio mortalis qm̄ sigt corruptionē humoz omnium.

Subleuatio vni⁹ duoz labioz in febrib⁹ acutis est malum. Scissio labioz in febrib⁹ acutis sigt superfluitatez inflātiōis ꝛ ꝯctio eoz ꝛ frigus ipoz est malū si remanet os aptū in egritudib⁹ acutis ē sigñio mala superfluitas siccitatis lingue ē signū nō bonū. Dicī ꝙ qñ exuberat sup linguā in febre acuta sicut cicer niger ꝛ sicut gnuz alkerua tūc mors ē ꝓxima ꝛ accit ei desideriū rez calidarum. Aspitas ligue ꝛ siccitas ei⁹ est sigñio phrenesis. Et cōsidera in aspitate lingue ꝛ alteratiōe coloris ei⁹ cōsideratiōe superflua ne sit cā ei⁹ res tingens. Et scias ꝙ nō tingit ligua ab oi humoꝝ dñante i omni dispōne do nec puenerit ad eā cū substātia sua aut p vicinitatē aliq̄rum mēbroz cōmunicātiū.

Signa sumpta ex radice lingue ꝛ gutture ꝛ meri. Ć.xxxix.

f Refocatio subito facta nō in die crisis est signū malum. Et ꝑfocatio sine spuma ē leuior: spuma eni nō fit nisi qū coz iam ad tātā puenerit calefactionē ꝙ destruunt ei opatiōes pulmōis ꝛ diaphragmatis quare nō pōt facer vt redeat anbelitus cū equalitate. Et istud nō fit apate nō existēte in gutture nisi ꝓpter rem magnā. Et multotiēs qdem fit imo plz cā cerebri. Et ad vltimū q̄ndo accidūt in febre forti ꝑfocationes praue tūc iam aduenit mors qm̄ coz eget causa vehemētie caliditatis anbelitu plurimo sed via ei⁹ iā est oppilata quāobrē inflāmaī coz ꝛ supfluit malitia cōplexionis eius quare nō tollerat vitā. Et simlr cōtorsio colli cū ꝓhibitiōe deglutitiōis illud eni aut fit ꝓpter remotionē spōdilis aut pp vehementiā siccitatis ꝛ neq; aliqd est deteri⁹ eis ambab⁹ cū febre itez. Et si non pōt fieri deglutitio nisi cū labore est sigñio mala ꝛ simlr si reiscit cū aqua ꝛ egredit p nasum ꝛ simlr qñ strāgulaī cū ea in omni hora est significatio nō bona.

Signa mala sumpta ex parte venaz. Ć.xl.

g Jrit Hippo. q̄ndo apparent vene parue apud frontem ꝛ palpebrā est malus.

Signa mala sumpta ex mollificatiōe corporis ꝛ malitia resupinatiōis ꝛ debilitate. Ć.xlj.

h Ollificatio corporis ꝛ malitia resupinationis ꝛ debilitas qñq; fiūt causa multitudinis humoz grossoz in visceribus. Et qñq; fiunt pp siccitatem corporis ꝛ paucitatem humoz ꝛ qñq; fiunt ꝓpter superfluitatem debilitatis virtutis in lacertis ꝛ non ē significatio distinguens inter ea essentia corporis grossi aut macri sicut qdam existimauerūt. Et multotiēs quidem sunt viscera plena humiditatibus ꝛ corpus est extenuatum ꝛ multotiens debilitanī virtutes in lacertis ꝛ corp⁹ ē pigue imo signa alia sunt q̄ dicta sī in locis alijs.

Signa mala pp formam iacendi. Ć.xlij.

i Esupinatio super lectum non secūdum formaz consuetam imo fm pmixtionem ꝛ exitum a cō suetudine est mlaum signum maxime qum infirmus precipitaī ad stratum suum paulatim quotiens equas eum ꝛ ꝑparas ipm preparatione bona cōuertit super dorsuz suū ꝛ diligit discoopire extrema ꝛ proijcit ea proiectione nō naturali absq; caliditate valde manifesta est ergo causa angustia magna. Et oportet vt tu attendas in hoc etiam rem vnam fortasse enim homo est pinguis grauis corporis velocis mollificationis di-

ſigens i diſpõne ſanitatis vt iaceat omni hora ſm hanc formã aut eſt,phibens dolor preter reſupinatõem illud enim itez eſt ex eo cũ quo nõ magnificat timor. Dis pparatio nõ cõſueta de reſupiatõe ⁊ tenſione ⁊ reliquis quã nõ fecit in diſpõne ſalutis eſt in egritudibus acutis mala. Et ſcias q amor reſupiationis aut eſt propter multitudinem humoꝝ i viſceribꝰ aut ,ppter ſiccitatez: ⁊ reſolonem humoꝝ acutoꝝ ꝗre debilitant lacertos aut ,ppter debilitatem que accit lacertis ex parte alia ⁊ ſi nõ pot iacere ⁊ reſupinari ⁊ vti aliis poſitõibꝰ imo deſiderat ſedere eſt ſigtio mala ⁊ plm eius ,pterea q anhelitꝰ ſit difficilis qm iacet ,ppter apata ⁊ nocumenta i membris anhelitꝰ i qbus ſcita eſt diſpõ ex eo quod pterijt. ⁊ ſi diligit fugere ab homibus ⁊ cõuerti ad parietem eſt ſignũ nõ bonum. Et decliatõ i ſomno ſup vẽtrem abl qz conſuetudie eſt malum aut.n eſt a pmixtõe rõnis aut a leſione i vẽtre ⁊ iacere humidũ eſt laudabile ⁊ illud ẽ qũ iũcture egri ſunt recipiẽtes plicationem velocitr.

Signa ſumpta ex cute. C.xliij.

q Um deſiccat cutis ita q ꝗdo extendis eam nõ redit ad locũ ſuũ tunc illud eſt ſigtio mala. Exitus vaporis calidi ex cute cũ anhelitu ffo eſt ſigtio pnitioſa ⁊ nõ fit niſi qz caliditas cordis finita eſt.

Signa accepta ex ventre ⁊ partibus hypocondriorum C.xliiij.

i Nflatio vẽtris i egritudinibꝰ acutis ⁊ paucitas complicatiõis eius ⁊,ppꝛie quz illic eſt ſolo vẽtris eſt ſignũ mortis pcipue qñ apparet i eo poſtula ampla coloris fuſci. Tenſio hypocõdrioꝝ ⁊ eſſentia vniꝰ duoꝝ latex magis augmẽtata ꝗ alterius ⁊ ſimiliter eſſentia omnis lateris augmẽtatior omni latere qõ eſt ei ſimile in eminentia ⁊ depſſione ⁊ ſimiliter i lenitate tactus ⁊ duritie. Quando inflaꝫ miracnõ a ventoſitate ⁊ ſiccitate tunc intra ipm eſt apoſtema cum quo nõ ẽ niſi dolor. Et obfuſcatio ⁊ tenſio hypocõdrioꝝ ſi eſt cum dolore tũc mã declinat ad inferiora ⁊ ſi ẽ abſqz dolore tũc mã deciiuis ẽ ad ſupiora.

Signa ſumpta ex ano. C.xlv.

e Xitus ani in febribꝰ acutis per ſe ipm eſt ſignificatio mala.

Signa ſumpta ex virga ⁊ teſticul. C.xlvj.

l Enitas teſticuloꝝ eſt ſignũ malũ ⁊ ſimiliter exuberatio amboꝝ in egritudibꝰ acutis. Contractio teſticuloꝝ ⁊ virge ſignificat mortem innati ad dolorem vehemẽtem. Pollutio i pncipio egritudinibus ſignificat lõgitudinem ⁊ eſt in poſtremo egritudinis laudabilior.

Signa ſumpta ex matricibꝰ. C.xlvij.

e Xitus matricis mulieris ⁊ vulue in febre acuta eſt ſignum malum.

Signa ſumpta ex pte extremitatũ. C.xlviij.

d E eis ſunt ex parte qualitatis eaꝝ ſicut frigꝰ extremitatũ cũ caliditate febris acute ⁊ fixione eiꝰ ⁊ nõ erradicat eſt ſignũ nõ bonũ. Cum chronica vero nõ eſt illud horribile. Et cauſa eiꝰ in febribꝰ acutis eſt apoſtema magnũ in cõcauitate vẽtris aut ſubmerſio caliditatis innate aut aduentus ſincopis ⁊ reſolonis. Et fortior ſignificatio frigoris extremitatũ in febribꝰ acutis ſup mortem eſt que eſt frigoris accidentis eiꝰ in pncipio egritudinis. Et ſimilr qum eſt frigꝰ cuz quo nõ calefit ⁊ hoc totum ſignificat fugam ſanguinis totiꝰ ad interiora,ppter apoſtema. Obfuſcatio digitorum manuuz ⁊ pedum ⁊ vnguium eorum eſt ſignum mortale. Rubedo extremitatum ⁊ eaꝝ alteratio ſubito magis pnitioſum eſt ꝗz eaꝝ obfuſcatio. Si aũt inuenitur grauitas tunc iam appropinquat qm̃ grauitas ſignificat debilitatez virtutis animalis ⁊ obfuſcatio ſignificat debilitatẽ caliditatis innate ⁊ rubedo ſignificat corruptionẽ ⁊ dñiuz humoꝝ. Et nigredo melior eſt ꝗz obfuſcatio ⁊ rubedo. Et cum hoc toto qũ videris ſigna bona plurima nõ eſt lõginquum qn ſaluet infirmus ⁊ caſus extremitatum eiꝰ alteraꝝ ⁊ aduſtio extremitatũ ⁊ cutis cum frigiditate ventris eſt ſignũ mortis itez. Et ex eis ex pte ſituũ eaꝝ ſunt ſicut ſpaſmꝰ ⁊ ,ppꝛie poſt fluxum vẽtris eſt mortale. Alcuzez cũ alienatiõe ⁊ vehemtia febris eſt ſignificatio mortis.

Signa ex pte ſomni ⁊ vigilie. C.xlix.

s I ſomnus ſit diurnus nõ nocturnus eſt ſignum nõ bonum. Et ſi nõ dormit in eis ambobus eſt deteriꝰ cã eniz eſt corruptio cerebri qualitercunqz ſit. Et ſalubrior ſõnus diurnus eſt q eſt in pncipio eiꝰ ⁊ hoc totum in ſtatu poriſmoꝝ febris eſt deterius. In pncipio vero eius ⁊ multotiens fit non nocet.

Et ,pfunditas ſomni cũ debilitate pulſus eſt maluz ẽ enim ,ppter debilitatẽ virtutis nõ,ppter humiditatẽ cerebri ⁊,ppꝛie qum eſt cũ pmixtiõe rõnis. Et qñqz eſt hoc a putrefactiõe humoris frigidi. Somnꝰ augmẽtatus in nocte qui ſuccedit pmixtiõi rõnis ⁊ aſſociat frigori extremitatum eſt malus ſicut ſomnus cui ſuccedit leuitas eſt bonus.

Signa mala ſumpta ex actiõe manus. C.l.

c Ollectio paleaꝝ ⁊ puenir̃ omni hora ad aliqd quaſi colligat ex ſe aut ex pariete eſt ſignũ malũ Et cã in eo eſt ex vaporibꝰ q eleuant̃ ad cerebrum ergo faciunt imaginari illud qõ nõ ẽ ,ppter deſcẽſionẽ eoꝝ ad oculũ ⁊ humiditatẽ albugincam.

Signa ſumpta ex doloribꝰ. C.lj.

d Olor vehemẽs in viſceribus in febribꝰ acutis ẽ ſignũ malũ ſignificat eni aduſtionẽ vehementez aut magnitudinem apatis aut exiturã. Quz eſt in aliquo mẽbroꝝ dolor vehemẽs ⁊ ſedaꝫ ſubito qe te cõpleta abſqz cã tunc illud eſt malũ.

Signa ſumpta ex voce ⁊ loquela ⁊ ſilẽtio. C.lij.

v Ox fortis valde eſt bona ⁊ loquela ordinata ẽ bona ⁊ contrariũ illius eſt malum. Et taciturnitas plurima,plixa ſignificat ſm plm ingetudinẽ aut mollificationem lacertoꝝ ligueꝝ ⁊ epiglotis aut ſpaſmum eoꝝ aut deſtructionẽ imaginatiõis que eſt pncipium ſermonis ⁊ qum infirmus loquit̃ in criſi eſt bonuz.

Et ad vltimũ taciturnitas verboſi ſignificat cauſas iceptõis alqueſgues aut aliqd de eis que dicta ſunt. Et multitudo ſmocionatiõis in taciturno ſignificat initiuz alienatiõis ⁊ pmixtionẽ rõnis.

Signa ſumpta ex rõne. C.liij.

a Lienatio cũ motu ⁊ pcuſſione in capite ⁊ nare eſt ſaluum. Et cum alguacre ⁊ apoplexia eſt mortalis Signa ſumpta ex motibꝰ. C.liiij.

m Ltitudo pmixtiõis ⁊ ingetudinis eſt ſignũ nõ bonũ ⁊ ſignificat multitudinẽ vaporis eleuati ad caput. Saltus infirmi omni hora ⁊ ſeſſio eius eſt ſignificatio mala ⁊ eſt ,ppter anguſtiã aut ,ppter pmixtionẽ rõnis ⁊ conſtrictionẽ anhelitus ⁊ pfocationem ⁊ in pipneumonia deterior qm̃ plm eius eſt ,ppter pfocationem ⁊ cõſtrictionẽ anhelitus lz ſit ,ppter cauſas alias itez. Et qũ grauant̃ membra a motu etiam eſt ſigtio mala. Et qñ obfuſcant̃ vngues tũc mors eſt pñs ⁊ tremor eſt ſignũ malũ qum non ſit criſis bona.

Signa ſumpta ex exiſtimatiõe. C.lv.

q Um eſt plurimꝰ timor mortis tũc eſt timor.

Judicia ſumpta ex ſaltu ⁊ alicibꝰ. C.lvj.

s Altus ⁊ alices fiũt ,pterea q nã mouet mẽbra lacertoſa vt expellat ex eis ſupfluitatẽ. Et dũ

membrū pmanet rarum ⁊ materia est pauca obediens nō indiget illo imo illud est ei necessariū ꝓpter ꝓtrariū eius ⁊ si fuerit cū pmutatiōe ex caloꝛe ⁊ frigus per nām tunc est signū uō malū. Et sigt multotiēs q natura ñ potest facere resolutiōez nisi cū adiutoꝛio villoꝝ ꝓpter mltitudinē materiei aut pp debilitatē virtutū.

Signa sūpta ex somnijs. .C.lvij.

m Multotiens videt infirmus de genere illius quo fit crisis ei⁹ sicut videt habit urus crisim cuz sudoꝛe qō ingredit balneū ⁊ ꝓparat ei.

Signa sūpta ex appetitu. C.lviij.

d Destructio appetitus in egritudinib⁹ chronicis est malū. Et in egritudinib⁹ acutis etiaz si est infra illō ⁊ ad summū sigt humoꝛes coꝛꝛuptos aut mortē vtutis animalis ⁊ naturalis. Et cū destruitur sitis in febrib⁹ adurētib⁹ est significatio mala ⁊ ꝓpe cū nigredie lingue.

Judicia ⁊ significatiōes icteritie: .C.lix.

i Icteritia ante septimū ⁊ ante digestionē ē maluz signū nisi succurrat ei fluxus ventris quēadmōz quidā existimauerūt ⁊ est sm cōsiderationē.

Et ad vltimū icteritia ante septimū nō est laudabil.

Et si fuerit icteritia post septimū tunc ē iterū nō ita salubris dū nō ꝓiūgunt ei signa alia. Qō si accidat icteritia in septimo aut nono aut q̄rtodecio cū sigis laudabilib⁹ ⁊ absqz nocumēto i ptib⁹ epatis aut duritie ⁊ apate tūc est laubabilis. Et mltotiēs qdē accidit pp huiusmōi crisis ꝓpleta ⁊ sigt laudē ⁊ dispositionē leuitatis q̄ repit post ipaz. Et sigt malitiā ei⁹ dispositio cōtrarij leuitatis. Ex ex illis q̄ signt malitiā eius ē vt sit cū icteritia fluxus ventris cholericus multus qui ebullit ⁊ exitus rez spumosarū adurentiū i huiusmōi eni timet de infirmo nisi succurrat ei fluxus vētris multus mūdificās aut sudoꝛ cois ⁊ sit iā vtus fortis tūc eni fit leuitas velociter.

Signatiōes sumpte ex apatibus. .C.lx.

q Um febris acuta puenit ad apata titillicoꝛuz ⁊ extremitatū est deteri⁹ q̄z vt sint priuf illa apata deinde sequat ea febris cā putredinis q̄uis illud etiā sit malū. Apata q̄ accidūt in radice auris ⁊ nō maturant cū sanioſitate sūt mala aut q̄ nō sequit aliq̄ de eūonib⁹ fortib⁹ ē signū malū. Et nō oz itez vt fidutia habeat in maturatiōe qū accidit exitura ⁊ reliqui hūoꝛes sunt idigesti illud eni ē nō sufficiēs sicut ista etiā multotiens accidūt ⁊ existimat iam declinatio adesse ⁊ interficit. Omnis pustula ⁊ omne apa qō apparet ⁊ postea redit ē malū. verūtn q̄ñqz sigt fortitudinē nature ⁊ fortasse hec apparitio ⁊ ꝓfundatio ē cōsueta hōi alicui i nā sua q̄r nō ē significatio vehemētis malitie.

Signa sumpta ex parte pustularum que similantur eis. .C.lxi.

p Ustula ciceralis nigra in febrib⁹ acutis ē mala valde. Et q̄ñ in fine venit vel tardat mozit ille q eam habet in ſio multotiēs. Cōuersio vlcerū in coꝛpe ad viriditatē ⁊ nigredinē ⁊ celestē coloꝛē aut citrinitatē est signū malū. Et citrinitas ē leuioꝛ eis. Dicitur q̄ si apparet sup genu infirmi aliq̄d nigrū sile vue nigre in cui⁹ circuitu sit rubedo mozit cito. Qō si ꝓtendatur vsqz ad diē qnquagesimū tūc signū mortis ei⁹ est q̄ sudauit sudore frigido. Q̄ñ apparet sup venā que ē in gututre aliq̄d sile grão alkerua cū variola alba magna ⁊ accidit ei ō̄sideriū rerū calidarū mozit i vigesimo

Et nos qdem iā dixim⁹ illō qō accidit in ligua adolescētib⁹ de pustulis mortiferis. Dicit si fuerit febris quelibet ⁊ apparuerit sup digitos vtriusqz man⁹ simul apa nigrū sicut granū herbi cū doloꝛe vehemēti mozietur in quarto ⁊ accidet ei grauitas ⁊ ꝓfunditas somni si aūt nā ꝓstrigat cū hoc accidet pleuresis. Et q̄ñqz cō stringit adeo dōec fit lapis.

Signa sūpta ex forma vēaz: C.lxij.

Jxit Hip. si appēt vene pue q̄ sūt in fronte ⁊ q̄ d sunt in palpebris ⁊ furcula est malū. Altera tio caloꝛis venarū apparētiū a dispositione sua cū caloꝛ pauōis ⁊ apparitio eaz q̄ de eis nō appebant ante cū hoc est malum.

Signa sūpta ex rigoꝛe. C.lxiij.

r Jgoꝛ plime reditiōis i febre praua cū debilitate vtutis est mortalis ⁊ cū firmitate vtutis iterū q̄ñ febris cū eo nō remouet nō est bon⁹ ⁊ deterioꝛ omnib⁹ est vt seq̄tur ipm eūo nō adiuuās ⁊ non sedet cū eo febris. Et si nō accidat eūo iterū tūc sigt q̄ humoꝛ mot⁹ ē vices qui expelli ñ pōt ⁊ ē maluz. In accidēte vero vice vna nō forsitā verificat aphorismus iudicās an est ꝓpter debilitatem supfluam virtutis aut pp aliud.

Judiciū euacuatiōis. .C.lxiiij.

e Uacuatio iuuatiua p fluxū vētris ⁊ vomituz ⁊ alia est illa q̄ est post digestionē ⁊ q̄ euacuat humoꝛē quē oz ⁊ q̄ fit cū facilitate ⁊ cui succedit leuitas. Et de signis eūonis humoꝛis quē euacuat medicina aut nō medicina est vt incipiat in euacuatiōe humoꝛis alteri⁹ ⁊ deteri⁹ eo est vt finis ei⁹ pmutet ad exitū curata aut ad sāguinē nigrū aut humoꝛē fetidū aut humoꝛē purū ⁊ silr in vomitu ⁊ q̄ñ abbreuiat eūo postq̄z effecerit qō efficit oz vt adiuuet ⁊ q̄ñ supfluit euacuatio ⁊ nōdū incepit digō tūc nō est illud cuius iuuamēto sit initēdū ⁊ euacuatio debilis pauca fluxu san.nariū aut sudoꝛe aut alio sigt qō nā mouit ⁊ ñ potuit. ⁊ si fiāt mala signa alia signt mortē ⁊ si nō fiūt mala significant lōgitudinem.

Judicia sudoꝛis. C.lxv.

s Udoꝛ est bona crisis in egritudinibus acutis ⁊ pblegmaticis ⁊ iterū spetieb⁹ apatuz timoꝛosoꝝ ⁊ apatib⁹ viscerū.

Causa multitudis sudoꝛis. .C.lxvi.

f Udoꝛ multiplicat aut cā materiei ꝓpter mltitudinez suā aut subtilitatē suaz aut causa vtutis ex vehemētia expulsiue aut mollificatiōe retentiue aut cā poꝛoꝝ ei⁹ q̄ñ dilatant pp causas dilatatiōis ⁊ minoꝛat sudoꝛ pp cōtraria illaꝝ causaꝝ ⁊ sudoꝛ qdē q̄ñ tergit exuberat ⁊ q̄ñ mouet abscindit.

Diuersitas mēbroꝝ i sudando. .C.lxvij.

m Embra que plus sudant sunt illa i quib⁹ est mā faciens egritndinē vt magisꝛ ⁊ illa q̄ nō sudant sunt mēbra in qbus nō est mā ⁊ illa in qbus dominat aliq̄d de causis cōstrictiōis poꝛoꝝ de qbus est q latus sup qō doꝛmit infirmus sm plm raro sudat q̄ñ est coarctatū siccas habēs vias ⁊ nō currit ad ipz hūiditas neqz currit ab eo. Et sudoꝛ qdez mltiplicat i mēbris posteriozib⁹ vt i doꝛso pluscz i anteriozib⁹ sicut pectoꝛe ⁊ mltiplicat i supioꝛib⁹ magiscz accidat i inferioꝛibus ⁊ ꝓpꝛie in capite.

Diuersitas dispōuz i sudādo ⁊ alijs. C.lxviij.

f Mnus plus facit sudare quā vigilia q̄ñ caloꝛ innatus i eo plus agit i hūiditates ⁊ quia nocumentū anhelitus i ipso ē magis parū ⁊ illō mouet materias ad interiora. Jnquit Hip. sudoꝛ plurim⁹ in somno absqz causa faciente illud sigt q̄ ille plus cibi suo affert coꝛpoꝛi q̄z toleret. Si aūt fuerit illud ꝑter qō ille de cibo sumat tunc scias q̄ indiget euacuatiōe ⁊ causa in hoc est q̄ sudoꝛ plurimus cū sanitate vtutis nō fit nisi ꝓpter mltitudinez materiei cui ptinet vt expellat eam nā ⁊ illa multitudo aut fit per causam ꝓpinquā q

BB

est repletio propinqua ꝛ repletio ꝓpinqua est ex cibis sumptis tunc ꝛ hãc replonez expellũt fames ꝛ exercitiũ ꝛ sudor qui expellit per naturã aut fit p causam antecedentẽ longinquã q̃ est ex supfluitatib⁹ antecedẽtib⁹.

Et ñ excusat in huiusmõi nisi euacuatio mũdificãs corpus ex eis p sudorẽ vero fortasse nõ egredit de ea nisi illud qõ subtile ẽ tenue paruũ ꝛ dimittat corruptũ i obediẽs in corpe ꝛ cõsuetudo nature est qõ diligit expellẽ humorẽ corruptũ ꝛ illõ est de illis q̃ debilitãt eũ. ꝛ scias qõ q̃to plus caliditas innata est fortior est r̃solutõ magis occulta q̃re nõ fit sudor nisi fuerit cause alie ꝛ ꝓpter hoc fit sudor egrediẽs a natura aut a repletiõe ꝛ multitudie ꝛ vehemẽtia dilatatiõis poroꝝ aut pp defectũ vtutis a digestiõe bona aut ꝓpter vehemẽtiã motus.

Dies inqb⁹ multiplicat sudor ꝛ minorat. C.lxix.

Sudor in egritudinib⁹ acutis plimũ fit in tertio ꝛ qnto ꝛ minorat in q̃rto imo parum ptingit vt egritudies iste crisim faciãt in q̃rto nisi raro.

Et parũ qdem cõtingit fm qõ expimẽtatoꝛes existimãt vt sudet eger i vigesimo septimo ꝛ trigesimo ꝑmo ꝛ trigesimo quarto.

Modi significationũ sudoris. C.lxx.

Sudor significat p tactũ suũ si est calidus aut frigidus. ꝛ significat p colorẽ suũ si est clar⁹ aut ad citrinitatẽ aut viditatẽ decliuis. ꝛ significat per gustũ suũ si est amar⁹ aut dulcis aut ad acetositatẽ ꝺcliuis. ꝛ significat p odorẽ suũ si est fetid⁹ aut acetosus aut dulcis aut ali⁹ ꝛ significat p substãtiã suã sicut si est subtilis aut viscosus. ꝛ significat p q̃titatẽ suã sicut si ẽ paucus aut mult⁹. ꝛ significat p locũ suuz si est cõis in toto corpe aut abreuiat⁹ ꝛ qõ ex quocũq̃ mẽbro est in ipo est egritudo. Et si g̃t p horã suaz si est in ꝓncipio aut statu aut declinatiõe. ꝛ significat p illud qõ succedit ei sicut succedit ei nocumẽtũ aut leuitas aut rigor aut horripilatio aut aliud.

Signa sũpta ex pte sudoris. C.lxxi.

Sudor frigidus cũ caliditate febris est signum malũ valde ꝛ ꝓprie qui approꝑat capiti ꝛ collo ꝛ significat syncopiz licet nõ sit frigidus quo ergo frigidus ꝛ est deterior sperũ sudoris qm̃ sig̃t rem q̃ fuit nõ rẽ q̃ erit. Qõ si febris fuerit magna tũc est mors ꝓxima. Et nõ sit sudor frigidus nisi iam ceciderit caliditas inata q̃re nõ seruat hũitates imo spat ab eis quare segregat eas ꝛ euaporat caliditas extranea deide sepat ab eis illa caliditas pp suã extraneitatẽ qua infrigidãtur. Sudor intersect⁹ est malus. Et sudor multus sig̃t lõgitudinẽ egritudis pp multitudinẽ materiei ꝛ nõ cõueniũt habẽti eũ phlomia ꝛ vẽtris solutio pp debilitatẽ suã imo clisteria leuia. Et q̃ post sudorẽ nõ iuuit leuitas nõ est signũ bonũ. Qõ si fecerit augumẽtum nocumẽti tũc erit signũ malũ licet sit etiã cõis corpori. Et sudor festin⁹ in ꝓncipio egritudinis est malus ꝛ sig̃t multitudinẽ materiei nisi cã in eo sit hũitates aeris ꝓpt pluuiaz multã q̃m tũc cũ sua malitia erit mior malitia. Et multotiẽs quidẽ icipit egritudo cũ sudore deide segtur ipm febris ꝛ plõgatur. Et qũ ex sudore accidit horripilatio nõ est bonũ imo est malũ q̃m horripilatõ sig̃t expãsionẽ hũoris mali nocẽtis in corpore ꝛ illõ significat qõ sudor nõ mũdificat imo mouet de humoribus malis illõ cui⁹ acuitas est fracta pmiscens ipm humiditatib⁹ q̃ resoluũtur p sudorẽ. Et sig̃t qõ materia plurima nõ resoluit apud euacuationẽ sudatiuã. Et q̃ debilitãt virtus ꝛ pulsus ꝛ sudat frons parum est signũ malum si vero cadat pulsus tunc est mors. Sudor enim bon⁹ cui cõuenit vt sit p ipm crisis cõpleta est ille q̃ fit in die cretico ꝛ est cõis toti corpori habundãs ꝛ super ipm aleuiat infirm⁹ ꝛ sequit illum ille qui nõ est cõis sed succedit ei leuitas. Et ad summũ cõsidera sudorem per se ipm in caliditate sua ꝛ frigiditate ꝛ colore suo ꝛ suo odore ꝛ gustu ꝛ quantitate sua i multitudine ꝛ paucitate sua ꝛ tempe sue egressionis aut est in principio aut statu aut in declinatione ꝛ quid associat ei debre in fortitudine ꝛ debilitate sua ꝛ qd succedat ei de leuitate ꝛ grauitate. Et scias qõ in cõualescẽtia multiplicat sudor ei⁹ pp reliquas materiez q̃re nõ est malũ puã facere minutionẽ.

Signa sũpta ex pte pulsus. C.lxxii.

Pulsus martellinus ꝛ formicãs ꝛ vehemẽtis palitatis aut vndosus malus est. Et gazellinus cũ debilitate est malus. Et diuersitas i qua ẽ intersectõ vehemens ꝛ motus debiles deinde succurrit illi vnus fortis succursu non succurente immo ex momento ad momẽtum est mala valde. Dixerũt quidam quum pulsus sinister est frequẽs ꝛ pulsus dexter rarus ꝛ illud ẽ cuz debilitate tũc ẽ significatio mala. Et scias quod plimoꝝ hominũ pulsus naturales sũt diuersi mali absq̃ egritudie q̃re oz vt tu scias hoc iterũ.

Judicia fluxꝰ sanguis nariũ: C.lxxiii.

A q̃ sũt sicut pleuresis ꝛ apata epatis acuta vel calida ꝛ sub hypocõdriis terminant crisi completa p fluxũ sanguis nariũ primũ vero ex qua cũqz nat sit alia vero ex illa q̃ segt ea ꝛ silr febres icẽsiue ꝛ sunt de genere primo. Peripneumonia vero non facit crisim p eũ ꝛ pleuresis est res in eo media ꝛ tertiana facit crisim p ipm. Et plm qdem accidit fluxus sanguis nariũ iuuatiuus i imparibus ꝛ parũ fit in q̃rto in tertio vero ꝛ quinto ꝛ septimo ꝛ nono fit. Et qũ spatur fluxus sanguis nariũ bonus ꝛ est debilis iuuetur fm qꝺ docuit Hipo. cũ effusiõe aque calide sup caput ꝛ cuz vaporatione sicut qñ timet supfluitas ei⁹ phibet cuz aq̃ frigida ꝛ cũ positiõe ventose sup hypocũdria ꝛ que sequnt ipz.

Et melior qdem fluxus sanguis nariũ est qui sequit ptem infirmã ꝛ diuersificans nõ ẽ cũ illa bonitate. Et apata cõueniẽtioꝛa ad hoc vt crisim faciãt p fluxũ sanguis nariũ sunt illa q̃ sunt supra sumẽ. Et in apate quidez phlatico qõ icipit trãsire in lapideitatẽ ꝛ plõgat sanies ꝛ eruptio nõ expectat crisis p fluxũ sanguis nariũ ꝛ simlr nõ expectant in apate frigido in cerebro ꝛ in pipne umõia crisis p fluxũ sanguis narium.

Sigatiões sũpte ex fluxu sanguis nariũ. C.lxxiiii.

Fluxus sanguis nariũ paruus est malus ꝛ plurimus. Et fluxus sanguis nariũ pluris malitie est qui est sanguis nigri. Et parũ fit fluxus sanguis malus ex sanguie rubeo ꝛ splendido. Et fluxus sanguis nariuz qui cadit in q̃rto sig̃t difficultatem crisis imo bonus ẽ ille q cadit in imparibus.

Sigtiones sũpte ex sternutatiõe. C.lxxv.

Sternutatio bona est quando accidit apud statum in primis vero eius est de signis coctze aut humoris mordicatiui.

Judicia egestionis. C.lxxvi.

Am locuti fuimus de egestione in libro primo sermonẽ vniuersalẽ abbreuiatũ. Et necessariũ ẽ nobis vt repleamus sermonẽ in ea multa repletione ꝛ fm illud qõ sequit de sermone in egritudinibus acutis.

Signa sumpta ex egestiõe. C.lxxvii.

Diuersitas colꝛis eius qõ egredit de egestiõe ẽ laudabilis in duabus horis nõ albi quarũ vna est diuersitas cretica post digestiõez i die cretico ꝛ signo cretico. Et altera post potionẽ solutiuã ptrãseuntẽ fortem. Et significat in duabus dispositionib⁹

mũdificationẽ corporis expectataz. In aliis vero significat aduſtionẽ ⁊ liquefactionẽ ⁊ mꝫtitudinẽ bũorũ corruptorꝝ. Egeſtio fetida ſimil egeſtioni pueroꝝ ⁊ infantiũ eſt mala. Egeſtio cholerica i principio egritudinis ſigt dominiũ cholẽ ⁊ eſt nõ bona ⁊ in fine eius apud declinationẽ ſigt q corpus mundificaꝫ ⁊ eſt ſignificatio bona. Et qñ ſepaꝫ egeſtio cholica multa ⁊ ñ alleuiaꝫ egritudo tũc illud eſt ſignificatio mala ⁊ fluxꝰ ventris multus poſt ſigna mala ſigt caſũ virtutis ⁊ pꝛeq ſuccedat leuitas eſt ſignificatio mortil licet febꝛil etiã ſit erradicata. Fluxus ventris ſup quẽ ẽ vnctuoſitas nõ ab acceptiõe rei vnctuoſe ſigt liqfactionẽ mẽbrorꝝ radicaliũ ⁊ eſt ſigtio mala ſed nõ eſt mortalis ⁊ fortaſſe ẽ vnctuoſitas ex carne. Et qñ ſup ipam eſt ſile virus ⁊ emanat citrinũ ⁊ dominaꝫ fetor ⁊ illud i febꝛib⁹ acutis ẽ mortale. Egeſtio ſup ptes cuius ſtat res ſubtil. ſigt q eſt virus ex epe ⁊ eſt mordicatiua ⁊ facit exire egeſtiõez cũ velocitate ⁊ fortaſſe egredit ſola ⁊ eſt mala. Qñ in egeſtiõe ſũt aliqua ſilia corticib⁹ lupinorꝝ i omnib⁹ egritudinib⁹ tũc eſt ſignũ mortale.

Judicia vomitus. .C.lxxviij.

Am locuti fuimus etiã in libro primo de vomitu. Et neceſſariũ qdem ẽ vt afferamus hic aliquid de eo ⁊ de alis ⁊ eius poſitio magis licita eſt in hoc loco. Dico ergo q vomitus magis iuuatiuus ẽ ille qui ex phlate ⁊ cholꝫ in quo in re euomita vel effuſa eſt vehemẽs pmixtio ⁊ nõ ẽ vehemẽtis groſſitiei. Et qꝫto plus vomitus ẽ purior tanto magis ẽ deterior: cholicus eni purus ſigt vehemẽtiã caloris ⁊ phlꝫ purũ ſigt vehemẽtiaz frigoris.

Signa ſumpta ex vomitu. .C.lxxix.

Omitus diuerſificatus a colore vomiꝫ cõſueto qui eſt albus aquoſus ⁊ citrin⁹ eſt mal⁹ ⁊ ille q ẽ ſicut viridis ⁊ q eſt ſicut color porri ⁊ ꝓprie fetid⁹ ⁊ qui eſt ſicut color ſicle. Et rube⁹ cũ nigredie ⁊ obſcur⁹. Et deterior eſt q eſt ſicut flos eris ⁊ niger ⁊ ꝓprie cũ ſit ſpaſm⁹ ſubito ipe eni iterficit ſtati niſi ſit illic vt⁹ fortaſſe eni remãet vſqꝫ ad duos dies. Et oꝫ vt cõſideret i eo ne ſit tictura i re comeſta. Et qñ euomunt omnes iſti colores eſt malum valde. Et vomit⁹ fetid⁹ ẽ mal⁹ ⁊ vomit⁹ pur⁹ ſicut dixim⁹ ẽ malus.

Judicia vrine. .C.lxxx.

Am pmiſſa ſunt a nobis vba vniuerſalia ꝺ vrina in ſen in qua ſũt accidẽtia in libro primo ⁊ nos afferam⁹ hic ꝺ illo ⁊ ꝺ alijs q magis ꝓueniẽs ẽ huic loco. Dico ergo qꝺ nõ oꝫ qñ nõ videt i vrina ſignũ digõnis forte iudicare de morte fortaſſe enim liberabit eger cũ hoc p eũationẽ cadẽtez ex pte aliqua cũ vtute expellẽte digeſtũ ⁊ indigeſtũ ⁊ fortaſſe reſoluet humor ſm lõgitudinẽ tollerãtie aut fiet criſis p exiturã ⁊ ꝓprie qñ nõ fuerit humor vehemẽtis malitie ſꝫ ẽ malus ſm plurimũ ⁊ ſigt fortitudinẽ infirmi ⁊ minor ſignificatio in eo eſt ſup lõgitudinẽ. Et ſilr vrina que rma net ſm colorẽ vrinarũ ſanorũ in horis egritudinis omnibus. Si aũt icipit alterari cũ ſublimatiõe egritudinis tunc eſt magis incolume. Et qñqꝫ eſt vrina in egritudinib⁹ peſtilẽtialib⁹ bona naturalis in ſubſtantia ſua ⁊ colore ⁊ ſedimine ⁊ ille cui⁹ eſt tẽdit ad mortẽ. Et ſcias qꝺ multotiẽs migunt infrmi vrinas malas in ſubſtãtia ſua ⁊ colore ⁊ alijs ⁊ eſt illud expulſio cretica ⁊ ꝓpe in egritudinibus acutis quarum cauſa eſt epar ⁊ partes vrine.

Signa mala ſumpta ex paucitate ⁊ multitudine vrine. .C.lxxxj.

Rina que migit qñqꝫ pauca ⁊ qñqꝫ mꝫta ⁊ qñ qꝫ retinet ⁊ nõ migit eſt ſignũ malũ in febꝛibus acutis ſignificãs pugnã vehemẽtez egritudinis ⁊ nature q vincit ⁊ vincit ⁊ ſigt laborẽ nature ⁊ ſigt etiã groſſitudinem materiei ⁊ q ipa difficulter ſuſcipit digeſtionẽ

Si aũt febꝛes fuerint quiete indicat longitudinez ꝓp groſſitudinem humoris.

Signa ſũpta ex tenuitate vrine. .C.lxxxij.

Rina tenuis qñqꝫ fit ſicut in diabete ⁊ eſt cũ ea aſſiduatio ſitis ⁊ velocitas ſurgẽdi ad vrinaz ⁊ facilitas egreſſiõis. Et qñqꝫ fit pp cruditatez ⁊ oppilationẽ ꝓhibẽtez exitũ materiei: ⁊ qñqꝫ fit pp debilitatẽ virtutis alteratiue ⁊ nõ eſt cũ facilitate exitus ⁊ ẽ minoris malitie qꝫ diabetis. Et qñ migit vrina tenuis in egritudinib⁹ acutis p aliquot dies ſigt pmixtionẽ. Qꝺ ſi accidat pmixtio ⁊ pleueret tenuitas ſigt mortez velocẽ ppea qꝺ materie ſupueniũt in cerebꝛo ⁊ aufertur aia. Et qñ cõuertit ad groſſitudinẽ cum q nõ fit alleuiatio fortaſſe eſt pp liqfactionẽ mẽbrorũ. Qñ multiplicaꝫ vrina aquoſa apud horã exacerbatiõis febꝛis totalis ſignificat qꝺ apa eueniet in iſeriorib⁹ ⁊ cõſidera in ſubſtãtia pmixta colori in capitulis q ſunt poſt iſtud etiã ⁊ ſcias q tenuitas eſt ſicut ipa nõ iungaꝫ nigrẽdini ⁊ rubedini. Si aũt fuerit tunc ſcias qꝺ cã in hoc eſt res tigens aut vehemẽtia virtutis qualitatis egritudialis impримẽtis in aquã.

Signa ſumpta ex groſſitudine ſubſtantie ⁊ conturbatione eius. .lxxxij.

Am conuertit vrina tenuis in groſſaz i febꝛ cõtinua ⁊ ſunt ſigna bona ſigt criſim cũ ſudore.

Si vero nõ fuerint ſigna bona aut fuerit febꝛis vehemẽtis aduſtionis ſigt inflãmationẽ in corde aut in epate. Et clarificatio vrine groſſe ante criſiz eſt ſignũ nõ bonũ illud nãqꝫ ſigt retentionẽ materiei ⁊ defectum nature in expellẽdo eam. Vrina groſſa turbulẽta in qua nõ reſidet aliqd ⁊ nõ clarificaꝫ ſigt ebullitiõem humorũ pp vehemẽtiã caliditatis extranee ⁊ debilitatẽ innate digerẽtis qua pp eſt mala. Cuz vrina ſpiſſa ⁊ ꝓprie in qrto multiplicaꝫ criſis febriũ ex laſſitudie ⁊ ppe ſi aſſociaꝫ ei fluxꝰ ſan. nariũ.

Signa ſũpta ex vrina alba. .C.lxxxiiij.

Rina alba in egritudinib⁹ acutis ſigt declinatõnez materiei nõ ad ptẽ venaꝝ ⁊ inſtrumẽta vrine fortaſſe eniz declinat ad cerebrũ ⁊ erit dolor capitis aut phreneſis ⁊ fortaſſe declinat ad quedaz viſcera ⁊ ſigt apa ⁊ ſi ſunt ſigna ad icolumitatem decliuia ſigt q egredieꝫ cũ vomitu ſm plurimũ ⁊ ꝓpe qñ nõ ẽ ſignũ in ſolutiõe ventris cui ſuccedat excoriatio inteſtinorũ. Et qñ eſt vrina alba tenuis in febꝛe acuta dein de accit ei cõturbatio ⁊ groſſitudo cũ albedine ſua ſigt ſpaſmũ ⁊ mortem.

Signa ſumpta ex colore in vrina nigra in febꝛibus acutis. .C.lxxxv.

Cias q nõ verificaꝫ iudiciuz penitus de morte ꝓpter nigredinẽ coloris vrine in egritudinibus acutis licet in ſe ipſo ſit ſignũ malũ ⁊ qꝫuis aſſociẽtur ei iterũ ſigna alia mala qũ vides vtutez i ea fortez ⁊ eſt potens facere eũones diuerſas ex omni genere ſuccedit ei quies ſicut accidit mulieribus qñ cũ menſtruis purgant ab humoribus malis ⁊ ꝓpter hoc iſte mulieres ſunt ſaniores qm ipe fortitã pp cauſam aliquã cõſuete ſunt euacuari ab huiuſmõi mã ex via mẽſtruorꝝ. Et ſcias q vrina nigra qto plus ẽ pauca tanto eſt deterior ſigns cõſumptionẽ humiditatis ⁊ iterũ qꝫto magis eſt groſſior tãto ẽ deterior in egritudinib⁹ acutis. Et qñ nigra eſt declinis ad ſubtilitatẽ ⁊ tenuitatẽ ⁊ ẽ in ea ſedimẽ pendẽs ⁊ eſt ei odor acutus in febꝛib⁹ acutis indicat dolorẽ capitis ⁊ pmixtionẽ ⁊ certior diſpõnum

eius est q̄ significat fluxū sanguis nariū nigri q̄m mā ē acuta vincens ꝛ fortasse erit cū eo sudor pp caliditatez qū nō supfluit neqz minorat ꝛ expellit versus supfluitatem ꝛ antecedit sudorē eius horripilatio. Et q̄n associātur vrine nigre in qua est sedimē pendens res nigra rotunda aggregata cuz q̄ inuenit odor malus ꝛ tensio in lateribꝫ ꝛ apa sub hypocūdrijs ꝛ sudor sīgt mortē ꝛ huius qdē tensio sub hypocūdrijs sīgt spasmū ꝛ huiusmōi qdē sudor fit ex debilitate. Urina tenuis aquosa ad nigredinē decliuis sīgt tenuitate sua lōgitudinez egritudinis ꝛ sua nigredine malitiā suā. Et dicit i vris nigris subtilibꝫ q̄n ille cuius est urina desiderat cibariū moritur. Et urina tenuis nigra q̄n cōuertit ad subalbedinez vel flauitatē ꝛ grossitiē ꝛ nō associat ei vlla quies sīgt egritudinē in epe ꝛ ppie icteritiā q̄n hec cōuersio que ē ad grossitiē a tenuitate ꝛ ad subalbedinē a nigredine sīgt diminutionē caliditatis ꝛ casuz digōnis. Et illud ē de illis qbus associat aut succedit leuitas. Et si nō fuerit pp illud sīgt mām iā iuiscatā in epe ꝛ nō pp mūdificationē ꝛ iā fecit accidere oppilationē imo si est caliditas tūc iā subito faciet accidere apa. Urina tenuis nigra q̄ mingit in febribꝫ acutis paulati i tēpe lōgo q̄n est cū dolore capitis ꝛ colli sīgt destructionē rationis gradatim ꝛ ē in mulieribꝫ magis saluū.

Signa sūpta ex vria rubea. C.lxxxvj.

Urina rubea in egritudinibꝫ acutis q̄n est cū rubedine subtilis sīgt cū signis laudabilibꝫ crisis velocitatē ꝛ cū cōtrarijs eorū sīgt velocitatem mortis ꝛ ex toto iflāmatōnē vehemētē ꝛ subtilitas cuz rubedie sīgt in egritudibꝫ acutis dolorē capitis ꝛ pmixtiōez. Et vria rubea grossa in egritudibus acutis q̄n exꝫ egressus fit paulatiz ꝛ frequēter ꝛ est cū fetor sīgt tiorē q̄n sīgt caliditatē vehemētie ꝛ ingetudiez ꝛ defectuz nature. Uerū q̄n est abūdātis exitꝰ mlti sedimis sīgt sepatiōez ꝛ ppe in febribꝫ icēsiuis. Et q̄ mingit sanguinū in acutis morit q̄n sīgt replonē sanguineā vehemētē cū acutate ebulitiōis ꝛ timet ꝺ huiusmōi pfocatio q̄ fit ex replōe vētriculorum cordis si decliat ad cor aut apoplia si decliat ad cerebrū. Uria rubea valde si cōuertat i febribꝫ ex lassitudie factis ad grossitiē deide appeat sedimē plm nō subsidēs ꝛ sit illic dolor capitis sīgt lōgitudiez egritudis q̄n mā est iobediēs quāobrē nō i grossat prꝰ ꝛ postqz igrossat ñ subsidet velocit vexꝫ crisis fit p sudorē q̄n mā est decliuis ad vēas. Et huiusmōi qdez vria assimilat vrine icterīcie ꝛ differt ab ea in hoc qꝺ nō tingit pānos ꝛ ad summū vrine rubee substātie ꝛ rubei sedimis sīgt appetitū ꝛ cruditatē ꝛ sīgt lōgitudiez q̄n rubedo nō est vehemēs ꝛ est illa q̄ est decliuis ad turbulētiaz.

Signa sūpta ex vrina flaua. C.lxxxvij.

Urina flaua in febre acuta quādo cōuertit ad albedinē aut ad nigredinē ē mala: q̄n sīgt p albediez eleuatiōez materiei ad caput ꝛ p nigrēdiez acuitatē q̄litatis egritudinis.

Signa sūpta ex sedimine. C.lxxxviij.

Edimē diuersū in substātia ꝛ colore qꝺ sīgt bonū diuersorū mlitudiez ē malū ꝛ deteriꝰ eo est illꝺ qꝺ ē miorꝫ ptiū sīgnt eni q̄ nā nō pōt expellere nisi postqz miorant ptes Et leue qdē mltoties ē magis significatiuū bonitatis q̄z albū. Et mltoties viuit ille cuius sedimē est decliue ad rubedinez sed ē leue. Et morit ille cuius sedimē ad albedinē decliat sz ē diusuz aspū. Substātie eni bōitas vehemēti ē facilis ad suscipi ēdā explīonē q̄z bōitas coloris ꝛ sīgt itez q̄ hūoꝛs ñ patiūt ab egritudie plm. Sic sedim bonū q̄n miorant eius ptes sīgt q̄ natura opata ē iā in eo valde ꝛ egritudo nō egit i eo. Sedimen spumosū ꝛ spuma plenū cuius albedo est pp cōmixtionē aeris cū eo ē male valde egrediens a nā ꝛ crudū ē malū. Et ille cuius supioꝛa sūt rotunda ꝛ mouent melius ē q̄z sedimē cuius supioꝛ sufficiēs est cōgelata ꝛ magis significatiuū q̄ egritudo ē velocis status ꝛ acuta. Et sedimē q̄ nō adcedit tenuitas ꝛ paucitas supfluitatis imo ē multū in pncipio sīgt q̄ humoꝛ est plīmus nō q̄ sit digestus imo oz vt rubeat sedimē post aduētū digōnis ꝛ postqz fuerit vria subtilis in primis ꝛ postqz fuerit hypostasis pauca. Et dū nō est ita sīgt q̄ mā grauis grossa est mlta ꝛ q̄ egritudo interficit ꝛ silr vehemētia tincture absqz sedimie pauco. Et dū nō ē ita ñ significat bonū ꝛ qñqz sīgt bonū ꝛ maturitatē. Et q̄n qz accidit illud pp dolorē ꝛ pp vehemētiā caliditatis ꝛ famē tinctura eni vrine ieiuni addit ꝛ miorat eius sedimen. Et sedimē rubeū significat mltitudinez sanguis ꝛ tarditatē digōnis ꝛ associant eis in febribꝫ incēsiuis ire rū angustia ꝛ tristitia ꝛ si ꝓlongat vsqz ad q̄draginta ꝓ longat egritudo ꝛ fortasse nō spat crisis vsqz ad q̄drage simū. Iterū sedimē rubeū pendēs i quo ē declinatio ad supioꝛa qū ē in vrina tenui sīgt i egritudinibꝫ acutis pmixtionē ratiōis si aūt pseuerat timet perditio. Si aūt vrina substātia incipiat puenire ad grossitudinē ꝛ incipit pendēs subsidere ꝛ albificat sīgt salutē. Sedimē qꝺ est sim formā frusti carnis i febribꝫ acutis sine significationibꝫ digōnis significat q̄ ē ex rasura mēbroꝝ ꝛ nō est ex renibꝫ ꝛ q̄n ē illic digō aut nō ē febris sīgt illꝺ qꝺ scis de dispōne renū. Et ille qꝺ ē sile squamis piscis ꝛ nō est signū digōnis ꝛ febris ē acuta est ex rasura febris q̄z facit i neruis ꝛ ossibꝫ ꝛ venis ꝛ i alijs fit ex vesica. Et furfureū qdē sīguit sile illi ꝛ q̄ febris icipit radere ex p fundo ꝛ distinguit inter ipm ꝛ iter illꝺ de vesica q̄n illꝺ de vesica ē cū signis lesiōis vesice ꝛ cū digōe ꝛ grossitudine.

Signa sampta ex dispōsitiōibꝫ aggregatis pp significatiōes diuersas coloris ꝛ substātie quaꝝ pma ē i vrinis oleagineis. C.lxxxix.

Leagia est illa cuius color ꝛ substātia similātur colori olei ꝛ eius substātie ꝛ iz sit mala tñ q̄n alie significatiōes sīgnt salutē nō est cū ea malū. Sedimē vero qū ē oleaginū est malū valde ꝛ omnino oleaginuz purū est malū ꝛ est illꝺ qꝺ facit te videre colorē olei cū citrinitate ꝛ viriditate. Et q̄n oleaginū est accidēs post vrinā nigrā tūc est significatio bona sim qꝺ testificat de ea. Ruffus sapiēs. Et deteriꝰ oleaginum est illꝺ q̄ ē in pncipio egritudis. Et q̄n sīgtiōes sīgnt malitiā ꝛ mingit vrina oleagina in q̄rto iḋicat mortē ifirmi in sexto. Et vrina q̄ alterat subito ex signis laudabilibꝫ ad signa vitupabilia sīgt in egritudibꝫ acui mortē q̄n sīgt casuz virtutis subito pp prauitatē accidētiū. Urina oleaginea q̄nqz sīgt pmixtiōez ratiōis q̄n facta est ex exiccatiōe. Urina i q̄ sunt frusta sanguis cūgelati in febre acuta q̄n cum ea est siccitas lingue est signū malū si aūt fuerit nigra cū hoc tūc illꝺ est deteriꝰ. Et nō currit sanguis i vrina i febre acuta nisi pp vehemētiam acuitatis eiꝰ ꝛ ppea q̄ dirūpit vasa ꝛ vias eius. Et eiꝰ cōgelatio ē pp vehemētiā caliditatis ipiꝰ. Urina alba tenuis i qua ē spuma ꝛ nubes citrina sīgt timorez vehemētez pp illud qꝺ ipa sīgt de exacerbatiōe ꝛ vehemētia acuitatis māei. Et nos qdē iaz locuti fuim de vrina tenui nigra illꝺ i quo ē sufficiētia. vrina tenuis flaua in pncipio febriū acutarū q̄n cōuertit ad grossitiē ꝛ ad albedinē deide remanet feculēta turbida sicut vrina asini ꝛ icipit exire inuolōtarie ꝛ sūt illic vigilie ꝛ iquietudo sīgt spasmū vtriꝰqz lateris cui succedit mors q̄n ñ fuerit signa bona vincētia illa. Urina eni q̄ ē cū flauo colo

re nõ subtiliaꝫ nisi pp dominiũ bũoꝛis choleici calidi ꝛ nõ igrossaꝫ ꝛ ispissaꝫ nisi pp exacerbtionẽ egritudis ꝛ cõ motionẽ i dispõnib⁹ mãei. Et dixerũt ꝺ vrina pauca q̃ est cũ coloꝛe sanguis q est mala p̃cipue qñ cũ infirmo est passio venenosa.

Signa mala sumpta ex parte qualitatis seperationis vrine. .L.xc.

Uando febꝛez acutã patiens nõ post mingere
q nisi parũ ꝛ quz doloꝛe absqz vulnere aut ap̃ate in ıstrumẽtis vrine ꝛ cũ freq̃ntia pulsus ꝛ debili tate ẽ signũ malũ. Qñ retineꝫ vrina i febꝛe cõtinua ꝛ est vehemẽtia doloꝛis capitis ꝛ multitudo sudoꝛis sigt cuzegi. Urina q̃ gutatim stilaꝫ i febꝛe cõtinua ꝛ cum vehemẽtia doloꝛis capitis ꝛ multitudie sudoꝛis significat cuzegi. Et vrina q̃ gutati stilaꝫ i febꝛe qeta sigt fluxũ san guis nariũ. Qꝺ si febꝛis fuerit acuta icensiua sigt dispo sitionẽ malã aduenientẽ cerebꝛo. Et si fuerit qeta sigt mꝫ titudinẽ replonis ꝛ debilitatẽ nature i expellẽdo. Et cã vrine egredientis i febꝛib⁹ acutis iuolũtarie ẽ debilitaꝫ vtutis aut nocumẽtũ i cerebꝛo ꝛ nõ fit illud nisi pp ascẽ sionẽ materie acute calefacte ad cerebꝛũ qꝛ cõmunicãt ei membꝛa lacertosa.

Numeratio signoꝛũ maloꝛũ in vrina. .L.xci.

Quosa ꝛ ꝓcedens ꝛ fetida ꝛ nigra ꝛ grossa est
a mala. Et illa in q̃ ꝓcedit ex inferioꝛi pte eius vsqz ad ipi⁹ supioꝛẽ sicut fumus est moꝛtalis ꝓ pinqua. Et iterũ piguis cuius coloꝛ est coloꝛ aq̃ carnis cũ fetoꝛe dominãte est moꝛtalis.

Signa in egrotis mala generum diuersoꝛũ quoꝛuz malitia est pp aggregationẽ eoꝛuz in febꝛicitantibus ꝛ alijs. .L.xcij.

Uando aggregant vomit⁹ ꝛ põctura ꝛ pmix-
q tio ratiõis tunc illꝺ est signum moꝛtale. Qñ diuersificaꝫ alteratio coꝛporis in tactu ꝛ i coloꝛ ꝛ in eo q euomit ꝛ in eo q euacuaꝫ sigt q nã est ambi gua cũ bũoꝛib⁹ diuersis ꝛ egritudib⁹ diuersis cui est ne cessariuz reꝛistere eis omnib⁹ ꝛ est ꝓculdubio de illis q̃ deficiũt ei. Qñ aggꝛegant in febꝛe insepabili frigus ei⁹ qꝺ appet ꝛ adustio interioꝛũ ꝛ vehemẽtia sitis cum hoc tunc illud est moꝛtale. Qñ aggregaꝫ cũ pcussio ne dẽtiũ pmixtio in ratiõe tunc eger ap ꝓximat pditiõi. Qñ accidũt infirmo subito fluxus vẽtris niger cũ adu stiõe ꝛ moꝛdicatiõe ꝛ doloꝛe adurente in ventre eius ꝛ pulsus coꝛdis ꝛ sincopis ẽ signũ moꝛtis. Qñ sudant duo coꝛnua frõtis sudoꝛe frꝺo ꝛ citrinant vngues ꝛ viri des fiũt ꝛ alterant ꝛ ap̃atur ligua ꝛ appz sup ipaz ꝛ sup coꝛpus pustula extranea tũc moꝛs ẽ ꝓxima. Et si fuerit in ptib⁹ hypocõdrioꝛũ pcussio ꝛ salt⁹ cũ febꝛe: ꝺide cũ hoc oculus moueꝫ motu malo tũc oz vt expecteꝫ mali tia dispõis qñ hec dispõ sigt vẽtositatẽ iflatiuã ꝛ pcussi onẽque fit pp ap̃a vehemẽs ꝛ pp vehemẽtiã cõstrictio nis vene magne. Et pulsus vehemẽtis pcussiõis cõ tinuus magnus valde associaꝫ manie ꝛ oz vt cõsideꝛeꝫ. fortasse enim pcussio ꝛ salt⁹ nõ sunt submerse ad viscera imo in eo qꝺ appet de mirac ꝛ illꝺ nõ est nociuũ qñ est cũ eo ap̃a nisi supfluat valde in magnitudie. Et si pseue rat hec dispõ vigiti diebus ꝛ nõ sedant ap̃a ꝛ febꝛis sigt q apieꝫ ꝛ tunc fortasse saluabiꝫ ifirm⁹ ꝛ illꝺ erit p vrinã exuberãtem aut pmutatiõem materiei ad extremitates ꝛ ꝓpꝛie ad pedes. Illi q debilitant ex egritudib⁹ qñ ac cidũt eis anbelit⁹ frequẽs ꝛ sincopis tũc iam appꝛopin quãt moꝛti ꝛ nõ addũt sup quatuoꝛ hoꝛas. Qñ bõ habet febꝛẽ incẽsiuã ꝛ iuenit alleuiatiõem ꝛ getẽ calita tis subito absqz crisi manifesta cũ euacuatiõe aut pmu tatiõe ꝛ sine extictione vltima ꝛ sine pmutatiõe de aere ad aerẽ in regiõe vna aut in duab⁹ regiõib⁹ ꝛ gescit qꝺ ẽ in pulsu de velocitate ꝛ inueniꝫ sicut tranqllitas tunc iu dica q moꝛiꝫ velociter. Qñ omni inest febꝛis ꝛ pulsat coꝛ eius subito ꝛ inuadit eñ singli⁹ ꝛ stringiꝫ vẽter eius sine cã cognita moꝛiꝫ. Qñ q egritudiez habz acutã mi git vrinã albã subtilẽ deide igrossaꝫ postea ebullit ꝛ al bescit ꝛ remãet ebulliẽs ita ꝛ quasi vria asini ꝛ migitur in volũtarie ꝛ sũt vigilie ꝛ inqetudo sigt tetanũ apparẽ tẽ in vtrisqz laterib⁹ deide moꝛieꝫ. Dicit qñ vria fuerit si mil muri postqz fuit alba ante illud ꝛ sup ipaz fuerit sic spuma deide cucurreꝛit ex narib⁹ san. niger tunc illꝺ est res mala. Et de signis malis q̃ qdaz medicoꝛũ dixerũt ꝛ nõ tẽdit ratiocinatio ad ea nisi cũ grauitate sunt q dicit qñ apparet in hoie sup venaz q̃ ẽ in collo ei⁹ pustula simil grão cucurbite cũ variolis albis plimis ꝛ accidit ei desideriũ rerum calidaꝝ. Et dicit qñ appet in hoie in tẽpe sinistro pustula dura rubea ꝛ accidit hñti eã cuz hoe pꝛurit⁹ vehemẽs in oculis ei⁹ moꝛiꝫ in die decimo ꝛ habẽs hũc doloꝛẽ desideꝛat sisamos. Et ꝺr̃ q̃cũqz egritudo vehemẽs accidit subito deide sequit illaz vo mit⁹ aut flux⁹ vẽtris est sigtio moꝛtis. Ꝺr̃ q qñ accidũt febꝛiẽti ꝛ alij ap̃ata ꝛ vlcera leuia deide destruitur ratio ei⁹ m oriꝫ. Ꝺr̃ q qñ inest hõi mollities in facie in coꝛpe ei⁹ ꝛ nõ est doloꝛ ꝛ accidit ei in p̃ncipio illi⁹ pꝛuritus in naso suo moꝛiꝫ in scꝺo ꝛ tertio. Et ꝺr̃ q qñ inest hõi sup genu ei⁹ sile vue rotũde ꝛ illꝺ est nigrũ ꝛ in circuitu ei⁹ rubeũ moꝛiꝫ cito vsqz quo expectent q̃quaginta dies. Et signũ moꝛtis ei⁹ est q sudat sudoꝛe frigido.

Signa lõgitudis egritudis. .L.xciij.

Lias q lõgitudo egritudis fit pp grossitudinẽ
ſ in viscerib⁹ aut pp pmixtionẽ i regie ꝛ sm oẽm dispõnez debilitaꝫ i ea stomacus qñ tãgit ipm tarditas ꝛ digõ equal sigt eã aut tarditas sedimis pedẽ tis aut assiduatio sedimis rubei iterũ puitas eni appiti onis sedimis sigt lõgitudinẽ egritudinis. Et silr qñ ẽ cũ acuitate egritudis pulsus magnus ꝛ facies ei⁹ piguis ꝛ hypocõdria inflata q̃ nõ detumescũt sigt paucitatẽ re solutiõis ꝛ lõgitudinẽ egritudis. Qñ aduenint signa crisis añ digõnez ꝛ nõ cadit virtus ꝛ nõ apparent signa moꝛtis tũc egritudo ꝓlongaꝫ. Et scias q terribilitaꝫ crisis qñ nõ iuuat ꝛ nõ nocet ꝛ dispões remanẽt sm mo dũ suũ tũc egritudo ẽ lõga. Et mꝫtitudo saltus i egri tudine sigt lõgitudinẽ ei⁹ ꝛ ꝓpe cũ vehemẽs sit a princi pio rei. In fine vo eius ẽ rectius. Et qñ associant eua cuationib⁹ paucis q̃ signt q nã mouit mãm ꝛ defficit in expulsiõe ei⁹ integra siue sit sudoꝛ aut fluxus sanguis na riũ aut alia signa bona aut pꝛiuatio signoꝝ maloꝝ sigt longitudinẽ. Et qñ remanet sedimẽ rubeũ vsqz ad q̃ dragita dies indicat lõgitudinẽ febꝛis ita vt nõ speretur crisis ꝛ sepatio vsqz ad sexagita. Pollutio i p̃ncipio egritudis sigt lõgitudinẽ. Qñ vides signa lõgitudis egritudis i diebus añcedẽtib⁹ tũc nõ ẽ sigtio eoꝝ sicut si gnificatio ipoꝝ post illud. Et qñ videris illud qꝺ ẽ cõtrariũ illis signis magis verificari foꝛsitã apparere i mediis dieb⁹ ꝛ i posteriob⁹ ei⁹ tũc cõsidera iudiciũ indi catiõis vt scias ipa i quo die erit ꝛ ille dies quo die indi catur ꝛ obserua cõditiões p̃dictas i ea ꝛ cõsidera dispo sitionẽ vtutis ꝛ etatis ꝛ tẽpis ꝛ cõplonis ꝛ dispõnez mo tuũ egri i q̃stitate ꝛ q̃litate sua ꝛ añcessione ꝛ postpositi one sua ꝛ boꝛarũ suarũ ꝓpe in statib⁹ acute ꝛ lõgitudie ei⁹ ꝛ abbꝛeuiatiõe ei⁹ an sit ad motũ decliuis aut ad qe tez ꝛ iudica p q̃stitatẽ eius.

Sig̃ q egritudo cõsumeꝫ crisi aut resolone. .L.xciiij.

Um fuerit vtus foꝛtis valde ꝛ poxisimi augmẽ-
q tati i q̃litate ꝛ q̃stitate ꝛ etas ꝛ cõplo ꝛ tẽpus de clinãt ad motionẽ nõ ad getẽ ꝛ digõnis ꝛ ei⁹ cõ trarij signa festinãtia tũc egritudo ꝓlumeꝫ cũ crisi. Et

si res fuerit ecõtrario ⁊ signa tarditatis iuẽta tũc egritudo ꝓlongaẽ ⁊ iterficit cũ resolutiõe aut remouet ⁊ si diuersificaẽ erũt crises diminute ⁊ tardate ⁊ cũ ꝑmutatiõe

Mors autẽ ⁊ vita sig̃ntur ꝑ dispõnes ⁊ vtutis ⁊ signa alteratõis vniuscuiusqz duarũ rerũ ⁊ sui cõtrarij.

Judicia recidiuatõis. .L.xcv.

d Exterior recidiuatio ẽ illa q̃ est velocior ⁊ est cuꝫ ⁊ vtute debiliore ⁊ associant ei ꝑculdubio quum esteius forma hec signa recidiuationis. Et vt eueniat recidiuatio erroꝛe regis saluiusꝫ ẽ qꝫ vt eueiat per se cũ recctificatiõe regis. Et de erroꝛe i hoc ẽ dare i potu calefaciẽtia ⁊ medicias qbus vult aliqs bonitatẽ appetitus sicut geleniabi mellinũ ⁊ trocisci rosacei ⁊ silia. Et reliquie q̃ remanẽt post crisiz attrabũt recidiuationẽ cito nisi succuraẽ. Et recediuatio vehemẽtioꝛ est quaz radix qm̃ malitia eius est veniens ⁊ statu est debilis.

Signa recidiuatiõis .L.xcvi.

T in illo cuiꝰ febris nõ qescit ꝑ crisiz cõpletã ⁊ e in die suo timeẽ recidiuatio. Et si fuerit qes eius sine crisi oio nõ ẽ excusatio recidiuatõis ⁊ ꝓpe qñ crisis ẽ cũ eis q̃ sunt sicut variole aut icteritia aut scabies ⁊ ad sumũ cũ ea q̃ fit i cute. Et significaẽ qñz q erit recidiuatio ex debilitate virtutis ⁊ appetitu ⁊ nausea ⁊ malitia aie ⁊ paucitate digõnis ⁊ corruptiõe cibi in stõ tendẽtis ad acetositatẽ ⁊ fumositatẽ ⁊ inflatiõe hyppcõdriorũ ⁊ ptiũ epatis ⁊ splenis ⁊ corruptiõe somni ⁊ lõgitudi e vigiliaꝫ ⁊ vehemẽtia sitis ⁊ vehemẽtia iflationis faciei ꝓprie est signũ malũ ⁊ ꝓprie in palpebra supioꝛe ⁊ ꝓprie eiꝰ apatio ⁊ ipiꝰ abbꝛeuiatio ⁊ silr cũ resolutiõe iflatõis faciei. Et de illis q̃ sig̃nt eã est vt coꝛ pꝰ bene recipiat cibũ ⁊ nõ remoueaẽ ꝑ ipm extenuatio ⁊ ꝓprie qñ ista accidẽtia mala appent ⁊ vehemẽtioꝛa fiunt i horis poꝛissimoꝫ egritudis q̃ fuit. Et qñz significaẽ recidiuatio ex pulsu qñ remanẽt in eo spissitudo ⁊ velocitas. Et ex ꝓfũdatione exiturarũ creticaꝫ ⁊ occultatiõe eaꝫ. Et ex vrina qñ in ea remanet tictura plurima citrinitatis aut flauedis aut rubedis aut ẽ ex illis i qbꝰ nõ pẽdet sedimẽ neqz resident ⁊ qñ vria infirmi ñ silaẽ vrie eiꝰ nãli. Et q̃dã tpa sig̃tioꝛa sunt reciduatiõis q̃z quedã alia sicut autũꝰ in ipo eni plꝰ cadit r̃cidiuatio q̃z in r̃liqs tpibꝰ. Et genꝰ egritudiuz iterũ adiuuat ad sig̃ndã recidiuatiõez sicut febres apose qũ post se reliqũt calitatẽ ⁊ iflatiõez in visceribꝰ ⁊ sicut epilepsia ⁊ scotõia ⁊ doloꝛes remũ ⁊ epatis ⁊ splẽis ⁊ emigranea ⁊ cephalea ⁊ catarrus ⁊ que ab ipo generanẽ de almate ⁊ alijs ⁊ egritudibꝰ anbelitus.

Cause mortis. .L.xcvij.

Moꝛs fit aut ꝓp'cãm q̃ corrũpit̃ complo cordis: m aut ꝓp cãz q̃ resoluit̃ virtꝰ qr̃ extinguit̃. Et facta ꝓp cãm q̃ corrũpit̃ cõplo cordis: aut est doloꝛ vehemẽs aut q̃litas supflua de q̃litatibꝰ notis: aut ẽ q̃litas extranea venenosa aut est retẽtio materiei anbelitus. Et ꝓp hoc oz vt ne dimittanẽ resapini ⁊ ne dimittanẽ guttura eoꝝ desicari.

Speties mortis q̃ accidit in horis febriũ ⁊ signũ q̃litatis mortis infirmi. .L.xcviij.

E illis est moꝛs q̃ accidit eis in pꝛincipio poxid smi febꝛis ⁊ augumẽto eiꝰ aut reuolutiõe eius.

Et plm eiꝰ est in febꝛibꝰ apatuz intrinsecoꝝ vbi effundit̃ ad ipa supfluitas subito. Et in egritudibus malignis aqbꝰ supaẽ nã in ꝑmis cũ mouet̃ cũ fortitudie ꝑcipue si fuerit debilis ⁊ ad summũ est sicut ꝑfocãs ⁊ sicut extinctio ignis a multis lignis. Et de illis ẽ moꝛs in statu poxissimoꝛũ febꝛis ꝓp supationẽ nature ab egritudie. Et tertia est moꝛs facta in declinatiõe ⁊ est pauca ⁊ rara. Et plm eius est in declinatiõe ꝑticulari nõ vli ⁊ cã in ea q̃ nã in ipa est sicut secura ⁊ expãdit̃ caliditaẽ ⁊ ptit̃ ⁊ disptit̃ fr̃enio q̃ necessaria ẽ i hoꝛis ꝓncipij. Et plres eoꝝ moꝛiũt̃ cũ sicopi subito ⁊ gdã eoꝝ g̃dati. Et fortasse decliatio ẽ decliatio q̃ é sine mollificatõe vtuꝫ ⁊ ffoꝛone calitaẽ inate qr̃ extiaẽ q̃ sit decliatõ leuis. ⁊ pulsus gdẽ diuersificaẽ i vtrisqz declinatiõibꝰ ipe. n. i vera cõ fortaẽ ⁊ i falsa mollificaẽ ⁊ i vera eq̃tur ⁊ i falsa diuersificaẽ ⁊ egrediẽ ab ordine. In declinatiõe vo totali nõ moꝛiẽ aliqs nisi ꝓp cãs laboꝛiosas de foꝛis q̃ supueniũt infirmo ⁊ ẽ debilis sicut motꝰ aut eleuatio aut ira ⁊ qñz accidũt huiusmõi etiã ꝑme. Et huiusmõi qdẽ moꝛtẽ añcedit sudoꝛ paucus viscosue. Et multotiẽs moꝛitur aliqs i variolis i declinatiõe. Et multotiẽs qdez añcedit eã sudoꝛ inequal'ad frigus decliue. ⁊ fortasse ẽ in capite ⁊ collo tm̃ aut i pectoꝛe tm̃. Et qñ cutis i aliq̃ ſpe ẽ sicca tensa tũc nõ erit moꝛs ꝓ sudoꝛẽ ⁊ cũ eiꝰ ꝓtrario erit cuꝫ sudoꝛe. verũ plm moꝛtis i egritudinibꝰ moꝛtalibꝰ fit ex mõ aliquo i hoꝛa i qua fit crisis bona i egritudibꝰ saluis sicut si ẽ egritudo i paribꝰ erit moꝛs in paribꝰ ⁊ si fuerit i imparibꝰ erit moꝛs i imparibꝰ. Et scias q causon ⁊ q̃ ei sunt silia attrabũt moꝛtẽ apud statũ poxisimi ⁊ accidũt cũ ea accidẽtia mala de pmixtiõe rõis ⁊ vehemẽtia anguistie ⁊ ꝑfũditate somni ⁊ debilitate tollerãtie febꝛis: ꝺ inde accidũt doloꝛ capitis ⁊ tenebꝛositas oculoꝝ ⁊ doloꝛ oꝛis stõi ⁊ ingetudo. Et phl'atica attrabit moꝛtẽ in ꝓncipio poxisimi ⁊ tũc ẽ frigus lõgũ ⁊ nõ calefit ⁊ pulsus paruus valde vermicularis ⁊ vehemẽs fit somni ꝓ fũditas ⁊ pigritia. Et ad sũmũ vnaq̃qz attrabit moꝛtez i hoꝛa i qua ipa fit vehemẽtioꝛ sup infirmũ plus siue sit incipiẽs siue sit i augmẽto aut i statu. Et moꝛs qdẽ in augmẽto apparẽte qñq̃z accidit i paucis tm̃. Et qũ tu cõsideras signa moꝛtis i hoꝛa q̃z diximꝰ ⁊ nõ iuenis ea tũc nõ timeas q si iueneris ea tũc existima q erit moꝛs

Si aũt ꝓsequtũ fuerit illõ aliqõ maloꝝ signoꝝ ꝓdictoꝛũ tũc iudica fz ꝓm si fuerit poxisimi impares q ipe moꝛiet̃ i septio aut pares q moꝛiet̃ i sexto ꝓcipue si fuerit egritudo velocis motus.

Sig̃tiones mortis absqz crisi. .L.xcix.

E illis est debilitas vtutis ⁊ defectꝰ eiꝰ ad resistẽd dũ egritudini ⁊ de illis ẽ tarditas signoꝝ digõis oio. Et de illis est vtus egritudinis cũ tarditate motus ipsius Et quãdo aggꝛegant̃ omnia ista est magis pernitiosa.

Dispõnes accidẽtes cõualescẽtibꝰ. .L.c.

q Uãdoqz accidit cõualescẽtibꝰ recidiuatio ⁊ accidit eis vehemẽtia vtutis ⁊ debilitas ipiꝰ qũ i eis ẽ illud qꝺ diximus i capꝺlo regiminis eoꝝ. Et accidit eis ne iuuent̃ ab eo qꝺ sumũt̃ de cibo ⁊ ne rediãt coꝛpa eoꝝ ad virtutẽ. Et accidũt eis exiture qũ nõ sũt mũdificata coꝛpa eoꝝ ab humoꝛibꝰ ꝓ euacuationez. Et qñqz accidit eis coꝛruptio quoꝛũdã membꝛoꝝ ꝓpterea q expellitur mã illic ⁊ quãdoqz accidunt eis egritudines cõtrarie egritudinibꝰ q̃ fuerũt i eis qũ supfluẽt in eis in cõtrario eiꝰ qꝺ ẽ cũ eis sicut accidit eis grauitas in lingua ⁊ palysis ⁊ colica frigida ⁊ apolia ⁊ epilepsia ⁊ doloꝛ capũ insepabil' ⁊ emigranea ⁊ q̃ bis sunt similes quãdo infrigidatio ⁊ humectatõ modũ ptransierũt. Et qñ qz accidit eis pꝛurit' ꝓmus quẽ remouet aqua tepida. Et accidit eis vt albificenẽ eoꝝ capilli ꝓpea q capilli priuanẽ nutrimẽto ⁊ ꝓpea q spargitur hũiditas innata qua stat nigredo sicut accidit segetibꝰ q qñ siccanẽ albescũt postea qñ eoꝝ dispositiões bone fiũt redit nigredo capiloꝝ sicut accit iteꝝ segetibꝰ qñ potanẽ aqua qm̃ tũc redit ipaꝝ viriditas.

Regimen cõualescẽtis. .L.ci.

Portet vt in cõualescẽte alleuiatio fiat i omni
o re ⁊ nõ afferat ei aliqd gue ex cibis neqz aliqd
ex motibus ⁊ ex calefaciẽtib⁹ ⁊ causis cõpmen
tib⁹ dõec ad voces pueniat vsqz ⁊ alia ⁊ gdatiz pducat
ad exercitiũ eqle facile ipm eni iuuatiuũ est valde. Et
vt occuperis i eo qõ augmẽtũ efficit i sanguie eius. ⁊ oz
agere vt qescat ⁊ letet ⁊ gaudeat ⁊ phibeat ab euacua-
tiõib⁹ ⁊ ppie coitu. Et vinũ cũ tẽpamẽto ẽ ei iuua-
tiuũ ppe vinũ subtile tenue. Et de cõualescẽtib⁹ cõ-
uẽiẽtior ad hoc vt interdicat ei sacietas est cõualescens
cui⁹ crisis fuit occulta qm ipe est expolit⁹ recidiuatõi ⁊ hu
iusmõi forsitã indiget eũone. Et cõuẽientior ei est flu
xus vẽris subtilis pcipue cũ videris egestiõez colicaz
aut decliuẽ ad colorẽ hũoris q est ex hũorib⁹ ex qbus
fuit febris ⁊ videris in appetitu defectũ. ⁊ qũ volueris
illõ tũc fac qescere cõualescẽtẽ ⁊ cõforta virtutẽ ei⁹ dein
de eũa: ⁊ forsasse necessariũ est tibi vt eũes ⁊ consortes
sit cũ cibatiõe. ⁊ ppara ei tunc vbiq. cibos medicinales
solutiuos aut cõmisce eis vtutes medicinarũ solutiua-
rũ cõueniẽtiũ sicut pruna ⁊ siracost ⁊ tereniabin ⁊ simi
lia illis hñtib⁹ cholam. Et qñqz iuuant p diuretica ⁊
mũdificant per ea vene eorũ ⁊ qñqz faciũt illõ ista diuꝛ
tica cognita sicut facit illõ vinũ cõmixtũ. De phlebo-
tomia aũt sciẽdũ est q parũ idiget cõualescẽs extractõ
ne sanguis ⁊ forsasse indiget etiã ⁊ significat illõ forma
⁊ signa sanguis pcipue qũ inuenis febrẽ occultaz in ve-
nis ⁊ vides pustulaz in labio ⁊ forsasse cogit te ad phle
botomãduz ifirmũ malitia sanguis ei⁹ pp illõ qõ remã
sit in ipo de cinereitate hũoruz maloꝛũ. Quare necessa
riũ est ei vt extrahat sanguis ei⁹ mal⁹ ⁊ augumentetur i
eo san. bonus. ⁊ meli⁹ in hoc est vt facile fiat ⁊ nõ faciat
aliqd subito ⁊ somn⁹ diurn⁹ forsasse est magis nociuus
cõualescẽti ppea q mollificat eũ ⁊ forsasse cõfortat eũ
ppterea q ipm qescere facit. ⁊ qñ nõ conuenit forsasse
attrahit febrẽ ppea q facit cruditatẽ ⁊ frãgit de virtute
caloris innati. Et obseruatio in oib⁹ cõualescẽtibus
mũdificatis ⁊ nõ mũdificatis est vt currat esse eorũ sm
regimen q fuit in egritudie ex cibariis ⁊ aliis duobus
dieb⁹ in eo q est inter eos ⁊ ad summũ sm mensuraz q
res diei cretici ptãseat sm regimẽ q fuit in sanitate eius
deide illud qõ sequit sanitatẽ ei⁹ deide eleuet ad illõ qõ
est supra ipm. ⁊ oz in mũdo ⁊ eo cui⁹ febris fuit salubris
ne subtiliet regimẽ ei⁹ qm febriet corp⁹ eius ⁊ mala fiet
eius dispõ. Et oz vt redeat ille cui⁹ extenuatio ⁊ macilẽ
tia i dieb⁹ paucis fuit ad pinguedinẽ i dieb⁹ paucis qm
virtus ei⁹ ẽ fixa ⁊ fiat cũ cõtrario ei⁹ ptrariũ illius ⁊ si nõ
appetit cõualescẽs tũc in ipo ẽ replo: ⁊ si appetit ⁊ nõ in
pinguat post ipm tũc affert sibi vltra vtutẽ suaz ⁊ supra
virtutẽ nature sue qr nõ potest digerere illõ ⁊ diuidere i
corpe: aut i corpe suo sũt hũores ples in qbus nã est oc
cupata aut virt⁹ stomachi ei⁹ est pstrata valde aut vtus
toti⁹ corpis ei⁹ ⁊ calitas ipi⁹ innata sunt pstrate qr non
alterat cib⁹ alteratiõe cõueniẽti vt exẽplificet vel rstau-
ret nã ex eo. Et huiusmõi qdẽ lz appetãt in pncipijs
rei sue cibũ tñ qñqz cõuertit in eis dispõ ad hoc vt non
appetãt: qm nocumta ⁊ replo hũorũ maloꝛũ fiunt for
tiora ⁊ augumẽtant ⁊ ne appetãt deide appetant pp vi
uificatiõez vtutis sue meli⁹ est qz vt appetãt deide nõ ap
petãt qũ ergo pseuerat appetit⁹ ⁊ nõ alterat corp⁹ ad vꝛ-
tutẽ dominãtẽ tũc vtus appetitiua ⁊ instrumẽtũ ei⁹ sunt
sana ⁊ vtus digõnis ⁊ ipius instrumẽtũ sunt debilia ergo
melius est vt gdati deducat cõualescẽs ex cauariz ⁊ pul
lis ad edũ ⁊ nõ reducant ad cõsuetudiez dũ adhuc i ve
nis est strictura. Et forsasse sirup⁹ acetosus faciet eis
euenire excoriatiõez itestinoꝛũ pp debilitatẽ itestioꝛuz
ipoꝛũ ⁊ silr acetosa. Et de regimie cõualescẽtiũ est p-
mutatio eoꝛũ ad aerẽ cõtrariũ ei in quo erant. Et de
regimie cõualescẽtiũ est obfuatio ei⁹ qõ oz caueri de spe
egritudis eoꝛũ vt oppõat ei qõ securitatẽ faciat ab ea si
cut in pleureticis oz eni vt timeat i eis aspitas pectoꝛis.
⁊ nõ oz vt cõualescẽs sudet in balneo pp raritatẽ carnis
sue debilis. Qũ ergo multiplicat sudoꝛ ei⁹ tũc in ipo
est supfluitas. Et abꝛasio cũ nouacula nocet ei pp il-
lud cui⁹ narratio pcessit.

Libatio cõualescẽtis. L.ciij.

Portet vt sit cib⁹ ei⁹ in qlitate boni chimi sacil
o digõnis. Et oz ne tolleret famẽ neqz sitim ⁊
forsasse est necessariũ vt declinet qlitas ad ꝓriũ
cõplonis egritudis pterite pp timoꝛẽ alicui⁹ rei: ⁊ ad ca
utelã. Et scias q cibi hũidi fluidi velocius nutriũt ⁊
min⁹ sunt audaces ⁊ grossus ⁊ gnis ẽ ecõtrario sive sit
cib⁹ aut pot⁹. Et oz ne sup se afferat frigida nisi vocet
ad illõ residuũ calitatis imo vt regat cũ eo qõ est tpatũ
⁊ sit ei calitas subtilis cũ hũitate cõpleta velociter reci-
piẽs digõnẽ. Et vt sit cib⁹ ei⁹ in qz titate cũ mensura q
fiat bona ei⁹ digõ ⁊ ei⁹ sepatio ⁊ adde sm gdatiõez quz
nõ vides gnitatẽ neqz rugitũ neqz velocitatẽ descẽsiõis
neqz tarditatez retentionis. Et minue ex eo si non vi
deatur ex eo quod videri debet ⁊ quando rpleꝛ subito
⁊ tẽdit stomac⁹ ei⁹ tunc forsasse febrit ⁊ silr nõ oz vt bi-
bat subito: forsasse eni ẽ ex eo timoꝛ. hora aũt cibi ei⁹ ẽ
hora eqlitatis aeris i vespis estatis ⁊ hora post meridiẽ
hyemis nisi sit nocẽs aliqd festinũ. Et oz vt diuidat
sup ipm qz titas q est minus sacietate ei⁹. Et aqua vehe
mẽtis frigoris ẽ ex eis a qbus oz alienari cõualescẽs qñ
qz eni interficit forsasse. n. supueniet ledẽdo qbusdã visce
ribus ⁊ forsasse faciet spasmũ. ⁊ nos iã sciuim⁹ qui moꝛ
tuus ẽ ppter illud. Et scias q appetit⁹ cõualascẽtis
qñqz minoꝛat pp debilitatẽ aut pp hũoꝛes i stomacho
⁊ associat eis fz plm sincopis. Et qñqz minoꝛat cã epa
tis ⁊ paucitate attractiõis ei⁹ ⁊ appareti colore ⁊ i ege-
stiõe tenui ⁊ alba. Et qñqz minoꝛat cã hũoꝛ i corpe to
to ⁊ sacietatis nauseatie. Et qñqz pp debilitatẽ vtutis
corpis ⁊ caliditatis inate aut i stõ ppie. Rege vo vnũ-
qõqz cũ eo qõ sciuisti de regimie eius qz to plus faciliuꝛ
est. Et scias q secaniabi de cidoniis ẽ bonũ medica-
men cualescẽtib⁹ ppie qñ eoꝛ appetit⁹ ẽ pstratus pp
debilitatẽ i stomachis eoꝛ ⁊ facit securitatẽ ab excoria
tiõe intestinoꝛ. De cõfortãtib⁹ vero stõm q sunt cali
diora eo sunt sicut trociscꝛ rosa. ⁊ q sunt eis silia forsasse
eni sunt cã recidiuatiõis.

Motus egritudinũ. L.ciij.

Am sciuisti horas egritudis ⁊ sciuisti q motus
i in pioꝛdis qñqz fit ad dendo i labore ⁊ sigt statũ
⁊ qñz sit minuẽdo ⁊ sigt declinatõez. Et vehe
mẽtiores fiũt motꝰ egritudinũ ⁊ accidẽtia eaꝝ in nocte
ppter vehemẽtiaz occupatiõis nature i digerẽdo mãz
tunc ab omni re.

Tractatus secũdus de dieb⁹ crisis ⁊ horis eius.

De pncipio egritudis ⁊ pma pputatõe crisis. L.i.

E hominibus sunt
o qui dicũt q pncipiũ egritudis ex
quo numerat pputatõ diez crisis
est extremitas horꝛe i q sentit eger
vestigiũ egritudis. Et ꝺ hoib⁹
sũt q dicũt nõ imo extremitas ho
re i q se ipm pducit ⁊ appz i eo no
cumẽtũ opatiõis ⁊ hec qdẽ diuersitas nõ aduenit nisi i
febrib⁹ q nõ accdũt subito i illis aũt q subito accidũt ñ
est pncipiũ horꝛe ⁊ illꝺ ẽ sicut accit qbusdã febricitãtib⁹
vt incipiat febris iceptiõe apparẽte ⁊ sit homo ãte illꝺ nõ

habēs egritudinē qr̄ dormit aut igredit balneuz aut laborat ꝛ febrit subito. In febrib⁹ aūt quas añcedūt confractio ꝛ dolor capitis ꝛ silia deide accidūt ambe resolui uersificanť. ꝛ fortius ē vt cōsidereť hora iceptiōis ipsi⁹ febris ꝛ illic ē iā appitio exitus a ꝛispōne nāli i cōplone manifesta. Inceptio vo doloris capitis ꝛ cōfractionis cōsiderationē nō habet ꝛ q̄ decūbit i lecto ꝛ somn⁹ nō sunt de illis qbus ē intuēdū fortasse eni infirm⁹ nō decubuit ꝛ iā incepit febris. Et si pepererit mlr deide accidat ei febris tunc si nō cōputeť ex febre ꝛ nō nisi ex ptu est illud error. de hoc dixerūt quidā q̄ plurimū accidit post secūdū ꝛ tertium.

De cā dierū crisis ꝛ piodorū eius. L.ij.

Lures quidam hoies posuerūt cām in mensu
p ratiōe tpum crisiū egritudinū acutarū ex pte lu
ne ꝛ q̄ virtus eius est vtus incedēs in hūitates mūdificans in ea spes alterationis ꝛ adiuuans ad maturāduz ꝛ digerēduz aut ad cōtrariū sm ꝓparatiōez materiei ꝛ signt in hoc p dispōnem extēsionis ꝛ cōtractois ꝛ augumētatiōez cerebelloruz cū augumētatiōe lumis in luna ꝛ velocitatē maturatōis fructuū arboruz ꝛ herbaruz cū apparitiōe eius. Et dicūt qō hūitates ciuitatū patiunt a luna qr̄ diuersificant dispōnes earuz sm diuersitatē dispōnuz lune. Et fit vehemētior appitio diuersitatis cū vehemētia appitiōis diuersitatis i dispōne lune ꝛ fit illud vehemēti⁹ qñ luna est sm oppōnē dispositiōis in qua fuit deide sz q̄dratiōez ꝛ hoc p diuisionē reuolutionis sue ad medietatem deinde ad medietatem medietatis. Dixerunt propterea quod reuolutio lune est in vigintinouem diebus ꝛ tertia fere diminutis dieb⁹ cōiūctionis ex eis ꝓpterea qō lune ñ ē opatio que sunt fere duo dies ꝛ medietas ꝛ tertia qr̄ ſmanēt vigintiser dies. Et medietas erit medietatis ei⁹ tredecim dies: ꝛ quarta diei: ꝛ quarta ipi⁹ sex dies ꝛ medietas diei ꝛ octaua diei: ꝛ octaua ei⁹ tres dies ꝛ q̄rta diei ꝛ medietas octaue diei. ꝛ est minor reuolutio eius ꝛ fortasse extrabūt eā sm modos alios diuersificātes has ꝓputatiōes parūp ꝛ adūt in ea parūp verū in hoc est transgr̄ssio qa dicūt qō nō debēt dicere. Sūt ergo ista tpa faciētia necessario vt appeant in eis diuersitates magne ꝛ sunt dies piodoz puoruū. Et qñ incipit ꝛ mā ē bona appet apō statū ei⁹ alteratio manifesta tēdens ad bonitatē. Et qñ incipit tēpus ꝛ dispōnes sunt corrupte est alteratio appēs apō cōplemētuz tpis sm corruptionē. Crisis vero egritudinū q̄ in tēpib⁹ ꝓcedūt ꝛ vltra mensem numerant ex sole ꝛ in hac qdē mēsuratōe ꝛ expientia est ābiguitas. Et in eis sunt loca tali mō q̄ multiplicať occupatio cū hoc sup nālē ꝛ nō ipedit sup medicū aliqd ꝛ sup medico qdem nō ineſt nisi vt cognoscat q̄ egredit cū crisib⁹ plurib⁹ ꝛ nō ptinet ei vt sciat q̄ sit cā ei⁹ qū declinatio illi⁹ cause extrahit eū ad artē aliā imo oz vt sit sermo de dieb⁹ crisis: sermō quē loqmur sm semitā expiētie aut sm viā positiōis ꝛ āxiomatū ꝛ sciaſ q̄ plres eoz noiant ꝛuolutiōez illō ex q̄ ñ egr̄dit multiplicatō a gener̄ suo ꝛ ē ei⁹ itētio q̄ nō egr̄dit cū ea duplicatio ad diem non creticū ꝛ exēplum horum ē quartan⁹ ꝛ septen⁹. Nā eoz mediū puenit semp ad diez creticuz sm expiētiaz dierū crisis q̄ accidit egritudinibus qbus cōueniūt isti q̄rtanus ꝛ septenus. Et reuolutiōes qō bone radicales sunt tres reuolutio q̄rtanoz ꝛ ꝛuolutio septenoz ꝛ est ꝓpleta sed reuolutio decenoruū est magis cōpleta q̄z omnes q̄dragesim⁹ eni ꝛ sexagesim⁹ ꝛ octuagesimus ꝛ oēs illi dies sunt crisis: verū duc p̄me reuolutiōes sūt diminute ex hoc pp fractionē q̄z attēdere oz ꝛ p q̄z sunt tres septē vigiti dies ꝛ q̄rtanus p̄mus ē q̄rtus ꝛ q̄rtanus secūdus ē in quo restaurat fractio. Et ꝓpter illud est i septio qm̄ sūt sex dies ꝛ res pl̄ma de septio: ꝛ pp illud cadit cōtinuat⁹: ꝛ q̄rtanus tertius cadit i vndecimo. Et illic puenit hora duplicatiōis septeni qr̄ segr̄ ipm septenus suus ꝛ est i q̄rtodecio. Et qñ restauraueri-mus septenū tertiū cadet i die vigesimo iā ergo cucurrit res i q̄rtanis sm hoc q̄ q̄rtanus p̄mus ꝛ suus sunt continuati ꝛ suus ꝛ tertius disgregati ꝛ tertius q̄rtus cōtinuati. Qū ergo ptrāsit q̄rtusdecimus tūc iā cadit diuersitas. Et laudabiles qdē sicut Hippocrates ꝛ Galien⁹ iceperūt a cōtinuatis fuit ergo ordo diez̄ ita septimus ꝛ q̄rtusdeci⁹ ꝛ vigesim⁹ ē cōtinuat⁹ ex q̄todecio ergo vigiti multiplices sunt septenoz sm itentionē. qr̄ inuenim⁹ hos septenos segregatos quos sequit tertius cōtinuatus cōplens viginti deide sepant ex viginti ꝛ ē vigesim⁹ q̄rtus deide vigesimus septim⁹ cōtinuat⁹ postea trigesim⁹ primus sepatus est sup q̄tuor septenos ꝛ trigesimus q̄rtus cōtinuati. Deinde septenus cōtinuatus qr̄ sūt q̄dragita deide currit multiplicatio sup tres septenos sz q̄ ipi sunt vigiti vt sit ꝓtinuatio sexagita ꝛ octuagita ꝛ centuz ꝛ centū uigenti. Et nō est cōsideratio pl̄ma ad illud q̄ ē inter eos de dieb⁹. Alij aūt sicut archigenes dixerūt q̄ p⁹ q̄rtūdecimū ē octau⁹ decim⁹ ꝛ ē dies crisis ꝛ vigesim⁹ p̄ m⁹ ꝛ vigesim⁹ octau⁹ deide trigesim⁹ suus postea trigesim⁹ octau⁹ cū ꝓtinuatiōe septeni. Et qdā numerauerūt q̄dragesimū sm ꝛ q̄dragesimā qntū ꝛ q̄dragesimuz octauū dies crisis ꝛ iā trāsgr̄ssi sūt in hoc ꝛ ꝓsidera tu q̄lit cadat q̄ ipi fecerūt de distictiōe q̄rtanoz ꝛ septēoz. Nā q̄rtanis in dieb⁹ crisis ineſt vt⁹ fortis vsq̄ ad vigiti dies deide vtus aduēit septenis vsq̄ ad triginta q̄tuor qū ergo eger in egritudie chronica ptrāsit vigiti tūc attende septenos. ꝛ apud archigenē qdem dies vigesimus prim⁹ valde plus ē creticus q̄z vigesim⁹ q est septen⁹ nō distinct⁹ apud octauū decimū vbi currūt septeni. Hip. vero ꝛ Gal. ꝛ qui post eos ambos fuerūt nō inuenerūt rez sm illō ꝛ silr est diuersitas in vigesimo septimo ꝛ vigesimo octauo. Archigenes eni vidit aliō a sentētia āboruū ꝛ fecit meliorē vigesimū octauuz ꝛ silr est dispō trigesimi p̄mi cū trigesimo scō ꝛ trigesimi q̄rti cuz trigesimo qnto ꝛ q̄dragesimi cū q̄dragesimo sco. ꝛ scias q̄ de egritudinib⁹ sunt quaz crisis ē in septē mensibus imo in septem ānis ꝛ q̄tuordecim aunis ꝛ viginti vno anno. Et sūt qdā q̄ existimāt q̄ post q̄draginta nō fit crisis cū eūatiōe forti verū res nō ē ita Et nō ē etiaz necessariū vt altereť egritudo ad acutā aut vt i ea sit recidiuatio aut sit i ea ꝓpositio egritudinū. Et nō ē phibitū i egritudie chronica qn cesset nā digereť ipsā deide cōfortet sup ipaz vice vna ꝛ expellat eā q̄z uus sit pauca.

Uez pl̄m ē sm q̄ dictū ē ꝛ sit sepatio i ea aut cū crisi diminuta aut p exitura tardi mot⁹ aut p resolutōez. Inqt Hip. dierū creticoz alij sūt pares ꝛ alij sūt ipares. ꝛ ipares qdē fortiores sūt i crisib⁹ sm pl̄m ꝛ i pl̄mo nūero ꝛ pariū quidē exēplū ē q̄rtus ꝛ sextus ꝛ octauus ꝛ decim⁹ ꝛ q̄rtusdecim⁹ ꝛ vigesim⁹ ꝛ vigesimusqurt⁹ ꝛ alij quos numerauim⁹ de pibus sm duas sentētias. Et ipares quidē sūt sicut tertius ꝛ quintus ꝛ septimus ꝛ nonus ꝛ vndecim⁹ ꝛ qntusdecim⁹ ꝛ septimusdecim⁹ ꝛ vigesim⁹ primus ꝛ vigesimus sieptimus ꝛ trigesim⁹ p̄mus. Ampli⁹ Gal. negauit qō dictū est in hoc aphorismo de esse octaui ꝛ decimi ꝛ inuenit illud diuersuz radicib⁹ Hip. Et fortasse hic sermo Hip. est anteqz bene sciret esse dierū crisis ꝛ habet expōnem. Et scias q̄ qñq cōtinuantur dies ꝛ fiunt sicut dies vnus crisi. ꝛ illud plus cōtingit post viginti siue sit euacuatio siue exitura. Et sciaſ q̄ in die bone crisis qñ apparēt signa mala tūc illud est deterius ꝛ significat morte pl̄m sicut si accidat eis aliqd in septimo q̄rtodecimo.

De ꝓportionalitate diez crisi ad inuicez ⁊ debilitate ⁊ cõpatione eoꝝ ad egritudines. L.iij.

Diez creticoꝝ alij sunt fortes i vltimo i qb⁹ fortasse semp fit crisis ⁊ alij sunt debiles valde ⁊ alij sunt medij. Et ego dicã eos distincte postqz dixero qꝺ ꝑm⁹ dies crisis est dies q̃rt⁹ ⁊ cũ hoc nõ multũ cadit i eo crisis ⁊ est indicatiu⁹ septimi. Dies aũt septim⁹ est dies fortis valde ⁊ idicat ipm q̃rt⁹ ⁊ lz vt septim⁹ ponat in ꝑmo ordie supiore. Et dies vndecim⁹ nõ est in v̊tute q̃rtidecimi. Diez tñ i egritudib⁹ in qb⁹ porissimi earũ incipiũt i impib⁹ vt tertiana est fortis valde ⁊ fortior q̃rtodecimo. Et dies quartusdecim⁹ est dies fortis valde ⁊ de fortitudie ei⁹ est qꝺ nõ iuenit dies cui nõ ꝓportionatur q̃rtusdecimus q sit vltim⁹ in fortitudie in iudicijs crisis ⁊ salute ei⁹ nedum a cõpleméto ei⁹. Dies septimusdecimus est fortis ⁊ q ꝓportionat ei ex dieb⁹ est fortior. Et ꝓportionalitas ei⁹ ad vigiti est ꝓportionalitas vndecimi ad q̃rtũdecimũ. Octauusdecim⁹ est de diebus crisis iterficiẽtib⁹ ⁊ eoꝝ magis pnitiosus est dies vigesimusseptimus ⁊ est q̃si nõ sit dies crisis ⁊ dies q̃dragesimus est fortior trigesimoquarto qꝫuis trigesimusquartus sit bone v̊tutis ⁊ fortior trigesimoꝑmo. Et scias qꝺ egritudines q̃ porissimũ faciunt in iparib⁹ sicut tertiana ⁊ plures acute sunt velocioris crisis ⁊ eaꝝ crisis fit in iparib⁹ quapp expectat in tertiana vndecimus ⁊ non expectat q̃rtusdecim⁹ nisi paꝝ qꝫuis sm plm porissimus septimi declinet a q̃rtodecimo parũp. Et ille q̃ faciunt porissimũ in paribus sunt tardiores ⁊ crisis eaꝝ plus est in paribus.

Dies cretici. L.iiij.

Illi q sunt in ordie supiore sunt sic septim⁹ ⁊ vndecimus ⁊ q̃rtusdecim⁹ ⁊ septimusdecim⁹ ⁊ vigesimus. Et qñqz fiũt reuolutões in egritudinibus ꝙueniẽtes sm plz numero diez crisiũ q̃re fiũt septẽ reuolutões tertiane sic septẽ dies causonidis. Et qñqz fit dispõ numeri mẽsiũ ⁊ ãoꝝ i chronicis sm dispõnez numeri diez i acutis q̃re fit quartana septẽ mẽsiũ v̊big. ⁊ currũt ei⁹ idicatões sm cõsideratiõẽ idicationũ diez ⁊ cadit iter eas de añcessiõe ⁊ postpositõe sm ꝓsiderationem q̃ cadit i diebus ⁊ dicam illud.

De diebus cadẽtibus i medio. L.v.

Dies isti quos dixim⁹ sunt dies cretici radicales

Diez qñqz accit dieb⁹ creticis pp aliquã cãrũ accidẽtiũ extrisecus aut ex ipa egritudie i velocitate motus sui aut tarditate sua aut ex dispõne corporis i v̊tute aut debilitate aut ex accñtib⁹ q̃ accidũt sic vigilie vehemẽtes ex vigilijs extrisecis aut cadẽtium ex causis corporeis aut aialib⁹ qñ supfluũt vehemẽter vt cadat añ eos festinatio aut tardatio ab eis lz non eleuet statõe crisis necessarie in hora sua imo minuat ex ea. Et si nõ esset cã fortis accidẽs verificaret crisis ⁊ nõ añcederet neqz tardaret. Diez qñ accidit illud accidẽs ⁊ ẽ forte declinat hora ⁊ tardat aut añcedit ⁊ si fuerit debil fit difficilis crisis. Et ꝓhibet eam ne sit cõpleta ⁊ noiant dies in qbus cadit hec reflexio dies cadẽtes i medio ⁊ bñt iudicia diez crisis ex pte. Et isti dies sunt sic tertius ⁊ qntus ⁊ sextus ⁊ sicut nonus ⁊ sic tertiusdecimus: terti⁹. n. ⁊ qntus cõtinẽt quartũ ⁊ nonus est iter septimũ ⁊ vndecimũ ⁊ fortasse erit dies cadens magis conueniens vni duoꝝ diez q sunt in duobus lateribus eius aut erit dies creticus q est iter illos cadẽtes in latere altero magis ptinens ei: festinatio enim vndecimi ad nonuz plus est qꝫ tardatio septimi ad nonum qꝫuis vnusquisqz eorum sit plurimum.

De virtute dierum cadentium in medio ⁊ debilitate eorum. L.vj.

Lias q nonus ẽ dies fortis ꝑlatus i eis deinde qntus postea terti⁹: ⁊ nõ abbreuiat a q̃rto q est radix abbreuiatiõe manifesta. ⁊ t̃tiusdecim⁹ q̃si pp suã debilitatẽ nõ est de illis in qb⁹ fit crisis. Sext⁹ aũt est dies i q̃ cadit crisis verũtñ illa est mala. Qꝺ si euenerit nõ mala erit difficilis occulta diminuta nõ salua a timore ⁊ ipse pp puitatẽ casus crisis in eo siue mala sit siue non mala est q̃si ꝑti⁹ septio ⁊ idicat ipm q̃rt⁹ in malitia. ⁊ parũ qdẽ cõpleẽ idicatio q̃rti cũ bono nisi cũ difficultate q re accidũt i eo signa timorosa sic somn⁹ ꝓfundus ⁊ syncopis ⁊ ꝓpe si fuerit eũo tũc accidet syncopis cũ vomitu ⁊ accidet i eo casus v̊tutis ⁊ horripilatio ⁊ tremor ⁊ destructio pulsus si aũt apparuerit i eo sudor nõ erit eq̃lis ⁊ fortasse minuit i eo crisis cũ eũone. Quare erit complemẽtũ ei⁹ cũ exitura mala ⁊ icteritia ⁊ erit vrina mala mali sedimis hoc ẽ qñ fuerit salua ⁊ si ñ fuerit tũc quocũqz modo fuerit erit salus ei⁹ ꝑ accidens recidiuatõis. Inqt Gal. Septim⁹ est sic rex iustus ⁊ sext⁹ sic rex vicens iniustus ⁊ octauus est ꝓxim⁹ sexto.

De dieb⁹ bonis ⁊ malis q sm ordines suos cretici sit aut cadẽtes i medio aut dies idicatõis. L.vij.

Oꝝ meliores sunt septim⁹ ⁊ q̃rt⁹ decim⁹ ⁊ post eos sit non ⁊ septim⁹ decim⁹ ⁊ vigesim⁹: deinde qnt⁹ postea q̃rt⁹ post octau⁹ deide tertiusdecim⁹

Et scias qꝺ dies crisis fortioris iudicij ⁊ fortiores dies cadentes ⁊ dies idicatõis sunt illi q sunt i dieb⁹ añceden tib⁹ ⁊ qꝫto magis ꝓcedũt debilitat eoꝝ iudiciũ.

De dieb⁹ q nõ sunt cretici neqz itẽtione ꝑma neqz itẽtione secunda. L.viij.

Sti sunt dies ꝑm⁹ ⁊ secũdus ⁊ decim⁹ ⁊ duodecim⁹ ⁊ nonusdecim⁹ ⁊ qntusdecim⁹ itez est hui⁹ sũme. Et est mirabile qꝺ plures eoꝝ sequntur diem creticum.

De dieb⁹ indicationis. L.ix.

Jes idicatiõis sunt dies in qb⁹ videnť vestigia q sunt sigtões alteratõis mãe aut sigtões victorie vni⁹ duoꝝ alternatoꝝ egritudis ⁊ v̊tutis aut inceptionis pugne leuis q̃ currit inť nãz ⁊ egritudinẽ nõ ꝓp separationem sed pp furiositatem. Prime quidẽ sũt sicut sigtiones digestionis ⁊ contrarij digestionis. Sigtiones vero digestiõis sunt sic nubes rubea aut ad albedinem tendens: significationes indigestionis itez note sunt. Secunde vero sunt sicut apparitio virtutis appetitus aut casus eius in eo ⁊ leuitas motus aut grauitas eius. Tertie aũt sunt sicut dolor capitis ⁊ ãgustia ⁊ strictura anbelitus ⁊ tremor ⁊ sudor non cois ⁊ euacuatio non completa. Cum ergo apparent ista vestigia in istis diebus erit crisis in diebus notis sequentibus eos ⁊ erit quartus indicans qꝺ erit in septimo si fuerit signum bonũ: aut sexto si fuerit signũ malum ⁊ ꝓpie in causonide ⁊ fixa qꝺ fiat i septimo ⁊ minus qꝺ in sexto verum i tertiana multiplicat qꝺ sit in sexto ⁊ septimo aut in vndecimo aut sm plm in quartodecimo aut vigesimo aut vigesimoꝑmo ⁊ septimusdecimus itez idicat i vigesimo aut vigesimoꝑmo ⁊ octauusdecimus indicat in vigesimoꝑmo ⁊ vigesimus i quadragesimo. Et de diebus cadentibus in medio tertius i qnto ⁊ si fuerit malũ tunc in sexto ⁊ qntus in nono ⁊ si fuerit malũ tũc in octauo. Et scias qꝺ significatões idicationũ qñqz declinat a diebus suis pp cãm ꝑdictaz i declinatõibus crisis a dieb⁹ suis quos merenť ad illos q sunt añ eos aut post eos

Et scias qꝺ sequit diẽ sm de diebus idicatõis aliqd ꝺ genere eius qꝺ fuit i die idicatõis tũc egritudo ẽ velocis motus. Et cõsidera signa festinãtia ⁊ tardãtia ⁊ idica in diebus idicationis qui indicant ea si festinant aut tardantur ex hoc.

Cognitio diey crisis qñ dubitat. C.x.

Cognitio diey crisi est necessaria ad itētiões plures. Dz.n.qñ crisi ē ppinq̄ vt regat eger regimie q̄dā t qñ ē longiqua vt regat regimie alio. Et oz vt i die crisi t q ei prim⁹ ē vt regat eger regimie ppo. Nō ergo moueat oio cū medicia fortasse.n.adiuuabit nā ad eūonē q̄re supfluet vehemēter t fortasse faciet ei ōrietatē i pte sua q̄re pariet labozē nō crisim t ñ fiet eūo t i hoc est illud qđ est i eo. Et oz i cognitione diey crisi vt obserues itey res nāles alterantes dies crisi notos. Et nos iuenim⁹ cognitionē diuidi i duos modos q̄rū vn⁹ est i crisi egritudis absolute t alter est i ipo die crisi ex pte tpis i quo ē crisis. Fortasse.n. plōgātur dispōnes crisi duob⁹ dieb⁹ vel trib⁹ q̄re dubitat ad quez eoy pportionet. Modus vo pm⁹ sig̃tur ex duobus modis.ex signis abbreuiatōis egritudis t lōgitudis ei⁹ t ex naturis egritudinū t vtutib⁹ eay. Sig̃tio vo ex signis lōgitudis t abbreuiatiōis est qñ fortasse erit sm psumptionē egritudis sic̄ si sit egritudo nō de illis quas possibile est psumi i q̄rto t q ipm sequnt t possibile ē cōsumi i septio t q seq̄t ipm. Nā si apparēt sig̃ digōnis apparitōe bona i eis q sequnt q̄rtū spatur q crisi erit i septimo. Et si apparēt signa lōgitudis egritudis p̄dicta i capīo suo scias q crisi ei⁹ tardabit t erit successio ei⁹ absq̄ crisi. Et si nullū eoy apparet sperat q cōsumetur egritudo iter septimū t q̄rtūdecimū. Sig̃tio vo ex naturis egritudinū est sic̄ vbig̃a. dies ipar est melioz sic̄ sciui sti ex eo q mouet de egritudib⁹ i die ipari t cū calidita te acuta t par est de eis q̄ diuersificant ei. Modus vo secūdus sig̃tur ex modis ppter psideratōem reuolutionum t ex numero boray crisi t tpe crisi t verificatōib⁹ diey t vtutib⁹ eoy. Sig̃tio ex psideratōe reuolutionum est sic̄ vbig̃a. tu scis q dies par est melioz cuidam egritudi t ipar est melioz alicui egritudi vey ex tpe crisis est vt psideres t cognoscas i q̄ duoy diey sit labor lōgioz t ponat ei crisi nisi seq̄tur q sit fortiozis iudicij q̄z iudiciū hui⁹ sig̃tōis. Et de hoc ho capīo ē illud qđ facit esse necessariū vt ponat i eo crisi diei medio ex diebus trib⁹ cū pditōe p̄dicta. Sig̃tio aūt ex vtute diey t naturis ipoy est sic̄ si sit sudoz icipiēs i nocte septimi t non cessat sudare i octauo tota die tūc crisi erit i septimo nō i octauo q̄zuis febris eradicet i octauo t si fuerit sm diū sitatē hui⁹ t icipit sudoz i ōcimotertio t nō cessat ifirm⁹ sudare vsq̄z ad decimūquartū t eradicet febris i decioq̄rto tūc nō pportionabit crisi nisi ad decimūquartuz t illud est qm octau⁹ t decim⁹ tertiꝰ nō sunt i vtute duorū dieꝝ alioꝝ ex bonitate. Et moz cū sexto pueniētioz ē q̄z sit cū septio t cū decio magis pueniet q̄z sit cū nono.

Sig̃tio aūt ex aggregatōe iudicioy est sic̄ illud cui⁹ narratio pterijt vbig̃.i decioq̄rto i eo qđ dixim⁹ aggegā tur sudoz t eradicatio simł. Sig̃tio vo ex diebꝰ indicatiuis ē vt psideres an iuenias i exēplis p̄dictis indicationē ex q̄rto tūc iudica q crisi erit i septio aut iuenias i vnde cimo tūc iudica q crisi erit i decioquarto.

De declaratione pportionis dieruz crisis ad plures egritudines. C.xj.

Am sciuisti q oz vt crisi egritudinū valde acuta i rū sit ad septimū t oz vt illay crisi q̄ sequnt eas in acuitate sit ad q̄rtūdecimū t ad vigelimū t q̄ bas sequnt ad q̄drageſimū: deide p⁹ illud faciūt crisim egritudines chronice absolute qū icensiua vehemēs fit in iparib⁹ illud ē tunc signū malū t multotiēs iterficit in sexto t indicat i q̄rto t fit i ipo sudoz frigidus t his similia: t que ex sursen erit crisi ei⁹ sm plm ad vndecimū cuz acuitate sua qm̄ inceptio magnificatōis eius fit sm plm post tertium t quartū: deide facit crisim in septimo sciat ergo illud.

Expleta ē sen secūda. Incipit sen tertia de apostematibus t pustulis.

Tractatus pmus de illis que ex eis sunt calida t corrupta.

Sermo vniuersalis de apostematibus. C.i.

Am locuti fuimus in libro pmo de apatib⁹ t spēb⁹ eoy t curis ipoy sm̄one vlī ad quē redire oz illū q vult audire qđ nūc loq̄mur in hoc aūt loco loq̄mur de eis sm̄one particulare. Dico q omne apa t pustula aut est calidū aut nō calidū: t apa caliduz aut est a sanguie t qđ currit cursu ei⁹: aut a cholera t qđ currit cursu ipius. Et qđ est a sanguie aut a sanguine laudabili aut a sanguie malo. Et sanguis laudabilis aut est grossus aut subtilis. Et faciū q̄dē a sanguie laudabili grosso ē pblegmō q̄ accipit carnē t cutē simł t ē cū pulsatōe. Et a subtili pblegmō q̄ accipit cutē solā t ē spina t nō est cū pulsatōe. At vo a sanguie grosso malo fiūt spēs exituraꝝ malaꝝ. Nā si ei⁹ malitia vehemēs fiat t ipi⁹ adustio, pueniet berisipila t eueniet pbustio t crusta t deterioz ea ē ignis plic⁹. Et a subtili malo accit pblegmō q̄ declinat ad berisipilā cū malitia t fraudulentia. Si aūt fuerit subtilioz erit berisipila phłonides t q̄zdo fuerit ei⁹ malitia malitia maioz erit berisipila hñs iflatōnes t vesicas t pbustionē t crustā. Cholicū aūt aut est a chola subtili valde q̄ nō cōtinet i eo q sit magis intus q̄z illud qđ apparet de cute t est acuta. t sit ex ea formica aut ambulatiua sola t est subtiliō aut ambulatiua corrosiua t est mala. Aut ex cholera grossioze illa t minoz calidꝰ tatis t cōtinet magis tus q̄z p̄ma i cute t est q̄si sit i ea phła t sit ex ea formica miliaris t ē minoz inflatōis t tardioris resołonis. Et si fuerit mā grossioz t deterioz accidet formica corrosiua. Et si p transierit in grossitie sua vsq̄z ad subām sanguis t fiūt mala accidet berisipila mala. Et i oib⁹ illis mā ē subtilis q̄zuis diuersificet post illud t sit pp subtilitatē suā q expellit eā nā t nō retinet in aliq̄ nisi in cute t q approxiat ci t qñ młtiplicat mā apatis calidi t magnificat apa tūc ē de sūma apatum acaumatū mortificatiū. Et de sūma p̄dicto est q̄ dr barachien. Et iste spēs male t que eis simi lant multiplicant in anno pestilentie. Et de apatib⁹ calidis illa sunt mala que nō excitant ad declinationē quaz sequnt leuitas t detumitio neq̄z ad aggregationē māei imo ad corruptionē mēbri. Et nō semp fit a magnitudine apatis t multitudine materieiimmo fit quandoq̄z a malignitate materiei. Et scias q apostemata parū fiūt singularia pura sz plura eoy sit ppositā. Et scias q omne apa i exterioziꝰ cū q̄ nō est pulsatio nō facit sanie: de intrinsecis vero iam locuti fuimus.

De phlegmone. C.ij.

Am sciuisti phlegmonē t signa ei⁹ ex caliditate i t iflāmatōe t additōe q̄zitatis t tēsiōe t ipulsione t pulsatōe si est submersa vel qz ē ppinq̄ arteriis t mēbrum in q̄ est tale ē cui aduenīūt nerui q̄b⁹ sentit nō plus q̄z sensibilitas sic̄ sciuisti dispōnē ei⁹. Et q̄z to plus fuerit arterie maiozes t magis grādes erit pulsatio ei⁹ t ipi⁹ doloz vehemētioz t ci⁹ resołutio aut ipi⁹ collectio velocioz. Et qñ phlmō est in mēbro sensibili sequtur ipam doloz vehemēs q̄litercūq̄z sit t cōmittat ipaz vt appareāt vene illi⁹ mēbri pue q̄ erāt occulte. Et scias q nomē phlegmonis in ligua grecoy est absolutū sup omne q est inflāmatum deide dicit ō omni apostemate

calido postea dr̃ de eo qđ est ex ap̃ate calido cũ ꝓpꝛieta te p̃dicta ꝛ nõ caret inflãmatiõe pp coarctationẽ sangui nis ꝛ oppilationẽ meatuũ. Et paꝛ qdẽ cõtigit vt phleg mon sit simplex sed fm plm ei associar̃ berisipila aut du rities aut furiositas. Et hꝫ cãs de qb⁹ sunt añcedẽtes coꝛ poꝛee ex replone aut malitia humoꝛ cũ debilitate mẽ bꝛi recipiẽtis hꝫ nõ sit repletio neqꝫ malitia humoꝛ. Et de eis sunt p̃mitiue sicut cõtusio aut incisio aut fractura aut dislocatio aut vlcera q̃ multiplicant̃ in mẽbꝛo q̃re đ clinat ad ip̃m mã pp dolorẽ ꝛ debilitatẽ ꝛ fortasse decli nãt ad ip̃m materie ꝛ retinent̃ i vijs q̃ sunt debiliores sic accidũt cũ vlcerib⁹ ꝛ scabie ap̃ata in locis vacuis. Et augm̃tũ qdẽ ei⁹ đclarat̃ additõe magnitudis ꝛ tẽsiõis ꝛ status ipi⁹ p finẽ ei⁹ ꝛ illic aggregat̃ mã si đz aggregari ꝛ declinatio icipit tẽdere ad lenitatẽ ꝛ debilitatẽ. Et ma la ẽ q̃ nõ tẽdit ad declinationẽ neqꝫ aggregat sanie ꝛ bu iusmõi qdẽ pducit ad mortẽ mẽbꝛi ꝛ putrefacit ip̃m. Et multotiẽs qdẽ fit illud ꝓpter magnitudinẽ ap̃atis ꝛ mꝫ titudinem materiei ipius. Et multotiẽs fit illud causa malignitatis materiei si ap̃a fuerit puũ. Et tu qdẽ scis illud qđ rarificat̃ qm̃ pulsatio icipit itẽsiõe ꝛ inflãtio inci pit in sedationẽ. Et scis illud qđ aggregat̃ p additionez pulsatõis ꝛ caliditatis ꝛ fixionẽ vtriusqꝫ. Et scis illđ qđ putrefit pp digõnis difficultatẽ ꝛ tenebꝛositatẽ ꝛ vehem tiã tẽsiõis. Et scias qꝫ dũ nõ submergit nãm mã nõ p uenit ex ea ap̃a ꝛ respirat p ignẽ ei⁹ qđ apparet exteriuſ.

Et scias qꝫ qm̃ vicinant̃ pustule demenuliati idicãt de menul malignũ. ꝛ đz vt tu i potu tribuat̃ hñti ap̃ata ite rioꝛa aq̃ endiuie ꝛ aq̃ solatri cũ medulla casie fistule.

Cura phlegmonis. L.iij.

Um accit phlegmõ a cã p̃mitiua nõ deest quin q aut cã p̃mitiua ꝛ ei⁹ vestigiũ iueniat mũdificatõ nẽ coꝛpis aut replonẽ. Qđ si obuiet mũdificatõ ni nõ ẽ necessariũ nisi curatio ap̃atis inq̃tũ ẽ ap̃a. Et extractio materiei extranee q̃ fecit accider̃ ap̃a ꝛ illud fit p mollificatiua ꝛ resolutiua leuia sic emplm de faria triti ci cocta cũ aq̃ ꝛ oleo ꝛ qñꝫ excusat scarificatio laborẽ ꝛ ꝓpe qm̃ ap̃a est multe materiei. Qũ aũt iueneris coꝛ poꝛis replonẽ tũc đz vt nõ tãgas ap̃a cũ mollificatiuis qm̃ attrahet̃ ad ip̃m supꝛa qđ resoluat̃ ab eo imo đz vt eũetur mã p phlomiã ꝛ fortasse idiget solone ventris ꝛ qũ feceris illud administra mollificatiua. Et ei⁹ qdẽ cu ratio ẽ ꝓpꝛia curatõi ei⁹ cui⁹ cã p̃mitiua iuenit mũdifica tionẽ coꝛpis ꝛ differt ab ea in hoc qꝫ nõ idiget curatiõe cũ repcussiõe pluria i p̃ncipio sic idiget illa imo min⁹ il la. Qũ aũt cã ẽ añcedẽs nõ p̃mitiua tũc đz vt icipias cũ eũone ꝛ ꝓple ei qđ meret ex phlomia ꝛ ex solone vẽ tris si idiget ea. Et necessitas qdẽ ei⁹ ẽ aut qm̃ coꝛp⁹ ẽ imũdũ aut qm̃ egritudo ẽ magꝫ q̃re necessaria ẽ eũo ꝛ mioꝛatio mãei ꝛ attractio ad p̃riũ. Et hꝫ coꝛp⁹ nõ sit multaꝝ supfluitatũ tñ in mẽbꝛo qñqꝫ aduenit qꝫ ip̃m de bilitat q̃re attrahunt̃ ad ip̃m mãe coꝛpis hꝫ nõ sint mãe supfluitatis. Et đz vt obseruesꝫ ditões p̃dictas i hoc ex etate ꝛ tpe ꝛ regiõe ꝛ alijs. Et icipe cũ repcussiuis nisi i locis q̃ ꝺditionauim⁹ i li. p̃mo. Dei de oppone aug mẽto cũ itromissiõe mollificatiuoꝝ ꝛ bũectatiũ cũ frre natiuis q̃ꝫtũ ꝓcedit i augmẽto ꝓcedas i additõe molli ficatiuoꝝ paulati ꝛ apud finẽ ꝛ statũ ꝛ vltimitatẽ magni tudis ꝛ additionẽ sue vltimitatis fac vicer̃ mollificatia ꝛ fac ea pura. Et exiccatia st̃ q̃ sanat i fine: veꝝ humectatia ꝛ mollificatia st̃ ad dilatãdos poꝛos ꝛ ad sedãdũ dolo rẽ. Et exiccatiuũ ẽ illud qđ sanat ꝛ ꝓhibet remanẽ ali qd qđ fiat sanies. Si aũt nõ sanat itegre ꝛ dimittit ali qd nõ relinqt nisi rẽ modicã q̃ resoluit illud i q̃ ẽ acuitas.

Et qñqꝫ accit ex refrenatõe vehemtia dolꝛis ꝓp suf focationẽ mãei ꝛ soliditatẽ mẽbꝛi. Et qñqꝫ accit ex ea reditus materiei ad mẽbꝛa p̃ncipalia ꝛ qñqꝫ accit vt in dureꝛ ap̃a. Et accit qñqꝫ vt icipiat mẽbꝝ tẽder̃ ad vi riditatẽ ꝛ nigredinẽ ꝓpe qñ medicar̃ cũ eis in fine rei ꝛ ꝓ pe statũ. Et scias qꝫ vehemẽtia dolꝛ facit te idigere medicis mollificatib⁹ absqꝫ attractõe ꝛ fortasse erit cuꝫ eis ifratio nõ phibẽs mollificationẽ. Ex reditu ỽo mãci ad mẽbꝛa p̃ncipalia securat eũo nisi qñ illđ qđ ꝓueit ex eis ẽ fm semitã expulsiõis ex eis ꝛ st membꝛa recipiẽtia ab eis sic eũatoꝛia illoꝝ: illic. n. ñ ẽ via ad r̃pellẽdũ ꝛ ex pellẽdũ penit⁹ ꝛ nos iã ỽificauim⁹ ista in loco suo. Et qũ timeꝛ vt decliet ad duritiẽ administra mollificãtia i qb⁹ ẽ calefactio ꝛ hũectatio cũ fortitudie. Medicie aũt rep cussiue st̃ q̃ st̃ medie sic succi herbaꝝ fr̃aꝝ q̃s multotiens dixim⁹ i locis alijs sic⁹ portulace ꝛ cucurbite ꝛ ẽdi uie ꝛ vge pastoꝛ ꝛ aliaꝝ ꝛ succ⁹ solatri, ꝑpe ꝛ coꝛpa eoꝝ ꝓrita ꝓparata ad emplm ꝛ succ⁹ psilij ẽt ꝛ ceratuꝫ cũ aq̃ fr̃a. ꝛ fortasse excusat laborẽ i eo spongia ifusa i aceto ꝛ aq̃ fr̃a ꝛ kekẽgi est fortis i p̃ncipio ꝛ sil̃r coꝛtices g̃natoꝝ ꝛ sempuiua ꝛ sauich decoctũ valde ꝛ ꝑpe cũ aceto mix to aut sumach ꝛ tulub ẽ bonũ itẽꝝ. Et si idiget fortioꝛ il lo adde i eis sandalũ ꝛ acatiã ꝛ memithe ꝛ saufel ꝛ hyus qamũ al. ꝛ berba q̃ noiat̃ berba ap̃atũ est i p̃ncipio val de bona ꝛ qñqꝫ iuuat̃ ei⁹ desiccatio ꝛ stipticitas cuꝫ cro co ꝛ humectatio i p̃ncipio ẽ timoꝛosa ꝛ qñ cadit supflui tas i ifratõe fortasse pducit ad corruptionẽ mẽbꝛi ꝛ coꝛ ruptionẽ humoꝛis ꝓstricti i ap̃ate ꝛ tendit ap̃a ad viridi tatẽ ꝛ nigredinẽ. Si ergo timueꝛis aliqd de hoc tunc empla locũ cũ faria oꝛdei ꝛ volubili ꝛ i quo est mollifi catio. Si ỽo apparet aliqd de hoc tũc scarifica locuꝫ ꝛ excoꝛia ip̃m ꝛ nõ expectes collectionẽ neqꝫ maturatõ nẽ ꝛ illud qñ vides illud qđ effusum ẽ plm valde ꝛ foꝛ tasse moꝛit mẽbꝛũ. Et scalpelatõis alia est magis ap parens ꝛ alia magꝫ pfunda ꝛ illud ẽ fm locũ ap̃atis ꝛ di spõnẽ mẽbꝛi ꝛ cũ scalpelauer̃ tũc embꝛoca cũ aq̃ mar ꝛ reliqs aqs salsis ꝛ empla cũ eo i q̃ est mollificatio ꝛ si ñ idiges roꝛificatõe ꝛ embꝛocatõe sis ꝓtentus mollificati uis. ꝛ scias qꝫ administratõ eoꝝ q̃ foꝛtiter repcutiũt i p̃mis ꝛ eoꝝ q̃ foꝛtiter resoluũt i fine est mala caue ergo q̃ꝫtuꝫ potes: ifratio. n. vehemẽs pducit ad illud qđ sciuisti ꝛ a qua fr̃a sil̃r est de illis q̃ đz cauere nisi i eis q̃ sunt sicut be risipila ꝛ i resolone vehemẽti accit dolꝛ. Si ergo vo lueris regere i p̃ncipio cũ sedatõe dolꝛis nõ appꝛoxi mes eis aquã calidã ꝛ olea mollificantia ꝛ empla facta ex huiusmõi medicis ipsa. n. vehementer sunt p̃ria ei qđ est necessariũ de, phibitõe effusiõis ꝛ redeas ad bolũ ar menũ solutũ i aqua fr̃a aut cum oleo roſ. Et meliꝰ oleũ roſ. est illud qđ est ex roſis ꝛ oleo i oleo qppe ẽ re solo q̃dam aut lentes decoctas cuꝫ roſ. aut merdalengi cum oleo roſ. Si ỽo ista nonvalent ꝛ que eoꝝ curꝰ currũt administra volubilẽ qm̃ ipsa est vehementis iuua menti i p̃ncipio ꝛ statu ꝛ alsir̃egi ꝛ alhaalech ꝛ apiũ ꝛ al bedarũgi sil̃r. Et multotiẽs qdem sedat dolorẽ vinũ dulce mixtũ cum oleo roſ. imo cõgelatũ vue ꝛ paꝝ cer̃ sup lanã aut lana isopi, infrata i estate tepefacta i hyeme aut spongia ifusa in vino stiptico aut aceto ꝛ aqua fr̃a ꝛ crocus igredit in sedatõe dolꝛis. Cum ergo vides in ceptionem apostematis icedere itinere exiture tunc di mitte infrationem ꝛ incede in viam eius quod maturat ꝛ aperit. Cum autem apostema peruenit ad statũ tuc necessaria sunt qualia sunt anetũ ꝛ camemilla ꝛ malua uiscus ꝛ semẽ lini ꝛ silꝫ a imo empla que noiantur basili con ꝛ q̃ noiant̃ diaglõ ꝛ ẽplastrũ de colcotar exiccat absꝫ doloꝛe. ꝛ pp illud ẽ ei⁹ administratõ ꝓueniẽs qũ fit iflã tio phlonis. Et ẽ ꝓueniẽs qm̃ nõ timeꝛ aggregatio ꝛ meli⁹ ẽ vt põas sup ipaꝫ desup lanã ifusã i vino stiptico.

Et caro minus idiget exiccatiõe q̃ꝫ neru⁹ qm̃ neruus

non redit ad suã ꝓplexionẽ cum exiccatiõe parua. Et caro minoris necessitatis est q̃ pauciores hz arterias. ⁊ multotiẽs qdẽ cadit necessitas scalpelãdi ante maturationẽ. Et multotiẽs ingeniat in attrahẽdo apa ex mẽbro nobili ad ignobile cũ attractiuis deide curat ⁊ apit

Et de apatib⁹ calidis q̃ indigent saniositate ẽplastret caput ei⁹ cũ psilio ⁊ cũ extinctiuis in circuitu ei⁹. Et liniatur ex epithimatib⁹ ⁊ emplastris cum penna q̃m digiti ledunt ipm.

Herisipila ⁊ spẽs eius. C.iiij.

Am sciuisti cãs herisipile ⁊ spẽs ei⁹ in lib. p̃mo.

i Et ille ex qb⁹ discernit ex phlone sunt q̃m heri

pila magis apparẽtẽ hz rubedinẽ ⁊ puriorẽ. Et ex phlegmõe appart rubedo ad nigredinẽ decliuis aut virriditatẽ. Et plurimũ color ei⁹ est occultũ in pfundo. Et rubedo herisipile destruit p tactũ stati ⁊ albet ei⁹ loc⁹ cã subtilitatis materiei rubee aut sepatiõis ei⁹ deide redit velocit ⁊ nõ similit ẽ rubedo phlonis ⁊ vides i rubedie herisibile colorẽ croci ⁊ citrinitatẽ ⁊ nõ vides illud i rubedine phloniſ. Et apa herisipile nõ fit nisi in eo qd apparet de cute ⁊ phlegmõ, pfundat in carne etiam.

Et herisipila est pura: ⁊ nõ est ita phlegmõ. ⁊ puenit q̃q̃z ex caliditate herisipile ad hoc vt ꝓburat cutẽ ⁊ ei⁹ virulentia vesicat ⁊ minorat illud in phlegmõe ⁊ pura nõ impellit penit⁹ ⁊ phlegmõ impellit ⁊ q̃zto plus multiplicat additio sanguis sup cholericũ ẽ impulsio magꝰ apparẽs ⁊ dolor ⁊ pulsatio vehemẽtiores. Et herisipila attrahit febrẽ vehementi⁹ q̃z phlegmõ. Et q̃q̃z ꝓsequit ex caliditate herisipile vt cõturbat cutis q̃re alterat illud qd noiat herisipila ⁊ nõ est ita phlegmon: non est ergo inflãtio herisipile minor inflãtiõe phlegmõis imo plus. Hez ensio phlegmõis ⁊ dolor ei⁹ est ꝓpter tẽsionẽ ⁊ q̃q̃z fit maior qua pp dolor herisipile est minõ.

Et vbi plus accit herisipila accit in facie ⁊ icipit a lepore nasi ⁊ augmẽtat apa ⁊ expãdit in facie tota. Et q̃n accit herisipila a fractura ossis sub cute tunc illud est malũ. Et tu qdẽ iã cognouisti diuersitatez inter herisipilã ⁊ phlegmonem in loco alio ab isto.

Cura herisipile. C.v.

Portet vt euacues corp⁹ ab ea cũ solutiuo cho

o lere ⁊ si indigent phlomia phlebotoma etiaz. ⁊ phlebotomia qdez nõ multũ cõfert nisi q̃n mã est iter duas cutes. Si aũt pfunda fuerit tũc ei⁹ iuuamẽtũ minorat ⁊ fortasse attrahit. ⁊ si idigueris reiteratione solonis vẽtris p⁹ phlomiã fac illud fm q calefit ex duab⁹ materijs deide pmuta te ad infrandũ eam cũ infratiuis fortib⁹ scitis in cap. phlegmonis ⁊ cũ effusione aq̃ fre ⁊ fac illud donec alteret color: pura. n. destruit cũ alteratõne coloris ⁊ diminutõe ipi⁹. Et ad vltimũ infratio in herisipila est magis necessaria q̃m flãma ⁊ dolor iflatiuus in ea est plus ⁊ eũo in phlegmõe est magꝰ necessaria q̃m mã in ea est magꝰ inobediẽs ⁊ grossior. Et oz vt sit infratio ei⁹ in p̃ncipio fortis stipticitatis ad hoc vt fortitã augmẽtet ei⁹ stipticitas sup ipius frig⁹. Circa statum vo sit ipi⁹ frig⁹ vehementis stipticitate ei⁹ ⁊ caue cũ hoc ne redire facias mãm ad mẽbrũ intrisecũ aut ad mẽbr nobile. Et caue itez ne denigret mẽbr ⁊ fuscũ fiat ⁊ incipiat ire in viã corruptiõis. Et q̃n apparet aliqd de hoc icide inp̃riũ vie stipticitatis ⁊ infratõis. Et si fuerint herisipila sup cutẽ curet ex scoria plũbi cũ vino põtico bullito cũ solijs sicle bullite cũ vino ⁊ curet cũ eo in q̃ reso'o ⁊ exiccatio fortis cũ ifratiõe. Et illud ẽ sicut sumat sane veteri aduste nõ lote põdus. ʒ. xij. ⁊. ʒ. carbõis de cortice arboꝛ pini tm̃dẽ cere. ʒ. xx. scorie plũbi. ʒ. ix. sepi capni veteris abluti cũ aq̃. ʒ. xv. olei myrtini. ʒ. v. Et itez leui⁹ illo emplm fiat ex scoria plũbi cũ succo rute ⁊ oleo ros. ⁊ cera.

De formica miliari. C.vj.

Ormica est pustula aut pustule q̃ egrediunt ⁊ fa

f ciũt accidere apa puz ⁊ ambulãt ⁊ fortasse vlcerant ⁊ fortasse resoluunt ⁊ tu iã sciuisti cãz cuius qz illoz ⁊ color qdẽ formice ad citrinitatẽ est decliuis ⁊ ẽ iflãmata cũ suba verrucali ⁊ rotũda ⁊ hz plm hz radicẽ latã nisi q̃dam spes ei⁹ acruhaurod ⁊ est radicis pue q̃si sit pedes ⁊ sentit in oi formica sicut pũctura formice

Et ad summũ omne apa in cute ãbulatũ qd latitudinem nõ hz est formica. Hez alia est miliaris ⁊ alia ẽ corrosiua fm qꝰ sciuisti. Et q̃n fit vlcus ⁊ putrefit appropriat nomie putridi. formica

Cura formice ⁊ q̃ eius cursu currũt. C.vij.

Am nõ icipis in ea cũ eũone humoꝛi fm qꝰ oz

q imo medicari vlcus cũ eo qd sanat redit ex alio loco cũ nocumẽto ⁊ ex loco ipo ⁊ nõ cessat humoꝛ facer corrosionẽ p⁹ corrosionẽ. Et aq̃ qdẽ calei cũ scamonea iuuatiua ẽ in eũone materiei formice ⁊ ei similiũ. Hia aũt fm quã curat formica ẽ vt q̃ ex ipa est corrosiua alienet ab bũectatõe quã iã admistrasti i herisipila bũectatio. n. nõ ẽ cõueniẽs vlceribꝰ. Et admini stra i p̃ncipijs ei⁹ pus sicut lactucã ⁊ nenufar ⁊ sempuiuã ⁊ volubilẽ ⁊ portulacã. Et si fuerit necessariũ tũc qd sit sic solatrũ ⁊ pp̃e siccũ tritũ i ipo. n. ẽ exiccatio ⁊ sic arnoglossa ⁊ rub⁹ ⁊ lens ⁊ post ipam sauich ordei ⁊ cortices gnatoz ⁊ rami vitis. Et qũ timẽt sup eã corrosio ⁊ vlcera admistra cũ istis infratiuis aliqd mellis ⁊ similiũ aut farinã turis cum aceto. Et aq̃ q̃ currit ex ligno vitis humido qũ aduriꝰ ⁊ sterc⁹ ouiũ cuz aceto ⁊ sterc⁹ vacci nuz cũ aceto. Qũ ergo corrosio ⁊ vlceratio apparet tũc admistra trociscos andaron cũ vino stiptico aut aceto ꝓmixto aut succo cucumeris asinini ⁊ sal ⁊ fel hirci ⁊ rutã cũ nitro ⁊ pip ⁊ nitrũ cũ vrina pueri. Et Gal. qdez dixit esse cõueniẽs vt sumat aliqd sicut embuba ⁊ ex extreitate pẽne aut alteri⁹ rei cui⁹ extremitas sit acuta quaz polẽ sit deglutire formicã: deide penetret i circuitu eius vsq̃z ad pfundũ cũ acuitate sua deide eradicet cũ ea formice cũ radice sua. Illoz aũt formice q̃ sit sic pueri destruunt si itromittant i balneũ ⁊ nocet eis aer balnei dei de egrediant velociter ⁊ liniant cũ oleo ros. ⁊ aq̃ ros.

Cura miliaris. C.viij.

Iliaris similat formice i curatiõe: hez melius ẽ

m in solone ei⁹ vt sit in eius cathartico vtus ei⁹ qd est sicut turbit cũ eo qd soluit chlam. Et si est ibi ex epithymo est meli⁹ q̃m necesse est illic esse ex mlia ⁊ phlegmate que admiscẽtur cholere. Deide sumant galle ⁊ fructus tamarisci ⁊ cortices gnatoz ⁊ bolumarmenũ aggregent oia illa i aceto ⁊ aqua ros. cum tali q̃z titate ne mordicet ⁊ liniant desup cũ pẽna. Et lac dulce est vehementer ꝓueniens curationi huius egritudis.

Et q̃n ptransit p̃ncipiũ oz tunc vt curet cum eis que sunt sicut caput piscis saliti adustũ cuz vino pontico. Et fort⁹ illo q̃zdo necessaria est exiccatio vltima ẽ vt sumãtur folia albedarũgi ⁊ ponat in eis calcadis ⁊ administrent. Et fortius hoc est vt sumant flos eris ⁊ sulfur citrinũ adustũ ⁊ fiat ex eis linimẽtũ cũ vino aut aqua ligni vitis q̃ manat fm ꝓbustionẽ iuã.

De pruna ⁊ ignepsico. C.ix.

Ec duo nomia fortasse absoluta sunt super om

b nem pustulam corrosiuam vesicantem aduren tem facientem accidere escaram qualez facit accidere conbustio ⁊ cauterium. Et quãdoq̃z absoluit nomẽ ignisplici de illis super quod est illic pustula ō genere formice ꝓmestiua adurens vesicans in qua est aliquid ãbulãs ⁊ humiditas est cholerice materiei pauce

nigredinis pauce putrefactiõis ⁊ est cum pustulis plurimis alteratis q̃si sit illic humor ⁊ fetor plurie ebullitõis ⁊ eleuationis ⁊ absoluit nomẽ prune sup illud qđ denigrat locũ ⁊ facit mẽbr hñs colorẽ carbonis absq; humiditate ⁊ ẽ plurie nigredis submersa ⁊ eminẽtia ei⁹ ẽ p ue q̃titatis lupinal ⁊ fortasse nõ erit illic postula oio immo incipit i p̃mis pruna ⁊ totũ illud incipit cuz prurítu sic̃ scarificationes. Ampli⁹ q̃nq; vesicat ignis plic⁹ aut pruna ⁊ currit ex ea aliqd sic̃ currit a cauterizato cũ pbustione ⁊ ẽ loc⁹ cineritij coloris niger ⁊ q̃nq; ẽ plũbeus ⁊ ẽ inflatio vehemẽs q̃ circundat absq; rubedie vificata imo cuz declinatõe ad nigredinẽ. Et illud qđ approbat noie prune est nigre radicis ignee ⁊ est ei splẽdor orune. Et ignis plic⁹ de eis ambob⁹ ẽ velocior apparitõis ⁊ mor⁹ ⁊ pruna ẽ tardior ⁊ pfundior ⁊ q̃si mñ ei⁹ est mã pustule ⁊ ipetigis sed ẽ actuor i ignepsico ⁊ qđ ex eis accit in carne ẽ velocior resolonis. Et qđ ex eis accit neruis est fixi⁹ ⁊ tardior resolonis ⁊ vnũqđq; ãbor est de cholera citria adurente pmista mlic. Et ppter illud accit ex eis ãbob⁹ escara nigra ⁊ ẽ q̃si sit ignisplic⁹ vehemẽti⁹ cholic⁹ ⁊ pruna vehemẽti⁹ mlica ⁊ tibi qdẽ ineſt vt noies vnunqđq; ãbor cuz itẽtiõe q̃ aggregat ãbo pruna dei de diuidas ⁊ sitr ineſt tibi vt noies ea ãbo ignẽplicuz ꝓpter illã eãdẽ itẽtionem deide diuidas ⁊ ineſt tibi vt desvnicuiq; intẽtõi nomẽ ⁊ iã fecerũt totũ illud ⁊ nõ ẽ plurima dña i eor ⁊ q̃nq; sunt cũ formice spẽb⁹ ⁊ miliar ma le febres vehemẽtis caliditatis pnitiose. Et q̃uz accidũt ista cã pestilẽtie. Et multotiẽs similant phlegmõi ⁊ tẽdũt ad nigredinẽ i pncipio rei ⁊ ꝓpe i etate sua.

Curatio prune ⁊ ignipsici. C.x.

Necessaria est phlomia vt eũeť sanguis cholerić
n ⁊ q̃n egritudo est timorosa tũc neceſſariũ ẽ ipaz approriare sincopi. Et fortasse ẽ necesse ⁊ ꝓpe i pruna facere scalpelationẽ, pfundã vt egrediat sanguis malus ꝓstric⁹ in ea q ẽ in nã veneni. Et nõ fiat illud q̃si mã ẽ declinis ad cholaz. Cura aũt localis necessaria ẽ vt sit sic̃ cura berisipile. Nec nõ oz vt sit linimẽtũ vehemẽtis ifratõis sic̃ in berisipila q̃n mã ad grossitiẽ est declinis ⁊ q̃n ipa est talr q nõ tollerat vt redeat paz ex ea ad iteriora q̃n mã ẽ venenosa ⁊ non lz vt admistrenť ea q̃ sunt vehemẽtis stipticitatis itez illa mã ẽ tarde resolutiõis. Et nõ lz vt admistrenť resolutiua neqz i pncipio rei qũ apparet neqz apud qetẽ inflatiõis q̃n addit i q̃litate materiei imo oz vt admistres medicias exiccatiuas i qb⁹ ẽ ifratio ⁊ resolo q̃dã cũ expulsiõe sic̃ emplz qđ fit de arnoglossa ⁊ gallis ⁊ lẽtib⁹ ⁊ pane plurimi furfur nã huiusmõi panis subtilior ẽ in subã sua ⁊ empla istis silia de ilis q̃ scripta sunt i ãtidotario ⁊ itez galle cũ aceto vini ⁊ alumẽ cũ aceto vini ⁊ de medicis bonis i hac hora ⁊ post ipam ẽ vt sumanť gna acetosa ⁊ scidanť ⁊ decoq̃tur cũ aceto donec liniant deide terant ⁊ ponant sup pã nũ ⁊ admistrenť ipm. n. ꝙueniẽs est i oi hora ⁊ eradicat hãc egritudinẽ i pncipio ⁊ statu. Et q̃nq; cadit i medicis hui⁹ apatis nux recẽs ⁊ folia ei⁹ cũ sauich ⁊ vua passa ⁊ fic⁹ cd vino ⁊ oleo papaueri nigri ⁊ meli⁹ est vt ex oi b⁹ fiat emplm. Et de medicis ꝙueniẽtib⁹ i plurib⁹ boris sunt opiũ ⁊ acatia ⁊ dragagãtũ silr ⁊ cortices gnatorũ de vnoquoq; q̃rũ sumat põdus. ʒ. i. flor eris. ʒ. i. semẽ byusqami al. Et huiusmõi medicie nõ ponunt nisi sr illud qđ nõ est vlceratũ. In illo vo qđ de eo ẽ vlceratũ ẽ necessariũ illud qđ fortit exiccet sic̃ medicamẽ andaron ⁊ faraſiõ ⁊ trociſci ranudros ⁊ medicamẽ de keſim cũ vino dulci ⁊ cũ rob ⁊ reliq̃ q̃ dicta sunt i curatõe berisipile vlcerate ⁊ formice miliaris. Et oz vt emplenť ds̃u p empla i die bis ⁊ i nocte semel ⁊ bis ⁊ ñ admistres exiccatiua q̃ztũ potes q̃n ipa addunt in malitia egritudis.

Et oz vt tu subuenias ei qđ continet locũ ⁊ loca adustiõis cũ boloar. ⁊ aceto ⁊ aq̃ ⁊ reliqs q̃ infrant ⁊ repercutiũt. Et id qđ est ꝓpinquus illo est lana isopi infusa i vino. Qũ ergo qescit inflamatio ⁊ remanẽt vlcera curentur cũ eis q̃ sunt sic̃ empla de merdasengi ⁊ ẽplastra diabuticiaron ⁊ cũ reliqs medicis vlcez corrodentiũ p̃dictis i antidotario. Et nux antiq̃ vnctuosa est cõueniens ignipsico in hac hora.

De vesicis ⁊ inflatõib⁹. C.xj.

Inflatiões accidũt sm duor modos q̃rũ est pp
i aquositatẽ q̃ expellit ex ebullitiõe i humoribus cũ q̃ eleuet mã subito ad illud qđ est sub cute ⁊ i uenit cutẽ spissiorẽ q̃z illud qđ est sub ea q̃re nõ penetrat in eã imo remanet inflatio aquosa. Et secũdus ẽ vt sit loco aquositatis sanguis q̃re fit pius de subtus.

De cura inflationum. C.xij.

Undificatio qdẽ corpis cũ phlomia ⁊ similib⁹
m est sm q scituisti ⁊ admistreť regimẽ ⁊ cibus sm modũ q est dictus. Et ponat sup eas in p̃mis qũ apparẽt qđ sit sic̃ lẽtes cocte cũ aq̃ ⁊ sic̃ cortices gnatorz aut cortices ramorz eorz docti cũ aq̃ totũ illud ponat sm q scis in loco suo post decoctionẽ ⁊ lenitatẽ repiduz. Si aũt exierit vesice ⁊ volueris ipaz curationẽ q̃n ille q̃ sunt in grossiore cute dolet oz vt aperiant cũ acub⁹ ⁊ currat qđ in eis est ⁊ q̃ de eis sunt subtiles apiunť p se. Et nõ oz vt tardeť imo apiant etiã ⁊ expmat qđ ẽ in eis cũ facilitate paulati. Deide nõ eũant aut vt sanentur aut vt vlcerent. Et si alcerant curent cũ emplis q̃ fiũt de cerusa ⁊ q̃ fiũt de merdasengi ⁊ similib⁹ ⁊ ꝓpe q̃n cadit in eis sicut ireos ⁊ emplastris berisipile q̃n ãbulat ⁊ corrodit ⁊ formice ⁊ reliqs q̃ dixim⁹. Medicamen cõpositũ etiã. ℞. merdasengi. lb. i. olei veteris. lb. i. ʒ. arsenici. lb. i. decoq̃tur merdasengi cũ oleo donec nõ adhereat deide fundatur sup ipm arsenicuz. Et itez medicamen ꝓueniens ei qđ de ipsis accidit sup testiculos ⁊ labia ⁊ eis similia ⁊ ad vltimũ supra mẽbra q̃ vehemẽter indigent exiccatiõe. ℞. colcotar ⁊ calcadis. viij. de vnoq̃ q̃z foliorz rose. ij. terant cum aqua ⁊ administrenť ⁊ simi liter fimus caprinus cum melle ⁊ qum cadunt escare ⁊ carnes corrupte ⁊ apparet caro sana tunc curetur cura vulnez plano. Et cadere qdẽ faciunt escaras ⁊ carnem malam medicine note. Et in alexandria faciunt eas cadere cum berba noiata sereicis ⁊ itez tarbebasis ⁊ oleum de albacuen est bonũ ad deijceuduz eas. Et ad vltimuz administratio casus escare ⁊ curatiõis resíduí cum curatiõe vulnerũ sanorũ est ꝓueniens valde.

Medicamen bonũ exptum antiquorũ quod qdaz moderno rũ ꝓcesserũt. ℞. sercocolle ⁊ aloes ⁊ olibani ⁊ ceruse ⁊ ziniar oium equaliter ⁊ q̃ztũ est totũ de boloar meno ⁊ fiãt ex eis forme similes auellanis sumanť ⁊ dissoluãtur cũ aceto ⁊ aqua ⁊ liniatur cũ eis locus ponendo epithima sup epithima donec accidat in eo ꝓtractio vehemẽs ⁊ fiat escara ⁊ tũc aut cadet p se si fuerit sub ea hũiditas aut ẽ necessariũ vt radas eã ⁊ facias ipaz cadere ⁊ nõ cesses facere illud donec cadat totũ.

De essere. C.xiij

Sfere ⁊ pustula pua lata sicut vesice ⁊ ad aliq̃z
e tulam tẽdens rubedinẽ ⁊ prurítũ faciẽs ⁊ angustiam eueniens subito sm plm. Et accidit q̃nq; vt currat ab ea hũiditas ⁊ fortasse ẽ sanguinea ⁊ sm plurimũ fit vehemens in nocte ⁊ ei⁹ angustia fit in ea vehemẽtior ⁊ ei⁹ tristitia. Et cã ei⁹ est vapor calidus eleuatus in corpe subito aut a sanguie cholerico aut a phlegmate baurachio. Et sanguinea qdẽ ẽ vehemẽtior rubedis ⁊ caliditatis ⁊ vehemẽtioris ⁊ velocior apparitõis ⁊ phlegmatica ẽ mior i oib⁹ illis ⁊ vehemẽtia phlatice ẽ

in nocte pluſq3 vehemẽtia ſanguinee. Et qum eſſere i uadit locũ amplũ tũc ſi nõ fiat phlebotõia timeť febris tertiana. Et oz vt fiat phlebotomia in ſpatio qõ ẽ inter illud ꝛ inter ſtatũ.

De cura eſſere. L.xiiij.

Jſanguis qdem fuerit vincẽs tũc oportebit vt
s in p̃mis pueniať ad phl̃omiã deide cõſequẽter adhibeať ſolutiuũ chole ſi tollerauerit virt9 qõ ſit ſic qõ ſit de duab9 ptib9 myrobalanoꝝ ꝛ pte vna biere cui9 potio ſit .z.iij. in ſirupo acetoſo ꝛ ſeda eã cũ eis q̃ ſint ſic tamaridi ꝛ aq̃ duoꝝ g̃natoꝝ cũ corticib9 ſuis aut aq̃ g̃nati acetoſi cũ cortice ſuo ꝛ iſuſiõe chryſomiloꝝ ꝛ aq̃ lactis acetoſi ꝛ trociſci de ſpodio cãforatis cuz aq̃ g̃natoꝝ. Et dare in potu aquã calidã i die multotiẽs ẽ ex eis q̃ cõferũt ei ꝛ lenire nãm hñtis eam. Et de eis q̃ ſe dãt eam eſt infuſio ſumach colata de q̃ ſumant .z.iij. ꝛ ex cibis tabſil ꝛ acetũ cuz oleo de amigdalis ꝛ ſiſamino ꝛ oleo cũ aq̃ vue acerbe ꝛ lacte acetoſo. Si aũt humõ fuerit baurachi9 euacueť corp9 cũ myrobalanis ꝛ cum turbith de quo ſit q̃ztuz eſt medietas myrobalanoꝝ ꝛ ſit potio ei9 .z.iij. Et deť infirmo de nuce cupſſi humida. ℥.i. cũ aloes .z.i. Et ſumať croc9 hortulan9 ꝛ terať ꝛ p̃cutiať cũ aceto ꝛ ſumaťi potu. Aut deťi potu aq̃ magre aut aq̃ vrcei noui. Et ad phl̃aticã ſumať cubebe .z.i. cũ trib9 .z. zuccari ꝛ põdere .z.iij. ſeminis agni caſti in lacte dulci ꝛ de eo qõ eſt exptum ꝛ cõuenit i oi ſpẽ eſt iſtud calamenti .z.ij. ſpodij .z.ij. roſ. rubeaꝝ .z.ſ. canſore kirat. i. deť in potu cũ aq̃ g̃nati acetoſi aut ſumať in potu ſauia qum eſt ieiunus.

De eſtiomeno ꝛ differẽtia inť cancrenas ꝛ aſchachilos. L.xv.

Ermo de his reb9 eſt, pportiõalis quodãmodo
s ſimoni de reb9 q̃rũ rememoratio p̃ceſſit. Si co ergo q̃ mẽbro accit corruptio ꝛ putrefactio pp cãm corrupentẽ cõplonẽ ei9 ꝛ ſpũm aialẽ q eſt i ipſo Aut ꝓpter aliud, phibes eũ puenire ad ip̃m. Aut ꝓpter aliqd cõgregãs vtraſq3 intentiões ſicut venena calida ꝛ fra ꝛ ea q̃ cũ ſua ſubſtãtia ſunt cõtraria ſpiritui aiali ꝛ ſicut aq̃a ꝛ puſtule ꝛ vlcera mala ãbulatiua venenoſe ſubſtãtie ꝛ ea in qb9 errať ſicut errať in effundẽdo oleũ i vlcerib9 ꝓfundis q̃re putreſit caro. Et cũ iſſratiõe vehemẽti ſup aq̃ata calida q̃re corrũpiť cõplo mẽbri q̃ eſt in ipo. Prohibẽs aũt euz puenire ad ip̃m aut aggregans vtrãq3 intẽtionẽ: phibẽs qdẽ ẽ oppilatio ꝛ illa oppilatio aut eſt accidẽtalis p̃mitiua ſic cõſtrictio q̃rũdã membroꝝ in radice ſua fortis. Vaz illa qñ pſeuerat corrũpit mẽbrũ pp retẽtionẽ ſpũs aialis ab eo: aut retẽtionẽ ỹtutis ſparſe ſup ſpũm aialẽ q eſt i ipo q expãdiť ex corde ꝛ aia q̃re corrũpiť cõplo ei9 ꝛ moriť ꝛ qñq3 ſit pp oppilationẽ corpalẽ ſicut aq̃a calidũ malũ fixũ magnũ groſſe materie oppilãs meat9 ꝛ itroitũ anhelitus q̃ idiget ſpũs aialis ꝛ hoc cũ hoc qõ retineť etiã corrũpit cõplonem.

Et qõ de hoc eſt i p̃ncipio ꝛ nõ corrũpiť cũ eo ſenſus ei9 cui eſt ſenſus noiať cãcrena ꝛ ꝓpe qõ ẽ phl̃onides in p̃ncipio. Et qõ ita ꝓfi matũ eſt vt deſtruať ſenſus ei9 cui ẽ ſenſus ꝛ illud eſt vt deſtruať caro ꝛ qõ ipam ſequiť ꝛ vſq3 ad os ſiue ſit incipiẽs aut ſuccedẽs aq̃ati noiať aſchachilos. Et qñq3 cãcreue fiũt aſchachilos imo fũt via ad ipam ꝛ totũ hoc accit i carne ꝛ accit i oſſe. Et qũ ei9 corruptio icipit pambulare i mẽbro ꝛ aq̃ať qõ ẽ i circuitu corrupti ꝛ fortaſſe puenit ad corruptionẽ tũc dr totũ accidẽs eſtiomen9. Et dr diſpõ ptis mẽbri q̃ iam putrefacta eſt ꝛ niſi eſſet pp groſſitudinem materiei ſue nõ adhereret ſed expelleret. De cura. L.xvj.

o Ecãcrenis qdẽ duz i p̃ncipio pſeuerat ſperať q̃ ſanet. Qũ aũt ꝓfirmať corruptio i carne tũc neceſſariũ ẽ accipe a totũ ip̃i9. Qñ ergo vides mẽbri colorẽ alterari. Et ẽ i via putrefactiõis tũc oz vt ſuccurras liniẽdo ip̃m cũ eo qõ ꝓhibeat putrefactõez ſicẽ bolũarmenũ ꝛ terra ſigillata cũ aceto. Si aũt illud non valet nõ iuenis excuſationẽ qn ſcalpelationẽ, pfundã facias diuerſoꝝ modoꝝ in locis ꝛ ponas ſanguiſugas ꝛ phl̃omes venas ꝓximas ei puas vt accipiať ſãguis malus cũ cautella ei9 qõ circũdat locũ ſicẽ cuz epithimatib9 p̃dictis. Et ponať ſup ip̃m locũ ſcalpelatũ qõ ꝓhibeat putredinẽ ꝛ ſit ei ꝓriũ de illis qb9 inẽſt, pfundatio fortior ſicẽ farina herbi cũ ſirupo acetoſo aut cũ faria fabaruz. Et, ꝓpe p̃miſta cũ ſale. Et de illis q̃ deſup liniunť eſt aſſa ꝛ ſemẽ vrtice etiã ꝛ ariſtologia rotũda ꝛ ſuccus folioꝝ acori de vnoq̃q3 ſumať ps vna floris eris ps media terať cũ aq̃ donec fiat fiz ſpiſſitudinẽ mellis ꝛ line cũ eo vuln9 ꝛ i circuitu ei9. Et de medicis, phibẽtib9 corrosionẽ ẽ vt ſumanť floris eris ꝛ mellis ꝛ alumis eq̃les ptes ꝛ liniať cũ eis, phibet. n. ꝛ facit cadeť illõ qõ ẽ putrefactũ ꝛ ſuat illud qõ ſeq̃ ip̃m. Si aũt ptrãſit diſpõ di ſpõnẽ apatis ꝛ diſpõnẽ cõruptõis coloꝛi ei9 ꝛ icipit puenire i mollitiẽ ꝛ humectať parũp tunc hec ẽ iceptio ei9 i putrefactiõe q̃re oz vt puluerizeť ſup ip̃m ariſtologia rotũda ꝛ galle eq̃li meſura accepte donec dſicceť. Et ſimlr dragãtũ iteꝝ ꝛ colcotar ſt bona, ꝓpe cũ aceto ꝛ folia nucis ꝛ ſilr cucumeri aſinini aut ſuc9 ei9 epithimãdo. Qõ ſi ps carnis icipit corrũpi icide eã aut fac eã cadeť cũ eis q̃ ſunt ſ. è trociſci ãdaron ꝛ forti9 eis calcadicõ. Qũq3 feceris cadeť ordinẽ vnũ ſuccurre cũ butyro ponẽdo ꝺ ſup deide fac cadere ſo dõec pueniaſ ad cutẽ ſanã ꝛ dragãtũ rubeũ ẽ puluerizatio bona ſup mollitiẽ ꝛ putrefactionẽ. Et qñ appet putrefactõ nõ expellas cũ ſciſiõe ꝛ cõſumptiõe qñ magnificať maluz. Et qñ magnificať apa i circuitu putrefacti tẽ laudatũ ẽ ei ſanich cuz ſuccho hyuſqami al. Deꝝ apõ me nõ ẽ bonũ ei imo oz vt huiꝰ mõi adminiſtrenť ſr locũ ſanuz vt ꝓhibeat ab ipo ꝛ repellat. Et qũ icidiť mẽbꝝ qõ putrefactñ ẽ tũc oz vt cauterizeť illõ qõ ꝓtinet ip̃m cũ igne qñ illõ ẽ cũ cautella aut cũ medicis cauterizãtib9 adurẽtib9 ꝛ ꝓpe i mẽbris facile ſuſcipientib9 putrefactionẽ pp caliditatẽ ſuã. Et qꝛ ſupfluitates calide approximant ei ſicut ſunt teſticuli ꝛ anus: hec ẽ ergo q̃ztitas quã dixim9 hic. Et tu qdẽ inueniẽs in ſimone noſtro q eſt de vlcerib9 putrefactis qõ oz te addere huic capitulo.

De althoboin. L.xvij.

Ntiqſſimi antiquoꝝ noiauerũt eũ noie qõ trãſ
a latũ ẽ i arabico althoboi oñe apa exiſtẽs i mẽbris gl̃ãdinoſe carnis aut alibi. Et ſenſibilia qdẽ ſt ſic caro gl̃ãdoſa q̃ eſt i maxylla ꝛ origie ligue ꝛ illa q̃ ſenſuz nõ hñt ſunt ſicut caro gl̃ãdoſa q̃ ẽ i mamilla i ſubaſcellis ꝛ inguib9 ꝛ eis ſilib9. Deide dcm̃ ẽ p9 hoc ei qõ ẽ cũ hoc apa caliduz pdẽs: deide dcm̃ ẽ apatio pnitioſa pp ꝓuerſionẽ materiei ei9 ad ſubãm venenoſaz qõ corrũpit mẽbꝝ ꝛ alterat coloꝛẽ ei9 qõ ſequiť ipam ꝛ q̃z doq3 reſudat ſanguinẽ ꝛ vir9 ꝛ ſilia illis ꝛ adducit q̃lita tẽ malã ad coꝛ ex via arteriaꝝ q̃re accidũt vomit9 ꝛ pulſus cordis ꝛ ſincopis ꝛ qñ ei9 accidẽtia fiunt vehemtia iterſicit. Et videť q ꝓmi noiabãt hoc poſtremuz carmata. Et eſt neceſſarium vt ſit deteri9 eoꝝ illud qõ accit ſm plm in ſubaſcellis ꝛ inguib9 ꝛ poſt aurẽ ꝓpter vicinitatẽ ei9 ad mẽbra q̃ ſunt vehemẽtius p̃ncipalia. Et ſaluť9 althoboin mortaliuz eſt illud quod ẽ rubeuz deide citrinuz. Et ex eo quod ad nigredinẽ ẽ decliue nõ euadit aliqs althoboi qdẽ multiplicanť in peſtilẽtia ꝛ i regiõe peſtilẽtiali. Et iueniunť noia greca reꝝ q̃ aſſimilãť althoboi ſtẽ turſios ꝛ carmata ꝛ carmakile ꝛ furios veꝝ apõ nos nõ ẽ magna diſtictio inter eoꝝ noiatõem.

De cura. C.xviij.

Uacuatio qdem cum phlomia ⁊ cū eo qđ tol-
e lerat hora aut qđ sit necessariū ex eis q̄ educūt humorem putrefactū est necessaria deide oz vt reuertaris ad cor cū defensiõe eiꝰ ⁊ pfortatõe ipiꝰ cū eis q̄bꝰ sint inffratio ⁊ odoramētū sic acetositas citri ⁊ mi-ue ⁊ rob pomoꝝ ⁊ cydonioꝝ ⁊ sic ḡnata acetosa valde ⁊ olfatus sic rosaꝝ ⁊ cāfore ⁊ sandali. Et cibus sit sic lētes cū aceto ⁊ sic cibꝰ cū aceto valde acetosus factꝰ ex carnibus arabēgi ⁊ hedoꝝ. Et oz vt roret māsio ifirmi cū aceto plurimo ⁊ foliis salicis ⁊ viol. ⁊ ros. ⁊ nenufar ⁊ similibꝰ. Et ponant sup cor epythimata iffrantia pfortantia ex eis q̄ cognoscunt de medicis hñtiū pulsuz cor dis calidū ⁊ hñtiū pestilētiā ⁊ ad vltimū regant regimie hñtiū aerē pestilētialē. Altboboin vo ipm ⁊ qđ curit cursu eiꝰ de eis q̄ noiata sūt cureť i pncipio cū eis q̄ cō strigūt ⁊ iffrant cū spōgia ifusa i aqua ⁊ aceto aut i oleo ros. aut oleo đ pomis ⁊ arboꝝ mastices aut oleo đ myr to ista fiāt in pncipio. i statu vo cureť cū scalpelatione si possibile ē ⁊ fiat vt currat qđ est i ipo ⁊ non dimittať vt brunū fiat qm̄ addit vētositas eiꝰ. Et si idiget vētosis sugētibꝰ cū subtilitate fiat. Et i illo qđ bz substām exi ture oz vt admīstreť apud statū eiꝰ aut circa statū eiꝰ cuz aptõe. Et qñ est illic febris tardabis cū iffratiõe ne reducas cū ea mām retro. Et aptio qdē fit cū eis q̄ sunt si-cut embroca cū aq̄ camemille ⁊ aneti ⁊ reliquoꝝ apien tiū subtiliū q̄ dicemꝰ in capitul vulneꝝ. Dixerūt carma ta aūt ⁊ sefiros. Cōfert emplz de capillo veneri ⁊ atripli ce ⁊ volubili ⁊ radice euisci cū pauca gūma pini ⁊ mel-le cū vino aut glutē cū gūma pini ⁊ ceratū aut sordes al uarioꝝ apum ⁊ lupini ifusi i aceto aut radix cucumeri asinini cum glutino albotin aut nitrū cū ficubus aut cū fermēto.

De apatibꝰ accidētibꝰ in glādulis. C.xix.

Postemata glādosa q̄ nō incedūt via atāgarij
a qñqz accidūt in loco a liq̄ casu in crisibꝰ ⁊ qñqz cadūt casu expulsiõis a mēbris radicalibꝰ ⁊ for tasse attrahūt ea vlcera ⁊ apata alia sup extrema ad que currūt materie in vijs q̄rū icedūt carnes ille q̄re iuoluū-tur cū eis sic accit iguini ⁊ subascelle ex apatõe amboꝝ i eo q bz scabiē aut vlcera sup pedes ⁊ manꝰ. Et qñqz sunt cū replone corpis ⁊ qñqz nō est i corpe plurima re plo. Et eoꝝ cura est diuersa a cura apatū alioꝝ i pnci pio cū expione ⁊ nō admīstrať i eis illud imo eūatio p phlebotomiā ⁊ solonē vētris ē illud qđ ē necessarium.

Curatio vo alia, plōget i eis si possibile ē donec đcla reť dispō. Nā si fuerit sm̄ semitā crib aut sm̄ semitā expl siõis ex mēbro pncipali tūc non oz vt phibeať oio imo trahať ad mēbrū q̄cūqz attractiõe est possibile ⁊ etiā cū vētosis. Si aūt fuerit pp multitudinez replonis tunc eūatio ē radix ⁊ minoratio cibi ⁊ subtiliatio. Et nō ad-mīstres expulsiua imo mollificatiua ita tñ vt nō admini streſ mollificatiua iteꝝ absqz eūone. fortasse. n. eueniet il lud sup mēbrū cū attractiõe materiei plurie imo qñ ad-mīstras mollificatiua eūa cū hoc ⁊ trahe mām ad diū-sum. timor. n. in expulsiuis ē redit materiei ad viscera ⁊ ad mēbra pncipalia: ⁊ timor i mollificatiuis ē attractio materiei plurie. Et eūatio ⁊ declinatio materiei secu-rāt ex nocumēto mollificātiū. Et qñ dolor fit vehemens tūc necessariū est vt sedes ipm cū eis q̄ sunt sic lana ifusa i oleo calido deide adde i eo salē i fine eiꝰ donec sedeť do lor stati ⁊ in pmis fortasse addit i dolore. Et qñ corpꝰ ē mūdū aut mūdificasti ipm tūc resolue ⁊ nō cures. Et qñqz valet i resoluēdo illud qđ est sic farina tritici ⁊ sal-uius illa ē farina ordei. Et fortasse magnificať p reso lutionē fortē apa q̄re nō admīstreť nisi qñ ē necessaria re pulsio ex mēbris pncipalibꝰ ⁊ ātractio materiei ab eis ad apa timēdo sup illa pncipalia. Et multotiēs qdez sanat ea i pncipio oleū calefactū qđ effundiť solū. Dex qñ apa ē in q̄ztitate ⁊ subā sua molle in mēbro nobili sic māmilla ⁊ testiculo ⁊ nō timeť ex phibitõe eiꝰ nocumen tū tunc, phibe ⁊ repelle sed qñ sentis declinationē ad du ritiē tunc lini vbicūqz sit.

De exituris calidis. C.xx.

Xitura est de sūma dubellet q̄ collectionē faciūt
e ex apatibꝰ calidis q̄si nomē aldubellati cadat sr oē apa vlceratū i iterioze cuiꝰ ē locꝰ ad quē effū-dit mā aliq̄ ⁊ remanet i eo q̄cūqz mā sit. Et exitura qñ est ex hac sua dispōne calida tūc aggregať mā. Et qñqz incipit apa calidū sic est cū aggregatõe ⁊ solone ptinui tatis itrisece. Et qñqz nō icipit ita imo icipit i iceptione apatū calidoꝝ sanoꝝ deide cōuertit esse eiꝰ apud statuz vt icipiat i aggregatõe ⁊ nos i posterioribꝰ differimꝰ ser monē de dubellet srīs q̄ cōphēdunt humores viscosos ⁊ gypseos ⁊ lapideos ⁊ arenosos ⁊ capillares ⁊ alios. Lz sint qdā q̄ appropriāt noie aldubellet illud i q̄ sunt humores illiꝰ generis vez nos loqmur nūc đ eo qđ ag gregat mām hoc. n. si icipit exitura pp mām quā expel-lit nā ⁊ nō ē possibile vt penetret cutē neqz etiā superficiez carnis ūno sepat eiꝰ cōtinuitatē p grossitiē suā sepatione apiente tūc qescit in vacuitate eiꝰ qđ sepať sm̄ pm̄ quaꝝ apparet ei caput acutū ⁊ ppe si fuerit mā acuta. Iste ergo exiture icipiūt ⁊ aggregāt sanie deide maturat sa-nies postea rūpit. Et fortasse idiget pfortatiõe i matura tiõe ⁊ eruptõe ⁊ fortasse nō idiget. Et q̄to plus ē exi tura vehemētioris eleuatõis ⁊ acutioꝝ capitis ⁊ rubedi nis ē humor attractꝰ ⁊ vehemētioris caliditatis ⁊ ē ve-locioris maturitatis ⁊ resolonis ⁊ eruptiõis ⁊ ppe emi-nēs, pcedēs extrapinealis. Que aūt ē cū diuersitate la ta, pfunda pauce rubedis est grosse materiei mala decli uis ad iterioza pauci doloris q̄uis motꝰ ⁊ deterior ista est illa cuiꝰ corruptio ē ad interioza ⁊ corrūpit illud sup qđ vadit. Et est de ea q̄ expellit ad vtrūqz latꝰ. Et lau dabilioꝝ eruptio eiꝰ est ad vētriculū, ppum mēbro cui ē via currēs ad exterioza sic exitura stōi vt. n. erūpať ad i-terioza eiꝰ ⁊ ipius cōcauitaté melius est q̄z rūpať ad exte rioza eiꝰ ⁊ ad vētriculū cōtinētē mirac sic eruptio eiꝰ q̄ i cerebro ad duos vētriculos anteriores laudabilioꝝ est qñ amboꝝ sunt meatꝰ sicut nasus ⁊ aures. Et q̄zdo rūpit ad spatiū cōtinēs cerebrū aut ad vētriculū poste-riorē nō iuenit meatū ad exterioza ⁊ nocet nocumēto ve hemēti. Et nō est oē mēbrū pueniēs ad hoc vt eueni at in ipo. exitura i iūcturis. n. minorať egressio exiture q̄ niā in eis sunt humores mucilagiosi ⁊ loca eoꝝ ampla ñ suffocātia mām neqz retinētia egressionē putridi. Qđ si egrediať illic exitura erit pp rem maximā. Et deteri oz exituraꝝ ⁊ malignioꝝ eaꝝ est q̄ egrediť sup extremi-tates lacertoꝝ ⁊ ppe lacertoꝝ plurimuz neruoꝝ. Et exiture qdem diuersificanť pp spatiū maturatiõis saniei sue sm̄ humorē in subtilitate ⁊ grossitudine sua ⁊ cōple xionez in calore ⁊ frigore eiꝰ ⁊ eq̄litate eiꝰ ⁊ sm̄ tempꝰ ⁊ etatem ⁊ subām mēbri. Et non contingit ne matureť exitura ⁊ ne cōuertať qđ in ea est in pus nisi, ppter puita tem caloris innati in mēbro aut, ppter grossitudinē sub stātie q̄ est materiei. Et qñqz cōtingit ex hoc vt fiat sa nies in interiore pte sui ⁊ nō appareat sensui, ppter, pfun ditatē pus ⁊ grossitudinē eiꝰ qđ est sup ipm ⁊ stať super maturitatē saniei velociter ⁊ qñqz nō statur sm̄ subām suā in grossitudine q̄ si maturať ⁊ subtiliať lenit substan tia eiꝰ velociter ⁊ sm̄ q̄ ē de carne ista plurima ⁊ pauca ⁊, ppter cās exiture ⁊ casus ad saniē, ppter replonē ⁊ mlt titudinem materiei ⁊ corruptionē eiꝰ. Et cāe eiꝰ sūt nau-

seatiua sacietas ⁊ exercitia mala ⁊ egritudines que non faciunt crisim cum eũone apparente ⁊ nocumenta animalia ex angustijs ⁊ sollicitudinibus corrũpentib⁹ sanguinem. Et de exituris qdẽ est spẽs que nominaꝫ turmulios ⁊ est exitura que rumpitur ⁊ quod est sub ea ẽ simile carni bone deinde apparet ab ipa sanies alia. ⁊ ō exituris est spẽs que noiaꝫ albir ⁊ est exitura vasalis rotunda ⁊ rubea quam qui hz fim plm nō expoliaꝫ a febre ⁊ eius euentus fm plm est in capite ⁊ qzdoqz accidit in alijs locis.

Sigtio q apostema sit exitura. C.xxj.

Um videris pulsationẽ plurimã aut duritiẽ p-
q longatam ⁊ caliditatẽ tũc existima q apa est in via vt fiat exitura.

Sigtio maturationis ⁊ ei⁹ signũ. C.xxij.

Um videris lenitatem quandam ⁊ sedationem
q doloris tunc scias q est in via maturatiõis.

Judicia saniei. C.xxiij.

Anies laudabilis est illa que est alba lenis cui
s nõ est odor horribilis ⁊ in qua nõ operata est nisi caliditas innata lz non sit excusatio a cõitate extranee. Et nõ addit eius lenitas nisi vt sciaꝫ q ipsa est preparata pati a virtute digestiua ⁊ non diuersificaꝫ eius ꝓparatio in inobediente. ⁊ oz ne sit ei odor vehemẽtis horribilitatis vt sit lõginquior a putrefactione dixerunt. ⁊ regrit ex ea alba qm̃ color membrorꝫ radicaliuz est albus ⁊ non assimilat eam nisi nã potens super eaz.

Et sanies mala est fetida signs putrefactionem que ẽ contraria maturationi ⁊ sigt dñiuz caliditatis extranee.

Et quando egredit sanies diuersarꝫ partium conuenientium colorꝫ ⁊ substantiarꝫ est etiam de genere diuerso a bona. Et necesse est omni saniei vt faciat euenire in corpore putrefactionem aut maturitatẽ aut diminutionem aut alteret cum modo alio.

Significatio exiture itrinsece. C.xxiiij.

Uando accidit apostema calidum in viscerib⁹
q ⁊ accidũt horripilationes ⁊ febres ⁊ nõ est eis ordo ⁊ fit dolor vehemẽtior ⁊ est horripilatio in primis longioris spatij deinde non cessat abbreuiari spatium eius ⁊ additur grauitas apostematis tunc scias q apostema fit exitura ⁊ q peruenit ad collectionem sui. Et non fiunt dolores isti in principio vehementiores ⁊ qñto plus approximat status minorantur nisi qñ eruptio fit in ꝓncipio ⁊ solo cõtinuitatis ⁊ dolor ꝓuenit ex ea qzdo colligit ⁊ qzdo fit mã sanies quiescit etiam calefactio fortis ⁊ inflãmatio quare qescit febris euenies ꝓ cõmunitatem cordis. Et scias q duricies pulsus est testimonium magnũ. ⁊ qzdo apparet signuz exiture aldubellati in visceribus ⁊ non indurat pulsus non iudices penitus q sit exitura interior. In huiusmodi enim fortasse nõ erit in visceribus immo i siphac quod continet viscera. Et tu quidem iam sentis latus in quo est exitura per grauitatẽ q̃ pendet ex eo ⁊ p dolorẽ.

Significatio maturaturatõis itrinsece. C.xxv.

Uando accidũt significatões exiture intrinsece
q deinde qescũt accidẽtia que sunt ex febre ⁊ horripilatione ⁊ doloris sedatione completa ⁊ remanet grauitas tunc scias q sanies iam cõfirmata est ⁊ maturatio adest.

Significationes propinquitatis eruptionis intrinsece. C.xxvj.

Uando redeunt dolores ⁊ fiunt punctiones ⁊
q mordicatio ⁊ grauitas fit vehemẽtior ⁊ similãtur febres tunc eruptio iam appropiquat. Qñ ergo accidit rigor subito ⁊ sedant grauitas ⁊ dolor tũc iam eruptio facta est ⁊ ꝓpe qzdo apparet sanies euacuata mordicans illud quod pertransit. Et est necessariũm vt sit arefactio virtutis ⁊ debilitas arefaciens. Et qzdo exiture inmisece fit eruptio subita ⁊ egredit res plurima tunc fortasse accidunt pulsus cordis ⁊ sincopis mala ⁊ fortasse accidit mors ꝓpter resolutionem virtutis ⁊ fortasse accidũt vomitus ⁊ ventris solutio ⁊ fortasse accidit sputum saniei plurime subito qzdo exitura est in pectore ⁊ fortasse accidit ꝓfocatio qzdo erumpit ad pect⁹ res plurima subito.

Curatiões exiturarꝫ apparentiũ. C.xxvij.

Uacuationes quidẽ ⁊ ea qbus medicanꝫ apata
e in ꝓncipijs suis nisi timeaꝫ reditus materiei ad membrum nobile sicut declarauimus ⁊ sicut errant in hoc stolidi sunt res in qbus cõmunicant exitura calida ⁊ apostemata calida que non sunt exiture. Illud vero quod ei appropriaꝫ de regimine est resolutio eius quod aggregatum est in ea. Et illud est fm duos modos reginis quorꝫ vnus est regimen curres fm rectitudinem qum egritudo nõ egredit ab eo quod consuetum est plurimũ. Et est vt ingenieꝫ in maturatione materiei vt fiat sanies ⁊ in eruptiõe eius post illud vt tu obserues virtutem ⁊ conserues eã ne ꝓsternant eam dolor ⁊ eruptio subito. plures enim hominũ mortui sunt sincopizando ex arefactiõe virtutis: immo oz vt obseruet eam medicus qualit confortet virtutem ⁊ cõseruet eam cum eo quod scis: quare oz vt cibeꝫ patiẽs dubellati cibis bonis nisi sit exitura in visceribus quoniam tũc oz necessario vt subtileꝫ cibus. Et secundus est regimẽ egrediens ad rectitudinem pp necessitatem dispõnis. ⁊ est quoniam qzdo egritudo est magna ⁊ exitura ptransiens in magnitudine sua illud quod cõsuetũ est ⁊ timeꝫ festinatio rei in expectatione maturationis in ea ⁊ scit q virtus nõ sufficit in maturatiõe illius totius. Et si administrant maturatiua ꝓducet illud ad vestugium imaturatõis tunc necessaria est pforatio cum cautella ne ferrum tangat illud quod sequit exituram ō membris nobilibus in tactu quorꝫ a ferro est timor: ⁊ illud est quum sensert q mã talis ẽ grossitiei q nõ maturabit ⁊ q calor innatus in membro tante est paruitatis q non maturabit aut timueris q ipsa pp suam abbreuiatõem est talis q alterabit alteratione non maturatõis vere aut exitura est ꝓpe iuncturas ⁊ membra ꝓncipalia quare timeꝫ q ipsa corrumpat ea. Et si fiducia habeꝫ in medicinis facientibus inuiscatõem ⁊ maturantibus nõ elongabit qn inuiscantia ꝓhibeant penetrare inspirationem i spatium ⁊ maturatiua moueant caliditatem debilem. ⁊ totum illud iuuat ad putrefactionem membri. In huiusmodi ergo est necessaria icisio ꝓfunda ⁊ perforatio dirumpens deide sequanꝫ illud medicie que sunt i vltimo resolonis ⁊ exiccatõis. Et oz vt sint perforatio ⁊ sectõ icedentes in longitudinem villorꝫ neruorꝫ membri nisi sit voluntas vt destruaꝫ operatio illius membri timendo casum spasmi tunc enim icide villos i latitudie ⁊ saluabis ab eo quod timebas. Et plm qdem longitudis villorꝫ est cum longitudie corporis nisi i membris approꝓatis ⁊ simlr inuenis plurimum longitudis villorum cum plurimo ligature ⁊ rugarꝫ nisi in membris approꝓatis sicut i fronte. Et oz vt non approximet perforato neqz secto aqua neqz oleum neqz aliqd i quo sit pingue. ⁊ si non est excusatio qn laueꝫ tunc fiat cum aqua ⁊ melle aut aqua cum vino aut cum aceto. Qñ si vehementiora fiant apostemata ⁊ inflamatõ post perforationem vaporeꝫ cum lentibus ⁊ si non fuerit illud necessarium administrabis incarnatiua ⁊ emplastra. ⁊ scias q hec perforatio est generatiua virus ⁊ sorditiei ⁊ fistularꝫ: verꝫ qum nõ inuenis excusationem tunc non est

ingeniuz aliud. Et loca cõuenientioza ad expectanduz vt in eis matureſ ſũt loca carnoſa paucoꝝ neruoꝝ ⁊ venarũ. Et ſcias q̃ pineales eleuate acutoꝛũ capitum paꝝ indiget pforatiõe neqz añ maſitatẽ neqz poſt ipaz.

Regimẽ maturatiõis ⁊ ingeniũ ad faciendũ pus in exituris apparẽtibus. C.xxviij.

Ediciarũ maturatiuarũ caliditas oz vt ſit ꝓria caliditati coꝛporis ⁊ ſit eis inuiſcatio q̃dã. De illis ſunt in p̃mis g̃dib⁹ embroca cũ aq̃ tepida ⁊ ẽplatio cũ farina tritici aut oꝛdei ⁊ triticũ maſticatuz eſt mel.⁹ in hoc ⁊ panis cũ pice aut cera ⁊ crocus ⁊ pulueris olibani ⁊ pix cũ oleo roſ. aut adeps poꝛci aut empl̃m de maluauiſco ⁊ ſemie lini. Et iteruz empl̃m de ficub⁹ ſiccis dulcib⁹ graſſis piguib⁹ ſol. aut cum farina oꝛdei ⁊ farina oꝛdei iteruz ⁊ ꝓprie ſi ponant in ea iſop⁹ ⁊ oꝛiganũ ſilueſtre aut aggregeſ cũ aq̃ in qua decoquã tur cũ pauco ſale nõ ſupfluo. Et qñqz ponit i eo adeps aut oleũ aut fortẽ illo due ptes glutinis albotiz. Et medicine cõpoſite ex vuis paſſis ⁊ boꝛace ⁊ galbão ⁊ myrrha ⁊ laudano ⁊ reſina ⁊ butyro ⁊ maſtice ⁊ iſopo hũida ⁊ radice cucũeris aſinini ⁊ radice ſan. draconis. Et empl̃m galieni cũ oleo de kerua abſqz cera ⁊ ꝓprie qñ ſoluitur hoc empl̃z in oleo ⁊ ſilr empl̃m diachimos ⁊ empl̃m baſilicon. Et de bonis in hoc eſt medicamẽ de lapide marchaſite cũ ãmoniaco qõ deſup ponaſ do nec cadat p ſe.

Regimẽ exiturarũ qñ mature ſunt. C.xxix.

Um inuenis exiturã groſſe cutis cũ maturatio
q ne cui⁹ nõ ſperaſ ipi⁹ eruptio. Et ſunt illic vene ⁊ coꝛde ⁊ neruí tũc oz vt ꝓbes quoniam ſi dimiſeris ſaniẽ coꝛrũpeſ ⁊ coꝛrũpet ⁊ coꝛrodet vẽas ⁊ villos neruoꝝ ⁊ illud quidẽ vehemẽtius erit cũ fuerit ꝓpe iuncturas ⁊ tu quidẽ quere cũ tua pforatõne locũ ſanici. Et ſis ſollicitus vt cadat porta pforatiõis inferius niſi vbi nõ eſt poſſibile. ⁊ ſi illud qõ eſt ſup exiturã fuerit groſſũ ⁊ ſecueris tũc ſeca portã tm̃ qm̃ adherebit groſſum cũ eo qõ eſt poſt ipm̃ ⁊ ſi fuerit extenuatũ tũc ſeca totũ eius in longuz. Et ſcias qõ locus in quo ẽ ſanies declaraſ p tactũ ⁊ qñ tangit cũ digito ꝓprie ⁊ tu obſerua cũ digitis alijs ſaltẽ alteri⁹ man⁹ an expellatur aliquid ex ciſti. Et locus qdem ſanici apparet ex declinatiõe coloꝛis ad albedinẽ ⁊ dũ nõ eſt matura eſt declinis ad rubedinem. Et qñqz eſt locus ſanici declinis ad rubedinẽ ⁊ citrinitatẽ qũ ſanies nõ eſt bõa ſuſtẽtare in tactu abſqz viſu verũtñ viſus eſt adiuuãs. Oz ergo vt in ſectõe cõſeqꝛis lineas naturales ligature niſi q̃ ſunt apõ ſumẽ niſi apud neceſſitatẽ ⁊ in mẽbꝛis diuerſificatib⁹ ſitũ villoꝝ in lõgitudie ſua loco ligature. Nã ſi tu ſecutus fueris illud in pforatiõe exitureq̃ eſt ſuper frontẽ. ſ. ligaturaz cadet cutis frontis ſup faciez imo oz vt tu diuerſifices ligaturã. In eis vero q̃ ſũt ſicut iguina oz vt vadas cũ ligatura in latitudie cutis. ⁊ qũ tu pforaueris exiturã ⁊ extraxeris qõ i ea eſt tũc neceſſariũ eſt vt tu ſuccurras ad cõglutinãdũ cutẽ cũ carne vt nõ rũpaſ ⁊ indureſcat ⁊ fiat taliter q̃ nõ glutineſ q̃re fiat ſinus q nõ ceſſet impleri ⁊ r̃deat ſiſis exiture p̃me. Et quotiẽs mũdificaueris nõ moꝛet iterũ qn impleaſ ⁊ fiat in veritate de genere fiſtularum. Et antequam facias ipam conglutinari in boꝛa opoꝛtet vt mundes eam. Et ſi tibi neceſſariũ fuerit vt i ipaz intromittas radium ſup cuius caput ſit pãnus aſper cũ quo mũdifices ipaz ⁊ frices deide fac ipaz adhereſ ⁊ cõſerues eã cũ ligatura ſm̃ q̃ dicemus de ligaturis cauernarũ ⁊ vlcerũ ꝓfũdoruz erit cõueniẽs valde. Et oz vt tu obſerues i pforatione illud qõ diximus de cõditionib⁹ deide pforatione in loco maturioꝛe ⁊ pte lõgioꝛe a venis arterijs ⁊ coꝛdis.

Inquit antilus ſi exitura fuerit in capite tunc ſectio eius ſit ſectio eq̃lis ⁊ ſit cũ radice natiuitatis piloꝝ ne ſit tranſuerſa in ea vt coopiãt eã pili ⁊ nõ oſtendaſ qũ ſanabiſ.

Dixit ⁊ qñ eſt locus ei⁹ occultus tunc eius pforatio ſit lata ⁊ ſi acciderit in naſo pforabim⁹ eã eq̃lem cũ q̃ſtitate lõgitudis naſi. Et ſi fuerit ꝓpe oculũ pforabimus eam pforatiõe ſili capiti lune noue ⁊ faciem⁹ toꝛtuoſita teꝝ inferius. Si aũt acciderit i mãdibulis ſecabim⁹ eã equali ſectiõe qm̃ cõpoſitio huius loci ẽ equal⁹ ⁊ ſcitur illud ex coꝛporib⁹ ſenũ. Poſt aures vero pforam⁹ illo equalr. Brachia aũt ⁊ cubitos ⁊ manus ⁊ digitos ⁊ inguina oia pforam⁹ i lõgitudie. Inquit ⁊ ſi fuerit ꝓpe coxas pforabim⁹ eã pforatiõe rotũda ⁊ pforatio qdez rotũda eſt q̃ apꝑhendit cũ apꝑhenſiõe ſua longitudine coꝛpis aliqd de latitudie ei⁹. Inqt qm̃ qũ locus iſte nõ pforaſ rotũde poſſe eſt vt aggregent i eiſ materie ⁊ fiant fiſtule. Et ſilr etiã pforaſ qõ eſt ꝓpe anũ ꝓpter locũ humiditatis q̃ aggregaſ i eo. Et in latere ⁊ coſtis pforatur apiendo. In teſticul⁹ vero ⁊ virga equalr. Inqt ⁊ ſimus prõti ſemp vt cõſutũ ſit ſequẽs figurã loci q̃zto plus poſuerimus ſup ipm̃. Coxe aũt ⁊ adiutoꝛia ſecant i longitudie ⁊ ꝓſerua vt nõ ledas neruos. Et ſcias q̃ pforatio diuerſificaſ fz loca qm̃ quãdo ẽ apõ oculũ tũc pforatio eius eſt lata ſilis ſitui oculi ⁊ i naſo eſt cuz longitudie naſi ⁊ i mãdibula ẽ cũ lõgitudie mãdibule ⁊ ꝓpe aurez ſecaſ equalr qm̃ ꝓpoſitio huius loci ẽ equal⁹ ⁊ cognoſcit illud ex coꝛpibus ſenũ. Poſt aures vo pforaſ equalr ⁊ in brachiſs ⁊ crurib⁹ ⁊ coxa ⁊ virga totũ equalr ſit i longitudie ⁊ ſilr in lacertis vẽtris ⁊ i doꝛſo ⁊ in inguinibus ⁊ ſubaſcell⁹ pones eã pforationẽ accipiẽtem ex latitudie etiaz ne fiat i ea ſinus qui fiat fiſtula. Et ſilr in ea q̃ eſt ꝓpe anũ accipe de latitudie etiã ne ꝓueniat ſinus ⁊ fiat fiſtula ⁊ teſticuli ⁊ virga equalr ⁊ i lõgitudie ⁊ i latere ⁊ coſtis accipe i latitudie etiã vt ſit trãſuerſa qm̃ ſitu coſtaruz eſt ſilr ⁊ caro q̃ eſt ſup eas. Inqt cõſidera ſemp ſitũ carnis ⁊ viollos lacertoꝝ qm̃ nõ ſumul ꝓmpti niſi ad hoc vt pforem⁹ cũ imitatiõe loci vt nõ ꝓueniat inciſio ⁊ ſit locus incarnatiõis bonus nõ groſſus. Et ſit in oi diſpõne ſtudiũ tuũ ne incidaſ arteriã neqz venã magnã aut neruũ aut villos lacerti ⁊ pforatio ſit fz magnitudinez exiture. Oz ſi fuerit pua ⁊ currit qõ ẽ in ea ex loco vno tunc ſeca eã i loco vno. ⁊ ſi fuerit magna tũc pforaeã ex ꝓncipio deide intromitte digitũ tuũ indicẽ ſiniſtrũ in eo ⁊ pfora eã vbi puenrit caput ei⁹ deinde intromitte etiã i foramie fio ⁊ ſm̃ hoc donec venias ſup eã. Et ſi exiture fuerit locus ſufficiens ex quo ſit poſſe exire qõ ẽi ea perforabimus ipam in illo loco ⁊ ſi fuerit rotunda aut fuerit ei figura ne egrediatur quod eſt in ea ex perforatione vna pforabimus eam i interioꝛe pte ſui i duobus locis aut trib⁹ ſm̃ q̃ſtitatez q̃z ſcis q oñe qõ aggregat i ea currit i boꝛa. Inqt niſi ſit exitura ꝓiũctural aut membrũ nobile aut mẽbꝝ ꝓpinqũ oſſi aut pãniculo feſtinabimus i pforatiõe ei⁹ aſſqz ꝓfirmeſ ei⁹ maturatio ne puſ coꝛrũpat aliquid de bis mẽbꝛis dico ergo iſtud ẽ regimẽ qñ nõ inuenimus excuſatiõem de pforatiõe. Si aũt ſperamus q rumpatur per ſe non pforabimus ⁊ ſimiliter ſi ſperamus qõ ipa erumpatur per medicias facientes eruptiõem: fortaſſe. n. inuenimuſ in medicis facientib⁹ eruptionẽ qõ ſtat loco pforationis. Et multotiens perforatur cutis perforatione aliqua aut accipitur de ea aliquid poſtea ponit ſuper eã eruptionẽ faciẽs vt ſit ei ꝓfũdatio.

De eruptiõib⁹ exituralibus. C.xxx.

Xituras quidẽ ſaluas in quibus nõ eſt magna
e malitia apit aqua calida ⁊ erumpit eas: putreſacre aũt ledunt ex hoc vehemẽter ꝓpter illõ qõ

attrahit eis ex mã. Et qñ vides exiturã q̃z aqua cala rectificat cõsidetunc de bonitate eius.

De Lura. .C.xxxi.

Tscias q̃ emplatio cuz radice narcisci rumpit
c oñe paruũ ꝛ ꝓpe cũ aqua ꝛ melle bulliat totũ illud cũ oleo de lilio aut irino aut radix cãne recens cũ melle aut pice sicca cũ sordicie aluearicuz apum aut ẽplastrũ arbosilos aut sumat cere ꝛ reline ꝛ butyri oiuz añ.lb.i.ꝛ picis sicce ꝛ mellis amboꝝ añ.lb.ß.ꝛ floris eris.ʒ.iij.ꝛ olei q̃ztũ sufficiũt. Et medicamẽ de alleis est bonũ valde. Aut sumant ãmoniaci.vj.cere.iiij.glutis alboti.iij.sulfuris cit̃ni.iij.nitri.iij.ꝛ fiat ex eis ẽplastrũ.ꝛ de illis q̃ nos expti sum⁹ ẽ vt sumãt medulla g̃norũ cotti ꝛ nux rãcida ꝛ fer.rẽtũ ꝛ caules decocti ꝛ cepe decocte ꝛ sinapis ꝛ im⁹ colũbin⁹ ꝛ fiat ex eis ẽplm rũpit.n. velociter.ꝛ itez diaglon solutũ in mucilagie sinapis ꝛ sapõe associatũ cũ sicub⁹. Et ỏ medicis erũpẽtib⁹ stãtib⁹ loco pforatõis ẽ vt admittret emplm fcm̃ ex melle anacardoꝝ ꝛ pice bũida q̃ duo aggregẽt cũ igne equalr deide põant sup exiturã p mediũ diez qm̃ rũpet eaz. Et de eis iterũ q̃ sũt fortia ẽ vt sũant alkali ꝛ calx nõ extincta ꝛ ponant i submersiõe sui ꝛ media aq̃ deide coletur postq̃z bullierũt ꝛ sint i illa aq̃ alkali ꝛ calx deinde sumant ꝛ ponant i caldariã de ere ꝛ ponant sup prunas ꝛ cogelent i sale. Et sumat ỏ hoc sale aliqd ꝛ q̃ztũ ẽ q̃rta eius de sale ãmoniaco ꝛ ponat i mucilagie nasturtij i q̃ sit aliqd de melle anacardi ꝛ admittret. Aut sumant cãtarides ꝛ terant ꝛ ponant sup oleũ vetus ꝛ ponant sup igne ieuẽ.s.igne prune dõec totũ coagulet deide terat sic terit emplz ꝛ ponat sup ipm mel anacardi ꝛ ꝓpe si ponat i eo stercus accipitris aut stercus passerũ aut sterc⁹ anatis. Et qdã iã dixerũt alkebikez. Et ỏ medicis resoluẽtib⁹ ẽ oñe calm resolutiuũ iteratũ sup mẽbrũ cũ rarificatiõe mẽbri ꝛ raritate ei⁹ cũ vaporationib⁹ facieti bus illo de illis i qbus ẽ bũiditas calida ꝛ q̃zto plus resolui emplet mltoties locus ꝛ ẽbroceꝫ. Et oz ne vacuũ sit regimẽ a medicis leniẽtib⁹ dõec leniat durities ipi⁹ q̃ necessariũ ẽ vt admittrent leniẽtia sola. Et iste medici ne resoluẽtes saniẽ sunt de sũma albaurach ꝛ sinapis ꝛ stercus aquiũ ꝛ arsenicũ ꝛ calx ꝛ cozdũeni ꝛ misceant cũ eis q̃ sunt sicut tus ꝛ glutinũ alboti ꝛ mastix ꝛ aldibic ꝛ aggregent cũ aceto ꝛ oleo antiq̃ ꝛ medicamẽ factũ cuz aleis aut ex albacuen aut ex piretro ꝛ stafisagria ꝛ baurach cũ melle. Et ante oia ista mũdet loc⁹ cũ aq̃ cala. Et medicamẽ de marchasita cui⁹ descriptio.℞. lapidis marchasite.ʒ.xij.ãmoniaci tñdez farine fabaꝝ.ʒ.vi.misceat cũ resina bũida ꝛ liniat sup cutẽ ꝛ ponat sup saniẽ dõec cadat p se ꝛ oz vt admittret statim qm̃ exicat velocit Et medicamẽ factuz ex salis ãmoniaci quantitate ptis vnius ꝛ ex bezabard quantitate quarte partis vnius ꝛ ex lit hargyrij q̃ztitate ptis vni⁹ ꝛ tertie ꝛ ex olei antiqui q̃ztitate ptis vni⁹ ꝛ duaꝝ tertiaꝝ ptis sũat ex eo linimentuz. Et qm̃ nõ cõferũt medicie sicut pdiximus necessariuz est pforare aut cauterizare.

Regimẽ exiturarũ intrinsecaꝝ. .C.xxxij.

Ldubelet qdẽ intrisece oz vt regant cu euatiõe
a ꝛ ꝓpe qñ cholꝛ ẽ egrediẽs i egõne ꝛ vrina. sigt q̃ sanguis totus ẽ malꝰ. Qñ vo verificat existimatio medici q̃ san.ẽ bonus pter illũ quẽ expellit ad exiturã ꝛ post euacuatiõez tũc oz vt matureꝫ cũ medicinis eq̃lib⁹ sicut ẽ vinũ tenue subtile qũ bibit paulati. ꝛ illo cui initẽdũ ẽ in maturatiõe exqsitissia eoꝝ sũt medicine subtiliatie exiccatie sicut myrrha ꝛ ciamomũ ꝛ reliq spes ꝛ pseqzt cũ potu vini subtil q̃ ẽ ad albedinẽ ỏcliue ꝛ de ꝓpositis sunt tyriaca ꝛ mythridatũ ꝛ homorusia.

De aldemenul. .C.xxxiij.

Ldemẽul itez sũt de genes exituraꝝ. ꝛ plm eo-
a rũ fit ex malitia digõnis ꝛ ex motib⁹ sup replone ꝛ q̃ currũt cursu illoꝝ ꝛ deterioꝛs aldemẽul sunt q̃ sunt pfundiores.

De Lura aldemenul. .C.xxxiiij.

Qãdo appent aldemenul tũc eoꝝ cura circiter
q tres dies ẽ cura apatũ calidoꝝ deide p⁹ illo oz vt sit occupatio in fsoluẽdo ꝛ maturãdo: fortasse.n. fsoluet ꝛ illo ẽ fm min⁹ ꝛ fortasse maturant. ꝛ ñ oz vt sit negligẽtia in curatiõe aldemẽul multoties.n. ꝙuertitur ad exiturã magnã. ꝛ cura ei⁹ ẽ eño ꝓz q̃ztitatẽ necessitat phlomie ꝛ solonis vẽtris ꝛ qñ fuerit i aldomẽul pulsato ꝛ basis radicis tũc ẽ necessaria matato ergo adiuuet ad illã Et illũ qdẽ q passus ẽ multitudiez egressiõis aldemenul liberat solo vẽtris ꝛ rarificatio cutis cũ balneijs administratis semp ꝛ exercitio. Et de maturatis qdẽ ẽ semẽ almaru tritũ cũ lacte aut cũ sicub⁹ ꝛ melle. ꝛ ficus cũ melle ipo. ꝛ triticũ masticatũ ẽ bonũ ad maturatiõez eoꝝ ꝛ silr passe cõfecte cũ baurach aut ficus cũ sinapi p mixte cũ oleo de lilio ꝛ medicamẽ aldemenul ꝙgnitũ ꝛ medicamẽ de fermẽto notũ. Et medicamẽ cui ineſt iſte mod⁹ maturat.℞.butyri.ʒ.i.ꝛ mediã fermẽti acetosi.ʒ.i ꝛ seis almaru triti ꝛ psilij oiuz añ.ʒ.i.ß.lactis sici.ʒ.iij.fe nugreci ꝛ se.lini oiuz añ.ʒ.v.bulliãt i lacte ꝛ admittret ipm.n.ẽ iunatim̃ tẽpatũ Et qñ aldemenul difficilit venit ad pus ꝛ cũ gete calitatis g̃uis tũc phloma venã q̃ i bibit ipm deide vẽtosa locũ ꝛ nõ facias istud i ꝓncipio qm̃ egredietur san. virulẽtus ꝛ retinebit grossus ꝛ fiet illic vlcus duꝝ. Et qñ maturat ꝛ nõ apit pfora ipm aut cuz medicis aut cũ ferro aut fm q̃ dictũ ẽ i exituris. Et ỏ bonis erumpẽtibus est illud semẽ lini fimus colũbinus ꝛ fermẽtuz.

De Bozo. .C.xxxv.

Oc ẽ apa molle ex carne addita q̃ accit in car-
b ne rara ꝛ plm ei⁹ fit in ano ꝛ vulua. ꝛ q̃ñqz ẽ saluũ ꝛ q̃ñqz est malignũ doloroſuz.

Tractatus secundus ỏ apatibus frigidis ꝛ que currunt cursu eoꝝ. .C.j

Almores frigidi et

b

qui currũt cursu eoꝝ i corpe sunt phla ꝛ mlia ꝛ vẽtositas ꝛ cõpositũ ex eis ꝛ tu iã scisti spes eoꝝ. Et apata fra aut sũt phlatica aut mlica aut vẽtosa aut ꝓpositа. Et apata phlatica aut sũt simplicia ꝛ noiant apata mollia aut aqsa sicut accit mẽbro aliq̃ vt in eo aggrget aq̃ sicut hydropisis ꝓprie. Aut dubellet in qb⁹ sunt sicut nodi lenes aut dur sicut scrofule ꝛ nodi duri. ꝛ mlica aut sephiros aut cãcer ꝛ tu scies differẽtiã iter vtrosq̃z. ꝛ vẽtosa aut sũt eleuatio aut iflatio. Et eleuatio q̃dẽ ẽ qñ vẽtositas pmiscet substãtie mẽbri. Et iflatio ẽ qñ ẽ vẽtositas aggregata in spatio vno fixa in eo. ꝛ q̃ñqz cõpõunt illa apata ad inuicẽ ꝛ cuz calidis ex eis.

De apate molli phlegmatico q̃ noiat ũdimia. .C.ij.

St apa albũ molle i quo nõ ẽ calitas ꝛ q̃ztо plꝰ
c mã ẽ subtilioꝛ ꝛ magis madida est mollificatio ei⁹ vehemtioꝛ ꝛ digitus facili⁹ penetrat i eo qõ ꝓ primit cũ phitiõe ei⁹ qõ ẽ i eo q̃ nõ ẽ i eleuatiõe ꝛ q̃ztо plus mã ẽ grossioꝛ ẽ ad duritiẽ ꝛ frig⁹ ỏcliue. ꝛ plm ei⁹ ẽ a vapoꝛ phlatis ꝛ ẽ ỏ generẽ eleuatõis. Et differũt vn dimia ab apatibus melãcholicis ꝓ paucitatẽ duritiei ꝛ paucitatẽ obfuscatõis. ꝛ q̃ñ accit ex pcussiõe ꝛ similib⁹ ꝛ ñ occurrit mã q̃ attrahit ad locũ ei⁹ nisi pglegma tũc ñ apat pter apa phlatis ꝛ illo ẽ paꝝ ꝛ ñ euacuat ex doloꝛ.

Vacuatio qdē q̄ fit cū solutiōe vētris ⁊ abstinē
e tia ab eo qō generat phlegma ē res q̄ ē necessa-
ria. Et qū factū fuerit illō oz vt sit repcussio
ei⁹ i ꝑncipio cū eo qō aggregat exiccatōez ⁊ resolutōez
⁊ oz vt fricet⁹ loc⁹ cū mātuli fricatiōe dura deinde admi-
strent sup ipm exiccatiua. ⁊ nō oz vt cōtāgat ipm aq̄.
Et de illis q̄ bōa sunt i ꝑncipio ē vt admīstret sup ipsuz
spōgia noua īfusa in aceto ꝑmixto aut infusa in aq̄ bau
rach ⁊ cieris. In substātia. n. spōgie sūt exiccatō ⁊ rsolo
⁊ q̄tiēs addit egritudo pōat acetū i q̄ īfūdit spōgia fo⁊-
ti⁹ parū ⁊ apō statū pueiat cū ipo finis in fortitudine ⁊
admīstret solū cū spōgia ⁊ pmixtū cū oleis vehemētis
resolutiōis. ⁊ in illa bo⁊a itez admīstra spōgiā īfusaz
in aq̄ cineris fici ⁊ vitis ⁊ ilicis ⁊ silum ⁊ oz vt ꝑhēdat
spōgia oīa latera ne decliet mā ad lat⁹ aliud. Et qñz
admīstraf loco spōgie qū nō iueīt pān⁹ duplicat⁹ i dua-
b⁹ tunicis cū aq̄ cieris ⁊ qñ assiduat sup ipz vna vice p⁹
aliā fortasse sufficit ⁊ aq̄ calcis ē fo⁊tio⁊. Et de illis q̄
ꝑferūt iterū ē oleū ros. cū aceto ⁊ sale ⁊ sulfur ꝑbusto ⁊
ipm sulfur ē bonū. ⁊ cicer cū aq̄ caulis ē mirabilis iuua
mēti ⁊ memithe i ꝑncipio solū ⁊ cū gbusdā exicātibus
calidis ē bonū ⁊ strictura cū ligamentis cōfert ei i quo
nō ē mā grossa. Et oz i illa ligatura vt sit iceptio ab infe
riore ad superi⁹. ⁊ succus myrti ē bonus i ꝑncipio ⁊ bo
nitas ei⁹ post illō ē vt cū eo cōficiant medicie post ⁊ cuz
hoc apa ē i mēbro neruoso spisso aut ligamēto aut co⁊
da pmisceat i medicis qō icidat cū lēificatiōe. Et qñ est
cū hoc dolo⁊ pp causaz q̄ dicta ē tūc oz vt sedet dolo⁊ i
ꝑmis cū his q̄ sūt sicut isopus hūida ⁊ vinū coctū ⁊ ce-
rataria ex oleo ⁊ vt admīstret embro⁊oca cū vio stiptico
nigro ⁊ post illō admīstret cū ciere ⁊ silib⁹. ⁊ ō epithia-
tib⁹ bonis ē vt sūant myrrha ⁊ liciū ⁊ cipi ⁊ aloes ⁊ cro
cus ⁊ acatia ⁊ boliarmeni paz ⁊ cōficiant cum aceto ⁊
aq̄ caulis ⁊ folia tamarisci ⁊ sal ⁊ oleū ⁊ bolūarmenuz
ēplaia cū aceto. ⁊ itez ei qdē cui⁹ anteces sit dolo⁊ sumā
tur so⁊des balnei ⁊ bulliāt cū aq̄ ⁊ ispisset cū calce q̄ po
nat in ea dōec fiat mollis ⁊ liniat. ⁊ itez lianf loca cum
oleo ⁊ ponat desup spōgia aut lana ibibita aceto ⁊ li-
get sup ipm ⁊ medicamē de fermēto ē iuuatiuū ⁊ ō eis
q̄ sūt iuuatia ē vt sumant folia lilij ⁊ cōterant bene ⁊ ex
ꝑmant ⁊ supponant. est. n. mirrabile ⁊ silr alum ⁊ liciū
cōtrita cū aceto ⁊ aq̄ cieris ⁊ de epithiatib⁹ fortis iuua-
mēti ē istud sterc⁹ vaccinū ⁊ olibanū ⁊ storax ⁊ usnee ⁊
calam⁹ aromatic⁹ ⁊ spica ⁊ apsinthiū ⁊ oīa iuuatiua ⁊
oēs medicine ꝑdicte i areolis apatū rememorate i anti
dotario ⁊ qñqz cōfert mollitiei accidēti i apatib⁹ pgnā-
tiū vt submergat sumitas cāne de q̄ siūt scope i aceto ⁊
pōat desup ⁊ meli⁹ eo ē illō qō fit post cōtritiōez ex chi-
molea cū aceto ⁊ anetū ⁊ de ebro⁊ci decoctio caulīuz ⁊
aneti aut decoctio co⁊ticū citri. ⁊ molitiei q̄ est sequens
hydropisiz ⁊ egritudies alias q̄rit cura q̄ est cause.

De nodis. L.iiij.

Odi sunt dubellet phlatice cōphēdētes hūoz
n phlaticos aut generatos a plate q̄ sunt facti sic
caro aut sicut puls aut sicut mel aut sicut aliō ⁊
ꝑpie q euēiūt i curuaturis iūcturarum aut res dura.
Nō ē lōginqū gn necessariū faciat ei⁹ obuiatio esse mli
cā itez. Nos posuim⁹ eā phlat icā qm radix illi⁹ duri ē
phlegma cui accidit vt dessicaret grosse: ⁊ qñqz accit vt
nodet neru⁹ ⁊ similat nodo ⁊ nō fit de nodis ⁊ differt a
nodis p hoc q̄ nō sperat ex oi pte ⁊ nō spat i lōgitudi-
ne imo dextra ⁊ sinistra ⁊ multotiēs accit ex pcussiōe q̄
assilat nodis. Qū ergo curat i ꝑncipio cū strictura sup
posita rmouet ⁊ rsoluit.

De Lura. L.v.

Odoz q̄ sunt glandosi curātio ē icisio ⁊ pfo⁊a
n tio nō aliud ⁊ silr curatio valēs i duris ⁊ silib⁹.
Inqt antil⁹ tende i ꝑmis cute q̄ ē sup nodos cū
manu tua sinistra aut mister extēdat eā tibi fm modū q̄
ē possibil. Verūtn oz ne secenf cistis nodi qm illō ꝑhi-
bebit te vltiaf excoriatiōez. Et qū extēderis tibi cutē
bn tūc seca eā cū facilitate qm possibile ē qñz vt velam
nodi tēdat cuz eo i dispōnib⁹: tarda ergo dōec appare-
at tibi velamen nodi deinde extende tibi cutem vtriul-
que lateris cum vncinis ⁊ incipe excoriare cistiz a car
ne quoniam possibile est excoriare ipsam ⁊ fortasse est
annexa ei ⁊ tunc excoria ipaz cū gamedi dōec egrdiat
cistis sana cū eo qō ē in vētre ei⁹ illud. n. ē magis certuz
qō esse potest. Qū ergo extraxeris illud si cutis nō sup
fluit a loco vulneris pp puitatē nodi tūc absterge san.
⁊ ablue vulnus cū aq̄ mellis ⁊ sue eā ⁊ i carna. Et si ma
gnificat sup ipm plm pp ꝑssionē nodi tūc abscide radi
cez ei⁹ totā deide cura. Et si nodus ē vicin us neruo aut
vene ⁊ de illis q̄ excoriant tūc necesse ē excoriare ipz ⁊ si
ē de illis q̄ excoriant q̄ nō idigēt excoriatiōe cū gamedi
⁊ timet qō abscidet aliqd de illo tūc extrabe ex eo illud
qō egredit ⁊ pone i residuo medicamē acu tū ⁊ nō i car
nes ipm dōec scias qō nō remālit i eo aliqd de cisti qm
illud qō de eo remanet redit qū vult nod⁹ magn⁹: ergo
ipe ipz cotio ⁊ cura ipm cū medicamie. Et qū pfo⁊at
oz vt auferat cistis q̄ ē ei cū ꝑpleméto sui ⁊ si nō cū alio
salte cū vncinis qm qñ dimittit ⁊ si mīmū sit de ea redit.

Et si pole ē vt excoriet tūc si accipiant cistis cū nodo
erit meli⁹ ⁊ si relinq̄t aliqd de cisti ponat i ea medicamē
acutū deide ꝑsequēter adhibeat butyz. Et i mellino
qdez qō ē de exituris sis solicit⁹ adeo ne rūpat cistis ei⁹
⁊ igenia vt egrediat cū cisti nā si ei⁹ cistis rūpit eius egres
sio erit difficilis. Si vo accidat vt rūpat tūc rectū est
vt ꝑserues ipaz fm illō qō ē in ea ⁊ excoriatū ab ea ag-
greget ⁊ strigat cū ligamētis ⁊ qñ currit de illo res plu-
rima tūc oz vt custodiat patiēs ipm cū ꝑfortantib⁹ nāz
suā ⁊ ꝑseruet apud sōnū: fortasse. n. aduēiet si ncopis ei
⁊ oz vt medicet curatiōe ei⁹ q̄ timet sincopi. ⁊ multi qdē
de habētib⁹ nodos nō tollerāt excoriatiōez neqz medi
cias acutas ꝑpter magnitudinē egritudinū eoz ⁊ pp ꝑ
plones eoz etiā neqz sufferūt aliud nisi pfo⁊atione. Oz
ergo i istis vt pfo⁊ent eoz nodi ⁊ extrahat qō egredi et
ab eis ⁊ neqz ꝑsumas de cisti imo pone i eo oi die post-
qz egredit illud qō aggrgat oleū cū butyro tepidū: nā
cistis putrefiet ⁊ egrdiet p se. De bona aūt curatione
mellini fauoli est vt icipiat ⁊ euaporet cū aliq̄ calido de
inde emplet cū pasis enucleatis ⁊ melius est vt excoriet
cutis deide ponant sup eā empla ⁊ fortasse ꝑseqt medi-
camē acutū i excoriatiōe cutis finē notū sic calx ⁊ sapo
⁊ cinis ⁊ alia de illis q̄ currunt cursu eoz de illis q̄ dicta
sūt i erūpētib⁹ exituras. ⁊ itez sumant calcis. z. iiij. ⁊ fe-
cis vini adusti. z. ij. ⁊ nitri. z. ij. magre. z. i. feruerat i aq̄ ci-
neris ebullitionib⁹ paucis ⁊ ponat i apulla de plūbo ⁊
roset semp vt nō exicceat. Et hoc medicamē ē bonū
itez ⁊ alibeeltil ⁊ glādib⁹ ⁊ silibus. Et ē vt sūant ellebo
ri ⁊ arsenici rubei āboz añ. ptes due ⁊ co⁊ti cū eris ptes
q̄tuo⁊ ⁊ fiat ex eis linimtū cū oleo ros. ⁊ sumat ex semie
vtice ⁊ co⁊ticib⁹ eris ⁊ arsenico cū oleo ro. Et de ēplis
bonis itez mellino ⁊ oibus exituris calis ⁊ in qbus est
hūo⁊ leuis ē istud. R. laudani ⁊ galbani ⁊ bdelij ⁊ so⁊-
ditiei vasis apis ⁊ glutis alboti eql ptes sumat ex istil
⁊ ex solutis sine plima mo⁊dicatiōe ē sumat baurach ⁊
medietas ei⁹ helebori ⁊ fiat ex eo emplm ex cera ⁊ olo
ros. Et itez calcis ps. i. colcotar ps vna arsenici ps vna
Glādulas aūt q̄ silles sūt alsilac ⁊ sūt spes nodi si tibi est
pole extrabere extrabe sicut alsilac ⁊ nō fiat inde nocu-

mẽtũ neruo aut mẽbro vicio fac. Et si fuerit i manu
z pede z i loco cõiũcto cũ neruis z cordis nõ ꝑsumas
extrabere ipm qm̃ faciet cadere patiẽtẽ i spasmũ imo ꝓ-
terr̃ ipm z cõstrige sup ipz cũ aliq̃ cui sit ḡuitas dõec ma
turet eũ. Et signũ ei⁹ est q̃ huiusmõi cõpsio sup ipm
stupefacit mẽbrũ. De Glandulis. C.vj.

Quandoqz generat̃ i qbusdã mẽbris apa glã-
q duloszus sicut auellana z nux z min⁹ eis z mlto
tiẽs sup volã man⁹ z sup frõtẽ z ẽ in ꝓncipio ta-
liter q̃ qũ sup ipm fit ꝓpsio sepat̃ deide f̃dit mltotiẽs z
multiplicat̃ z fortasse nõ redit. z cura ei⁹ ẽ de gener̃ cu-
ratiõis nodorũ. z qñqz sufficit vt cõterat̃ z ꝓmat̃ dei-
de sup ipm strigat̃ plũbũ ḡuis strictur̃ qm̃ digerit ipz z
ꝓprie qñ linit̃ sup plũbo epithima digestiuũ ꝺ illis q̃ se
quunt̃. Et oz itez vt strictura admistret̃ post ei⁹ digõ-
nẽ qm̃ illud est cã ꝓhibẽs reditiõez.

De pustulis glãdulosis. C.vij.

Acidũt etiã qñqz pustule glãdulose pue. z eaz
a cura est ipaꝝ cõtritio z exꝑsio ei⁹ qꝺ est in istis
z strigere plũbũ sup eas. De fugille. C.viij.

Ugille ẽ de gener̃ apatũ glãdulosoz z q̃si boc
f nõie ap ꝓpat̃ illꝺ q̃ fit post aurẽ. Et nos qdẽ
iã dixim⁹ sermonẽ vlez i oib⁹ q̃ currũt cursu ei⁹.
Et cura ei⁹ est cura ꝑdicta i capl̃o apatũ glãdulaz z in
apatib⁹ q̃ sunt post aurẽ. Et de illis q̃ sunt ei ꝓpria ẽ
cinis lũmaciaz cõfect⁹ cũ ãtiq̃ adipe nõ salito. z buic q
dẽ medicie nõ ẽ par. z iterũ cinis mustelle pmixto in eo
cerato cũ oleo de lilio z ãtiquat̃ z administret̃ z cõfert
scrofulis etiã. De scrofulis C.ix.

Crofule sikant̃ nodis sed differũt ab eis i hoc q̃
f nõ sũt sepate sicut nodi imo sũt suspense cũ car
ne. Et plz qdẽ accidũt i carne molli z est eis
itez velamẽ neruosum z fortasse fit scrofula vehemẽtis
magnitudinis. z fortasse ex vna eaz generant̃ ples z si-
milant̃ i hoc altheeltil z qñqz ordinat̃ nodi z fiunt sicut
cingul⁹ pendẽs ex collo ad vnã ptez z q̃si sint racem⁹. z
scrofule ad vltimũ sũt glãdule sclirotice. Et de scrofu
lis q̃dẽ sũt qbus asociat̃ dolor z sũt ille qb⁹ pmisceat̃ apa
calidum z mã calida ẽ z de eis qbus nõ associatur do-
lor z ẽ difficil̃ curatiõis z fortasse i ei⁹ curatiõe ẽ neces-
saria pforatio z putrefactio. Et boies vehemẽti⁹ exposi
ti ad habẽdas scrofulas i ptib⁹ colli z capitil̃ sunt curta
hñtes colla hũidarũ cõplonũ. Et loca i qbus gene
rant̃ pl⁹ scrofule sũt collũ z subascelle. Et videt̃ q̃ nõ
noiant̃ scrofule nisi ppea q̃ mltũ accidũt porcis ꝓp gulo
sitatẽ: eoz aut ppea q̃ figure earũ fz plm assimilat̃ porcis.
z saluiores scrofule sũt q̃ accidũt infantib⁹ z ḡuiores earũ
sunt q̃ accidũt iuuenibus. De cura. C.xl

Adix sup q̃z ẽ fiducia i curatiõe habẽtiũ scrofu
r las ẽ eũatio z subtiliatio regis. z de eũatiõe lau
dabili ẽ vomit⁹ z ẽ necessariuz solone educere
phl̃a grossuz z ꝓprie cũ pil̃is noiatis alguasili z iteruz
sumant̃ turbith z zinzib⁹ z zucbari ptes eq̃les z bibant̃
vsqz ad .z.ij. z boc qdẽ ẽ cũ boc qꝺ soluit phl̃a grossuz
nõ calefaciẽs neqz itestiorũ faciẽs rasuram z phl̃omia
iterũ ẽ iuuatiua z oz ꝓculdubio vt fiat ex cephalica.
Regimis ꝺo subtiliatio ẽ qm̃ oz vt deuitet cibos gros-
sos z potũ aq̃ sup eos z nauseatuã facietatẽ z replonẽ
z tolleret famẽ q̃ztũ põt z abhorreat omne q̃ replet ca-
put mã z oz vt custodiat ꝑpat⁹ eis cap̃ ab eo q̃ facit cur
rere ad ipm mãs ex ꝑpatiõib⁹ faciẽtibus currere sicut ꝓ
sternere se sup faciẽ z curuare se sup gẽua ꝓplixe z habe
re puluiar planũ z ab opatiõib⁹ q̃ trahunt mãs ad ca-
put sicut locutio plima z dolor capitis z rixa z vẽtosa-
tio ẽ icõueiẽs patiẽtib⁹ scrofulas fm plm z illud ideo
qm̃ nõ ẽ ei possibile vt euacuet ex mã q̃ ẽ in scrofulis z
q̃ currũt cursu ei⁹ imo trahit ad eas z ingrossat ipas ꝓ id
qꝺ extrahit de san. subtili. Et multotiens qdẽ redeũt
scrofule incipiẽtes extenuari z resolui ad dispõnẽ suã pri
mã. Et oio regiñ scrofularũ similat̃ regimini sephi-
ros ex pte ipi⁹ egritudis. z quz scrofule sunt magne tũc
plagarij alienãt se a curatiõe eaz cũ ferro z medicamie
acuto. z illꝺ ẽ de illis q̃ ducũt ad vlceratiõez eaz z ipaz
corruptionẽ z est necessariuz i huiusmodi vti eũone z
mundificatiõe z subtiliatiõe cibi z admistrare medici-
nas resolutiuas sup eas cũ facilitate. Et iam iueim⁹
ẽplastrũ apostolicõ relatũ ad xpianos i scrofulis mor
talib⁹ ruptis sanatiõis magne sed cũ facilitate z lenitate
z de empl̃is calefaciẽtib⁹ scrofulas ẽ empl̃m diaqlon.
Et q̃ñqz pmiscẽt cũ boc ẽpl̃o medicie alie quas posuit.
Hip. sic radix lilij ꝓpe cũ ꝓpetate q̃ ẽ i ea z sicut sterc⁹
capraz z ouiũ z sicut nasturtiũ z radix cucũeris silnini
z vue mõtane z ficus q̃ cadũt ãte maturationẽ albe aut
farina fabaz z amigdale amare z bdelliũ z aggregent̃
ad illꝺ z admistrent̃. Et de empl̃is bonis ẽ empl̃z hui⁹
modi. ℞. farie fabarũ z ordei z piguedinis porci z rici
oiuz añ. ptẽ. i. z radicis colloqntide z alumis iameni z
radicũ lilij z picis hũide oiuz añ. ptẽ. 5. aggr̃get illꝺ cũ
oleo antiq̃ cũ piguedie frixa post liq̃fationẽ piguedis z
picis i oleo. z ꝓfert ẽpl̃m bonũ resoluẽs duritiẽ i ebdo-
mada z i eo qꝺ ẽ min⁹ ea i trib⁹ diеb⁹ qꝺ Gal. narauit i
catagenis. ℞. sinapis z seis vrtice z sulfuris z spume ma
ris z aristologie z bdelij añ. ʒ. i. ãmoniaci z olei antiq z
cere añ. ʒ. ij. Et de medicis q̃ sup eas ponunt̃ ẽ pix ꝓfecti
cũ ea ficub⁹ aut cũ squilla aut ꝓfecta cũ ea radix caulis
cõtrita z radix capparis cũ bdellio z lupini cũ aceto z
melle aut cũ sirupo acetoso z sterc⁹ vaccinũ aggregatis
vel decoctis cũ aceto aut oia ista cũ adipe porci aut cũ
oleo. Medicam̃ bonũ fenugreci ptes. iiij. calcis z nitri
ambox añ. ps. i. aggr̃gent̃ cũ melle. Et itez radix cucu
meris asinini z folia lauri cõtrita cũ glutino albotĩ aut
cinis ãbox aggregat⁹ cũ eo: z iterũ aggr̃gent̃ faria ber
bi z sterc⁹ capraz z ouiũ z ꝓpe mõtanaz cũ vrina isa-
tis z fiat linimẽtũ. Et iterũ boc medicamen myrrhe. x.
ãmoniaci. vij. z bibic. i. cuisci quercini glãdiũ. v. galbãi
olei ꝺ bezahar sorditiei aluearij apũ. i. terat̃ totũ z itez
aggregent̃ i mortario aldibic ꝓpatũ z resina z sint ꝓ oi
lb. galbãi. ʒ. iij. aggr̃get illꝺ z ẽ linimẽtũ bonũ. z de me-
dicis bois sũt cerr̃ gumi pini adipis porci nõ salite pra-
sij z floris eris ptes aq̃les fiat ex eis limẽtũ. z iterũ r̃sine
dactilorũ corticũ eris añ. ptes. ij. alũinis iameni arseni-
ci oiuz añ. ptes. iiij. sũat ex eis limẽtuz z de medicis bo
nis ẽ medicam̃ de kitrã z medicam̃ cucumeris asinini z
medicam̃ de ꝑdisi z medicam̃ nõinatuz sãdaros z me-
dicie facte cuz fp ẽtib⁹ z singulis ex eis ẽ vt sumat̃ spes
mortu⁹ z ꝓiiciat̃ i vas lutatũ luto sapiẽtie z dimittat̃ i
furno de laterib⁹ deide cõficiat̃ cuz eq̃li q̃ztitate sui aceti
pmixti cuz melle fm medietatem z de medicis bonis ẽ
medicam̃ ꝺ cordũeni z nasturtio z flo colũbio cũ oꝺo
z oia iuuatia sũt itez singularia z silr faria berbi cũ eis
z sola cũ aceto z cũ melle z cũ pice z cera z oleo. z itez
sũant vue mõtane z nitz z resina z faria berbi z aggre-
gent̃ cuz aceto z melle. Aut accipe radices lilij z se. lini
z ifũdat̃ i vio z ponat̃ i eis ãbob⁹ p⁹ illꝺ fimi colũbini
q̃ztitas q̃z exigit illꝺ qꝺ ꝑsens ẽ z fiat ex eis q̃si ẽpl̃z z ẽ
mirabile. Et iã expta st̃ vria cameli arabici z anoda-
tuz ei⁹ ẽpl̃m aut epithia ꝓmixtis cuz eis medicis q̃ st̃ ad
scrofulas z fuerũt iuuatia. z almugat ẽ ex epithiatib⁹ mi
rabilib⁹. z existimauerũt qdã z ẽ alkind⁹ q̃ messes cor
nu capni quz aduriẽt z bibiẽt ebdomada vna oi die pon
dere. ʒ. ij. video q̃ nõ oz fieri i oi mẽse ebdomada vna.
Et scias q̃ de scrofulst i q̃b⁹ ẽ cãcerositas z i huiusmõi q̃

dē oz vt ꝓficiant medicie calide ꝑdicte cū oleo roſ. ⁊ dimittātur ꝑ dies aliq̄t ⁊ admiſtrent. Jn ſcrofulis aūt que ſūt calide ꝓplonis nō oz vt ſupflua ſit admiſtratio medicinarū acutarū imo ſufficit eis q ē ſicut ſauich de triti co cū aqua coriādri. Et fortiꝰ illo ē mirrha cū duplo ſui de licio ꝓfecta cū aq̄ coriādri ⁊ ē regimē in hoc vt vincat aqua coriādri aut vincat medicamē aliud ꝟz q ꝓñs eſt ⁊ q neceſſariū facit vehemētia inflationis aut paruitatis eius. Et de illis q̄ ꝓſerūt eis ē vt fiat ſternutatio cum oleo de nucleis ꝓſicoꝝ excorticatoꝝ aduſtoꝝ. Qđ ſi neceſſariū fuerit in curatiōe ſcrofularū vti ferro oz tunc vt ſit adminiſtratio eiꝰ in ſcrofulis vicinātibꝰ venis pluribus ⁊ venis pulſatilibꝰ ⁊ neruis cū cautella ⁊ deſeſiōe. hō enī qdā errauit qū ꝓcoraret q̄ſdā ſcrofulas ⁊ obuiauit ramo neruoꝝ reuerſiuoꝝ q̄re deſtructa eſt vox ⁊ iā accidit vt nō inueniret neruū ſz detegeret eū frigori quaſ corrupta ē cōplexio eiꝰ ⁊ deſtructa eſt eius opatio vſq̄z quo rediſt ad ipm eius cōplo cū calefactione ⁊ fortaſſe errauit ⁊ inuenit alguidegi ⁊ deterior alguidez i hoc ē illa que eſt ꝑfundior qua pp qū excoriaſ ex latere ſaluo oportet vt ſumaſ ſcrofule ⁊ deſtruaſ qđ reſiduū eſt cuz medicamine acuto ⁊ nō perueniat lateri leſio.

De apatibus duris. C.xj.

Poſtema durū noiatū ſephiros qđ purū ē eſt illud cui nō aſſociaſ ſēſus neq̄z dolor ⁊ ſi remanet cū eo ſēſus ⁊ dolor paruꝰ tūc nō ē ſephiros purū ⁊ purū qdē ⁊ nō purū cū q̄ eſt ſēſus qdā eſt ꝑuās dolorē. Et ſephiros aut fit a mlia feculēta ſola radicali ⁊ color eius ē cineritiꝰ. Aut mlia cōmixta cū phlate ⁊ color eius eſt declinis ad colorē corpis. Aut ex phlate ſolo qđ iā induratū fuit. Et puri qdē color vt mltū eſt color plūbi ⁊ ē vehemētis tētiōis ⁊ duritiei ⁊ fortaſſe ſupeminēt ei pili ⁊ hoc ē illud cui nō ē ſanitas. Et ē qđdā ex eo cuiꝰ color eſt color corpis ⁊ pmutaſ de mēbro ad aliđ ⁊ noiaſ fermos ⁊ q̄nq̄z eſt cū dolore corporis durū magnuz qđ nō ſanaſ neq̄z pmutaſ vnq̄z. Et oīne ſephiros aut icipit apparere paulatim ⁊ addit aut ꝙuertit ex phlone aut beriſipila aut exitura in loco vacuo. Et q̄n plm accidit duricies i viſceribꝰ nō accidit niſi poſt apa calidū q̄n curaſ cū infrigidātibꝰ viſcoſ ex medicis ⁊ cibis. Et q̄nz cācraſ ſephiros ⁊ ꝓpinquas ſephiros ad cācrū ⁊ elōgatio eiꝰ ab eo ē ſm mltitudinez iflātiōis eiꝰ ⁊ paucitatē ⁊ appitionē pulſationis in eo ⁊ occultationē eiꝰ ⁊ appitionē venarū in circuitu eiꝰ ⁊ nō appitionē earū. De Cura. C.xij.

Portet vt de his apatibꝰ illđ cureſ cui eſt ſēſus ⁊ vt ſit iciſio ⁊ poſt facmūdificationē corpis cū eo qđ educit humorē faciētē egritudinē. Et fortaſſe ē illa mūdificatio cū phlomia ſi eſt ſāguis plme ingredis ⁊ ſup illđ ſit qđ reſoluit ⁊ lenit ſimr ⁊ nō curetur cū eo qđ reſoluit ⁊ exiccat tātū q̄n illđ pducit ad vehemētiā lapideitatiſ pp exiccationē groſſi ⁊ reſoloez ſubtil.

Et oz vt ponaſ curatiōi eiꝰ due reuolutiōs: reuolutio reſoloris cū lenitate cū eo qđ nō exiccat plm qa oē reſolutiuū ſm plm exiccat ⁊ hūectatiuū raro reſoluit ⁊ oz vt ſit gradus eiꝰ in caliditate ex ſcđo ad tertiū ⁊ i exiccatiōe ex ḡdu ꝑmo. Et reuolutio alia lenificationis ⁊ ſint iſte due reuolutiōes ſuccedētes. Et oz vt mēbrū famē pati cogaſ i reuolutiōe reſolutiōis ⁊ trahaſ nutrimētū ad eius oppoſitū cū motiōe illius oppoſiti ⁊ exercitio eius ⁊ ipius famelicatiōe ⁊ cibeſ i reuolutiōe lenificatiōis ⁊ fiat ei cā appetēdi nutrimētū cū fricatione ⁊ q̄ ſūt ei ſimilia ⁊ liniaſ cū pice ⁊ diuerſificeſ neceſſitas i virtute medicinarū reſoluētiū ⁊ lenificātiū ⁊ debilitate eaz fim raritatē mēbri ⁊ ipiꝰ ſpiſſitudinē ⁊ vehemētiā duritiei ⁊ debilitatiſ ē. Et iterū cōpoſitio medicinarū oz vt aggregeſ iter duas virtutes ⁊ oz ne mltū vtaſ balneo qm reſoluit ſubtile ⁊ aggregat ſpiſſū ⁊ nō pueit ad hūc fiuē vt leniat ſpiſſū. Et lenificatia qdē qbꝰ ē reſolutio q̄dā ſūt ſicut adipes gallinaz ⁊ anſez ⁊ vituloz ⁊ boū ⁊ ceruoz ꝓpe ⁊ medulle eoz ⁊ adeps hirci ⁊ aſini adeps eſt bōa eis ⁊ adipes rapaciū leonū ⁊ vrſi ⁊ leopdi ⁊ adib ⁊ q̄ currūt de curſu eoz de vulpibꝰ ⁊ lupis ⁊ adipes rapatiū auibꝰ. Et oz vt miſceaſ cū eis q̄ ſūt ſicut āmoniacū ⁊ bdelliū ⁊ galbanū ⁊ ſtoraz ⁊ maſtix q̄n ꝓpaſ ad reſoluēdū ⁊ fiat ſingl'aria. Et de pdictis adipibꝰ melioz ē adeps leonū ⁊ vrſi. Et i mucilagine fenugreci ⁊ lini ſūt reſolutio ⁊ lenificatio. Et oz ne i iſtis adipibus ⁊ eaz ſil'ibꝰ de mollificātibꝰ ſit ſal oio q̄n ſal exiccat ⁊ indurat imo oz vt ſit earū opatio opatio ſolis i cera q̄ lēit ⁊ liq̄facit ⁊ nō pueit ad hoc vt exiccet. Et de lenificātibꝰ itez i qbꝰ ē reſolutio q̄dā ſūt bdelliū ſiciliēſe ⁊ oleū antiquū ⁊ oleū de alcāna ⁊ oleū de lilio ⁊ galbanum ⁊ laudanuz ⁊ ſtoraz ⁊ iſopus hūida ⁊ meliora eoz ſūt q̄ ſūt mioris antiqtatis ⁊ exiccatiōis ⁊ vehemētioris hūiditatis ⁊ iterū maſtix albū approp̄nq̄t pdictis. Et in oleo de alcāna ⁊ oleo de lilio ⁊ ſicubꝰ ⁊ alkerua ē de reſol'one ⁊ lenificatiōe ſimr qđ ē ſupra ſufficiētiā. Et de lenificātibꝰ qdē ē vt ſumaſ fex ſeiuz ⁊ fex aceti ⁊ ferueāt ⁊ effūdaſ poſt ebulliti oēz bonā ſup vtraſq̄z qđ ē ei ꝙuēiēti ⁊ admiſtreſ. Et de medicis bonis ad illđ ē vt ſumaſ ſterc aſini ⁊ radix euiſci ⁊ fiat ex ambobꝰ linimētū ⁊ ſi fuerit cū ambobꝰ ſtoraz erit meliꝰ. Et iterū q̄n apparet lenitas oz vt liniaſ cū amoniaco ſoluto cū aceto fortidi ebꝰ plibꝰ deide redeat lenificatio aut galbano ⁊ opponaco aut ſumaſ galbanū ⁊ āmoniacū ⁊ bdelliuz ⁊ teraſ oia ⁊ iuoluaſ cū oleo de ben ⁊ oleo de lilio cuz aliq̄ztulo mucilagis fenugreci ⁊ lini ⁊ fiat ſicut empl'm. Et ſordities balnei ē ex medicis vehemētis iuuamenti q̄n pōit i empl'is apatū durorū. Et q̄n nō inueniſ ſordities balnei tūc adminiſtrent loco eiꝰ aq̄ euiſci ⁊ nitr. Et de empl'is bōis i hora reſol'onis ſūt empl'a q̄ ſūt ad ſcrofulas de illis q̄ diximꝰ ⁊ empl'a iulios ⁊ colophon. Et q̄n apa ē vehemētis groſſitiei tūc nō ē excuſatio ab aceto: ipm eni icidit ⁊ debilitat virtutez mēbri ⁊ ꝓpe q̄n eſt neruoſuz q̄n ē vehemēti vacuū a mā ⁊ dimittit eā cauſa ipriēti deforis vez oz vt ſit adminiſtratio aceti ⁊ itromiſſio eiꝰ in medicis in fine rei nō i eiꝰ principio ⁊ vbi cadit vitiatio i lenificatiōe ⁊ cū itromiſſiōe tepiditatū lenificatiōis ⁊ alleuieſ i adminiſtratiōe aceti ⁊ q̄n nō fit alleuiatio cū aceto nocet neruis ⁊ ꝙuertit i lapideitatē. Et medicus tūt ſit audacior i adminiſtrādo a cetū q̄n apa eſt in mēbro carnoſo ſicut id qđ ē i ſplene ⁊ q̄nz linit locꝰ cuz aceto ⁊ vaporaſ cū eō deide ꝓſeqt cuz epithimate ſicut illud qđ ē de oppoponaco deide āmoniaco deide incipit cū pauco leui poſtea addit virꝰ deide ḡdaſ ad lenificationē. Et oz vt adminiſtreſ ſup apa oleū lene in q̄ nō eſt ſtipticitas ⁊ ē magis ꝙuēiēs q̄z aq̄ ⁊ ꝓpe oleū de aneto factū cū aneto hūido. Et illud duritiei qđ ē in neruis ⁊ cordis cureſ cū iciſiuis ⁊ de curatiōibꝰ bōis ad illud ē vaporatio ex lapidibꝰ ignitis lapide molēdini ⁊ melius quo fit vaporatio ab eo eſt cuz aceto ⁊ melior a quo fit vaporatio eſt marchaſita ⁊ oz vt ad hanc perueniaſ ſūmā i vaporādo ⁊ ſuffumigādo donet apparere ſudor. Et q̄nq̄z linit cū marchaſita trita cū aceto ⁊ cō fert ⁊ oz vt alleuiatio iterū fiat in adminiſtratione aceti vt nō ſepet ſubtile ⁊ induret ſpiſſuz ⁊ vt nō corrūpat virtutem neruoz ſupflue ⁊ eſt in ꝓncipio deterius ⁊ ponaſ adminiſtrationi eius iterpolatiōes in qbus eſt lenificatio qū ergo icipies tūc vaporeſ mēbrū cū eis que diximus ⁊ leniatur tunc cum medicinis cōuenientibus ⁊ vt illud fiat in mēbro carnoſo eſt ſaluius.

De duritie iuncturarum. C.xiij.

Uãdoqz accidit in iuncturis durities phibẽs
q moueri iũcturas cũ facilitate ꝛ nõ destruit sen-
sum. Et qñqz ẽ neruus cũ q̃ est stupor aliqs ꝛ
qñqz est carnosior ꝛ cura est cũ eo quod sciuisti.

De eis que nominant almismar. C.xiiij.

Lmismar ẽ nodus rotũdus albus silis capiti
a clauj. Et plm qdẽ accidit ex pcussiõe ꝛ post exi
turas ꝛ post curationẽ earũ amplꝰ multiplicat
in corpe. Et plm accidit in pedibꝰ ꝛ digitis pedũ ꝛ in
feriorib⁹ ꝛ ledit in tñ q̃ phibet icessũ: q̃re oz vt sectio fi
at sup ipm ꝛ extrahat aut moueat cũ manu semp ꝛ ãne
ctat ei plũbuz qñ taliter est q̃ non est possibile vt extra
batur. Et plm quidẽ eius qũ nõ curat fit cancer.

De cancro. C.xv.

Ancer est apa mlicũ de mlia aduста a mã choli
c ca aut in q̃ ẽ mã cholica cũ qua ꝓbusta est nõ a
pura feculẽta. Et dñt a sephiros p se cũ dolo-
re ꝛ acuitate ꝛ pulsatiõe q̃dã ꝛ velocitate additiõis pp
multitudinẽ materiei ꝛ iflatiõe pp illud qõ accidit i illa
mã de ebullitiõe qũ ipa vẽit ad mẽbrũ. Et differt ab eo
itez p venas q̃s mittit in circuitu suo ad mẽbrũ i quo ẽ
q̃si pedes cãcri ꝛ nõ sũt rubee sicut i phlone imo decliet
ad nigredinẽ ꝛ obsuscationẽ ꝛ viriditatẽ ꝛ iã diuersifica
tur ab eo qm̃ plm aduẽtꝰ sui fit icipiẽdo ꝛ aduẽt durj fit
pmutãdo ex calido. Et dñt a sephiros qñ ẽ ei sẽsus ꝛ illi
nõ est sẽsus oio ꝛ plm qdẽ accidit in mẽbris raris ꝛ illõ
est i molliorib⁹ plus i epate ꝛ i mẽbris neruosis iteruz.

Et i pmis qũ accidit ẽ occulte dispõnis ꝛ qñ apparet
cãcer ambigit eẽ eiꝰ i pmis ꝛ qñ apparet fm plm dein de
apparẽt signa eiꝰ ꝛ i pmis qñ apparet in pncipio est sic
faba parua durꝰ rotũdus fulci coloris in quo ẽ calidi-
tas q̃dã. Et cãcer qdẽ est vehemẽtis doloris ꝛ alius est
parui doloris getꝰ ꝛ aliꝰ ẽ q pducit ad vlcerationẽ qñ
est ex mlia q̃ ẽ adustio sãguis ꝛ adustio cholere pure so
lius ꝛ aliꝰ ẽ siccꝰ q nõ vlcerat ꝛ qñqz pmutat vlceratꝰ ad
nõ vlceratũ ꝛ qñqz reducit eũ ad vlceratũ curatio eius
cũ ferro ꝛ põit ei labia grossiora ꝛ duriora. Et videt q
hoc apa st noiatũ cãcer pp vnã duarũ rerũ aut pp suaz
tenacitatẽ cũ mẽbro sicut tenacitas cãcri cũ eo qõ vẽat
aut pp formã suã i rotũditate sua fm plm cũ colore suo
ꝛ egressiõe venarũ q̃ sũt sicut pedes eiꝰ in circuitu ipiꝰ.

De cura. C.xvj.

Llud qõ oz cauere de cura eiꝰ est qm̃ qũ icipit
i fortasse ẽ possibile vt phibeat ne addat sup il-
lud qõ ipse est ꝛ pfuet ita vt nõ vlcerẽ. Et ac-
cidit i qbusdã horis vt sanet icipiẽs pfirmatꝰ vo nõ. Et
mltotiẽs qdẽ accidit cãcer iteriꝰ occultꝰ ꝛ ẽ rectificatio i
eo fm q̃ dixit optimꝰ Hip. vt nõ moueat qm̃ si mouet
fortasse pducit ad mortẽ ꝛ si dimittit ꝛ nõ curat fortasse
plõgat spatiũ cũ salute q̃dã ꝛ ꝑpe qñ rectificant cibi ꝛ
ponunt ꝛ e illis q ifrigidãt ꝛ bũectãt ꝛ generãt mãm sal
uã sicut aq̃ ordei ꝛ pisces alradradia parui ꝛ vitelli ouo
rũ sorbiliũ ꝛ silia illis. Et qñ est illic caliditas tũc det lac
vaccinũ stati qũ extractũ est butyrũ ꝛ colat ꝛ qõ sumit
ex olerib⁹ bũidis vsqz ad cucurbitã. Et fortasse suffe
rũt cãcri parui sectionẽ nã si possibile ẽ vt destruant cuz
aliquo tũc nõ ẽ possibile vt destruant nisi p icisionẽ ve-
hemẽtẽ vt ex toto assumat mẽbrũ iuadẽs qõ ẽ in circui
tu eiꝰ icidẽdo ipm ex circũdate apa eradicãdo omes ve-
nas q̃ ibibũt ipm ita vt nõ remaneat de eis aliqd ꝛ cur
rat post illud ex eis sãguis plmus ꝛ iã ancessit mũdifi-
catio corpis p solutionẽ vẽtris ex mã mala ꝛ phlomia
deide pserua eũ faciẽdo eũ stare sup cibos bone q̃titati
ꝛ q̃litatis ꝛ pfortatiõe mẽbri ad expelleñ. Quãuis i-
cisio in plibꝰ horis addit ei malitiã. Et fortasse indiget
post icisionem cauterio ꝛ fortasse erit in cauterio timor
magnus ꝛ illud erit qñ fuerit cãcer ꝓpe mẽbra pncipa
lia ꝛ nobilia. Et iã narrauit qdã pmorũ q̃ medicus
quidã icisit mãmillã cãcerosaz radicitꝰ ꝛ cãcerata est al-
tera dico q̃ possibile fuit si fuit illud in via cãcerãdi qñ
inuenit illã egritudinẽ ꝛ possibile fuit vt esset sm semitã
permutationis ꝛ est magis apparens.

Rememoratio regimis soluẽdi ipsum. C.xvij.

Umat in potu mltis vicibꝰ inter quas sint dies
s pauci quaqz vice q̃ttuor aureos epythimi cuz
aqua casei aut aqua mellis aut decoctionẽ epi-
thymi in sirupo acetoso. Et ei qui ex omnibus ẽ fortis
tis detur hiera helleborj. Rememora-
tio medicinarum localiũ ad cancrũ. C.xvij.

Er medicias locales ad cancrũ regrunt q̃ttuor
p itẽtiões. s. destructio cãcri pẽitꝰ: ꝛ ẽ difficilis ꝛ p
bibitio additiõis: ꝛ phibitio vlceratiõis: ꝛ cu-
ratio vlcerati. Et in illis qbꝰ q̃rit destructio cãcri pe-
nitꝰ itur versus illõ in q̃ est resolutio eius qõ collectũ est
de mã mala ⁊ expulsio eiꝰ qõ ꝓparatũ est ad colligẽdũ
in mẽbro de ea ⁊ si fuerit vehemẽtis virtutis ꝛ motiõis
tũc dimittat nã illud qõ de medicis fortẽ est addit cãcro
malitiã ⁊ silr oz iterũ vt alienent in eis mordicatia ⁊ pp
illud sunt medicie bone ei in mineralibus ablutis sicut
tutia abluta ⁊ misceant cũ ea qñqz de oleis sicut ẽ oleuz
ros. ꝛ oleũ de keiri. Ad illõ vo qõ phibet additionẽ
puenit cũ abscissiõe materiei ⁊ rectificatiõe cibi ⁊ pfor-
tatiõe mẽbri ⁊ cũ medicis repcussiuis notis ⁊ admistra
tiõe linimẽtoz mineraliũ sicut linimẽtũ fricatiõis lapi
dis molẽdini ꝛ lapidis coocis ⁊ sicut linimẽtũ factũ ex
fricatiõe eiꝰ qõ resoluit iter tabulã ꝛ manichã ⁊ de plum
bo in bũiditate effusa sup tabulã q̃ est sicut oleuz ros. ꝛ
sicut aqua coriãdri ⁊ iterũ emplatio cũ acresta trita est
bona iuuatia. Et illa qbꝰ q̃rit phibitio vlcerationis
sũt linimẽta pdicta ad phibẽdã additionẽ qũ nõ fuerit
in eis mordicatio soia eni ea sũt iuuatia ꝛ ꝑpe qñ misce
tur cũ fricatiõe pdicta q̃ fit ex pistello ꝛ tabula plũbeis
qñ est pfricata terra sigillata aut bolũarmenũ aut oleuz
antiqũ ꝛ aqua sempuiue ꝛ ceruса cum succo lactuce aut
mucilagie psilij ꝛ ceruса ꝛ plũbo qm̃ est ꝓpositio bõa.

Et de eis q̃ sũt iuuatiua est emplatio cũ cãcris fluuia
libus recẽtibꝰ ꝛ ꝑpe cũ climia. De illis aũt q̃ in cura
tiõe vlcerati sũt bona est vt assidueꝫ pãnus lini ifusus i
aqua solatri sup eũ. Et q̃tiens fortasse exiccat madefiat
desup cũ aqua eiꝰ. Aut sumat medulle tritici ꝛ olibani
ꝛ ceruse de plũbo oiuz põdus. z. i. ꝛ terre sigillate ꝛ bo
liarmeni ꝛ aloes abluti oiuz añ. z. ij. aggregent ista ꝛ te-
rant. Et admistrent sup hũidũ pulueres ꝛ super siccum
emplm factũ cũ oleo ros. Et qñqz ꝓfert eis cinis cancri
cũ cerato ex oleo ros. ꝛ melius eo ẽ cui admistũ est eqle
ei de climia. Et qñqz ꝓfert in eo medicamen de tutia aut
tutia abluta cũ aq̃ portulace aut mucilagine psilij.

De apostematibus ventosis ꝛ inflationibus lacer-
torum. C.xix.

E apatibꝰ vẽtosis aliõ est qõ fit a vapore leui ꝛ
d silat extuatiõi ꝛ currit cursu eius. Et aliõ est qõ
fit a vapore vẽtoso ꝛ noiat inflatio ꝛ ẽ ei impul
sio ꝛ vicissitudinaria accessio ꝛ fortasse pcutit pcussione
manꝰ ꝛ ꝑpe qñ ipedit spatiũ ad qõ aggregat sicut stõa-
chus ꝛ itestina ꝛ qõ ẽ iter pãniculos circũdates ossa ꝛ i-
ter ossa circũdata lacertis ꝛ iter lacertos ꝛ silr qõ circũ-
dat cordas ꝛ fortasse nõ rsoluit spatia imo subtiliat mẽ
bra ꝓiuncta ꝛ resoluit ea ꝛ generat in eis qõ facit neces-
sariũ disrupe ea ꝛ vẽtositas remauet ꝛ retiet pp spissitu-
dinẽ suã ꝛ pp grossitudinẽ suã ꝛ pp spissitudinez eiꝰ qõ
ptinet eã ꝛ pstrictionẽ porox ꝛ qñqz existiat bõ q̃ sup

mẽbrũ eĩ⁹ sicut genu sit apa idigẽs pforatiõe q̃re pforat ipz ⁊ egredit vẽtositas tñ. De cura. C.xx.

ILlius aũt qõ est sile extuatiõi cũ augmẽto loci curatio est gen⁹ curatiõis eĩ⁹. In iflatiõis vero curatiõe ẽ necessariũ q̃ cutẽ igrediat ⁊ resoluat illud qõ ẽ i ea ⁊ sit possibile vt sit ei sup locũ mora spatij lõgi ⁊ ẽ necessariũ vt sit in fine subtiliatõis vt firmet sub tilitas partiũ ei⁹ ex pfundatiõe vltia ⁊ fortasse idiget positiõe vẽtosarũ absq; scarificatiõe vt carnieť vẽtositas. Et de medicis ei⁹ localib⁹ sũt olea calida sicut oleũ subtiliũ ptiũ i q̃ decocta sũt sicut ruta ⁊ cyminũ ⁊ de seibus subtiliantib⁹ semẽ apij anisi ⁊ ameos ⁊ q̃ silant illis. Et de emplis resoluẽtib⁹ ⁊ ꝑ pe pp illõ qõ cadit in mẽbris cordosis ⁊ lacertosis ẽ illõ qõ recipit fortitiẽ balnei que ponat cũ aq̃ in patella calcis nõ extincte sm q̃titatẽ qua puẽiat ex ea spissitudo luti ⁊ liniat cũ eo ⁊ q̃nq; faciunt ex vino ⁊ calce emplm eq̃le bonũ. Aliud sũat isop⁹ sicca ⁊ terat ⁊ puluerizet sup ceratũ factum ex cera ⁊ oleo anetio ⁊ fiat ex eo ẽplm ad liniẽdũ. Et i eo qõ accidit ex iflatiõe i lacertis pp attritionẽ q̃ accidit eis oz vt alienẽt medicĩe calide valde ⁊ acute ne refugiãt mẽbra ex eis ⁊ tereant imo q̃n medicant cũ resolutis tũc misceat cum eis aliqd de sedãtib⁹ dolorẽ ⁊ illõ ẽ sic curatio tua quaz facis cũ eo qõ ẽ sicut rob ꝑcussũ cũ oleo i q̃ infusa ẽ lana isopi ⁊ si fuerit caliditas aliq̃ tũc cũ oleo ros. infusa in eo lana isopi ⁊ dissoluta i eo aq̃ isopi bũide. Et admistrentur oia illa tepida ad caliditatẽ declinia ⁊ nõ pmittant i frigidari q̃n frigus nocet huiusmodi. Qõ si fuerit illic dolor ex ẽncipio tũc admistrent desup olea in qb⁹ ẽ sedatio doloris cũ, phibitiõe aliq̃ ex ẽncipio sicut oleum viol. ⁊ ros. cũ virtute olei anetini. Et q̃n inuenit aliq̃ alleuiatio ponat i medicis illud i q̃ ẽ additio virtutis ad resoluẽdũ sicut nitruz ⁊ acetũ deide sicut cinis ⁊ empla resoluentia sicut emplm predictum.

De vena medeni. C.xxi.

Et vt accidat sup ptẽ corpis pustula q̃dã inflãs deide velicat postea egredit ex eo qddã rubeuz ad nigredinẽ decliue deide nõ cessat plõgari ⁊ plõgat ⁊ fortasse ẽ ei mot⁹ volũtari⁹ sub cute ac si esset mot⁹ aial ⁊ q̃si i veritate sit vermis donec existimẽt qdã q̃ sit aial qõ generat. Et existimãt qdã q̃ sit ram⁹ villi nerui ꝑ vehemẽtiã grossitudis ⁊ plm qdẽ accidit i crurib⁹. Et ego iã vidi eã sup man⁹ ⁊ sup lat⁹ ⁊ multiplicat i ifãtib⁹ sup vtrũq; lat⁹ ⁊ q̃nq; extẽdit ⁊ abscindit ⁊ magnificat in ea labor ⁊ dolorẽ imo ꝑ spatiũ dolet ⁊ si nõ incidat. Et Galien⁹ qdẽ dixit q̃ nõ fuit cõprehẽsũ ex esse ei⁹ aliqd manifestũ sup qõ sit initẽdũ q̃n ipe nõ vidit eã oio. Et dixit q̃ cã eius ẽ sãguis calidus malus melã cholic⁹ aut phla adustũ adiuuatũ cũ vehemẽtia siccitatis cõplonis. Et fortasse generat eã q̃dã aq̃ ⁊ olera cuz ꝑpetate q̃ est i eis. Et de cibis q plm generat eã ẽ ille q est calidus ⁊ sicc⁹ ⁊ q̃sto plus fuerit mã a q̃ generat acutior erit dolor vehemẽtior ⁊ fortasse accidet in corpoꝝ vno i locis q̃si q̃dragita ei⁹ aut qnq̃ginta ex q̃ tñ euadet cũ curatiõe ⁊ miorat in corpib⁹ hũidis ⁊ assuetis balneatiõib⁹ ⁊ cibis hũidis ⁊ assuetis vino cũ mensura ⁊ plm qdez generat in medena. Et pp hoc ꝓportionant ei ⁊ generat etiã in terra corasceni ⁊ alijs ⁊ multiplicat irerũ in terra egypti ⁊ in terris alijs.

De Cura. C.xxij.

Sollicitudo qdẽ eius in terra in q̃ generat in quibus ẽ mã q̃ est cã ei⁹ illud ẽ cũ euacuatiõe sãguinis mali phlomãdo ex basilica aut ex saphẽa sm locũ ⁊ mũdificatiõe sãguis cũ eis q̃ sũt sicut sirupus de myrobal. ⁊ decoctio epithimi ⁊ potare pillas cochias ꝑprie ⁊ admistratio trifere facte ex sene ⁊ fumo terr ⁊ hũectatio corpis cũ cibis hũectãtib⁹ ⁊ balneatiões ⁊ reliqũ regimẽ hũectãtiũ notũ. Verũ qũ appet eẽ ei⁹ i ꝑmo appitiõis ei⁹ tũc rectũ ẽ vt admistret regimẽ mẽbri cũ emplis infrigidãtib⁹ ⁊ hũectãtib⁹ sicut sũt succi frigidi noti cũ duob⁹ sãdalis ⁊ cãfora post mũdificationẽ corpis ⁊ admistratiõez iterũ factã cũ missiõe sãguisugarũ sup locũ. Et de epithiatib⁹ bõis ẽ epithia ex sãdalo ⁊ aloe ⁊ cãfora aut mirrha ⁊ psiliũ ⁊ lac dulce. Si aũt nõ sepat sz icipit cadẽ fortasse, phibet eã ⁊ auffert eã ⁊ alleuiat laborẽ i ea si bibat patiẽs eã sm ꝓtinuitatẽ trib⁹ diebus oi die põdus. z. iij. aloes aut bibat de eo i die vna. z. s. in scõo. z. i. ⁊ i tertio. z. i. s. trib⁹ dieb⁹ ⁊ liniat sup eam aloes aut liniat sup orificiũ ei⁹ hũiditas aloes hũidi viscosi. Et silr i ẽncipio q̃n egredit si nõ curat de ea ⁊ egredit tũc rectũ ẽ vt ꝑpet ei qõ strigat eã ⁊ sup qõ reuoluat cũ facilitate paulati dõec egrediat vsq; ad finẽ sui absq; lesiõe. ⁊ melio⁹ ẽ plũbũ sup qõ inuoluit ⁊ sit sufficiẽtia super q̃itatẽ ei⁹ i attratiõe ei⁹ q̃n attrahit cuz facilitate ⁊ nõ abscidit ⁊ sit studiũ tuũ i alleuiatiõe egressiõis ei⁹ vt incipias ⁊ extẽues mẽbrũ ⁊ rarifices ipz cũ ẽbrocis ex aq̃ calida ⁊ mucilagib⁹ infrãtib⁹ ⁊ oleis lẽificãtib⁹ frigidis ⁊ subtilis caliditat ⁊ q̃ currũt cursu ei⁹ vt facil fiat exitus eius. Et fortasse nõ fit facilis ꝑ illõ imo idiget eis q̃ sũt sicut linimẽtũ cũ oleo de keiri imo sãbacino imo oleo õben ⁊ vt admistret sup ipsã emplm de pice. Et si existimatio fecerit necessariũ vt pforet vt egrediat cuz totalitate sua ⁊ nõ fuerit qõ, phibeat pforet ⁊ extrahat. Et si egressio eius cũ extractiõe ꝓdicta nõ fuerit facilis ⁊ pforatio ipius nõ fuerit possibil tũc putrefac eã cũ butyro putrefiet enĩ tota ⁊ egrediet. Et caue ne admistres calida ex medicis q̃n fortasse puẽiet ad estiomenũ. Et q̃n assiduatur sup posteriora ei⁹ fricatio cũ sale paulati ⁊ illud sit retro cũ facilitate ⁊ egressiõe ei⁹ cũ subtilitate egredit cũ totalitate ⁊ ꝑpe q̃n scindit aut penetrat qõ ẽ post ipsaz ⁊ itromittit still⁹ sub ea illic ⁊ expellit ⁊ assiduat absterssio qũ ipsa egredit cũ sale paulati ⁊ cũ facilitate nã qũ illud fit cũ ea egredit tota. Qõ si icidat ⁊ redit nõ erit excusatio qn pforet nisi inueniat modus ali⁹ deide egrediatur cũ facilitate ⁊ curet locus cura vulnerum.

Tractat⁹ tert⁹ de lepra. Quid sit lepra ⁊ cã ei⁹. C.i.

LEpra est infirmitas mala ꝓueniẽs ex spsiõe cholẽ nigre i corpore toto q̃re corrũpit ꝓpr̃io mẽbroꝝ ⁊ fõma ipoꝝ ⁊ figura eoꝝ ⁊ fortasse corrũpit i fine ei⁹ ipoꝝ ꝓtinuitas ita vt corrodant mẽbra ⁊ cadãt casu q̃ fit ab vlceratiõe ⁊ ẽ sic cãcer cõis cõpori toti fortasse eni vlcerat ⁊ fortasse nõ vlcerat ⁊ ẽ aliqua q̃ cũ patiẽte eã mãet tpe lõgo valde. Et milia qdem q̃nz expellit ad mẽbr vnũ ⁊ fac accidẽ duritiẽ aut sephiros aut cãcrũ siz dispõnes suas. Et si fuerit subtil dñans puẽiet estiõen⁹ ⁊ si expellit ad supficiẽ cutis euẽiet illõ qõ noiat baras ⁊ morfea nigra ⁊ ipetigo ⁊ his silia. Et q̃nz spgit i corpe toto ⁊ tũc si putrefiat, puẽiet febris milica ⁊ si ꝓculcet ⁊ nõ putrefiat euẽiet lepra. Et cã ei⁹ efficiẽs ãtiqor ẽ malitia ꝓplonis epatis declinis valde ad caliditatẽ ⁊ siccitatẽ q̃re ãdurit sãguinẽ i milz aut ꝓplo corpis toti⁹ aut st ãbe ita q̃ faciũt sãguinẽ acqrẽ ꝑ cãs suas frig⁹. Et cã ei⁹ malis sunt cibi milici ⁊ cibi phlatici itez q̃n ꝓpõit i eis sacietas nauseatia aut opat i eis caliditas q̃re resoluit subtile ⁊ põit spissũ milz ⁊ replones ⁊ cõestiões sup sacietatẽ sũt ad hãc eãdẽ itẽtionẽ. Et cãe ei⁹ iuuatie sũt oppilatio poroꝝ q̃re pfocat calor innat⁹ ⁊ infrigidat sãguis ⁊ igrossat ⁊ ꝑpe q̃n splẽ ẽ oppilatus debil nõ attrahit neq; põt mũdificare sanguinẽ ex hũore milico aut ẽ vt⁹ expulsiua i viscerib⁹ debil ab expulsione illi⁹ in venas ani ⁊ matricis ⁊ sunt pori stricti. Et q̃nz adiuuat illõ totũ corrupcio aeris i se ipso aut ꝓp vicinitatẽ leprosoꝝ q̃n egritudo est inuadẽs. ⁊ q̃nz

accidit pp hēditatē ⁊ pp ꝓpl'onē embꝛyonis ex q̄ creatus est in se pp ꝓpl'oem q̄ est ei aut acqsitā in matrice ꝓpter dispōnē q̄ est ei sicut si accidat ei vt sit ꝓceptio in dispōne mēstruoꝝ. Et qñ aggregat caliditas aeris cū malicia cibi ⁊ ei⁹ essētia ex genē pisciū ⁊ carne salita ⁊ carne grossa ⁊ carnib⁹ asinoꝝ ⁊ lētib⁹ ꝓculdubio ē vt euēiat lepꝛa sicut multiplicat i alexādria. Et chl'a nigra qñ ꝓmisceť sanguini aduuat paꝝ ei⁹ ad generādū multum ipi⁹ qñ ꝓculdubio igrossat ex duob⁹ mōis: q̄ꝝ vn⁹ est p substātiā suā grossā: ⁊ fus p frig⁹ suū ꝯgelans ⁊ qñ ingrossat p ptē hūiditat' sue tūc ē exiccatio ei⁹ p caliditatē coꝛpis facilioꝛ. Et iā puētū ē ex grossitudie sāguis lepꝛo joꝝ ad hoc vt egrediat i phl'mijs eoꝝ qddā qō est sicut arēa ⁊ hec egritudo noiat leōina ⁊ dī q̄ nō noiat ita nisi qñ plꝫ accidit leōib⁹ ⁊ dī qñ terribilē facit faciē patiēt' eā ⁊ ponit eā i forma leonū ⁊ dī qñ rapacit ꝫ qō capit rapacitate leōis. Et de hac egritudie q̄ ē debil' difficilis ē curatiōis ⁊ de curatiōe forti nō fit spes ⁊ icipiēs qdē est susceptibilioꝛ ⁊ ꝑfirmata ē magis inobediēs ⁊ facta ex m'lia chol'e ē magis feda ⁊ pluris nocumēti ⁊ difficiliorū accidētiū ⁊ vehemēti⁹ adurēs ⁊ vlcerās ſꝫ ē susceptibilioꝛ curatiōis. Et facta a fece sāguis ē saluioꝛ ⁊ getioꝛ ⁊ nō vlcerat. Et facta a melēcholia adusta sil'at chol'ice in suis accidētib⁹ ſꝫ ē tardi⁹ suscipiēs curationē ⁊ hec q̄dē egritudo nō cessat coꝛrūpe ꝓpl'onē mēbroꝝ p q̄lita tē ẽriā q̄litati ꝓuēiēti vite. s. caliditati ⁊ hūiditati donec puēit ad mēbra ꝑncipalia ⁊ illic iterficit. Et icipit i ꝑmis ab extrēitatib⁹ ⁊ mēbris leuib⁹ ⁊ illic cadūt pili ab ea ⁊ alterat' color ei⁹ ⁊ fortasse puēit ad vlcerādū deinde vadit paulati i coꝛp⁹ totū. Nā q̄ꝫuis ꝑma generatio ei⁹ sit in viscerib⁹ tñ ꝑmū vestigiū ei⁹ ē in extremitatib⁹ qñ sūt debiliꝛes. Uerūtñ qñꝫ moꝛit patiēs eā añq̄ꝫ ꝓuertatur malitia ei⁹ apparēs sup viscera ⁊ mēbra ꝑncipalia ⁊ est moꝛs illi⁹ cū attractiōe ⁊ ꝓp malitiā ꝓpl'onis illi⁹. Et qñ cācer q̄ ē lepꝛa mēbri vni⁹ sit de illis qb⁹ nō ē sanatio tē qd dicem⁹ de lepꝛa q̄ ē cācer coꝛpis toti⁹. Uerūtñ in lepꝛa ē res vna ⁊ est q̄ egritudo spgit i totū coꝛpus ⁊ qū administrant curatiōes fortes sustentāt egritudinem ⁊ nō agit super mēbra simplicia ⁊ in cācro non est ita.

Li.

De signis.

Uādo icipit lepꝛa icipit color fieri rube⁹ tēdēs ad nigredinē ⁊ appet i ocul' obfuscatio ad rubedinē declīuis ⁊ appet i anhelitu strictura ⁊ in voce raucedo cā nocumēti pulmōis ⁊ cāne ei⁹ ⁊ m'litudo i sīnutatiōe ⁊ appet i naso gauetu ⁊ fortasse fit strictura i narib⁹ ⁊ cassamu ⁊ icipiūt capilli i subtilitatē ⁊ paucitatē puēir ⁊ apparēt vene i pectoꝛ ⁊ pte faciei ⁊ ē odoꝛ coꝛpis ⁊ ꝑpe i sudoꝛe ⁊ odoꝛ anhelit⁹ ad fetoꝛē declīuis ⁊ apparēt morel' m'lici ⁊ mali ⁊ doloꝛosi ⁊ m'ltiplicant' i sōno sōnia m'lica ⁊ lētit i sōno q̄si sī coꝛp⁹ suū sit gūedo maxia deiñ appet spsio i capill' ⁊ cal⁹ i eis ex toto ꝑpe in pilis q sūt i facie ⁊ ptib⁹ ei⁹. Et qñꝫ dislocat' loc⁹ piloꝝ ⁊ findūt vngues ⁊ icipit forma fieri feda ⁊ facies sit terribilis ⁊ color denigr ⁊ icipit sāguis ꝯgelari in iūcturis ⁊ putrefit ⁊ addit' ꝓstrictio anhelit⁹ dōec puēit ad difficultatē vehemētē ⁊ dilniā magnā ⁊ puēit vox i fine raucedis ⁊ ingrossāt labia ⁊ denigrāt ⁊ appet sup coꝛp⁹ additio glāduloſa silis aiali qō grece noiat' satos deide icipit coꝛp⁹ vlcerari qñ lepꝛa ē nō q̄eta ⁊ coꝛrodit' cartilago nasi deide cadūt nasus ⁊ extrēitates ⁊ currit vir⁹ fetēs ⁊ redit vox ad occultationē ⁊ tūc iā nō rēanēt pili ⁊ denigrat' color valde. Et pulsus qdē lepꝛosi ē debilis pp debilitatē vtutis ⁊ paucitatē necessitatis qū egritudo sit frigida ⁊ tarda nō velox pp debilitatē frigoꝛis ⁊ sit necessaria spissitudo qū nō sit velocitas neq̄ꝫ magnitudo.

Liij.

De Lura.

Oportet vt icipiat' i ea cū euacuatiōib⁹ ⁊ mūdificattōē āteq̄ꝫ igrossēt egritudo. Et qū tu verificaueris q̄ illic sit sāguis plm⁹ coꝛrupt⁹ tūc oꝛ vt icipias ⁊ phl'omes phl'omia vltia ⁊ si nō aliūde saltē ex māib⁹ ⁊ si nō verificaueris illō tūc nō phl'omes: phl'omia enī ex vēis magnis q̄nq̄ꝫ plus nocet q̄ꝫ sit eius iuuamētū. Uerū sit securitas cū phl'omia eius ex sepatiōib⁹ venarū paruarū si timeť phl'omia magnarū. Et scias q̄ sāguis frigidus ē in eo qō appet q̄re fit illud magis vltimū q̄ꝫ vē tose ⁊ sāguigue ⁊ min⁹ nocēs viscerib⁹ ⁊ ille sunt sicut vene frōtis ⁊ nasi. At vo ſm plm phl'omia est necessaria i curatiōe hui⁹ egritudis. Et de illis q̄ vocāt ad illō ē ꝓstrictio anhelit⁹ eius ⁊ difficultas ipsius ⁊ fortasse est necessariū phl'omare q̄dez apud vehemētiā raucedis vocis ⁊ timoꝛē ꝓfocatiōis si ergo phl'omat' oꝛ vt quiescat ebdomada vna deide euacuet' cū eis q̄ sūt sicut hierologodiō ⁊ hiera de pulpa colloqntide ⁊ euacuet' cuꝫ apoziatibus ⁊ pillis factis ex epithymo ⁊ sticados ⁊ polypodio ⁊ myrobal'. nigris ⁊ kebulis ⁊ belleboꝛo nigro ⁊ lapide lazuli ⁊ lap. de armeno ⁊ nō nocet si misceant' eis pulpa colloqntide ⁊ scamonea et ꝑpe q̄ñ illic est chl'a ⁊ adiūgant' eis aloes ⁊ cucūer asininus ⁊ theodoꝛicō ē bonū eis ⁊ hierapicra iterū ⁊ ꝑpe q̄ñ fit fortis cū scamonea est de illis solutiuis q̄ sūt bona lepꝛosis ⁊ ꝑcipue q̄ñ odoꝛat odoꝛamētū belleboꝛi aut ponit' cuꝫ ea lapis armenus ⁊ i estate oꝛ vt exiccent' ⁊ nō vlcer' in decoctiōe fortiter vt nō spargat ⁊ multiplicet. Decoctio ad lepꝛosos. ℞. myrobal'. citrinoꝝ ⁊ nigroꝝ ambo rū añ. ʒ. x. ameos. ʒ v. althit boni. ʒ. s. passularū enucleatarū minaꝫ. s. decoquant' cū trib⁹ eberie aque dōec ꝓueniat ad tertiaꝫ ⁊ exꝑmat' ⁊ misceat' in ea de aq̄ mellis pōdus. ʒ. v. ⁊ det' in potu. Et vngat' coꝛp⁹ eius ex butyro ⁊ sedeat in sole donec frigat' aut ambulet septuagita passib⁹ ⁊ ꝙuertat' sup dextrā ⁊ sinistrā ⁊ doꝛsū ⁊ vētrē ⁊ comedat capares cū melle sumat' i potu hāc medicinā ſm q̄ narrauim⁹ septē dieb⁹ ⁊ renouet' decoctio eius oī die. Et nō sufficit in curatiōe istoꝝ q̄ nō sūt ꝑfirmati euacuatio vna imo fortasse ē necessaria euacuatio i mēse bis aut in oī mēse sel' ſm q̄ tēpatiōnē facit eē necessari uꝫ ⁊ illō cū medicis tēpatis ⁊ q̄nq̄ꝫ soluit' oī die cū facilitate ascellatiōe vna aut duab⁹ ascellatiōibus cū eo qō soluit illud de potionib⁹ iuuatis ex medicis ꝓdictis q̄draginta dieb⁹. fortes vo valde sicut belleboꝛus ⁊ ei similia ⁊ q̄ sūt m'lti pōderis sufficiūt i āno sel' i vel semel i antūno aut plus hoc. Et oꝛ vt vēiat sup cerebra eorū cū mūdificatiōe cū eis q̄ sīc gargarismata ꝓdicta i. c. egritudinū capitis ⁊ cū caputpurgijs notis. Descriptio caputpurgij. ℞. macropipis ⁊ chelidonie ⁊ capsie ⁊ nasturij ⁊ būrūgi oiuꝫ añ. ʒ. i. nucis muschate pl'egij ābo rū añ. ʒ. s. succi agnicasti cotilas. iij. olei sisamini cotilas iiij. misceant' ⁊ decoquāt' dōec ꝓsumat' aq̄ deide colet ⁊ fuet i vitriata ⁊ fiat caputpurgiū i narib⁹ q̄stū capiunt. deide seq̄t q̄ñ illō m'ltiplicat' tū caputpurgijs hūectātib⁹ ꝓdictis. Et oꝛ vt ꝓhibeant' ab oī qō exiccat ⁊ resoluit hūitatē inatā. Et sup eos iter dicant' labor ⁊ angustia ⁊ vt pmutent' de aere ad aerē q ꝑi⁹ est ei. Et dent' ei i potu post mūdificationē olea sicut oleū de amigdal' cū eis q̄ sūt sicut exꝑssū vue ⁊ illud qñ euacuati sūt m'lotiēs. Et oꝛ vt exercitent' oī mane post expulsionē supfluitatū ab intestis ⁊ p̄cipiāt' eleuare vocē altā ⁊ saliāt ⁊ luctēt' deiñ fricent': qū ergo sudauerint tūc sumāt potū ⁊ post illud iungant' oleis tēpatis i calido ⁊ frigido hūectantib⁹ ſm plm ꝓfortātib⁹ i ꝑmis. ipi eni idiget in ꝑmis ꝓfortātib⁹ sicut myrobalani iterū ⁊ galle cū aceto. Et q̄nq̄ꝫ admistrat sup eos iunctio ex oleo cū lacte mulieris ⁊ silr oꝛ vt fiat eis caputpurgiū cū eo qñ m'ltiplicat' siccitas ⁊ qñ cōmouet' i eis nausea caueat' ⁊ meli⁹ qdē est vt balueent deide iungant' ⁊ qñ balneati sūt tūc eoꝝ iunctiōes sunt

sicut oleum myrtinum & masticinum & oleum de sumitatib⁹ vitium & darsisaban & oleum de costo sup extremitates: deinde ille q̄ ò eis ē medicat⁹ qescat media hora & p̄petur vomitui cum pēna deide sumat in potu aliqd de apsinthio.

Et fortasse est necessariū iungere eos i balneo cū subtiliatiuis resoluētib⁹ i qb⁹ cadunt nitrū & sulfur & bacce lauri & glutinū carpētarior imo sinapis & origanū & piper & macropiper & piretrū & staphisagria & sinapis & aloes & calamētū & emplare eos sup iūcturas eor imo fortasse ē nccm qò ē sic euforbiū & illud qñ p̄cipit eis vt balneent pp resolutionē supfluitatū eorū & pp sudorē ipor.

Iunctio.n. cor ē canò i curatōe ipor. Et qñqz iungunt fricādo cum tyriaca & scellite & allesangie. Et fortasse ē nccm iungere cum huiusmōi i sole calido. Et melior ablutionum eor i balneo è aq̄ i q̄ decoqtur fenugrecum cum sapōe bono. Et os vt alienet leprosus a coitu penit⁹

Res vo q̄ i potu tribuunt multe sūt nā de melioribus medicis ē tyriaca maior facta cum carnib⁹ vipe & tyriaca diatesserō & alasmenā & diasulfur & qñz fit caputpurgium cum istis ēt. Et vt i potu sumāt de trociscis tyri ēt solis aur. i. i uncia vini grossi aut passi & trociscis squille iter. Et scias q caro vipere & illud i q̄ ē vt⁹ carnis ei⁹ est ò nobilib⁹ medicis ei. Et nō os vt sit vipa de luto aut littoralis aut ò locis hūidis qm̄ i ea sm plurimum ē pax iuuamēti. Et de eis q̄ plurie ē malitie ē illa q̄ sitiz facit cū q̄ ē pditio imo eligat mōtana p̄cipue alba. Et abscidantur capita ear & caude vice vna subito & tūc si multiplicat cursus sanguis & remanēt viue & agitant agitatione pluria tpe lōgo tūc iste sūt bone & si nō dimittant. Et q̄ ex eis sūt p̄ueniētes st ille ex qb⁹ plurim⁹ currit sanguis & q̄ sunt plurie agitatiōis & p⁹ decolatōem mūdificent & ò coqztur sic dicem⁹ tibi & comedat ex eis & iure ipar. Et ex potatiōe qdē vini in q̄ morit vipa aut viuit iā sanati st qdā accītalr aut itētiōe interficiēdi ex eo q i potu tribuit vt moriat ille leprosus & qescat aut qescat ab eo aut sit illud obediēdo sōno aut visioni. Et sal vipe iuuatiu⁹ est iter. Elixatō aūt vipe ē vt sumat vipa abscisis extremitatib⁹ mūdificata a viscerib⁹ deide elixet cū porris & anetho & cicere & sale pauco & decoquat cū aq̄ pluria donec dissoluat & sumant ossa ei⁹ tūc ab ea & mūdet caro ipius & det ad comedēdū caro ei⁹ & sorbeat ius ipi⁹ & ponant ossa ei⁹ tūc sup micas panis de silia & fortasse piscit cuz ea aliqd de pullis colūbar donec bona fiat. Et bui⁹ qò regimis iuuamētū fortasse nō apparet in p̄ncipio: deide appet subito & fortasse añcedit sanitatē sepatio rōnis die b⁹ aliq̄t. Et signū apitiōis iuuamēti ei⁹ : & applicatio ad horā i q̄ os vt abstineat ab admistratōe ei⁹ ē: vt icipiat leprosus iflari q̄re iflat: deide fortasse pmiscet rō eius postea excoriat: deide sanat. Qū ergo nō patit scotomiam neqz iflat tūc iteret sr eū regimē vice alia. Et ò illis q̄ narrata sē ad illud est vt sumat spēs niger excoriat⁹ & sepeliat donec i eo fiat vmes & extrahat cū vmib⁹ suis & exicceat & det in potu illi sup quē supfluit lepra ex eo trib⁹ dieb⁹ oi die pōdus. z. i cū sirupo de melle. Et inūctio iter cū eo i q̄ est vt⁹ vipere ē iuuamētū ei sic oleū i q̄ ò coqtur. Et sic hoc medicamē sumat niger excoriatus & ponat i ola & fundant sup ipm de aceto forti. ʒ. viij. & de aq̄. ʒ. i. & de capsia būida & radice dracōtee ò vno q̄q. ʒ ij. decoq̄tur totū sup ignē leue donec dissoluat spēs & colet aq̄ a spēte & fricet cū ea p⁹ abrasionē barbe & capis: fiat illud trib⁹ dieb⁹. Et eis qdē accit ex admistratōe medicinar vipaliū excoriatio cutis corrupte: & pmutatio carnis & cutis sane q̄zuis iunctio leprosi cū būectatiuis tpatis in caliditate est ex illis q̄ p̄fert i qbusdā hor: quum vehemētior sit siccitas. Et sili facere caputpurgiū cū eo qò est sic oleū viol. & sit i eo pax olei de keiri. Et ite

ruz sicut adipes rapaciū & boū & volatiliū: & sic cū oleo ò costo aut darsisabā: & oleū ò lilio fuat extremitates: & illud post mūdificationē & ante mūdificationē nō inungat oior: qm̄ oppilat por. Et de eis q̄ bibunt & cōferūt eis ē almuri gilin & medicamē asclidēi. Et lac ē ò p̄uenientiorib⁹ qb⁹ curat & p̄pe apud p̄strictionē anbelit⁹ & difficultatē ei⁹ & raucedinē vocis ei⁹ & i tpib⁹ q̄ sunt iter eūones. Et os vt bibat i dispōne q̄ mulgeat lac: & lac bouinū ē ò reb⁹ magis p̄ueniētib⁹ ei: & os vt bibat ò eo q̄ztitas q̄ digerat: & si sint p̄tēti eo solo si possibile ē erit iuuatiū valde. Et si fuerit necessariū nō addat sup ipm aliqd si possibile ē p̄ter panē mūdū & alesfidabegi cū carnib⁹ arietū & q̄ illis sunt silia ò eis q̄ dicem⁹. Et qñ anbelitus redit ad rectitudinē tunc melius ē vt dimittat lac & cōuertatur sup res acuti sapor vt vomat cū eis nō pp aliò nisi illud: & eūetur cū eo qò dixim⁹: deide si necesse fuerit redire ad lac fiat vsqz ad terminū p̄dictū. et os vt sit hoc regimē i āno multotiēs. In phlomia vo eor q̄ cōfirmati sunt nō os vt sit occupatio neqz i solone vētris eorū cū medicia forti qm̄ sr fluitates i eis mouētur & nō sepant: imo fiat alleuiatio in declinādo mās eor ad itestina & admīstretur defor qò carmiet & resoluat. Et de potib⁹ p̄ueniētib⁹ eis ē vt sumatur acori. ʒ. i. ʒ. & nitri tm̄ dē & succi caulis agrestis vsqz ad. ʒ. iij. misceatur totū & bibatur mane & vespe. Et vt sumat eis ò limatura ebor pōdus. x. sacraiati & det eis i potu i trib⁹. ʒ. vini & butyri: aut sumatur althit cū melle q̄ztitate nucis: aut sumatur ò sqlla q̄ztitas. x. sacraiati cū sirupo sqlle ispissato sic loboc. Aut sumatur cymini. ʒ. ʒ. & mellis q̄ztitas q̄ ispissetur sic loboc. & succ⁹ calamēti ē eis valde bon⁹ ex tribus obolis vsqz ad. vj. Et os vt vtantur piscibus salitis in quibusdam horis sicut vtuntur medicia & alienentur ab acutis nisi p̄pter vomitum & nisi secūdum semitam albecikir in eo in quo sumūtur. Et qñqz medicātur cum cauterio disptito super mēbra eorum sicut sinciput & sumitas capis & super radicē epiglotis & duo tpa & collum & iuncturas manuū & pedum. Et dixerunt qdam os vt cauterizentur in p̄ncipio timoris lepre cum cauterio in anteriore capite vt conferat caluarie & alio inferiore illo & apud locum in quo capilli tundētur & sup supcilia vnum: deinde in dextra capitis: & aliud in sinistra & vnū posterius super nuchā & duo apud duas p̄missuras corticales & vnū super splenē & sint cocte ille cum cauteriis leuib⁹ minutis. Et qñ cauterizatur super caput os vt peruenīat vsqz ad os donec excorieī os saltem vicibus pluribus postqz conseruatur applicatio illius ad cerebrum secundū sumam corrūpētē p̄plonez ei⁹. Nam stolidi qñqz iterficiunt cum boc qum non alleuiātur man⁹ ipsor.

Modus medicinar cōferētium cōpositar.

Eqb⁹ sunt albedarūgi & albes qò stat i loco cā
d nis vipe i hac egritudie. Et ò illis ē medicamen
alsulēdati vez bedarūgi bñt ò scriptionē magz
quā dixerūt idi & expti fuerūt ipm. Et ò ei⁹ modo est vt sumātur myrabol. nigrar & sceitaragi indi ambor. ʒ. x. macro pipis. ʒ. ʒ. been albi. ʒ. ij. ʒ. terātur & liniantur cū butyro vaccino & cōficiātur cū melle & sit potio eius ab vno aur vsqz ad. ij. ʒ. post mūdificatōem corporis.

Si aūt sumatur cū eo cum eqli mēsura sui dediamus cho nō timebitur ei⁹ malitia qm̄ ipm ē ei⁹ bezabar.

Modus p̄fectiōis noiate bederauilia maioris.

Tē almebarā p̄ferēs lepre & baras & morphee
e & ipetigini & aq̄ citrie & p̄rurītui & scabiei ātiq̄ & p̄firmat rōnē & ò̄struit obliuionē & ē bonū conseruatiōi p̄ferēs sincopi. Et hoc medicamē fecerūt sapiētes indi regib⁹ suis. ℞. myrobal. bellīricorum & embli-

eoꝛuꝫ ⁊ capſie oliuꝫ añ.ʒ.xiiij.nucis muſchate ⁊ coꝛticũ turis ⁊ meu ⁊ fu ⁊ piper ⁊ macro piperis ⁊ fel gamõati ⁊ narckeiſar ⁊ neremiſchk ⁊ cõdiſi ⁊ ſucci ſglle ⁊ folij in di oĩum añ.auꝛ.viij.⁊ albes narij boni auꝛ.iiij.teraꝫ medicie ⁊ cribellentꝫ ⁊ teraꝫ albes ſolũ. Et q terit ipm oppilat naſum ſuũ ⁊ nares ſuas ⁊ inungat eas añ illud cũ butyro vaccio ⁊ veniat ei⁹ trituratio ſup medicias ⁊ ſumanꝫ de penidijs alaramu ⁊ alſabã emie.ij.⁊ media de baldac terantꝫ ⁊ piſciantꝫ in olã nouã ⁊ piſciaꝫ ꝺſup ꝺ aq̃ cũ mẽſura q̃ ſoluantꝫ ⁊ qñ liq̃ſiunt remoueantꝫ ab igne ⁊ puluerizẽtur deſup medicie ⁊ ꝓficiantꝫ cũ eis bene: deide ſiant ex eis forme ſimiles auellanis q̃rũ vnaq̃qꝫ ſit vni⁹ auꝛ ⁊ deꝫ i potu oi die vna i ieiũo cũ aq̃ tepida aut vino.

Modus cõfectiõis alſulendati.

Teſt medicamẽ indũ magnũ i via albe de raui
e lui ⁊ ipm ꝓfert itẽꝫ ad caſuꝫ palpebꝛaꝫ ⁊ albedinẽ capilloꝫ ⁊ aſma ⁊ tremoꝛẽ coꝛdis ⁊ teporem appetit⁹ ⁊ fluxũ vẽtris ſupfluũ ⁊ hydropiſim ⁊ ictericiã ⁊ paucitatẽ ſeis ⁊ fiſtulas ⁊ canitiẽ ſenũ ⁊ ꝓferꝫ pꝛuritui ⁊ vlceriꝫ.℞.alſulẽdati mũdate ablute ducẽtos ſexagita auꝛ. Et alſulẽdati qdẽ eſt vrina hircoꝫ mõtanoꝫ. Et illud ẽ qm̃ ipi migunt dieb⁹ eſtuationis ſue ſup lapides i mõte q noſaꝫ alſuledati ⁊ denigrantꝫ lapides ⁊ ſit ſic pix pinguis ſubtilis ⁊ myrobal. beliriꝯoꝫ ⁊ ẽbliꝯoꝫ ⁊ pipiſ ⁊ macropipis ⁊ lauri ⁊ nucis muſchate ⁊ cinami ⁊ macis ⁊ xiloaloes ⁊ darkele ⁊ ſpodij ⁊ attemet ⁊ burũgi ⁊ merenis oĩum añ.auꝛ.iiij.bdelij.cc.⁊ ſexagita auꝛ.⁊ zuccari tabarzet.c.xxxiiij.auꝛ.⁊ auri rubei ⁊ argẽti meri ⁊ eris rubei ⁊ ferri ⁊ allobonoc ⁊ alfelud oiuꝫ añ.auꝛ.c. ꝓburantꝫ mineralia ⁊ terantꝫ ⁊ tricocinentꝫ cum medicis ⁊ miſceantꝫ oĩa cũ melle ⁊ butyro ⁊ reponãtur i vitreata viridi cuius doſis ſit duoꝫ aureoꝫ cum lacte capꝛno aut aq̃ tepida ⁊ addaꝫ i eo de melle diſpũato auꝛ xxxvij.⁊ butyri aure.xxxiiij.qm̃ ei⁹ decoctio erit bona verũtñ creſcit ⁊ puenitad finẽ in xxj.die.

Modus aduſtionis alfelud.

Aleando fiunt lamine de ferro deide decoq̃tur
m myrobalani beliriei ⁊ emblici ⁊ coleꝫ aq̃ eoꝫ ⁊ ponãtur i vas triſ ⁊ accẽdaꝫ ſub eo ignis leuis ⁊ caleſiat alfelud donec rubeat ⁊ ignitũ ſubmergaꝫ in illa aq̃ deide redeat ad ignẽ ⁊ rubeat: qum ergo rubuerit ſubmergaꝫ itẽꝫ in illa aq̃ ⁊ fiat illud vigiti vna vice ⁊ ꝺ in de coleꝫ aq̃ illa ⁊ ſumaꝫ ſex i q̃ reſidet aliqd de felud deide reducaꝫ vas ſup ignẽ ⁊ ponaꝫ i eo vria vacce ⁊ igniaꝫ ferrũ ⁊ ſubmergaꝫ in ea itẽꝫ vigiti vna vice ⁊ ſumaꝫ iterũ ſex ei⁹ donec remaneat de fece ei⁹ aurei.viij.⁊ ſimiliter fiat de ere donec ꝓpleãtur ex eo itẽꝫ.viij.aurei. Argẽtũ ꝺo limeꝫ cũ lima donec fiat ſic terra deide ꝺcoq̃tur cũ aq̃ ſal i coebliario ferreo ꝺõec aduraꝫ bene ſi aũt ñ aduriꝫ piſciaꝫ i cochliariũ parũ ſulfuꝛi citrini qm̃ cõburetur ⁊ ſumaꝫ de eo.viij.aurei ⁊ totũ illud fit tritũ ⁊ cribellatũ Auri ꝺo ꝓbuſtio eſt ita oꝛ vt aurũ limeꝫ donec fiat ſimile terre ⁊ ſit cũ eo aure⁹ vn⁹ ex amioch ⁊ remaneat cũ auro donec liq̃ſcãt vtraq̃ ſimul deide dimittaꝫ p boꝛã vnã deide limeꝫ iterũ ⁊ addaꝫ ſup ipꝫ aure⁹ vn⁹ ex alamioch ⁊ limeꝫ iterũ cũ lima deide frigaꝫ in cochliario ⁊ fundaꝫ ſup ipm aq̃ ſalis ⁊ ferueat donec cõſumaꝫ aq̃ ⁊ remaneat aurũ alamioch deide teraꝫ i mõtario bene donec fiat ſic puluis ⁊ miſceaꝫ cũ medicis. Mũdificatio aũt alſuledati eſt ſm hunc modũ ſumaꝫ de aq̃ albalce ⁊ vrina vacce ⁊ piſciantꝫ ambe ſup alſuledati i vaſe nouo i tanta q̃ꝫtitate q ſubmergantꝫ ipm ⁊ ponaꝫ in ſole calido boꝛa vna deide fricẽꝫ vehemẽter ⁊ coleꝫ aq̃ ab eo i vaſe nouo ⁊ ponaꝫ i ſole trib⁹ dieb⁹ deide coleꝫ ⁊ ſumaꝫ ſex ei⁹ ſpiſſa deide fundantꝫ aq̃ albaſce ⁊ vrina ſup alſuledati ⁊ pulnerizeꝫ ſic puluerizata fuit ꝑus ⁊ fiat illꝺ trib⁹ vicib⁹ dei de ponaꝫ in ſole vigitiuno die donec ĩgroſſeꝫ ⁊ fiat ſimilis melli ⁊ denigreꝫ ſicut pix.

Modus alſuledati minoꝛis.

Tiuuamẽta ei⁹ ſũt ſic̃ iuuamẽta maioꝛis.℞. alſu-
e ledati colate ptẽ vnã ⁊ alcoꝛ ptes q̃ttuoꝛ teraꝫ alcoꝛ ⁊ miſceaꝫ cũ eis q̃ztũ ẽ põdus eoꝝ ꝺ melle ⁊ q̃ztũ ipm eſt de zuccaro ⁊ q̃ztũ eſt medietas mellis ꝺ butyro vaccio ⁊ reponaꝫ i vitreata ⁊ doſ ei⁹ ſit auꝛ vn⁹ cuꝫ lacte vaccio tepido. Modus medicamẽti cõſerẽtis lepꝛe.℞.myrobal.nigroꝝ mũdatoꝝ ⁊ myrobalanoꝛũ citrioꝝ mũdatoꝝ ⁊ zizibeꝛi oĩum añ.ʒ.x.ameos.ʒ.v.alfit bone.ʒ.iij.paſſulaꝝ mũdataꝝ.ʒ.mekule decoq̃tꝫ cũ trib⁹ deguaric aq̃ ⁊ aldeguarich ẽ q̃ttuoꝛ lib. ꝺbaldach donec ꝓſumantꝫ due tertie ⁊ remaneat tertia deide expꝛimaꝫ ⁊ coleꝫ ⁊ piſciaꝫ ſup colatũ de melle qꝺ ſufficit ei ⁊ deꝫ in potu de eo lb.i.⁊ iungaꝫ ſup totũ coꝛp⁹ infirmi butyrũ vaccinũ ⁊ ſedeat i ſole donec ſudet ⁊ p̃cipiaꝫ vt ãbulet p⁹ illud.lxx.paſſib⁹ ⁊ iaceat aliq̃n ſup lat⁹ ſuũ dextrũ ⁊ aliq̃n ſup lat⁹ ſuũ ſiniſtrũ ⁊ ſemel ſup vẽtrẽ ſuũ ⁊ ſemel ſup doꝛſum ſuũ ⁊ cibeꝫ pane ⁊ melle q̃ztitate abbꝛeuiata.vij.dieb⁹ ita vt liniantꝫ ei medicine oi die.

Modus epithimatis lepꝛe.

Umaꝫ ſerpẽs niger excoꝛiaꝫ ⁊ decoleꝫ ⁊ ponatur in vas ⁊ fundaꝫ ſup ipm de aceto fortiſ.ʒ.viij
s ⁊ aq̃.ʒ.i.⁊ alſceitaragi hũidi ⁊ radicũ dracontee ãboꝝ añ.ʒ.xij.decoq̃tꝫ ſup ignẽ leuẽ donec decoq̃tꝫ ſpẽs deide coleꝫ cũ pãno ⁊ ſepentꝫ oſſa a carne deinde ponaꝫ ſex i vaſe vitreo. Cũ ergo volueris curationẽ p̃cipe ei vt radat pilos ſupcilioꝝ ⁊ caꝑ ⁊ lini deſup ex illo trib⁹ dieb⁹. Modus epithiatis alteriꝰ.℞.ſtaphiſagrie ⁊ myroba l.nigroꝝ mũdatoꝝ ⁊ ẽbliꝯoꝛũ oĩum añ. ꝑtem vnã frigãtur cũ oleo antiq̃ ⁊ liniaꝫ cũ eo lat⁹ vl loc⁹ poſt q̃ꝫ abluiꝫ cũ decoctiõe ſenticis curionuꝫ ⁊ balauſtie. Et iterũ cõburãtur myrobalani ⁊ galle ⁊ liniãtur deſup cũ aceto. Cibi aũt eorũ ſt oĩa q̃ ſunt velocis digõnis boni chimi ſic̃ carnes volatiliũ notoꝛũ.ſ.earũ iſſidabegi ⁊ piſces hũidi leuis carnis cũ ſpẽb⁹ q̃ ſt neceſſarie. Et meliõ cib⁹ eoꝛũ ẽ panis de ſilia mũdus ⁊ paniſ cãdarulij ⁊ ſoꝛ bittões facte ex eis ⁊ olera hũida ⁊ ẽ neceſſariũ vt pmiſceãtur cũ eis q̃ ſt ſic̃ ſicla ⁊ rhaphan⁹ ⁊ porꝛi. Et nõ oꝛ vt negligaꝫ admiſtrare iciſiua ⁊ ꝓpe ãte mũdificatõem ſic̃ capparꝭ ⁊ fen clꝫ ⁊ porꝛi: iſta.n. mũdificãt eoꝛũ cibos a ſupfluitatib⁹ ⁊ ꝑparãt ſupfluitates expulſiõi. Cũ ergo admiſtraueꝝ medicias laudabiles tũc admiſtra ẽt hoc regimẽ. Et piſces ſaliti i hoc cap. ſi valde boni eis ⁊ noſ ꝓmptioꝛes ſum⁹ ſup iſta qũ volum⁹ vt faciam⁹ eos vomere aut vẽtrẽ eoꝛũ ſoluere. Et caulis ꝓfert eis cũ ꝓpeta te ſua. Et panis cũ lacte ⁊ melle ⁊ ſic⁹ ⁊ vua ⁊ paſſule ⁊ amigdale torꝛefacte ⁊ cartami ⁊ pinee ⁊ q̃ fiũt ex iſtiſ cõferũt eis. Et oꝛ vt comedet i die bis ſm mẽſurã digõnis Nã ſeꝫ comedeꝫ nocꝫ eis ⁊ nõ bibat vinuꝫ quꝫ excitaꝫ egritudo niſi paruꝫ. Et qum ges ẽ egritudis bibat de ſubtili qꝺ nõ ẽ ãtiquꝫ q̃ztate tpata ꝓſueta. Et qñ cadũt pili ſupcilioꝝ ex ſupcilijs ⁊ ſimiliũ tunc fiat curatio cũ cura alopicie ⁊ reliq̃ũ q̃ dicem⁹ in libꝛo decoꝛatiõis.

Modus epithimatis alteriꝰ.

Uaꝫ ſtaphiſagrie ⁊ myroba l.nigroꝝuꝫ mũda
s toꝛuꝫ ⁊ emblicoꝛuꝫ oĩum añ.ps.i.⁊ frigãt cum oleo omphacio ⁊ liniaꝫ cuꝫ eo loc⁹ poſtq̃ꝫ abluꝫ tus ẽ cuꝫ ꝺcoctiõe ſenticuꝫ ⁊ balauſtie.

Modus alius. Comburantur myrobalani ⁊ galle ⁊ liniantur cum aceto deſup.

Fen q̃rta de ſolone cõtinuitatis ⁊ ẽ ꝑter id qꝺ pendet cum fractura ⁊ algebꝛa. Et ẽ q̃ttuoꝛ tractatus.

Tractat⁹ ꝑim⁹ de vulneribus in mẽbꝛis.

Sermo vlis de ſolutiõe ꝯtinuitatis. L.i.

Jam ostendimus in libro primo spes solonis ꝓtinuitatis ex modos q necessarij fuerũt i loco sibi illi. Et volum⁹ nũc inuere sũmas de spẽb⁹ eaꝝ ꝙs oz nobis esse notas añ illud qđ volum⁹ declarare. Dico ergo ꝙ nos conamur i qbusdã mẽbris ꝗruz cõtinuitas est soluta vt redeat eoꝝ ꝓtinuitas sic fuit ⁊ illud sic in carne. Et conamur i qbusdã eoꝝ vt remaneat ꝓtact⁹ eoruz cũ ꝓseruatiõe lz nõ redeat ipoꝝ cõtinuitas ⁊ illud in ossib⁹ nisi in ossib⁹ pueroꝝ ⁊ infantiũ. Jn eis.n.qñqz spaꝯ redit⁹ ille. De neruis vo ⁊ venis dixerũt qdã medicoꝝ ꝙ nõ redeũt ꝓtinuitati imo fortasse remanet in eis cõtact⁹ cõglutinatiõis cõseruatiõe currẽte sup eos ⁊ cõiũgit eos. Et dixerũt qdã ꝙ illud nõ ꝓuenit nisi in arterijs sol. Gal. vo iã ꝺdixit eis istud ⁊ dixit imo qñqz icarnant arterie per testimoniũ experiẽtie ⁊ cũ cõcessiõe rõcinatõnis. Testimonio vo qm̃ nos iã vidim⁹ arteriã q ẽ sub basilica ⁊ caꝑ arterie tpis ⁊ crur⁹ icarnari. Et ꝓcessiõe q ẽ ex rõcinatiõe qm̃ os est extremitas i duritie ⁊ non icarnaꝯ nisi paꝝ in ifantib⁹. Et caro q̃ est extremitas i lenitate icarnaꝯ sed vene ⁊ arterie sũt medie iter ossa ⁊ carnez. Quare oz vt sit eaꝝ dispõ iter carnẽ ⁊ ossa ergo sunt minus recipiẽtes icarnationẽ q̃z caro ⁊ facili⁹ suscipiẽtef eã q̃z ossa ⁊ icarnant qñ sectio ẽ mima ⁊ pua ⁊ corp⁹ ẽ bũi dũ ⁊ lene. Et nõ icarnaꝯ i diũsificato ab eo. Et h ẽ mod⁹ disputatiõis rhetoric⁹ vel theoric⁹ ⁊ illud in quo ꝓfidit est experimentum.

Sũma de vulneríb⁹ in mẽbris. L.ij

Embza in qb⁹ qũ cadit vuln⁹ magnificaꝯ ei⁹ no
m cumẽtũ ⁊ iterficit ẽm plm ⁊ fortasse non iterficit nisi raro sunt sic vesica ⁊ cerebrũ ⁊ renes ⁊ itestina minuta ⁊ epar q̃zuis sit possibile vt saluet sup ea quz ẽ leue. Jn corde aũt nõ sperat salus qũ i eo accit vulnus. Et pꝛ̃z ille cui accit vuln⁹ i vẽtre suo qũ accit ei nausea aut singult⁹ aut solo vẽtris morit. Et qñ vuln⁹ est i loco i q̃ oz vt vehemẽs fiat dolor ⁊ apa sic sũt capita lacert⁹ ⁊ posteriora eoꝝ ⁊ ꝑe illoꝝ q sunt neruosi ⁊ ñ accit apa sigt illud nocumẽtũ itrinsecuz ad qđ ꝓuertunt mãe ⁊ nõ ꝓueniunt ad vuln⁹. Et oz vt tu obserues illud qđ dicem⁹ in caplo vlceꝝ de iudicijs i qb⁹ coicãt vlcera ⁊ vulnera ⁊ postposuim⁹ ea vsq illic attẽdẽtes ad illud qđ est conueniens.

Sermo vtis de cura vulneꝝ. L.iij.

Vlnus carnosum non eũaꝯ qn aut sit sectio plan
u recta aut sectio rotũda aut hñs latera aut sectio cũ diminutiõe aliq̃ztule carnis ⁊ qñqz est ꝓfundũ penetrãs ⁊ qñqz ẽ discooptũ ⁊ vnicuiqz eoꝝ ẽ regimẽ ⁊ coicãt oia i retẽtiõe sanguis currẽtis ⁊ iã posuim⁹ ad illud caplm. Et fortasse cursus sanguis q̃ztitate tpata ꝓfert vulneríb⁹ ⁊ phibet apa ⁊ oppilationẽ ⁊ febrẽ. Nã de meliorib⁹ cũ qb⁹ intendim⁹ i vulneríb⁹ ẽ vt ꝓhibeam⁹ eoꝝ apatõem qm̃ qñ nõ accit apa polẽ est vt ei⁹ fiat curatio. veꝝ qũ illic ẽ apa aut attritio aut cõtusio aggregaꝯ in vacuitate ei⁹ cũ vulnere sanguis q vult fieri apa aut pus ⁊ nõ ẽ possibilis curatio vulner⁹ ⁊ dũ nõ ꝑparaꝯ illud tũc cureꝯ apa. Et si retinet i ꝓtitiõe sanguis tũc nõ fit securitas q ipi⁹ resolo festinet si fuerit ei q̃ztitas de q̃ sit curãdũ ⁊ tẽtio ⁊ illud cũ cõuersiõe ei⁹ i pus ⁊ resolone ipi⁹ ⁊ illꝺ fit cũ oi calido leui de illis q̃ tu scis. Et pp hoc oz vt adiuueꝯ cursus sãguis qñ abbreuiaꝯ. Qũ ergo sectio ẽ plana recta ꝺ q̃ nihil cecidit sufficit in regie ei⁹ stricta ⁊ ligata ⁊ phibitio sãguitatis ⁊ aq̃sitatis ab ea ⁊ phibeꝛ q aliq̃ reꝝ coopiat eã neqz pil⁹ neqz aliꝺ post q̃z tu ꝓseruaueꝯ ꝓpone mẽbri ⁊ sollicit⁹ fuer⁹ i hoc ne attrabaꝯ ad mẽbꝝ nisi sãguis nãlis. Et si fuerit ita magꝝ vt ne cõcurrãt extremitates ei⁹ qm̃ sunt rotũde longate aut diũse figure aut iã destructa ẽ ex ea caro pauca nõ plurima tũc ei⁹ cura ẽ futura ⁊ phibitio aggregatõis huitatis i ea cũ administratiõe exicatiuꝝ repcussiuoꝝ ⁊ administratiõe subtiliatiũ q̃ dicem⁹. Et si fuerit pfũda tũc strictura ẽt facit eã adherere multotiẽs ⁊ ñ ẽ necesse detegeꝛ eã si ẽ polẽ illud ⁊ illud ẽ qñ nõ ꝓfert strictura cũ ligata firmaꝯ eã ⁊ fortasse necessariũ ẽ detegeꝛ eã sic oñdã ⁊ ꝑpe vbi ñ cadit strictura bona sup radicẽ ꝓfundi q̃re effundũt ad ipm mãe pp debilitatẽ ei⁹ ⁊ dolorẽ q necessari⁹ ẽ ⁊ pp dispones q̃s dicã i capi. vlceꝝ. Et si ẽ necessariũ vt detegaꝯ nõ erit excusatio qn ponaꝯ cottuz ⁊ qꝺ currit cursu ei⁹ sup ei⁹ orificiũ exiecãs ipz ꝑpe vbi strictura nõ cadit sup radicẽ sic dixim⁹ aut ẽ ei⁹ ꝑpatio talis ꝙ nõ ẽ possibile mãm malã effundi ab ea aut ẽ i ea os aut iã cõcauata ẽ ⁊ facta est fistula ⁊ sit i ea huitas mala valde ⁊ ẽ tũc i iudicio vlceꝝ nõ vulneꝝ. Et dixit sapiẽs ꝙ vuln⁹ nõ indiget nisi ligatura aggregate labia qñ q̃rit adherẽtia ⁊ incarnatio. veꝝ si fuerit necessariũ vt nascaꝯ i ea caro tunc nõ ẽ i eo necessariũ illud lz ẽ necessaria aliqñ ligatura cũ q̃ effundaꝯ sordities ex orificio ei⁹ ⁊ aliqñ ligatura fit tali mẽsura q̃ retineat medicamen desup. Jnqt ⁊ sufficit vt sit orificio vulner⁹ loc⁹ ex q̃ effundaꝯ sordities desup vel semp ꝑ nãm aut ita vt cadat pforatio illic aut vt tu figures ipm cũ illa figura. Ego.n.iã sanaui vuln⁹ magnũ cui⁹ ꝓfundũ erat vbi ẽ genu ⁊ ipi⁹ orificiũ i coxa ꝑter ꝙ feceri ei orificiũ aliud iferi⁹ apud genu. Sz ꝑparaui coxam tali ꝑparatiõe ꝙ ꝓfundũ fuit supius ⁊ orificiũ iferius q̃re sanatũ est absq̃z pforatiõe in iferiori parte. Et similiter qñqz suspẽdunt brachiũ ⁊ palma ⁊ alia taliter ꝙ orificiũ semp ẽ inferi⁹ h est ergo ẽmo eius. Et dico ꝙ fortasse tibi cadet vuln⁹ vbi tibi erit necessariũ incidere cõplete ⁊ secare mẽbrũ. Qum aũt ex vulnere abscidit̃ur caro pluria tũc necessaria sunt ea q̃ carnẽ nasci facit̃ ⁊ nõ sufficit illud qđ exiccat ⁊ phibet ⁊ fortasse nocet exiccatiuũ ⁊ phibitiuuz ex pte ꝙ repellit mãm ex q̃ nascit. Et qñqz est ꝓfunditas ⁊ diminutio ossiũ taliter ꝙ nõ est possibile vt nascaꝯ ꝓplete q̃re remanet ꝓfundũ sic qñqz accit vt nascaꝯ plus q̃z sit necesse q̃re ẽ caro addita ⁊ oz vt cibeꝯ eger q vult vt nascaꝯ caro in vulnere suo cibo laudabili boni chimi. Et qñqz ẽ illud qđ facit nasci ita ꝙ possibile ẽ ei vt faciat nasci carnẽ: cuꝛe vo nõ facit nasci qum iã abscisa est totaliter imo nõ facit nasci loco ei⁹ nisi carnẽ durã supza quã nõ nascit pilus. venarũ aũt rami multotiẽs eminẽt ⁊ nascunt sicut caro. Et ꝺ vulneríb⁹ sunt q̃dã hñtia timorez sic vulnera cadẽtia in neruis ⁊ extremitatib⁹ lacertoꝝ ⁊ dicã ea in caplo dispõnuz neruoꝝ ⁊ multotiẽs sequnt ea accñtia mala sic illꝺ qđ sequit vuln⁹ extremitatis lacertoꝝ de alteratiõe coloris ⁊ casu pulsus post spissitudinẽ ⁊ paruitatẽ ⁊ pducit ad sincopi ⁊ casum vtutis ⁊ qñqz seqtur ea spasm⁹. Et simr illa q̃ cadunt ante genu apud rotulã qm̃ sequũtur ea accñtia mala ⁊ sunt pimẽtia a qb⁹ paꝝ liberãtur. Et qñ accit spasm⁹ ex huiusmõi vulneríb⁹ lacertosis ⁊ non recipit curatõem tunc curatio ẽ icidere lacertũ in latitudine ⁊ est volũtas vt destruaꝯ operatio lacerti. Veꝝ illꝺ ẽ de illis q̃ oz vt postponant q̃ztũ est possibile ⁊ curetur spasm⁹ ⁊ pmixtio rõnis cũ re alia ꝑter eã. Et sicut vuln⁹ geniculi ⁊ fortasse.n. necesse est vt ponaꝯ cũ sectione dura ⁊ vt sit festinatio in apatib⁹ ei⁹ ⁊ vlceríb⁹ ipsi⁹ ⁊ vulneríb⁹ cum phlebothomia ⁊ solutiõe vẽtris ⁊ phibitiõe i carnatiõis donec mũdificent mũdificatiõe vltima dein de incarnentur.

De cognitiõe ei⁹ qđ facit nasci ⁊ qđ incarnat ⁊ qđ sigillat ⁊ qđ corrodit ex medicinis. L.iiij.

Medicamen faciens nasci carnē est illud qō coagulat sanguinē sanuz in carnē q si fuerit exiccatio ei vehemēs, phibet sanguinē veniētē q̄re non habebit mām̄ caro. Et si ē ei absterſio vehemēs remouet eū t facit euz currere: q̄re cōsumit mām̄ iuentā carni ergo oz vt nō sit ei pluria exiccatio imo vsqz ad ēminuz neqz absterſio fortis valde imo absterſio pauca in tāta q̄ztitate vt abstergat sordiciē absqz mordicatiōe t nō indiget stipticitate de q̄ est curādū. Et oz iteruz vt sit in caliditate t frītate sua in cōdīne si fuerit sepata cuz ꝯrio fm q̄ztitatē sepatiōis t si nō fuerit sepata sepatiōe de q̄ cureť tunc assimileť calido valde caliduz valde in frō valde fruz valō. Et obseruet itez impſſio medicie i loco vt opponať ei si supfluit i malitia ꝓplonis. Medicie aūt incarnatiue sūt ille q̄ aggregāt iter duo elōgata t nō oz vt opentur nisi i superficieb⁹ amborum faciētes adherere iter ea vtraqz cū roze q est i subā ābozz t si fuerit sanguis pur⁹ tūc ē illud qō exiccat sanguinē plm sufficiēs cū eo i adherētia cū exiccatōe vehemēti veloci añq̄z fiat pus t nō firmať ei illud nisi fuerit cū illo supfluitas vtutis inexiccādo vez oz ne sit absterges qm̄ absterſio ē ꝯria itētiōi q̄ ē in eo qm̄ itētio i eo est ponere illud qō colligit ō sanguie nutrimētū t adherētiā, t abstergēs abstergit illū sanguinē q̄re disptiť ergo ꝓsumit mām̄ q̄ expectať cōglutiatio t nō idiget diminutiōe i exiccatiōe sic̄ idiget ea illō qō facit nasci qm̄ faciēs nasci idiget vt currat ad ipz mā. Et illi⁹ materiei cursum, phibet exiccatio t incarnatiuū nō idiget imo idiget incarnatiuū exiccatiōe fortioze t pauca stipticitate. Cōsolidatiuū vo sigillatiuū vehemēti⁹ indiget stipticitate q̄z illa cuo qm̄ ē ei necessariū vt recupet qō est p mām̄ vehemētioz exiccatiōis. s. cutē t qm̄ idiget vt exiccet humiditatē extraneā t radicalē vehemēte. Et illud qō ē añ ipm eget vt exiccet hūiditatē extraneam exiccatiōe pluria t radicalē cū mēſura q̄ cōglutineť t īgrosseť t nō minuať ex subā. At corrosiua diminuens carnē oz vt sit vehemētis absterſiōis valde. Et illud qdē qō est rectū i curatiōe vulnez qm̄ pforanť ē vt ñ approximet eis aq̄. Et si fuerit necessariū t nō suffert eger a balneatiōe oz vt ponať sup ea de emplis t de pāno infuſo cum oleo fm modos ligatiōis t nō pmittať a qua puenire ad ipm.

De pforatione vulneris t alioz qum oz vt discooperiatur. C.v.

Dixit Gal. oz vt seces ex loco ei⁹ vehemētioris e
d minētie t vt iclines ipm t nō sit tract⁹ pforatōis nisi ad ptē ex q̄ est pole currere pus ad iferioza. Et vt obseruent i pforatiōe alesuirati t ruge fm moduz quē diximꝰ i capſo vulnez t dubellet nisi i eis q̄ excepimus. In eis vo q̄ sunt sic̄ iguia t subascelle oz vt vadat pforatio cū cute i nā deide ponanť desup exiccatiua absqz mordicatiōe de illis q̄ sunt posita i tabulis medicinaz singulariū. t puluis olibani melioz ē in eis q̄z olibanū qm̄ illud est vehemēti⁹ stipticū. Et rectū qdē ē i curatiōe vulnez qū pforanť ne approxiet eis aq̄. Et si fuerit necessariū t eger nō suffert a balneatiōe tūc oz vt vulnus occulteť sub emplis ꝓueniētib⁹ tectis cū pānis infusis cū oleis fz modū coopture q̄ sepat inter aquā balnei t humiditatē ei⁹ t iter vulnera aut īgenieť in illo aliqō īgeniez possibilitū in ipso.

De regie vulnez hītiū apa t dolores. C.vj.

Decessariū ē in huiusmōi vulneribꝰ alleuiať t crendere q vulnꝰ nō ꝓsolidať oio dū apa nō sedať. Et illud qdē nō ꝓpleť nisi cū eo i q̄ ē exiccatio t infratio i pncipio rei t mollificatio in fo t vt admiſtreť i eo cura apatū oio. Et qō est, ppuz i hoc cuz coitate sui iuuamēti i oi mēbzo a capite vsqz ad pedes est vt sumať gnatū dulce t decoquať cū vino pōtico t ēpleť cuz eo loc⁹. Et oz vt tu obserues illud ad qō quertiť dispō apatis sic̄ si tu admiſtraueris vnguētū nigrū t videri vulneris ruborē vehemētē fieri t vesicari declia ad infrantia t ad vnguētū albū t si videri ipm mollificari aut indurari t tu iā admiſtrasti albū admiſtra nigrū t alia.

Regimē vle in vulnerib⁹ viscez iteri⁹. C.vij.

Ptētio i eo qō existimam⁹ q est fissura aut disi ruptio iteri⁹ est vt i carneť t nō dimittať sanguis cōgelari i iterioribꝰ ita vt phibeať flux⁹ sanguis t medicie cōferētes i vtrisqz itētioib⁹ pmis sr sic̄ vesumē ta qñ decoquñť i aceto aut deť in potu de cētaurea maiore pōdus. z. i. t terre sigillate i hoc ineſt curatio magna.

Illud aūt qō in potu sumiť cā flux⁹ sanguis est sic̄ dauic vnū t. 5. de semine hyusqami al. cū aq̄ mellis t reliq̄ medicie pdicte i, phibitiōe sputi sanguis t flux⁹ sanguis.

De vulnere aūt t fissura apparētib⁹ dixit sapiēs q i dispōne mirac vētris donec egrediant q̄dā itestina oz vt scias qūo applices itestina t itromittant. Qō si egrediať aliqd de zirbo oz vt scias an sit necessariū vt liget cū ligatura firma aut nō t an suať vuln⁹ aut nō t q̄liť sit via i suēdo ipm. Et Gal. qdē dixit anatōiaz almirach. Et diximꝰ nos ipm i anatōia. Et pp illud qō iā diximꝰ in anatōia loc⁹ ilioz ē minor timor qū disrūpiť q̄z loc⁹ aluouratī. Et aluouratī qdē ē mediū corpis vtriusqz lateris mēsura q̄ttuor digitoz ab alborati. i. vmbilico. Ingt qm̄ fissura quz accit i loco alborati egrediūť cū ea itestina plus t redit⁹ eoz i ea ē difficil. Et illud iō qm̄ res q̄ tenet ea nō ē nisi duo lacerti ōscēdētes i lōgitudie corpis q ptēdunť ex pectore vsqz ad os pectis t pp illud qñ disrūpiť vnꝰ hoz duoz lacertoz oz vt egrediať ps itestino rū t augmētať inde disruptio. Et illud iō qm̄ lacertiq̄ sr in vtrisqz illis plus coarctāt ipz: vez ē ei in medio lacertus fortis ptinēs ipm. Si aūt prepeť vt sit disruptio magna egredieť nūeratio itestinoz q̄re erit eoz ītromissio vehemētioz t difficilioz. In vulnerib⁹ aūt puis si nō succurrať cū itromissiōe itestini inflať t īgrossať. Et isto pp illud qō generať in eo ō vētositate q̄re nō ingrediť ex illa disruptione. Et pp illud saluioza vulnera accītia in mirac disrūpētia sūt illa q̄ sunt eq̄lis magnitudis. Ingt t indigēt ista vulnera reb⁹ q̄ttuoz q̄rū ꝑma ē vt reducať intestinū apparēs ad locū q ē ei, ppr⁹: t sa vt suať: t tertia vt ponať sup ea medicamē ꝓueniēs t q̄rta vt sit solliciti⁹do ne, pueniat alicui mēbrū nobiliū pp illud timoz. Pone ergo q sit vuln⁹ tante q̄ztitatis vt nō possim⁹ pp puitatē ei⁹ intromitteť itestinū, pcedēs ab eo. Et tūc qdē ē nobis necessariū vt resoluam⁹ illā vētositatē aut vt dilatem⁹ ipam disruptionē t vt dissoluam⁹ vētositatē ē meli⁹ si pole ē i ea. Et cā qdē in iflatiōe intestini ē frig⁹ aeris pp illud ergo oz vt submergať spōgia in aq̄ calida t ex ꝑmas ipam t vapozes ipm. Et vinū stipticū qñ calefit et ē iuuatiuū in hoc loco t illud qm̄ calefacit plus q̄z sit calefactio aq̄ t pforat itestinū. Qō si hec cura nō resoluit inflatōem intestinoz tūc admiſtreť āplificatio vulneris. Et cōueniēti⁹ instrōz ad hāc sectōez ē instrm qō cognoscit ad pforādas fistulas. Cultelli aūt pforandi acuti ex duab⁹ ptib⁹ facti ad caꝑ caueanť. Et rectior figurarū t ꝑparatio infirmo est vt si fuerit vuln⁹ lesum vadēs ad ptez inferiorez sit figura t ꝑparatio ad supiorē. Et si fuerit vuln⁹ vadens ad supiorem figura t ꝑpatio vadūt ad inferiorez. Sit ergo intentio tua quā intendis i vtrisq̄z reb⁹ simul vt nō cadāt reliq̄ intestina sup intestinū cuius inferi⁹ apparet. Et qum tu poſueris hāc tuā intentionem scias q̄ si fuerit vulnus in parte dextra tūc oportebit vt facias egrum declinare ad ptē sinistram. Et si fuerit in parte sinistra facias eū declina ad dextrā t

sit itētio tua semp vt ponas partē in q̄ ē vuln⁹ altiorē pte altera: hec ē.n. res q̄ ē cois oib⁹ istis vulnerib⁹. ¶ Quz ergo fluant itestia i locis suis q̄ sūt eis ꝓpa postq̄z reducta sunt ad vētrē qū vulnera sūt magna tūc necessari⁹ ē minister edoct⁹. Et illud iō qm̄ oz vt teneat locū illi⁹ vulner totū manu sua defor̄ t colligat ipm t aggeget t detegat ō eo aliqd mistro suēti ipm t redeat ad illud qō iā sutū est de eo etiā t aggreget ipm t colligat paulati donec suat vulnus totū sutura deceti. ¶ Et ego narro tibi illud qō meli⁹ est de assuitiōe vētris: dico ergo qm̄ ppea q res q̄ ē necessaria ē vt ꝓpēdat illud qō ē iter mirac t siphac iā est necessariū tibi vt icipias t itromittas acū i cutē deforis ad iteriorē ptē: cū ergo penetrauerit acus i cutē t i lacertū eūdē sm rectitudinē i lōgitudie vētr̄ toti⁹ dimitte marginē siphac i hoc latere t nō itromittas i ipm acū t fac penetrare acū i māginē aliū deitus ad exteriora deinde fac penetrare eam ab intus ad exteriora i margine alio mirac t qum feceris eam penetrare tunc fac penetrar eā sic in hoc eodē margie mirac aūt defor̄ ad iteriora t dimitte marginē siphac q̄ ē in hoc latere fac ergo penetrar acū i latus aliud de intus ad exteriora t fac eā penetrar cū tua penetratōe in siphac i marginē mirac q̄ ē i pte ei⁹ donec facias eā penetrare totū deide icipe itez ab hoc eodē latere t sue ipm cū margine q̄ ē siphac i latere alio t extrabe acū ex cute quā penetrauit deide reduc acū i illā cutē t sue marginē siphac q̄ ē in latere alio cum hoc margie mirac t extrahe eā ex cute q̄ est i pte ei⁹ t fac illō vna vice p⁹ aliā vsq̄z q̄ suas vuln⁹ totū sm illud exēplū.

1 ¶ In mēsura aūt q̄ sunt iter duo pūcta caueat supfluitas i latitudie t strictura qm̄ amplitudo nō tenet sm q oz t
2 strictura adunat. Et filū itez si fuerit cordosum adiuuat ad disrūpēdū t si fuerit molle abscidit t eligat leue duz
3 t silr si pfundaueris pūcturā i cute naz si fuerit lōginq̄ a pūctura vez remāserit de vacuitate itra ipm t extra eaz
4 nō icarnat t sua eq̄litatē illic etiā. Jngt t pone itētionez tuā i suēdo vētrē adherētia siphac cū mirac: fortasse .n. adherebit t icarnabit qm̄ ē neruosum. Et iā cōsueuerūt ipm qdā ez hūc modū. oz ergo vt figam⁹ acū i margine mirac exteriore t faciam⁹ eā penetrare ad iteriora t dimittam⁹ marginē siphac totū deide reducam⁹ acū t faciam⁹ eā penetrare deide penetret acus ex ꝓrio ptis q̄z penetrauit deide faciam⁹ eā penetrare i marginē aliū ō margib⁹ mirac sm hoc. Et iste modus ꝓsuēdi ē meli oz cōsuitōi cōi q̄ cōphēdit q̄ttuor margies i pūctōe vna t illud iō qm̄ cū hac cōsuitiōe itez quā iā dixim⁹ iā coopitur siphac retro mirac t cōtinuat cū eo cooptura decēte. Jngt deide pono sup ipm de medicis icarnatiuis t necessitas ad ligādu ē vehemētior i his vulneribus t madefac lanā inarabaze cū oleo calido paz t iuolue sup a libreni t alalibreni sic vadūt t clisteriza ipz cū aliq̄ mollificatiuo etiā sic sunt olea t mucilagies. Et si vuln⁹ iā puenerit ad itestina t sciuisti ipm tūc regimē sit illō qō dixim⁹. Uerūtm̄ oz vt clisterizet cuz vino nigro stiptico tepido t ꝓpe si vuln⁹ iā ꝓsecutū fuerit aut appropinquerit minuta itestina qm̄ itestinū ieiunū nō sanat oio ex vulnere qō i ipo accit pp subtilitatē sui corpis t multitudinez ei⁹ qō est i eo de venis t ppinqtatē suā ad nām neruoz t multitudinē effusiōis chloe ad ipm t vehemētia calitatis ei⁹ qm̄ ē magis ppinqū epi q̄z itestina alia. Inferiora vo vētris ppea q sūt de nā carnis lis de medicatōe iporū cōfidēs. Jngt Gal. in li. de igenio sanitat. Et sit itētio tua apud disruptionē mirac vētris cū siphac vt suas eā cōsuitiōe cōglutināte siphac cū mirac qm̄ ē neruosū tarde icarnatōis cū alio t illud cū mō suitiōis quā dixim⁹ qm̄ ipsa aggregat t cōglutinat i pūctura siphac. Jngt t itestina qū egrediunt tūc cōfert vinū nigrū forte t calefi-

at t submergat i eo lana t ponat desup qm̄ ipa dispgit i flationē eoz t detumescere ea facit si āt nō fuerit ꝓsens tūc admistra q̄sdā aq̄s stipticitatis fortis calefactas q si nō fuerit pñtes tūc vapora ea cū aq̄ calida donec detūescāt si āt nō igrediunt i illō āplificet loc⁹. ¶ Jnqt Hip. quz egredit zirbuz vētris i vulner necesse ē vt putrefiat qō de eo egredit q̄zuis morer tpe puo t ē i hoc vehemēti⁹ q̄z itestina t epar qm̄ itestina t extremitates eꝑis si ñ remanēt exteri⁹ spatio lōgo donec iffrent valde vehemēter tūc qū igrediunt vētrē t icarnat vuln⁹ redeūt ad nās suas zirbuz vo lz morer tpe puo tm̄ necesse ē vt qō ex eo qō apparet igredit vētrē putrefiat. Et pp illud ꝓperant medici i icidēdo ipm t nō itromittūt qō de ipo apparet i vētrē q si iueniat i zirbo diuturnuz ab hoc illud ē valde paruz t fortasse nō iuenit t si egredit aliqd de zirbo tūc necesse ē tibi vt scias an oporteat icidi an nō t an oporteat sui vuln⁹ an nō t q̄lit suat. Nā si vuln⁹ cadat i alnourati t ē mediū vētris tē ē plur timor qm̄ sit extremitates lacertoz coopte sup vētrē si āt fuerit i ilijs t sit a duob⁹ lateri⁹ medij vētris a dextra t sinistra q̄si q̄ttuor digiti tē ē saluior qm̄ nō est i eo aliqd de extremitatib⁹ lacertoz neruosoz. Loci vo alborati sutura itez est difficilis illō iō qm̄ itestina eminēt t egrediunt a disruptōe q̄ est i hoc loco t redit⁹ eoz in hoc loco ē difficil t illud qz illō qō plicat ea intētiōe eoruz ē duo lacerti, ptēsi i lōgitudie vētris carnosi q descēdunt ex pectore ad rachaba t est os pectinis. Et pp illud qñ cadit vuln⁹ i hoc loco icidūt hos lacertos t est eminētia itestini vehemētior qm̄ lacerti q sunt i ilio cō tinēt ipm t nō ē ei i medio lacert⁹ fortis retinēs ipm. Si autē ꝓparat cuz hoc vt sit vuln⁹ magnuz tunc necesse ē vt emineat t egrediat ex eo neruus intestinoruz q̄re fit itromissio eorū difficilior.

De q̄litate ligādi vulnera. L. viij.

Ulnera aūt t fissura apparētia qū vis vt icarnē
u tur tūc fac illud qō dixit sapiēs de illis q sūt huius artis. Jngt qū vis vt icarnet huiusmōi fissura tūc adhere ei ligatā icipiētē ex duob⁹ capitib⁹ ñ aliā de ligatur. Qō si fuerit mag erit tibi necessariū vt adherere ei facias pluillos triāglatos t si fuerit loc⁹ decliuis in diget sutura etiā. Et puluilli qdē triāgulati meliores sunt in aggregādo labia vlcerū q̄z q̄drati qm̄ coarctāt sup fixurā tm̄ t situs puluilloz triāgulatoz est sm hoc exēplū linea recta iter duos puluillos sit fissura t duoz puluilloz trāgulatoz vnus sit. b. t alter. g. deceter compositi sm figurā quā vides. Qū ergo ligat locus iste t cadit ligamē duorū capitū est ligamē tenēs sup locuz fixure vehemēti⁹ q̄z si fuerit quadrati t nō lz vt sit in applicatiōe vlcerū ligamē nō habēs duo capita t isti sunt puluilli triāgulati t figura stringēdi. Et dicit in libro de igenio sanitat qdā hō habuit vulnus cui⁹ pfunduz erat primū inguinib⁹ t ipsius orificiuz proximū genu t sanauimus ipm sine pforatiōe penitus ita q posuim⁹ sub genu ei⁹ puluillos t preparauim⁹ ipm taliter q factum est orificiuz ei⁹ directuz cuz facilitate t silr fecimus de vulnere qō fuit i coxa t brachio t sanata sunt oia.

¶ Jngt ille q iam puidit in expiētia scias q vulnera idigēt vt fiat sanies si possibile est eis intus ad hoc vt penetrent cum ea reliq̄ q̄ sunt illic meliora t velociorē alteratiōis simlr vulnera disrupta elōgatoruz labioruz egēt vt aggregent cuz ligamēto aggregāte labia eorum nisi fuerit sup ea ex illo dolor aut fuerit apposa qm̄ dolent pp illud q̄zuis sit cuz facilitate aut fuerit lacert⁹ qui sit disrupt⁹ in latitudine qm̄ tunc non aggregat immo ponatur in medio licinium timendo ne incarnetur cutis t remaneat lacertus non incarnatus. Jnquit t similiter qm̄ findimus cutē capitis ponimus inter labia aliqd quod

ipleat ea: fortasse.n. ꝺbit cutis labioꝝ ad iteriora vulneris ꝗre necesse est tũc vt coneris cũ ligamẽtis vt trabas eã ad exteriora. Et qñ cadit vulnꝰ in lõgitudie tũc ligamẽ sufficit ꝛ aggregat ipam decẽter ꝛ qñ fuerit i latitudine indiget vt suaꝫ ꝛ sm mensurã ꝓfunditatis vulneris erit ꝓfunditas future dignioꝝ ex additiõe anatomie. In qt qñ fuerit nobis necessariũ vt addamꝰ in amplitudie vulneris qñ est strictũ ꝛ timuerimꝰ qꝫ ꝓpter ꝓfunditatez eius incarnetur eius superius ꝛ non incarnetur eius ꝓfundum aut fuit membꝝ vulneratũ i horã vulneris sm figurã qꝫ qñqꝫ redit ad eq̃litatẽ suã nõ ẽ possibile vt currat ex eo sanies neqꝫ vt igrediaꝫ ipꝫ medicia ꝛ vt redeat ad suã figurã qñ egredit ꝛ cõmouet dolorẽ aliũ tũc necesse ẽ vt findaꝫ sectõe cõueniẽti. Et scias sm sũmã qꝫ vulnera q̃ sunt i latitudie lacerti sunt dignioꝝ vt labia eoꝝ sint vehemẽti elõgata q̃pp sunt faciẽtia maiorẽ necessitatẽ ad ꝓscrutãdũ subtiliter i aggregando labia. Et fortasse nõ erit excusatio a sutura ꝛ admistratõe puluilloꝝ triãgulatoꝝ ꝛ ꝓpe si ceciderit in carne diminutio nã cadẽs in lõgitudine minꝰ eget illo.

¶ Medicine incarnãtes vulnera. ¶ C.ix.

Hꝫ medicinaꝝ vtutes iã narrauimꝰ ꝛ cõtinuatõnis eaꝝ locũ ꝛ nõ dubitamꝰ qn sit necessariũ vt puluis eaꝝ sit minoris vtutis q̃z illud qꝺ eis fit cũ oleis ꝛ ceratis. Et necessitas qdẽ pducẽs ad olera ꝛ cerata ẽ, ꝓpterea qꝫ medicine sicce ꝛ ꝓpe q̃ sunt sic̃ merdasengi ꝛ reliq̃ minerales nõ submergũtur vsqꝫ ad ꝓfũdũ ꝛ nõ penetrãt i poros qũ ergo ex eis fit ceratũ ad vltimũ puenire facit eas cursus olei ad locũ qꝺ volumꝰ.

Et iste medicie incarnatiue sunt ex mieralibꝰ ꝛ sunt ex plãtis ꝛ aialibꝰ ꝛ ex oi spẽ. Et sũt ex mineralibꝰ sic̃ cerusa ꝛ oleũ myrtinũ ꝛ cera. Et ex plãtis folia sic̃ folia q̃rcꝰ mascule ẽplastra ꝛ folia salicis ꝛ folia caulis ꝛ folia arboꝝ maloꝝ ꝛ cortex palme ꝛ folia arnoglosse ꝛ sptũ i fusuꝫ in aceto aut aliq̃tulo vini ꝛ ꝓpe qñ miscenꝫ folia arboꝝ pini mascule ꝛ femie ligata cũ corticibꝰ suis ꝛ folia cupssi ꝛ rami eiꝰ ꝛ folia pẽtaphilõ cũ melle. Et ex gũmis glutinũ alboti ꝓpe, ppe mẽbra magna. Et ex fructibꝰ ꝛ gnis nuꝝ recẽs ꝓtrita cuꝫ aq̃ ꝛ sale aut vino bullita cũ solijs acetose aut solijs sicle aut lactuce ꝛ piroꝝ silue striũ cũ eo qꝺ ẽ i eis de ꝓhibitõe fluxꝰ ꝛ nuꝝ cupssi ꝛ allea cõbusta ꝛ puluis molẽdini ꝛ ordeũ adustũ ꝓpe seni bꝰ cũ cera ꝛ oleo ros. Et de illis q̃ sil̃ant floribꝰ flos sorbe ꝛ herba caude egne ꝛ ꝓpe i vicitate ipletiõis mẽbri aut carnis. Et ad vulnera q̃ sũt ꝓpinq̃ lacertoꝝ capitibꝰ Et ex aialibꝰ lac acetosum valde ꝓglutinat vulnera magna. Et de ꝓpositi medicamẽ ruffi ꝛ aureũ ꝛ esculeus ꝛ medicamẽ de salicibꝰ ꝛ pulegio ꝛ empl̃m de lino.

¶ Medicie cõsolidatiue ꝛ sigillatiue. ¶ C.x.

Hꝫ medicinaꝝ nãs iã sciuisti. ꝛ scis iteꝝ qꝫ oꝝ ne puluis eaꝝ sit i vtute eiꝰ qꝺ ponit i ẽpl̃is. Et nũc oꝝ vt scias qꝫ nõ ẽ necessariũ vt medicine iste admistrent qũ iã eq̃ta ẽ supficies carnis dure cuꝫ cute vltia eq̃litate. Ueꝝ caro bũida iã eq̃tur ꝛ adit sꝫ est spissa talr qꝫ qũ exiccaꝫ descẽdit imo nõ oꝝ vt admistres eas nisi cuꝫ hoc qꝺ ẽ ita qꝫ qñ exiccaꝫ equaꝫ. Et hec res cognoscit existiatõe. Oꝝ ergo vt admistret medicia ꝓsolidatiua añq̃z carnis nascẽtia i vulnere i q̃ caro nascit ad hũc finẽ pueniat qm̃ ꝓsolidatiua ẽt addit i q̃ztitate carnis vsqꝫq̃ ꝓsolidat ẽt addit cũ ea vtꝰ nãlis. Ergo addit sm hãc vltimatõem imo oꝝ vt sit talr qꝫ qñ exiccat ꝛ facit opatõem suã iã nã fecerit nasci cũ q̃ztitae ei necessaria cũ vltiatiõe ꝓsolidatiue vltie i cõsolidãdo q̃ cõpleat duas opatiões ꝓtinuãdo iter carnẽ ꝛ cutẽ ꝓdictas mẽsura q̃ equet supficies vlcerata. Qꝺ si nõ aufferaꝫ istud ꝓculdubio fiet vestigiũ vulneri supius in cute. Et oꝝ vt admistres sigillati

ũ i ꝑmis qũ ipm adistras bũidũ ꝺeide admistra ipꝫ sic cũ tũc qũ appꝛopinq̃t sigillatio faciẽs ipm trãsiꝝ sup ipꝫ cũ extremitate radij. Et medicie qdẽ iste sit sic̃ corticesꝫ arboꝝ pini cũ cerato ꝺe oleo roꝛ. aut myrtio ꝛ resina sic ca ꝛ abꝛotanũ assatũ ꝛ cortices eris ꝛ puluis olibani ꝛ merdasengi ꝛ cẽtaurea mioꝝ ꝛ vene si bone ꝛ ossa cõbusta iteꝝ ꝛ aristologia adusta ẽ vehemẽti ꝓsolidatõis ꝛ alumẽ iteꝝ ꝛ galle imature ꝛ folia fici. Et ꝓp. qdẽ ingt de pede albaueas sic̃ dixerũt ꝛ ẽ sil̃e qꝺ itellexit p eũ herbã q̃ noiaꝫ pes cõui. Et sterc cãis cõmedẽtis ossa ꝛ sterc lacerti verũtñ ẽ acutꝰ ꝑmo q̃re oꝝ vt frãgas ipm cũ sticis ꝛ radix lilij celestis ꝛ cortices oppoponacis ꝛ tutia. Et de faciẽtibꝰ nasci carnẽ mirabilibꝰ i vulneribꝰ calide ꝓpꝛonis apostis si sandali ꝛ nenufar ꝛ aloes ꝛ ꝓpe i ptibꝰ ani ꝛ testiculoꝝ ꝛ medicia aristologie si fiat vnguẽ tũ aut idiges eo qꝺ ẽ fortꝰ de illis q̃ sit iter cõsolidãtia sic̃ clinia ꝛ ꝓpe ꝓbusta ꝛ colcotar cõbustũ ꝛ lythargiriũ ꝛ ceruſa. ꝛ qñz cadũt i medicis eiꝰ dragãtũ ꝛ colcotã q̃zuis sint ꝺ sũma corrodẽtiũ diminuẽtiũ carnẽ. Ueꝝ ipa fortas se ꝓsolidat i vehemẽti hũiditate ꝛ ꝓpe qñ adurunt fiunt minoꝛ cõsolidatiõis ꝛ nõ minuit ꝺe corrosiõe eoꝝ ꝛ ꝑcipue si abluant fiũt ad ꝓsolidationez ꝺecliuioꝛa. Flos ꝺo eris ꝛ medicie q̃ sit vehemẽtioꝛ corrosiõis nõ sunt recte ad illꝺ nisi cũ regimie forti ꝛ i qbusdã vulneribꝰ ꝛ vlceribꝰ vehemẽtis humiditatis. Es ꝺo adustũ qñ abluitur est bonũ in cõsolidatiõe. Et qũ volũtas ẽ vt fiat ẽpl̃z sunt necessaria q̃ sunt fortioꝛa ꝺe illis q̃ sunt iter ꝓsolidatiua sic̃ clinia ꝛ ꝓpe adusta ꝛ colcotar adustũ ꝛ lithargirium ꝛ ceruſa. Qualitas ꝺo faciendi illud ẽ vt dissoluat ceruſa ꝛ merdasengi cũ aceto deinde admistret ꝛ clinia teraꝫ. Et meliꝰ qdẽ ẽ vt aduraꝫ deide misceaꝫ illud cũ colcotar ꝛ ibibatur oleo roꝛ. cũ aceto ꝛ vino stiptico ꝛ fortasse addunt sup ipm dragantũ adustũ ꝛ balaustie ꝛ galle qñ vulnꝰ ꝛ vulcus sunt vehemẽtis humiditatis.

Empl̃m de lino ꝛ ẽ mirabile. Sume pãnũ de lino abluti nitidũ ꝛ tere donec fiat sic̃ alcobol deide sume oleum fortis stipticitatis aut oleũ myrtinũ ꝛ pone i ipo paruꝫ galbãi ꝛ dissolue i oleo ꝛ pone i ipo pãnũ ꝓtritũ ꝛ fac ꝺ eo ẽpl̃m qm̃ ẽ mirabile. Et vnguẽtũ nigrũ magnuꝫ facit nasci carnẽ. Qꝺ si volueris vt fortꝰ faciat nasci tũc pone i ipo de ture ꝛ oppopõaco ꝛ aristologia adusta eq̃les ptes vt sit sic̃ põdus medicinaꝝ q̃tuoꝛ. Modꝰ puluer alius. ℞. ceruse ꝛ merdasengi ãboꝝ añ. ptẽ. i. scorie plũbi ꝛ myrrhe ꝛ gallaꝝ oium añ. ptez. 5. Puluis aliꝰ ostracoꝝ ꝓbustoꝝ. ʒ. xij. gnati pui qꝺ cadit ab arboꝛe ꝛ exiecatũ est calcadis ãboꝝ añ. ʒ. xvj. cornu ceruini ꝓbusti a bꝛotãi clinie resine radicũ lilij oium añ. ʒ. iiij. minuti turis corticũ arboꝛ pini ãboꝝ añ. ʒ. vj. corticũ gnatoꝝ ceruse alumis oium añ. ʒ. viij. gallaꝝ. ʒ. i. Puluis rubeus. ℞. rubee ossiũ ꝓbustoꝝ merdasengi oium añ. ʒ. ij. turis aloes ãboꝝ añ. ʒ. iij. sarcocolle mẽthe ãboꝝ añ. ʒ. i. fiat puluis. Puluis aliꝰ. Rosaꝝ ceruse plũbi balaustie oiuꝫ añ. ʒ. viij. gallaꝝ ꝛ semis rosaꝝ ꝛ alumis eq̃lter aristol. auꝝ. ij. minuti turis auꝝ. i. Modus ẽpl̃i ad vulnera corpuꝫ senũ. Cõburaꝫ ordeũ ꝛ fiat ex eo ceratũ cũ oleo roꝛ. aut oleo myrtino cũ ceruſa plũbi.

¶ De medicis faciẽtibꝰ nasci carnẽ in vulneribus ꝛ vulceribus. ¶ C.xj.

Iam sciuisti, ꝓpetatẽ medicinaꝝ faciẽtiũ nasci carnẽ ꝛ qũo oꝝ vt sint i ꝓpꝛonibꝰ suis. Et oꝝ vt admistrent medicie faciẽtes nasci carnẽ cũ iam mũdificatꝰ ẽ locꝰ a sordibꝰ ꝛ silibꝰ ꝛ si ñ fuerit basis vlneꝝ nisi os: tũc mũdifica illud os ꝛ exicca i vltio ꝛ nõ dimittaſ i eo obfuscationẽ aut corruptionẽ neqꝫ corticẽ ꝛ hũiditatẽ q̃ nõ exicceꝫ ꝛ ꝓprie i capite nam lenitas ossis ꝛ eius humiditas est vna cãruꝫ ꝓhibentiũ natiuitatem

carnis sup ipm ⁊ qñ exiccaŧ ⁊ exaspaŧ est illud sup qđ fit mã ex q̃ generaŧ caro i eo magis faciẽs nasci. Et scias q̃ est medicia faciẽs nasci carnẽ i corpe aut mẽbro ⁊ nõ est faciẽs nasci i alio ⁊ illud ideo qm̃ fortasse exiccat in corpore ⁊ nõ exiccat i corpe pp cõplones duoꝝ corpoꝝ ⁊ sm̃ q̃ sciuisti fortasse supfluit i corpe ⁊ nõ supfluit i corpe neqz est absterſio oio qñ hec medicia idigeat exiccatõe q̃dã ⁊ extersiõe q̃daz mẽsuratis sm̃ corp⁹ nõ absolutis ⁊ res mẽsurata ẽ diũsa cũ ipressiõe sua i reb⁹ q̃ nõ sũt pueniẽtis q̃ŧitatis i passiõe. Et omne exiccatiuũ qdez cui⁹ siccitas est mior siccitate corpis qđ cũ eo curaŧ ẽ iterũ abbreuiatũ ab hoc vt faciat nasci carnẽ ei⁹ imo oz vt sit sicci⁹ eo. Et ppter illud sit q̃ olibanũ nõ facit nasci carnez i corpib⁹ donec ptrãseat eq̃litarẽ i siccitate. Et expimẽtũ qdẽ ẽ illud qđ scit q̃ est exiccatib⁹ ⁊ stantib⁹ aut ex nascẽtia carnis sm̃ pcessionẽ vel cõtinuitatẽ aut ex foꝛdidatõe. Qđ si videri exiccationẽ cũ qua fortasse nõ nascit caro tũc humecta parũp medicamia sicca ⁊ dimitte illud qđ vadit sm̃ vtutẽ suã. Et qñqz itez ẽ qbusdam corpib⁹ pportionalitas cũ qbusdã medicis absqz aspectu opatõis eaꝝ pp illud ergo oz vt misceaŧ medicine plures debiles ⁊ fortes. At vo q̃re facta sunt empla ⁊ q̃ sit eoꝝ necessitas iã sciuisti. Et oz vt nõ sis pterus medicia sup exiccationẽ ⁊ humectationẽ imo obserua ambas q̃litates agẽtes sm̃ q̃ pmisim⁹ eaꝝ narrationẽ neqz itez sup exiccationẽ ⁊ humectationẽ imo cuz psuetudie psideratiõis iter dispõnẽ vlceris ⁊ dispõnẽ pplonis corporis. Qñqz. n. corp⁹ ẽ humidũ ⁊ vlc⁹ siccũ ⁊ qñqz ẽ cõpus siccũ ⁊ vlcus humidũ qñqz sĩ ambo hũida ⁊ qñz sunt ãbo sicca. Et admistrent i pmis q̃ sunt debiliora sic olibanũ ⁊ faria fabaꝝ ⁊ faria ordei ⁊ silia. Qđ si corpus fuerit siccũ ⁊ vlc⁹ hũidũ valde tũc necessarie sũt medicie vehemẽtis exiccatõis cũ ppatõe ad medicias facientes nasci carnẽ sic aristologia ⁊ radix oppoponacis ⁊ dragãtũ adustũ. ⁊ in residuo sũt necessarie medicie sicut ireos ⁊ farina lupioꝝ. Et qñqz accidit vt sint q̃dã medicine i qb⁹ sint aliqd ppetatis q̃ egent medicie faciẽtes nasci carnẽ de exiccatõe ⁊ absterſiõe sed supfluit: sũt ergo vbigra. pp exiccationẽ suã vehemẽtẽ retinẽtes foꝛditiez ⁊ phibẽtes mãm ⁊ supfluit absterſio ⁊ corrosio. Oz qñ pmisceaŧ cũ ea aliqd de illis q̃ sunt illi ꝛria frangit ex eo ⁊ tpat ipm ⁊ fit faciẽs nasci sic flos eris. Qñ. n. cũ ipso associanŧ oleũ ⁊ cera ⁊ q̃ hũectãt mẽbrũ ⁊ fixũ faciũt tunc ipm pp exiccationẽ ⁊ vehemẽtiã absterſiõis fit cõsolidatiuũ q̃re oz vt sit flos eris vna decẽ ptiuz cerati qñ admistraŧ i corpib⁹ q̃ sũt siccõra ⁊ vna duodeci ptiũ qñ admistraŧ i corpib⁹ q̃ sũt hũidiora, ⁊ oz vt obseruet in istis qñ: exponunt pdicta. Senes egẽt medicis i qb⁹ est calitas maior ⁊ attractio fortior. Et cadũt in eis q̃ sunt sic pix ⁊ tus ⁊ farina ordei ⁊ faria fabaꝝ ⁊ faria berbi ⁊ radix lilij ⁊ aristologia ⁊ climia ⁊ herba oppopõacis. Et qñ phibeŧ medicia a iuuamẽto declina ad aliã qũ ergo sit difficilis cureŧ cũ eo qđ ẽ ppũm vlceribus.

De curatõe vulneꝝ alseiheregi. i. q̃ sũt i capite. L. xij.

Regimẽ qdẽ ossis i eis ⁊ qd accidat ex accñtib⁹ eoꝝ timidis iã dictũ est i capĩo ossiũ ⁊ algebra.

Ulcez icarnatiua vlcez eoꝝ ⁊ q̃ sĩt extra ea sufficiunt q̃libet medicie exiccatiue leues sup̃ea ex medicia. Et medicia q̃ est facta ex aloe ⁊ myrra ⁊ olibão ⁊ sanguie draconis ⁊ silr medicie leues pdicte i vulneribus. Qđ si fuerit illic cursus sanguis tũc cureŧ cũ eo qđ dixim⁹ i ca. fluxus sãguis. Et oz vt cibeŧ hñs eã cerebellis gallinaꝝ assati q̃ztũ pole ẽ. ipa. n. sm̃ q̃ testificanŧ qdã cõfortãt cerebrũ ⁊ retinẽt sanguis fluxũ lz sit i eis snia alia. Et silr aq̃ gnati muzi ⁊ mepl̃aŧ cũ vga pastoꝛl. Et đ medicis bonis ad vuln⁹ ⁊ sanguinẽ est vt sumaŧ fermẽtum puꝝ siccũ ⁊ teraŧ ⁊ pulverizeŧ desup ⁊ non hũecteŧ. Qđ aũt phibet egritudinẽ ẽ empl̃atio cũ farina ordei ⁊ silia pfectis cũ isopo ⁊ hũida ⁊ silr cũ sauich ordei ⁊ cũ calamẽto ⁊ pfert attritõi ei⁹ ⁊ fliqũ regim̃ sumaŧ ex ca. ossiũ.

Tractat⁹ secundus de excoꝛiatione ⁊ attritione ⁊ cõtusiõe ⁊ toꝛsiõe ⁊ casu ⁊ offensione ⁊ disruptiõe ⁊ fluxu anguinis ⁊ similibus illis.

Sermo vniuersalis. L. i.

Am sciuisti in libro pmo q̃ sit itẽtio cõtusiõis ⁊ attritiõis? Cõtoꝛsio aũt ẽ vt sit mẽbrũ sepatuz a iũctura sua sepatiõe nõ cõpleta neqz apparẽte manifesta q̃re ẽ dislocatio. Et eguameu qdẽ ẽ ifra toꝛsionẽ ⁊ ẽ q̃si aliqztulũ tẽsiõis cõmouẽs ligamẽtũ in iũctura ⁊ qđ ptineŧ de eo in carne. Et si cuz eo fuerit aliqztulũ separatiõis erit toꝛsio. Et đ hoib⁹ sĩt q̃ noiant itẽtionez quã noiauim⁹ toꝛsionẽ noie coi. ⁊ đ hoib⁹ sĩt q̃ noiant tõsionẽ sepatõez vni⁹ duoꝝ lateꝝ lacerti sic vni⁹ duoꝝ laterũ lacerti vole man⁹ ⁊ rascete cũ adherentia laterĩ alteri⁹ q̃zuis sepatio sit apparẽs. Illđ aũt qđ volum⁹ pmittere ⁊ loq̃ de eo i pmis ẽ ptusio q̃ accit lacertis i medio eorũ ⁊ attritio i extremitatib⁹ ipoꝝ.

De cõtusiõe ⁊ attritione. L. ij.

Uãdo accit lacerto vt ptũdaŧ accit ex hoc iter pores ei⁹ numer⁹ solonis ptinuitaŧ. ⁊ mltoties effũdit ad ipz sãguis plim⁹ ex q̃ apaŧ. ⁊ pautiores sĩt ei⁹ dispões i qb⁹ nõ aggregeŧ ad ipĩ⁹ sanguis ⁊ putresiat qm̃ plim̃ spaŧ ei⁹ resolo p poros. Et ppe p poros q̃ sũt pstricti pstrictõe ipellẽte ab illo qđ secit ptussionẽ exteri⁹ ⁊ a pstrictõe accñte ex apate iteri⁹. Et pp illđ si ñ succurraŧ rei i ea pducit ad corruptionẽ mẽbri. ⁊ fortasse excoriatio segŧ casũ ⁊ offẽsionẽ: q̃re oz vt ppareŧ ad curatõez ei⁹ vt ñ cãcereŧ. ⁊ öz vt admistratio fiat i attritõe cũ reditõe ptinuitatis villoꝝ icisoꝝ imo ad sedãdũ dolorẽ.

De cura. L. iij.

On repiŧ in plib⁹ haꝝ dispõnũ i hac accñtia excusatio a phlomia imo opifices artis, pperãt ad illđ q̃zuis sit corp⁹ mũdũ. Et qñ sit phlomia ⁊ festiaŧ ad ẽpla, phibẽtia oppilãtia ñ accit ex eis illđ qđ ẽ necessariũ ad curationẽ q̃ multũ pueit. ⁊ ẽ coꝝ phibitio cũ iffatõe ⁊ stipticitate aut cũ vno eoꝝ. Qñ ãt tardaŧ illđ ⁊ pperat sanguis ad dispõnẽ solonis ⁊ times nocumẽta pdicta necessariũ ẽ i curatõe ei⁹ extraheꝛ sanguinẽ illũ vt nõ redeat apđ cõtinuationẽ ad dispõnẽ ei⁹. Qđ si fuerit taliŧ q̃ sit possibile vt resoluaŧ pp raritatẽ pozoꝛũ cũ ẽbrocis aq̃rũ calidaꝝ ⁊ siniliuz eis fiat ⁊ fortasse admistraŧ sup vberatos de illis q̃ dixim⁹. ⁊ itez cũ medicinis carminãtib⁹ sanguinẽ mortuũ ⁊ oleis resoluẽtib⁹ laxitudinẽ ⁊ vt denŧ i potu de ĩtus res adiuuãtes ad rsolonẽ fiat illđ ⁊ sis ptẽt⁹ illo. ⁊ ista mũdificãtia adiuuãtia ad illđ st sic bdeliũ indaicũ ⁊ cost⁹ ⁊ cẽtaurea maioꝛ cũ sirupo acet. ⁊ vt adiuuet sirup⁹ acetosus itez ad illđ cũ icisione. Medicie vo carminãtes sãguinẽ mortuũ st sic farina ordei ⁊ isop⁹ hũida ⁊ similia cõfecta cũ aq̃. Et foꝛrina ordei ⁊ isop⁹ hũida ⁊ similia cõfecta cũ aq̃. Et fortẽ ẽ sic calamẽtũ mõtanũ cũ sauich. ⁊ ppe qñ cadit i capite ⁊ ad vltimũ illđ cui ẽ mollificatio cum caliditate subtili resoluẽte resolutiõe subtili ⁊ ex eis q̃ exiccãt exiccatõne subtili. Mã ea q̃ sĩt vehemẽtis rsolutõis ⁊ exiccatõis qũ adistrãt i ipssiõe ei⁹ resoluũt sotile ⁊ ispissãt spissũ cũ exiccatõe sua ⁊ oppilãt porosit ez cũ exiccatõe sua. ⁊ hec fõtasse mẽsura excusat sollicitudinẽ i eo cui⁹ ptinuitas soluit ppe cutẽ ⁊ i eo qđ appz ñ, pfũda. qđ si ñ fuerit ita ⁊ fuerit solues multe ⁊, pfũde ⁊ lõginq̃ ab eo qđ appet ñ erit excusatio a scalpellatiõe ⁊ resoluaŧ qđ resoluit i apatib⁹ ⁊

vlceribus malis. Et eius qdem dispō non est dispō verberati: in verberato. n. trahit mā ad cutem ꝛ cutis est in via vlcerationis. Et in hoc si soluit continuitas ꝓfunde submerse tunc illud non speratur quapropter necessarium est administrare attrahentia cum fortitudnie ꝛ ventosas ꝛ sealpellationem ꝛ fortasse erit res maxima ꝛ fiet ad apostematōem magnam exteri⁹ ꝛ aggregabit. Et tunc oportebit vt festinet ad apiendum ꝛ resoluendum illud quod aggregat i eo sanie vt sedet dolor cum eo qō facit pus ꝛ resoluat mā cum apertione illud. n. est fin dispōnem apientem ꝛ vt aperiat velocius cum adiutorio curatōis est saluius. Et fortasse resoluūt eam medicine apientes absq; saniositate ꝓpe q̄do adiuuant eas caliditas inata ꝛ pori. Amplius obserua medicias predictas i cap. casus ꝛ offensionis. Ligatura autē que administrat super contusionem iam dictum est in modo suo q̄ q̄do accidit attritio aut contusio tūc liga ipam ꝛ sit instrumētum tuū super locum ipm strictuz valde ꝛ vadat cum ligatura ad supiora ꝓcessione plurima. s. ad partes epatis ꝛ ad iferiora paꝛ ꝛ nō addas astellas neq; puluillos: lini ergo desuper astellas plurimas q̄m est necessarium resoluere illum sanguinem mortuū ꝛ est necessarium multum itendere vt vadat ligatura ad supiora ne effundat ad ipam aliqd ꝛ eius ꝓcessio desup sit mollior. Et sit pannus ourus subtilis ꝛ sufferat strictura ꝛ festinet cōtinuitas embrocaꝛ cū ea ꝛ ꝓparet membrū ad supiora sic fit i fluxu sanguis. Et hec cura. s. ligatura oz vt sit afiq; apostemet membrum q̄m membrum q̄do apat non suffert nisi ligaturam equalem nedum a vehementia compssiōis ꝛ ꝓpter illud mediceꝛ tūc cum emplis ꝛ cōtinuitate effusionis aque calide desup. Glandularum aūt curatio que sequnt contusionē est qum plumbo desup posito ne addant ꝛ magnificent ꝛ fortasse euacuant ꝛ sit in eis contusio.

De casu ꝛ effusione ad lapidem aut parietem aut aliud. L. iiij

c Asus ꝛ offensio ledūt ꝛ impediunt cum cōtussiōe ꝛ attritōe ꝛ est i eis timor ꝓpter solutionem continuitatis accidētem in viscerib⁹. s. in panniculis suis ꝛ neruis eoꝝ ꝛ venis magnis q̄ sunt in eis. Et est in eis timor itez ꝓpter vehementiam doloris ꝛ q̄to plus corpus est maius est timor vehemētior. Et pp illud sit q̄ non accidit infantibus in casibus eoꝝ de lesiōe qō accidit puberib⁹. Et glandule itez multiplicant in casibus ꝛ offensionib⁹ ꝛ verberatōib⁹. Et est necessariuz vt succurrat cū eo qō narrauim⁹ loco suo. Et accidūt q̄z doq; ex casu ꝛ offensione nocumēta magna ex icisione lateris i corde aut stomacho ꝛ morit statiz ꝛ accidit q̄z doq; vt retineant vrina ꝛ egestio ꝛ egrediunt inuoluntarie. Et q̄nq; accidunt vomitus sanguis ꝛ fluxus sanguinis narium vehemēs pp incisionem venę in capite aut epate aut splene ꝛ aptio vētris ꝛ strictura anbelitus ꝛ abscisio vocis ꝛ locutiōis. Et iste cui aduenit offensio aut casus aut aliud ꝛ abscindit sermo eius ꝛ inclinat caput eius ꝛ arescit anbelitus ei⁹ ꝛ sudat frons ipius morit statim. Et q̄do accidit ei aut punctio aut vberatio ꝓcussione clamosa vomitus sanguis in hora ꝛ lenitas nature morit. Et facilius est ei vt euomat ipm pmixtū cū cibo ꝓprie. Et si illud qō apparet iam apatū fuerit deide occultat apostema ꝛ gelscit apostema deinde euomit post ipm saniē morit statim. Et ille q cadit sup planitiē deide currit ex eo sanguis plurimus tūc necessariū est vt apostemet ꝛ moriat. Et ille q cadit sup caput suū multotiēs non loquit ꝛ qum remanet vsq; ad tertium non minuit neq; addit tūc laudat in tertio ꝛ expectat vsq; ad septimum ꝛ nō mouet ante illud cū aliquo. Et quz locus casus illius q cadit nō rubet tūc locus est neruosus.

De cura. L. v.

J non fuerit fractura ꝛ dislocatio ꝛ fluxus sanguinis oz vt succurrat mēbro offenso aut leso
s ꝓ casum quare ponat sup ipm quod strigat ipz.

Et cum hoc ē necesse curanti hoc caplm vt refirmet donec videat ei q̄ interius non est cā ꝓperans ad pditionē ꝛ si est necessariū vt festinet plus ꝛ fecerit necessariuz dispositio illud oz tunc vt ꝓperet ꝛ plebotōet ꝛ mistret clistere leue subtile deinde si possibile est ei vt stringat locū ꝛ oppilet fissuram si accidit cū eis q̄ diximus ꝓperet ad illud. Et medicie q̄ sunt necessarie sunt oppilātes cōglutinantes etiam ꝛ resoluētes mām cū facilitate ꝛ mollificātes sic in cōtusione ꝛ in carnatiue annexe de soris ꝛ itus. Et melior cib⁹ eius est mes ꝛ cicer. De medicis aūt quas oz sumere illum q patit contusionē aut offensionem aut casum melior ꝛ antecedens est mumia pura cum oleo noiato sambācio ꝛ vino ꝛ q̄q; fiat cōsecutio cum aliquo clisterioꝝ. Et det in potu reu sceni cū aureo vno rubee tincto ꝝ in vino ꝛ bolūan ꝛ post ipm allemu ꝛ armenū ꝛ sumach ꝛ sarcocolla cōfert valde cum icarnatōe sua. Et alumē ānexum est iuuatiuū ꝓstrictiuū ꝛ ē de eis quoꝝ iuuamētum sit vehemēs ꝛ arsenico est vtul mirabilis in oibus que sunt necessaria de incarnatōe ꝛ resolone sanguis ꝛ ꝓhibitōe nocumēti qum in potu sumit. Et succus centauree maioris ꝛ aristologia ꝛ bdellium ꝛ costus ebibita cuz sirupo acetoso iuuatiua sunt oia. Et de illis q̄ in potu dant ad leniendum ꝛ soluendum sunt casiafi. ꝛ oleum amigdal. Trociscus bon⁹ ℞. reu sceni. viij. lacce rubee añ. iiij. terre sigillate. iij. fiant trociscī sumat in potu cum aq̄ ciceris. Et de medicis q̄ desuper ponunt sunt altea ꝛ myrrha ꝛ mastix ꝛ alimu gath q̄q̄do cū eo fit emplm aut bibit. Nam ei est ꝓprietas bona in fractura ꝛ dislocatione ꝛ itorsione ꝛ contorsione ꝛ verberatōe ꝛ casu ꝛ offensione. ipm. n. sanat ꝛ incarnat velociter ꝛ sedat dolorē ꝛ si fuerit habēs vehemētem fracturam idurat eam ꝛ fortem facit. Et de medicinis oppilantibus est acatia. est. n. mirabilis in algebra. Item sic aloes ꝛ bolusar. ꝛ allemu ꝛ sumach ꝛ almes ꝛ gypsum ꝛ calx ambo extincta ꝛ rizi ꝓtritū ꝛ de glutinātibus est sarcocolla. Et de vaporatōibus bonis sunt folia cupressi decocta cum sansuco ꝛ simlr folia albetbil. Et simlr si ponat i eis lac acetosum.

Offensio sup vētrē ꝛ viscera. L. vj.

Am diximus de hoc i lib. tertio. i quo est excu-
i satio ꝛ oz vt itereꝛ sup eam operatio ꝛ sit cibus omne lenitiuū ꝛ infratiuū sic volubilis ꝛ chrysocalana ꝛ malue. Et de facientibus glutinationem iterum sic arnogloſſa. ꝛ det in potu itez i ꝓncipio de succis infrantibus cum pmixtione lenificatōis sic est exꝑssio solatri aut arnogloſſe aut endiuie cum casiafi. Et de illis q̄ expta sunt itez in hoc caplo est vt terat pslīū ꝛ sumat ō eo pars vna ꝛ lacce ꝛ karabe amboꝝ añ. medietas ℞. te partis vni⁹ ꝛ croci. vij. ptis ꝛ potio eius sit. ʒ. ij. cum aqua calida. Et det i potu trociscus huiusmodi. ℞. karabe. ʒ. rosaꝛ. v. acatie ablute. ʒ. i. spice ide. vj. ꝛ meliloti. ʒ ꝛ masticis. iiij. ꝛ corticuz turis. iiij. ꝛ boliar. vij. ꝛ croci. vj. ꝛ nucis cupssi. viij. fiant trociscī cum aqua arnogloſſe ꝛ hoc qdem cōuenit ꝓpe q̄do egritudo ptrāsierit ꝑncipiū. Et ponat emplm ex huiusmōi genere sumant mala alscenia decoquant cū decocto odorifero donec sint discocta ꝛ fiat optia eoꝝ ꝓtrictio ꝛ sumant de eis. ʒ. c. ꝛ laudani. ʒx. ꝛ ros. ʒxj. ꝛ spice ꝛ masticis ꝛ cupatorij abluti oium añ. xiiij. ꝛ cōficiant cum aq̄ cupssi exꝑssa cum oleo de lilio ꝛ emplastret cū eis.

Dispō verberati cum flagellis ꝛ eorum similibus ꝛ

cura eius L.vij.

Oportet vt sit cib⁹ verberati cū flagellis ex cice- mtza
o re excortigato ptrito ⁊ ex faseolis rubeis excō
ticatis ⁊ i potu sumat loco aq̄ aquā ciceris ifu-
si. Et dent i potu item medicie eius q offēdit se ⁊ eius q
cecidit ⁊ ppe bolū ar. Et iterū reu ⁊ zinziber piūgant ⁊
de piūctiōe amboꝝ det i potu. z.i.ſ.cū aq̄ calida. De ext
eis vo q̄ supponunt melioꝛ res ei ē vt sumat pellis ouis
excoriata statī ⁊ dū est calida ⁊ hūida iuiscet sup locū ⁊
dimittat sup eū ⁊ nō remoueat fortasse eni sanat ipm in
die scdo, ⁊ q̄ꝫ resoluit apa ⁊ phibet putrefactionez ⁊
ppe q̄n pulueriz̄at sub excoriata aliq̄tulū salis vehem̄
ter ptriti. Et de illis q̄ desup pulueriz̄ant sūt nasturtium
tritū ⁊ semē apij ⁊ his silia, ⁊ iterū sumat merdasengi ⁊
ceruse ptes eq̄les ⁊ fiat ex eis ceratū cū oleo ros. ⁊ cera
⁊ iterū epithima ex dragagāto ⁊ croco eq̄li mēsura. Et
si remāserit vestigiū lini ipm cū arsenico ⁊ lapide pipis
⁊ nos iā diximus hic morte sāguis ⁊ nos iā dicem⁹ illō
in libro decoratiōis. De torsione. L.viij.

Elior curatio tortiōis iūcturarū officialiū sunt
m nuclei dactiloꝝ desup positi ⁊ dimittant q̄n ipi
sanāt eā. Cū aūt accidit torsio nos iam dixi
mus in.c. fracture ossiū medicinas que oēs rectificant
tortionē q̄re oēs sumant ide. De excoriatione
⁊ est in ea excoriatio calciamenti. L.ix.

Excoriatio ē ruptio q̄ accidit in superficie cutis p
e tactū laboriosū. Et q̄n̄ꝫ ē cū apate ⁊ q̄n̄ꝫ ē si-
ne apate ⁊ q̄n̄ꝫ ē cutis tota excoriata aut icisa
aut pēdēs. Et ē necessariū iuiscare ipaz q̄re cureť cū iui-
scatiōe q̄ dicta ē in capīo vulnerū. Et oꝝ q̄ztū possibile ē
ne icidat cutis imo dilatio sup eā fiat ⁊ si multotiēs fiat
q̄n̄ iuiscat in fine rei. Et si nō adhēt iuiscet cū emplis fa
ctis ad hāc rem. In detecta vo est melio⁹ vt admistret
desup medicamē absq̄ ligatura nisi si nō fuerit possibi-
le. Nā ei⁹ exiccatio cū medicis cū adiutorio aeris ē me
lioꝛ. In excoriatiōe aūt leui de medicis bōis excoriatō
ni singulari ⁊ ppe excoriatiōi calciamēti ē vt sumat pl̄-
mo ⁊ ppe pulmo arietis ⁊ iuiscet desup ⁊ sanat ipaz. Et
si nō fuerit apa tūc pfert ei pānus adust⁹ aut oleū ros.
⁊ arsenicū rubeū ⁊ cucurbita adusta ē valde mirabilis
cū q̄ ē fiducia ⁊ ppe i excoriatiōe calciamēti. Et ex me-
dicinis sigillatis icarnatis pfolidatis ē oē illud in q̄ est
stipticitas leuis sicut acatia ⁊ galle ⁊ ppe aduste ⁊ qū fit
illud i excoriatiōib⁹ leuibus ⁊ raris sufficit. Et fortasse
sufficit iterū vnguētū albū. Et de illis q̄ sūt fortioꝛa ē vt
sumant cerusa ⁊ āmoniacū ⁊ oleū ros. ⁊ myrti aut ole-
um de kerua ⁊ oleū de lilio dissoluat āmoniacū cū aq̄ ⁊
vino ⁊ fiat ex eis ēplm ⁊ fortasse sufficiēt mirrha ⁊ mer
dasengi sola cū vino. Et sumach est exiccās excoriatio
nē leuē ⁊ phibēs apa. Et ex embrocis ppe q̄n accidūt
fissure ex excoriatiōe sūt lētes ⁊ decoctio horbi ⁊ lētes
⁊ aq̄ maris tepida ⁊ emplatio cū fece sicca. Si autez de
struit cutis tota tūc necessariū est vt phibeat apa ex eis
in quibus est exiccatio ⁊ sigillatio fortis ⁊ fit res in ea
magis difficilis.

De pūctura ⁊ disruptione ⁊ extractione eius q̄ reti
netur ex spinis ⁊ sagittis ⁊ ossibus. L.x.

Unctura ⁊ disruptio vicine sūt ex hoc q̄ vnaq̄
p q̄z earū ē penetratio corporis acuti duri in cor
pore. Et iterū diuersificant i q̄ztitate corpis pe-
netrātis ⁊ similatur vi pūctura sit cū paruitate penetra-
tionis signs puitatem penetrationis q̄si ipa nō ptrāseat
cutē. Et huiusmōi q̄dē ē leuis nocumēti si nō cōmo-
ueat ⁊ q̄n̄ dimittit rectificat p se q̄zuis iuēiat malitiā car
nis nisi in vehemēti malitia carnis. fortasse eni apat lo-
cus ei⁹ ⁊ accidit ei pulsatio ⁊ ppe q̄n est illa disruptio ⁊
pūctura vehemētioꝛ ⁊ facta ē pūctio pueniēs ad carnē.
Et plm q̄dē meditatiōis huiusmōi est vt sedeť apa eius
⁊ doloꝛ ipius ⁊ nō idiget regie vulneris disruptio vo idi
get regie vlnēis ⁊ regie dolōis apatis. Et iā q̄dē dictū ē
i regie vulnerū ⁊ i regie apatū illō in q̄ ē sufficiētia. Et il-
lud q̄ō necesse ē nos rememoꝛari in hoc loco de eē pū-
cture ē regimē i extrahēdo illud q̄ō retinet i coꝛpe dei e
pūgēte ⁊ disrūpēte siue sit spina siue sagitta ⁊ q̄ sūt sīiau
lis. Et hec extractio q̄n̄ꝫ sit cū instris ptinētib⁹ rem
quā trabūt ⁊ q̄n̄ꝫ sit cū expsion e ⁊ q̄ ei sil'ant ⁊ q̄n̄ꝫ sit
cū ppetatib⁹ mediciarū trahētiū q̄ extrabunt illud a q̄
deficiūt forpices ⁊ reliq̄ instra. Canō aūt in eo q̄ō extra
hit cū instris retinētib⁹ ē sicut extractio sagittaꝝ cū for-
picib⁹ hūtib⁹ capita vt lime vt vehemēs fiat earū reten-
tio. Canō ergo i ea est vt caueat ꝺfractio ei⁹ q̄ō e is com
prehēdit vt sit via earū ad illud q̄ō auferēdū ē amplia-
ta nō phibēs bonitatē possibilitatis tenēdi illud ⁊ vt i-
quirat facilioꝛ via extrahēdi ipm ⁊ si fuerit penetrās ex
duob⁹ laterib⁹ tūc dilatet lat⁹ q̄ō ē magis conueniēs ad
hoc vt egrediat p ipm. Ingeniū vo ad hoc vt nō frā
gat est vt nō moueat motiōe subita imo cōprehēdat su
per ipm ⁊ cōmoueat ꝓcussione q̄ sciat q̄ztitas fixionis
eius ⁊ tūc capiat ipm aut suspēdat in eo deide trahatur
tractione q̄ est sm rectitudinē. Et multotiēs est necessa-
riū vt dimittat aliquot dieb⁹ vt suspēdat in eo deinde ex
trahat. Et iā dixerūt qdā sapiētes hui⁹ artis sermonem
quē attulim⁹ sm suū modū q⁹ iste qui aufert sagittas oꝝ
vt sciat añ illud spes sagitarū. Nā q̄dā earū sūt ex ligno
⁊ q̄dā ex arūdine ⁊ earū zugi sūt ex ferro ⁊ ex ere ⁊ ex plū
bo ⁊ alcalai ⁊ ex cornib⁹ ⁊ ex ossib⁹ ⁊ ex lapidib⁹. ⁊ q̄-
dā eaꝝ sūt rotūde ⁊ q̄dā hūt tres āgulos ⁊ q̄ttuoꝛ angu
los. Et ō eis sūt q̄ hūt liguā vnā aut ligas duas aut tres.
Et de eis sūt q̄ hūt zugi ⁊ illaꝝ q̄ hūt zugi forte ē zugi
eaꝝ iclinatū retro vt q̄n̄ tēdit ad exterioꝛa suspēdat cū car
ne ⁊ in q̄busdā earū ē zugi ad anteriora vt ipellat. Et q̄dā
earū sūt q̄rū zugi mouet cū resilī turno. Cū q̄z extendit
ad exteriora dilatat ⁊ phibent sagitte ab egressiōe ⁊ q̄-
dā sūt q̄ habēt zugi magnū aut est ei extremitas q̄ztita-
te digiti vni⁹ ⁊ notat caudata ⁊ q̄dā sūt plane. ⁊ quedā
sūt sup q̄s addunt ferra minuta. Cū ergo extra hit sagit
ta remanēt ferra illa i pfundo sagittaꝝ ⁊ q̄rūdā zugi est
fissura in astula ⁊ q̄rūdā zugi hz cā nullam in q̄ ingredi-
tur astula ⁊ q̄dā stringunt ex cōpōne sua ⁊ q̄dā nō strin-
gunt ex ipso vt q̄n̄ trabūtur ad exteriora sepet astula a
zugi ⁊ remaneat zugi in coꝛpe. Et q̄dā sunt veneno⁹ e ⁊
q̄dā sūt nō venenose. Et sagitte q̄dē extrabunt hz duos
modos: vn⁹ q̄ruz ē extractio ⁊ alter ē ipulsio. Et illud ē
q̄n̄ q̄ū sagitte figunt in eo q̄ō appet de coꝛpe tūc extra-
ctio earū fit cū attractiōe ⁊ admistrat iterū cū atractiōe
q̄n̄ figit sagitta in pfūdo coꝛpis. Et nos q̄dē timem⁹ ex
locis q̄ sūt opposita sagittis q̄ō si extrahant accidet ex
eis fluxus sāguis q̄ interficiet aut nocumētū vehemēs fa
ciet. Et egredit sagitta cū ipulsione q̄n̄ figit in carne ⁊ in
coꝛpib⁹ ⁊ i eis q̄ opponunt ei nō ē aliq̄d q̄ō ꝓhibeat a
icisiōe neq̄z neruus neq̄z os ne q̄z aliq̄d aliud sile eis re
bus. Cū si illō q̄ō extrabēdū ē fuerit os tūc nos admi
strabim⁹ attractionē. Cū si fuerit sagitta apparēs tunc
trahim⁹ ipaz ⁊ si ē occulta tūc oꝝ sicut dixit Hip. si possi
bile ē vulnerato vt ponat seipm sm figurā sm quā fuit
q̄n̄ fuit vulnerat⁹ q̄re oꝝ vt significet p ipm sup sagittā ⁊
si nō est possibile tūc oꝝ vt reiupinet sm q⁹ est ei possibi
le ex figura ⁊ vt admistrent ingsitio ⁊ expsio ⁊ si ē fixa-
in carne tūc trahat cū manib⁹ aut cū ligno suo si nō ce-
ciderit pcipue si nō fuerit ex arūdine ⁊ si iā cecidit lignū
eius tūc extrahat extractiōe q̄ fit cū forpicib⁹ aut cū in
strumēto q̄ extrabunt sagitte. Et oꝝ in q̄busdā horis

vt findat caro scissiõe plima qñ nõ est possibile vt egrediatur zugi ex scissione pma. Et si sagitta puenit ad oppositionẽ mẽbri vulnerati t nõ est possibile vt egrediat ex latere p qõ itrauit tũc oz vt findam⁹ illa loca q̃ opponunt ei. Et extrabat ex eis aut p extractionẽ aut p ipulsionẽ cũ re alia t ipellat cũ ea ferrũ ad exteriora t oz ne incidam⁹ cũ nra ipulsiõe neruũ aut arteriã. Et si fuerit zugi cauda tũc sciem⁹ illud ex inqsitiõe. Et oz vt intromittam⁹ illã caudã in cãnaz instri quo ipellũtur sagitte t ipellam⁹ ipm cũ ea. Qũ ergo egredit zugi t vides i eo loco putrefactionis t est possibile vt ponas in ea ferra alia minuta tũc administra inqsitionẽ iterũ. Qõ si inuenerim⁹ scissurã ex istis ferris extrabam⁹ eã cũ hoc igenio. Qõ si zugi habuerit ramos diuersos t nõ obedit nobis ad egressionẽ tũc necesse ẽ nobis vt dilatem⁹ scissurã si non fuerit ppe ipm locũ mẽbr̃ de q̃ tiam⁹ adeo vt qñ detexerim⁹ illõ zugi extrabem⁹ ipm cũ facilitate. Et de boib⁹ sũt q ponũt ramos i canna. vt nõ egrediat caro deide si vulnerat⁹ fuerit qetus nõ hñs apa caliduz admistra suturã aut cõple curationẽ q̃ facit nasci carnẽ. q̃ si acciderit vulneri apa calidũ tũc oz vt cureť cũ ẽbrocis t emplis. In sagittis aũt venenosis oz vt pcaueť caro ex alteratiõe sua a carne sana. Caro eniz venenosa est mali coloris fusca t q̃si ipa sit caro maligna si aũt sagitta figat i os extrabem⁹ eã cũ instro si autẽ phibet ex hoc aliqd carniũ tũc oz vt pcauem⁹ ipm aut pforem⁹ illud. Qõ si sagitta ifixa fuerit in pfũdũ ossis tũc nos sciemus illud ex firmitudie sagitte t paruitate motiõis eⁱ⁹ qũ mouerim⁹ eã: tũc necessariũ erit nobis vt icidam⁹ in pmis os qõ ẽ supra sagittã cũ icisorio aut pforem⁹ ipm cũ terebello faciẽdo foramẽ in circuitu eius si os fuerit grossũ t euadit sagitta p illõ. Qõ si sagitta fixa fuerit in aliq̃ mẽbrorũ pncipaliũ sicut cerebro aut corde aut plmone aut vẽtre aut in testinis aut epate aut matrice aut vesica t apparẽt signa mortis: tũc oz vt abstineam⁹ ab attractiõe sagitte qñ fiet ide iquietudo plima ne supueniat nobis locⁱ⁹ simõis stolidoz cũ hoc q̃ parũ pferem⁹ infirmo. Si aũt nõ appuerit signa mala alia ex qb⁹ timus de accidẽtib⁹ tũc pmittem⁹ simonẽ in pditiõe q̃ accidit plz deide icipiem⁹ in curatiõe. multotiẽs eni de illis qb⁹ accidit illõ saluat aliqs absqz spe mirabiliter. Et multotiẽs egredit pars epatis t aliqd de siphac qõ ẽ sup ventrẽ t zirbo t matrix tota t nõ accidit ide mors. Verũtñ si nos dimiserim⁹ iterũ in his mẽbris pncipalibus accidet mors sm oẽm dispõnẽ t ppportionabimur ad paucitatẽ misericordie. si autẽ ab stulerim⁹ sagittam forasse saluabitur infirmus quãdoqz.

Medicine attrahentes. C.xj.

Oportet vt sup illũ locũ ponat ãmoniacũ qñ ẽ attractiuũ forte aut sumat radix arũdis t teratur t empleť cũ ea t fortasse pficit cũ melle t assodili iteruz t folia papaueris nigri t folia arboris fici cũ sauic aut semẽ byusqami albi ppe cũ calcadis. Et silr fructⁱ⁹ byusqami albi cũ dispõne sua. Et iterũ alkeiri t spes eⁱ⁹ t aristologia t cepe narcisci. Et ex aialib⁹ res ple de qb⁹ est rana excoriata t ẽ mirabilis valde fixis i ossib⁹. Et silr eradicat dẽtes. Et cãcer iterũ ptritⁱ⁹ t vtriqz lepores t coagula oia. Et dr q̃ lacerta est vehementis attractõis ad illõ sup qõ findit. Et de cõpositũ caput lacerte statiz cũ abscidit cũ aristologia lõga t radix cãne t cepe narcisci. Illud vo qõ approbatũ ẽ cũ attractione ossiũ corruptoz de subulceribus que consolidantur dicemus in capitulo ossium.

Cano curatiõis phustiõis ignis. C.xij

Intẽtio i curatiõe phustiõis ignis ẽ due intẽtiones vna earũ ẽ seq cũ phibitiõe vesicatiõis. Et scõa ẽ rectificare qõ ẽ phustũ. Et sũt necessarie in phibitiõe vesicatiõis medicie ifridates pter q̃ associeť eis mõdicatio. Et scõa vbi curat qõ ẽ phustũ idiget medicis i qb⁹ ẽ absterssio ãdã cũ exiccatiõe q̃dã nõ magna t pter q̃ mordicẽt cũ hoc vt sint tpate i caliditate t frigiditate t qñ idiget regie sil regat cũ ifridatiuis pus deide si idiget ha fiat. Si aũt inuenit t iã vesicatũ ẽ tũc necessariũ est regimẽ scõz. Et medicie eⁱ⁹ sũt sicut chimolea t lutoruz gnã exiccãtia t lẽtes decocte t encaustrũ indũ t simlia. Ea vo q̃ sũt sicut tus t glutinũ t piguia nõ pueniũt ad illud qm̃ q̃dã eoz sũt calidiora q̃z oz t nõ cũret virtute mordicatia t q̃dã eoz sũt hũidiora q̃z oz.

Medicine ad phustionẽ q̃ sũt fm itẽtionẽ pmã. C.xiij.

Sumant sãdali t fausel t later albus recens aut ostracũ t liniat cũ aq̃ solatri t aq̃ ros. Aut vnguẽtũ de vitells ouoz t oleo ros. Et itez endiuia t faria ordei abluta t vitelli ouoz t oleũ ros. t lentes elixate cũ ros cũ oleo ros. Et itez bolũar. t acetuz. Et itez oleũ ro. t cera fm q̃ oz deide põat in eo de calce abluta ablusiõe itegra cũ ceruſa t opio t albuie oui t aliq̃tulo lactis. Et itez sumant folia malue t sicle t elixent cũ aq̃ dulci deide terant t mũdent a reb⁹ filosis q̃ sũt i eis deide aggregẽt eis merdas ẽgi pditi cũ climia t ceruse de plũbo algalai ãboz añ. ptes. ij. s. t olei ros. ptes. iiij. t aq̃ solatri t aq̃ coriãdri ãboz añ. pars vna.

Medicie q̃ sũt ad phustionẽ ẽz itẽtionẽ haz. C.xiiij.

Melior rez ad illõ ẽ vnguẽtũ de calce. Sumatur calx t abluat septies donec sapeť eⁱ⁹ acuitas tota deide pẽsseť cũ oleo ro. aut oleo oliue t pauca cera si idiget ea t fortasse addunt sup ipm chimolea t albumẽ oui t paz vini. Unguẽtũ calcis cuz mõ alio abluat calx sicut sciuisti t fiat ex ea cũ aq̃ foliorũ sicle t cũ aq̃ foliorũ caulis t oleo ros. t cera vnguẽtũ. Et õ illis q̃ pueniũt hic t vbi nõ timeť pustulatio t vesicatio est ligara de sup folia albethil adusta aut siliq̃ cõbuste. Unguẽtũ pueniẽs ad puritatẽ calitatis t est lõge ppõis exptũ est t iuẽtũ ẽ bonũ. R. stercoris vacce pascẽtis exiccati t corticũ arboris pini t pullegij oiz añ. x. merda sengi. iij. scorie argẽti. ij. scorie plũbi. iiij. calcis ablute cũ aq̃ frigida multotiens. v. t chimolee. v. t luti alcabrusij aut romãi aut armeni t ceruse oiuz añ. vij. virge pastoris pirite. x. encaustri psici aut syrij. vj. tutie viridis. vij. stercoris ouis. vij. granoz volubilis t folioz eⁱ⁹ amboz. xv. scorie ferri t succi folioz maluauisci t succi foliorũ malue oiuz añ. x. lilij dom⁹ t cepe eⁱ⁹ t lilij celestis t croci oium añ. v. cãfore. iiij. cere faui t olei ros. t medulle cerui t adipis eⁱ⁹ q̃ztũ sufficit. Et de illis q̃ sũt fortitudis vehemẽtioris t pueiunt ei qõ ẽ mioris caliditatis est vt sumant liatura eris t ferri t pficiant cũ luto aut luto rubeo deide cõburant i patella aut furno t fiãt inde trocisci t seruent t admistrent redacti i puluerẽ vbi necessaria est exiccatio aut liniant cũ oleo ros. Et de hoc genẽ itez ẽ istud pburat simus colũbin⁹ i pãno lini donec accẽdat t liniat cũ oleo aliq̃ qm̃ ẽ mirabile. Et locis vlceratis pferũt porri elixati aut portulaca cuz sauich t folia myrti ptrita i puluerẽ redacta. Si aũt fiat inobediens tunc folia albethil adusta aut folia algebut adusta. Et si fuerit magis inobediẽs illo admistrent medicine consolidantes vlcera maligna.

Combustio aque calide. C.xv.

Quãdoqz accit vt effũdat olla feruẽs aut aq̃ calida sup mẽbr̃ hois t facit opationẽ ignis. Et pueniẽtib⁹ ei ẽ vt succurrat statiãteqz vecicet cũ eis que sũt sicut fãdali t aq̃ ros. t cãfora t nõ dimittant exiccari imo psequẽter adhibeat oi hora pãn⁹ insulsus in aq̃ frigida pgelata hoc enim pbibet ipm vesicari. Et qdã

ꝑperãt ⁊ rorant desup aquã oliuarũ aut aquã cineris ⁊ meli⁹ ẽ vt terat qͦlibꝫ ãboꝫ cũ sauich aut vnguẽtũ ð calce. Et iterũ medicamẽ factũ de fimo colũbino ꝑdcm̃ est mirabile valde. Et vlcera qdẽ curant cuꝫ porris elixatis aut exiccatis ꝑtritis ⁊ est meli⁹ ⁊ cũ reliquis q̃ diximus in capitulo primo.

De fluxu sanguinis ⁊ retentione eius. C.xvj.

IAm scitũ ẽ in libro p̃mo qͥ sanguis egredit a venis ⁊ nõ egredit nisi aut pp aptionẽ oꝛificiorũ venarũ pp debilitatẽ i venis, aut pp vehemẽtiã repl'onis: aut pp motũ fortẽ vsqꝫ ad vocẽ ⁊ saltum: aut pp vapoꝛẽ accñtẽ venientẽ de foꝛis: aut pp disruptionẽ earũ ⁊ ipaꝝ icisionẽ p causã p̃mitiuã icidẽtẽ ꝑtũdentez: aut pp causã corꝛodãtẽ iteri⁹: aut vehemẽtia motꝰ cũ repl'one: aut pp resudationẽ ab eis pp raritatẽ accidẽtẽ coꝛpoꝛi venaꝝ ⁊ pãniclo earũ. Et ꝓuenientioꝛ venaꝝ ad hoc vt currat qͦ ẽ in ea qñ inuenit viã ẽ arteria. Naꝫ coꝛpus ei⁹ est mobile ⁊ qͦ est in ea q̃nqꝫ ꝓhibit ⁊ q̃ꝫ expãdit ⁊ qñ nõ desup coarctat loc⁹ ei⁹ p⁹ sol'onẽ ꝓtinuitatis ei⁹ ⁊ inuenit vacuitatẽ puenit res ad ẽboꝛismũ qͦ nomiat mal sãguis. Et arteria qdẽ lꝫ sit de illis q̃ icarnant tñ est de illis q̃rũ difficil' est icarnatio. Et mltotiẽs qdem nõ icarnat arteria ⁊ icarnat illͦ qͦ ꝓtinet arteriã ⁊ coartat sup eã q̃re sãguis nõ põt facẽ cursuꝫ supfluũ immo egredit ex eo aliqd vsqꝫ ad fines cutis q̃ztitas quã capit Et qñ alleuiat cũ ꝓssione redit ⁊ occultat sicut accidit rupte. Et fortasse remanet vena sola sub cute ⁊ sentit pulsus eius ⁊ ipius successio. Et multotiẽs accit illud arterijs deint⁹ ⁊ disrũpunt ꝑter qͥ disrũpat cutis ⁊ cõgregat sub cute emboꝛisma. s. apa leue ex sãguie ⁊ vẽtositate qͦ possibile ẽ qeiscẽ cũ ꝓssiõe ⁊ hoc qdẽ mltotiẽs accidit i collo ⁊ inguib⁹ ⁊ curuaturis p se ⁊ mltotiens accidit ex cã extriseca aut ex phlomia. Et mlti medicoꝛ existimãt qͥ ois disruptio arteriaꝝ ꝓducit ad matrẽ sãguis q̃ qdẽ plm fit si icarnet illͦ qͦ ẽ in circuitu ei⁹ ⁊ fiat apa notũ sꝫ ipamet nõ incarnat ⁊ res nõ est ita Ille qdẽ q negauit icarcationẽ ꝓtrouersat⁹ est cũ ꝓsideratione ⁊ expimẽto. Cõsideratiõe vo qm̃ vna duarũ tunicarũ arterie est cartilaginosa ⁊ cartilago nõ icarnat. Expimẽto vo qm̃ non vila est incarnatio. Et opposuit eis Gal'. cũ ꝓsideratiõe ⁊ expimẽto: cõsideratio vo ẽ rhetorica ⁊ ei⁹ forma ẽ qͥ ẽ iter icarnatũ sicut caro ⁊ nõ incarnatũ sicut ossa q̃re oꝛ vt sit icarnata sꝫ ẽ difficilis icarnatiõis. Et testioniũ qdẽ qm̃ ipe narrauit se medicasse plures arterias ⁊ fuerũt icarnate ⁊ hec qdẽ ẽ res a q̃ nos iã expediti sum⁹. Nos vo dicim⁹ nũc qͥ dispõ ꝓcessionis sãguis a mẽbris diuersificat qũ disrũpunt sic epar ⁊ pulmo. Et de illis sũt aqb⁹ pãrũ ꝓcedit sãguis ⁊ in vna quaqꝫ duarũ diuisionũ sũt q̃ sũt tioꝛosa ⁊ de eis sũt que sũt absqꝫ tioꝛe sicut emanatio sãguis ex pulmõe i q̃ ẽ timoꝛ ⁊ ab vtrisqꝫ emanat sãguis plm⁹ ⁊ de illis sũt sicut vesica ⁊ matrix ⁊ renes. ab eis enim nõ emanat sãguis plmus valde sũmatiimo qñqꝫ mltiplicat cũ longitudine spatij ⁊ puẽit ad successiõ es illaudabiles. Et diuersificat dispõ fluxus sãguis ex arterijs qm̃ fit i qbusdã eaꝝ difficil' valde tioꝛosus sicut ex arterijs magnis q̃ sũt sup manus ⁊ pedes ⁊ huiusmõi iterficiũt ẽm plm ⁊ nõ retinet ⁊ unqbusdã fit facilis sicut i arterijs cranei. retẽtio enim fluxus sãguis earũ ẽ facilis ⁊ sufficit i eis ꝓstrictio sola. Et mltotiẽs qdẽ currit ex arterijs puis sãguis deide retinetur p se. Et diꝫia qdẽ iter sãguinẽ arterie ⁊ aliarũ cognoscit qm̃ sãguis arterie egredit cũ saltu ⁊ ipulsiõe ⁊ est vehemẽtioꝛis purpureitatis q̃ꝫ ali⁹ neqꝫ declinat ad nigredinẽ sãguis venę ⁊ ei⁹ essentie. Et scias qͥ ois cui accidit euacuatio ⁊ ꝑpẽ sãguinea ⁊ ꝑpẽ arterial' ⁊ supfluit accidit ei spasm⁹ ẽ malũ. Et silr si accidit ei singult⁹ ẽ mortalis. Quod si fuerit sincopis cũ singultu tũc moꝛs ẽ festina ⁊ alienatio ⁊ permixtio rationis sunt male. Nõ si fuerit spasmus tunc est mortale ẽm plm.

Canõ curationis ois fluxus sanguinis. C.xvij.

OPoꝛtet i curatiõe fluxus sãguis vt icipiat ⁊ retineat deide cures vlc⁹ eius si fuerit. Et nõ ẽ tibi possibile in eo cui⁹ cã ẽ fixa ex corrodẽte ⁊ simili lib⁹ nisi ita vt auferat cã. Et si dispõ non tollerat vt auferat cã ẽ necessariũ vt retineat cũ suis retẽtiuis ⁊ sũt i causis q̃ sũt ei ⁊ abscidũt sãguinẽ currẽtẽ ⁊ ille cã e sũt scite i libꝛo p̃mo. Verũ ego narrabo eas ẽm modũ festinatiõis. Dico ergo qͥ iste cãe aut sũt phibẽtes in illͦ illud qͦ egredit ab exitu: aut sũt agregãtes rẽ de illͦ aut res. Et diuisio p̃ma ẽ ꝓuisio ad ptẽ aliã q̃ aut fit cũ attractione ad ꝓxiũ ꝑter qͥ fiat exit⁹ ali⁹ sicut ponunt vẽtose sup epar ⁊ remouet fluxus sãguis ex nare dextra aut ita qͥ accidit exit⁹ ali⁹ sicut phlomat patiẽs fluxũ sãguis narium ex manu ptinẽti nari phlomia stricta: Retinẽs autẽ sine exitu ẽ illud qͦ ꝓhibet motũ sãguis ⁊ ei⁹ penetrationẽ. Et ẽ aut p cãm ignitẽ aut p causã stupefaciẽtẽ. Et stupefaciẽs qdẽ aut ẽ medicina aut ẽ dispõ coꝛpis sicut sincoꝑ ipa enim mltotiẽs retinet sãguinẽ. Cã aũt retinens sãguinẽ in locis ẽ oppilãs exitũ aut cũ ligatura aut cuꝫ repulsione ex bucellatiõe aut cũ repulsiõe absqꝫ bucellatiõe: aut escara cũ cauterio: aut medicia cauterizante: aut cũ ꝓgelatiõe rei retẽte: aut cũ inuiscatiõe: aut cũ exiccatiõe: aut cũ icarnatiõe: aut cũ coarctatione carnis circũdãtis venas q̃re oppilat ipm ⁊ claudit ipm clausione vehemẽti. Et oꝛ vt scias qͥ qñ associat vulneri apa cum q̃ztitate plma buiusmõi ẽ possibile ligare cũ filis neqꝫ intromittẽ licinia neqꝫ strictura laboꝛiosa ⁊ neqꝫ est possibile tũc nisi admistrare glutinationẽ ⁊ stipticitatẽ ⁊ stupefactionẽ ⁊ ispissationẽ sãguis. Et si est curatio ex strictura aut fissura aut ꝓpiquitate medicie qñ est doloꝛ ẽ mala valde. ⁊ ois ꝑparatio doloꝛosa ẽ mala. Et oꝛ vt ꝑparatio sit aggregãs duas res q̃rũ vna ẽ defect⁹ doloꝛis ⁊ altera ẽ refrenatio ptis cursus sãguis q̃re nõ adiuuat cũ appẽtiõe ⁊ suspẽtiõe ⁊ fiat facilis ꝓcessio sãguis ⁊ ei⁹ exitꝰ. Et qñ ꝓhibẽt due intẽtiões declinet ad leuioꝛẽ fiꝫ illud qͦ pñs ẽ ⁊ ꝓpinqus ad tollerãdũ in dispõne. Et est necessariũ vt narrem⁹ modũ eius postq̃ꝫ sciueris qͥ pmũ qͦ oꝛ ꝑsiderare ẽ vt cognoscas an vena sit arteria aut vena p signa sua q̃re agas cũ arteria ⁊ sis sollicitus plus q̃ꝫ solliciteris ⁊ agas cũ vena. Amplius dicim⁹ qͥ de attractione vꝫ ad ꝓxiũ nõ ad exitũ est necesse mẽbꝛo cũ fricatiõe aut ligatiõe ⁊ strictura aut cũ vẽtosis. Et oꝛ vt sit mẽbrũ cõicãs positũ ex mẽbꝛo cognito sup extremitatẽ linee vni⁹ cõtinuitatis iter ea ambo cũ lõgitudie ⁊ latitudie ⁊ eligit de diuersificato i situ lõgitudis ⁊ latitudis qͦcũqꝫ ãboꝝ ẽ lõgiqũ ⁊ dimittit qͦ ẽ ꝓpiqũ sic fit i duob⁹ latib⁹ capiti aut duob⁹ latib⁹ mꝛis nã longitudo iter ista duo ẽ ꝓpiqoꝛ q̃ꝫ illa exq̃ oꝛ tieri nocumentuꝫ ꝓpletũ ⁊ hec res exigit vt rememoꝛemur illͦ qͦ i ea diximꝰ vbi locuti fuimꝰ in libꝛo p̃mo de canonib⁹ euacuatiõis. Et oꝛ vt sint extẽtio ⁊ fricatio ⁊ bis silia assidua ex eo qͦ ẽ ꝓpinqus membꝛo ſo deide descẽdat ab eo. Et oꝛ vt nõ expectet in disruptiõib⁹ arteriarũ ⁊ ei filiuꝫ qͥ sit hoc artificiũ sufficiẽs in retinendo fluxũ sãguis ⁊ adiuuãs ⁊ silr est iudiciũ in phlomia lateris cõis login qui. Ani⁹ aũt duoꝝ mõꝝ diuisiõis ſe ⁊ ẽ cã stupefactiẽs est verbiꝝ. vt cibet ille cui⁹ fluxus sãguis narium mltiplicat aut alius ab illo cibis grossi chimi igrossatib⁹ sanguinẽ sicut sũt lẽtes ⁊ iuiube ⁊ eis silia. Modus autem est icõus est vbiꝝ. vt in potu dent stupefaciẽtia frigida vo exponũt coꝛpus frigoꝛi ⁊ fortasse accidit sincoꝑ ⁊ retinet fluxus sãguis. Modus aũt ꝑdict⁹ in diuisiõe alia

est qm̃ oz vt obstruet in eo capitulū vnū t est qm̃ fortasse arteria nō ē vna duarū q̃ cōtinuant cordi imo duoruz lateruz eius ita vt qū strixeris eā iueníes eā firmiorez imo fortasse ꝓtinuat cū latē altero ramus alteri⁹ arterie q̃ accidit in eo t adducit ad eā sāguinē ꝑter viā quā strixisti q̃re idiges stricturis duab⁹. Et añ illō oz vt cognoscas ptē q̃ ē ꝓncipiū vene in qbusdā enī locis est iferi⁹ t in qbusdā ē desup. t in qb⁹ ē supi⁹ sūt sicut i collo t i q. bus desup sūt sicut in coxa t pede. Et qñ cognoueris p tē admistra in ea ligaturā t stricturā. Et de regimie in illo ē vt pucias ad extrahēdā venā cū vncino t ēt cū incisione pauce carnis q̃ velat eā t occultat ipam deide inuolue ea postea admistra medicinas q̃s dicem⁹. Mō si si fuerit pulsatil tūc melius ē vt velles eā cū filis lini. Et similit si fuerit nō pulsatil verūtñ multotiēs eleuat sāguis eius. Qū ergo feceris illud deide ānexueris ei medicinas tūc dimitte ligaturā vsqz ad diē tertiū t q̃rtū tūc ꝙ si videris medicinā glutinationē faciētē adherentē loco eius tūc nō eradices eā oīno sz pone in circuitu eius de genē ipsius aliqd qō madefaciat ipam parūper. Mō si accidat ei ꝓcessio ex se ipso qñ tu auferes illud qō ē sup ipm tūc tene qō ē sub loco i via itineris vene t ꝑme ꝑssione cū q̃ fiat securitas de saltu sāguis t eradica illud qō eleuat de eo i loco suo t pmuta illud cū alio. Et sit ꝑpatio tua quā facis mēbro in ista hora sm ꝙ oz t est vt sit orificiū eius magis imū qz ꝓncipiū ita vt qñ ē vbiḡ. in inferioribus⁹ itestini t matricis tūc sternat stratū aliqd qō eleuet iferiora t depōat supiora sm maiorē elōgationē que ē ex dolore deide dimitte ipm trib⁹ dieb⁹ deide ānecte ei būc modū vsqz q̃ eleuet sāguis. Refrenatio autez cū bucellatiōe nō ē possibilis nisi i arterijs magnis fac ergo liciniū ex pilis leporī aut ex tela aranee aut subtili cocto aut pāno lini veteri deide pulueriza sup ipm medicias phibētes sāguinē. Et mitte in ipam arteriā sicut bucellā deide strige sup ipam ligaturā t fortasse admistrabis liciniū ex pillis leporis solis t excusat sollicitudinē. Et oz vt strigas stricturā adherētē q̃ nō separetur donec icarnet. Licinii vo eē nā regit i extractione eius paulati t expulsiōe ei⁹ aut alijs ab hoc. Impletio vo sine bucellatiōe est vt ponat. vbiḡ. illa res in orificiū ei⁹ t ligeť desup ꝑter penetrationē ei⁹ in venas t vt retineat cū eis q̃ sūt sicut puluilli t ꝑpe spōgia t cū vittis fortis stricture strigētib⁹ ipm cū ꝙuersiōe stricture q̃ ē attrahēs Strictura vo ꝑma oz vt sit ꝑpre orificiū deide inuoluat vadēs retro t solue strictura gradati. Et scias ꝙ stricture puluilloꝝ t vitarū qñ ē debilis venit ex ea nocumētū stricture t ē attractio t nō ꝓuenit ex ea iuuamētum stricture t est retētio t ipletio: oz ergo vt subtileť in hoc capitio. Qū ergo strigit stricture bōa t strigit iteruz ex latere diuerso deciat māz t resistit attractiōi hec stricture. Et nō oz vt puciat cū strictura t ꝓhibitiōe nisi que sit infra dolorē nisi si illud fuerit necessariū in ꝑmis deide mollifica eā paulati. Et multotiēs qdē oz vt suas fixurā carnis t collīgas labia eius t vittis tegas multotiēs enī sufficit colletio labioꝝ t positio puluilloꝝ fuat ea colligēdo venas ipsoꝝ. Amplī strige sup medicias puluerizatas rare. Et iclina añ alguidegi qñ ꝙhit vbi coarctat apud ꝓncipiū suū cū digitis vni⁹ duarū manuū deinde annecte ei medicias t puluillos apud orificiū ei⁹ cū manu altera. Impletio vo cū refrenatis ꝓuenit aut cū strictura iplētis i facie orificij ei⁹ cū manu altera non cessāte retinē donec ꝙgelet sāguis t fiat ipletio aut cū refrigidāte valde q̃ ifrigidat sāguinem t ꝙgelat ipsuz in orificio ei⁹ aut ꝓpterea ꝙ caro coarctat locū sicut si incidat vena in latitudie t suspēdat ad duo latera i ꝑma vice q̃re claudit sup eā caro ex latere ex quo currit t hoc nō sit nisi i loco carnoso. Et multotiēs qdē accidit q̃ necessariū est icidere ramū extremitatis vene vt sit itroitus eius in ꝓfundū vehemētioz t deide ponūtur desup medicine. Et multotiēs accidit icarnatio meat⁹ absqz matre sāguis. Strictura añ cū escara fit cū igne ipso qñ magnificat timoz t fit cū medicis cauterizātibus sicut calce t floze eris t generib⁹ dragāti t generibus arsenici t cymio etiā t silib⁹ t cū eo qō est debili⁹ qñ puluerizat sup locū t stringit t retinet. Verū timoz in illo ē q̃ escara ē velocis eradicatiōis ex se t ex q̃libet resistēte ex eruptione sāguis t q̃libet aliarū causarū t qñ cadit escara redit timoz nou⁹. Et ꝓpter illō ꝑceperūt vt fiat cauteriū cuz ferro vehemēter ignito ꝓfunde ita vt faciat escaras profundas grossas q̃rū casus nō fit facilis t cadāt in tpe lōgo in q̃rū silī caro ia est nata ex cauterio naz debili ꝓuenit escare debiles q̃ cadūt ex q̃libet cā t cuz hoc facit accidere saniē t calefacit vehemēter. Cauteriū vero forte iplet cū escaris fortib⁹ t remouet rupturā t detūescere eā facit t ꝙbit eā. Et de caterizātib⁹ bonis tpati regimis est vt sumat albugo ouī t aggregeť cū calce non extincta t inuoluant cū eo pili leporis aut ei silia t pōatur sup locū t stringat. Et de bonis puenientib⁹ ad vltimū multotiēs est vt sumant cyminū t calx t ponant super locū t stringant t qñqz supaddit eis colcotar. Et gna dragāti in hac sūma sūt bntia stipticitatē cū cauterio: calx vo est cauteriū in q̃ nō est stipticitas de q̃ fit curādū. Et illud qō gnatur de escaris cū cauterio in eo qō hz stipticitatē est lōgioris fixiōis t ꝓfūdius t succ⁹ fimi asinini t substātia stercoris asinini sūt de illis q̃ aggregat ad cauteriū acuitatē t glutinationē. Medicie vo retinētes cū glutinatiōe sūt sicut gypsū ablutū t glutinuz decoctū t amilū t puluis molendini t gūme t thus t resina t iterū passe de vuis ipis. Et rane sūt bui⁹ generis sm ꝙ dī. Et iterū stellascenis. Medicie vo retinētes cū exiccatiōe t icarnatiōe sūt sicut aloes t cortex turis. Et sicut iterioza passularū vue ꝓtrica valde t galle cū oleo aliq̃ t cōburant t qñ cōplet inflāmatio earū extinguātur t papyrus adustus t resina t scoria ferri t stercus equi t stercus asini adusta t cinis ossiū nō ablutoꝝ qñ abluta ꝓhibēt glutinationē t spōgia noua submersa in oleo aut vino deinde adurat t pili adusti.

De narratiōe mediciarū simpliciū t cōpositaꝝ sꝑeꝝ diuersaꝝ fortiū i ꝓhibitiōe fluxu t sāguis. Ca. xviij.

Et de illis q̃ dixit Gal. t narrauit bene t expta sūt post ipm t inēta sūt plimi iuuamēti est vt sumant de colcotar. xx. t de minuto ture. xvj. t ō aloe t glutio sicco añ. viij. t de arsenico. iiij. t de gypso vehemēter trito puluerizato vt atomi post cribellationem. xx. cureť cū eo puluerizādo sup licinia t spgendo sup locū qm̃ ē mirabile. Aut sumat sarcocolla t aloes de mecha t sāguis draconis t ponant sup licinū t strigat t aloes t thus solū cū pilis sm ꝙ sciuisti t itez spōgia adusta sicut dixim⁹ t later adustus. Sumant spongia t scoria plūbi t tutia t aloes. Aut sumant thus t aloes t sulfur aut thus t sulfur t fiat puluis aut administreť licintū cū albuie oui. Aut sumantur de colcotar xx. t de thure aut minuto thuris. viij. t resine. viij. t de gypso adusto. viij. Aut sumantur colcotar t de gypso adusto. viij. Aut sumant colcotar erit usti t calcadis t dragāti adusti ptes eqles. Et de bonis ad fluxū sanguinis ꝓpe ex dragāto est vt sumat aloes ps. i. s. ꝑmū amboꝝ in corpe grāui t sm coꝝ i corpe leui t corticū thuris i corpe gui. z. i. t thuris ipius grossi pinguis in corpore leui pars vna sint ꝓtenti sup ea ābo. Aut sanguis draconis t sarcocolla t cōficiant cū albuie oui t ponāturſuper pilos leporis t preparent sm locum.

Tractatus tertius de vlceribus.

Sermo vniuersalis de vlceribus. L.i.

VLcerā generantur a vulneribus ⁊ ab exituris eruptis ⁊ a pustulis. Et solone ꝓtinuitatis in carne qñ facit saniē ⁊ pus nomiaꝫ vlcus ⁊ nō facit pus nisi ꝓpterea q̄ cib⁹ q̄ venit ad ea ꝓuertit ad corruptionē ꝓpter debilitatez mēbri ⁊ qm̄ pp debilitatē suā resoluūtur ad ipz ⁊ attrahunt ꝟsus ipm supfluitates mēbroꝝ vicinātiū ei: aut pp vnguenta mnllificātia mēbrū ⁊ lenietia ipz cū hūitate sua ⁊ vnctuositate sua. Et qđ est de genē pus subtile noiaꝫ virus ⁊ q̄ ē grossū noiaꝫ sordities ⁊ est res spissa coagulata alba aut ad nigredinē declinis aut sicut sex. Et virus qdē nō gnātur nisi ex subtilitate hūoꝝ aq̄soꝝ ⁊ ipsoruz calido. Et sordities gnātur ex grossitie hūoruz. Et virus q dē mltiplicaꝫ cū gnātiōe apatis ⁊ virus eget exiccāte ⁊ sordities abstergēte. Et vlcera sūt appentia ⁊ sūt hñtia ꝓfūditatē. Et vlc⁹ qđ ꝓfūditatē hz nō eūaꝫ qn aut iā indurata sit caro circūdās ipz ⁊ noiaꝫ fistula ⁊ ē sicut canna penetrās in membꝝ aut nō idurat aliqd ⁊ noiaꝫ abscōsionē ⁊ cauerna. Et qñq̄z dicūt qdā ītmo dilatatū ē sub cute ⁊ sepaꝫ ab eo cutis. Et cauernā illud qđ iflectit sub carne ⁊ dilataꝫ in ea. Dicūt qdā ītmo dilatatū ē cauerna ⁊ strictū ꝓfundū fistula ⁊ nō ē ꝑfectas in noiatiōe. Et qñ ē durities sup vlc⁹ appens noiaꝫ vlcus ostrachinū. Et fistula qdē mala ē illa q̄ nō sentit ⁊ hz q̄ꝫtitatē elōgatiōis eius a sēsu erit ei⁹ malitia. Et de ipa q̄dā ē eq̄lis ⁊ de ea ē q̄dā oblīq̄. Et q̄ vadit ad neruū dolet vehemēter ⁊ ꝓpe qñ tāgit ei⁹ iferi⁹ cū tēta. ⁊ fortasse difficil fit opatio illi⁹ mēbri ⁊ ē hūiditas subtilis tenuis sicut fit ad illa q̄ puēit ad os. Et qñ puēit ad ligamētuz ē illđ qđ currit ꝓpinqū illis. Uerū dolor in offuosa ⁊ ligamētali fortasse nō magnificaꝫ. Et hūitas q̄ vadit ad os ē subtilior ⁊ declinior ad citrinitatē ⁊ ex pueniēte ad venas ⁊ arterias mltotiēs egredit fex. ⁊ qñq̄z si fuerit tēdēs ad venā sāguis plm⁹ ad arteriā sāguis sub albidul cū fluxu sāguis ⁊ ꝓcessiōe. Et ex ea q̄ puēit ad carnem currit hūitas viscosa grossa turbida cruda. Et mltotiens sūt fistule orificia plma cui⁹ eē ābigit ⁊ nō scit an sit fistula vna. Et mltotiēs effūdit i qđā orificioꝝ ei⁹ hūitas hñs tincturā ⁊ tūc si fuerit fistula vna egredit ex orificijs alijs color vn⁹ q̄ ē fistule. ſ. diuersus alb⁹ ⁊ tenebrosus ⁊ ali⁹. Et vlcera qdē diuidunt i ſpeb⁹ diuisionū ⁊ dr q̄ vlcerū q̄dā sūt q̄ sūt dolorosa ⁊ q̄dā sūt q̄ sunt ꝓuata dolorez ⁊ q̄dā sūt aposa ⁊ q̄dā sūt ꝓuata apatez ⁊ q̄dā sūt mūda: ⁊ q̄dā sūt imūda: ⁊ imūda qdē ꝓpterea q̄ in eis supfluit hūor plm⁹ ⁊ hūitas copiosa q̄ꝫuis nō sint mala ⁊ de eis sūt sordida ⁊ de eis sūt miorata ⁊ de vlcerib⁹ sūt putrida. Et de reb⁹ magis nociuis eis sūt meridies ⁊ hūitas aeris cū caliditate ipi⁹. Et de eis sūt corrosiua ⁊ de eis sūt ābulatiua ⁊ de eis sunt mollia aut dura aut frigida aut calida. Et mollia sūt de vlcerib⁹ faciētib⁹ ca dē pilos ab eo qđ seq̄t ea. Et sūt q̄ñq̄z de vlcerib⁹ q̄daz resudātia ex qb⁹ resudat vir⁹ citrinū calidū. Et fortasse ē calidū ꝓburēs qđ ē i circuitu ei⁹ ⁊ ē malū mortificās. Et de eis sī difficil ꝓsolidatōis. ⁊ putrefactio ē ꝑter cōrosionē. Qđ si fuēit erūt ābe ābulatie: ⁊ fortasse corrodēs ⁊ cōrodēs illđ qđ ꝓtinuaꝫ ei ꝓpe pp acuitatē absq̄z putrefactōe ⁊ neq̄z ē febris oio. Uez cū ābulatio putrefactio mltiplicaꝫ febris aut nō sepaꝫ ab eo. Et Bal. qdē noiauit huiusmōi vlcera corrosiua ignē ꝑsicū ⁊ formicā ambulatiuā ⁊ post vlc⁹ putrefactū ē ꝓpositū ex vlcere ⁊ ex egritudie putrefacta ⁊ vnicuiq̄z eoꝝ ē dispō. Et vlcera qdē dura icipiētia ire ꝟsus viriditatē ⁊ nigredinē sūt mala ⁊ vlcera frigida sūt mollia alba qescētia pp medicinas calefaciētes ⁊ calida ad rubedinē declinia delectant frigore. Et qñ vlcerib⁹ malis associaꝫ color corpis malus sicut alb⁹ plūbe⁹ aut citrin⁹ tūc illđ ē sigtio sup corruptionē ꝓplonis epatis ⁊ corruptionē sāguis q̄ venit ad vlcus q̄re sit difficil ei⁹ ꝓsolidatio. Et vlcerū qdē q̄rū radices sūt acute ⁊ cū qb⁹ est prurit⁹ supfluitates sūt acute ⁊ q̄z radices sūt late albe pauci prurit⁹ illoꝝ ꝓplones si frigide ⁊ vlcera gnāta successiōe egritudinū sunt mala qm̄ nā expellit ad ea residuuz corruptiōis supfluitatū. Et vlcera deiciētia pilos ab eo qđ seq̄t ea sūt mala. Et meliores significatiōes signtes salutē vlceꝝ ⁊ vulneruz sūt qū succedētia eoꝝ declinia sūt ad saniē. ⁊ dr in signis morti velocis qū st hōi apata ⁊ vlcera leuia ⁊ destruit ei⁹ rō morit. Et malignoꝝ quidē vlcerū cause sūt qñq̄z vulnera obuiātia supfluitatib⁹ malignis corpis aut regimi corrupto ⁊ qñq̄z sūt sequētia pustulas malas q̄re sūt ab eis festinātia ad vlcerationē post pustulas. Et significāt malignitatē vlceris ei⁹ putrefactio ⁊ ipsi⁹ ābulatio ⁊ corruptio ei⁹ qđ ē in ipi⁹ circuitu ⁊ difficultas sanatiōis in se ipso cū rectificatiōe curatiōis exhibite ei. Et meliores significatiōes significātes salutē vlceruz ⁊ vulnerū sūt cū in successionib⁹ eoꝝ ē sanies q̄ est cū medicia faciēte pus ⁊ ex opatiōe nāe. illa enī opatio nāe ē sm̄ cursuz nālē ⁊ nō gnātur sanies nisi a digōe nāli. Et nō associaꝫ ei malū ex accidētib⁹ vlcerū maloꝝ ⁊ ꝓprie sanies laudabilis alba lenis eq̄lis q̄ ꝓsecuta ē cōplemētū digōnis ⁊ neq̄z associaꝫ ei fetor quz in ea nō sit putrefactio ⁊ fortasse non eūaꝫ a fetore puo sanies cui accidit cū adiutorio caliditatis inate ⁊ alteri⁹ extranee. Et nos qdē iam locuti fuim⁹ de saie in locis alijs. Ulcera au tē q̄ accidē faciūt spasmū ⁊ vlcera putrefacta scrofulosa ⁊ algeromati ⁊ corrosiua ⁊ cācerosa ⁊ q̄ eoꝝ cursu currūt sūt i qb⁹ nō gnātur sanies imo qñ appet in vlcē sanies ⁊ apa est signū bonū cū q̄ nō timeꝫ spasm⁹ ⁊ ꝓmistio rōis ⁊ his silia q̄ꝫuis sint in loco qđ facit illđ necessariū sicut sūt mēbra posteriora ⁊ añriora nisi res ꝓtransierit terminū. Qđ si apa occulteꝫ subito ⁊ redeat nō resolueꝫ ꝓpus aut ei silia. Amplⁱ sūt vicinātia mēbris neruosis sicut vlcera dorsalia qñ sunt i vicinitate dorsi ⁊ nucle ⁊ vlcera q̄ cadūt i añriore pte core ⁊ genu qñ ipa iterum sūt sicut lacerti neruosi i qb⁹ res ꝓuertit ad spasmū ⁊ pmistionē rōis et. Si aūt euenerit in mēbris neruosis plm q̄rū ē i añcedēte extēsiōis corpis tieꝫ aut cursus sāguis si ceciderit imedietate iferiori extēsiōis ⁊ silr timeꝫ ex eis qñq̄z pmistio rōnis ⁊ tieꝫ q̄ cadit plesis ⁊ saniositas post ipaz aut q̄ ꝓuēiat sputū sāguis si ceciderit imedietate supiore ei⁹ ⁊ tu iā sciuisti itētionē saniositatis in pectore ex li.iij. Et qñz tieꝫ i eis iterū pmistio rōnis. Et de signis bonis i vlcerib⁹ ē vt in circuitu eoꝝ nascanꝫ pili q̄ ceciderūt. Et corpora susceptibiliora curatiōis vlcerū sūt q̄ sūt melioris ꝓplonis ⁊ pauciorīs hūitatis supflue cū iuentiōe sāguis boni i eis. Illa vo q̄ sunt mlte hūitatis aut siccitatis sūt tarde susciptētes rectificationē vlceꝝ q̄ꝫuis hūida sicut ifātiū sint susceptibiliora q̄z sicca sicut senū ⁊ ꝓpe qñ ꝓplo ē radicalis sicca ꝓuata sanguie mūdo ⁊ accītal hūida mollis sicut i senib⁹ iteruz. Et pp illud iteꝝ fit i hydropicis curatio vlceꝝ eoꝝ difficil ⁊ i pgnātib⁹ iteꝝ pp retētionē supfluitatū eaꝝ ꝓptea q̄ ipaꝝ mēstrua retinent. Sz ⁊ in senib⁹ nō sanant vlcera eoꝝ vlcera pp illud ⁊ pp paucitatē sāguis eoꝝ boni. ⁊ q̄ñq̄z sanant vlcera deide rescidunt qm̄ nō gnātur in eis caro nisi añ mūdificationē qñ ergo retinet in eis supfluitas nō mūda oz ide vt corrūpat ꝓtinuitas ꝓueniēs ho. Et qñq̄z existimant fistule ꝓpterea q̄ accidit eis dispō exiccatiōis ⁊ retētiōis ꝓhibētis respiratione q̄ ipse sūt

sanate qm̃ illaruz eaz̃ dispositio ẽ silis saluti sic dixim⁹ deide rescindũt pp quelibz motũ z ꝓmotionẽ z tussiz z offensionẽ z malitiã iacẽdi z alia. z de vlcerib⁹ in qb⁹ nascit caro q̃dã sũt i qb⁹ nascit caro addita z q̃dã in qbus nõ nascit illõ. z illa i qb⁹ gnãt caro addita sunt illa in qbus fit fetiatio nascẽtie carnis añ mũdificationẽ. z illa i q̃b⁹ nõ nascit illõ sũt illa i qb⁹ nõ nascit caro nisi p⁹ mũdificationẽ. Q̃ũ ergo plõgat spatiũ vlceris z corrodit z putrefit z destruit de subitãtia ei⁹ res pma tunc nõ expectat ꝓsolidatio ei⁹ nisi ez pfũduz. Et ꝓpe q̃n vlc⁹ ẽ antiqũ retinẽs spatio ãni z ꝓpe q̃n ẽ disruptum z incipit ex eo disruptio. s. fistula. z antiqũ necesse ẽ vt educat os ex ossib⁹ q̃ ei sũt vicina. z vlcera qdẽ mlica nõ sanant nisi ab eis auferat tota eoz corruptio vsqz ad carnẽ z ossa sana. ¶ Et cãe q̃ qũ accidũt corrũpũt vlcera st debilitas vtutis mẽbri q̃re recipit oez mãz z malitia ꝓplonis mẽbri z malitia ei⁹ qđ aduẽit ei de sanguie aut in q̃litate aut i q̃ztitate. In q̃litate vo pim ei⁹ est pp malitiã ꝓplonis epis z colorẽ i eo declinis ad albedinẽ plũbeã aut citrinitatẽ: aut pp splenẽ z ẽ color ad nigredinẽ z alteratione declinis z letigiositatẽ q̃re ẽ cũ eo malitia oiuz humoz i corpe. Et huiusmõi qdẽ ꝑter hoc q ex ipo nõ acqrit qđ cõuertat i carnẽ nocz p illud q ꝓuertit ad ipsuz de supfluitatib⁹. In q̃ztitate vo qa addit aut diminuit q̃re nõ iuenit cuz q̃ caro vlceris generet. z est vlcus claruz mũduz ꝓperãs ad escarã. z nescit si est corp⁹ mudũ pauci sãguis: aut ẽ ꝑter ostracositatẽ q̃ accidit parieti ei⁹ z margini ipi⁹: aut pp dilatatiõez venarũ q̃ aduenit ei: aut pp corruptionẽ q̃ seq̃t ipm ex osse: aut pp corruptionẽ ei⁹ incipiẽtẽ vsus tenebrositatẽ z viriditatẽ z nigredinez: aut pp mẽbrũ male ꝓplonis qđ vicinat ei. z vlcera qdẽ praue curatiõis sicut rotũda z eis silia sũt interficiẽtia infãtes nõ tollerãtes vehemẽtiã doloz z vlcerũ z difficultatẽ curatiõis eoz z ipsorũ prauitatez.

Canon curationis vlcerum. L.ij.

Cias q oia vlcera idigẽt exiccatiõe q̃dã ꝑter facta ex attritõe lacertorũ z iporũ ꝓtusiõe. Ista eni idigẽt i ꝑmis vt mollificentur z hũectent. z cũ hoc q idigẽt vlcera in domiantõre dispõnũ exiccatiõe idigẽt q̃nq̃z dispõnib⁹ aliis mũdificatiõis z abstersiõis z aliorũ ꝓsequẽtib⁹ vlcera ꝑter ipa vlcera. z q̃zto plus ẽ vlc⁹ maius z pfũdius indiget exiccatione vehemẽtioze z vt aggregent labia ei⁹ vehemẽtioze pscrutatiõe z fortasse est tibi necessariũ suere ea. z ꝓsidera ex dispõnib⁹ necessitatis ad pscrutãdũ in illo z eis silib⁹ illõ qđ dixim⁹ in ca. vulnerũ. z scias q vlcera fortasse indigẽt in curatiõib⁹ suis admistratiõe mediciarũ q̃rũdam sũt currẽtes penetrãtes z q̃ iniciũtur pfũdãtes z tũc necessariũ ẽ vt sint vnguẽta z eis silia. q̃re oz tũc vt sit illud qđ appet hũidũ z qđ occultũ ẽ siccũ z ꝑpe in illis que sũt ad fistulã oz vt sit siccitas orificioz ei⁹ vincẽs hũiditatẽ sub stãtie ei⁹ vehemẽter. Et ẽ qdẽ q̃nz necessarium vt earũ medicine pmisceant cũ eo qđ currit vt fiant viscose adherẽtes scias ergo illud iterũ in eis. z scias q vlcera i digẽt ligaturis z strictura pp tres mõs quorũz vn⁹ ẽ vt currat sordities q̃re oz vt sit fortitudo stricture ei⁹ a fine stricture vlceris z mollificatio stricture ipsius apđ ei⁹ orificiũ vt ipius exꝑssio bona fiat. Et hus ẽ vt seruet medicamẽ i carnatiuũ sup vlc⁹ z nõ idiget strictura vehemẽti. z tertiꝰ ẽ ad icarnationẽ labioz z oz vt nõ sit strictura i ipo mollis apud duo labia imo cõplicata cõplicatiõe vehemẽti z nõ oz vt cũ ligatura pueniat ad lesionẽ ita vt apet. z oz vt sit adiuuãs in ꝓhibendo apa q̃m nõ ẽ possibile cũ apate vt cureꝫ vlcus. z si nõ est tibi possibile vt ꝓhibeas z appet apa tũc occupat⁹ sis cum apate z cura ei⁹ qđcũq̃z apa fuerit cũ obstuatione ipius vlceris vsq̃z q̃ sepaueris ex curatiõe apatis z tũc remãebit sola obstuatio vlceris. Et silr q̃n corrũpit qđẽ in circuitu vlceris z viridescit z nigrescit cura illõ cũ scalpellatiõe z extractiõe sãguis z si ẽt cũ vẽtos⁹ deide adhere ei spõgiã siccã postea medicias exiccãtes. z q̃ũ sepat vlc⁹ aut iuenis vlc⁹ puruz tũc oz vt obstues in ꝑmis an ex cope aliqd ad vlc⁹ effũdat aut nõ effũdat imo iaz sit abscissũ. Qđ si nihil effũdat ad ipm sit irẽtio tua in medicãdo ipz z si aliqd effũdat ad ipm sis sollicit⁹ in eo qđ ad ipm effũdit ex phlomia aut solone vẽtris aut vomitu q̃n vomit⁹ q̃nq̃z ꝓfert etiã i hoc z Hip. testificat đ eo z si i vlcerib⁹ fuerit frusta ossiũ z pãniculi aut alia nõ ꝓperes in extrahẽdo ea ez fac illud qđ dixim⁹ i ca. ossiuz. z ꝑmũ qdẽ qđ oz te ꝑpare de eẽ vlceris ẽ aptio eũ medicinis suis deide mũdificatio cũ medicis suis deinde nascẽtia carnis z ꝓsolidatiõ. Et si iueneris vlc⁹ mũduz eq̃le qđ nõ hz pfũditatẽ tũc ꝓsolidatio tm̃ fiat cũ eo qđ nõ hz mordicationẽ. In sordidis vo necessariũ ẽ absterges mordicas. Et i ꝑmis cũ curant indigẽt mordicatione q̃m sensus nõ setit ipm deinde gdati pueniat ad illud qđ est leuioris mordicatiõis vsq̃z q̃ sẽtiat hoza nascẽtie carnis. z caue in oib⁹ illis ne dolẽ facias q̃ztũ potes z ꝑpe q̃n est illic calitas z inflatio. z oz vt remoueas cãs, phibẽtes a ꝓsolidatiõe z sũt cãe q̃s nũerauim⁹ z dixim⁹ q̃ declinãt cũ vlcẽ ad malitiã. Naz si tu curaueris eas in ꝑmis nõ eris vacãs ad curationẽ vlcerũ sicut oz imo nõ erit tibi possibile. z mltotiẽs qdez rectificata est ꝓplo mẽbri z sufficit in rectificatiõe vlceris z mltotiens ẽ vlcus molle sup q̃ orit caro mala q̃ est in se ipa ad rubedinẽ z calefactionẽ declinis ergo cureꝫ cuz epithẽmatibus ifrigidãtib⁹ carnẽ circũdãtẽ ipm sicut succ⁹ solatri cũ boloar. z aceto z epithẽmata de sandal z cãfora infrigidata cũ niue q̃re nõ cessat cõsolidari vuln⁹ z cõstringi. z oz vt in vlcerib⁹ doloros⁹ q̃ sũt vehemẽtis doloris occupat⁹ in ꝑmis i sedãdo dolorẽ z illud cũ mollificatis q̃ tu scis ꝑculdubio z q̃zuis sint ꝓria vlceri verũtñ qũ nõ sedat dolor nõ ꝓpat nobis vt curem⁹ qũ ergo sedauerim⁹ ꝓsequmur. Et vlcera qdẽ sordida indigẽt vt mũdent z sũt illa q̃rũ hũitas z qđ ex eis currit ẽ plz. Et fortsitã mũdificant cũ melle z fortasse mũdificant cũ puluerib⁹ z vnguẽtis z q̃n nõ mũdificant nõ est possibile vt obuiet eis medicamẽ purũ vsq̃z ad corp⁹ eoruz z ꝑpe plueres q̃re oz vt mũdificent deinde nascat caro z in mũdificãte qdẽ ẽ absterssio plus sicut sciuisti añ. Et fortasse orit caro mala q̃re ẽ necessariũ vt corrodat cũ medicamie acuto z liniat de foris cũ infrigidãtib⁹ deinde eradicet cũ eo q̃ eradicat escara: deinde curet. Et medicamẽ qdẽ vnũ sm̃ ꝏdaz corpa facit nasci carnẽ: z sm̃ q̃dã eoz ẽ corrosiuũ vehemẽtis absterssiõis qũ corpora illa sint leuia valde aut ẽ sm̃ q̃dã corũ non absterges neq̃z faciẽs nasci z pp illud eget medicamẽ vt ꝓsortet aũt frãgẽdo cõmistionẽ ei⁹ aut minuẽdo ei⁹ vnctuositatẽ aut iniũgẽdo ei medicamẽ allõ i q̃ sint excõicatio z absterssio z i corpe alio ẽ p ꝓparationẽ ad ipm corrosiuum i digẽs vt minuat de põdẽ ei⁹ aut addat in vnctuositate ei⁹ aut adiũgant ei stiptica aliq̃. Dignioza ergo vlcera vt ꝓsortet eoz medicamẽ sũt illa q̃rũ difficil est cõsolidatio. Et de illis q̃ sũt necessaria ẽ vt dimittat medicamẽ sup vlc⁹ trib⁹ dieb⁹ deide dissoluat nã si ipuz tũc nõ opatũ fuerit nõ faciet suã opationẽ. Et oz vt elõgeꝫ oleũ qlibet ab vlcerib⁹ q si fuerit necessariuz tunc oleũ de kerua z oleũ myrtinũ z oleũ masticinũ. Et quz ibi nõ ẽ nisi vlc⁹ tunc oz ut alleuiet insẽsibili mẽbrorum nõ tollerãtiuz ipm z caueat a doloratiõe eius cũ medicamẽto forti. In illo vo qđ ẽ pui sẽsus nõ abstineat a necessaria medicatiõe. Et intrinseca qdez z sublimia.

p̃ciosa ꝛ multi iuuamẽti ꝛ suscipiẽtia nocumẽta velocit̃ sunt de capl̃o sensibili ꝛ iudicio ei⁹ ꝛ eoꝝ p̃ria sũt de capitulo isensibili: aut q̃rũ sensus ẽ debil̃. Et ꝓpter hmõi cáz nõ sufferũt vlcera intrinseca ea q̃ sunt sic flos eris ꝛ ei silia. ꝛ ꝓpe ea q̃ bibunt̃ ꝛ idigẽt illis q̃ faciũt glutiatõez plus sicut dragagãtũ ꝛ gũmi ꝛ illa qb⁹ clisterizaꝫ indigẽt eo qõ ẽ iter duas res. Et de illis q̃ recta sunt i curatione vlceꝝ ẽ vt qeta sint mẽbra eoꝝ ꝛ nõ moueant̃: ꝛ si mouent̃ i p̃ncipio motu puo min⁹ nocumẽtũ ẽ q̃z si moueant̃ post p̃ncipiũ motu laborioso ꝛ ꝓpe in corpe maloꝝ hũoꝝ. Et oz vt timeaꝫ in vlcerib⁹ q̃ cadat ex vicinitate eoꝝ icarnatio iter duo mẽbra vicinãtia sicut adherẽtia q̃ accidit inter palpebrã ꝛ oculũ ꝛ iter duas palpebras ꝛ iter duos digitos. Et cauerne ꝛ absconsiones sunt velocis ꝙuersiõis ad fistulas. Et vlcera qdẽ vicinãtia arterijs ꝛ venis magnis pducũt ad apa illud qõ vicinaꝫ eis de carne molli sicut testiculi ꝛ subascelle ꝛ qõ ẽ post aurẽ sicut pducit scabies ꝛ ei silia. de ill̃ q̃ diximus ꝓpter illã eãdẽ cãz ꝛ ꝓpe qñ corpus ẽ plenũ mala superfluitate. ꝛ tũc qdẽ vehemẽs sit dolor ꝛ puenit ad vlcus: q̃re oz vt cureꝫ illõ cu mũdificatiõe corpis ꝛ cũ eo qõ ẽ dictũ in capl̃o. Et dũ mũdificaꝫ apa nõ sperat̃ ei⁹ curatio. Et ẽ necessariũ in hmõi vt tuearis vlc⁹ ex nocumento cũ basilicõ ꝛ ei silib⁹ si corp⁹ fuerit mũdificatũ ꝛ ponas inter ipm ꝛ iter mẽbrũ qõ distinguat ꝛ ꝓhibeat nocumẽtũ puenire ad vlcus in oi dispõe. Et oz vt audias sermonẽ cõez ꝛ ẽ q̃ de ill̃ q̃ sunt necessaria ẽ vt sit illud q̃ curaꝫ vlc⁹ aut ꝙueniẽs aut icõueniẽs. Et ꝙueniẽs lz nõ ꝓferat in dispõe tñ nõ associat ei nocumẽtũ. Et incõueniẽtie diuersificatio aut ẽ qñ ipm ẽ debili⁹ ꝛ significat illud additio ei⁹ qõ ẽ p̃riũ ei qõ ex ipo expectaꝫ ꝺ exiccatione aut mũdificatõe aut alijs p̃ter corruptõez aliã q̃re oz vt addaꝫ in v̊tute ei⁹ aut ẽ diuersitas ꝓpter mõs alios sicut qz ipm calefacit vltra q̃z necesse sit ei q̃re facit accidere rubedinẽ ꝛ inflatõez q̃ ꝓpter oz vt minuaꝫ de fortitudie ei⁹ ꝛ extinguaꝫ de inflatõe ei⁹ cũ emplo infrigidãte: aut decliat cũ eo ad nigredinẽ ꝛ obfuscatiõez q̃re scit q̃ infrigidat ipm aut nõ calefacit ipm mẽsura q̃ idiget. Ergo oz vt addaꝫ in v̊tute calefactõis ei⁹ aut mollificat ipm q̃re idiget vt addaꝫ in v̊tute stiptici ꝛ exiccatiuoꝝ sicut sunt balaustie ꝛ galle ꝛ ei silia q̃ exiccãt vt succurraꝫ cũ exiccatõe eoꝝ ꝺ illis ꝺ qb⁹ diximus tibi aut corrodit ꝛ ꝓfundat ipm sicut oñsum ẽ q̃re oz vt frãgaꝫ fortitudo absterſiõis. Et multotiẽs qdẽ nõ ꝙuenit medicamẽ ꝓpterea q̃ ꝓplo infirmi ẽ superflua i capl̃o ei⁹ cui⁹ medicamẽ oz esse fort⁹ in trabẽdo illõ capl̃m adeo donec reducat ipm ad ꝓploez suã aut debilis in capitulo ꝙueniente ei.

Curatio vlcerum virulentorum. L. iij.

Necessariũ ẽ vt in eis admistrent̃ medicine exic
n catiue vt mũdificet̃ vir⁹. deide sit occupatio in nascẽtia carnis. Qõ si fuerit mollia tũc admistrent̃ sup ea medicie ad faciẽdũ nasci eoꝝ ꝓfunditatez ꝛ ipoꝝ margies ꝓpter debilitatẽ corpm illoꝝ vlceꝝ: sz oz vt exiccent̃ in p̃mis deide admistrent̃. Et qñ tu administraueris medicamẽ ꝛ nõ inueneris hũiditatẽ minui aut videris eã augeri tũc scias q̃ medicamẽ sim illõ corpus nõ ẽ exiccatiũ q̃re adde in ꝓportatõe ei⁹ ꝛ ipius exicatõe ꝛ adiuua ipm cũ absterſiõe pauca sicut ẽ mel v̊bigra. ꝛ medicis stipticis sicut sũt balaustie ꝛ alumẽ ꝛ minora de v̊tute olei ꝛ pone ipm oleũ i q̃ sit exiccatio. Qõ si videris vlcus iã supfluere iteꝝ in exiccatõe tũc minue de v̊tutib⁹ oib⁹. s. exiccatiõe ꝛ absterſiõe ꝛ stipticitate: ꝛ serua hoc p̃ceptũ in medicis faciẽtibus nasci carnẽ vlceꝝ. Et nõ faciat te errare qddã ꝛ ẽ vt sit medicamẽ magis absterſiuũ q̃z oz q̃re corrodit mẽbrũ ꝛ resoluit carnositatẽ ei⁹ ad hũitatẽ currẽtẽ quã existias vir⁹ ꝛ addis in v̊tute absterſiõis. Et hmõi qdẽ medicamẽ ponit vlc⁹ ꝓfundi⁹ ꝛ calidi⁹ ꝛ magis silẽ cũ apostemoso ꝛ sentit infirm⁹ mordicatõez manifestã. Et scias q̃ medicinaꝝ exsiccãtiũ vlcera q̃dã sunt q̃ sunt vehemẽtis ifrigidatõnis sicut hynsqamũ albũ ꝛ opiũ ꝛ radix mãdragore. Et q̃dã sũt vehemẽtis calefactõis sicut resina ꝛ pix q̃re tibi est vt tẽpes vnã eaꝝ cũ alia ꝛ sm oppõnẽ alicui⁹ ꝓplonũ pticulariũ. Et medicie qdẽ mũdificãtes vir⁹ sunt iste medicie exiccatiẽ sicut allumẽ ꝛ galle ꝛ cortices granatoꝝ ꝛ cortex turis ꝛ merdasengi ꝛ farina ordei ꝛ ei⁹ sauich ꝛ flores papaueris ruffi ꝛ folia arboris culicum Qũ ergo sit emplm cũ folijs nucis recẽtis ꝛ sit emplm cũ nuce sicut ẽ aut decocta cũ vino ꝓfert valde ꝛ exiccat hũiditates absq; nocumẽto. Emplm bonũ. sumaꝫ merdasengi ꝛ ibibaꝫ aceto vice vna ꝛ vice alia oleo do nec albescat deide sumant̃ ãtimonij ꝛ calcucecãumenõ ꝛ venaꝝ ꝛ gallarũ ꝛ balaustiarũ ꝛ sanꝺra. ꝛ alũis ꝛ cimie argẽti oim ptes eq̃les terant̃ bñ ꝛ sit ꝺ vnoq̃z. vips ei⁹ qõ ꝓpatũ ẽ ꝺ merdasengi ꝛ misceant̃ oia ꝛ admistrent̃ medicie q̃s dicem⁹ in antidotario in vlcerib⁹ pfũdis. ꝛ ꝺ illis ẽ aq̃ maris. Aq̃ ꝺo alumis abluit ꝛ repcutit ꝛ exiccat. Et oẽs iste medicie p̃dicte nũc nocẽt si cũ vlcere ẽ apa. ꝛ aq̃ in q̃ decocti sunt cipi ẽ bõa ad exiccatõez. Et decoctio myrobal̃. citri. ꝛ bellirico ꝛ embli coꝝ. ꝛ decoctio cetarach ꝛ folia asedre sũt bõa in illo.

Curatio vlcerum sordidorum. L. iiij

Portet vt i eis admistrent̃ medicie abstergen-
o tes ꝛ incipiaꝫ in p̃mis ab eo qõ ẽ fortis mordicatõis sm q̃ diximus in canõe. deide gꝺati pueniaꝫ ad illꝺ q̃ ẽ sicut tapsia ꝛ aristologia cũ melle ꝛ pauco aceto. Et iteꝝ glutinũ albotin cũ eq̃li mẽsura sui olei ros. aut butyri ꝛ iteꝝ radix lilij cũ melle. ꝛ iteꝝ farina herbi ꝛ herba oppoponaci. Et ꝺ cõpositis emplz indũ ꝛ vnguẽta viridia oia cũ flore eris ꝛ simplicia aut p̃mista cũ ãmoniaco ꝛ silib⁹ ꝛ empla corticalia ꝛ empla facta cũ farina herbi: ꝛ emplm ꝺ sale. Et trociscus niger ꝛ trocisc⁹ viridis. Et medicie ex exiccatis sumãt fecis olei ꝛ mellis ꝛ alũis iameni ptes eq̃les. Et sumant̃ ceruse ꝛ polij ptes eq̃les. Et q̃n vehemẽs fit sordities sumaꝫ prassiũ cũ melle. Et ꝺ emplis bois sunt oliue salite. Et q̃nz accidit necessitas hic iteꝝ admistrãdi aliqd de currẽtib⁹ q̃ abluaꝫ sm q̃ dicem⁹ in capitulo ꝓfundorum: ꝛ oia leduntea si fuerit apa.

Cura vlceꝝ ꝓfũdoꝝ ꝛ cauernaꝝ ꝛ abscõsionũ. L. v

Sta idigẽt in curatõe sua vt carne repleant̃. Et
i illꝺ qdẽ nõ fit nisi cũ vbertate cibi ꝛ sanguis. Et sũt necessarie in hoc medicie vehemẽtis exiccationis ꝛ mũdificatõis simul. Et oz vt sit sit⁹ eoꝝ talis ne i eis retineaꝫ vir⁹ imo currat: ꝛ si inuenis hũc situ ꝙueniẽte ꝛ ẽ i eo radix vlceris mẽbri ad superiora ꝛ orificiũ ei⁹ ad iferiora tũc iste ẽ. Qõ si fuerit diuersũ illi⁹ ꝛ fuerit possibile hõi vt alteret situ ꝓfũdi cũ eo qõ põt facẽ ꝺ ppatione alteratõe naꝫali faciat ꝛ si nõ ẽ ei possibile nõ ẽ excusatio qn secceꝫ vlc⁹ vsq; ad radicẽ suã sectõe exq̃sitissima q̃ nõ reliq̃t cauernã aut qn fiat vt accidat cursus aut meaꝫ i radice sua ꝓter ei⁹ orificiũ talis vt recipiat salutẽ. Et obstueꝫ i hoc dispõ mẽbri ꝛ an accidat ei timor ex illo. Qũ ergo factũ fuerit illꝺ strigaꝫ vlc⁹ cũ ligatura incipiẽdo ab orificio ei⁹ ꝛ pueniẽdo ad radicẽ a q̃ detectio facta ẽ. Et i p̃ncipio eõrio illi⁹ ꝛ ponaꝫ strictura i pte superiore i duob⁹ mõis sit̃. Et nõ oz vt pueniaꝫ cũ ligatura ad doloꝛẽ. Et q̃n nõ ẽ tibi possibile vt scidas administra ablutõez ꝛ iromitte tẽtas faciẽtes nasci ꝛ mũdificãtes q̃z mũdificatio nõ destruit ei⁹ natiuitatẽ pp v̊tutẽ duaꝝ rerũ i eis. Et nos qdẽ iã expti fuim⁹ emplm apostolicõ

ꝛ fuit bonū vltimū ꝓferēs ꝑ medicatiōez ꝛ cētaurea qñ ab ea ipleť ē mirabilis valde deide ſuſotō poſtea ireos deide faria herbi. Et abſcōſiōib⁹ qñ nō ſuccurrit nō adheret cutis ꝓglutiatiōe bōa. Uerū ē poſſibile vt exiccet cutis ita vt ꝓglutiet ꝓglutiatōe ſili ſane Et vlcera qdē ꝑ fūda ꝛ abſcōſiones ꝛ cauernas nō mūdificāt medicie mūdificatiōe vltia neqz faciūt i eis naſci carnē niſi fiant currētes lauātes q̄ i ea iniciunť cū iiectoꝛiſs aut mittūť cū tētis ꝛ ꝑpe qū eoꝛū figura nō ē figura i mūdificatōe quoꝛū ſufficiāt ꝑpatio ꝛ exꝑſſio ligature ſm q oñdim⁹ Et mel qdē ē ex lauatis ꝛ ꝑpe miſtū cū vio ꝛ i aq̄ cineris ē ablutio foꝛtis quā nō ſuffert qō ex vlceꝛib⁹ parū ē ſoꝛdidū. Et aq̄ maris ꝑpiq̄ ē illi qñ ipa lauat ꝛ exiccat Et aq̄ alūioſa ē lauatia: ꝛ cū hoc ē ꝓhibitia ei⁹ qō attrahit ad mēbꝛū ꝛ qñ ē apa nō ꝓueit aliqd ex ill' neqz vinū Et oꝛ vt ponāť ſup iſta vlcera ſupꝛa medicias i ligatur' earū pāni liniti ex eis qb⁹ idiget mēbꝛū i rectificatōe ſue ꝓplexiōis ꝛ qb⁹ idiget ad reſiſtēdū emplis q̄ iteri⁹ admiſtrāť: ꝛ ſit ſup oꝛificiū vlceris pān⁹ ali⁹ linit⁹ cū eo qō oꝛ ex medicaīe. Et ſignificatio q ipm ꝓglutiať ē paucitas ei⁹ qō currit ꝛ deſcēſio ei⁹ ad iferioꝛa. Et foꝛtaſſe exꝑmūtur ab eo cū ligatura ꝛ vtute medicie hūitates plurime ſubito deinde exiccať ꝛ ꝓglutinať.

Curatio vermium vlcerum. C.vj

Et reb⁹ ꝓferētib⁹ ad illō ē ſucc⁹ calamēi fluuialis ꝛ medicine q̄s dixim⁹ in capitulo vermium auris in libꝛo tertio.

Naſcentia carnis in vlceribus. C.vij

Poꝛtet vt nō creeť caro nec mūdificeť aut trahať ad ipm nutrimētū ſi mioꝛať ꝛ nō ꝓueit ad ipm. Cū ergo mūdificata ē tūc elōget oē moꝛdicatiū ꝛ abſterſiuū cuz foꝛtitudie q̄liacunqz ſint vlcera ꝛ vbicūqz ſint. Et oꝛ vt i admiſtratōe obſuenť medicia rū faciētiū naſci carnē p̄cepta p̄dicta ō eo qō oꝛ ex ſuperfluitate hūitatis aut ſupfluitate exiccatōis, fac ergo illō qō dixim⁹ i capꝛo vlcez virulētoꝛū ꝛ nō iq̄ſtū remanēt vlcera hūida aut fuerit ſicca exiccatōe vehemēti imo q̄ſtū ad carnē q̄ creať qū ē vehemētis hūitatis aut pauce exiccatōis. Et ō ill' q̄ mioꝛāť exiccatiōez ei⁹ ē addatio in cera ei⁹ ꝛ ipi⁹ oleo ſi ē emplm. Et ō eis q̄ addūť i ei⁹ exiccatōe ē vt ingroſſeť ꝛ iſpiſſeť ꝛ minoꝛeť ei⁹ vnctuoſitas ꝛ multitudo medicia ꝛ aut addať i eis ſic mel. Et creatio qdē carnis i eis cū emplis ꝓueniētioꝛ ē ꝛ tardioꝛ ꝛ cum puluerib⁹ difficilioꝛ ꝛ velocioꝛ. Et qñz idūrať caroꝛ: ꝛ ē tūc ō rectificatōe vt puluerizenť puluereſ ꝛ circūdeť cū emplis ꝛ vino ꝓpe ſtiptico. medicamē bonū ad oia vlcera cū eo qō ſanat ꝛ exiccat. Nos qdē ia dixim⁹ medicinas creatias carnis i capꝛo vulneꝛ: ꝛ foꝛtaſſe remēoꝛabimur ō electōrib⁹ eaꝛ hic aliqd ꝛ ē digni⁹ i hoc loco ꝛ ē ātimoniū aduſtū ꝛ ſarcocolla ꝛ glutinum piſciū ꝛ limatie aduſte ꝛ ſcoꝛia aſcerebachā ꝛ plūbū aduſtū ꝛ acoꝛ ꝛ beremaſis ꝛ dꝛagōtea ꝛ cipi ꝛ ꝓpe ad ſoꝛdida ꝛ poliū ē foꝛte ꝛ cētaurea ē vltia ꝛ nitrū aduſtū ē mirabile in exiccatōe eoꝛum ꝛ iꝑoꝛum ꝓſolidatōe.

Curatio vlcerum coꝛrodentium ſe. C.viij

Anō vlis i curatōe coꝛroſiuoꝛ ꝛ fraudulētoꝛū ē vt mūdificeť coꝛp⁹ ꝛ mēbꝛū ſi fuerit coꝛpus mūdū cū vētoſis ꝛ miſtiōe ſāguiſugaꝛ ſup ipm ꝛ ꝑmutatōe ꝓplexiōis ei⁹ cū epithiatib⁹ ꝛ rectificatōe i bi abſqz tarditate ꝛ dilatiōe. Nā dilatio i hoc ē ex eis q̄ addūť i malitia eoꝛ. Et qñz facit eſſe neceſſariū ābulatio coꝛroſiōis vt icidať mēbꝛ ꝛ ꝓfert coꝛroſiuis cū qb⁹ nō ē putrefactio Embꝛocatio cū aq̄ frigida ꝛ aq̄ myrti ꝛ aq̄ roſaꝛ ꝛ aq̄ vge paſtoꝛis ꝛ vino ſtiptico ſi nō fuerit caliditas ꝛ aceto ꝑmiſto cū aq̄ roſ. ꝛ aq̄ pura plima ſi fuerit caliditas ꝛ ſili⁹ ex aqs i rigidātib⁹ exiccātib⁹. Et ſi fuerit illic putrefactio tūc aq̄ maris ꝛ reliq̄ ō illis q̄ dicem⁹ i capꝛo putridoꝛū Ampli⁹ melioꝛ curatio eoꝛū ē admiſtratio ſtiptico rū exiccātiū iſrigidātiuz ſic coꝛtices ḡnatoꝛū ꝛ lētes ꝛ folia maſtic ꝛ ſemē roſarū ꝛ ſpia egyptiaca ꝛ ḡna myrti ꝛ embꝛoce harū mediciarū. Et ꝓfoꝛtent hmōi cū alūie ꝛ ſilib⁹ ꝛ ſitr empl'atio cū foliis acetoſe ꝛ ramis ei⁹ bullitis cū vio. Et empl'atio cū bolo ar. ꝓfecto aut ſirupo acetoſo aut cucurbita ſicca adusta aut arnoglossa cum ſauich aut foliſe oliuarum.

Curatio vlcerū putridoꝛū ꝛ malorum. C.ix.

Oꝛū malorū vlcerū curatio melioꝛ ē mūdificatio coꝛpis aut mēbꝛi ipi⁹ ſi coꝛp⁹ fuerit mūdum cū eo qō mūdificat ipm ſolū ex vētoſ ꝛ ſāguiſugis ꝛ epithiatib⁹ rectificātib⁹ ꝑpl'onē ſm q dixim⁹ multotiēs ꝛ ſilib⁹ ꝛ cibo. ꝛ nō oꝛ vt ſit dilatio i curatōe eoꝛū nā eoꝛū putrefactio addit ipoꝛū malitiā ꝛ oꝛ vt ꝓhibeať ab eis aꝑata calida. ꝛ ō illis q̄ eā ſedāt ē ſemē hyuſq̄ ami albi cū ſauich Et iterū qū hmōi vlcera ſupfluūt i coꝛruptiōe ſit neceſſariū vt cuellať cū cauterio cū igne aut cū medicaīe acuto aut cū iciſiōe vt nō remaneat niſi caro ſana cognita ꝑ bonitatē ſāguis ei⁹ aut coloꝛis ipi⁹ ꝛ os ſanū albū mūdū. ꝛ medicamē qdē acutū accipit oēz oſtracitatē ꝛ extrahit ipaz ꝛ ſuccurrit ꝓplemēto ei⁹ cū butyro ponēdo deſup vice vna p⁹ aliā. iſta. n. lz nō ſint fiſtule neqz oſtracata tñ ſunt mala ſraudulēta. Et foꝛtaſſe ſit neceſſariū icidē mēbꝛuz vt ſaluet ex putrefactiōe ſua ꝛ ēbꝛoce q̄ ꝓueniūt eis ſūt ſic aq̄ maris ꝛ aq̄ p̄dicte i capꝛo fiſtularū. Et qū ſup iſta vlcera ꝛ alia admiſtrať medicie oꝛ vt dimittāť dieb⁹ aliq̄t ꝛ nō ſoluāť. Et medicie q̄s oꝛ admiſtrare i iſtis ſunt ſic faria oꝛdei ꝛ farina herbi cū aliq̄ztulo alūis aut caro piſciū ſalita ſicca cū aliq̄ztulo medulle paiſ ꝛ ariſtologia ꝛ radix caulis ꝛ radix ſicle ꝛ radix cucūer' aſinini ꝛ ſemē lini ꝓtriū cū calcadis ꝛ baſce cū paſſis aut ficub⁹ cū melle aut ēpl'a cū cepa muris decocta cū melle aut caulib⁹ aut cucurbita ſicca ꝓbuſta ꝛ foliis oliuarū recētib⁹. Cōpoſitū ℞. ariſto. ꝛ ſucci foliorum alkerua ābꝛoꝛū añ. ptē. i. floꝛis eris ptē. ʒ. fiat ex eo linimētū cū aq̄ i ſpiſſitudie mell'. Et foꝛtaſſe ē neceſſariū vt ꝓfoꝛteť cū ſucco cucūer' aſinini ꝛ alſurie ꝛ ponāť deſup pāni ſicci. Et iterū ariſto. ꝛ gallarū ꝛ olei eq̄les ptes fiat ex eis linimētū vlceri ꝛ i circuitu ei⁹. Aut cald ꝛ colcotar ptes eq̄les arſenici ptē. ʒ. Et iterū alſurie ptes. xij. colcotar. x. dꝛagāti. iiij. fiat ex eis linimētū decoquāť i aceti foꝛtis media cotila dōec ꝓſumať acetū deide ſumať ex eis infrigidatis poſtea liniať cū eiſ vlc⁹. Et iterū ſumanť colcotar ꝛ dꝛagāti ābꝛoꝛū añ. xx. coꝛticū ferri. xvj. gallarū ꝑforatarū. x. Aut ſumať ſal. ps i. alūis vſti ꝛ coꝛticū eris abꝛotani vſti ps. ʒ. Emplm bonū ſarcocolla calcucecaumenō ꝛ gallarū ꝛ floꝛ eris ꝛ ariſtologia aggregēť cuz aliq̄ztulo glutini vt medicis ſit ꝓglutiatio ꝛ admiſtreť p⁹ mūdificatōez vlceris. Medicamē vltimū exptū dꝛagāti rubei. xxiiij. cald viue. xvj alūis. xvj. coꝛticū ḡnatoꝛū. xvj. turi ꝛ gallarū ābꝛoꝛū añ xxxij. cere. cxx. olei ātiq cotila. j. Al⁹ ō bonū plūbi vſti cū ſulfure eri vſti ceruſe plūbi turi merdaſengi climie āmoniaci oppopōac maſtic oim añ. ʒ. ij adipis renū vacce refine glutis alibat olei myrtini cere oim añ. ʒ. iij. ſoluāť q̄ ſoluēda ſt i q̄ztitate q̄ ꝓficiāť ea q̄ ſoluūť ꝛ q̄ terūť ꝛ ꝓficiať. Medicamē ꝓferēs qō Gali. ꝛ alij aggregaueſt. ℞. ſcoꝛie eri. ʒ. i. floꝛis eri fricati. ʒ. i. cere. lb. ʒ. puā ii dris. ʒ. i. ʒ. fiat ex eis ēplm ſm deſcptōez ſuā ſoluāť ea q̄ ſoluūť ꝛ terāť ea q̄ terūť ꝛ addať cera ꝛ minuať ſm q̄ztitatē neceſſitatꝛ ꝛ diligūť vt miſceāť cū eo. Et qñ fuerit vlcera difficilis ſanatōis admiſtreť i eis carte ꝓbuſte. ꝛ medicamē ādroniſ ꝛ cucurbita ſicca ꝓbuſta aut lana ſoꝛdida ꝓbuſta aut ēplm foliorū cu ꝑſli aut foliorū bulb⁹ aduſtoꝛum. Curatio eoꝛuz q̄ ſunt difficilis cō ſolidatōis ꝛ alioꝛuz q̄ ſunt in vltio malitie. C.x

Scias q vlcera difficilis cõsolidatiõis absolute sũt p̃ter corrosiua ⁊ p̃ter putrida sicut ẽ cõe p̃ter ꝓpum. ĩpa. n. ambo sunt ambulatiua ⁊ cũ istis qñqz nõ ẽ ãbulatio ⁊ stãt sm dispõnẽ suã p aliqđ spatiũ Et istã sunt p̃ter fistulas itez qm̃ oz vt ipa sint icedẽtia. ⁊ ad vltimũ corrosiua putrida ⁊ fistule sũt ex sũma difficil ꝓsolidatiõis absqz cõuersiõe. Alierenati vo sunt vltima in corruptiõe i elõgatiõe a ꝓsolidatiõe. Et canon in curatiõe hoz vlcez ẽ vt si cã fuerit malitia ꝓplonis recti ficeť aut si fuerit malitia sanguis ponať cib⁹ q generet sãguinẽ bonũ p̃riũ illi aut paucitas ei⁹ multiplicatio ei⁹ ⁊ dilatio i cibo bono. Qđ si cã fuerit mollificatio ⁊ sordidatio tũc cura curatiõe molli ⁊ sordidi. Et si cã fuerit exiccatio supflua ⁊ nõ fuerit fistule adhuc tũc cura cũ bumectatiõe eq̃li. Et de eo qđ bonũ ẽ in illo est vt facias ea sudare cũ aq̃ cala vlqz q̃ sudet mẽbz ⁊ rubeat ⁊ iflet deinde abstine ⁊ nõ ptrãseas illã q̃titatẽ qm̃ attrabes cuz eo mãm plurimã ⁊ nocumẽtũ maximũ ad mẽbrũ. Et fac vt medicamẽ p⁹ illud sit mioꝛ exiccatiõis. ⁊ fortasse ꝓfert ponere pãnos ifusos aq̃ tepida. Et qñqz ẽ necessariũ fricare vlc⁹ ⁊ fricare mẽbrum ei⁹ ⁊ admistrare empla attractiua picea. Et si cã fuerit malitia dispõnis accñtis ei qđ cõtineť cũ eo de carne. Cura cũ eo qđ sciuisti ex scalpellatiõe ⁊ extractiõe sanguis ⁊ succursu cũ exiccatiuis. Et si cã fuerit vitis ambulatiua icide eã ⁊ fac currere sanguinẽ ei⁹ aut extrabe eã qm̃ multotiẽs facit qescere illud ⁊ si fuerit replo tũc icipe cũ phlomia ⁊ eũone hũoris ei⁹ mlici si fuerit deinde obuia viti ⁊ fac currere ex ea sanguinẽ q̃ztũ tibi possibile est vt nõ accidat ex obuiatõne tua ad iuicẽ qđ est dꝛteri⁹ vlcere p̃mo deide cura vulnus qđ accit ex vite postea vlc⁹ difficile. Et si cã fuerit đ̃ bilitas mẽbri ⁊ illud ẽ pp malitiã ꝓplonis nõ q̃litercũqz accidat imo malitiã ꝓplonis supflue elõgate ab eq̃litate quã existimam⁹ ex caloꝛe ⁊ frigoꝛe ⁊ qđ sequit ꝓplones ex raritate ⁊ supflua aut spissitudie vehemẽti: ⁊ p̃mũ ẽ vt seq̃tur caliditas ⁊ huitas: ⁊ sm fritas ⁊ siccitas oportebit vt cureť faciẽs illud cũ ꝛio. Et multotiẽs qdẽ ptigit q cã ẽ a caliditate attrahẽte mãm ⁊ mittẽte eã ⁊ sunt necessaria i curatiõe ei⁹ infrantia stiptica. Qđ si cã fuerit fistula tũc cura curatiõe fistule. Et si cã fuerit corruptõ ossis qđ segť ipm icidem⁹ ⁊ detegemus ab osse. Et si fuerit possibile auferre illud qđ ẽ sup ipm cũ fricatiõe faciem⁹ ⁊ subtilissime ingrem⁹ ⁊ si nõ icidem⁹ ⁊ faciem⁹ illud cuius expositio ẽ in ca. corruptiõis ossis. Jngt Gal. ut adolescẽs hꝫs fistulã i pectoꝛe suo q̃ iã puenerat ad os qđ ẽ i medio cassi sui detexim⁹ ergo ab osse cassi totũ illud qđ ꝓtinet ipm ⁊ iuenim⁹ iã adueniſſe corruptionẽ ⁊ fuit nobis necessariũ icidere ipz ⁊ fuit locus corrupt⁹ ex eo loc⁹ sup quẽ figiť suspẽsoꝛiũ coꝛdis postq̃z ergo vidimus illud stetim⁹ statiõe vehemẽti in ablatiõe ossis coꝛrupti ⁊ fuit finis noster dimittere pãniculũ tegẽtẽ ipm đ̃ int⁹ ⁊ ſuať ipm sm salutẽ suã ⁊ fuit illud qđ cõtinuať de hoc pãniculo cũ casso iã putrefactuz. Jtez ingt ⁊ nos aspexim⁹ ad coꝛ aspectu mãifesto sic illđ qđ vidim⁹ cũ đ̃texim⁹ ab eo cũ volũtate cũ anatõia. ingt sanat⁹ ẽ ergo iste adolescẽs ⁊ nata ẽ caro i illo membꝛo qđ icisim⁹ ex casso donec repletũ ẽ ⁊ cõtinuatũ ẽ ad iuicẽ ⁊ fcm̃ ẽ stãs iter velamẽ coꝛdis ⁊ velamẽ ipm sic stetit cũ eo añ illud cap̃ capsule coꝛdis. Jngt ⁊ nõ ẽ hoc mai⁹ quã vulnera iqb⁹ respirat pect⁹. Et h̃ dixit q qñ putrefaciũt vene ⁊ antiq̃t tẽ de eo qđ ẽ rectũ ẽ vt currat ex eis sanguis hz q̃titatẽ q̃ licita ẽ i eis. Medicie vo p̃pate ad difficultatẽ ꝓsolidatiõis ⁊ dñantib⁹ dispõnib⁹ lẽ sic scoꝛia eris ⁊ flos eris adust⁹ ⁊ nõ adust⁹ ⁊ scoꝛia alscebesebzan ⁊ scoria reliq ferri ⁊ ꝓglutiatio auri fiãt ex eis cerata ⁊ colcotar ⁊ dragãtũ ⁊ q̃ sũt eis silia cũ reb⁹ ꝓhibẽtib⁹ attractõ nẽ ad mẽbz si fuerit sic sunt alumẽ ⁊ galle. Et de illis qb⁹ curant ea q̃ sunt difficilis ꝓsolidatõis ẽ illđ qđ. ℔. climie ⁊ ꝓsolidatiõis auri ⁊ aluis oium añ. viij. floꝛ eris ⁊ coꝛticũ eris añ. i. gũmi cup̃ssi. iiij. cere ⁊ olei aluis q̃ztũ scis ⁊ itez sumanť cere ⁊ gũme pini añ. vij. climie. iij. ⁊ colcotar. vj. ⁊ olei myrtini q̃ztũ sufficit. Et itez decoq̃t colcotar ⁊ climia cũ aq̃ marꝛ aut aq̃ agreste aut aq̃ i q̃ decocta sũt alkali ⁊ calx decoctiõe pauca sm ꝓmixtionẽ nutritiõis eoꝛ i sole i estate deide coleť ab eis p̃ter q fiat sal desup aq̃ marꝛ aut aq̃ alkali. Et itez sumanť eris vsti ⁊ resine ⁊ salis gẽme oium añ. ℥. ij. cere olei myrtini q̃ztũ sufficit. Et ꝓferũt eis medicie fistularef qñ exiccanť ⁊ terunť ⁊ ex eis sunt faria berbi ⁊ ireos ⁊ aristologia adusta ⁊ esvstuz ⁊ terra turis hz diũsitatẽ quã mereť oẽ coꝛp⁹ ex cõpone. Desticamẽ bonũ. sumanť limaťa eris ⁊ limatura ferri ⁊ ꝓficianť cuz aq̃ aluis ⁊ argillenť cuz argilla rubea ⁊ aduranť i furno deide extrabanť ⁊ teranť ⁊ admistrenť puluerizata aut fiat ex eis ⁊ ex merdasengi empsm. Modus emplí aurei boni. ℔. merdasẽgi aurei boni minã vnã cere ⁊ radicis almezeriõ añ. auꝛ. xxxvi. floꝛis eris auꝛ. xviij. limature auri trite limature almerdasengi añ. auꝛ. xl. olei antiq. lb̃. iij. ponanť sup ipm in p̃mis merdasengi ⁊ auz ⁊ floꝛis eris deide reliq medicie Et itez sumanť ostracũ furnoz ⁊ cinis venaz ⁊ plũbuz ꝓbustũ ablutũ ⁊ fiat ex eis ẽplastz cũ oleo myrtino. Et oz vt sit illud oleuz ispissatũ cuz merdasengi v̊ bigꝛa. ℥. i. ⁊ ex aceti acuti triplo ipi⁹ ⁊ ex oleo aut oleo myrtio aut olei aneti. ℥. i. moueanť cuz facilitate donec r̃soluat merdasengi ⁊ inspisseť ⁊ nõ adurať ⁊ alierenati de eis coꝛtices eris flos eris calx abluta sine exq̃sitõe fiat ex eis puluis ⁊ antecedat ⁊ liniat ea cum melle: deinde puluerizet sup ea hunc puluerẽ ꝓtritum eris ꝓtes. ij. cere. x. dissoluãtur digitis i sole ⁊ admistrenť. aut ceruse ⁊ aluis añ. viij. coꝛticum eris salis gẽme turis floꝛ eris coꝛticum gnatoz oium añ. ꝓtes. ij. calcis ps. i. cere. x. olei myrtini q̃ztum sufficit. Et itez merdasengi olei añ. lb̃. i. gallaz nõ p fozataz aristol. añ. ℥. i. ãmoniaci. ℥. i. minuti turis. ℥. ij. fiat ex eis linimẽtum sup ignem ⁊ moueatur cum radice canne.

Curatio fistulaz ⁊ coꝛiorũ q̃ si ꝓglutinãtur. Cap. xj.

In fistulis vo ⁊ eaz iudicijs ⁊ spẽb⁹ ipaz iã ẽ dictũ qđ dictũ ẽ. Uez qđ necessariũ ẽ de regimie cursus vir⁹ ⁊ huitatũ coꝛruptaz ab eis cũ ꝓparatiõe aut pfozatiõe iã declarauim⁹ itez i locis añ hunc locũ. Curatio añt ꝓpa fistulis diuersificat itez Fistule. n. aut sũt recẽtes currẽtes: aut sunt antiq̃ q̃rũ ꝓcauitates iã pfundate sũt i carne vehemẽter ⁊ iste qdẽ sunt difficilis curatiõis nã illud qđ necessariũ est i hoc ẽ acceptio illi⁹ ꝓcauitatis toti⁹ cũ icisiõe eradicãte ex laterib⁹ cũ nouacula aut alijs: aut p cauteriũ cũ igne: aut cũ medicamie ⁊ illud ẽ pũ ⁊ inqetũ ⁊ ꝓpe qñ ẽ i vicinitate neruí aut membꝛi sublimis. Et fortasse eger ẽ decliuioꝛ ad hoc vt remaneat illud cũ eo ⁊ tolleret illud q̃z vt patiať eí⁹ curã. Et fortasse ẽ possibile vt exiccet ⁊ coꝛrodat ei⁹ caro vnctuosa fraudulẽta itra ipam ⁊ exiccet residuũ carnis ei⁹ moꝛtue: ⁊ ꝓsolidet ⁊ remaneat qeta spatio lõgo p̃ter q sit adhuc ꝓsolidata itegre. Et q vult illud oz vt mũdificet fistulã a carne fraudulẽta vnctuosa q̃ est i ea deide ipleat eã medicis exiccatiuis ⁊ dimittat eã cuz dispõne exiccatiõis ei⁹ qm̃ ipsa remanet duz nõ cadit timoꝛ in replone aut huitate ꝓplexiõis aut aduẽtu aque aut situ iacẽdi sup eã doloꝛoso: aut offensiõe: aut v̊beratiõe: aut tussi: aut tremoꝛ. De curatiõe vo eradicationis ei⁹ ⁊ ip̃i⁹ euulsiõis scias q q̃ ipa ẽ fraudulẽta putrida antiq̃ nõ ẽ medicamẽ nisi abscisio cum adustiõe aut cauterizare eã cuz igne hz q oñdim⁹ cuz pfozatiõe me-

atus tortuosi inter meatus ei⁹ vt sciat intentio cauterij ⁊ penetratio cū cautella iuētiōis ei⁹ donec coquat vel cauterizet ⁊ abscidat. Et cauteriū cū medicis acutis est sic̄ st̄ sal āmoniacū ⁊ arsenicū ⁊ sulfur ⁊ flos eris ⁊ argētū viuum est ō sūma eoꝝ extiguat argētū viuū ⁊ misceat cū tāto limature ferri q̄ztū ipm est ⁊ alkali q̄ztū ē ei⁹ medietas ⁊ calcis q̄ztū ē ei⁹ medietas ⁊ sublimet i aluthel aut ꝓfocet i kimia sm q̄ sciūt illi q occupati sunt cū hoc ca. ⁊ sublimet sic̄ sal. Cū ergo ponit ex eo sup fistulā ⁊ iflāmat ⁊ assat ⁊ scpat a carne qō accipiat cū forcipib⁹ ⁊ extrahat ⁊ assiduet cibatio mēbri ex butyro vna hora p⁹ aliā vt qescat dolor deide curet curatiōe vlceꝝ. De fistulis vo q̄ est recēs currēs oz vt abluat cū medicis fortib⁹ sic̄ kitrā ⁊ aq̄ cineꝝ ⁊ aq̄ mar ⁊ sic̄ salsa ⁊ aq̄ saponis pmixtis cum ea arsenico ⁊ sale āmōiaco ⁊ aq̄ sublimata ex calcucecaumenō ⁊ sale āmoniaco sicco ⁊ ex sanguine nō currēte ⁊ aq̄ in q̄ decoquunt alkali ⁊ calx corticuꝝ ouoꝝ ⁊ calx. Cū ergo mūdificata fuerit ponat sr̄ ea medicamē de kerua. Et emplm de arsenico reiterato in medicis algarab est mirabil iuuamēti. Et medicamen Gal. alcartusin. Et medicie ꝓposite ex dragāto ⁊ calcadis ⁊ ere vsto ⁊ floze eris ⁊ q̄ sunt sil̄ia illis ⁊ ex cētaurea ⁊ faria berbi ⁊ ireos ⁊ suructas. et iā expta est radix scolopēdrie nā ipa cū fistula ipleт ex ea sanat ipam. Et silr qū fistula ipleт ex helleboro item ⁊ dimittit trib⁹ diebus sanat ipam ⁊ silr alseniꝝ ⁊ silr succ⁹ cucūeri agrestis cum glutino alboti aut succ⁹ radicis almaroth aut flos eris aut āmoniacū ⁊ calcadis ⁊ dragātuꝝ ⁊ colcotar ⁊ gūmi cū aceto. Aut sumat vria ifantiū ⁊ sine cessatiōe terat i mortario plūbeo donec ispisset ⁊ exiccet ⁊ admīstret.

Medicamē q̄ vtuntur illi de alexādria oppopōacis dragāti assari ⁊ colcotar ⁊ flozi eris ⁊ alumis oium añ. ps. i. cātaridaꝝ ps. ʒ. fiat puluis aut emplʒ aut aggregetur cū aceto in q̄ decocte st̄ cātarides ⁊ fortasse ponit cū eo mel. Et itez sumant aloes ⁊ flos eris ⁊ merdalengi ⁊ cortices ouoꝝ calciati qō ē eis fortiꝰ plm ⁊ pmisceant. Et itez medicie fortes q̄s dixim⁹ in caplo eoꝝ q̄ sūt difficilis ꝓsolidatiōis ⁊ qū appet caro bona admīstra cōglutinātia faciētia nasci carnē. Et qñ est ꝓpe eā os corruptū tūc oz vt rectificet ⁊ curet curatiōe sua. Et qū vides humiditates virulentas miorari aut saniosas redire tē iam curatio cōfert.

De carne addita sup vulnera. Ca. xij.

In curatiōe illi⁹ sunt necessarie medicie absterſiue ⁊ exiccatiue ⁊ q̄zto magʒ sunt minoꝛ mordicatiōis tāto sunt meliozes. Et oz vt nō expectet h̄ de adiutozio natur qō expectat in nascētia carnis nascētia. n. carnis ē opus nature. Et oē qō nā nasci ñ facit siue sit cū adiutozio medicie aut absq̄ ei⁹ auxilio ē ꝓpriū opatiōi nāe: pp illud igit̄ oz vt sit plm sustētatiōis sup medicinā. Et scias q̄ trocisci facti ad hoc nō ꝓferūt illi qō ex ea antiqū est imo recēti. Qō si ex eis fuerit aliqd necessariū tūc oportebit vt i faciēdo trocīscos sit cōseruatio ⁊ reponant i loco quē nō corrūpat aer. Et iā laudate sunt ad hoc feces aceti ʒ illud nō ē apud me penit⁹ sanū ⁊ facere eos trocīscos ⁊ formas sīles auellanis ē magʒ ꝓseruās vtutē. Qō vo dr̄ q̄ ipsa idiget vt ibibat aq̄ cala ō arsenico ⁊ alijs ē illō qō ꝓpat ea ad resolonez vtutis ⁊ adiuuat aerē corrūpētē ea. ⁊ medicam̄ qdē qō ē grossus ⁊ fixioꝛ vtut ē magʒ iuuatiuū i hoc caplo nō expte vtutis qm̄ fortasse subtile ē fortiꝰ ʒ ppea q̄ passio ei⁹ ex aere ⁊ hūoꝛib⁹ cōmixtis est timoꝛ ⁊ fixio ei⁹ cū dispōne sua ē maioꝛ. ⁊ iste medicie st̄ sic̄ cortices eri ⁊ ostraca adusta ⁊ due spēs eritioꝝ aduſtoꝝ cū carnib⁹ suis: verū eritij remanēt ⁊ ꝓstrigūt carnē plusq̄ oporteat ⁊ fortiꝰ ō illis q̄ numerauim⁹ ē flos lapis notati esse ⁊ fortius eo ē scorie ⁊ glutinū auri ⁊ colcotas: ⁊ dragātū adustionis miorat̄ vtutē eoꝝ ⁊ mordicationē sil̄ ⁊ addit eoꝝ sūbtiliationē: ⁊ flos eris ē fortiꝛ ⁊ nō ē sic̄ ziniar ⁊ ꝓpe fcm̄ ex corticib⁹ eris. Et ex eis q̄ corrodūt carnē additā ē vt sumāt alkali ⁊ calx nō extincta ⁊ dimittant i sexculpio sui aq̄ i sole septē dieb⁹ ⁊ moueāt oi hora donec ingrossent ⁊ fiāt sic̄ lutū ⁊ fiāt ex eis trocisci ⁊ admīstrēt. ⁊ silr troci sc⁹ fictilic⁹ ⁊ vnguētū viride ē mirabile ⁊ viride fcm̄ cū sale gēma. Et vnguētū qō noiat alescoꝛ xeli corrodit carnē sine mōdicatōe ⁊ medicamē dudūe ⁊ medicamē diaꝛ ⁊ medicamē fcm̄ ex corticib⁹ eris ⁊ minuti turis est ꝓueniēs carni male ⁊ accipit humiditatē sicut cottum ⁊ oēs medicine facte ad hoc vt mittant in nasum.

Regimē vlceꝝ disruptoꝝ p⁹ ꝓsolidationez. Ca. xiij.

Curatio p⁹ eoꝝ disruptionē est vt accipiat caro mala ⁊ os q̄dē seq̄t eā deide occupis i desiccatione ei⁹ sm q̄ scis. Et exhētia ossa fortasse sit cū medicis attractiuis sic̄ st̄ folia papaueꝛ nigri ep̄lata cuꝝ foliis ficī ⁊ sauich aut sem̄ hyusqami. albi. ⁊ calcadis eq̄ libus partibus emplastrata.

Eradicatio vestigioꝝ vlceꝝ ⁊ vulneꝝ. Ca. xiiij.

Adiget eradicatio vestigioꝝ vlceꝝ ⁊ vulneruꝝ medicis absterſiuis fortī absterſiōis mūdificatiuis ⁊ sint vtutes eaꝝ ꝓprie vtuti ei⁹ qō absterguūt ergo curet forte cū forti ⁊ qō ē min⁹ eo. Medicie āt mūdificatiue fortiū vtutū st̄ vbiq̄. vt sumat sq̄ma ferri cū lacca ⁊ trifera ⁊ liniāt desr̄ calx ⁊ mel aut succ⁹ calamīti ⁊ albugo ouī ⁊ arsenicū ⁊ lapis piplcū eo. Medicie āt leues lenib⁹ sūt fabe ⁊ faria cicer ⁊ semē rhaphāi ⁊ lutuꝝ molle raꝝ ⁊ cortices melōis. Et adeps asīni ē bona valde ⁊ ꝓpe qñ associant ei q̄ dā ꝓdicta. Vestigia aūt vlceratiōis aut vberatiōis absterſio cū oleo de lilio dōlet velociter. Aplⁱ⁹ trocisci q̄s ego dicā i ca. decoratiōis.

Tractat⁹. iiij⁹. de solone ꝓtinuitatis neruoꝝ ⁊ qō nō pēdet cū restauratiōe de solone ꝓtinuitatis neruoꝝ.

Caplz. i. ō vulneꝛib⁹ neruoꝝ ⁊ q̄ currūt cursu eoꝝ.

Neruis ꝓpter vehemētiā sensus eoꝝ ⁊ ꝓtinuitatē suā cū cerebro accīt ex vulneribus dolores vehemētes valde ⁊ lesiones valde magne sic̄ spasm⁹ ⁊ pmixtio rōnis ⁊ mistoties pducūt ad spasmū absq̄ añessiōe lesiōis ꝑue ⁊ ñ fit i eis excusatio qn illic sit apa magnū absq̄ dolore magno. Et faciliozes eoꝝ dispōnes st̄ febres ⁊ apata multa appent i alijs locis q̄z i vulneribꝰ ⁊ sitis ⁊ vigilie ⁊ desiccatio ligue ⁊ ꝓpe qñ accit illic apa. Et silr est dispō vulneꝝ corda lacertoꝝ ⁊ ꝓpe i latere capis eaꝝ. Et qñ apant nerui ⁊ q̄ st̄ eis silia aut aduēit eis frig⁹ spasmant. Et si aduenit eis putrefactio corrūpit mēbꝝ ⁊ augmētat. ⁊ putrefactio qdē f estiat ad eos qm̄ ipi st̄ creati ex humitate quaz ꝓgelauit ⁊ coagulauit frig⁹. Et ad hui⁹ mōi qdē ꝓperat putrefactio ex humitate ⁊ ex calitate hūida ⁊ decoqt̄ i eo ⁊ silr aq̄ qdē fre nocet ex pte spasmi ⁊ cale ex hoc q̄ putrefaciūt ⁊ silr oleū. Oleꝝ oleū qñq̄z ē necessariū. s. illud qō ē calefcm̄ pp necessitatē sedādi dolorē aut pp subtiliādas medicias ⁊ facer eas currer ⁊ sūt medicie resistētes q̄litati hūectāti ⁊ pūgētes sole qñq̄z pficiūt hāc opationē. Et qñq̄z q ex ꝛis vulnerat⁹ ē apat et ⁊ ē ei⁹ opatio tardioꝛ ⁊ silr ei⁹ maturatio ⁊ curatiōis susceptio ē tardioꝛ. Et qñq̄z vlcerāt nerui ⁊ sūt vlcera tardioꝛ ꝓsolidatiōis ⁊ tardioꝛ maturatōis. Et oē vuln⁹ qō fit i neruis aut ē pūctura aut scissio. Et fissura qdē aut fit cū detectione nerui aut sm̄ ei⁹ detectōe ⁊ illō qdē aut fit i lōgitudie aut latitudie. ⁊ vlnera qdē cadētia ʒ lōgitudinē i neruis saluioꝛa st cadētib⁹ i latitudie. vill⁹. n. san⁹ ledit ex vicitate i cili ⁊ nocet p ipm ⁊ nocz cerebꝛo ⁊ facit accidere spasmū

ꝛ egritudines magnas. Et fit iterum multotiēs neceſſa-
riuꝫ tunc abſcidere vulneratuꝫ ꝛ pūctuꝫ cuꝫ totalitate ꝛ
puenit ex eo qes ꝛ ſepant accñtia mala ꝛ vulnera qdez
i pāniculis ſt leuiora eis q̄ ſunt i cordis neduꝫ eis q̄ ſunt
i neruis. ꝛ tu qdē ſcis pāniculuꝫ cuꝫ teſtionio ꝛ fortaſſe
ſcituiſti euꝫ ex anatōia. Et ſi pāniculus apat nō vſ i eo
iceſſus villoꝝuꝫ i lōgitudie ꝛ i corda pāniculari vſ iceſ-
ſus pāniculoꝝuꝫ i lōgitudie ꝛ corda ē dura valde ꝛ nō ē
pāniculari i eiꝰ duritie ꝛ pāniculus ſuffert ſuturā. Et
i vulneribꝰ ꝛ diſruptiōibꝰ q̄ aduenium ligamēti naſcēti-
bꝰ ex oſſe ad os nō ē maluꝫ ꝛ ſufferunt vehemētioꝛē cu
rā ꝛ nō timet ex abſciſiōe neruoꝝuꝫ illud qō timet de eo
ruꝫ cōquaſſatiōe ꝛ de iciſiōe ptis eoꝝum i latitudine q̄ꝫ-
uis membꝝum ꝯbatur.

Lanō curatiōis ſolonis ꝓtinuitatis neruoꝝuꝫ. L. iſ.

Edicamē vulneruꝫ neruoꝝuꝫ ē illud qō ē calidū
m ſiccuꝫ ſubtiliuꝫ ptiuꝫ eq̄lis caliditatis ita vt non
moꝛdicet ꝛ ſit eiꝰ exiccatio vehemēs valde cuꝫ
attractiōe nō cuꝫ ſtipticitate oio. ꝛ oē i q̄ ē caliditas ſub
tilis cuꝫ exiccatiōe vehemēti ſubtilis ſubē nō cūat ab at
tractōe ꝛ caueat ſtipticuꝫ i eis ꝛ ꝓpe i ꝓncipio rei niſi ſit
euꝫ abſterſiōe ſic es vſtuꝫ ꝛ ſcoꝛia eris ꝛ qō ē buiꝰ gene-
ris ſubē ſubtilia ipm cuꝫ trituratōe i aceto i q̄ nō ē ſtipti
citas ꝛ q̄ñq̄ tiet ex aceto ꝛ ſubtiliatōe eiꝰ ꝓceſſio calidi
tatis ſubtilis i re ſpiſſa. Et ſi neceſſaria ē fortis caliditas
q̄ñq̄ tē neceſſaria ē vt nō ſit pfundās tñ ſꝫ vt frāgat ꝛ ō
cliner cuꝫ ea ex eo qō ei admiſcet ad eq̄litatē vt calefaci-
at cuꝫ meſura ꝛ exiccet cuꝫ fortitudie. Et ſi fuerit ner-
uus detectꝰ nō ſufficit aliqd cui ſit acuitas oio ꝛ ē nocu-
mētuꝫ illiꝰ cuꝫ eo magnuꝫ. ꝛ ſilr ſi iuenerit medicam aut
pānuꝫ qō adiſtrat ſr vulnꝰ cui obuiat dum ē frm actu tē
leſio neruī ab eo ē vehemēs. ꝛ q̄ñ accñt vulnera i neruis
tē nō oꝫ vt ꝓperet ad icarnationē ſꝫ oꝫ vt icipiat a ſeda-
tiōe doloꝝ vapoꝛādo cuꝫ pānis calidis ꝛ cuꝫ oleis cali
dis ꝛ cuꝫ oleo onpbacio, ꝓpe qm̄ i ipo ē ſtipticitas q̄dā
ꝛ cuꝫ adipibꝰ itez. ꝛ ſit eoꝫ calefactio ſuꝑ tepiduꝫ ꝓp fra
ꝛ ſilr ſit tua itētio i ſedatiōe apat. Et ō illis q̄ adiſtrāt
ēt tē ſt empla facta cuꝫ ſirupo aceto. ꝛ cuꝫ aq̄ cicer ꝛ ex ci
bis ꝛ potibꝰ ſic faria fabaꝫ ꝛ herbi ꝛ cicer ꝛ lupini ama
ri ꝛ ſauic oꝛdei ꝛ alijs imo iſta itez adiſtrāt añq̄ꝫ apent
Et q̄ñq̄ ꝓfert admiſtraꝛ illō qō ē leue. Qū ergo ſit i eis
illō ꝛ accit ſecuritas ex ſr fluitatibꝰ q̄ effundunt ꝑ illō qō
admiſtraꝛ de pblomia ꝛ eūone tūc icarna ꝛ nō ſedeſ do
loꝛē eoꝫ cū aq̄ cala oio imo cū oleo ſubtiliū ptiū i q̄ nō
ē ſtipticitas cālo vſq̄ ad t̄minū nō ſupfluū: calidū. n. ſu
pfluꝫ ꝛ ſr̄m nō ꝓueniūt ei. Et mltotiēs qdē ptigit q̄ vul-
nꝰ iā appꝛopiquat ſanitati ꝛ nocet ei frigꝰ ꝛ fit vehemēs
doloꝛ ꝛ redit leſio q̄re ſit neceſſariū vt ſuccurraꝛ ſtati cū
ſedatiōe ꝛ cū oleis calefacti ēbꝛocādo cū eis. Qō ſi ner
uus ille fuerit diſcoptꝰ ꝛ fuerit iciſio i lōgitudie tē ſtude
vt coopias ipm carne ꝛ pone ſr ipm medicias pūgitias
q̄s dixumꝰ. Et ſtrige ipm cū pānis lōgis ſtricta colligēte
ꝛ aggregāte ſemp rē magnā loci ſani. Si aūt diſrūpa
tur i latitudie tē neceſſariū ē ſuere ipm. Et ſi nō ꝓglutiaꝛ
ꝛ q̄ñ ꝓperat res ꝛ times putrefactionē ſuccurr q̄ꝫtū tibi
ē poſſe. Qō ſi apet ꝛ aduenat frigꝰ ei ꝓueniet ei ſpaſmꝰ
ꝛ putrefactio ꝯbit mēbꝝ q̄pp nō oꝫ vt icarnet cap vul-
neris neq̄ colligaꝛ niſi pꝰ ſanitatē. Qū ergo ē i eo ſtri
ctura āplier qm̄ illō producit ad putrefactionē vulneꝝ p il
lud qō aggregat i eis ō v r ꝰ ꝛ alijs ꝛ cū hoc doloꝛ ſit ve
hemēs q̄re nō oꝫ vt icarnet oio niſi poſtq̄ꝫ exiccaꝛ exic-
catiōe deceti ꝛ ſecuritas ſit ex oi apate ꝛ putrefactiōe. Et
pp illud oꝫ vt ſoluaꝛ ſtrictura ſr medicamē ꝛ medicamē
vt feſtinet ex alio. Et fortaſſe ſoluit i die aut in nocte bis
aut ter. Et fortaſſe ē neceſſariū vut faciat illud itez i no-
cte illiꝰ diei aut die illiꝰ nocti ſi fuerit i lōgitudie ꝛ ꝓpeq̄ſi
illic ē moꝛdicatio. Qō ſi nō fuerit tūc neceſſitas illiꝰ erit
mioꝛ ꝛ ſufficiet bis faceꝛ illō mane ꝛ veſpe. Et oꝫ vt ob
ſerues i medicis eoꝝ ne calefaciāt vltra q̄ꝫ ſit neceſſe ne-
q̄ abbꝛeuiet i calefactiōe neceſſaria ꝛ ſilr i abſterſione ꝛ
exiccatiōe ꝛ i ꝯrio vtriuſq̄. Qū ergo videri qō iā calefa
ctū ē tc infra ipm. ſ. mēbꝝ cū meſura q̄ minuat additio-
nē ab eo qō ē neceſſariū. Et q̄ñq̄ expiunt cerata fcā
cū euforbio ſup crus boꝛis ſani ſilis ifirmo i ꝯplone ſua
ꝛ ipiꝰ forma ꝛ ꝓſideraꝛ an ſupfluāt i calefactiōe eiꝰ an nō
calefaciāt ipm in aliq̄ de q̄ ſit curādū aut calefaciant ipm
calefactiōe tpata ꝛ tūc ſm illā q̄ꝫtitatē poſtea adminiſtraꝛ
ſup ifirmū ꝛ expiūt ſup ipm ſio. Uez vt expiant ſr aliuꝫ
de illis q̄ ſimilant ei i p̄mis ē meliꝰ vt nō ſit neceſſaria in
expientia eoꝝ ſup ipm alteratio pluria. Et cū hoc to-
to qū neruꝰ eſt diſcoopt ꝛ vulnꝰ amplū valde nō ſuffert
aliqd valde calidū ſic euforbiū ꝛ ſulfur ꝛ eis ſilia imo i-
diget medicamie qō ē ſic tutia. ꝛ itez medicamine facto
ex calce abluta ablutiōe vltia i hoꝛa vna. et oꝫ vt ſit ole
um qō adminiſtraꝛ i ceratis eiꝰ ꝛ eiꝰ linimētis ſic oleū roſ.
ꝛ myrtinū qō nō tetigit ſal. Et glutinū itez q̄ñ adiſtraꝛ
in iſtis medicis oꝫ vt ſit ablutū. Et mel itez vt ſit ablutū
ꝛ tutia oꝫ vt ſit abluta. Et nō oꝫ oio vt ſit i eis de acuita-
te ꝛ moꝛdicatiōe. Et ſi fuerit i eis ſtipticitas pua in cu
ratiōe diſcoopti lꝫ cū vtute reſoluēte ſine moꝛdicatiōe ꝛ
ꝓpe q̄ñ ifirmꝰ eſt debilis ꝓplois: mēbꝛa itaq̄ꝫ digniora
elōgari a frō ꝛ aq̄ſitate ꝛ vētoſitate vel vnctuoſitate ꝛ eiſ
ſimilibꝰ ſunt q̄ſ ſunt diſcoopta: nō. n. ē eoꝝ nocumētuꝫ
i diſcoopto cui obuiat ꝛ ꝙ ledūt ſicut ē eoꝝ nocumētū
in eo cui nō obuiat niſi paꝝ ꝛ nō obuiāt niſi ei qō conti
net ipm ꝛ ipm ſequr ꝛ ſi nō fuerit excuſatio tūc ſm ꝙ di
xim. Qō ſi fuerit illic virtꝰ aliq̄ in creatiōe tunc non erit
malū ſi adminiſtres trociſcos pauli ꝛ trociſcos de colcō-
tar ꝛ trociſcos andronij ꝛ p̄ſſiū cū vino cocto aut cum
oleo in hyeme qdē cū oleo ſubtili ſed in eſtate cuꝫ oleo
roſ. Et tus ꝛ glutinū albo ri ꝛ albezard cū q̄ꝫtitate mio-
re q̄ꝫ de medicīs diſcoopti. ꝛ de eo qō rectū eſt q̄liacūq̄ꝫ
ſint vulnera ē vt ponaꝛ ſup medicamē methabazelenis
infuſus i oleo. ꝛ ſicut neruꝰ diſcooptꝰ ē dignioꝛ alijs ner-
uis vt alieuiatio fiat in eo ſimlr ligamēta q̄ naſcunt iter
oſſa ſunt figuraꝫ dignioꝛū vt operet ſup ea cū medicaīe
forti. Ligamēta aūt q̄ ꝓtinuant cū lacertis ſūt int vtraſ-
q̄ꝫ res. ꝛ de vulneribꝰ a qbꝰ neceſſe eſt magis elōgare a-
quā eſt vulnꝰ nerui ꝛ ſimiliter frigus q̄ꝫuis minoret tñ ē
de rebꝰ nocibiliꝝibꝰ ei. Et oleū itez nocet ꝛ non eſt
neceſſariū niſi apud ſedatōem doloꝛis calidū. Et nō oꝫ
vt abluatur vulnus neq̄ cum aqua neq̄ cum oleo imo
ſollicitus ſis vt abſtergas humiditatē cum pānis aut la
na in fine lenitatis neq̄ etiam cum vino cocto niſi ſis ſe-
curus a nocumēto humiditatis eiꝰ. Et q̄ñ exigit aliqua
egritudinū vt ſup ipam ponaꝛ ꝛ ꝓpe ſuper illud qō ē diſ
cooptum oleū tunc oꝫ vt trāſeat ſup ipm in p̄mis vinū
coctū deinde oleum. Jnqt Gal. accit cuidā boi punctu
ra cū ferro minuti capitis ꝛ diſrupta ē cutis ꝛ ꝓtinuata ē
q̄ buſdaꝫ neruis manus eiꝰ: medicꝰ ergo poſuit emplm
qō iā exptus fuerat in icarnatōe vulneꝝ magnoꝝ i car-
ne. Quare apatꝰ ē locus. Et poſtq̄ꝫ apatus fuit poſuit ō
ſup medicias mollificātes ſicut ēplaſtrū de faria tritici ꝛ
aq̄ ꝛ oleo q̄re putrefacta ē manꝰ boꝛis ꝛ moꝛtuꝰ ē. Et q̄ñ
accidit ſpaſmꝰ ex vlceribꝰ in eis tunc de eo qō neceſſari-
um eſt ſi iam ſtricta fuerit ſciſſura cutis eſt vt aperiatur
ꝛ adminiſtrent medicine ꝓferētes illis vlceribꝰ exiccan-
tes ea ſubtiles valde. Et vt ſit ſollicitudo in hoc vt pue-
niat ad ꝓfundū. Et q̄ñ eſt vulneris diſruptio ꝛ punctu-
ra ꝛ nō eſt apoſtema tunc curatio eſt curatio localis. Et
oꝫ vt ſit fortioꝛis caliditatis ꝛ fortioꝛis exiccatiōis q̄ꝫ il
illud qō adminiſtraꝛ ſup ſciſſurā q̄ñ illō penetrat ad egri-

tudinem facilius. Et oz vt sit regimẽ vulnerati in neruis subtile ꝛ vt sit i vltio subtiliatiõis. Et quz dolor facit accideꝛ apa tc necessariuz ẽ dare cibuz ꝛ ꝑpe qñ vulnera sunt i latitudie nã necessaria est illic phlomia vene sine sollicitudie ꝛ sine tioꝛe sincopis ỽbigra. Et oz vt sit strat⁹ ei⁹ humid⁹. ꝛ obtueſ mẽbꝛa ꝑpinq vulnerib⁹ cuz iunctiõe ꝛ silr caput ei⁹ ꝛ colluz ꝛ subascellas ipi⁹ cuz iunctiõe: si fuerit vuln⁹ i supioꝛib⁹ ꝛ silr pectinẽ ꝛ iguia ꝛ ꝑpe si fuerit vuln⁹ in iferioꝛib⁹ ꝛ ptib⁹ cruris.

Medicie vulneꝝ neruoꝝ ꝛ vlceꝝ ipoꝝ. L.iij.

Lutinuz alboti ẽ de melioꝛib⁹ medicis vulneꝝ neruoꝝ. Ueꝝ illis q sunt sic infantes ꝛ mulieres ꝛ cui⁹ ꝙplo ẽ vehemẽtis huitatis sufficit qđ ẽ sic glutinuz alboti soluz puluerizatuz cum pauco oleo qđ ipm leniat ꝛ viscosuz faciat si fuerit siccũ ꝛ rsina loco ei⁹

In illo aũt cui⁹ ꝙplo ẽ siccioꝛ ꝛ caro durioꝛ oz vt misceaꝛ cũ eo euforbiũ ꝛ qđ ẽ ei sile aut vet⁹ aut recẽs aut paꝝ aut multũ sim ꝙplonẽ corpis ꝛ ei⁹ calefactõem. Et sit sũma ei⁹ qđ daꝛ de forti recẽti. xij. ps kerat aut de glutino alboti aut ei sili sit. iij. ps kerat aut ei⁹ cũ q̃ misceaꝛ. Et qñqz admisceꝛ ei ꝑter euforbiũ de lacte titiali qñ est mirabile ꝛ de assa ꝛ dꝫ serapio ꝛ de oppopõaco ꝛ qđ ẽ debili⁹. s. baurac ꝛ spũma ei⁹ ꝛ sulfur calefcñ cũ oleo fiꝫ q̃titatẽ sorditiei balnei ꝛ flos lapidis asus ꝛ oñe attractiuũ huitatũ ad exterioꝛa ꝛ dragãtũ iteꝝ ꝛ cinis purgatiõis eris ꝛ ꝙglutiatio auri. Et fortasse nõ repiꝛ i ꝓncipijs vulneꝝ neruoꝝ nisi fermẽtũ ꝛ admistraꝛ ꝛ ꝙfert eis ꝛ attrahit ex ꝓfundo attractiõe bona. Et multotiens iuuaneꝛ cuz sorditie vasoꝝ apuz quz est nõ ꝓis euforbiuz aut faria lolij cuz aq̃ cieri emplata ꝛ admistratio glutini alboti est melioꝛ res cuz q̃ icipiꝛ. Et p⁹ ipm sic ẽplastruz basilicõ ꝙfortatũ cuz eo cuz q̃ oz vt ꝙforteꝛ de illis q̃ dicta sunt ꝛ fortasse pmisceꝛ cum ceratis ꝛ calefacit ea ꝛ oz vt sit abluꝛuz ꝛ quod eo melius est est illud quod est ablutum cum aqua maris in sole calido ꝛ quãto abluitur plus sit magꝫ iuuatiuuz. Et de medicis bõis est medicamẽ Bal. ꝙpositus ex cera ꝛ resina ꝛ euforbio ꝛ pice ꝛ oleo grosso de vnoq̃z sit ps media ꝛ de oleo ps vna. ꝛ oleuz balsami cum subtilitate sua nõ est multe calefactõnis: dico ꝓpter velocitatẽ sue resolutiõis. Et quz vulnera fuerit gauczi ratũ aut pũctura ꝛ non associaꝛ eis apa neq̃z putrefactio tũc oz vt adistreꝛ emplm cuz euforbio aut fimo colũbino ponaꝛ i cõpe subtilioꝛe eu⁹ oꝛbiũ ꝛ i spissioꝛe fim⁹ cõlũbin⁹ ꝛ adde ꝛ minue fiꝫ q vides ỽ dispõne corpis ꝛ ei⁹ forma ꝛ dilata si sũt stricta. Et scias q medicamẽ qđ necessariũ est i gauczi necessariũ ẽ vt sit fõti⁹ eo qđ est necessariũ i scissiõe. Et qñ accit in vulnerib⁹ putrefactio tũc serapinũ ẽ bonũ ꝛ faria herbi: veꝝ qñ ac cñt apata tũc farina oꝛdei ꝛ faria fabaꝝ ꝛ faria herbi iterũ q̃ iã decocte sunt cũ aq̃ cineri aut aq̃ pura i q̃ sit vt⁹ serapini. Et qñ vides vulnera ad sanitatẽ puenire nõ timeas tũc admistrare desup vinũ coctũ: oz ergo vt adistres medicias ifusas in eo deide calefac ipm ꝛ accipe ipm cũ pãnis ifusis ꝛ stringe desup.

De apatib⁹ q̃ accidũt neruis vulneratis. L.iiij.

Am scit ex eis q̃ pmisim⁹ ꝛ scire fecim⁹ ex canõe curatõis neruoꝝ qs sit mod⁹ curatiõis apatũ q̃ accñt eis qñ vulneranꝫ. Et oz vt iterem⁹ illud ex planãdo. Dico ergo illud qđ Bal. dixit i libꝛo catageis. Inqt qñ accit in vulnerib⁹ neruoꝝ ꝛ mẽbꝛoꝝ neruosoꝝ phlon ꝛ phlegmõ ẽ forti iflamãs valde: tc oz vt adistrenꝫ i curatiõe ei⁹ medicie facte cũ aceto ꝛ lapidib⁹ mieralib⁹ q̃s dixit ꝛ plm eoꝝ ẽ i tractatu ẽo catageis q̃rũ vna hec ẽ. ℞. calcadis. ʒ. i. ꝛ q̃rtã. ꝛ dragãti. ʒ. ix. ꝛ. ʒ. ꝛ q̃rtã ꝛ scorie plũbi. ʒ. ij. ꝛ. ʒ. ij. ʒ. ꝛ corticum tuti. ʒ. i. ʒ. be zard. ʒ. i. ꝛ cere. ʒ. vij. ꝛ olei. ʒ. ix. ꝛ aceti fortis lb. ij. ꝛ q̃rtã

terant medicie sicce ꝛ infundant cũ aceto. x. dieb⁹ ꝛ soluant ea q̃ soluunt ꝛ ifrent ꝛ misceant oia i olla ꝛ moueãtur motu exqsitissimo donec equẽt. Et oz vt distilleꝫ sup mẽbꝝ ifirmũ ex oleo bis aut ter i die. Et quz ponit hoc medicamẽ desup oz vt ponaꝛ sup ipm de foꝛi lana iã ifusa i aceto ꝛ oleo calefacti eq̃li calitate. Nã nõ ẽ aliqd nocibilius oio neruis ifirmis neq̃z deterioꝛ sup eos q̃z illõ ẽ frum. Qđ si necessariũ sit emplare ista mẽbꝛa i dispõe empl'o facto cũ aceto ꝛ melle ꝛ cinere tũc oz vt empl'm sit coctũ ꝛ vt sit faria ei⁹ faria herbi. Si aũt nõ fuerit tibi pñs tũc admistra farinã fabaꝝ aut oꝛdei.

De attritiõe neruoꝝ ꝛ eoꝝ toꝛsiõe. L.v.

Um neruis aduenit attritio tũc si nõ fuerit cũ eo vulnera neq̃z apata ad hoc cureꝫ cũ eo qđ sedat doloꝛẽ ꝛ silr qñ accit apa tũc ñ cures ipm cuz eo qđ rũpit sic aq̃ cineri ꝛ silia imo cura ipm cũ sedãtib⁹ doloꝛẽ. Et silr oz vt ẽbꝛoceꝫ i mẽbꝛũ cũ oleo calefacto embꝛocatiõe ꝓtinua. Et sint in ỽtute illi⁹ olei mollificatio ꝛ resol'o. Et ỽ oleis bonis i boc ẽ oleũ anetinũ ꝛ oleum ỽ alachoẽ ꝛ oleũ de ruta ꝛ silr ẽplastra ꝙueniẽtia ad illõ. ꝛ silr maluauisc⁹ ẽ mirabilis qũ terit ꝛ ponit sr neruos tritos. Et caro ỽneriaꝝ ẽ mirabilis. Et fortasse curaꝫ cum cepa bis cocta. Qđ si fuerit illic apa tc regimẽ i sedatiõe apatis ei⁹ ẽ vt admistreꝫ desr ꝓgellatuz vue cum vino ꝛ pauco aceto ꝛ oleo cũ q̃titate ꝙueniẽte ꝛ calefiat cũ eq̃litate ꝛ submergaꝫ lana sordida ꝛ ꝑpe lana isopi ꝛ põaꝫ desr. Et si fuerit hec lesio i iũctur tc illic ẽ meli⁹ vt sedetur dolor ꝛ ponaꝫ medicamẽ forti⁹ ꝛ ꝓpositũ cuz eo qđ maturat ꝛ resoluit fiꝫ cũ stipticitate tpata ꝛ oppõaꝫ p id apati ꝛ nõ addat i eo. Et ꝓsidera i dolore ꝛ apate ꝛ itẽde ad id ex eis qđ ẽ vehemẽtioꝛ itẽtiõis. Et qñ nõ ẽ dolor tũc pfora ꝛ admistra id qđ ẽ forte sic aq̃ cineri ꝛ acetũ ꝛ vinũ iteꝝ. Et qñ apa iã plõgatũ ẽ tc ꝙforta medicamẽ factũ cuz aq̃ cieris ꝛ qđ fit cũ sorditie balnei. Qđ si fuerit illic i cute vulnera etiã tũc necessaria st illa i qb⁹ st exiccatio fortis ꝛ aggregatio ꝛ strictura qb⁹ colliganꝫ ptes sic faria fabaꝝ ꝛ acetũ ꝛ mel ꝛ ẽ medicamẽ bonũ. Et si vis vt sit fortioꝛ exiccatiõis pone i eo farinã herbi ꝛ si adest voluntas vt sit forti⁹ iteꝝ ponaꝫ i ipso radix lilij. Et si fuerit vulnera talr vt nõ cureꝫ de eis tc curenꝫ nerui cuz eo qđ ꝓhibet apationẽ neruoꝝ ꝛ ñ sit occupatio cũ eis ꝛ caro ostreaꝝ ẽ mirabilis ꝛ q̃ñqz curaꝫ cũ cerato ex sale ꝛ ẽplastruꝫ cũ olibão ꝛ myrrha ẽ coꝝ iuuamẽti i vtrisq̃z dispõnib⁹. Et si fuerit cũ vtrisq̃z reb⁹ dolor clãosus tc oz vt misceaꝫ cũ medicis pix ꝛ ẽplastreꝫ cũ illo calido. ꝛ oz vt caueaꝫ i torsiõe neruoꝝ aq̃ ꝛ ñ approxieꝫ neq̃z calida neq̃z frã imo admistrenꝫ olea qb⁹ ẽ vt⁹ aromaticorum stipticoꝝ calefacta ꝛ spẽrũ cum qb⁹ est hec dispõ.

Judicia neruoꝝ corruptoꝝ. L.vj.

Uandoq̃z accit frustis neruoꝝ corruptõ: ꝛ ẽ necessariuz vt extrahaꝫ: oz ergo vt extrahaꝫ extractiõe veneciuilis.

De neruoꝝ duritie ꝛ eoꝝ toꝛsiõe. L.vij.

Oc multotiẽs accit a ỽberatiõe aut casu ꝛ qñ ꝑ mittit sentit cuz eo stupoꝛ. Et cura duritiei neruoꝝ ꝓria ẽ curatiõi apatuz duroꝝ ꝛ alrosbot ꝛ nos dixim⁹ in tabulis mediciarũ singulariuz ꝛ i ãtidotario q̃ necessariũ ẽ remẽoꝛari ỽ medicis ei⁹. Et qđ narrabim⁹ ỽ st medicie expte i eo de qb⁹ sunt leues sic vt sumaꝫ bdellij iudaici põdus ʒ. x. ꝛ ifundaꝫ i aq̃ ꝛ soluaꝫ i ea ꝛ ꝓficiaꝫ cũ eo q̃tũ ipm ẽ de radice maluauisci ꝓriti valde ꝛ ẽplastreꝫ cũ eo. Et silr radix lilij ꝓfecta cũ ꝙgelato vue. Et iterum ãmoniacũ ꝛ galbanum ꝛ euforbium aggregata cuz fece olei. Et iteruz sumaꝫ semẽ almaru ꝛ fiat emplastrum cum vino cocto. Et iterum medicamẽ diaglon cũ medietate suiỽ stercoꝛe capno ẽ vltimũ

Rememoratio egritudinuz ossiuz. C.viij.

Possib⁹ aũt accñt egritudies ex corruptõe cõplonis ꝛ ex solone singularis ꝛ fractura ꝛ dislocatiõe ꝛ putrefactõe ꝛ vlceratõe ꝛ excoriatione. Et nos qdẽ logmur de fractura ꝛ dislocatõe q̃ idigẽt restauratiõe post hunc locuz. Illas aũt q̃ ỏ eis idigẽt alijs medicis dicemus h̃ q̃rẽtes auxiliuz a deo.

De vẽtositate spine ꝛ corruptõe ossis. C.ix.

Entositatis spine cã sit humores acuti penetrantes i os ꝛ corrodẽtes ipm. Et icessus vẽtositatis spine ẽ icessus doloꝛ iuncturaꝝ. Verũtñ mã in doloꝛe iuncturaꝝ ẽ i carne ꝛ i vẽtositate spine ẽ i osse ꝛ eius additio corrũpit ossis ptẽ vnã p⁹ aliã. Dixerũt qdã q̃ spna ẽ spasm⁹ i toto corpe pp vlc⁹ ꝛ nõ affirmat.

Signa corruptiõis ossis. C.x.

Um ossi accit corruptio vides carnẽ sup ipsum molleſcere ꝛ mollẽ fieri ꝛ icipit i via setoꝛ ꝛ vir⁹ ꝛ penetrat p eã tẽta facilime ad os. Quãqz p uenit ad os nõ iuenit ipm lene ita vt lubricet ab eo imo adheret ei parũper ꝛ q̃si iuenit rẽ nõ firmã in seipa imo habẽtẽ fracturã aut putrefactõem ꝛ fortasse destruit ꝛ lenit ꝛ ppe quz nõ ẽ corruptio in ꝓncipio. Nã i hoza ꝓncipij nõ apparet illud cuz tẽta. Et fortasse sigt lubricitas ei⁹ supflua corruptõem ei⁹ ex hoc q̃ qñ lubricat i eo tẽta in oi latere sigt sepatõem pãniculi ab eo ꝛ illud ꝓpter corruptõem ei⁹ q̃ icepit ꝛ illa q̃ icipiet quz corrũpet caro sup ipm. Et quz discooperuerl eã ab eo inuenies ipm mali coloꝛ. Et multotiẽs qdẽ añcedit ipm apa ꝛ corruptio carnis ꝛ mẽbꝛi in ꝓmis ꝛ mozs deide venit ad ipz.

Curatio eius. C.xj.

Uratio corruptiõis ossis est ei⁹ fricatio ꝛ ipius destructio aut ei⁹ abscisio ꝛ ipi⁹ seratia siue sit fistula siuenõ sit. Nã necesse est fricare ipm ꝛ radere aut cauterizare pueniẽdo ad vltimũ corruptionis ei⁹ vt cadãt cortices corrupti ꝛ remaneat sanũ. Et qñqz cadũt cortices ossium ꝓ medicias itez sic cadũt cortices capitis ꝛ aliozꝝ. Et de illis est medicamẽ cui⁹ hec ẽ ỏscriptio. ℞. aristol. i reos myrrhã aloẽ cortices plãte opponacis cãbil adustũ scoriã eris cortices pini aggregẽt ꝛ ẽ mirabile faciẽs cadere cortices ossiũ ꝛ nasci carnem bonã sup ea. Et si fuerit corruptio ossis pfundioꝛ illa tũc necesse est ꝓcauare ipm. Qỏ si corruptio iã pfecta est medullã nõ est excusatio qn assumat illud os cum medulla sua. Et si corruptio fuerit de illis q̃s ñ sanat nisi abscisio ꝛ seratura toti⁹ ossis mẽbꝛi aut plm ei⁹ qỏ circũdat ipm tũc sciat locũ in q̃ oz vt icidat ita vt reuoluat tẽta vsq̃ q̃ ꝓsequat locũ i q̃ iuenit adherẽtiã ossis vltimaz qñ illic ẽ termin⁹. Uez qñ est os corruptũ ex capite core ꝛ anche ꝛ sic spõdilis doꝛsi tũc fugere ab ei⁹ curatiõe est meli⁹ pp nuchã. Et si timet q̃ corruptio ossis sequet corruptõem carnis cui⁹ casus accit ꝑus tũc ifrare ꝛ accipe carnẽ ab eo ẽ ꝓueniẽs ꝛ ẽ ei⁹ cura. Et oz vt infretur mẽbꝛ sanũ cũ epithiatib⁹ q̃ sciuisti i capso corruptõis carnis diſcoopte ab eo ẽt ꝛ cũ eoꝝ similibus.

Modus ſuãdi os corruptũ. C.xij.

Ngt eleuet caro ab osse ita vt ponat i extremitate ei⁹ filũ cũ q̃ tendat ad supioza vel vitte. ergo tẽdat cũ eo mẽbꝛ aut aliud ex illo loco ad iferioꝛa vt nõ associent ei dẽtes ꝛ sera ipm. Et qñ ẽ tibi necessariũ serare costã aut os sub q̃ est tunica aut aligd nobile sic tuica costaꝝ nuche. pone sub sera lainã q̃ ꝓseruet mẽbꝛũ nobile. Qỏ si caro fuerit ñm rotũditatẽ suã tota discoopta tẽ sera ipm qñ ñ oziẽ caro sup os qỏ iã discooptũ ẽ ex oib⁹ laterib⁹ suis. Qỏ si ptes ossis corrupti fuerit, pxie iũcture tũc extrabe ipm ex iũctura. ꝛ si corrũpit os brachij totũ aut cruris tũc auferat totũ. Caput ãt anche ꝛ coxe ꝛ spõdiles doꝛsi qñ corrũpunt tunc fugiat ex curatiõe eoꝝ ꝓpter locũ ãche.

De eo qỏ remanet de frustis ossiũ ꝛ corticũ eoꝝ in vlcerib⁹ consolidatis. C.xiij.

Llud qỏ ẽ meli⁹ ẽ vt nõ festinet i extractiõe eoꝝ imo dimittant nãe ꝛ adiuuent ꝛ illud cũ attractiõe pauca eoꝝ q̃ extrabũt i spatio ñ festio. Et ñ moueant cũ medicis ꝛ opatiõe man⁹. nã qỏ extractũ ẽ violẽter nõ eũat qn faciat accidere vlcera fistulosa. Qũ ergo expellit ea nã ad cutẽ ꝛ icipiũt exire ꝛ iã sepata sũt tũc icarna ꝛ cura vulnus. Et sil⁹ ẽ iudiciũ i frustis eoꝝũ ꝛ pãicul⁹ de q̃ꝝ ỽitate ẽ vt manifestent nã qũ tu ꝓperas ꝛ extrabis ea violẽter tũc ẽ i eis timoꝛ spasmi ꝛ ꝑmixtionis ꝛ febriũ qỏ si fiãt sanioſa nõ ẽ i eis magnũ nocumẽtũ: si aũt vis scire medicias illi⁹ tũc de illis ẽ medicamentũ: sumant oleũ vet⁹ ꝛ cera citria ꝛ sordities vasoꝝ apũ q̃ vtreqz sint q̃ztũ ẽ oleũ: deide soluant oia deide sumat ꝑs vna cuforbij ꝛ ꝑs vna lacti titiali ꝛ tres ptes aristologie ꝛ fiat ex eis sic ceratũ. Et sumãt itez ãmoniacũ ꝛ bdelliũ ꝛ liniant cũ oleo de lilio deide aggregando totũ cũ ꝓpritiõe fiat emplm ꝛ ponat desup: ipm. n. ẽ de illis q̃ extrabũt ossa cuz velocitate ꝛ facilitate.

De medicis fracture ossis. C.xiiij.

Racture ẽ est curatio cum manu quã dicem⁹ ꝛ curatio cum medicinis q̃s dicem⁹ ꝓferẽtib⁹ fracture ossiũ ꝛ torsiõi.

Epithia ad fracturã ꝛ torsionẽ. ℞. mugath mes excoriatoꝝ añ. x. aloes maluauisci albi acatie añ. v. luti. xx. liniant cũ albumie oui si fuerit apa calidũ. Itez folia alethil ꝛ cupressi ꝛ myrti ꝛ salicis terant ꝛ exꝑmant ꝛ sumantur galia ꝛ rose ꝛ cepa narcisci ẽ de illis q̃ dicta sit ꝛ ỏ sandalis rub. ꝛ bolus ar. ꝛ laudanũ ꝛ sauſel ꝛ kamaba ꝛ altea ꝛ mes ꝛ acatia ꝛ meli⁹ otũ ꝛ sansucum ꝛ adde in eo si indiges calefactiõe ꝛ sansucum ꝛ enulã ꝛ cupressum.

Ad fracturã ꝛ torsionẽ cũ apate calido. ℞. mes excoriatoꝝ. ʒ. xx. mugath balaustie acatie ẽplet ꝛ ẽ forte valde. Et ỏ medicis ei⁹ sunt folia myrti ꝛ laudanũ ꝛ galia ꝛ ꝛ crocus ꝛ lutum est bonuz attritiõi. Et oleum iteruz est iuuatiuũ ad fractura ꝛ ad dislocationẽ ꝛ ad torsionẽ. Itez mugath ꝛ mes altea acatia lutum aloes myrrha liniant cum aq̃ myrti.

Fen qnta incipit de restauratiõe ꝛ ẽ tractat⁹ tres.

Tractat⁹ ꝑm⁹ de dislocatiõe ꝛ restauratiõe.

Sermo vniuersalis de dislocatione. C.i.

Jslocatio est egressio ossis ex loco suo ꝛ situ suo q̃ est ꝑ nãz apỏ illỏ qỏ ei vicinum existit integra.

Si aũt nõ egrediat integre noiat sepatio iũcture ad ptẽ ꝓfundã aut ꝓcedẽtẽ vl eminẽtẽ q̃ cognoscit sẽsu. ꝛ ẽ sepatio ñ integra quã qdẽ noiant tõsionẽ. Qũ ergo ẽ lesio q̃ nõ mouz os ſz attrabit qỏ ꝓtinet ipm tẽ ẽ alguadnu ꝛ ñ ẽ ex genere torsiõis. Et qñqz accit iũcture res ẽtia ꝛ ẽ vt elõget ꝛ addat ſſ lõgitudinẽ suã nãlẽ ꝛ ñ ꝓsequ̇t ad hoc dislocatõem. vez tñ fit facilis dislocatiõis. Et illỏ qdẽ multotiẽs accit i adiutoꝛio ꝛ coꝛa. Et de hoib⁹ ẽ qdã q̃ ꝓpat⁹ ẽ dislocatiõi i iuncturl suis qñ ꝓcauitates ossiũ iũcturaꝝ suaꝝ ñ sit ꝓfunde ꝛ bucelle q̃ igrediunt eas nõ sit itrãtes. Et ligamẽtuz qỏ oꝛdiat iter ea ꝛ ãbo nõ ẽ firmuz imo debile in creatiõe sua miutuz aut bũidũ suscipiẽs extẽsionẽ aut iã effuse sit ad ipz buitates viscose lubricaꝝ facientes aut fracti sit margies ꝓcauitatuz ossiuz i q̃s igrediunt ỏ ossibus iũcturaꝝ q̃re fiũt ꝓcauitates ꝑstrate ſr q̃s ñ ẽ distictio. ꝛ ỏ eis sunt iuncturl qdẽ sit iuncte facil dislocatõis. ꝛ ỏ eis sunt iuncture ꝑue dislocatiõis. ꝛ de eis sunt medie. Facil ergo

ic iunctura poplitis propt lenitatem ligamenti sui qm ipsa e creata lenis ligamenti propter iuuamenta scita in anatomia ergo fit ppter illud facilis dislocatiois t ppt illud sustetat cu pila. Et fit itez facilis reditiois ad salute na facilitas reditiois est sm qtitate facilitatis dislocatiois t difficultas ei9 est sm difficultate ei9. Et iunctura hueri est pria ei i macilentis no i pinguib9. Praue vo dislocatiois sut sic iucture digitoz: pe.n. fortasse no dislocant imo frangunt anteq3 dislocent t sic iuctura cubiti t pp illud redditio ei9 est praua. Medie vo sunt sic iucture anche. Et qnq3 accit vt sit facilis dislocatiois q no est facilis dislocatiois pp aliquam carum qre fit etia facilis reditiois sic accit vt fiat pyxis anche plena huidita te qre fit facilis ei9 dislocatio t cu hoc fit facilis ei9 reditio sic accit hitib9 vena vese qre ei oi horra dislocat eius ancha t redit p quelibet laboze deide dislocat postea redit t hoc idiget cauterio t no alio. Et prauioz dislocatio est cu q abscidunt capita frustoz ossis qd cogluti nat os cu osse t paz reutit ad disponem sua nale t plm illi9 fit i capite anche deide i capite adiutorij t i duobus focilib9 duoz pedu apud calcaneu. Et dislocatio qd est fedioz q3 fractura cu neq3 redit dislocato neq3 restauratur fractura.

Signa dislocatiois vniuersalis. L.ij.

Accidit i iuctura inclinatio t pfunditas isolita sicut accit accns appares i magnitudie carnis spatule t i dislocatioe iucture pedis t magis appares q3 illa q est i iuctura colli t ppatio est ex illis q exhut illud extractioe sana. Et e vt tu psideres isirma cu sozor sua sana illi9 infirmi eiusde no alteri9. Et qu videris iuctura no moueri tuc iudica qz dislocata est dislocatioe integra sic qn mouet motu suo ad oes ptes t puit ad oes fines suos no est cu ea egritudo pedens cum sepatione.

De signis declinatiois. L.iij.

Est vt videat pcauitas cu augmeto alteri9 lateris t puet in sensu augmeto qd fuit sensatu ad interioza in huiusmodi cu hoc q qdam motus est possibilis.

Signa additionis longitudinis iuncture absq3 dislocatione. L.iiij.

Signu ei9 est vt sit sic suspesa: qu ergo compleris ea redit ad mesura sua nalez absq3 labore: si vo dimiseris ea redit ad mesura sua accitale t accidit pfunditas in qua fortasse igredit digitus vbi no e caro vehemetis multitudis sic humerus.

Curatio declinatois t dislocatiois. L.v

Non eatur qn dislocatio aut pueniat ad medicu singulare aut pposita cu egritudie alia ex vlcere t vulnere t apate t alijs. Qd si fuerit cu alia tuc oz vt pslideres qm si dislocatio fuerit ex illis q redeut cu tesioe leui no faciete dolore vle9 dolore vehemeti q p ducit ad apa no tollerabile fac redire dislocatione. Et si res fuerit eorio tuc oz vt curet i pmis vle9 aut vulnus: deide cura dislocatione t ppe i iucturi difficilib9. Cum vo volum9 curare dislocatione tuc fortasse pducit illud ad spasmu maximu sm plm. Et ppe qn dislocatio e in mebris ptimis mebris pncipalib9 t silr e dispo i apatib9 i qb9 e regime sm q nos exprimur. Na si res fuerit facilis t no pmouet ex ea dolor. neq3 reditio cu ea e difficilis restauram9 dislocatione t no curam9. Si aut accit dolor tuc oz vt no psumam9 t si secerim9 tuc oz vt dstruam9 ligatura si fuerit dolorosa. Qd si igrediat cu facilitate curabim9 apa itez t vulc9. Et si fuerit dislocatio t fractura simul t fuerit tesio i pte vna pmittes regime vtriusq3 rei fiat. Et sapies qde narrauit q cecidit lapis sup extremitate hueri bois t vulnerata e cutis t caro doec ap paruit extreitas lacerti nuda t ia dislocatu erat subt9 ea caput furculetuc ergo qda stolido z exprimetato z occupat9 e i equado os t reduxit sup ipm carne t cute t epla uit t strixit qre accit vt feteret caro t corrupet pp vicitate sua os donec fcm e viride. Et no sciuit q oz vt huiusmoi caro abscidat t coqt ille loc9 cu oleo feruete. Et silr si fuerit illic apa magnu oz vt curet apa i pmis. In dislocatiois aut singulis t simplicis rectificatioe regime e vt tedat ad priu ptis a q sepatu e donec opponat extreitas ossis extreitati ossis alteri9 deide reducat ad locu a q exiuit t tuc redit. Et multoties qde sigt illo vox q audit deide liget t i ligata e securitas ab apate aut adiutoriuz ne apet. Et necessitas ad phibedu apa laboriosuz e maioz t abhorret vt membro obuiet pani calidi qm ipi cale faciut t addut i apate imo oz vt sint isusi ceato israto aut vino potico. Verutn Hip. iussit vt tardet tesio t reditio vsq3 ad die ttiu t qrtu nisi i dieb9 excepti. Et decliatoi ite3 necessaria st huiusmoi deide liget. Et qn membz dislocat i oi motu t qties redit dislocat tuc illo e pp mollificatione t huitate qre idiget cauterio. Et qn remaet post reditione dislocatoi aut sepatoi durities t qsi apa administra epithimata t ebrocat lenificatia. In iceptoe vo idiget epithimatib9 t ebrocis pfortatib9. Et melio e vt embrocet sup strictura, pculdubio in hyeme qde cuz oleo calefacto qd fit ex oleis pfortatib9 t i estate cu aq fra. Et oz vt sit cibatio in dislocatis cuz eo qd pfortat iunctura t ligat ea sm firmitudine necessitatis.

Curatio elogatiois iuncture. L.vj.

Oportet vt reducat os mollificatu ad interioza illi9 i q gescit a q mollificatu e t eplet cu eplis i qb9 e vt9 stiptica pmixtis cu eis q hnt vtute calefactiua sic si misceat galle t balaustie t acatia t silia sic cu aliqztulo caforе t costi t vsnee. Et itez sufficiat qd est sicut nux cupressi t iunipus t reliq q cadunt in emplis ruptire deide stringatur sic caput.

De dislocatioe madibule. L.vij.

Accit madibule iferiori vt dislocet ab ordie suo qre remaet os aptu qzuis sit illo de illis q paz fiunt t no accit casu ppleto. Et qn dislocat iclinat ad anteriora ex prio ei9 qd accit apd mollificatione q fortasse accit ei apd saltu t e applicatio vni9 coz ad alia difficil lz n puet motu cu lacertis suis q veniut ei a posteriorib9. Et qnq3 cadit dislocatio ex late vnoze ergo tc fo ma signs ipaz qu dcliato madibule e ad anteriora cu trasusioe t curatio qde e vna. Et e d suma ei9 q idigz t festinet ad reducedu ipz t si no producet ad egritudines t no cumeta t cuz hoc fit pua ei9 reditio na facilioz reditd ei9 e illa q e velocioz q si differat idurat t apat t extedit lacertos t promouet febres isepabiles t dolore capitis state p pt illo qd associat ei d vehemtia tesiois lacertoz t fortas se sit res pua donec interficit i docio. et qnq3 accit vt soluat ei veter cuz supfluitatib9 cholicis multi puri t euomat si miles eis: qre oz vt festiet ad cura. Et mod9 regis ei9 e vt tnat vn9 cap ei9 deide itromittat restauratoz pollice suu i os t puenit isirmo mollificare madibula sua ex oi mo na illic st lacerti q ia trasuersati st pp vehemetia dislocatois postea moueat madibula dextra t sinistra deide extedat ea subito deide reducat ea. Et ipa qde no itrat ad illud a q sepata e nisi retro: qre oz vt extedat ea ita vt eqt sm illa pparatoem. Et signuz eqtiois ei9 est eqtio q3 druploz t coopta t clausio oris deide sustetet cuz puluillis t cerato ex cera t oleo ros. deide dittat ea qm sanabit q3 velociu e pole. Si aut n festine fiat t ia acciderit durities oportebit tunc vt icipias t lenias duritie cuz ebrocis ex aq calida t oleo i balneo ebrocatioe pluria donec leiat deinde sedeat restaurato9 post infirmum t trabat man-

dibulam eius ad posteriora donec decēter locetur ⁊ stri
gatur. Et oz post illud vt resupineť eger sup puluiar cu-
ius ipletio sit lenis ⁊ teneat vn⁹ caput ei⁹ vt non moueať
vsqz̄ cōpleatur sanatio.

De dislocatiōe furcule. Ifenzóe C. viij.

Tngt furcula nō sepať a latere iteriore qm̄ ipa ē
cōtinuata cū pectore nō sepata ab eo. Et ppter
hoc nō mouet ex hoc latere. ⁊ si pcutiať de fortis
pcussiōe vehemēti ⁊ strigať tūc ipa cq̄t ⁊ curať curatiōe
q̄ curať si frāgiť. Uerūtn̄ extrēitas ei⁹ q̄ seqť humez ⁊ se
pať ex eo ñ dislocať plm qm̄ lacert⁹ q hz duo capita, phi
bet eā ab hoc. Et phibz eā itez caꝑ spatule. Et ñ mouet
iterū furcula motu vehemēti qm̄ ipsa non est posita nisi
vt sepet pectus ⁊ amplificet ipm. Et ppter hoc est furcu
la facta boi soli inter reliq̄ aialia. Et si accidat ei dislocā-
tio ex luctaie aut ex re alia sili huic tūc ipa equať ⁊ igre-
diť ad locū suū cū manu aut puluillis plurimis q ponū
tur sup eā cū ligatura q̄ necessaria ē. Et rectificat hec cu
ra extremitates humeri itez qū sepanť ⁊ reducit eas ad
locū suū. Et illud q̄ liganť furcula ⁊ humer⁹ est os carti
laginosum ⁊ ipm igrossať i macilētis. Et qñ remouetur
existimat ille cui nō ē expientia q caput adiutorij iaz se-
pat⁹ sit aut exiuit de loco suo ⁊ q caput spatule videtur
tūc acuti⁹. ⁊ videť loc⁹ q est eo iferior ꝓcauas vez oz vt
distiguatur cū significatiōibus.

De curatiōe eius est vt nullo modo applicetur ad ca
put ⁊ similiter humerus.

De dislocatiōe humeri. C. ix.

Humerus qñqz dislocať aut i dislocatiōe spatule
ambigiť ⁊ magnificať si dislocať. Uez qñqz ac
cidit iūcture humeri ex adiutorio vt dislocet fa-
cile qm̄ ei⁹ cōcauitas nō est ꝓfunda ⁊ ligamēta eius nō
sunt firma imo sunt lenia subtilia posita, ppter illud faci-
lis mot⁹ ⁊ ei⁹ dislocatio est res in q̄ nō accit in eo qđ sci-
mus nisi fm ptē vnā exitus apparēs plurim⁹: ipa .n. nō
dislocať ad superiora qm̄ eminētia humeri, phibet ipam
neqz ad posteriora qm̄ spatula, phibet eam neqz ad par
tez vētris qm̄ lacert⁹ hns duo capita ex añriori nō per-
mittit eā cū, phibitiōe capitis hūeri. Uez nō dislocať
nisi ad lat⁹ domesticū aut siluestre. Et sepať ad illud sepa
tiōe pua ad latus vo iseri⁹ igrediť qñqz exitu plurio ⁊ p
prie i extēuatis macilētis i: illis. n. cadit dislocatio adiu-
torij ⁊ ei⁹ raditio p q̄zlibet cām. Et res vtreqz sunt i pin-
guib⁹ praue valde. Et qñqz accit adiutorio dislocatio i
hora ptus difficil⁹ ⁊ apud sectionē ab embriōe deide si ñ
redit velociter nō creicit post illud i lōgitudie ⁊ remanz
post illud cubitus ptus q̄zuis rectificet ⁊ qñqz non reci
pit etiā in qbusdā eoz imo remanet breuis minut⁹ mi-
nutū hns adiutoriū ⁊ brachiū i plurib⁹ eoz ⁊ recipit ⁊
fit bone dispōnis i plurib⁹ eoz sed ē fm dispōnē breuē
silis pedi mustelle. Lora vo nō eūať a duab⁹ diminutō
nib⁹ simul. Et qñ accit adiutorio fractura in latitudine
sua deide restaurať tūc nō ē possibile reducere dislocatō
nem ei⁹ nisi ⁊ frāgať restauratio.

De signis dislocatiōis adiutorij. C. x.

Signū ei⁹ est vt videať ꝓcauitas apud caput hu-
meri ⁊ i firmamēto. verūtn̄ istud nō ē ꝓpriū isti
imo ē itez ppter ꝓuersionez capitis spatule ⁊ vī
extremitas hūeri alteri⁹ acutior hac extremitate si ñ ac-
ciderit ei itez sepatio i se ipa aut i osse qđ ē caput ei⁹ p of
fensionē aut p aliud. Et qñqz sedať cū curatiōe lesio ei⁹
⁊ existimať q̄ nō sit lesio cū eo. Et videť capiti adiutorij
dislocatio cū eminētia plima i pte subascella ad iseriora
⁊ fortasse ē pone i isantib⁹ vt equeť caput adiutorij ⁊ vi-
deať adiutoriū nō bene ānexū lateri bonitate ānexionis
man⁹ sane ad q̄s nō appropinq̄t nisi cū labore ⁊ dolore
vehemēti. Qđ si desiderat eleuare manū ad superiora ⁊ tā
gere aurē suā nō ꝑmittať ei ⁊ difficiles fiūt ei motus alij. Et
ista sig̃ itez qñz accidūt pp torsionē ⁊ apa aut pcussiōez

De cura dislocatiōis adiutorij. C. xj.

Curatio qdē illi⁹ q̄ de illa ē facil⁹ ⁊ i corpib⁹ isan
tiū ⁊ q lenia hñt corpa ē vt extēdať cū manu ⁊ i
tromittať sub titillico apud ppinqtatē capitis ad
iutorij deide teneat illā, ppinqtatē ⁊ ipellat eaz ad supio
ra ⁊ man⁹ altera extēdat adiutoriū ad iseriora. et fortas
se ē pone i isantib⁹ vt equeť caput adiutorij cū digito me
dio ⁊ extēdať cū illa eadē manu. Qđ aūt ē vehemētior
dislocatōis i corpib⁹ fortib⁹ leuior modoz i illo ē vt re
staurator itromittat pedē suū i latus isirmi ⁊ locet calca
neū suū, ppe caput adiutorij aut pilā siccā aut inūctaz si
fuerit aꝑa adherēs, ppe caput adiutorij isirmo resupio.
Et extēdat manū māib⁹ suis fm rectitudinē q̄si velit era
dicare eā ex spatula ⁊ iclinet manū suā parūp ad iterio-
ra ⁊ igredieť ⁊ iste ē rectior modoz oīuz ⁊ leuior eoz. ⁊
itez q̄rať vir fortis lōgus lōgior isirmo ⁊ itromittat hu
merz suū sub ascella isirmi ⁊ eleuet ipm a terra suspēsuz
ab būero suo ⁊ iā extēdit manū ei⁹ ad vētrē ipi⁹. Qđ si i
firm⁹ fuerit leuis pōderis cui⁹ corp⁹ nō gūet sup manuz
ei⁹ suspēdat cū eo aliqđ qđ gūet ipm ⁊ q̄ñqz ponit loco
pedis ppēdicular⁹ eleuata sup terrā. Et ē sup caput ei⁹ pi
la ex pānis ⁊ corijs stās i: opatōe loco būeri viri ⁊ restau
rator extēdit manū ex latere alio ⁊ gūat vez si necessariū
ē ei illud cū pōdere aut suspēsione ⁊ q̄ñ fit prauū aut fit
difficile ⁊ plōgať tēpus tūc fortasse idiges eo qđ est fort⁹
post embrocatōes ⁊ balneatiōes ⁊ fit q̄ñqz istrm sile
manu brio sarculi ⁊ ē vga breuis cui⁹ lōgitudo ē lōgitu
do adiutorij aut plus aut min⁹ sup cui⁹ caput est pila ⁊
ipi⁹ pila facilior ē vt sit ex pānus ⁊ corijs ⁊ ipellit cū illa
vga spa sub titillico. Et oz tūc qū volūtas ē vt fiat vt an
nectat vir fortis istrm titillico ipelledo ipm cū eo ad su-
pioza aut duo viri donec resistāt restaurationi extēdenti
manū ⁊ teneat vir ali⁹ hūez ei⁹ altez vt nō sepeť subito
aut ipellat illū hūez ⁊ restaurator ille iā icepit extēdere
manū ei⁹ ⁊ traheť eā ac si volūtate ei⁹ sit vt sepet eā a spa
tula eradicādo ⁊ fit illō ad añriora parūp. Et qñ fit illō
cadit adiutoriū i iūctura sua deide pila ānectať titillico
ānexiōe forti sustētādo ad supioza caput adiutorij. ⁊ oz
vt sit sustētatio fm ipm ⁊ spa sit sup illō qđ seqtur caput
adiutorij i isirmo ⁊ oz vt i fine qđ ē sub eo vt non frāgať
adiutoriū qm̄ nō ē possibile p⁹ restauratōem ei⁹ vt rede
at ad locū suū pp illud qđ sciuisti ⁊ medicať q̄ñz cū scal-
la ita vt ponať caꝑ adiutorij sup gdū scalle q iā lenificа-
tus ē ⁊ ꝑparať cū iuolutiōib⁹ fm formā ꝓuenientē ⁊ su-
spēdit vir ex alio latere ⁊ extēdit man⁹ ⁊ igredit caput a
diutorij i locū suū. Uez oz vt sit suspēsio ⁊ gd⁹ scalle, p-
pe caput adiutorij vt nō frangať ⁊ fortasse ponit loco g̃
dus ⁊ glomeri spici res potēs ex illo eodē loco ⁊ nō re-
mouet ab eo ad locū aliū qm̄ timeť ex hoc fractura ad
iutorij. Et curať q̄ñqz alijs modis deriuatis ex istis mo
dis. ⁊ melior modoz ē modus ꝑm⁹. Cū ergo redit dis
locatio ad locū suū tūc melior ligatura ei⁹ ē vt ligeť pila
cū būero ligatura facta cū vitis latis, phibētib⁹ sepatio-
nē ei⁹ qđ redit ⁊ oz vt penetret vitta sup ipz aut vitta alia
desr fm modū crucis vsqz ad hūez altez. Et qñqz ca-
dit crux sr hūez isirmū deide ligať adiutoriū cuz latere
ad iseriora ⁊ ligať cubit⁹ ⁊ extreitas man⁹ ad sr̄iora ex p
te colli ⁊ si resoluit vsqz ad septimū aut p⁹ ipz ⁊ ciba ipz
sic scis. Qđ si assiduatio fiat q̄tiēs r̄dit tc̄ necessariū ē
cauteriū.

De dislocatiōe spatule. C. xij.

Tam dictū est illud ⁊ est de illis quoz casus non
accidit ⁊ mirantur ex ea tales quales Hippo-
crates ⁊ Gal.

De dislocatiõe ossis parui apud humeꝝ. C.xiij.

Hcidit qñqꝫ ossi paruo qõ est caput humeri vt
a separetur a loco suo quare accidt etiam cõcaui
tas sicut in dislocatiõe.

De cura. C.xiiij.

Dn .oz vt extendatur tensione facti sed coarctet
n ꝛ stringatur cum digitis ꝛ inclinetur ad locum
suum ꝛ strigatur sicut stringitur furcula cuz pul
uillis. Nã ipsa ligatura itez qñqꝫ facit ipm redire ad lo
cum suũ violẽter ꝛ nõ curatur de illo qõ est de vehemẽ-
tia illius ligature ꝛ seruatione eius sicut curatur de eo i
furcula.

De dislocatiõe cubiti. C.xv.

Hius membri dislocatio fit difficilis ꝛ fit diffici-
b lis ipius reditio ꝓpter vehemẽtiã ligamẽtoꝝ
ptinentium ipm ꝛ eoꝝ breuitatem ꝛ ꝓpter suaz
cõtrarietatem cõcauitati. Et qñqꝫ accidit ei sepatio pua.
Et accidit ei dislocatio itegra in qbusdam horis. Et qñ
dislocat significat eius dislocatõem gibbositas in latere
ꝛ arcuatio in latere ꝛ deterior eius est qõ dislocatur ad
posteriora qm est inobediẽtis curatiõis valde. Et pluri-
ma qdem dislocatio non accidit nisi in focili inferiori ꝛ
est turpior ꝛ fedior. ꝓpter illud quod accidit ei de redi-
tione: focili vero supiori paꝝ accidit ꝛ non est cum fedi-
tate dislocatiõis inferioris quoniã ipsum est vehemẽtio
ris cõtinuatiõis cum vola ꝛ est longinqus ab hoc vt re
moueatur ꝛ nõ est possibile vt dislocet vnũ duoꝝ foccli
um nisi elõget a ſo elõgatione aliqua.

De cura. C.xvj.

Oportet vt festinet ad eius curatõez qm ꝓperat
o ad ipm apostema calidũ ꝓhibẽs a curatione q̃
niaz extẽdere ad equãdum ipm tunc ꝓducit ad
ꝓditionem lz itez nõ sit possibile vt equet apostemate
illic existente. Et sepationi qdem pue succurrit cum q̃li-
bet difficultate imo adiungat volam cũ reditione ei⁹ ad
locum suũ. At dislocatio completa si est ad anteriora ẽ
regimẽ ꝛ si ẽ ad posteriora est ei regime aliud ꝛ illa q̃ est
ad anteriora redit ad locuz suũ qum ꝓcutit vola sua hu
meꝝ q opponit ei ꝓcussionibus aliquibus manu iaz ꝑ-
parata sicut oz ꝛ adiuuat manu altera ꝛ ingredit. Dis-
locatio vero ad posteriora oz vt extendat tensione ve-
hemẽti deinde percutiat eam ad posteriora. Quod si
nõ obedit ꝑ illud teneant adiutoꝛium ꝛ brachium duo
fortes ꝛ lineat restauratoꝛ manũ suam cum oleo ꝛ inci-
piat abstergendo inungere cubitum cũ vehemẽtia do-
nec ingrediat: deinde oz vt stringat ipsum ꝛ ponat bra-
chio suspensoꝛium dimittẽs cubitũ angulatũ sm q̃ztita
tem quã tollerat in ꝑma hora deide non cesset constrin-
gere suspensoꝛium paulatim donec constringatur an-
gulus.

De dislocatiõe iuncture rascete. C.xvij

Iunctura rascete est facilis dislocatiõis ꝛ diffici-
i lis vnctiõis nam q̃zdo extendit extensiõe parua
ꝛ opponit vnuz duoꝝ membroꝝ alteri redit lz
eius bucellatio est ꝓuua qm illud quod cõtinet ipsaz ꝺ
corporibus apostemat ꝛ ꝓhibet bonitatem vnitionis.
Et modus extensiõis eius est vt extẽdat vir focile ad po
steriora ꝛ extendat restauratoꝛ volam ad cõtrarium illi
us partis immo ad anteriora ꝛ extẽdat vnumquodq̃z
digitum icipiens a pollice ꝛ pueniens ad minimũ nam
equatur per illud ꝛ redit deinde emplastretur ipsum ꝛ
stringat.

De dislocatiõe digitoꝝ ꝛ lignis ei⁹. C.xviij.

Quando dislocant digiti inclinant ad interiora
q ꝛ apparet illic eminentia in interioribus ꝛ appa
ret concauitas dorso ꝛ similiter fit in ossibus ra
scecte.

De cura. C.xix.

Preditiõe digitoꝝ a dislocatiõe est difficultas q̃
dam ꝛ nõ oz vt extendant extensiõe equali imo
oz vt expectes supꝛos ꝛ eleues radicẽ ex manu
tua sub qua cadit radix eius q̃zdo strigis sup eũ ad ife-
riora ac si tu eradices ipm ex loco suo ꝛ tũc videbis dis
locationẽ iam intrasse ꝛ rectificari.

De sepatiõe ossiũ rascete. C.xx.

Oportet vt in ea fiat qõ possibile est de equatiõe
o ꝛ impulsione ois declinatõis ꝛ eminẽtie ad con
trarium ptis illius ꝛ positõe astellaꝝ ꝛ strictura
eaꝝ desup vt dimittant super eam ꝛ vt ponat loco earũ
sup eam plumbũ equatum cõseruãs locum cũ grauita-
te sua. Vez oz vt anteq̃z ponatur desuper astella aut
plumbũ vt emplastres cum emplastro cõfortatiuo ꝺ il
lis que scis ꝛ nõ moueat.

De dislocatõe spõdiliũ ꝛ sepatõe eaꝝ. C.xxj.

Quando spõdiles dislocant dislocatõe cõpleta i-
q terficit. ꝓculdubio. Et nõ completa itez qñ re-
mouent remotiõe plurima q̃zuis sit minus quã
completa est mortalis qm ꝓculdubio coarctat nuchaz
coarctatiõe forti si resistit ꝛ nõ obedit. Et si est spõdilis
ꝑma colli ꝛ q̃ segtur eam ꝑuat animal anbelitu ꝛ morit
statim qm nerui anbelitus coarctant quare non faciunt
opationem suã. Et si est de spõdilibus dorsi ꝛ dislocatur
ad ptem interiorem nõ est possibile vt cureꝛ ꝛ est de illis
que iterficiunt velociter ꝛ si morat ꝛ non est possibile
aliter q̃ ꝓhibeat anbelitum retinet stercus ꝛ vrinam ꝛ
iterficit. Et si morat ꝛ nõ coarctat nucham coarctatiõe
vehemẽti aut coarctat ꝛ nõ apostemat aut sedat quod
est cum eo de apostemate nõ est excusatio qn nocumen
tum ingrediat nucham ꝛ neruos q sunt sub illo loco ꝛ fa
cit supfluitates exire inuoluntarie. Et si ẽ ad posterio
rem tunc nocumẽtum quod facit nuche est minus vez
necessariũ est nocumẽtum itez. Et coarctatio neruoruz
q̃ debilitat pedes debilitat lacertos velice ꝛ ani quaꝝ ne
cessaria est virtus fortis ꝛ impulsio vehemẽs ꝛ pcussio
magna que fere frãget simenia ei⁹ donec redeat ad locũ
suũ ꝛ anteq̃z redeat ad locũ suũ iam fracta sunt per illud
eius simenia. Et qñqꝫ dislocant ad duo latera ꝛ ad supe
riora. Et in huius qdem capituli dimonib⁹ iam lo-
cuti fuimus vbi locuti fuimus de gibbositate ergo com
pleat illic. Et signũ illius est qõ videt illic aut eminen
tiam in posterioꝛib⁹ aut arcuationẽ i pectore ac si fractũ
sit simeniũ sed i ei⁹ fractura nõ est magnũ malũ. Et i dis
locatiõe spõdilis est timoꝛ mortis.

De cura. C.xxij.

In illa qdem q̃ est ad anteriora ex dorso spes est
i parua ꝛ puus ꝓfectus est in eius curatiõe. Illa
q̃ est ad posteriora indiget cõpressiõe cum ge-
nibus ꝛ fortitudie sicut est operãtio balneatoꝝ ꝛ ponã
tur sup eam cum fortitudie aut faciat ipm iacere sup vẽ-
trem suũ ꝛ stet sup eum cum calcaneis suis aut fricet ipz
cũ aliobich fricatiõe asini lilfazaracti. Quod si res fue-
rit vehemẽtioꝛ illa ꝛ fuerit recens dixit Hippo. q oz vt
sumat lignum cui⁹ lõgitudo ꝛ latitudo sit tante q̃ztitatis
que capiat infirmũ ꝛ terminet ita vt sit sm hãc mensurã
ꝓpe parietem extensum ad latus parietis in lõgitudine
ꝛ nõ sit elõgatio ei⁹ a pariete plus q̃ztitate vnius pedis
ꝛ ponatur sup ipsum stratus planus ad corpus infirmi:
deinde balneet ꝛ applanet super lignũ aut super podia
le sup faciem suam. deinde inuoluant super pectus infir-
mi ligature ample duab⁹ vicibus ꝛ eaꝝ extremitates e
grediantur de subascellis ꝛ ligent inter duas spatulas ꝛ
ligent extremitates ligaturaꝝ lataꝝ ad lignum longum

simile mãubrio mortarij ꝛ eleuet hoc lignuz sup lignuz
positus aut podiale: ꝛ det mistro stãti apud caput infir
mi vt teneat ipm vt fiat extremitas iferior iuoluta ad ali
qd ꝛ extẽdat supior q̃ ẽ apud caput i bora q̃ oz ꝛ fiat p
illd extẽsio ꝛ ligẽt iteruz pedes ãbo simul cuz ligat a ã-
pla alia sup genua ꝛ sup duas spatulas iteruz ligãdo ite
ruz loca q̃ eleuãt ex loco in q̃ aggregãt due coxe cuz li-
gamẽto alio ꝛ aggregẽt extremitates horuz ligamẽto-
ruz ꝛ ligẽt ad lignuz aliqd simile mãubrio mortarij sic
ẽ lignuz cui⁹ pcessit narratio ꝛ eleua ipm apd extreitatẽ
ligni pmi: deide pcipe mistris vt extẽdãt cuz hoc ligno
extẽsiõe q̃ fit sm ꝓriuz. Et d hoib⁹ sunt q faciunt hãc
extẽsionẽ cuz mistris ꝛ sunt sicut sagitte sup lignum ere-
ctuz apd extreitatẽ hui⁹ ligni magni aut podialis. ſ. duo-
as extreitates q̃ sequnt caput ꝛ pedes ꝛ q̃ñ reuoluunt
ille sagitte iuoluunt cum eis ligature q̃ extẽdunt. Et oz
q̃ñ fit extẽsio vt ipulsio fiat apd gibbositatẽ cum radice
volaruz manuuz. Qd si fuerit nob necesse sedẽ sup ipm
faciem⁹ illd ꝛ nõ tiebim⁹ aliqd. ꝛ si nõ eq̃t spodilis cum
istis reb⁹ ꝛ ifirm⁹ fuerit tollerãs ꝓssionẽ tunc oz vt ꝓca
uet fouea i piete q ẽ ꝓpiqu⁹ cuz lõgitudie similis cãali
recipiẽs gibbositatẽ cuz mẽsura q̃ sit lõgitudo fouee q̃z
titas vni⁹ brachij ꝛ nõ sit altior spodilu ifirmi neqz iferi
or ea plurimuz: imo oz vt iã pmuz sit facta. Verum ad
hãc egritudinẽ ad quã dixim⁹ i pncipio vt sit lignuz po
situz ꝓpe pietẽ deide sumat tabula eq̃lis mẽsure ꝛ põat
vna extreitatuz ei⁹ i foueã q̃ ẽ in piete ꝛ ponat mediuz lo
ci q ꝓseq̃t ex ea sup gibbositatẽ. deinde ipellat extreitas
ei⁹ alia iferi⁹ dõec videas q spodilis iã eq̃ta ẽ eq̃tõe ma
nifesta. Et hyp. qdẽ iã dixit q ꝓcauatõ sola absqz tabu
la rectificat hãc rẽ Et dixit iteruz q ꝓssio cuz tabula so
la facit illd. Qd si illd ẽ veruz tunc nõ ẽ possibile vt ad
mistret extẽsio quã dixim⁹ i pncipio spei q̃ noiat sepatõ
spodiliuz ad añriora absqz ꝓssiõe. Et oz p⁹ eq̃tõez vt
admistres tabulã d ligno c⁹ latitudo sit q̃ztitas triuz di-
gitoruz ꝛ ei⁹ lõgitudo q̃ztitas q̃ ꝓphẽdit gibbositatẽ ꝛ
qdã ptis sani ꝛ iuoluãt sup eã pãni linei aut stupa ici-
sa aut nõ sit dura ꝛ põat sup gibbositatẽ ꝛ ligẽt cuz liga
mẽto qd ẽ necessariuz. ꝛ admistret ifirmo cui⁹ subtilis
ꝛ si remãserit p⁹ illd residuuz ex gibbositate tunc oz ad
mistrare curatõez q̃ fit cuz medicis q̃ mollificãt ꝛ leniũt
cuz admistratõe tabule quã narrauim⁹ tpe lõgo. ꝛ qdã
boies admistrãt tabulã d plumbo. ꝛ si dislocat ad vnũ
duoꝝ latez eq̃t cũ astella aut astellis duab⁹ ꝛ stringit
In facta vo ex hoc i collo ad posteriora ꝛ ẽ illa q̃ curat
oz vt resupinet ifirmus deide extẽdat caput ei⁹ ad supio
ra cũ facilitate ꝛ equet spodilis ei⁹ cũ ꝓssiõe ꝛ absterſi-
one: ꝛ q̃ñ equat ponat sup eã emplm ꝓoratm ꝛ vela su
p ipm cũ pãnis ꝛ strige delup astella cuz mẽsura colli ꝛ
lõgitudie ei⁹ ꝛ liga eã ad caput ꝛ adiutoriũ ita vt nõ ca
dat ligamẽtũ ad guttur ꝛ resoluat in nũero dierũ ꝛ po-
nant ũla cũ qb⁹ strigis sm formã vittarum ex margini-
bus pannoꝝ qm illa q̃ rotundant ledunt.

De dislocatõe alhosos. i. iũcture ossis caude. C.xxiij

Alhosos q̃ñ dislocat tũc illd scit sensu. Sz ꝛ ma
gnitudinẽ dislolatõis scies p sensũ iteꝛ ꝛ q eger
nõ expãdit pedẽ neqz i loco dislocationis neqz
apd genu imo ẽ plicatio genu ei laborioſior. Regimen
vo illi⁹ ẽ qm qũ vis eq̃re illd oz vt itromittas mediũ di-
gitũ i anũ vsq̃z q̃ oppõat loco deide pme cũ eo ad supi-
ora cũ fortitudie ꝛ obliua cũ manu tua alia locũ albo.
sos dõec eqs ipm delde empla ipm ꝛ strige ꝛ eger mio-
ret cibũ ꝛ miorabit egestio ꝛ sũat cũ hoc qd leniat nãz.

De dislocatione anche C.xxiiij

Oxe q̃ñz accidit ille ei qd accidit adiutorio de
dislocatiõe ad iferiora sic mollificare. Et nõ est
possibile si dislocat coxa vt expãdat pes neqz iuxta dis-
locatõez neqz apd genu imo e illd i genu magis prauũ
Et ei⁹ qdẽ dislocatio q̃ñz sit ad iteriora. Et q̃ñz sit ad
exteriora. Dez plm dislocatõis ei⁹ ẽ ad exteriora ꝛ mi-
norat ei⁹ dislocatio ad iteriora ꝛ dislocat itez ad añrio-
ra ꝛ ad posteriora ꝛ p illas easdẽ cãs. Et q̃ñ accidit i dis
positõe pt⁹ strictura sup embryonẽ qd dislocat ille pes
tũc facit eũ hẽ crus minutũ deficiẽs a delatõe corpis q̃
re debilitat ꝛ non corrumpit.

De signis. C.xxv.

Accidit ex dislocatõe ãche ad iteriora vt videas
pedẽ dislocatũ lõgiorẽ altero ꝛ genu eminẽti⁹
ꝛ nõ pt duplicare pedẽ suũ apd iguẽ iflatũ apa-
tũ q̃m caput coxe iã itrauit i ipm. Et si dislocat ad exte-
riora abbreuiat pes ꝛ appet i iguie ꝓfũditas ꝛ accidit
i eo qd opponit ei a posteriorib⁹ eminẽtia ꝛ iflatio ꝛ ge-
nu ẽ q̃si ipm sit submersuz ad iteriora. Et si dislocat ad
añriora pes ẽ lõgior ꝛ nõ ẽ possibile ifirmo vt expãdat
crus suũ ꝛ nõ sit ei possibile vt plicet ipm nisi cũ dolore
ꝛ nõ ꝓpat ei deãbulatio penit⁹ ꝛ si vult ãbulare ãbulat
sup calcaneũ. Et accidit ei multotiẽs ex hoc vt apet in-
guẽ ei⁹ ꝛ retieat ei⁹ vria. Et si dislocat ad posteriora ab-
breuiat pes ei⁹ ꝛ fit sup eũ expãsio difficil ꝛ appet i ipi⁹
iguie mollificatio ꝛ ẽ caput coxe decliue ad obliq̃tioez.

De cura. C.xxvj

Oportet vt ad curãdũ sit festinatio. nã si nõ redit
velocit forte asse effudẽt ad eã bũitates ꝛ putre-
fiẽt ꝛ pducẽt ad corruptõez mẽbri toti⁹ ꝛ seq̃t il
lud d tiore id qd scis. Regimẽ vo dislocatõnis coxe
ad iferiora ẽ vt extẽdas pedẽ deinde fac eũ redire cũ ve-
hemẽtia postq̃z moueris cũ dextra ꝛ sinistra donec op
ponat ei ad qd redit ꝛ pone pedi q̃si stafa ꝛ stringe sup
crus deide strige sup coxã ꝛ sup genu strictura q̃ suet ea
deide suspẽdat ex hũero suspẽsiõe ne sit possibile cruri
cũ hoc vt extẽdat. Qñ vo dislocat ad iteriora tũc pcipit
vt flectat genua ꝛ teneat eũ bõ fortis ex latere emũcto-
rij ꝛ capiat restaurator mãu sua caput coxe apd genu ꝛ
trahat ipm ad añriora ita vt ipellat extremitatẽ alia ꝛ i-
pellat ipm ipulsione tẽdẽte ad supiora ꝛ exteriora. Et
si adiuuat eũ ali⁹ ab extremitate alia ex ꝓrio mot⁹ ei⁹ ꝛ
iã lignit eã cũ vitta aut cũ fune erit bñ deide liget cũ li-
gamẽto. Dez q̃ñ dislocat ad exteriora oz tũc vt firmet
restaurator extremitatẽ coxe q̃ ẽ apd genu ꝛ moueat eã
ex ꝓrio mot⁹ pdicti. Et sit ali⁹ tenẽs ab extremitate alia
mouẽs eã ex ꝓrio mot⁹ pmi ꝛ iã lignit vittã aut funem.
Et i illa q̃ ẽ ex illo ad añriora aut posteriora strigat re-
staurator radicẽ coxe cũ ligatura lata. Et capiat sup hu
merez ad ptẽ q̃ oz sm declinatõez dislocatõis ꝛ accipiat
viri duas extremitates ligature ãple deide extẽdãt eam
oẽs sil' extẽsione q̃ sustẽdãt ifirmũ in aere. Et cuz hmõi
itez ẽ possibile vt redeãt mõi pdicti ad rectificatõnez: ꝛ
medicãt eã q̃ñz cũ thibren. Et mod⁹ ali⁹ ẽ sm q re-
tulit d eo qdã coz ꝛ bñ egit. ingt oz vt caues foueã lon
gã in ligno toto silez aq̃ ductib⁹ ꝛ nõ sit lõgitudo fouee
ꝛ ꝓfũditas ei⁹ pl⁹ q̃ztitate triũ digitoz ꝛ no sit lõgitudo
eoz ad iuicẽ pl⁹ q̃ttuor digit ꝛ põat extreitas altibrẽ
i ptẽ illi⁹ fouee ꝛ sustẽtẽt cũ eo ꝛ sit ipulsio ei⁹ ad ptẽ ad
quã oz ipellẽ ꝛ oz vt sustententi i medio ligni magni aut
podialis lignũ aliqd erectũ cui⁹ lõgitudo sit q̃ztitas vni⁹
pedis ꝛ grossitudo ei⁹ q̃ztitas mãubrij fossorij vt q̃ñ re-
supiat sup dorsũ reuoluat hoc lignũ i eo qd ẽ iter alba-
hafegi ꝛ caput coxe q̃m ꝓhibet ieq illd qd extẽdit ipm
a pte pedũ lz illd itez multotiẽs idigeat extẽsiõe q̃ sit a
superiorib⁹. Et cũ hoc qũ corp⁹ ipellit ad inferiora ipellit
hoc lignũ caput ãche ad exteriora ꝛ oz vt sit man⁹ ad i
ferioꝝ sm modum quẽ dixim⁹ añ hoc pcipue ex pede.

Dō si caput coxe nō igredit̄ p hāc spēz curatōis tūc oz vt auferat̄ lignū erectū sustētatuz ⁊ vt sigāt̄ duo ligna alia sup duo domicilia loci illi⁹ ligni.s.i oi latē ei⁹ lignum vt sint sic̄ postes porte ⁊ nō sit vnūqdqz eoz min⁹ pede deide eqtet sup ea lignū aliō sicut eqtat lignū scale vt sit figura sex lignoz silis lr̄e q̄ noiat̄ grece bitaneu. bec.n. figura fit qū ponit̄ lignū trinū i medio inferi⁹ duob⁹ extremis parūp: deide oz vt resupiet̄ ifirm⁹ sup lat⁹ sanuz ⁊ extēdat coxā sanā i eo qō ē int̄ hos duos postes sub ligno qō ē sil'e ḡdui scale ⁊ pōat̄ coxa ifirma sup hunc postē vt sit caput coxe eqtās sup ipm p⁹ qz expāsi fuerit su p postes pāni plicati plicatōe plima vt nō ledat postis coxā postea sumat̄ lignū aliō eqlis latitudis cui⁹ lōgitudo sit tāte q̄ztitatis q̄ ꝓphēdat ex capite coxe v'qz ad locū calcanei ⁊ pōat̄ i lōgitudie sub coxa ab interiori pte vt retineat caput coxe ad calcaneū ⁊ liget̄ cū eo deide ad mīstret̄ i gibbositate. Uex sm q dixim⁹ in eo qō pcessit oz tūc vt extēdat̄ crus ad iferiora cū ligno ligato cū eo vt redeat caput coxe ad locū suū cū hac extēsiōe vehemēti. Et ē itez mod⁹ ali⁹ cū q̄ igredit̄ caput coxe absqz extēsiōe ifirmi sup lignū. Et ē mod⁹ quē laudat Hip. ⁊ ille existiat q oz vt liget̄ man⁹ infirmi sil' cū ligamēto lato forti leni sup duos calcaneos ⁊ sup duo genua ⁊ sit lōgitudo cuiuslqz eoz a ꝓpi suo q̄ztitas q̄ttuor digitoz. Et sit crus i firmū extēsū pl'altero q̄ztitate duoz digitoz ⁊ suspēdat̄ ifirm⁹ sup caput ⁊ sit elōgatio ei⁹ a terra q̄ztitas duoz cubitoz: deide currat adolescēs hñs expiētiā puber cum brachijs suis ⁊ extrabat coxā infirmā i grossiore loco ei⁹ vbi ē caput coxe iterū ⁊ suspēdat̄ cū ifirmo subito. nā iūctura cū factū fuerit illō cū ea igredi̇et ad locuz cū q̄libet studio. Et iste qdē mod⁹ ē facilior alijs qm̄ nō indiget opatiōe plima. Uex ples medicātiū nō bñ opant̄ i eo qm̄ ipi spnūt eum pp suā facilitatē. Et si fit dislocatio coxe ad exteriora tunc oz vt extēdat̄ ifirm⁹ sm q dixi⁹ cuz hac ligatura q̄ ē sup albabasegi iguis ⁊ furculā sm q dixim⁹ deide ē necessariuz medicāti vt euellet cuz thibrē ō foris ad iteriora p⁹ q̄z posuerit extreitatē thibrē i aliq̄ pte fouee quā dixim⁹ vt stringat sup eā. Et sint aliq mīstroz ex pte coxe sāe ipellētes itez ⁊ oppōat̄ ipulsio vt nō ipellat̄ plm. Et quz dislocatio ē ad añriora tūc oz vt extēdat̄ ifirm⁹ deide pōat vir fortis radicē vole man⁹ sue dextre sup iguē ifirmi ⁊ coarctet ipm cū mānu altera. ⁊ ipe cū hoc pōat coarctatōez extēsā ad iferiora ad ptē genu. Et q̄n dislocatio ē ad posteriora tūc nō oz vt extēdat̄ ifirm⁹ ad iferiora eleuat⁹ sup terrā imo oz vt sit positus sup aliqd duz sicut oz vt sit itez q̄n sepat̄ ācha ei⁹ ad exteriora sicut dixi i gibbositate oz ergo vt extēdat̄ ifirm⁹ sup lignū aut podiale sup faciē suā ⁊ sint ligamēta stricta nō sup coxā imo sup cr⁹ sicut dixim⁹ nup Et oz itez admīstrare ꝓssionē cū tabula ⁊ sup albabasegi ⁊ locū ad quē egredit̄ iūctura. Dic ē sm nr̄ i spēb⁹ dislocationis q̄ accit ācbe ex cā mānifesta añcedente illō. vez qz q̄n dislocat̄ coxa pp multitudinē hūitatis accīt ei sicut dislocat̄ spatula pz tūc vt admīstret̄ cauteriū sic̄ dixim⁹ in loco in q̄ dixim⁹ hoc cauterium.

De dislocatione genu. C.xxvij.

Genu ē velocis dislocationis: fortasse.n. dislocat̄ absqz cā ꝓter deābulatiōez velocē aut lubricat paz sic̄ carnal' multotiēs dislocat̄ absqz cā ꝓter saltū. Et gēu qdē dislocat̄ ad oēm ptē nisi ad añriorē pp rotulā ⁊ adiutoriū ei⁹. De cura. C.xxviij

Sedeat ifirm⁹ sup sedē ꝓpiquā terre ⁊ eleuēt̄ pedes ei⁹ parūp: deide extēdat vir fortis manū suā desup ⁊ desubt⁹ extēsione forti ⁊ reducat restaurator iūcturā a d dispōez suā sm iudiciū dislocationis vniuersalis ⁊ liget eam.

De dislocatōe areffatu ⁊ ē rotula genu. C.xxix

Uādo accit ei dislocatio oz vt pes plāe ponat̄ i terra ⁊ reducat̄ rotula: deide i pleat̄ curuata genuculi pānis ꝓhibētib⁹ a duplicatōe ⁊ ponāt desup astelle resistētes ei i pte ad quā declinat. Dū ergo restringit̄ ⁊ adheret nō duplicet̄ genu cum festinatione: sed paulatim donec alleuiet̄ur.

De dislocatōne iūcture tali apō calcaneum. C.xxx.

Islocat̄ calcane⁹ idiget ergo si dislocat̄ extēsiōe fortil⁹ ⁊ curatōe vehemēti ⁊ ipulsiōe cū fortitudie vt redeat. Deide oz vt dimittat deābulatōez circit̄ xl. dies vt nō dislocet̄ tio. In sepatōe vō pauca sufficiēt̄ q̄libet extēsio deide ducat̄. Et q̄n ꝓplete dislocat̄ tūc oz vt reducat̄ sm q dicūt ātiq inqūt oz vt extēdat̄ infirm⁹ sup dorsū suū sup trā ⁊ ab eo qō ē int̄ coxas ei⁹ apō alabasegi sit paxil⁹ lōg⁹ itrās i pfūditatē terre nō pmittēs corp⁹ ei⁹ moueri qū ꝓcedit pes ei⁹ ad iferiora imo oz vt figat̄ iste paxil⁹ añqz resupiet̄ ifirm⁹. Dō si pñs tibi fuerit lignū magnū i c⁹ medio dixi⁹ ee aliō lignū fixū tūc optebit vt fiat extēsio sup hoc lignū. ⁊ oz vt sit mīster tenēs coxā ⁊ extēdēs eā ⁊ mīster ali⁹ extēdens pedē aut māib⁹ suis aut ligamēto sm ꝓriū extēsiōis mīstri ꝑmi ⁊ eqt medic⁹ māu sepatōez ⁊ teneat mīster ali⁹ pedē aliuz ad iferiora. Et oz p⁹ eqtōez vt liget̄ ligamētis fortib⁹ ⁊ vadat cū pte ligamenti ad pectinē pedis ⁊ cū pte ei⁹ ad calcaneū ⁊ liget̄ illic. Et oz vt caueat̄ ex neruis q sūt sup talū posteri⁹ vt nō sit sup eos ligatura vehemēs ⁊ vt ꝓhibeat̄ ifirm⁹ a deābulatōe. xl. dieb⁹ ⁊ isti si conāt̄ ābulare añ nō sanāt̄ sm ꝓpleṁtū ⁊ dissoluit̄ i eis mēbz ⁊ corrūpit̄ curatio. Dō si sepat̄ os tali ex saltu: nā illud accit multotiēs aut accidat huic mēbro apa calidū oz tūc vt ꝓpet̄ hoc mēbz cū resupiatōe ifirmi sup faciē suā ⁊ extē siōe mēbri ⁊ eqtōe ei⁹ ⁊ cū ēbroci q̄ sedāt apata calida ⁊ admīstratōe ligamētoz fortiū ⁊ vt qescat ifirm⁹ ⁊ nō moueat̄ donec rectificet̄ mēbz itegre. Et ligatura qdē tali oz vt sit ad digitos ⁊ dimittatur talus aptus.

De dissocatione ossis pedis. C.xxxj

Jus regimē ē ꝓximū regimi dislocatōnis ossis calcanei ⁊ fortasse sufficiēt̄ vt eqs ita vt calces cum pede tuo sup ipm pāno exīte int̄ ea dōec eqt̄ deinde empla ⁊ stringe sm modum quem scis.

Tractatus scōs ō radicibus vlibus in fractura

Sermo vlis in fractura. C.j.

Ractūra ē solo ꝺtinuitatis ꝑpa ossib⁹. Et accidit q̄nqz sparsa: ⁊ q̄nz nō ē sparsa: ⁊ q̄nz accit eql: ⁊ q̄nz accit scissa: ⁊ eqlis q̄nz accit i latitudi e: ⁊ q̄nz accit i lōgitudie: ⁊ cadēs in latitudie q̄nz accit diuisa: ⁊ q̄nz accit nō diuisa. Et cadēs in lōgitudie ē diuisio ⁊ alcaliz q̄ nō accit sepata. Et q dam nominauer̄t spēs fracture noibus suis dicētes fracturā magnā incedētē i latitudie ⁊ pfūditate rhaphana lē ⁊ astalē ⁊ arūdinalē ⁊ dicētes i cedentē i longitudine fracturam linealem ⁊ dicentes incedentem in latitudie cū longitudie lunalē ⁊ nerualē. Et illa q̄ est puaz ptiuz vnam sauchiem ⁊ alieruliē cum albuberien. Et q̄n fractura ꝓplet̄ non est possibile vt remaneant duo ossa sm q necesse est int̄ ea ō oppositione sm ꝓpationem cōtinuitatis nālis: immo sepantur necessario ab oppōne. Et sil'r sepatio faciens accidē punctura necessario in eo qō ptinetur ō velaminibus ⁊ carne q̄re accidit dolor sequens eam. Et q̄n est eqtio rotunda sine frustis ꝓuertitur membrum cum facilitate. Et vt declinet fractura ad exteriora sm q dixit Hyp. melius est q̄z vt declinet ad interiora quoniaz illud quod occurrit ei de neruis illic

ē plus q̄re ledit. Et qñ cadit fractura apd̄ iunctur̄ ꝛ restaurat̄ remāet mot⁹ difficil pp duritiē ꝛ rasbadij qd̄ accidit idiget spatio dōec declaret. Et illd̄ qdē p̄ui⁹ accidit i iūcturis ossiū puoꝝ. Et d̄ illo itez ē vbi ē iūctura i creatōe strictior sic ē iūctura cauille. Et fractura prauioris icarnatōis ꝛ vnitōis ē illa q̄ ē fm rotūditatē deide illa q̄ decliat: nō. n. adheret nisi sup ipm ꝓlōget ligatura bñs fabricatōez mirabilē tpe lōgissimo ꝛ sumat ex cib ꝛ medicis ꝛ ex eo qd̄ mittit sāguinē ad illā ptē fm q̄ dicem⁹. Et deterior fractura ossiū ē ad iterioza nō ad exterioza fm q̄ d̄r. Et qd̄ d̄r de icisiōe medulle ꝛ inficit ē intētio cui nō ē vtilitas: medulla. n. hz lenitatē viscositatē ꝛ nō icidit. Et qñz accidūt cū fractura accītia sicut vulnera ꝛ flux⁹ sanguis ꝛ apa ꝛ attritio ei⁹ qd̄ circūdat eā ex carne q̄ si nō ꝓpet cū ꝓhibitōe putrefactōis aut scalpellet accidet ex eo corrosio. Et loc⁹ qdē fracture magnoꝝ scit p dolorē ꝛ p casuz. Fracture vo puerozꝝ puoꝝ appet p dolorē ꝛ apa. nā i ipis accīt pa iudicia restauratōis. Et qñ ista ossa redeūt ad sit⁹ suos possibile ē i isātib⁹ ꝛ q̄ sit eis ꝓxi vt restaureť ei vill⁹ vtutis p̄me i eis. Et i etate vo adolescētie ꝛ q̄ ē p⁹ ipaz nō restaurat̄ imo currit sup eaz icarnatio ex mā cartilagiosa ꝓiūgēs iter duo ossa d̄ gñe ei⁹ qd̄ fac̄ currē erari⁹ d̄ duob⁹ plūb sup ꝓtinuatōez eris ꝛ alioꝝ. Et ossa magi iobediētia ad restauratōez facien dā ē adiutoriū deide brachiū. Ampli⁹ furcula qñ frāgit̄ ad iterioza praua sit ei⁹ cura. Et fractura fedior i duob⁹ socilib⁹ ē fractura socil iseriozis eoꝝ sic dictū ē i dislocatōe. Res āt coxe ꝛ cruris ē facilior qm̄ restauratio nō ꝓhibet ea a dilatōe. Et mēbra qdē diuersificāt i spatio restauratōis. vbi gr̄a. qm̄ nasus restaurat̄ fm q̄ d̄r i. x. ꝛ costa i. xx. ꝛ vlna i eo qd̄ approxiat a. xxx. vsq̄z ad. xl. ꝛ coxa i. l. ꝛ fortasse extēdit lōge donec restaurat̄ coxa vsq̄z ad mēses tres aut q̄tuor ꝛ qd̄ ē supra hoc. Et vt decliet mēbrū i firmatōe restauratōis ad vētrē ei⁹ meli⁹ ē q̄z vt decliet ad dorsū ipi⁹ qm̄ fit decliatio ei⁹ i latere vrine. Et cāe pp q̄s nō restaurat̄ os sūt multitudo ebrocatōis aq̄ ꝛ multitudo solonis ligamentoꝝ ꝛ ligatōis eoꝝ aut festiatio i motu aut paucitas sanguis absolute aut paucitas sāguis viscosi i corpe ꝛ pp illd̄ minorat̄ restauratio fracture cholericoꝝ ꝛ qualescētiū. Et d̄ illis q̄ signt restauratōez ē apparitio sāguis q vi q̄si ipe sit superfluitas quā expellit nā ex multitudie sua cum studio ad fracturam.

De radicibus restaurationis ꝛ ligature. L.ij.

Restauratio basis ē extensio mēbri cū q̄ztitate q̄ r oz. Nā additio i ea spasmat ꝛ lesionē fac̄ ꝛ puniūt ex ea febres ꝛ qñz accidit ex ea mollificatio Et illd̄ qdē i corpib⁹ būidis ē miozis nocumēti pp obediētiā eoꝝ ad extēsionē ꝛ diminutio ei⁹ ꝓhibet boitatē ꝓsolidatōis ꝛ ordis ꝛ qd̄ i dislocatōe ꝛ fractura ē eq̄le. Qd̄ ergo extēdit fm modū q̄ oz ē vbi sit occupatio cuz ppatōe duoꝝ ossiū fm rectitudinē ꝛ positōez puluilloꝝ ꝛ ligamētoꝝ fm q̄ oz ꝛ cooperire ea astellis ꝛ coopire astellas ligamētis. Et oz vt qescat mēbrū q̄ztū est possibile nisi qñz ez q̄ztitatē quā tollerat qū nō fuerit nocumētū ꝛ apa vt nō moriat nā mēbri. Et oz vt caueat dolorātio vehemēs apd̄ extēsionē ꝛ strictrā i fractura ꝛ dislocatione sil. Et sil̄r illd̄ qd̄ accidit ex strictura vehemēti ꝛ tardatōe solutōis qm̄ illd̄ pduc̄ ad hoc vt moriat illud mēbrū ꝛ putrefiat ꝛ fit necessariū abscidē ipm. Et intentio i plimo restauratōis ē vt eueiat alrosboth i eis q̄ nō sūt sic ossa capitis: nā sup ea nō orit alrosboth q̄re oz vt ꝓpet ita vt nō eueniat siccū neq̄z paucū ꝛ itez grossum plm ptrasiēs mēsurā. Et d̄ sicco est q magnitudo ei⁹ diuersificat fm mēbrū ꝛ q̄ztitatē fracture i magnitudie sua aut multitudie ipi⁹ aut i ꝓrijs ābaz. ꝛ tu qdē scies in diminutōe qd̄ oz fieri i illo q̄si apd̄ remēoratōez ciboꝝ ꝛ apd̄ remēoratiōez fracture. Et oz qū accidit alrosboth vt ꝓhibeat a motib⁹ ꝓpmētib⁹ ꝛ coitu ꝛ ira ꝛ iracūdia qm̄ adurūt sāguez ꝛ fugit locū calidū ꝛ sāguis q̄rit frigidū ꝛ adiuuat̄ cū ēplis fortib⁹ stipticis i qb⁹ est caliditas q̄dā ꝛ glutiatio ꝛ ponāt i eis q̄ sunt sic nux cupressi ꝛ dragagātū ꝛ medicie q̄ sūt ad ruptrā. Et qñ accit fracture vt nō restaureť restauratōe d̄ q̄ cureť tūc fiat i ea qd dā sile fricatōi i vlceri⁹ q̄ nō sanant̄ ꝛ ē vt fricet vtrisqz manib⁹ dōec auferat̄ viscositas vil debil q̄ ē q̄si ipa non sit aliqd q̄re accit vt eleueť i locū ꝛ ipellat̄ ad ipm sāguis bon⁹ nou⁹ ꝛ coaguleť sup ipm rosboth forte. Et multotiēs qdē egrediūt ꝛ alterat̄ color ossis res sil̄es corticib⁹ ꝛ squamis pp fricatōez ꝛ sup hmōi non ponāt astelle imo si fuerit necessariū sufficiat ligatura bona. Et qñ aggregāt fractura ꝛ vulnera tūc non ē possibile vt differat restauratio vsq̄z q̄ sanēť vulnera: os. n. idurat̄ ꝛ nō recipit restauratiōez nisi cū prauitate ꝛ extēsiōe vehemēti ꝛ dispōib⁹ maxis. Et cū hoc qñ accīt cū vulnere dolores ꝛ apa i qb⁹ ē tior tūc vt torq̄at mēbrū meli⁹ ē q̄z vt accidat tior magn⁹ q̄re oz vt i hmōi fractura nō pueniat ad vltimū i re restauratōis. Et qñ ē cū fractura attritio ē cū illo tior i corrosiōe mēbri q̄re oz vt scalpelleť locus ad hoc vt egrediat sāguis qm̄ i ipo ē tior ꝛ ē vt moriat mēbrū ꝛ si fluat sāguis tūc oz vt retieat. Et multotiēs qdez fit necessariū p p tiorē apatis ꝛ nocumētū vulneris vt facias alid̄ qz sit necessariū d̄ curatōe mēbri q̄re phl̄omat ꝛ soluis vētrē ꝛ subtilias cibū. Et qñqz accit ex strictura p̄urit⁹ ꝛ ē necessariū vt soluat aut ēbroceť mēbrū cū aq̄ calida dōec resoluāt hūitates mordicatie. Et hyp. qdē pcipit ei q restaurat̄ vt sugat aliqd d̄ helleboro i illa bora ꝛ fuit ei⁹ intētio vt trahāt māe ad iterioza. ꝛ Gal. ꝓhibet hoc imo pcipit vt bibat agaricū. qd̄ si fuerit necessariū tūc deť aliqd d̄ sirupo acetoso i q̄ sit vt⁹ acuta ꝛ d̄r q̄ illd̄ fuit i tpe hyp. Et supfluitas q̄ ē int duo tpa ē mirabil̄. Et cū volueris facē restauratōez deide dolet ꝛ ingetat tūc recti⁹ ē vt dimittas illd̄ ꝛ extrahe illd̄ qd̄ redire fecisti: fortasse. n. remoueb ꝑ illd̄ isirmū a doloribus. In fractura āt i lōgitudie suffic̄ vt mēbꝝ adhereat cū strictura vehemēti ꝛ vehemētiore q̄z i alijs i c⁹ ꝑssiōe vltiatio fiat ad aīriora. In fractura āt q̄ ē i osse oz vt duo ossa stēt fm rectitudinē i fine q̄ possibil̄ ē obstuādo illd̄ exte sit⁹ ptiū sanaꝝ ꝛ ꝓsidera an sit oppositio ossis h⁹ ad suū ꝓpar ossis alteri⁹ deide restaura ꝛ obstua. nā int illd̄ sūt res d̄ ill̄ sic frusta ꝛ additōes ꝛ d̄ ill̄ sūt vacuitates verū frusta qm̄ nō decenter ꝓponūt soluūt iter os ꝛ iter restauratōez ꝛ qñ frāgit itez ꝛ remanēt iter duas scissuras ossis nō pmittūt vt adhereat vna eaꝝ alteri ꝛ sepant q̄re fit vlc⁹ i q̄ sp aggregat vir⁹ q̄re accit ide q̄ ipm met putrefit ꝛ putrefacit mēbꝝ. Ampli⁹ vnitio nō fit fortis: fortis. n. nō fit nisi qñ deceter ꝓtinuāt frusta ꝛ additōnes in oppōne sua q̄ ei opponit. ē ergo necessaria extēsio p⁹ q̄z fuerit vnificata oppō iter duo ossa ꝛ iter additōes ꝛ meatus q̄ deglutiūt eas ꝛ vnificata fuerit restauratio. Qū ergo extēderi ꝛ opposueri rectū ē qū iueis oppōnē vnificata vt mollifices extēsionē paulati ꝛ obstues oppōez vt nō decliet cū attractōe ꝛ obstues cū mānu tua dispōez. ei⁹ qd̄ deceter ꝓponit. ꝛ si iueueris eminētiā aut alid̄ rectificata illd̄ cū mānu deide necessariū ē ligamētū ꝓstuās mēbꝝ fm qetē suā nō duruz qm̄ dolē facit valde neq̄z lene qm̄ dimittit ꝓstuatōez. Et d̄ reb⁹ q̄ eaꝝ ē media ē melior. Et oz vt sit ligam̄tū positū ad illd̄ ad qd̄ ē icliatio vehemētius. ꝛ si fractura ē ꝓpleta tūc oz vt eq̄t eqtōe strigēte eaz ex oi pte. Qd̄ si fractura fuerit i pte pl⁹ optebit vt sit strictura illic pl⁹. Et si cū fracta fuerit aliqd ex frustis ꝛ ossibus puis tūc si fuerit ledēs dolorē faciens tūc valde ad

illō cū rectificatiōe, qō si nō fuerit ledēs tūc nō cures de eo neqz opponas manū. Qō si ỽbigra audita fuerit ei⁹ crepitatio tūc spaī q currit sup eā rosboth. Qū ergo se cur⁹ fueris ō illo tūc nō oz vt tardeī res ei⁹. Et qñ accit ex frustis disruptio carnis nō ē tūc rectū occupari i dila tatōe disruptōis opatōe solidoꝝ vel stolidoꝝ sz ē necesse vt extēdāt duo ossa ad duo latera sim vltimū sinē rectitudis ne sit tortuositas in eis qñ i tortuositate tunc ē corruptio ossis. Qū ergo extēderis ipm tūc redi ad frustū ꝛ reduc ipm ꝛ strige illō si āt nō redit tūc nō dilates disruptōez imo pūs sis vt videas mēsurā q̄ idiges ꝛ piora i ea sim q̄titatē q̄ igrediaī i eā frustū ꝛ ꝓpone sup ipz frustū cutis lenis sup qō possit esse foramē spissum ꝛ penetret frustū i ipm ꝛ pme sup cutē ꝛ manū ꝓssiōe ḡuante eas ābas ꝛ ꝓcedet os i foramie ꝓcessiōe ad radicem suā deide sereī cū sera opatōis ꝛ ē sera minuta subtilis a cuta sic sera faciētiū pectines. Et fortasse pforaī radix cui⁹ pforatio ē necessaria cū tripão faciēdo foramia ꝓtinua accipiēdo locū c⁹ qrit fractura ꝛ illō nō ē auferēs timorē vbi ē post os corp⁹ nobile lz fortasse sit salui⁹ q̄z instra mouētia motu suo aut sua collectōe aut incisione sua. Et qñz igeniaī vt pōaī trepanū sup latitudinē substātie nō pmittētē tripanū penetrare nisi sim q̄titatē adiuuātē q̄re ē tūc miōris nocumti q̄z instra mouētia. Et pp hoc oz vt sint apō restauratores ipoꝝ tripãoꝝ spēs plēs ppate. Et fortasse nō appet frustū sz ē necessarium ad int⁹ illō qō exiccat ꝛ retiet ipm deide fieri illō qō oz. Qō si fuerit frustū aut petia ossiū sepatū pūgens locū ꝛ dolorē faciēs tūc necesse ē scidē ꝛ vti regimine ad extra hēdū illō qō egrediī. ꝛ multotiēs oz serare illō. Et qñ fuerit illō qō fractū ē ꝛ ꝓtinuū magnū ꝛ fuerit ei⁹ ꝓfractio ꝛ ꝓminutio plima tē necesse erit vt extrahaī totū. si āt fractura ñ fuerit cū ꝓminutōe ꝛ fuēit dislocatio ei⁹ ꝛ scisura capiēs locū plim tūc icide ifirmiorē locū ꝛ dimitte reliquū qm̄ nō ē nocumtū i eo imo nocumtū i abscidēdo totū ē magnū. De ām̄onitōe restauratōis. L.iij.

Ecesse ē restauratori vt ꝓsideret icliatiōez ossis
n qm̄ ipe iueit apō ptē ad quā icliaī gibbositatē ꝛ apō ptē a q̄ incliaī ꝓcauitatē. Et plim qdē intelligit illō cū tactu ꝛ illō item qñ dolor sit vehemēs i pte ad quā ē incliatio ꝛ crepitatio item sigt illō. ꝛ sup illō fabricet rē suā. ꝛ ē necessariū restauratori vt extēdat manum suā sup locū fracture i dispōe itineris ei⁹ ad supiora ꝛ inferiora cū facilitate ꝛ subtilitate dōec si viderit sepatōez aut eminētiā aut frustū ꝓgnoscat ipm vt nō liget vice altera nō sim q oz qm̄ accidet ꝓtusio aut dolor. Et nō oz vt ꝓsidas i eq̄tōe sensata p manū añ ꝓplemtū sanitati nā multotiēs occultat apa ꝓtusionē ꝛ torsionē. Qū ergo restauratoꝝ pueit ad fracturā ꝛ iueit illō si nō exq̄site opaī in eo deturpaī mēbꝝ ꝛ si exq̄site opaī pduc ad spasmū ꝛ febrē puā ergo meli⁹ ē vt dimittat illō ꝛ nō tāgat ipm. Qū ergo icipit pueire ad restauratōez ptl ossiū ꝛ nō penetrat oz vt nō vi faciat ꝛ faciat ipaz igredi cū difficultate sim oēz dispōz qm̄ igrediet sup ifirmū qō ē mai⁹ q̄z remaneat os nō eq̄tū. ꝛ si dolet reditio ꝛ rectificatio valō ꝛ ē possibile medico vt reducat illō ad dispōez fracture tūc ē delicie ifirmo ꝛ ꝓcupiscētia mag̃. Et oꝝ vt restauratoꝝ festiet ad restaurādū illō qō fractū ē. ꝛ restauret i die suo qm̄ q̄zto pl⁹ elōgaī tāto ē ei⁹ introit⁹ difficilioꝝ ꝛ nocuñta in ipo sūt plа ꝛ ꝓpe in ossib⁹ q̄ circūdāt lacerti ꝛ neruī plēs sic corꝛa. ꝛ oz vt adiuuet ad festinatōez restauratōis cū cāis in ꝓrio cāꝝ oppositaꝝ pd. ctaꝝ: ꝛ ꝑma ē ꝓglutinacio sanguinis viscosi.

De ꝑpatione restaurandi L.iiij

Portet vt oi mēbro qō tu restauras sit ꝑpatio
o ꝓueniēs ꝓhibēs dolorem. ꝛ melioꝛ ꝑpatio cū hoc ē illa q̄ ē ei p nāz ỽbigra vt sit i māu ad furculā ꝛ sit i pede ad illō qō ipellit obstuādo ꝓsuetudinez ifirmi in hoc. ꝛ sic mēbrū qō oz suspēdi oz vt suspēdaī sim eq̄litatē silr mēbrū c⁹ dispō sigt ne suspēdaī: oz vt sit ei⁹ accubitatio ꝛ ipi⁹ loc⁹ sup rē planā vt nō suspēdaī ps ei⁹ ꝛ restrigaī ps ei⁹. Et suspensio qdez est mala oi restaurato: sic ipulsio ad supiora ē illi ꝓueniēs dū ꝓhibēs nō ꝓhibet. Et cū ꝑpatio mēbri fit ita vt sit alti⁹ q̄z oz aut magi ifirmū icliat mēbꝝ ꝛ ꝓtoq̄t ipm sim icliatōez suspēliōis ꝛ ꝑpatōis. De q̄litate ligamtoꝝ ꝛ astellaꝝ. L.v

Portet vt sint pāni ligamtoꝝ mūdi. nā sordid⁹
o ē dur⁹ ꝛ faē dolorē ꝛ sit subtil vt penetret res si linit sup ipm ꝛ sit leuis vt nō g̃uet sup mēbꝝ ifirmū ꝛ oz vt ligamta capiant ō loco sāo aliqd cui sit q̄titas: illō. n. ē magis tenēs restauratos q̄z vt sepeī ꝛ magi ifirmū q̄uis sit necessariū vt nō sit supfluitas in illo qm̄ faciet vt mēbꝝ hēat meat⁹ strictos nō suscipiētes nutrimētū. Et itez illō qō ām̄onuim⁹ ō strictura ē magis ex ꝑmēs hūitatē effusā ad mēbꝝ ifirmū ad illō qō ē lōgin qus eo expellēdo ꝛ magis ꝓhibens illō qō attrahit ad ipm ꝛ ligamtū latū ad illō ē meli⁹ qm̄ magis faē adherē ꝛ pl⁹ dilatās vez sim q possibile ē i oi mēbro. nā illō q possibile ē ex hoc i pectore nō ē sic illō qō possibile ē in māu ꝛ q nō ē ex mēbris latū nā illō nō ē possibile i eo imo qñ lata ē vitta nō sit bōa ei⁹ ordiatio sup mēbꝝ sile illi: imo sit feda q̄ ppt oz vt sit ꝓtēt⁹ ō hmōi in illa c⁹ āplitudo ē triū digitoꝝ vlqz ad q̄ttuor. Et illa sūt sic focile ꝛ furcula ꝛ sic illis silia: nā nō ē in eis possibile illō imo si nō ligāt cū subtili nō ē possibile. i furcula. n. nō ꝓueit lata. Et in hmōi qdē ē necessariū multiplicare ꝛuolutiōes vt stēt loco dilatatōnis: ꝛ vitta q̄ ꝛuoluīt suffic vt sit latitudo ei⁹ triū digitoꝝ aut q̄ttuor: ꝛ lōgitudo ipi⁹ triū cubitoꝝ. Et puluillo⁹ fortitudo qñz sit vehemēs i adiutorio ligamtoꝝ ad faciēdū adherētiā: vez puluilloꝝ sunt due spēs. vna eaꝝ ē in q̄ ē intētio eq̄re ꝓcauitatē mēbri: ꝛ adhibeaī studiū vt nō cadat int ea ābo foramē ꝛ vt ñ supponanī suppositōe diūsa ꝛ vt bucellēt cū eis vlcera. Et altera ē in q̄ ē intētio vt coopiat cū ea ligamētū ꝛ eq̄t eq̄tōe sc̄a vt reuoluaī ligamtū ꝛ adhereat sim eq̄litatē q̄re nō erit loc⁹ strictior loco ꝛ molliꝛ loco q̄re faciunt ea adherē astelle adherētia bōa. ꝑmū ergo eoꝝ sūt ligamēta ꝛ vitte ꝛ sim sūt astelle ꝛ ligamtū iseri⁹ ꝓhibet mās ꝛ sim torsionē. ꝛ oz vt sint margies puluilloꝝ vbi possibile ē. ꝛ illa q̄titas exigit vt sit nūer⁹ puluilloꝝ. Et fortasse ē necessariū admistrare puluillos puos q̄s coopit puluill⁹ vn⁹ equās sup eos i lōgitudie ligamēti cadētis sup locū. Et ligamtū qō noiaī hās duas facies vel fascias hois ꝛ hās duo capita ē illō qō admistraī ita ponaī mediū pāni cū q̄ ꝓsuaī eq̄tio loci ifirmi sup locū suū: ꝛ sit illō i medio albadacati deide accipiat cū vnaq̄z duarū medietatū ad ptē diūsam ꝛ fiat i inuolutōe eaꝝ cuz vtrisq̄z māib⁹ sil sim q ē famosū qō nō ē nob necessariū exponē De q̄litate ligamti cū expōe ꝛ distictōe. L.vj

Portet vt incipiaī cū ligamēto a loco fracto ꝛ
o ab eo vbi declinat ad os ꝛ illic sit vehemētius strictū ꝛ vbi fractura ē vehemtior oz vt sit ligamentū fort⁹ ꝛ ad vltimū loc⁹ fracture ꝛ ē loc⁹ a q̄ ē necessariū expellē mās ꝛ vt ꝛueī sup eā situs ꝛ illud qdē securat ab apatione immo fortasse resoluit apationē ꝛ ē cuz securatione ab apatione ꝛ a putrefactōe ossis item illud qdem nō ꝓfert ad virus si gnaī in ipo osse ꝓueniens ad medullā ꝛ corrumpēs medullā ꝛ os. Et ē necessarium vt frāgaī ꝛ ab eo discoopiaī ꝛ vt fiāt vie ad pus ad egredi dēdum. Et ē melioꝛ locoꝝ cū defensione eius qō venit ō eius gñe q sit lz mēbrū inferius qñqz expellat ad supius sup fluitatē suā qñ supius ē debile. Et nō oz vt fiat vl

timatio i strictura ligamẽto ꝛ astellaꝝ tãta q̃ ꝓhibeat aduentũ nutrimẽti ꝛ sanguis illud nãq; ẽ ex illis q̃ ꝓhibẽt restauratõez. Et ℍyp. qdẽ adiuuat ligamẽta in eo q̃ conat ꝺ expulsione ap̃atis cũ creatis repcussiuis cuz oleo omphacino ꝛ cera ꝛ fortasse est necessariũ sedare ap̃a cũ eis q̃ sunt sic̃ oleum camemillimũ ꝛ sic̃ cuz vino stiptico nã ipm resoluit ap̃a ꝛ ꝓfortat membrum: ꝛ vbi fuerit vlcus nõ appropinq̃t ceratũ. ꝛ fortasse ẽ necessariũ illud in q̃ ẽ fortitudo ꝛ resolutio sic̃ oleũ ꝛ mastix ꝛ ammoniacũ. Et ad vltimũ cũ ligamẽtum admistrat ꝛ fractura ẽ recẽs q̃ nõdum ap̃at tunc oz vt sit ex ligno ꝛ i frigidatũ repcussiuũ. ꝛ fortasse suffic̃ vt liniat cum aq̃ ꝛ aceto ꝛ fortasse administrat cum cerato ꝛ silibus ꝺ illis q̃ narrauim⁹. Et si admistrat post ap̃a tunc melius ẽ vt sit ligamẽtũ ex lana q̃ sit infusa in oleo resoluẽte ap̃a ꝛ liniẽte ipm. Et ſm oẽz dispõez in ligamẽto sup qꝺ ponit ceratũ desubtus ẽ securatio a ꝓmotõe doloris ꝛ ꝓpe qñ medic⁹ nõ est pñs. qũ ergo accidit dolor succurrit cum solutõe ꝛ ligatõe ꝛ nõ oz vt admistret cereatũ ꝛ ꝓpe qũ ẽ illic vlc⁹ fortasse. n. attrahet ad mẽbrũ putredinẽ ꝛ ponat loco ei⁹ vinũ nigrũ. Et plimo qdẽ fracture associat vlc⁹ q̃ pp oz vt elõget cereatũ ꝛ sit sufficiẽtia in vio stipti co in q̃ ifusus sit pulull⁹ lõg⁹. ꝛ nos qdẽ ponem⁹ epithimatib⁹ fracture cap'm singule. ꝛ qũ iccpis cũ ligam̃to a loco exigẽte tũc iuolue ipm iuolutõib⁹ q̃s addes ꝛz additõez magnitudis fracture ꝛ ptẽ earũ ſm diminutõem ei⁹ ꝛ ſm ap̃a si fuerit apparẽs: deide reduc ipm ad illũ locũ: deide vadat vsq; ad locũ sanũ. hoc ẽ ergo ligam̃tũ ꝑmũ deide fac pñs ligam̃tũ ſm ꝛ iuolue ipm sup fracturã bis aut ter deide fac ipm descẽdẽ ad iferiora mollificãdo paulati postea fac esse pñs ligam̃tũ tertium ꝛ fac silr ad supiora ꝛ tũc facies ligamẽta esse paria ad expelledũ supfluitates a mẽbro ꝛ ad rectificãdũ ipm sup intẽtionẽ i ꝓpatõe b⁹ ligam̃ti ꝛ nõ sis supflu⁹ iterũ in elõgando strictrã i vtrisq; lateri⁹ qm̃ fit mẽbrũ oppilataruz venarũ nõ suscipiẽs nutrim̃tũ ꝛ fortasse ꝓbit ꝛ qñz nõ fit ita ũmo icipit cũ ligam̃to ascẽdẽdo deide seq̃t cũ ligamẽto descẽdẽdo deide cũ ligam̃to incipiẽte ab iferiori ꝑte ligamẽti inferioris ad supiorẽ ptẽ ligam̃ti ascẽdentis q̃si ipm sit ꝓpuãs duo ligamẽta illa ꝛ põat vehemẽti ostrictura eius apud fracturã. Et intẽtio qdẽ in vno duorũ ligam̃torum ẽ ꝺria intentõi in ligamento q̃ q̃rit attractio materiei ad mẽbrum q̃re stringit sub mẽbro cũ lõgitudine ab eo ꝛ nõ cessat mollificari inuolutio ꝛ est ligam̃tũ diuisificãs. Ista ergo sunt ligam̃ta que sunt sub astellis ꝛ hec sunt ligamenta q̃ sunt sup̃ astellas. Ligamentum ꝺo supius oz vt sit ita vt põat membrum sicut frustuz vnuz cui nõ sit mot⁹ ꝛ ꝓhibeat torsionem ꝛ quz fractura est i latitudie ꝓplete fit necessariuz vt ligam̃tuz sit eq̃lis ꝓmixtiõis ꝛ stricture. ꝛ si fuerit plm fracture ad ptez vnã ꝛ est ex fractura oz vt sit sollicitudo vehemẽtior sup lat⁹ in q̃ est fractura pl⁹ ꝛ nõ oz vt diuersifices super eã figuras ligamẽti faciẽdo figurã post figurã qm̃ illud corrũpit illud qꝺ ꝓfortauit restauratio: ꝛ doloreꝫ qdem fac incurrẽ ꝓtorsio q̃ fortasse accit inde ꝛ stricture ligamenti spasmãs nã qũ stringit fac doloreꝫ ꝛ qũ mollificat torq̃t. Et ℍyp. qdem fac esse rectũ vt soluat ligamentũ vna die ꝛ vna die nõ. illꝺ. n. est melius vt nõ irascat infirmus ꝛ nõ approximet eũ cum palpatõe eius ꝛ ipi⁹ fricatõe pp illꝺ qꝺ necessarium ẽ vt ꝓueniat ad membrũ de bũitate subtili impediẽte q̃ fortasse ꝓuertit in vir⁹ Et magis ꝓueniẽs horaꝝ ꝓsuetudis bonitatis ligamenti ꝛ ꝓfluatõis eius ſm ꝓditões ꝑdictas ẽ post fracturaz pptes vigiti. nã illꝺ est hora inceptõis alrosboth rubei: deinde qñ adheret os ꝛ nõ stringat valde ꝛ respiret locus strict⁹ ei⁹ vt nõ coarctet ꝛ ꝓhibeat alrosboth aut ꝓhibeat eius gñatio cũ q̃ztitate sufficiẽte q̃re nõ accidet nisi subtile debile nisi qñ accit iã alrosboth ꝛ incipit adherere magnitudinẽ q̃ nõ i diget ꝛ tedit in supfluitatẽ. Nã vna ꝺ ꝓueniẽtis eius ẽ stricture vehemẽs. ꝛ itez admistratio stiptico ꝝ ꝓhibẽtiũ: ipa. n. ꝓhibẽt nutrimentũ ꝛ strigũt alrosboth: ergo nõ penetrat i ipm nutrim̃tũ itez Et nõ oz itez vt licentia deꝫ ꝛ pmittat vt fiat ligatura in non sua hora.

De qualitate astellarum. C. vij.

Portet vt sit substãtia ꝺ q̃ fiũt astelle aggregãs ad duritiẽ suã tenacitatez ꝛ lenitatẽ sic̃ alcone ꝛ lignũ oleãdri ꝛ lignũ ḡnati ꝛ eis silia. Et oz vt sit grossi⁹ qꝺ ẽ in ea locus q obuiet fracture duob⁹ lateribus. nã oz vt sit grossi⁹ astellaꝝ ꝓncipiũ eaꝝ qꝺ seq̃t latus fracture aut vehementiorẽ ptẽ fracture: ꝛ sint latera eaꝝ subtiliora ꝛ vt sint plenaꝝ extremitatũ ne opponat in eis glutiatio imo planũ ligamẽti. Et si ponant astelle a lateri⁹ q̃tuor tũc ẽ magis defendẽs ꝛ nõ ẽ malũ si ẽ ei supfluitas lõgitudis q̃n nõ ẽ nocum̃tuz i illo neqz detrimẽtũ in hoc. s. si capiunt ꝓpe iũcturã ꝑter qꝺ tegat iunctturã ip̃az ꝛ lõgi⁹ latez ei⁹ sit ad latus ad qꝺ ẽ motus inclinatõis mẽbri cum hoc. s. vt nõ sit ita q̃ ḡuet neqz ꝓremat vehemẽter neqz coarctet ꝛ vt nõ minuant ab eo ligamenta diminutõe plima q̃n fiunt astelle ꝓpmẽtes coarctãtes. Et qum videris aliqd ꝺ hoc oppone cum diminutõe donec iuenias eq̃litatẽ. Et nõ oz vt astelle obuient loco denudato sup quem nõ est caro imo ẽ neruosus ossosus.

De q̃litate administrationis astellaꝝ cũ distinctõe ꝛ expositione. C. viij.

Ora q̃ exigit vt ponant astelle ẽ p⁹. v. dies ꝛ supra vsqꝫq̃ fiat securitas a nocumẽtis ꝛ q̃zto pl⁹ magnificat timor tãto magis oz vt tardet positio astellaꝝ ꝛ multotiẽs attrahit festinatio in hoc nocumẽta ex ap̃atib⁹ ꝛ pruritu ꝛ vesicis. Ueꝝ quin tardant astelle tũc oz vt sit illic qꝺ stet loco eaꝝ ex bonitate ligature cum vitta ꝛ ꝺ bonitate ꝓpatõis. Qꝺ si illꝺ non fuerit tunc necessarie sunt astelle etiã in ꝓncipio rei Oz ergo vt annectant astellis ligamenta ꝛ pululli annexione descẽdẽte equãte coopiẽte decent ꝓponẽte q̃ꝝ grossius sit apꝺ fracturã ꝛ nõ fortiꝫ stringat imo addat in strictura paulati cuz expientia infirmi ꝛ cum dispõe ipius. Et si fuerint ligamẽta ꝛ pululli ḡuantes eã tũc nõ fiat eoꝝ multiplicatio. Et ꝺ nocum̃tis eoꝝ q̃n descendunt ẽ ligamentũ molle. ꝛ oz vt ꝓ ligent ligam̃ta supiora sup astellas ligatura dissoluẽte eas ꝛ remouẽte ipas a decẽte cõpositõe situs eaꝝ. Et oz vt soluant ligamẽta necessitate electõis in oibus duobus diebus in ꝓncipio rei ꝛ ꝓpe q̃n accidit pruritus: ꝛ tũc qdem oz vt fiat illꝺ qꝺ ꝓcepimus. Cum ergo ptransit leptimus a strictura soluat in spatio tardiorẽ ꝛ in oibus q̃uor aut qnqꝫ: in hac. n. hora fit securitas a pruritu ꝛ ap̃ate. Et illic itez fiat mollificatio ligamentoꝝ paulati vt nõ ꝓhibeat penetrationez nutrimẽti. ꝛ si fuerit tibi possibile vt retineas astellas ꝛ nõ soluas eas etiã vsqz ad. xx. nõ erit nocibile deide solue eas. Attñ q̃nqz soluunt in qbusdam horis nõ ꝓpt cãz apparentẽ ꝛz pp defensionẽ: ꝛ ad videndũ illꝺ qꝺ accidit ꝛ ꝓsiderare ad illꝺ qꝺ discooptũ ẽ ꝺ carne si fuerit an corrupt⁹ sit color ei⁹ ꝛ ei⁹ dispõ. ꝛ iaz sciuisti q oz vt nõ fiat vltiatio cũ strictura vltiatõe ꝓhibẽte aduẽtũ nutrimẽti ad fracturã. ip̃a. n. nõ restaurat nisi cũ sanguie ꝛ nutrimẽto forti qꝺ veit ad eã. Et nõ fit festinatio in auferẽdo astellas ꝛ ꝓiciẽdo eas q̃zuis credat esse coberctia q̃m fortasse accit inde vt sit alrosboth non ꝓfirmatũ ad buc q̃re ꝓtorq̃t mẽbꝝ ꝛ vt remaneãt astelle sup mẽbrũ qũ nõ sũt necessarie ẽ meli⁹ q̃z vt reponãt ab eo añ qum

Alrosboth

nō sunt necessarie. nō ergo festines sz tarda.

De fractura cum vulnere. C.ix.

Tqñ aggregant fractura ꝛ vuln⁹ tūc restaurator vehemēter alleuiet restauratiōez ꝛ faciat penetrare astellas a loco vulneris ꝛ ponat sup vulnus qō oz ex empl'is ꝛ ꝓpe piceis. ꝛ qda ꝑcipiāt vt incipiāt cū strictura a duob⁹ lateribꝰ vulneris ꝛ dimittat vulnus discooptū. ꝛ hoc qdē est melⁱ⁹ si vuln⁹ non fuerit sup fracturā ipaz. deide oz vt sit sup ipm velamen ita vt tegat ipm ab aere. Qō si fuerit sup fracturā tūc oz vt ingeniet in figuratōe stricture cū ingenio ita vt mundificet ex oi latē ꝛ sepet parumpa vulnē ipo cū ꝓparōe ꝓuenēte ad illud. ꝛ infundant puluilli in vino nigro stiptico. ꝛ hoc ingeniū ē vt ponat extremitas ligamti sup labiū vulneris: deide torqat retro ꝛ firmet cū ligamto alio: ꝛ ponat sup labiū aliō iferius deide ordiet reliquuz ligamentū sm qꝛ oz deide torqat ita vt remaneat vuln⁹ ipm aptū ꝛ qō ē ꝑter ipm sit firmū ex eo ita qꝛ iā ascēdit ligamtum ꝛ descēdit ligamētū ꝛ cadat sup fracturā stricture vehemēs ꝛ remaneat vuln⁹ aptū vt discoopiat ipm pp illō. ꝛ oz vt ponat sup astellas forame ēōrio illius vt pueniat supfluitas medicine vulneris ad illō. Si posuerit sup astellas forame oppositū illi vt pueniat boitas medicie ad vuln⁹. ꝛ sit possibilis egressio virus ab eo ꝛ sit ita vt possit tegē sup ea vtraqz sil' qzuis dimittē vuln⁹ cooptū sit malū ꝛ ꝓpe in frigore imo oz vt nō sit coarctatū tm̄ ꝛ vt custodiat in nocte. Qō si vulnus sanat administrent astelle si iā etiā ꝯglutinatū ꝛ firma astellaz illi loco si ille locus fuerit declinatus ab eo. ꝛ qū voluntas fuerit soluere illud qō tegit vuln⁹ mane ꝛ vespe ē magis possibile ꝓpt curatōez eius ꝓpriam. ꝛ nō sit ex eo ꝛrietas in ligamto restauratōis fracture omnino. Ingt Hy po. oz vt liget vuln⁹ ex medio ligamēti si fuerit recens ꝛ si est antiquū ꝛ fec̄ pus post maturitatē tūc liget ex supi ori eius vsqz̄ ꝙ sequat mediū eius. ꝛ ō illo qō ē bonū ē vt ponat illud quod sequit vulnus ex ligamtis ꝛ ꝓprie supius stricti⁹ vt sit possibilitas currendi vez eius stricture sit sm tolerātiā. ꝛ qzto magis elōgat a vulnere ponat leui⁹ ꝛ qñ est vulneri ꝓfūditas vehemēs stringat sup locū ꝓfunditatis ligata ligamenti. ꝛ si ꝓuenit strictura ligamēti loco restauratōis tūc iā pueit intētio ꝛ si nō incipe velare vuln⁹ cū eo qō dixim⁹ ꝛ qū ꝓuenit ad fracturā itez ponat ligamentū stricti⁹. ꝛ oz vt ponat ꝓparatio mēbri ita vt facilis fiat cursus pus si aggregat i vulnere. ꝛ oz in estate vt infrigident ligamēta ꝓtinentia vulnus etiā vt sit adiutoriū ad ꝓhibendum apa. ꝛ non oz vt appropinqt loco ceratuz ꝛ ꝓpe in estate qñ fortasse putrefiet mēbrz: imo si necessaria ē repcussio tūc cū vio stiptico sm qꝛ ꝓterijt a nob⁹ ei⁹ declaratio. ꝛ qū fracture ē attritio ꝛ timet morz mēbri tūc scalpellet. Et scias oio qꝛ qñ vuln⁹ ligat sm qꝛ ꝓuenit expellit ligamētū descēsionis ꝛ si errat in ligamento apat ꝛ ꝓpe qñ mollificat sup locū vulneris ꝛ stringit sup illō qō ē post ipm: ꝛ si nō erit ei detectio nō curret ab eo virus neqz pueiet ad ipm medicamē. ꝛ si dimittit discooptū putrefit ꝛ infrigidat ꝛ accit morz mēbri ꝛ pduc̄ ad dolores ꝛ febres ōre necessariū ē medico vt faciat aliqd int hoc ꝛ hoc: ꝛ ꝓsideret illō qō accit ꝛ succurrat ei añqz ꝓfirmet.

De fractura male restaurata.

Uādoqz fractura ē restaurata nō sm qꝛ oz: ꝛ est necessariū vt itere⁹ ei⁹ fractura ōre oz vt restauratoꝛ sciat dispōnez alrosboth q restaurauit os Qō si fuerit magn⁹ fortis nō vadat ad frāgēdū ipm fo. fortasse. n. nō erit possibile vt frāgat ex loco fracture ꝓxime pp fortitudinē alrosboth ōre frāget in alia ptē loci. Qō si nō inuenit excusatio tūc oz vt ꝓcedat ꝛ leniat do nec mollificet alrosboth. ꝛ mollificātia ipm sunt medicine ꝑdicte in caplo duritiez illic sic cutis alleliati ꝛ dactili ꝛ sic̄ spes fecū oleoz ꝛ alleile ꝛ medulle ossium ꝛ medulle ḡnoz cocti ꝛ eis silia deide frāgat ꝛ oz vt assiduet cū hoc ēbrocatio cū aq̄ calida ꝛ introit⁹ tine i die multotiēs. Qō si nō ꝓfecerit illō ꝛ expimētū ꝛ motio significauerit firmitudinē vehemētē tūc oportebit vt fece⁹ caro ita vt sit possibile fricare alrosboth ex latē ꝛ destruere eū cū ea deinde frāgat ꝛ restaure⁹ ꝛ cure⁹ vuln⁹ curatione sua. Et multotiēs qdē ē possibile vt cure⁹ fractura male restaurata absqz fractura scōa leniēdo alrosboth cū eo qō scis deinde eqtur ꝛ qñ seruat sup ipaz eqtur super ipaz alrosboth iterum excusat fracturā ꝓpe in corporibus lenibus.

De epithiatib⁹ fracture ꝛ q̄ currūt cursu eoz. C.xj.

Pithimatū alia sunt q̄ ꝓhibēt apa ꝛ rectificāt pruritū. Et alia sunt ad indurādū alrosboth ꝛ glutinatōez faciēdā in ipo. Et alia sunt ad equādū alrosboth magnū. Et alia sunt ad remouēdā duritiem iūcturaz q̄ accidit post restauratōez. Et alia sūt ad auferēdā mollificatōez si ceciderit in iūcturis.

De epithimatibus ꝓferētibus ꝛ q̄ currūt cursu eorū ꝛ rectificantibus prūritum. C.xij.

Am diximus i caplo ligamēti vittas ad illō qō oz sciri in hoc caplo ꝛ diximus cerata ꝛ embrocas cū vino stiptico ꝛ illis silia. ꝛ reiteram⁹ nūc ꝛ dicimus nō oz vt sit illud qō admistrat ō cerato aut a lijs ita vt aspitas sit in eo aliq̄ mō imo sit leuius qzto pl⁹ esse pōt ꝛ molli⁹. ꝛ nō oz vt admistrent cerata vbi timet putrefactio neqz vbi multiplicant ptes fracture. bmōi. n. ꝑpatū ē ad suscipiendā putrefactōez qñ plm eius ē cuz vlceribus. Sup aqs āt calidis ꝛ eaz effusione iā locuti fuimus ꝛ fecimus scire qꝛ vtilitas in eis ē resolutio materierum que incurrere faciūt prūritum ꝛ attractio materiei nutritiue. ꝛ sunt itez necessarie qñqz qū membruz iam debilitau⁹t stricture ꝛ exiccauit ipm: ꝛ illō qō vltie ꝓsequit est scitum.

Epithimata ad indurandū alrosboth. C.xiij

Es ꝓferētes in hoc sunt embroce stiptice subtiles ꝛ empl'a q̄ silant eis sic̄ decoctio myrti ꝛ eiⁿ oleū si necessariū ē oleū ꝛ oleū alcāne ꝛ epithima cum aq̄ folioz myrti ꝛ ḡnoz ei⁹ ꝛ decoctio arboris alcoꝛ ꝛ decoctio radicis aldirdar ꝛ decoctio folioz eius ē incarnatiua indurativa. Et empl'm factū ex mes ꝓpe qñ ponunt cū eo crocus ꝛ myrrha ꝛ ꝓficit cū vio odorifero est bonum valde. Et distillatio spatulaz palme ē bona iterum.

De regimie eqtionis alrosboth. C.xiiij

Principio qdē ꝛ dū pmanet recēs stiptica ꝑdicta qñ ipa aggregāt ipm ꝛ stringūt ipm ꝛ miorāt q̄titatē ei⁹ post illō vo qñ supfluit ꝛ ꝓpe ꝓpe iūcturā ē necessariū secare ab eo ꝛ fricare donec eqt Et oia ista cū eo qō dictū ē in eo.

Medicine leniētes duritiē iūcture: C.xv

Portet vt ēbroces ꝛ incipias cū aq̄ calida dei de admistres desup empla ꝛ inunctōes q̄ fricādo fiūt leniētes facta ex mucilaginib⁹ ꝛ gūmis ꝛ adipib⁹ ꝛ oleis. ꝛ si ponat in eis aceū forte erit magꝛ ꝓfundatiā. ꝛ de illis q̄z admistratio ꝓpinq̄t ē dactili ꝛ alleliati ꝛ oleū sisaminū qm̄ ē empl'm leue. ꝛ itez molliti uū dekerua pmisceat cū tāto butyro qzto ē ipi⁹ medietas ꝛ mellis qztū ē ipi⁹ q̄rta. ꝛ fortasse suffic̄ ceratum de oleo lilij solū ꝛ qñz adiuuat cū oib⁹ lenificātib⁹ ꝑdictis in caplo sephiros. ꝛ qū sentis alteratōez ꝯplexionis ad frig⁹ tūc adde i eis ex castoreo ꝛ serapio ꝛ oppopona-
co. Medicamē bonū ℞. fecē olei ō lino ꝛ fecē olei sisa

mini ⁊ fenugrecū coctū in lacte ⁊ beil ad ipm ⁊ admini
stret ⁊ ite radices altee ⁊ radices cucūer asinini ⁊ bdel
liū ⁊ āmoniacū ⁊ oppopōacū dissoluāt cū aceto forti ⁊
liniāt: ⁊ vnguētū eburneū ē bonū. Medicamē bonū.
℞. mucilagis fenugreci ⁊ seis lini ⁊ mucilaginē cucūer
asinini ⁊ āmoniacū ⁊ laudanū ⁊ ysopū hūidā ⁊ oleū ō
lilio ⁊ adipē anatis ⁊ bdelliū lene ⁊ puz ⁊ medullā vi-
tuli resoluāt in oleo ⁊ fiat vnguētū. Aliō forte. ℞. olei
veteris. lb. ij. olei ō lilio. lb. ʒ. storacis liqde. lb. q̄rtā cere
citrine. lb. ʒ. glutis alboti. ʒ. ij. euforbij. ʒ. ij. medulle os-
siū cerui. ʒ. iiij. fiat vnguētū. Unguētū bonū ad duriti
em iunctura quā acquisiuit restauratio āmoniaci pte. j.
bdellij iudayci pte. j. laudani pte. ʒ. olei ō alcānā adipis
anatis ābox añ ptis q̄rtā solue gūas ⁊ aggrega oia.
Unguētū bonū āmoniaci. ʒ. vj. ⁊ cere citrine mōdē gū-
mi alboti bdellij ⁊ galbani oim añ. ʒ viij. olei ō alcānā.
ʒ. iiij. terant gūme ptrite i aceto deide aggregēt in mor-
tario iuncto cū oleo ō lilio. ⁊ sīl ad spasmum eax ⁊ no
datōes q̄ accit sic glādula vbi ē. Etiā dixim⁹ eā i capīo
suo ⁊ admistrent vnguēta q̄ dixim⁹ nūc. ⁊ admistratio
castorei ⁊ costi ⁊ simi colūbini ⁊ synapis empl'ando ē
vltia. Lenitiuū bonū. ℞. fecis olei ō lilio. ʒ. j. ⁊ fecis olei
seis lini. ʒ. j. ⁊ storaci liqde ⁊ galbani ⁊ serapini ⁊ oppo
ponaci ⁊ āmoniaci oim añ. ʒ. ʒ. bdellij lenis. ʒ. j. adipis
vrsi aut galline aut porci apō illū q̄ diligit illō ex sapien
tibus diuitum fiat ex eis vnguentum.

Facientia fortitudinē mollificatōis. C. xvj

Ustētatio in curatōe ei⁹ ē sup stiptica subtilia sic
s sauina ⁊ dactili imaturi ⁊ bis silia aut sup stipti
ca spissa. Et q̄nq̄ miscent cū bis sic crocus ⁊ cī
namomū ⁊ myrrha. Et enula ē bōa valde ⁊ ꝑpe q̄n co
quit cū ea acorus ⁊ cinis vitis cū adipe ātiq̄ ⁊ cortices
spatulax palme ⁊ oia q̄ dicta sunt i idurādo alrosboth

De admistratōe aq̄ calide ⁊ olei. C. xvij.

Cias ꝙ aq̄ calidax oleū nō ꝓueniūt apō restau
s ratōes qm̄ ꝓhibēt restauratōes ſz ꝓueniūt ante
ipax qm̄ ābo ꝑpant restauratōs ⁊ ꝓueniūt post
ipax qm̄ ipa abstergūt qō remanet ex apate ⁊ duritie ⁊
arosboth ⁊ pustulas q̄s euenire fecerit ligamēta in ner-
uis q̄re sit motus cū eis nō facilis. Q̄ū ergo admistrant
aq̄ calida ⁊ oleū ⁊ adipes ⁊ medulle succurrūt illis no-
cumētis: cūt illō vo aq̄ ⁊ oleū sunt valde ꝓhibētia ab in-
carnatōe ⁊ fortasse admistrāt i ifantib⁹ ⁊ q̄ sunt eis ꝓxi
mi nō i alijs cū empla exiccata sunt sup eos ⁊ faciūt eis
dolorē q̄re idigēt tūc vt oleo iungat loc⁹ q̄ volet deinde
sustēteť ⁊ restaureť: apō qetē vo nō dat licētia i hoc. Et
medici q̄nz vtunt ēbroca ex aq̄ calida qū ipi solnunt li
gamētū ꝑmū q̄rētes ex eo iuuamētum. ⁊ ē vt attrabāt ad
ipm māx. Et ox vt sit illa aq̄ talis vt quz cadit apō infir-
mū sit tēpata. calida. n. fortasse resolui ex corpe mūdo
sup illō qō attrahit ⁊ ꝑpe q̄n ꝓlōgat tps effusiōis ei⁹ ⁊
attrahit ex corpe repleto sup illō qō ox ⁊ ꝑpe si abbre-
uiet tps ei⁹ imo ox vt sit aq̄ cū caliditate ad eq̄litatē ten-
dēs ⁊ sit tps effusiōis ei⁹ fm q̄titatē q̄ videť ex augmto
mēbri ⁊ ei⁹ inflatōe ⁊ nō effūdant qū icipit detūescē. Et
nos qdē iā dixim⁹ ō iudicijs ēbroce in capīo dislocatio
nis illō qō ox attēdere etiā hic ⁊ magis dilectū mihi q̄n
nō ē illic dolor ē vt nō appropiāt mēbro oleū neq̄ aq̄
calida oio nisi illō qō a ncedit ipm in ꝓncipio rei ad de-
fensionē. ⁊ ō illis q̄ ponunt sup iūcturas q̄ idurant p⁹re
stauratōes sup torsionē ⁊ attritōes sunt dactili ⁊ alleliati
empl'ando.

De cibatōe restaurati ⁊ potione eius. C. xviij

o Portet vt sit cib⁹ ei⁹ ex eis q̄ gnant sāguiez spis-
sum siccū ⁊ nō spissū siccūtimo spissū viscosum
vt gnet alrosboth tenacē forte nō siccū debilē lenē. ⁊ illa
sunt sic pedes ⁊ frumtuz coctuz cuz multa aq̄ q̄usq̄ sit si
cut puls ⁊ vētres ⁊ capita ⁊ cutis hedi ⁊ arietis decoc-
ta ⁊ sīlia eis ⁊ vinū grossum stipticū. ⁊ ex illis q̄ dant in
scōa mēsa sūt castanee ⁊ gna inq̄b⁹ nō ē acuitas. Et alie
net oia q̄ subtiliāt sanguinē ⁊ calefacit ipm ⁊ elōgat ipm a
coagulatōe sic vinū subtile ⁊ res ꝓfortantes valde. ⁊ ad
summū regimē eius sit igrossatio nisi sit illic ꝓhibēs ex
vulnere regrēte subtiliatōez cibi sim illō qō ē sup ipm ō
maguitudine ei⁹ aut ipi⁹ puitate ⁊ apō timorē doloris.
Qui vo securus ē ab illo dilateť i cibo ⁊ potu ⁊ q̄ amat
defessionē icipiat cū regimīe subtiliāte vt securet a mali-
tia apatis. Et illud ē sic si opteat itez vt phlometť ⁊ sol-
uat vēter: deide post dies paucos admistret illud q̄zuis
sit q̄nq̄ necessariū itez vt dimittat hoc regimē. q̄n super
fluit rosboth in magnitudine ⁊ ē necesse ꝓhibē ipm.
Mod⁹ cibarij ꝓueniētis ei qō admistrat horza coagu-
latōis. Sumat pais ō similа ⁊ farina rizi ⁊ sepuz vacce
piguis ⁊ lac ⁊ fiat ex eis cibarium sīle frumēto cocto vt
puls cū boitate sua ꝓcussionis: medicia āt ei⁹ quā sumit
ad restauratōes mumia ē q̄ ē mirabilis.

Mumia

De rebus q̄ ꝓsequunt fracturā ⁊ restauratōnez ⁊ ne
cesse ē succurrere eis. C. xix

Uādoq̄z accit ex rupturis disruptio carnis que
q nō ꝓglutiat qō si nō icidat putrefit ⁊ putrefacit
illō qō seq̄t eā ex osse q̄re ē necessariū vt icidat ⁊
coquat. ⁊ q̄nq̄z accit flux⁹ sanguis ⁊ ē necesse vt ꝓhibe
at. ⁊ q̄nq̄z accit ꝓtusio ⁊ attritio fortis carni q̄ si nō cure
tur cū scalpellatōe aut cū medicis ꝓhibētib⁹ putrefacti
onē pueit ad estiomenū q̄re oz vt obsuet illud. Et q̄nq̄z
accit apa calidū in q̄ ē tio q̄re oz vt regat regimine suo

putrefac estiomenq

Et q̄nq̄z accidūt vulnera q̄ egēt vt curent cū eo cui⁹ p̄
teriit narratio. ⁊ q̄nq̄z accit alrosboth supflu⁹ in fractura
cui⁹ q̄ztitas nō ē necessaria q̄re oz vt mioret nutrimtū ⁊
ꝓhibeat ei⁹ gnatio cū ꝓhibitōe cibi ⁊ strictura desup ⁊
reliqs q̄ sunt dicta. ⁊ q̄nq̄z accit mollificatio iunctura
ex extēsiōe. Et q̄nq̄z accit vt currat virus ad medullaz q̄
gnat in osse q̄re necesse ē vt extrahat os ⁊ discoopiat via
virus ad intus.

Tractatus tertius De fractura cranei. C. j.

Altotiens accidit
vt findat craneū ⁊ nō findat cu
m tis imo apet. Q̄ū ergo occupa-
tio sit i curatōe apatis ⁊ nō pue
nit ad plagā fortasse accit vt pu
trefiat os desubt⁹ ⁊ accit aī sa-
nitatē aut post ipax egritudines
male ex febrib⁹ ⁊ trēore ⁊ destructōe rōnis ⁊ alijs q̄re ē
necessariū vt findat. ⁊ multotiēs qdē sigt locū infirm⁹ ipe
⁊ q̄ tāgit ipm oī horza ⁊ hoc ꝑpe. ⁊ tūc qdē ē necessariū
vt redeat vuln⁹ ad dispōez suā ⁊ vt cureť fractura opte-
bit vt findat a cute cū q̄titate q̄ nō retineat in ea virus i
hoc neq̄z aliō. oz. n. vt nō retieat vir⁹ nisi fueris secur⁹ ō
additōe apatis ⁊ iueneris apa ruptū ⁊ appareat fractu-
ra vna. Q̄nq̄z. n. accit ide error magn⁹ putat. n. q̄ nō sit
fractura nisi illa. ⁊ ꝑp hoc oz vt ꝓsideret dispō fracte ꝓsi-
deratōe bōa. Illō vo i q̄ decliat eū existiatōe ad rectifi-
catōez ē vt ꝓsideret ea fracture ⁊ vltiatio ꝟtutis rei frāgē
tis i q̄uitate sua aut i sua magnitudie aut i sua fortitudie
vt p illō sciat vltiatio q̄ oz esse ex fractura. ⁊ sīl accītia
q̄nq̄z sigt illō sic apoplexia ⁊ scotomia ⁊ destructio vo
cis ⁊ q̄ sūt eis silia. ⁊ q̄nq̄z sigt fissura cuti i multitudine
sua ⁊ sua diūlitate ⁊ i suo cāu sīr fctitudinē vnā ⁊ dispōez
fracte itez lz nō sit hoc sigtio signs oēz ptē. Fortasse. n.
ē fracta iterior plima ⁊ mag ⁊ nō ē sup cutē fissura aut ē
fissura pua. q̄re oz tūc necessario vt cognoscat dispō cū

sig̃tionibus i qb⁹ q̃rit ꝺ fractura ꝛ firmet mẽbꝝ si ẽ pos
sibile. ꝛ i hmõi ꝺispõnib⁹ ẽ necessariũ icidẽ cutẽ ꝺure ꝛ
ꝺiscoopire ꝺõec appareat os ꝺubitatũ totũ. ꝛ si accidat
flux⁹ sãguis ipleat illꝺ qꝺ ꝺiscooptũ ẽ pãnis siccis ꝺeide
sustẽta cuꝝ puluillo ifuso i vio ꝛ ꝺimitte ip̃m vsqꝝ mane
Vulnexꝫ ãt capitũ vsqꝝ ad ꝺiminũ almochati cura ẽ illa q̃
iã ꝺicta ẽ i capꝰo vlcexꝫ ꝛ asi ip̃m. Fidẽtia ꝺo os ꝛ educẽ
tia os ꝛ sillia illꝺ illis q̃ ꝺicũt h. ꝛ miores ꝺispões fracte
ossiũ i capite si accũt i eis scissura pua nõ penetrãs vsqꝝ
ad lat⁹ aliꝺ imo succeꝺit apꝺ q̃ꝺã expiñta ꝛ sillis isti ma
gis rectũ ẽ itexꝫ vt frices illꝺ vsqꝝq̃ nõ remãeat ꝺ scissura
aliqꝺ. ꝛ si amas vt festies cũ effusiõe hũitat⁹ nigre ꝺonec
vehemẽs fiat apparitio scissure p eã fac ꝛ frica ꝺõec nõ
remãeat vestigiũ ꝛ sint apꝺ te fricatoria ꝺiũsaꝝ q̃stitatũ
ꝛ admistra i p̃mis lata eoꝝ ꝺeide q̃ sequnt illa. Quinqꝝ
fricueris admistra medicinã capitalẽ ꝛ suffiẽ tibi. ꝛ me-
ꝺicie qꝺẽ capitales sũt sic ireos ꝛ faria herbi ꝛ minutũ
olibani ꝛ aristol⁹. ꝛ cortices radicis oppõac ꝛ myrrha
ꝛ sarcocolla ꝛ san. ora. ꝛ oẽ exiccatũ sine mordicatõe ꝛ
cureꝫ curatio vlcexꝫ. Si ãt existiaueris q̃ fissura sit pene
trãs vsqꝝ ad lat⁹ aliꝺ tũc fricatio nõ finit eã vsqꝝ ad elon
gatõez. ꝛ caue ne multuꝝ ꝓcedas i fricatõe imo vbi iã
secur⁹ fueris ꝛ cognouer⁹ ꝺispõez velamis an sit fuas si-
tũ suũ ex osse tũc nocuñtũ ẽ min⁹ ꝛ res magis apparẽs
ꝛ ẽ euẽt⁹ apatis mior ꝛ saluior ꝛ puior ꝛ apparitio purl
maturi velocior ꝛ magꝰ ꝓpleta aut iã sepauit ip̃m pcus-
sio ab osse. ꝛ illꝺ ẽ ab eo i q̃ ẽtior pl⁹ ꝛ ꝺolores ꝛ febres
ꝛ q̃ sequũt ea pl⁹ ꝛ susceptio ab osse alteratõis colozis ve
lociox ꝛ cursus pus viruleti subtilis i eo pl⁹ ꝛ q̃ accit ex
ꝺoloꝛib⁹ ꝛ febꝛib⁹ ꝛ tetãor ꝛ sincopi ꝛ ꝺestructõe rõis pp
ꝺimissionẽ curatiõis i eo pl⁹. ꝛ i hmõi qꝺẽ ꝺispõe imo i
oi ꝺispõe oꝫ vt vehemẽt caueat frig⁹ctiã i estate qñ i eo
ẽ timor magn⁹. In fissis ꝺo in qb⁹ nõ ẽ nisi fissura sꝫ ẽ
plima ꝛ apparet cum ea illꝺ int̃ q̃s ꝛ os nõ ẽ nisi cortex
multotiẽs sufficiũt stricta ꝛ ligañtũ ꝛ ẽplm ꝛ ifrigiꝺãtia
Uexꝫ illꝺ qꝺ ẽ recti⁹ ẽ vt icipiat ꝛ fũꝺat sup scissurã oleũ
ro. tepiꝺũ ꝺeide aggregeꝫ int̃ ꝺuas extreitates vulner ꝛ
sufficiat si necessariũ ẽ illꝺ ꝛ pulueriꝫ ꝺesup puluis ca-
pitat ꝛ ponãt sup eas puluilli ibibiti vio stiptico ꝓcusso
cũ oleo ꝺeide reliq̃ ligañta ꝛ qescat ifirm⁹ ꝛ fiat ꝺelitio-
sus ꝛ fiat vt ꝺormiat ꝛ phlomet si iꝺiget. ꝛ nõ q̃rit in oi
scissura ꝛ fractura vt accipiat os totũ qm̃ hoc nõ ẽ possi
bile i oi osse: vexꝫ recoꝺare ei⁹ qꝺ p̃cepim⁹ i capꝰo vli ꝺ
fractura ꝛ restauratõe. Uextñ multi boies acceper̃t os
ex capitib⁹ eoꝝ icidẽꝺo ꝛ fm moꝺũ ꝛ creuer̃t caro ꝛ cu
tis sup vuln⁹ ꝛ cuaser̃t. In frãgẽtib⁹ ꝺo os ꝛ q̃ sunt p⁹ ea
scias q̃ ossa capitis ꝺiũsificãt ab ossib⁹ alijs qũ frãgunt
qm̃ qũ ipa frãgunt ñ restaurat nã sup ea alrosboth forte
sic attrabit ip̃z ꝛ nasci faç sup reliq̃ ossa imo rẽ ꝺebilẽ. q̃
pp vt nõ effũꝺat pus aꝺ iterioza oꝫ vt extrabat si fuerit
plaga capitũ ꝓpleta aut icidatur si nõ fuerit ꝓpleta: ꝛ nõ
fiat occupatio i restauratõe ei⁹. Et oꝫ vt nõ tarꝺetur illꝺ
i estate vltra. vij. ꝺies. ꝛ i hyeme vltra. x. ꝺies: ꝛ q̃sto fue-
rit velociꝰ erit meli⁹ ꝛ lõgin q⁹ ab hoc vt accidãt nocuñ
ta magꝝ. ꝛ ꝺ illꝺ q̃ nocẽt aꝺ illꝺ ꝛ faciũt eẽ necessariuz ẽ q̃
ab ossib⁹ aliꝝ p̃ter ossa capitũ ꝓtit ligañtũ reꝺitiõez ꝛ
hoc ligañtũ nõ ẽ possibile sup caput: pp illꝺ ergo neces
se ẽ accipe os ꝛ fracturã cui ẽ q̃stitas ꝺõec egrediat vir⁹
sic ẽ necessariũ. ꝛ ite ꝫ si acciꝺeret vir⁹ int̃ os restauratuz
ligatũ ligañto oppñẽte expellẽte mãz qũ iã eẽt gñatuz
illꝺ vir⁹ ex ip̃o loco ꝛ penetraret aꝺ meꝺullã eẽt nob ne-
cessariũ vt ꝺiscoopirem⁹ ꝛ mũꝺificaremus ergo q̃liꝫ in
hmõi mẽbꝛo nõ. ẽ igiꝫ excusatio ꝺ hac collectõe ꝛ icisio
ne ꝛ ꝺetectõe loci ꝛ phibitõe icarnatõis ei⁹ vsqꝝq̃ secur⁹
sis. ꝛ si nõ ẽ tior cursus vir⁹ vsqꝝ aꝺ iterioza ossis qꝺ ici-
sim⁹. ꝛ oꝫ vt sit icisio ex loco ꝓueniẽtioꝛe. ꝛ ꝓueniẽtioꝛ q
ꝺẽ ẽ aggregãs aꝺ oppõez quã existias q⁹ vir⁹ currat ex
eo meli⁹ ꝛ aꝺ facilitatẽ icisiõis ꝛ paucitatẽ necessitat⁹ aꝺ
hoc vt moueat ꝛ extẽꝺat sio. ꝛ ẽ cũ hoc lõginqoꝛ loc⁹ a
neruis siẽ synciput. Nã mediũ ei⁹ nõ obuiat oꝛigini ner
uoꝫ. ꝛ stuꝺe ne frig⁹ aꝺueiat velami qm̃ ẽ malũ ꝛ tioꝛo
sum ꝛ subtilia regimẽ ꝛ assiꝺua effusionẽ olei tepiꝺi. Et
si appet sup velamẽ nigreꝺo ꝛ ẽ forte i eo qꝺ appet ꝺ
ipo ꝛ nõ ẽ nocẽs ꝛ forte cã ei⁹ sunt meꝺicie tunc cura
ip̃aꝫ cũ melle ꝓcusso cũ triplo sui olei ro. ꝺõec fmoueat
nigreꝺo ꝛ puluerizа ꝺesup meꝺicinã capitalẽ. ꝛ si nigre
ꝺo fuerit ꝓfirmata tũc fuge. Cũ ergo vrificat neceſſitas
extẽꝺẽꝺi aliqꝺ ꝛ icidẽꝺi illꝺ aut extrabẽꝺi ip̃m tẽ festiet
ꝛ nõ expecteꝫ ꝓpleñtũ gñatõis pus i loco. ꝛ hoc qꝺẽ ñ
tollerat nisi vbi nõ ẽ pãnicul⁹ nomiat⁹ mẽ coarctat⁹ aut
pũct⁹ qm̃ pũctura fac i ꝺispõne apa ꝛ spasmũ ꝛ forte
pꝺuc ad apoplexiã q̃re oꝫ vt extrahat illꝺ os stati ꝛ re-
ꝺibit sensus si fuerit apoplexia stati. Si ãt fuerit foramẽ
tũc res erit vehemẽtioꝛis festiatõis. ꝛ qñ frãgit craneũ ꝛ
ifrigiꝺat velamẽ ꝛ apat ꝛ noiat illꝺ sutraten ꝛ tũc ibi in
ẽi eo qꝺ ꝺixim⁹ cũ hmõi festiatõe. Ut si fuerit necessa-
ria expectatio tũc sit vsqꝝ aꝺ ꝺuos ꝺies aut tres. In pli-
mo reioꝫ vt cureꝫ i scꝺo cũ icisiõe. ꝛ q̃ꝫ sit cũ sera subti
li p̃ꝺicta. ꝛ q̃ꝫ fit ita vt hãt foramia pua sillia foramib⁹
q̃ fiũt ab acub⁹ qb⁹ subse'ia sumit vbi oꝫ vt cadat ex eis
lz i eis sit tior qm̃ forte penetrãt subito vsqꝝ aꝺ pãni-
culũ vbi igenieꝫ cũ instro qꝺ ꝺixim⁹ qm̃ ẽ salu⁹. q̃lꝫ ꝺo
fit hec curatio nos ꝺicem⁹ i hoc illꝺ qꝺ ꝺixerit p̃mi. Inq
unt oꝫ vt raꝺat in p̃mis caput vulnerati ꝛ fiat in eo ꝺue
fissure se secãtes orthogonaliter secet vna eaꝝ alterã fm
figurã crucis. ꝛ oꝫ vt sit vna ꝺuaꝝ sectionuz: sectio p̃ma
q̃ fuit ex pcussiõe ꝺeide oꝫ vt excoꝛieꝫ sub ãgul q̃tuoꝛ vt
ꝺiscopiat os totũ c⁹ ꝓcauatio ꝺꝫ fieri. Qꝺ si accidat ide
flux⁹ sãguis tũc oꝫ vt ipleat pãno ifuso i aq̃ ꝛ i aceto ꝛ si
nõ iple ip̃m pãno sicco ꝺeide põe sup eũ puluillũ ifusuz
i vio ꝛ oleo ꝛ admistreꝫ ligañtũ qꝺ ꝓuenit aꝺ illꝺ ita vt
qũ fuerit mãe si nõ acciꝺerit aliqꝺ ex accñtib⁹ malꝰ tunc
optebit vt icipias ꝓcauare os fractũ. ꝛ illꝺ ẽ qm̃ oꝫ vt fa
cias sedẽ ifirmũ aut p̃cipias ei vt resupineꝫ fm figurã q̃
ꝓueit fracture ꝺeinde oppila aures ei⁹ cũ lana aut cotto
vt nõ ledat ex voce pcussiõis ꝛ solue ligañtũ vulneris ꝛ
aufer pãnũ ex eo ꝛ absterge ip̃m ꝺeide p̃cipe ꝺuob⁹ mi
stris vt teneãt cũ pãnis subtilib⁹ q̃tuoꝛ ãgulos cui q̃ iaz
scissa fuit ꝛ extẽꝺãt eã aꝺ supioꝛa. s. cutẽ q̃ ẽ sup os fractũ
ꝛ si os fuerit ꝺebile ex nã sui: aut ex fractura q̃ accit ei tũc
optebit vt auferas ip̃m cũ icisoꝛijs ponẽꝺo q̃ꝺã ꝑ alia:
ꝛ incipiendo ab eo qꝺ ex eis ẽ lati⁹ fiat p̃mutatio ex eis
aꝺ icisoꝛia subtilia ꝺeiñ pucias aꝺ capillaria ꝛ admini-
stra facilitatẽ ipcussiõe p̃ua ꝛ magꝝ vt nõ ledat caput ꝛ i-
getet ip̃m. ꝛ si caput fuerit forte tũc optebit in p̃mis vt p
foreꝫ cũ tripanis q̃ noiañt nõ ꝓfundãtia. ꝛ sunt pforato
ria qb⁹ ẽ eminẽtia p̃ua interi⁹ ex locis acuti eoꝝ vt ꝓhi-
beat ea illa eminẽtia ꝓfundare ꝛ pucire ꝺ siphac ꝺonec
ꝓcaues cũ eis os scissum ꝛ eradices ip̃m ꝛ non subito i
mo paulatim. ꝛ si fuerit nob possibile vt eradicem⁹ ip̃m
cũ ꝺigitis tunc illꝺ ẽ. ꝛ si nõ cũ tenalijs aut cũ forꝑicib⁹
aut his silibus. Et oꝫ vt sit inter illud ex foraminibus
exitus q̃stitate stilli ita vt fiant ꝓpe supficiem ossis inte-
rioꝛis. ꝛ oꝫ vt remaneat tactui foraminis aliquid ex si-
phac. Et propt hoc oꝫ vt sint perforatoria fm mensu-
ram essentie ossis ꝛ vt aꝺministrentur in hoc perforato
ria plurima: qum ergo fractura non est nisi in loco oꝛi-
ginis ossis tñ: tunc oꝫ vt fiat p̃mutatio aꝺ illas res tñ:
ita vt cum cauaueris os tunc oporteꝫ vt eques aspita
tem ossis capitis q̃ fit ex incisione ꝛ ꝓcauatiõe aut cum
nouacula aut cum aliq̃ incisoꝛioꝝ que similat aciei en-
sis posteꝗ posueris instr̃m qꝺ coopit siphac ꝛ fuat ip̃m

Et si remāserit aliqd ex ossib⁹ puis aut fruſtis tūc opor-
tebit vt accipiāt cū facilitate deide puēiat icuratiōe cuz
opatiōe aut vnguētis. Mā iste ē facilioꝛ q sit ex mōis cu
ratiōis ꝛ mioꝛis nocumēti. Inqt Gal. qū tu discoopue-
ris ptē ossis capis tūc pōe sub eo icisoꝛiū i fine cui⁹ē ps q
assitatur lēti eminēs si ē lenis ꝛ ē acuitas i lōgitudie do
nec sit latitudo lēti silis sustētata sup siphac. ꝛ oz vt pcu-
tiat delup cū malleo puo ꝛ icidat os capitis. Quz ergo
fecerim⁹ illō erit ex eo totū illō quo idigem⁹ ꝛ illō ē qm
siphac nō mouet tūc neqz si medicās esset dormiēs qm
siphac opponit lateri lato ustri silis lenti. Et si puēit hoc
istrm ad os capitis tūc ipm eradicat illō absqz lesiōe. ꝛ
illud iō qm postremū figure silis lēti circūdās hoc icisoꝛ
rioꝛ retro icidit os capitis ꝛ nō est pole vt iueniat spes
alia ad eradicādū hoc os facil⁹ neqz velotioꝛi opatōis
qz hec spes. Curatiōez vo q fit cū feris ꝛ istris q noi-
ant moderni vitupauerūt ppt malitiā ei⁹. hic ē ergo ser
mo nr i curatiōe ossis capitis qū accit ei scissura. Et pue
nit hec eadē curatio i reliqs speb⁹ fractuꝛ q icidit ossi ca
pitis qzuis nos nō dixim⁹ nisi curatiōez fissure ꝛ posui-
m⁹ eā exēplū alijs. Inqt Paul⁹ ꝛ Gal. iterū docuit nos
qztitatē ossiū q oz icidi ꝛ iste ē fimo ei⁹. Nō oz vt icidat
ex osse nisi illō qō ē infirmū nā illō qō ex eo ē ꝓminutum
vehemēt oz vt auferat totū. In illo aūt ex q extēdunt
scissuꝛ extēsiōe plima. nā illō qm accit ñ oz tūc vt ꝓseqūris
fissuras vsqz ad finē eaz ꝛ vt icias qō ñ accit ppt banc
cām res nociua qm i reliqs opatiōib⁹ q oz ipm faceꝛ est
fim qd oz. Ampli⁹ oz p⁹ curatiōez cuz ferro vt accipias
pānū lini extēlū qztitate ossis vulneris ꝛ ifūde ipz i olo
ros. ꝛ coopi cū eo os vulneris deide accipe pānū dupli
catū aut triplicatū ꝛ ifūde ipz i vino ꝛ oleo ros. ꝛ lini vl
nus totū oleo ros. deide pōe sup ipm pānū qzto leuius
potes vt nō guet siphac deiñ admistra desup ligamētū
latū ꝛ nō strigas ipz nisi cū qztitate q teneat pānos tm ō
inō admistra regiñ qō remoueat iflāmatōez ꝛ destruat
febrez ꝛ hūecta velamē desup cū olo ros. i oi boꝛa ꝛ sol
ue ipz i die ttio ꝛ absterge ipz ꝛ cura ipz curatiōe q̄ creat
carnē ꝛ sedat iflatiōez ꝛ pluerīza sup siphac puluerē ex
medicis siccis q noiant medicie capitl dōec oriat caro i
qbusdā boꝛis sup os si idiguerim⁹ hoc cū ossa sunt emi
nētia ꝛ vt nascat caro velocit ꝛ cura ipm cū reliqs medi
cis qs dixim⁹ i curatiōe vulnerū. Et Inqt Paul⁹ mul-
totiēs accit i siphac capitis post curatiōez cuz ferro apa
calim ita q supueniet spissitudini ossis capitis ꝛ spissitu
dini cutis iterū ꝛ ē cū hoc gūitas ꝛ ꝓhibitio mot⁹ eius
nālis. Et multotiēs accit istis extēsio ꝛ accidētia alia ma
la ꝛ seqt has res moꝛs. Et nō accit apa calidū siphac
nisi aut ꝓpter os eminēs sub eoꝛ aut ꝓpter gūiatē ten
taz: aut ꝓpter frig⁹ aut multitudinē cibi: aut multitudinē
vini: aut ꝓpter cāz aliā occultā. Qō si apatis calidi cā ē
mānifesta tūc oz vt abscidas illā cāz velociter. Qō si ē ex
cā occulta tūc stude i sepatiōe ei⁹ ꝛ admistra phlomiaz
vene si nō fuerit ꝓhibēs ad hoc ꝛ mioꝛatōez cibi ꝛ regi
mē qō ꝓuenit apatib⁹ calidis sicut ēbꝛocatio cū olo ros
calido aut cū aq̄ in q̄ bullita sūt altea ꝛ fenugrecū ꝛ sem
lini ꝛ camemilla ꝛ eis silig ꝛ admistra ēplm ex farina oꝛ
dei factū cū aq̄ calida ꝛ oleo ꝛ seie lini ꝛ admistra adipē
gallie i lana ꝛ humecta cū ea caput ꝛ ceruicē ꝛ spōdiles
ꝛ distila i aures aliqō ex olis q̄ sedāt caliditates ꝛ fac sede
re infirmū in aq̄ cala in domo ꝛ inūge ipz. Qō si apa ca
liduz pseuerat ꝛ nō ē aliqd qō ꝓhibeat sumere medica.
mē solutiuuz soluēs semel fiat illō. nā Hip. ꝓcipit illud
Inqt Paulus si denigtur siphac ꝛ nigredo ē in supficie
ei⁹. Et illō ē in medicamine itez q̄ curat. nā medicamē
nigroz fortasse facit illō tūc oz vt sumas ex melle ꝛ olo
ros. iij. ptes ꝛ pmisceas ꝛ lineas cuz eo pānuz ꝛ ponas
sup siphac. q si accidit i siphac nigredo ex se ipo ꝛ pue-
nit vsqz ad locū ꝓcipue cuz signis alijs malis tunc oz vt
despes de salute hui⁹ infirmi qm ē sigtio ꝓsumptiōis ca
liditatis innate ꝛ destructiōis ei⁹. Et ego iā vidi quēdā
cui accidit fractura in capite suo ꝛ ꝓcauatuz ē os capitis
ei⁹ post anū ꝛ sanat⁹ ē ꝛ illō iō qm fractura fuit in synci-
pite ꝛ fuit ex pcussiōe sagitte ꝛ erat ei cursus ꝛ ppt hoc
nō aduenit siphac aliqd immo saluatuz ē a corruptiōe.
Inqt Gal. accidit hōi vt frāgeret synciput ei⁹ ꝛ itez os
tēporis fractura extēsa ꝛ ꝓposita ē fractura cuz disponē
rez ossis syncipitis ꝛ incisim⁹ ipm ad intētiōez notaz ꝛ
sufficit illō ꝛ sanatus est vir.

De fractura mādibule. L.ij.

Nquit sapiens quz inciditur ad interioꝛa non
i frangatur q si frangit mandibulla dextra tunc
intromitte indicem ꝛ mediuz manus sinistre in
os infirmi ꝛ si frangitur mandibula sinistra tunc intro-
mitte manus dextre ꝛ eleua cuz eis marginen fracture
exterius ꝛ interius ꝛ oppone eas ābas cuz mānu altera
deforis ꝛ eq̄ eā ꝛ cognoscet eq̄tōez ex eq̄tōe dētiū q sūt
i ea. Si āt frāgat mādibula i duob⁹ locis tūc extēde eā in
duo latera fim oppōnez mistro extēdēte eā ꝛ mistro reti
nēte ipaz: deide veiat medic⁹ ad equādū ipaz fim q dixi
m⁹ ꝛ liga dētes q toꝛti sunt ꝛ sepati sunt ad inuicē. Si āt
accidat cuz fractura vuln⁹ aut fruſtū tūc admistra ꝓsutu
rā ꝛ puluillos ꝛ medicias icarnatias p⁹ reditōez ꝛ eq̄tio
nē. Inqt ꝛ ligamūtuz ei⁹ fit fim hūc modū pōe medicamī
vitte sup nuchā colli ꝛ vadāt due extrēitates a duob⁹ la
terib⁹ sup duas aures vsqz ad extrēitatē mādibule deīn-
de vadāt cū eis itez ad nuchā deide vsqz ad locum sub
mādibula sup duas maxillas vsqz ad synciput vadens
ex eo itez vsqz ad locū q ē sub nucha ꝛ pōat ligamūtum
aliō sup frōtē ꝛ i posterioꝛib⁹ capitl ꝛ strigat tota inuolu-
tio q̄ inuoluta ē ꝛ ponat desup pān⁹ lenis. ꝛ si sepent ābe
mādibule sil ex extreitatib⁹ eaz tē icipiat cū vtrisqz ma
nib⁹ paulati deiñ opponāt ꝛ ꝓmūgāt ꝛ ꝓsidereꝛ ad ꝓpōez
dētiū ꝛ liga duales cū filo auri vt nō sepeꝛ rectificatio ꝛ
pōat medicamē liga mīti sup collū ꝛ vadat caput ei⁹ ad
extreitatē mādibule ꝛ ꝓcipiat infirmo vt qescat ꝛ sit trāql
lus ꝛ dimittat locutōez ꝛ pōat cib⁹ ei⁹ soꝛbitiōes. ꝛ si al-
teraī aliō ex figura tūc soluat ligamūtuz nisi accidat apa
calidū. Qō si accidat tūc ñ negligas vti ēplis ꝛ ēbꝛocis
q̄ ꝓueniūt ad illō ex ill q̄ sedāt ꝛ resoluūt cū eqlitate. Et
os qdē mādibule stringit añ tres hebdomadas qm est
lene ꝛ ē in eo medulla plima replēs ipm.

De fractura nasi. L.iij.

Asi supioꝛ ps ē os ꝛ inferioꝛ ē cartilago: ꝛ illi q
n dē cartilagini nō accit fractura imo attritio ꝛ q
ꝓmēdo dilatat tota ꝛ q dilatat iferioꝛ ps eius
supioꝛe fmanēte vt ē ꝛ sepatio ad vnū lat⁹. Supioꝛi vo
pti ossis accit qnz fractura: ꝛ qñ frāgit nas⁹ ꝛ nō curat ꝓ
duc ad casuz. ꝛ itez qnz idurat ꝛ remāet fz toꝛtuositatē
suā qr nō recipit eq̄tiōez oz ergo vt festiet i die ꝓmo ꝛ nō
ptrāseat dcimū. Et scias q qñ fractura nasi cōsequt loca
supioꝛa ei⁹ magis ꝓueniēs ē ꝛ rect⁹ regimē i ea ē vt sūat
still⁹ deceter fact⁹ lenis ꝛ itromittat cū facilitate i nasum
vsqz ad finē alchaiasiz ꝛ teneat ipz cū mānu sua ꝛ eq̄t na-
suz cū mānu altera dōec eq̄t deiñ subtiliet itromittēdo li-
ciniū ꝓseruās ipz i figura eq̄tiōis. ꝛ meli⁹ qdē ē vt sit ex li
no Et cautella ē vt itromittat i vtrasqz nares sil lz nō sit
nocumētuz nisi i latere vno. Et qñqz ponit liciniū i latus
vnuz vsqz q̄ ei⁹ vltiatio puenit ad ꝓfirmatōez ꝛ restaura
tiōez. Et nō ꝓponat sup nasū ligamētū qm facit ipz latū
nisi sit illic eminētia magna ꝛ timeat fz ea descēsio Quz
aūt accit i ptibus iferioꝛib⁹ tūc pole ē vt equck cuz duo
bus digitis tuarum manuū sicut duobus indicib⁹ aut

bus̄ob⁹ auriculaꝛib⁹. Et qñ accit i hac dispōne apa tunc vnguētū diaglon ē bonū valde qm̄ sedat apa ⁊ pseruat itex figurā eq̄tiōis ⁊ pfortat ⁊ silr medicamē factū cum aceto ⁊ oleo ⁊ silia ⁊ mixto turis sup qō puluerizet cinis ⁊ ēplet cū eo. Et qñ fractura ē attritio apta tūc ñ ē pole vt redeat cū ea ad rectificatiōez nisi postq̄z findit ⁊ extra hit pminutio ossiū ⁊ qñ futura ei⁹ ⁊ puluerizēt desup pul ueres. Et qñ accit iclinatio ⁊ sepatio cartilagis tunc aq̄ ea violent deide liga ea ligatura phuāte ea sup illō ⁊ ē vt ponas ligam̄tū extēsū ex latitudie ceruicis sup q̄z est icli natio ex eis qb⁹ fit facile hoc ligamētū ⁊ bonū ē vt sūas marginē pānī fortis aut corrigiaz cui sit latitudo digiti vni⁹ ⁊ lini vnā extreitatū ei⁹ cū gluno piscū ⁊ glutio co ris vaccini aut cū gūma aut cū reliqs glutinatiōez faciē tib⁹ ⁊ iuisca ipaz sup extreitatē nasi ex latet sup qō ē icli natio dōec exiccet sup ipm ⁊ reducat nasus ad situ suuz cū violētia deide extēde illā corrigiā aut pānū dōec eq̄t cū eo ⁊ iclūa ipm ad lat⁹ diūsū iclinatiōi pme ⁊ restaura ipm sup collū ⁊ liga ipm ligameto tenēte ipm sm illam formā ⁊ empla cū emplis q̄ sunt necessaria.

De fractura furcule. L.iiij.

Furcula frāgit aut pp pōd⁹ delatū aut ppt casū
f magnū aut ppt pcussionē vehemēte. Amplī⁹ fur cule restaurtio sit difficil ⁊ indiget subtiliatiōe. Dixerūt i restauratiōe ei⁹ si ꝟbū ppe casū erit descensio capitil adiutoꝛij iferi⁹ min⁹. Jngt ⁊ qñ ꝟbū furcula i duas medietates tūc fac sedē ifirmū sup sedez ⁊ teneat mi nister adiutoꝛiū i q̄ ē furcula fracta ⁊ extēdat ipz ad exte rioꝛa ⁊ ad supioꝛa itex ⁊ extēdat mister iterū huicē ⁊ hu merū iclatū cū q̄ztitate q̄ ē necessaria. Et eq̄t medic⁹ cū digitis suis illo qō ē eminies ipellēs ipm ⁊ qō ē pcauē p moueat añ ⁊ retro ⁊ extrabat ipm. Et si idiget i illo exte siōe plima pōat sub titillico pila magnā de pilis ⁊ eleuet cubitū dōec ap,prīet ipm costis qm̄ extēdet sm qō vult Et si icidit extreitas furcule ad iterioꝛa frāgēdo aut nō obedit cū attractiōe medici ⁊ nō suspēdit qm̄ ē ad pfun dū plm tūc ,pster ne ifirmū sup collū suū ⁊ pōe sub hue ro pluinar gibbosū ⁊ demerge hūex ei⁹ iferi⁹ dōec eleue tur ad os furcule deide eq̄ ipz ⁊ rectifica cū digito tuo ⁊ strige. Qō si ifirm⁹ iuenerit pūctaz ex deābulatōe man⁹ sup ipm tūc frustū pūgit ipm hz scitū ergo scide ⁊ auser frustū ⁊ fiat illō a te cū facilitate ⁊ ppe si fuerit frustū sub tue. Et vt nō disrūpas siphac pectoꝛis itromitte istrum pseruās siphac pectoꝛis sub osse deide frāgē os. Qō si nō acciderit apa calidū tūc sue scissurā ⁊ icarna eā. Et si accidat apa calidū tūc isūde puluillos cū oleo aliq̄. Et si dimittit cap adiutoꝛij apō fracturā cū frusto furcule ad iferioꝛa: tūc oz vt suspēdat adiutoꝛiū cū ligam̄to lato ⁊ eleuet ad ptē ceruicis ⁊ si frustū furcule fuerit iclinatuz ad supioꝛa ⁊ illō qdē pax fit tunc nō suspēdat adiutoꝛiū sz resupia illū cui⁹ ē furcula fracta sup dorsū suū ⁊ subtilia regim̄ ei⁹ ⁊ striget furcula i mēse ⁊ min⁹. De furcula aūt dixerūt q furcula nō seiūgit ex latere itriseco qm̄ ānexa ē pectoꝛi nō seiūcta ex eo ⁊ pp hoc nō mouet ex hoc la tere. Et si pcutiat exteri⁹ vehemēt ⁊ sepet tunc ipa eq̄tur ⁊ curat curatiōe q̄ curat qñ frāgit. Extreitas vo ei⁹ q̄ seq̄t būerū ⁊ sepat ab eo nō dislocat plz qm̄ lacert⁹ q hz duo capita ,phibz eā ab hoc ⁊ ,phibz eā iteruz cap spatule. ⁊ ñ moue furcula motu vehmēti qm̄ ipa ñ ē posita nisi vt sepet pect⁹ tm̄ ⁊ dilatet ipz ⁊ pp hoc fcāe furcula bōi soli ifter fliq̄ aialia. Qō si accidat ei dislocatio ex lucta mie aut re alia sili huic tūc ipa eq̄t ⁊ itromittat ad locū suū cū mānu ⁊ pluillis plimis q ponūt sup eā cū ligam̄to qō oz. Et puenit hec curatio extreitati būeri itex qū se pat ⁊ reducit eā ad locū suū. Et illō q̄ ligat furcula būe ro tē humer⁹ ⁊ os cartilaginosū ⁊ ipz igrossat i macie tis. Et qū re movet existia ille cui nō ē expiētia q̄ caput adiutoꝛij iā sepatū ē ⁊ exiuit de loco suo: caput n. spatu le videt tūc vnuz ⁊ vid. ꝟ loc⁹ ā q̄ pmutatū ē ,pcauū verū oz vt distinguat sigtionib⁹ qs expiemur post.

De fractura spatule. L.v.

Patule qdē loc⁹ lat⁹ pax frāgit plm. n. qō ac
f cidit de fractura ei⁹ accit margib⁹ ⁊ laterib⁹ ⁊ stru stis. Et qñ accit cognoscit tactu ⁊ p illō qō seq̄t eā de puncta. Hex plm accit ei scissura q̄z sigt aspitas q̄ cognoscit tactu ⁊ dolore locali ⁊ pūctura si fuerit: lz nō sint reliq̄ sig. Et fortasse accit fractura ad iterioꝛa ⁊ sigt ipaz iciso accidēs ⁊ crepitatio leuis q̄z pcipit audit⁹ qū crepitat miser cū ea. ⁊ inuenit p attractiōez mah⁹ q̄ ,pseq̄t eā ⁊ dolorē. Et cura ei⁹ itex ē subtiliatio mah⁹ ⁊ bōitas cōueniētie ipulsiōis ab iferioꝛib⁹ ⁊ eq̄tiōis ⁊ fortasse idi get vētosis sm q̄ existio dōec attrahit ad supioꝛa ⁊ eq̄t cū cautella a nocumēto i aggregatiōe māei. Frustula autē spatule qū frāgunt si sūt i qetātia pungētia ledentia tūc necessariū ē extraeē ea. ⁊ si sūt qeta queēt ⁊ ligit liga mētl silibus ligam̄tis furcule. Et oz vt dormiat hūs fra ctura spatule sup latus sanuz nō sup aliud.

De fractura cassi. L.vi.

Cidit casso scisso siē ligno ⁊ accit fractura ad i
a terioꝛa. Et pmū qdē cognoscit sonitu sensato p tactū ⁊ audituz ⁊ qñz iueis ipaz maifestā cuius due ples sit maifeste ⁊ cū extēsiōe doloꝛ. hz ꝟo seq̄t acci dētia mala ex pstrictiōe ābelit⁹ ⁊ tussi sicca ⁊ fortasse pa ties illō spuit sāguez ⁊ qñz generatur ex eo putrefactio velamis. Et cura istoꝛ ē cura illi⁹ q hz illō i būero. Et si iclinatur iferi⁹ tūc cura ē illa q̄ descripta ē i ppsitiōe furcu le depsse p fracturā. Et si igr diūtur coste admistra sr eas ligam̄tū factū ex lana cū revolutōe p⁹ ligameta posita sr eas de subtus cuz rectitudie: deide agger ga extremitates duoꝛum ligamentoꝛum ⁊ liga eas ad inuicē qm̄ ipe ,p bibēt ligamenta revoluta a solutione.

De fractura costarum. L.vij.

Costis veꝛ septē accit fractura a duob⁹ laterib⁹
c falsis vo accit fractura a latē doꝛsi. ⁊ qñ extrei tas alia ē cartilago hypocōdrioꝛ sm q̄ sciuisti nō accit ei attritio. Cognitio aūt fracte costaꝛ ē facil q̄ nō occultat tactui pp illō qō sētit ꝺ aspitate ⁊ motu i. ñ suo loco: ⁊ fortasse auditur si auscultatur crepitatio occulta qō si fuerit iciatō coste ad iterioꝛa ⁊ sigt eā accitia ple sis ⁊ ē fortasse cū ea sputū sāguis tūc nō audet restaura toꝛes curare ipaz cū extēsiōe ad exteioꝛa pp defectū ige nij qm̄ illō ē difficile absq̄z vētosi. ⁊ qm̄ ex vētosi tietur q̄ aggregetur mā plima ad iterioꝛē locuz ⁊ ē i ea illō qō ē ꝺ corruptōe. qō si expell eas ⁊ nō ,plogas retētōez eaꝛ nō ē malū. Hex qñz cibāt ifirmū cib⁹ iflatis valde vt iflet tur vent ei⁹ ⁊ ꝓmat iflatio fracturā ⁊ ipellat eā ad exteio ra. ⁊ hoc q̄zuis sit ꝺ ill'a qb⁹ i qbusdā horis nō ē excu satio ē tñ cā magē ad faciēdū vt accidat apa Jngt qdā sapiētū oz vt coopiatur loc⁹ cū lana ifusa i oleo calido ⁊ ponātur puluilli i eo qō ē int costas dōec repleatur vt sit ligam̄tū eq̄le qñ iuoluitur sm rotūditatē sic narrauim⁹ i pectoꝛe: deide pōatur sic poitur i hūtib⁹ p lesim sm q̄zti tatē ꝓuenientē ossi. ⁊ si oppserit nos res vehemes ⁊ os pūgit velamē pūctura ledēte tē oz vt findatur cutis ⁊ dis coopiatur illō qō discooptū ē ꝺ costa: deide pōatur sub eo instrm qō ,phuat siphac vt nō egrediatur siphac ⁊ in cidātur cum facilitate ossa q̄ pungunt ⁊ exire facias de inde si non accidit apa calidum: aggregentur fissure ⁊ medicētur cum vnguēto. Et si accidit ei apa calidum co opiatur cum puluillis infusis in oleo ⁊ cibetur ifirmus ⁊ curetur cum eo qō sedat apa calidum: ⁊ resupietur su p latus qō leue est sup ipm.

De eo qđ accit ſpōdilib⁹ de fractura. C.viij.

Aquit paul⁹ rotūditatib⁹ ſpōdiliū accit qñqz at
i tritio ſz fractura parū accit ⁊ tūc minuit ſiphac
⁊ nuche: ⁊ nucha ipa ⁊ cōicāt eis ābab⁹ nerui in
nocumto ⁊ ſeqt ea vtraqz moꝛs ſi accidat illud ſpōdili
colli. Et ꝓpt hoc oꝛ vt p̄mittam⁹ ſmonē ⁊ enuntiem⁹ p
ditiōez factā. ⁊ ſi ē pole vt p̄ſumam⁹ ⁊ auferam⁹ os ledē ſ
cū ſciſſiōe tūc illđ ē ⁊ ſi nō oꝛ vt viſitem⁹ eos cū regimie
qđ ſedeat apata calida. Et ſi remanz aliqd ex ptib⁹ emi-
nentib⁹ ſpōdilis ex q̄ ſūt q̄ noiant ſpie. Mā illđ cadit ve
locit ſub digit⁹ qū volum⁹ ei⁹ ꝓmunitiōez qñ illđ qđ ꝓ
minutū ē moueť ⁊ ſepať a loco ſuo tūc oꝛ vt auferať illđ
ſcidēdo cutē exteri⁹ deide aggregeť ꝓ ſutura ⁊ admiſtreť
i eo curatio icarnatia. Et ſi frāgit os alkeil i inferioꝛe pte
alchati ⁊ aloboſos tūc itromittať digit⁹ idex ſiniſtre ma
nus i anū ⁊ equeť os fractū cū eo ⁊ cū manu altera fz q
pole ē ⁊ ſi ſenſerim⁹ os fractū iā ſepatū eſſe tūc oꝛtebit
iterū vt auferať cū ſciſſiōe ſicut dixim⁹ deide admiſtreť li
gamtuz qđ ꝓuenit ano ⁊ curatio cōueniēs ei.

De fractura adiutoꝛij. C.x.

Si adiutoꝛij qū frāgit ſm p̄m nō decliat niſi ad
o exterioꝛa q̄re oꝛ vt tu facias illđ qđ oꝛ fieri i ſdi
tiōe fracture cui⁹ ſicut ē ſm q ſciuiſti ⁊ tāge ipaz
manu tua eq̄tiōe vltia ⁊ liga eā cū ligamto aſcēdēte etiā
vſqz ad būerū ⁊ ſtrige cū eo ſicut ꝓria illi deide ligamē
to cōi ſm q ſciuiſti etiā vſqz ſub cubito ſi fuerit fractura
ꝓpinq̄ cubito poſtea liga ipaz ligamēto ⁊tio aſcendēte
ab inferioꝛi vſqz ſupius ⁊ ſuſpēde manū āgulariť ne mul
tipliceť ei⁹ ſuſpēſio extēdēdo qñ ē malū. Et meli⁹ qdē ē
vt ſtrigať adiutoꝛiū ad pect⁹ ſm āgularitatē i cubito vt
nō moueať ⁊ ꝓpe qñ fractura ē ꝓpe cubitū. Ergo pōe
ſup ligamta aut aq̄z ⁊ acetū aut aq̄z ſolā ſi fracta adhuc
nō apať ⁊ ſac ipaz ex lino cui⁹ latitudo ſit q̄tuoꝛ digito
rū nō plus. Et ſi iā ſupueńit ei ſpatiū ⁊ apa ē tūc pōe ipaz
ex lana ⁊ ablue ipaz i oleo ſi tibi pole ē ⁊ ſi ñ fuerit aliqđ
ꝓhibēs nō ſoluas vſqz ad ſeptē ⁊ qđ ē poſt eos vſqz ad
decez tūc ſolue ⁊ liga cū aſtellis ⁊ ſi defenſio vocat te ad
aliud tūc ſolue i tertio ⁊ ē illđ ad qđ iclinať Hip. qñ au
fert nocumta ⁊z noceat reſtauratiōi. Uel i q̄litate ponē
di aſtellas oꝛ vt ſufficiat tibi illđ qđ tibi declarauim⁹ in
ca. ſuo ⁊ nō ſepes ab ea ſtrictura ad min⁹ vſz ad. xl. dies
Et qñ idiges ſm ꝓſuetudinē extēſiōe vehemti ⁊ nō obe
dit tibi ⁊ nō excuſaris auxilio alicui⁹ adiuuāt te tūc fac
ſedeť iſirmū ſup ſedē ſubleuatā ⁊ ſit ad ſtātē pl⁹ decliuis
q̄z ad ſedentē ⁊ appodieť ſup ḡdū ſcale aut qđ ſile ſit ex
eis q̄ ſciuiſti i ca. diſlocat. ōis ⁊ loc⁹ ille ſit plan⁹ factus ⁊
mollificat⁹ ⁊ linitus deide ſuſpēde i būero ei⁹ aliqd ḡue
extēdēs ipm ad inferioꝛa qū extēderis extēſiōe q̄ſita tunc
liga cū vita fortī ſub fractura ⁊ ſup illā ⁊ fac dormiť iſir
mū reſupinū ⁊ extēde illđ qđ ligaſti vita cū fortib⁹ vitis
vſqz ſubt⁹ ⁊ ad ſupioꝛa i illo. n. ē ſuffi. ciētia. Et qñ fractu
ra ē i medio adiutoꝛij pōe ligamētū cū lōgitudie vna a
duab⁹ extreitatib⁹ iunctuť ⁊ ſi fuerit ꝓpinqoꝛ ad latus
pone ligamtum vehemētioꝛis ꝓpinqtatī extreitatī lon
ginq̄ q̄z alij ⁊ ſi fuerit ſciſſura ſola tūc cura ē curatio ſciſ-
ſure ⁊ ſtrigať ſuper eā ligamentuz.

De fractura brachij. C.x

Cidit qñqz vt frāgant duo focilia ſil. Et qñqz
a accit vt frāgať vnū eoꝝ. Et fractura focil inferio-
riſ ē vehemtioꝛ ⁊ turpioꝛ q̄z fractura focil ſupio
ris qm ſingul fit fractura vni⁹ eoꝝ ⁊ illđ id: o qm focile i
ferius ē brachiū deferēs qſ ei⁹ fractura ē deterioꝛ ⁊ qm
eſt nudū carne tūc ē fractura turpioꝛ. Et itez ſupius fo-
cile ſuſcipit curatiōez ⁊ ſufficit ei extēſio pua ⁊ nō ſil eſt
ſferius ⁊ ꝓpe ſi frāgant ſil. Et oꝛ vt ſuſtēteť apō extenſi-
onem adiutoꝛij ſup alchoi ⁊ ē radix vole. Et cognoſciť
ſtrictura ligamti qm ſi accit ex ea ſ digito apa puum aut
doloꝛ pu⁹ tūc ligamētū ē eq̄le ⁊ ſi nō ē tūc ē molle q ſi ē
p̄m ſupfluū tunc ē vehemēs ⁊ oꝛ vt mollifice. Poſi-
tio āt aſtellarum nō ē ex illis q̄ occulteť tibi ſz oꝛ vt non
ꝓſequāť cum lōgitudie ſua volaz ⁊ radices digitoꝛum
imo abbꝛeuieńt ab hoc parump niſi neceſſariuz faciat
illđ ꝓpingtas fracture iuncture raſcete tali. Uez tunc
itez oꝛ vt nō tāgāt albaragi digitoz. ⁊ quz reſtaurať ⁊
ligať oꝛ vt ſuſpēdať ad colluz ſm figurā āgularē. Et oꝛ
vt ſit ſuſpēſio ei⁹ ꝓpe ſi ē ei⁹ fractura ad iferioꝛa cum pā
no cui⁹ latitudo capiat lōgitudinē brachij totius qm ſi
fuerit obuiatio ſuſpēſoꝛij ꝓpe fracturā ⁊ reliquum ei⁹
ſepatum a ſu⁹ ētatiōe acciet toꝛtuoſitas ꝓculdubio ⁊
declinatio ſup illđ qđ facipaz ſic volā imo oꝛ vt ſit vola.
⁊ p̄m brachij i ſuſpēſoꝛio. At vo ſi fractura fuerit ad ſu
perioꝛa oportebit vt ſuſpēſio ſit ita vt videať fractura ⁊
eleuet duas extreitates ex latē vole ⁊ ex latē cubiti. Qđ
ſi ſepeť qđ ē inť illđ erit adiuuās ipm ad eq̄tōez figure ⁊
ſit ſuſpēſoꝛium pān⁹ leuis ⁊ ſit ſuſpēſio taliť ne vllo mō
ſit poſſibile moueri ⁊ vt nō dilatet ipm dilatatōne labo
rioſa. Et foꝛtaſſe accit brachio vt reſtauretur in latitudi
ne circit. xx. ⁊ octo dies. De fractura raſcete. C.xj.

Sſib⁹ iſtis paruz accit fractura qñ ipa ſunt du
o ra valde ⁊ qñ aduenit eis cā aliq̄ remouet ea a
locis ſuis ⁊ nō frāgit ipa q̄re ſunt vltia ad cura-
tionē q̄ē admodum dixim⁹ in diſſlocatōe.

De oſſibus digitoꝛum fractis. C.xij.

Stis itez paz accit fracta imo accit ſepatio.
i Direť qdā ſi accit eis fracta oꝛ vt ſedeat iſirm⁹
ſup ſedē eleuatā ⁊ p̄cipiať ei vt pōat volā ſup ſe
dē eq̄lē ⁊ extēdat oſſa fracta miſter ⁊ eq̄t ea medic⁹ cum
pollice ⁊ i dice. qđ ſi pollex fuerit icliat⁹ ad inferioꝛa tunc
oportebit admiſtrať ligamētū deſť ⁊ foꝛtaſſe accit apa
calidū. ⁊ ad locū mollificatōis boz oſſiū aggr̄gať ſup-
fluitas p̄ma ⁊ coagulať velocit qſ ſtrigit. Et ſi accidat
fractura ſulemi aut digito ſi ē polex oꝛ vt liget ligamēto
ꝓpo ei ⁊ vt liget itez cū vola vt firmeť ⁊ ñ moueať. Et ſi
accit fracutra alicui⁹ flq̄z digitoz ſi fuerit idex aut auri-
cularis tūc liget cū illo q ap ꝓpiet ei. Et ſi ē ō digitis me
diſs tūc liget cū illo q ē ex lateť ei⁹ aut ligent oñes fz ꝓ-
tunuitatē adiuicē qm ē meli⁹ firmant. n. ⁊ nō mouent ⁊
ſūt tūc q̄ſi ligati ſint cū aſtellis. ſ. oſſa fracta.

De fractura oſſis lati ⁊ anche: C.xiij.

Sāche qñqz frāgit ſz raro cū diſpōe fortitudis
o ſue. Et accit illđ ei fz ſemitā ꝓmiutōis extreitatī
⁊ qñz findit i lōgitudie ⁊ qñz ipellit int⁹ ad vētrē
⁊ accit p⁹ iſtas diſpōes iterū ex doloꝛ ⁊ pū cta ⁊ ſtupoꝛ
cruris ⁊ coxe ꝓriuz ei qđ accit adiutoꝛio ex fracta būe
ri. Et qñ frāgit os latū qđ ē ſup aloboſos aut findūt vt
ligua lacerti ei⁹ ſit res difficil i rectificatiōe ei⁹ qſ ſit vna
duaz āchaz ōcliuis ad diminutiōez. Et cura ei⁹ ē vt ac-
ceat iſirm⁹ ⁊ icipiāt duo boies fortes extēdere duas co-
xas ei⁹ q̄ſq̄z eoz extēdat coxā ⁊ iā tenuit añ vn⁹ man⁹ ei⁹
vt nō feſtiet ad expellēdū illū q extēdit coxā ei⁹. ⁊ icipiāt
duo reſtauratoꝛs ꝓmeť āchā ei⁹ cū vehemtia ⁊ fortitu
die dōec eq̄ť deide ꝓpet ſup eā ēplm poſtea ſſupineť ſup
aliqd qđ ſit ſic gl omer ex panno aut ei ſile ex illis q̄ hńt
duritiē. Et hoc qdē ē ꝓriuz ei cū q̄ curať ſpatula itez. ⁊
qñ frāgit ex lateť āche tūc cura ei⁹ ē cura būeri. Et oꝛ vt
admiſtreť būectatio ſup ligamtū ⁊ equent puluilli ſicut
oꝛ ⁊ ē neceſſe vt ſit ſuſtentatū ſup locū planū.

De fractura coxe. C.xiiij.

Um coxa frangitur neceſſaria eſt extenſio vehe
q mens deinde equetur ſecundū foꝛmā natuarlē
q̄ eſt ei. Et eſt gibboſitas ſilueſtris ptis ei⁹ ⁊ cō
cauitas pauca in ei⁹ domeſtico ſecūduz ābulatiōez ſo

me q̄ est ei i sanitate. Et obseruent i dispōne fracture medij eius aut extreitatis ei⁹ supioris ⁊ inferioris dispōnis q̄ dicte sūt i ca. adiutorij ⁊ sit strictura ad supiōa ꝓseruāl ⁊ retinēs. Dixerūt qñ frāgit̄ ꝓūt̄ ad loca añrioza ⁊ ad exterioza. Et illō iō ē qm̄ ipa ē lata ab hac pte per näz ⁊ eq̄t manib⁹ ⁊ ligamtis ⁊ spebus extēsiōis q̄ sunt fz eq̄litatē aut cō strictura vni⁹ duaꝝ ligaturaꝝ supra fracturā i medio. Si autē fractura fuerit iclata amedio ⁊ fuerit ꝓpinq̄ capiti coxe tunc sumat̄ ligamtuz ⁊ iuoluat̄ i medio ei⁹ lana vt nō icidat carnē ⁊ ponat̄ mediuz ei⁹ super pectinez ⁊ alcēdāt extreitates eius ad ptez capitl ⁊ dent̄ mistro vt retineat eas ad iferioza Et si fractura fuerit i eo qđ seq̄t genu tunc nos põem⁹ ligamtuz i supioze pte fracture. Et eleuabim⁹ extreitates ei⁹ ad illuz q extēdat eas ad supioza ⁊ teneat genu cuz ligamto iuoluens ipm desup. Et equet̄ mēbruz istud ifirmo iacēte sup faciē suā ⁊ cruſ ei⁹ extēso. Et si fuerit ossa pūgētia tūc oz vt equēt̄ sicut dixim⁹ multotiēs ⁊ q̄ ex eis eleuāt̄ capiāt regimē vo sit fm q̄ dixim⁹ i curatiōe adiutorij. Et os qđē coxe stringit̄ in 50. noctib⁹. Et ego enūtiabo qūo oz vt sit situs ei⁹ posteaz aggrēgat̄ curatio cruris. E. oz vt ponat̄ inter duas coxas tūc pila de ligno ⁊ ei silib⁹ suās eaz ad formā fm q̄z eq̄ta ē ⁊ restaurēt̄ restauratiōe cognita fm q̄ i teligit̄ pp illō qđ accit de apate ⁊ pruritu. Et qñ accit sr coxā nā ē apa sorte ⁊ ē ex eis q̄ festināt ad coxā tunc oz vt ꝓpe pueniat̄ ad soluēdū vt respiret ⁊ extēdat apa. Et tu qđē iā sciuisti ēbrocas ꝓpas. Uex i caugualib ⁊ albarauach ⁊ sūt tabule magne i qb⁹ ē parū ꝓcauitat̄ vt ō cēter ꝓponant̄ sup iuolutiōes ⁊ capiāt lōgitudinē pedis qm̄ si breuiāt ⁊ nō restaurāt sup crus ⁊ abscidūt ifra illō vtilitas nō ē vtilitas q̄sita. Et si ꝓlōgāt erit ifirm⁹ ex eis i labore lz si ipe abbreuiēt nō erit exps laboris. Et vtilitas elōgatiōis eaꝝ ē vt ꝓhibeāt iteruz ptē sanā pedis moueri qñ fuerit mot⁹ illi⁹ q̄titatl nociu⁹ fracture ⁊ ꝓpe i dispōne dormitatiōis ⁊ sōni. Et necessitas boꝝ instroruz nō ē nisi i fractura magna valde. Et ñ ē pole cū hoc vti eis nisi añq̄z apet̄ qm̄ apa nō tollerat hmōi. ⁊ ad vltimū ē ḡuitas ⁊ malitia ⁊ labor ⁊ oz vt fugiat̄ ab eis duz exceptio pseuerat cū igenijs alijs. Sit⁹ aūt restaurate coxe oz vt sit fm q̄ fuit ꝓsuetudo ei⁹ i sanitate ō assiduatōe ꝓstrictiōis ⁊ dilatatiōis. Et illō qđ ē magis vices ē dilatatio. ⁊ scias q̄ ille cui⁹ coxa ⁊ ācha sunt fracte parū denudat̄ a claudicatiōe ⁊ qñ abscidunt̄ frusta lacertoꝝ ei⁹ mādat ꝓius deide minuit̄ secundo.

De fractura rotule poplitis. L.xv.

r Rotula parū frāgit̄ ⁊ hz plm ꝓterit̄. Et cognoscit illō qđ accit cū tāctu ⁊ aspitate ⁊ cū vacuitate q̄ iteligit̄ ei cū tactu ⁊ audit̄ aure. Et oz i curatiōe ei⁹ vt extēdat̄ crux de ide itromittat̄ rotula i locū suū ⁊ si sepata fuerit aggregēt̄ ꝓus deinde intromittat̄.

De fractura cruris. L.xvi.

q Uado frāgit̄ os puū cruris ē saluius q̄z si frāgatur os magnū. Et qñ frāgit̄ arūdo pua supior ē iclinatio ad exterioza ⁊ añ ⁊ ē ābulatio cū hoc polis. Et si frāgit̄ arūdo magna iferior declinat crus ad exterioza. Et qñ frāgunt̄ vtreq̄z arūdies sil tūc ē deteri⁹ ⁊ tūc qđē accit cruri iclinatio ad oml ptes. Et scias q̄ curatio fracture curis ē hz ꝓsideratiōez curatiōis adiutōij ⁊ i eis silitudie. Et nō ē dispō cruris i tortuositate q̄ accidit figure sue nāli sic dispō adiutorij imo est rectū. Quare oz vt sit extēsio ei⁹ ad hoc vt redeat ad rectitudinē.

De Lalcanei fractura. L.xvij.

c Alcaneus ē excusat⁹ a fractura ꝓpt duritiē suaz ⁊ p circūdatiōez defēsionū. ⁊ plm ei⁹ qđ accit ei nō est nisi dislocatio ⁊ iā dictuz est de ea.

De fractura tali. L.xviii.

f Ractura tali ē praua ⁊ ei⁹ curatio ē difficilis. ⁊ plm qđē frāgit̄ qū cadit hō ex loco alio q̄m ꝓterit̄ superi⁹ pedis. Et forte accit cuz eo attritio ossis cū cursu san. ad ventres q̄ coagulat̄ i eis. ⁊ qñq̄z ꝓducit ad egritudies magnas ex febre ⁊ pmixtiōe rōnis ex tr̄more ⁊ spasmo pedis. Qū ergo accit i eo apa ꝓgelatū qđ nō appz ⁊ nō egredit̄ ⁊ appz iā tenebrositas q̄ fuit ē signū malū signs q̄ ē i via putr̄factiōis. Si aūt est apa apparēs ipellēs manū tūc ē melio⁹ ⁊ forte fit facil ei⁹ eruptio. Et qñ tal⁹ restaurat̄ deābulatio ē dolorosa ſr ipz. ⁊ qñ no restaurat̄ tal⁹ fz q̄ oz destruit iuuamtuz.

De fractura digiti pedis. L.xix.

c Uratio coꝝ i fractura ⁊ dislocatione est curatio digitorum manus. Et qñq̄z restauratoz cōq̄t eos pede suo calcando eos cuz eo.

Expleta est Fen quinta libri quarti quā sequit̄ Fen sexta eiusdem de venenis.

Fen Sexta libri q̄ti ō venenis. ⁊ ē quinq̄z tractatuū.

Tractatus ꝑmus est de radicib⁹ ei⁹ qđ scit̄ de dispōnibus venenoꝝ ebibitoꝝ ⁊ distictiōe simonis i curatiōib⁹ venenorū q̄ nō sūt ex aialib⁹ cui⁹ sūt sūme tres

Sermo vniuersalis de cautella a venenis q̄ in potu dātur ⁊ curatiōe eoruz. L.i.

Ji timet q̄ in potu

q suat venenū oz vt sibi caueat a cibis dñantiū sapoꝝ i acetositate aut salsedie aut acuitate aut dulcedie dñātiū odorū: ipi n. frāgūt p illō qđ ponūt ⁊ odorē ei⁹. Et oz vt nō ꝑsentet ei aliqd ex eis q̄ dixim⁹ sup famē vehemtē ⁊ sitiz vehemtez. vnaq̄z earū. n. occultat illō qđ oz vt detegat̄ ei ꝓpt vehemtiā voracitatl. Et iteꝝ qa qū replet̄ cibo ⁊ potu ⁊ qū i potu sumit venenū: accūt venēo duo accūtia q̄rum vnū ē q̄ sepelit̄ i vacuitate ei⁹ q̄ replet⁹ ē. ⁊ fm ē q̄ venę sunt plene q̄re nō iuenit venenū i eis penetratōez ⁊ forta se ē i eo sapor rei repugnātl venēo. ⁊ necessarū ē ei iterū vt ipe sit suscipiēs fm viā ꝓsuetudis medicias expellentes nocumtū venēorū sic mithridatū nā ei⁹ exptū ē iuua mētū: ⁊ sic ꝓfectio ō boloar. Et silr fic⁹ cū folijs rute ⁊ nucib⁹ ⁊ sale trito. pōdera vo sunt qm̄ sumūt̄ rute sicce ptes xx. ⁊ nucū ptes. ij. ⁊ sal ptes. v. ⁊ ficuuz sicc aꝝ ptes. v. ⁊ algeduar ē mirabile i expellēdo nocumtū venēoꝝ oim ⁊ fac fidutiam iteꝝ. ⁊ ego nō vitico an sint due medicie aut vna medicia. ⁊ iteꝝ seis napi pui pōd⁹. z. j. s. decoq̄t cuz vio decocto ⁊ ruta ⁊ sal etiā silr. Et necessariuz ē cauēti vt nō sit ois cautela ei⁹ i cibo dato ab alio aut q̄ in potu sumit tm̄ qm̄ fortasse accit ei vñ nō existimabit: imo qñq̄z ꝓtigit vt cadat res maligna sic lacerta ⁊ rutella ⁊ scorpio i eo qđ decoq̄t ⁊ i vasis i qb⁹ ē vinuz: plima nāq̄z venēosoꝝ diligūt odorē vini ⁊ currunt ad ipz ⁊ qñz moriunt̄ i cecub ⁊ qñz bibūt ex eo ⁊ euomūt i ipo. ⁊ pp boc oz vt caueant̄ tecta ⁊ quod est sub arboribus magnis ⁊ herbosa loca.

Sermo vlis de venenis que bibunt̄. L.ij

s Species venenoꝝ sunt due. l. faciēs opatōez suam cū q̄litate q̄ ē i ipo: ⁊ efficiēs cū forma sua ⁊ tota substātia sua. Et ꝑmū qđē aut ē corrodēs putrefaciēs sic lepus marinus aut iflāmās calefaciēs sic euforbiū. aut ifrigidās stupefaciēs sic opium. aut oppilās vias anbelitus in corpe sic plumbū vstuz. Efficiēs āt cuz tota substantia est sic napellus ⁊ sic albeleil qđ oz esse gummi napelli ⁊ sicut cornu spice ⁊ sic fel leopardi ⁊ que sunt illi similia. ⁊ hec sunt deteriora venena. ⁊ iterum de venenis sunt que agunt super vnum ⁊ idē membruz sic cātarides super vesicā ⁊ lep⁹ marin⁹ super pul-

monē. Et de eis sūt q̄ agūt sup totū corp⁹ sicut opiuz. Et ois qdez q̄ iterficit cū pmutatōe pplonis: aut cū putrefactōe: aut cū aduētu sup mēbz̄ pl'e ē vt sit effect⁹ p⁹ tēpus lz putrefaciēs q̄sto pl⁹ remaneat i corpe tāto pl⁹ est effectus ei⁹ deterior. Et salus ex eo ē cū resolutōe accīte ei ꝛ p illud qō succedit ei p sudorē ꝛ silia aut p curatōez ꝓriaz. Et scias q̄ nocumūtū narcoticoz̄ i pplonib⁹ calis ex pte ē debili⁹ ꝛ ex pte ē forti⁹ ꝛ q̄cūq̄z duaz̄ fuerit dominās erit iudiciū ei: inq̄ztuz. n. pl'o cala i corde resistit eis ē coz̄ effect⁹ debilior: ꝛ i q̄ztū ipa iueniūt i corpibus calis subtiliatiōez substātie sue frē ḡuis ꝛ attractōez p vtutē mot⁹ arteriarū ꝛ attractio eaz̄ ē apud ꝓstrictiones erit coz̄ nocumētū i corpib⁹ calidis vehemētis p̄cipue qū ipa sint ꝓria pplonī coz̄. Et ē sil'e vt sit sermo i venenis calidis ille fmo ite z̄. pplo. n. cala rsistit eis cū expulsiōe a corde ꝛ rsoluit vtutē calidoz̄: venenoz̄ sz arterie pplonis calide attrabūt ea: qr̄ accīt sic illud. Et pp illud dixit Gal. q̄ alfarfas ꝛ existio ipm esse napellū aut venenū interficiēs: interficit boiez ꝛ nō interficit turdos qm̄ ipe nō puenit i turdis ad coz nisi p⁹ spatiū i q̄ ia passus ē a corpe passionē postq̄z nō remāet nisi passio pūsiōis cibi Et in boie festinat añ illō pp latitudinē meatuū ꝛ vehemtiā caliditatī ꝛ vtutē motuū attrahētiū arteriaz̄. ꝛ dico q̄ iste ē mod⁹ qdā. Verū ꝓportiōalitates itez̄ iter vtutes agētes ꝛ patiētes sūt ex eis q̄ oz ꝓsiderari ꝛ vnde sciuit q̄ alfarfas sit venenū p ꝓpatiōnē ad pplonē lata q̄ est aīalis absolute ꝓfirmat ita vt sit interfitiēs qū figit i boie nō interfitiēs qū nō firmat i turdis: fortasse. n. alfarfas nō ē venenū p ꝓpatiōez ad pplonez turdoz̄. Et si nō pūteret in cibū vel nutrimētū ꝛ pueniret ad coz eoz̄ sicut ipz puenit ad coz bois cū velocitate nō interficeret. Ingt ꝛ fuit q̄daz aī⁹ sucipiēs i pncipio rei de napello rē puā: deide nō cessauit vti eo dōec aluefacta ē eo nā ꝛ audacter vsa ē eo ꝛ nihil nocuit ei. Et dico hoc ꝛ dixit ruffus q̄ nutrita fuit puella cū veneno ꝛ interficerēt p eā rges q̄ cū ea pueniret Et q̄ ipa i pplone sua ꝓsecuta ē ꝓsecutiōez maxiaz ita vt saliua ei⁹ interficeret aīal ꝛ ñ ap ꝓpinq̄ret ei⁹ salīue gallia.

Sig̃tiones spetierū venenoruz. L.iij

Ig̃ntur q̄ñq̄z p ea q̄ eueniūt i corpe de egritudinib⁹. Nā si euenit sil'e mordicatōi ꝛ icisiōi ꝛ pūcture ꝛ corrosiōi scit q̄ venenū ē de gener̄ medicinaruz acutaz̄ calidaz̄ mordicātiū sic arsenicū ꝛ almuseū ꝛ argentū viuū extictū. Et si accīt iflāmatio vehemēs ꝛ exuberatio sudoris ꝛ rubedo oculi ꝛ āgustia ꝛ sitis significat q̄ ē venenū pp calitatē tm̄ sic euporbiū. ꝛ si accidūt ꝓfunditas sōni ꝛ stupor ꝛ frigus sig̃nt q̄ veuenu ē de genere narcoticoz̄. Et si nō apparēt nisi casus vtutū ꝛ sudor frid⁹ ē lig̃atio mala ꝛ i huiusmōi dispōne paz̄ viuit

Canon curatōis ei⁹ q̄ i potu suit venenū. L.iiij.

Portet vt nō moret imo ꝓpet cū sētit ipz añq̄z vius ei⁹ pābuleti corpe ꝛ bibat aquā tepidā ꝛ oleū silaminū aut olū ō oliuis ꝛ euōat ꝛ puēiat in hoc ad ultimū q̄ztuz pōt. Et meli⁹ q̄dē ē vt i ea sit virtus aluis ꝛ baurach. Et q̄ñq̄z admiscent cū oleo litiū ꝛ adeps anseris. Et diligit vt sit illud qō ipe bibit ad vom duz ꝓpt̄ hoc ꝛ alia aq̄ plima ꝛ cibi p̄sumi: ipi. n. licet nō euomant tñ q̄ñq̄z frāgūt venenū ꝛ superāt ipm ꝛ qū vo muerit qō pol'e ē ei. deide bibat lac plurimū qm̄ ipz frāgit nocumētū veneni. Et nō ē malū si euomit ipm iterū vt bibat decoctiōez semis vrtice cū butyro cocto ad expellēdū venenū vomēdo ꝛ solutiōez faciendo deide bibat lac. Et butyrū crudū est meli⁹ lacte. Et iteruz decoctiōez seis lini ꝛ similit vinū dulce cū adipe anserīs liquefacto ꝛ similit aq̄z cineris ligноz̄ vitis. Et oz vt sequāt vomitū clisteria ꝓpe q̄ñ sentit descensus lesiōis ad iferiora si aūt fuerit ꝓmotio supra illud vtat eo qō facit vomere ꝛ soluit ꝛ nō dimittat potus lactis. Et si tibi necessariū fuerit vt i potu tribuas ei vbiq̄. tyriacā de terra sigillata fac. ipa. n. adiuuat corpus ad expellēdū venenū ꝛ ꝓpe qū i potu dat̄ i pncipio rei. ipa. n. facit euomer̄ venenū licit ē cui⁹ descriptio ē. Baccaz̄ lauri aur̄. ij. terre sigillat: aur̄. ij. ꝛ ireos ꝓficiat cū oleo. Et sit dosis ei⁹ auellana vna. Et iterū carpobalsami isopi sicce seis napi silueſtris piperis albi ꝛ nigri pipis lōgi acori anisi petroselini assari cymini carmēi seminis, biusqami albi oiuz añ. aur̄. iiij. spice floris sqnāti ambor̄uz añ aur̄. v. casie. z xviij. amomi croci ābor̄ū añ aur̄. vi. ꝓficiant cū melle ꝛ det̄ i potu q̄ztuz est faba romana. Et sumer̄ i potu terrā sigillatā sic ipa met ē cū vio fac illō. Et existiaueŕt q̄daz q̄ qū in potu sumit sterc⁹ galli i dispōe stat fac euomere venenū. ꝛ ex eis q̄ in potu dant iterū sunt succ⁹ prassij ꝛ folia cane ꝛ celtica ꝛ semē baucie ꝛ castoreū ꝛ auellane ꝛ fic⁹ ꝛ ruta. Et ō illis q̄ laudata sunt in hoc capl'o ē vt i potu det̄ galbani fetidi pōd⁹. z. iiij. ꝛ myrrhe. z. j. cū vio dulci. ꝛ q̄ñ post vomitū accit iflatio vehemēs tūc da ei in potu aquā niuis ꝛ oleū rosi. ifrigidatū ꝛ vomat cum hoc. Et oz vt nō dormiat oio ꝛ nō dimittat se ipm talit vt dormiat imo oz vt euigilare ipm faciāt oio ꝛ rideāt: ꝛ clamēt i circuitu ei⁹. Q̄ñq̄z mānifestat ei forma ꝛ cognoscit venenū curet oē venenū cū eo qō ōr i suo capl'o. Et hec q̄dē manifestatio sit sm̄ duos mōs q̄rū vn⁹ est vt cognoscat cui⁹ generis sit venenuz. ꝛ scōs vt sciat cuius spēi ipm sit. Exēplum ꝓmi ē vt sciat q̄ ipm ē ex icisiuis acutis q̄re curet ipm cuz eis q̄ sunt sic lac ꝛ butyruz crudum ꝛ eludē currēs factuz cuz oleo amigdalio aut butyro cocto ꝛ cuz oi qō frāgit acuitatē aut sciat q̄ ē ex inflāmātib⁹ q̄re infrigidet cum cāfora ꝛ aq̄ rosi. ꝛ aq̄ coriandri ꝛ q̄ sunt silia illis. Et oia illa sint ifrigidata cum niue ꝛ emplent mēbra ei⁹ pncipalia cum eis q̄ sunt sic altabaleb ꝛ alia ꝛ renouet sup eum infrigidatio in oi hora. Et ex eis q̄ ꝓferunt hmōi valde ē lac vaccinum ō q̄ extractum ē butyrum infrigidatum. Et si indiget phlomia phlomet. Aut sciat q̄ ipm ē ex stupefacientib⁹ q̄re admistrent ea q̄ sunt sic tyriaca ꝛ medicamen de assa fetida in vino puro ꝛ silr alia. Aut sciat q̄ est p̄rium per substantiā quare curet cum mithridato ꝛ tyriaca ꝛ medicamine muschi ꝛ bezard ꝛ vtat carne ꝛ vino: ꝛ administretur egro aromaticum ꝛ euentet locus ad quē vadit causa mozandi ꝛ induat vestib⁹ aromatizatis ꝛ sternutet ꝛ fricet os stomachi eius ꝛ suffiet in os ipius ꝛ tēdantur capilli ipius. Cum āt cognoscit̄ species veneni curet cum eo qō ipi ꝓpium est ō illis q̄ dicemus. Et ad summum ex medicis q̄ bibunt̄ cā venenoz̄um aut q̄rit̄ ꝓfractio acuitatis veneni aut resolo substantie eius sicut ex lacte ꝛ albezabar. Aut queritur per eas exitus substantie eius sic p terram sigillatam. Aut q̄rit̄ oppositio q̄litatis eius sic potare alleum in vino ad illum quem pupugit scorpio.

Medicine cõmunes ad venena. L.v.

Unt medicine que ꝓtrarie sunt veneno quaꝝ nõ
s pmittunt ipm puenire ad coꝛ ⁊ sunt sicut tyria-
ca ⁊ mithridatum ⁊ albezabar ⁊ que sunt exp-
ta ⁊ terra sigillata ⁊ tyriaca facta ex ea ⁊ tyriaca diatesse
ron. Et dixerunt qdam ꝙ flos oleãdri ⁊ folia eius li-
berãt a veneno. Et dicitur ꝙ genus iuniperi in bac re ñ
est par. ℞. aniudẽ ⁊ radicis eius amboꝝ ana. ʒ. i. ⁊ sceba
armene. ʒ. ij. conficiãtur cum melle ⁊ detur in potu cum
aqua maloꝝ. Et medicamẽ ex eo factum est vltimũ. Et
radix buchoꝛmarien qñ potatur cum vino ⁊ calamẽto
iterum. ⁊ semẽ napi. Et iterum agarici. ʒ. ij. cum vino. ⁊
capilli veneris ⁊ malue ⁊ semẽ eius ⁊ folia ipsius iteruꝫ
⁊ cinamomũ ⁊ medulla lepoꝛis cum duabus. ʒ. aceti ȯ
vino aut de castoꝛeo auꝝ. vnius cum. ʒ. ij. olei oliue ⁊ a-
bꝛotani. Et iterum sumaꝫ aqua albasce exp̃ssa ⁊ deꝫ in
potu. Et semẽ baucie ꝑpe cretẽsis ⁊ assa ⁊ decoctio pol
lij ⁊ decoctio siseleos. Et semẽ arboꝛis mirabile est.
Compositum. ℞. seminis napi silueſtris ⁊ castoꝛei ⁊ fo-
liorum arundinis oium añ. ptem. i. pulpe colloqntide
triplum oium deꝫ in potu ex ea auellana magna. Et res
ꝗrum operationes ꝓportionãtur cum ꝓprietatibus in
eis sunt sicut illud quod dixerunt ꝙ caro dalule silueſtris
mundificata salita est de foꝛtioꝛibus medicis ad expel-
lenda venena.

Summa prima de venenis congelatoꝛum ex mine-
ris ⁊ alijs.

De lapide armeno. L.i.

Ixerunt quidam ho
minum ꝙ in lapidibus est lapis ve-
d nenosus simílis coꝛallo ⁊ ꝙ põdus
sexte. ʒ. i. ex eo est interficiens. Et in-
uenimus ipsum in venenis veris ꝙ
operantur tota substantia sicut na-
pellus. Et dixerunt ꝙ cura eius est cura napelli ⁊ medi-
cine magis iuuatiue sunt albezard.

De argento viuo. L.ij.

Rgentũ qdem viuum plurimi ꝙ bibunt non le
a dunt eo. Egredit. n. cum dispõne sua ꝓ inferio-
rem regionem. At vero ei in cuius aure fundit
argentum viuũ accñt doloꝛ vehemẽs ⁊ cõmixtio rõnis
⁊ qñqꝫ ꝓducit ad spasmũ ⁊ sentit grauedinem vehemẽ-
tem illius lateris. Et qñqꝫ ꝓducit ad epilepsiam ⁊ ad a-
poplesiam ꝓpter lesionem substãtie cerebꝛi cum frigoꝝ
eius ⁊ cõmotionem ⁊ ꝓmutationẽ ipsius. Extinctũ aũt
⁊ sublimatũ vel subtiliatum est malum nociuũ inciſiuũ
ex quo accñt accidentia simília accidentib⁹ eius qui bi
bit lithargyriũ ex punctura ⁊ toꝛsione inteſtinoꝝ ⁊ de-
ambulatione sanguinis ⁊ grauitate lingue ⁊ grauedine
stomachi ⁊ apostemaꝫ coꝛpus eius ⁊ retinet vrina ipsi-
us. Cura de bona curatione post vomitum ⁊ ea que
currũt cursu eius est vt in potu detur de medicinis ꝗ sũt
sicut myrrha pondus. ʒ. ij. in vino ⁊ tribuaꝫ in potu cũ
aqua mellis vice vna post aliam. Et itez fiat cliſtere cuꝫ
ea cum baurach deinde ꝓsequẽter: post illud adhibeaꝫ
curatio rasure ⁊ cliſtere eius cũ confoꝛtatiõe coꝛdis ite
rum cuꝫ medicinis coꝛbus. Cum aũt est effusum in au-
re oꝛ tunc vt surgat sup pedem vnũ ⁊ saliat sup partẽ il-
lam qum inclinauerit caput suũ quã plurimũ possibile
est ei declinare ⁊ ꝑpe qñ suspendit ꝓ manũ que est in la-
tere alio ab aliqua re ⁊ similiter qñ cõmouet sup illã par
tem. Et ille qui vult colligere ipsum cũ radio plumbi i-
tromiſſio in aure ⁊ inuenit argentũ viuũ cum eo suspen
sum est errans qm̃ argentũ viuũ qñ est in illo loco ⁊ q ꝓ
pĩquus ẽ ei nõ indiget patiẽs nisi vt cõcutiaꝫ ⁊ saliat tm̃ ⁊
si fuerit ꝓfundius qꝫ in illo loco nõ sit iuuamentũ ꝓ illũ
stillũ ⁊ nõ puenit ad ipm.

De lithargyrio ⁊ limatura plũbi. L.iij.

Cidit ei q bibit lithargyriũ vt apostemet coꝛ-
a pus ei⁹ ⁊ graueꝫ lingua ipsius ⁊ retinentur eius
vrina ⁊ stercus ⁊ foꝛtasse nõ retinet stercus imo
supfluit fluxus ventris eius ⁊ sentit grauitatem in stoma
cho suo ⁊ suis intestinis ita vt qñqꝫ egrediaꝫ anus ⁊ ꝓ-
ueniat ad rasuram ⁊ sit in supꝛemo eius inflatio ⁊ exit i
ventre eius quasi glandula lapidea ⁊ sit coloꝛ ei⁹ plũbi
nus ⁊ cõstringit anhelitus ipsius ⁊ foꝛtasse ꝑpocaꝫ ⁊ qꝫ
doqꝫ accñt cum eo accidentia ileos ⁊ sit coloꝛ coꝛpoꝛis
sicut coloꝛ plũbi ⁊ similiter limatura plũbi. Cura eius.
Oꝑtet vt succurraꝫ ⁊ incipiaꝫ cuꝫ curatione cõmuni
ex vomitu ⁊ sit cũ aliquo in quo sit apertio sicut ȯcoctio
seminis apij ⁊ ficus ⁊ aneti ⁊ baurach. Et oꝛ vt in po
tu deñ myrrhe. ʒ. iij. in vino aut deꝫ in potu spica roma
na cũ fimo colũbe pascentis cum vino qm̃ ipse currat.
Et oꝛ vt in potu tribuaꝫ apsintbiũ ⁊ isopus aut semẽ a-
pij aut piper ꝓpe totũ illud cũ vino aut põdus. ʒ. i. myr
rhe cũ põdere medie. ʒ. piperis donec sudet. Et dentur
ei in potu sex silique scamonee in aqua mellis. Et ci-
bi eius qbus oꝛ ipm assidue vti sunt saleſſidabegi facta
ex carne agni. Et signum saitatis eius est ꝙ soluit natu-
ra ⁊ ꝓuocaꝫ vrina. Et ad vltimũ idiget aperitiuis cogni
tis ꝓuocatiuis ⁊ solutiuis.

De potatione ceruse. L.iiij.

Cidit ei q bibit ipam vt albificet lingua eius ⁊
a mollificent mẽbra ipsius ⁊ vehemẽtes fiant tuſ
ses ⁊ singultus ei⁹ ⁊ ꝓmisceaꝫ eius ratio ⁊ infrigi
detur coꝛp⁹ eius ⁊ infꝛetur eius cerebꝛum ⁊ exiccet ⁊ su
perueniat ei sincoꝑ ⁊ qñqꝫ sentit in gutture suo põticita-
tem ⁊ iuenit in vua ⁊ lingua sua asperitatem ⁊ siccitatez
⁊ in ventre suo pũcturam ⁊ in stomacho moꝛdicationẽ
⁊ in oꝛe stomachi doloꝛẽ ⁊ in hypocõdriis tensionez ⁊
in anhelitu stricturam ⁊ foꝛtasse puenit ad ꝑpocationez
⁊ albificaꝫ coloꝛ coꝛpoꝛis eius ⁊ qñqꝫ mingit nigruꝫ ⁊
sanguineum. Cura eius. Et similis cure lithargyrij ⁊
datur in potu scamonea in aqua mellis ⁊ ꝓuocãtia vri-
nam ⁊ cliſterizaꝫ ⁊ non pmittit doꝛmire. Et de his ꝗ
ingrediũtur in faciẽdo ipm mouere sunt oleuꝫ alacobẽ
⁊ oleũ de lilio ⁊ oleũ de narciſco ⁊ cadũt in medicis ei⁹
gũma pꝛuni ⁊ medicamen de sanguine draconis ⁊ fra-
xinus. Et iterum de illis que conferũt ei est vt comedat
sisamuꝫ paruum ⁊ masticet ipsum ⁊ bibat ſuper ipsum
vinum.

De Gypso. L.v.

Ex gypso accidit simile ei qȯ accidit ex ceruſa.
e Uex eius stragulatio magnificaꝫ ⁊ oꝛ vt cureꝫ
cura ceruse ⁊ curatione fungoꝝ deide deñ ī po
tu mucilagies viscose ⁊ remoueaꝫ asperitas gutturis ꝓ-
pter lenificationem ꝓdictam ⁊ soꝛbitiones lenifican-
tes. Et indiget solutione vẽtris cuꝫ scamonea ⁊ simílib⁹
⁊ itereꝫ solutio aliquotiẽs ⁊ si abꝛasio fiat cureꝫ abꝛasio
Et de eis ꝗ rememoꝛant ad gypsum est cinis extremita
tum vitis cum basce.

De vzisur ⁊ almagra de minera. L.vj.

Cidũt ex ambobus accidẽtia simília accidẽti-
a bus argẽti viui extincti. vex ex almagra qñqꝫ ac
cidit solo vẽtris plurima ⁊ est dignius signoꝝ
ei⁹. Cura est illa eadẽ cura deide admiſtrẽtur soꝛbitõ
nes pingues ⁊ adipes lenes.

De alzimar. L.vij.

Cidũt ex eo pũctura vehemens ⁊ moꝛdicatio
a foꝛtis in gutture ⁊ icisio i viſceribus ⁊ vlcera ⁊
vomitus. Curatio est simílis curatõi arsenici

quam dicemus

De limatura ferri ⁊ eiꝰ scoria. L.viij.

a Lcidũt ex illis dolor vehemẽs i vẽtre ⁊ siccitas i ore ⁊ iflatio ⁊ supat dolor capitis. Cura est dar̃ i potu lac cũ eo qȝ soluit cũ fortitudie deiȝ det̃ i potu butyrũ coctũ ⁊ crudũ tã diu donec sedent̃ dispões ille. Et assidue effusio olei ros. ⁊ olei vil. ⁊ oli ȝ salicibꝰ ꝓssatorũ cũ aceto sup capita eoꝝ. Et qñqȝ dar̃ i potu potãti ipm aliqd de magnete vt aggr̃get illud qȝ sepatũ ẽ ad se ipm deide ꝓsequet̃ adhibẽt solutia ꝑdicta ⁊ qñqȝ dar̃ ei i potu ex ipo oi die pondꝰ. ʒ.i. deide dar̃ ei ad sorbendũ pꝰ ipm iura vnctuosa lubrificatia cũ butyro vaccino cocto ⁊ solo vẽtris fiat si fuerit descendẽs aut euomat ipm cũ eis si ẽ adhuc i stomacho.

De calce ⁊ arsenico. L.ix.

e Ji cui dar̃ i potu ex ãbobꝰ sil̃ accidũt pũctura ⁊ vlcera i itestis. Et ei cui i potu dar̃ arsenicũ subli matũ accit ex ipo ꝓximuȝ illi qȝ accit ei ex magra. Et qñqȝ accit tussis ledẽs. Et cui i potu dar̃ calx sola accũt siccitas oris ⁊ dolor stõi ⁊ difficultas vrie ⁊ solutio vẽtris cũ san. ⁊ egredit̃ calx i vria eiꝰ. ⁊ qñȝ accit ex ea frigꝰ extreitatũ ⁊ accit sincopis ⁊ qñqȝ exicar̃ ligua ⁊ accit ꝑfocatio. CURA Jncipiat cũ eo qȝ oʒ: deide det̃ i potu aq̃ calida cũ iuleb vt euomat aut cũ olo deiȝ sũat decoctões se. lini ⁊ decectiões rizi ⁊ decoctões eruce ⁊ aggregatiões ãbarũ aut succũ molochie cũ melle ⁊ ñ cessel sũere i potu lac ⁊ mucilagies ⁊ viscosa ⁊ vnctuosa ⁊ iura cũ adipibꝰ ⁊ ꝓpe cũ maluis. Et cure tussis si acciderit ei cũ lenitis ⁊ cura calcis ẽ vomit̃ ⁊ clisteriaꝰ ⁊ vnctuositas ⁊ lẽificatio ⁊ cura eiꝰ ẽ ꝓpria cure arsenicoꝝ. ⁊ de istis q̃ dicunt̃ i hoc ẽ vt sumat̃ vria asini ⁊ felgazeli ⁊ det̃ in potu qȝtitas. ʒ.i. in aq̃ calida

De aq̃ saponis dragãti ⁊ alũis. L.x.

a Qua sapõis ꝓpinq̃ ẽ dispõi calcis ⁊ arsenici. ⁊ cura eoꝝ ẽ cura illiꝰ. dragãtũ ⁊ alumẽ. ꝓmouet̃ ex potu ãboꝝ tussis vehemẽs producẽs ad ptbisiʒ

CURA eoꝝ ẽ potare lac asininũ ⁊ potare butyruʒ crudũ ⁊ ʒuccarũ ⁊ sirupos de isopo ⁊ similia

De potu aque frẽ in ieiuno L.xi.

e Ẋ potu illiꝰ i ieiuno ⁊ pꝰ balneũ aut coitũ timet̃ corruptio ꝓlonis ⁊ hydropik. CURA ẽ medicam̃ de curcuma ⁊ medicam̃ de muscho ⁊ silia ⁊ qñqȝ sufficit vinũ purũ ⁊ potare ipm sup eam.

Sũma secũda venenoꝝ ex plantis.

De napello. L.i.

n Apellus ẽ de deterioribꝰ Et accit potãti ipm vt ap̃emet̃ labia ipiꝰ ⁊ lingua eiꝰ ⁊ egrediũt oculi eiꝰ ⁊ frequẽt̃ fiũt sup ipȝ vtigo ⁊ sincoꝑ ⁊ cura ipiꝰ nõ opant̃ ⁊ ẽ malꝰ ⁊ q euadũt ex eo raro euadũt qn cadãt i ethicã aut ptbisiʒ ⁊ qñqȝ accit tenasmõ. Et eiꝰ succo ibibũt sagitte ⁊ i erficiũt quẽ iuenũt stati. CURA Oʒ vt festinet̃ ad faciẽdũ vomer̃ bibẽt ipȝ cũ decoctiõ feis napi ⁊ dent̃ i potu vinũ ⁊ butyrũ coctũ vaccinũ dãdo potũ sup potũ. ⁊ silr decoctio corticũ gladiũ cũ vino. Deide cura eiꝰ ꝓncipalis ẽ bezahar ⁊ medicam̃ de muscho ⁊ algeduar ⁊ ture ⁊ tyriaca magꝝ qñȝ ꝓfert i eo vsqȝ ad terinũ. Et de melioribꝰ rebꝰ ẽ vt i potu det̃ muschꝰ i fricatõe albezard aut qȝtitaſ. ʒ.i. ȝ medicamie muschi cũ siliq̃ vna muschi. ⁊ existimãt qdã qꝺ radices cappar̃ sũt bezahar napelli. ⁊ oia albezah arat sũt bõa ei ⁊ ꝓpe illȝ qȝ sil̃ alumi ⁊ hȝ fila sic̃ fila lithargyrij ⁊ aial noiatũ surinꝰ ⁊ ẽ mꝰ ꝛrius napello ⁊ destruit̃ eiꝰ opatio qũ cõedit ex ipo. De cornu spice. L.ij.

a Pparẽt i eo q i potu ex eis suit signa sirsẽ ⁊ nigr̃ do ligue ⁊ distilat sãguis ex virga eiꝰ gutati.

LURA. Oʒ p̃ curã cõez ex voitu cũ aq̃ ordei cũ olo ros. tepido ⁊ sil̃bꝰ vt i potu det̃ cãfore aur̃. i. i. ʒ. i. aq̃ ros Et empleſ epar ⁊ cor ipiꝰ cũ ẽplis vehemẽtil siccitatl ⁊ cãforatis ⁊ cũ sãdal' ꝑfectis. Et det̃ i potu qȝ sit sic̃ sauich maloꝝ acetosoꝝ ⁊ sauich ordei cũ aq̃ niuis i iuleb ⁊ detur i potu succus ḡnatoꝝ acetosoꝝ ⁊ succus citrulloꝝ ⁊ melõis alraki ⁊ aq̃ ordei ⁊ aq̃ solatri ⁊ aq̃ lactis acetosi.

De murkion. L.iij.

b Anc medicinã ignoro ⁊ existio ex qbusdã mõis existiatiõis q ipa ẽ silis napello. Et sig̃ q ꝓpa sit buiꝰ medicie dicunt̃ esse q̃ accũt ei q bibit ipam mordicatio i vẽtre ⁊ singultꝰ ⁊ sincoꝑ ⁊ citrinitas i facie tota ⁊ ꝓpe i labijs ⁊ infrat̃ ãbelitus eiꝰ ⁊ fetet corꝑ eiꝰ ⁊ stupefit ⁊ pmisceſ ex ea rõ post ḡuitatẽ i capite ⁊ miorat̃ pulsus ⁊ abscidit̃ ⁊ sudat sudore frigido ⁊ rubet ⁊ moritur. Et cura eiꝰ est cura napelli:

Numeratio mediciarũ venenosarũ calidarũ.

De Eusorbio. L.iiij.

a Lcdũt ex eo ãgustia vehemẽs ⁊ iflatio ⁊ eucniũt mordicatio i vẽtre ⁊ singultꝰ ⁊ fluxus vẽtris ex ipo cum supfluitate. CURATJO. Oʒ vt euomat d̃ inȝ iffridet̃ ⁊ det̃ i potu butyrũ crudũ ⁊ coctũ cũ fortitudie: deide curet̃ curatõe cornu sipice ⁊ stet sup aq̃ ʒ ̃gnati muzi ⁊ aq̃ maloꝝ muzoꝝ ⁊ aq̃ lacti acetosi.

De lacte titimaloruȝ. L.v.

e Tipa qdẽ sũt septẽ dicta i medicis singularibꝰ ⁊ ꝓpe lac alsabrẽ ⁊ lac albasir ⁊ lac albagiati ⁊ ñ accit ex eis ex mordicatiõe ⁊ solone vẽtris subli mi nisi qȝ accit ex cusorbio q̃re oʒ vt frãgat̃ eoꝝ vtus cũ lacte extracto butyro: ⁊ butyro cocto ⁊ crudo ⁊ cur̃ tur acciõs ꝓnies ex eis de solutõe vẽtris cũ sãguie aut mictu eiꝰ cũ eo qȝ scit̃ i ca. eiꝰ. Et dr̃ q̃ de lacte sabrẽ iterficit podus. ʒ. ij. ⁊ cura eiꝰ ẽ balneatio cũ aq̃ dactiloꝝ inmaturoꝝ ⁊ lactis albasir iterficit pod̃ꝰ. ʒ. iij in duobꝰ diebus ⁊ ꝓfrigit epar. Et cura eiꝰ iterũ ẽ similis illi.

De scamonea. L.vi.

d Osis eiꝰ iterficiẽs est. ʒ. ij. ⁊ hȝ dispões ꝓprias illis q̃ dicte sũt. Et de eis q̃ oʒ vt frãgant malitiaʒ eiꝰ sũt lac extracto butyro ⁊ sauich maloꝝ ⁊ rob cidonioꝝ ⁊ rob de ribes ⁊ sumach.

De almezerion ⁊ camelea. L.vij.

d Osis iterficiẽs eiꝰ est. ʒ. ij. Et accũt ex eo vomitꝰ ⁊ solo vẽtris supflua. ⁊ nigrũ qȝ nomiat̃ camelea ẽ iterficiẽs plus ⁊ accũt ex eo mordicatio vehemẽs i viscerib̃ ⁊ dolor i corꝑe toto ⁊ ꝓmotio ⁊ singultꝰ deinȝ vomitꝰ phlegmatic̃ ⁊ spũosus deide producit ad spasmũ ⁊ destruit vocẽ. CURA. Necessariũ est dare in potu lac dulce ⁊ butyrũ coctũ frequẽter ⁊ iuleb iteruȝ vt illud frangat malitiam eius. Et qñ magnificat timor tũc necessariũ est dare in potu tyriacã ⁊ mithridatũ ⁊ medicamẽ de terra sigillata. Et qñ sedat̃ dent̃ in potu post ipa oximel ⁊ endiuia diebꝰ aliquot vt remoueat̃ malitia cõplexionis.

De oleandro. L.viij.

o Leander plm iterficit homies ⁊ aialia ⁊ paruȝ ipiꝰ facit icurrere ãgustiã vehemẽtẽ ⁊ iflãmatiõeȝ vẽtris ⁊ iflãmatiõeȝ maxiaȝ ⁊ ẽ cala ⁊ sicca mordicatia icisiua. Et aq̃ i q̃ nascit̃ oleãder ẽ malla. ⁊ qñ nõ ẽ excusatio ab ea oʒ tũc vt distillet̃ aut misceat̃ cũ iuleb.

CURA. Oʒ vt sumat decoctiõeȝ fenugreci ⁊ dactilos acsebebir qñ sunt mirabil̃ ⁊ semẽ agni casti ⁊ agnus castus ipe ⁊ decoctio ãborũ ẽ tyriaca ei ⁊ ficus cuȝ melle ⁊ ʒuccaro ⁊ iuleb ⁊ dulcia oia ⁊ rob vue ẽ bonũ ⁊ cum hoc necessaria sunt vnctuosa q̃ sciusti multotiẽs ⁊ sequi ea cũ clisteribus.

De Anacardis. L.ix.

Cidunt ex eis icisio in gutture ⁊ cōcauitate vē-
a tris ⁊ iflatio ⁊ egritudies acute ⁊ qñqz destruūt
q̄dam membra. Et qum ex eis saluaī faciūt
accider⁊ alienationem ꝓpterea q⁊ adurūt mliam. Et q
de eis iterficit est pondus.ij.auī. Et qñqz nō nocent qui
busdam boibus cū ꝓpetate ⁊ pp̄e qñ comedūt eos cū
nucibus ego iam vidi qui ex eis mordebat cū nucibus
⁊ non co⁊rūpebatur ex eis.

CURATIO. Bentur in potu oleū amigdalinuz ⁊
silaminū ⁊ butyꝛ coctū ⁊ crudū ⁊ lac dulce ⁊ vnctuosa
ex iurib⁹ ⁊ ei que currūt hoc cursu vt sedeñ mordicatō
⁊ madbidb deinde deī in potu lac acetosuz vaccinū in-
ffratum cū niue ⁊ oleū viol.inffratum ⁊ aqua ordei inffra
ta ⁊ aqua fructuū inffrata ⁊ sedeat in aqua daculoꝛ ima
turoꝛ ⁊ cureī curatiōe sirsen. Et de reb⁹ qbus curaī sūt
grana pini. Et nux est eoꝛ bezabar.

De alkebikengi. C.x.

Et itez de eis que interficiūt sua acuitate. Eius
c cura est similis cure anacardoꝛ. Et olea sunt de
rebus magis iuuatiuis nocumēto ei⁹.

De staphisagria. C.xj.

Cidentia ei⁹ ⁊ doloꝛes ipsi⁹ sunt sicut acciden-
a tia cantaridaꝛ. Et cura eaꝛ est cura ei⁹. Et nos
dicemus illud in caplo suo.

De ruta agresti. C.xij.

Cidūt eis q bibunt ex ea egressio oculi ad exte
a rioza ⁊ adustio ⁊ inflāmatio vebemens.

CURA eius. Oꝛtet vt euomat cū aq̄ calida ⁊ oleo deide cureī cura oleādri ⁊ similiū.

De thesisie. C.xiij.

Ec est gūma rute montane ⁊ qñqz sentiī in sapo
b re ei⁹ sicut sapoꝛ albedarūgi ⁊ est calida ⁊ accidit
illi q bibit eam retentio eoꝛ oiuz que currūt ex vtrisqz visꝰ ⁊ aꝑatur lingua ⁊ accidūt rugitus ⁊ inflatio ⁊ adustio i gutture ⁊ stomacho ⁊ egressio oculi ⁊ ru bedo faciei ⁊ fo⁊tasse fiūt sere in co⁊pe ex acuitate eius ⁊ multotiēs perducit ad difficultatem ⁊ paruitatē ābelit⁹

CURA est vt ꝓperet ⁊ euomat ⁊ sumat in potu p⁹ illud lac ⁊ butyꝛ coctū ⁊ crudū ⁊ aquā ordei ⁊ garga-
rizet ⁊ cū oleo ros. ⁊ lacte dulci ⁊ dent in potu sirup⁹ ace-
tosus ⁊ infusio apsinthij. Et ex eis q̄ nota sunt apud eos sicut bezabar ⁊ semē ei⁹ ⁊ gluten albotin ⁊ radix almaruth ⁊ decoctio origani. Et dicitur itez q⁹ castoreuz cū aceto calefacto aut melle ⁊ hoc fo⁊sitan est fm semitā ꝓ
petatis aut fm semitā expellēdi a co⁊pore cū resolone: vez fm apparitionē necessitatis inffatio ē cōueniētio⁊.

De algilbebenech. C.xiiij.

Cidentia eius ⁊ curā ipsius ⁊ curatio cōdisi ⁊
a helleboꝛi albi sunt eadem.

De adende asini. C.xv.

Cidit ex eis soluto ventris maxima valde.
a CURA. Oꝛtet vt euomat si pōt ⁊ frangaī virtus eius dando in potu lac ⁊ butyꝛ crudum potū post potum aut deī in potu lac extracto butyro ⁊ elaboreī in ꝓhibēdo solonez vētris. Et qñqz succurrit ad nocumētū eaꝛ ad ꝓhibendā solonez ipsaꝛ tyriaca

De condisi ⁊ helleboꝛo albo ⁊ ciclamine ⁊ succo cumeris asinini ⁊ speciebus nigelle malle ⁊ agarico nigro. C.xvj.

Ondisi facit euomere vomitū magnum ⁊ qñqz
c fit p̄focatio ex eo. Et similiter ciclamen ⁊ helle-
boꝛus albus: ip̄e.n. facit vomere ⁊ facit nauseaz ⁊ qñqz aggregat q̄ nō expellit imo p̄focat ⁊ qñqz mouet solonem vētris. Et oia pueniunt cum boie ad sinco pin ⁊ casum vtutis ⁊ sudoꝛem frigidum ⁊ spasmū ⁊ ꝓ-
pric helleboꝛus albus ⁊ agaricum nigrū qm̄ ambo sūt similis impssionis. Inqt Bal. pulsus bibentis helle-
boꝛ album in p̄ncipio suo est latus rarus debilis valō tardus valde ꝓpter p̄focationem caloꝛis innati sub materia plurima quam cōsecuta est virtus medicine subito ⁊ nō pōt eam expellere natura. Et qum dominaī appa-
ret diuersitas cui nō est oꝛdo qm̄ virtus intrinseca ē coarctata. Qum aūt incipit oꝛdinari ⁊ equari valde incipit egri dispositio bona fieri. Quod si eius dispositio fuerit tendens ad rectificatōem imo ad singultum ⁊ spasmuz debilitaī pulsus ⁊ diuersificaī ⁊ inspissaī valde: qum ergo p̄focatur rarificaī sine oꝛdine ⁊ tardaī qm̄ caloꝛ extinguitur ⁊ qñqz apparet in ipso vndositas humiditatis. Et helleboꝛus qdem est ex eis que interficiunt canes.

CURA. Oꝛtet vt ꝓperes ad mūdificanduz eū cum eis que scis aut facias descendere mām nocumenti eius cum clisteri foꝛti cum eis que sunt sicut pulpa colloqntide deinde administra ei clistere cum eis que dm̄r i capitulo fungoꝛ ⁊ qñ minoꝛatur vomitus si est in p̄ncipio fiat vt euomat ⁊ nō sit res plurima quare oꝛ vt iplea tur venter eius aqua tepida deinde euomat deinde itere retur. Et qñ accidit spasm⁹ deī in potu lac cum butyro plurimo ⁊ inungantur iuncture eius cum ceratis lenibus ⁊ applicetur tine tēperate ⁊ cureī cura spasmi sicci.

De helleboꝛo nigro. C.xvij.

Cidūt ex eo solo vētris vebemēs ⁊ p̄focatio. ⁊
a qum dant in potu. ʒ.ij. spasmat ⁊ interficit ⁊ antecedunt illud pulsus coꝛdis ⁊ adustio lingue ⁊ ⁊ strictura sup eam ⁊ eructuatio plurima ⁊ inflatio deinde spasmaī ex eo q̄ est dum ipso ⁊ tremit ⁊ moꝛitur.

CURA. Frange itez virtutem ei⁹ cum eis que sciuisti ⁊ vt des in potu apsinthium cum vino. Aut sumantur cymini ⁊ anisi ⁊ castoꝛei ⁊ spice partes equales ⁊ dētur in potu ex eo circiter. ʒ.ij. cum vino ⁊ pone sup inflationem pānos cal. factos ꝓpter putrefactiones exiccātes ex eis que sciuisti: deinde ciba ip̄m caseo recenti cum melle ⁊ butyro recēte ⁊ cocto ⁊ iuribus vnctuosis ⁊ vino dulci ⁊ vino plurime cōmixtionis. Et si acciderit ex eo spasmus tunc fac illud q̄ dictū est in capitulo heleboꝛi albi. Et qum solutio vētris ei⁹ supfluit sedeat i aq̄ ffa ⁊ bibat aꝛobub ⁊ medicinas restrigētes.

De amoꝛas danic. C.xviij.

Cidunt ex pondere. ʒ.ij. eius p̄uritus ⁊ apo-
a stema moꝛtale. CURA ei⁹ ē cura euoꝛbij.

De aldediu. C.xix.

Ando plurimum sumitur ex eo interficit.
q CURA eius est illud q̄ facit vomere ⁊ solonem ventris cum generibus lactis ⁊ vnctuosis scōm modum quem sciuisti.

De kesbu alkerua ⁊ sisamo. C.xx

Icitur qz perscrutatio vltima in exp̄siōe boruz
d duoꝛ est venenum vehemens interficiēs. Et q̄ cura eius est cura coꝛum.

De castoꝛeo. C.xxj.

Um castoꝛeum rancidum fit accidunt ex ea ac
q cidentia birsen calidi cum strangulatione ⁊ interficit illud in die vno ⁊ ꝓpe illud q̄ de eo ē nigrum ⁊ fetidū ⁊ cinerulētū q̄ declinat ad nigredinē.

CURA. Oꝛtet vt euomat ex eo cū aqua aneti ⁊ calamenti ⁊ seueltē cum melle ⁊ vino deinde dent in potu acetosa sicut acetositas citri ⁊ robub fructuū acetosorum ⁊ acetum vini solum ⁊ lac vaccinū acetosum ⁊ succus maloꝛ ⁊ lac asininū.

De squilla agresti. C.xxij.

Ando qz accit ex acceptiōe ei⁹ ⁊ ex multo vsu
q tenēdi eā ⁊ differēdi iterū exulceratio intestinoꝛ ⁊ viarū ep̄is ⁊ añcedūt eā p̄ctura ⁊ incisio quz

accidit illud ꝗre oz vt festinet ⁊ sumat in potu lac decoc
tũ cũ frustis ferri ignit ⁊ vitellos ouoꝝ elixatoꝝ i aceto
⁊ suffuf seminum ⁊ cum frixis ⁊ silibus.

De strãgulatore adib ⁊ strãgulatore leopdi. C.xxiij

Ecidũt ei q fuit ex eis ãbob⁹ põticitas in palla
a to ⁊ vua ⁊ meri ⁊ cãna pulmõis ⁊ siccitas cum
aꝑate: ⁊ eleuaꝫ ex ore ei⁹ vapoꝝ fumosus ⁊ pue-
nit lesio ad sepatiõez ligue ei⁹ ⁊ trẽorẽ tpm ipi⁹ deide ad
trẽorẽ ⁊ ad spasmũ ⁊ obfuscatõez coloris ⁊ ꝓfocatiõez
⁊ fit illꝺ cũ rugitu i vẽtre ⁊ vẽtositate plima ⁊ accñt bibẽ
ti strãgulatorẽ leopdi scotomia ⁊ tenebrositas oculi ꝙ-
tiẽs vult ire cũ hũore in ocul ⁊ ḡuaꝫ pect⁹ ei⁹. ⁊ stragu-
latoꝝ qdẽ leopdi nascit in tris edeilla ⁊ locis alijs ⁊ ẽ a-
mari saporis ⁊ horridi odoris. CVRA. Optet vt
ꝓperes ad faciẽdũ ipm vomẽ cũ eis ꝙ scis: deiñ clisteri-
za ipm postea da i potu sic origanũ mõtanũ ⁊ prassiũ ⁊
ruta ⁊ apsynthiũ ⁊ sceba armenũ cũ vio ⁊ camepitheos in vio aut deꝫ i potu olei balsami ꝙtitas. ʒ. j. ʒ. i vio. Et meli⁹ vinũ ẽ illꝺ in ꝙ extinctũ ẽ ferrũ ⁊ argẽtũ ⁊ auꝝ ⁊ scoria ferri ipi⁹ ẽ bõa. ⁊ coagula ⁊ ꝑpe coagulũ cerui ⁊ gazeli ⁊ hedi deinde iura vnctuosa.

De Areddarot. C.xxiiij

Olia ei⁹ inficiũt aialia ⁊ lignũ ei⁹ qñz inficit. ⁊
f cura ei⁹ ẽ cura cõis ⁊ ẽ ꝓxia cure oleandri.

De cortice rizi. C.xxv

Li cui daꝫ in potu cortex rizi ſm ꝙ dixerꝫ qdã
i ꝑmoꝝ accit stati dolor in ore ⁊ in ligua ⁊ aꝑat
lingua ei⁹ deiñ extẽdit dolor in vmblico ⁊ stõa-
choꝝ intestis ei⁹ ⁊ inflãmaꝫ totũ corp⁹ ei⁹ ⁊ noiant eũ in
veneis. CVRA. curet curatiõe cãtaridũ ⁊ oz vt sint
in oleo qꝺ ipe in potu sumit decocta cydonia.

De Semine vrtice C.xxvj

Ecidit ex eo illꝺ qꝺ accit ex squilla. ⁊ itemꝝ accit
a ex eo qñꝙz tussis fortis. ⁊ cura ei⁹ ẽ cura squille.
Vemꝝ tussis ei⁹ curaꝫ cũ lenitis sic ẽ sirup⁹ viol.
cum aq̃ ordei ⁊ alijs ex medicinis tussis.

De Turbit malo citrino ⁊ nigro. C.xxvij

Ecidunt ex eo sic sunt accñtia helleboꝝ nigri ⁊
a agarici nigri. Et cura eius ẽ illa cura ⁊ apꝓꝑ
aꝫ ei sorbẽ oleum amigdale magne.

De Sebardion. C.xxviij.

So nõ cognosco nãz b⁹ medicie neqꝫ curã ei⁹
e nisi cõez ⁊ existimo ipaz eẽ ꝺ acutis ⁊ nõ elõgaꝫ
qn sit ꝺ nõ acutis. Dixerꝫ ergo ẽ medicia ex ꝙ
accit pmistio rõis ⁊ tetan⁹ ita vt accidat labio ei⁹ ꝺ tẽsio
ne dispõ silis risui ⁊ exẽplificãt greci q ipe ridet risu se-
bardiõ. Et cura ei⁹ ẽ cura cõis. Et dixerꝫ qdã oz vt euo
mat bibẽs ipaz ⁊ bibat p⁹ ipaz aquã mell ⁊ ꝓferꝫ ei po-
tus lactis ⁊ inũgẽ man⁹ cũ calefaciẽtib⁹ ⁊ admistratio ti
ne calide ⁊ fricatio ⁊ medicine ad spasmũ malignum.

De Tusom. C.xxix.

Ui⁹ itemꝝ nõ cognoſco nãz neqꝫ curã ⁊ existimo
b ipaz eẽ ꝺ acutis ⁊ nõ ẽ lõginqũ qn sit ꝺ nõ acu-
tis. Et oꝛ q faꝫ accidẽ phlonẽ in labijs ⁊ ligua
⁊ maniã ⁊ alienationẽ ⁊ casum pulsus.

De Medullis fructuum rãcidis. C.xxx.

Ispões eaꝝ ⁊ cura ꝓprie sunt eis ꝙ dicta sunt in
d squilla ⁊ ꝑpe cũ robub fructuuz sic ẽ sirup⁹ de
agresta ⁊ ribes ⁊ maloꝝ ⁊ vrtice. ⁊ accñt ex eis
nausea ⁊ syncoput ⁊ ãgustia: ⁊ iste medulle sunt sic nu-
ces ⁊ nuclei chrysomiloꝝ neregil ⁊ amigdale.

De vino puro in ieiunio. C.xxxj.

Ultoties faꝫ illꝺ accidẽ ꝓfocatoez ⁊ doloꝛes ⁊
m inflãmatõez ⁊ ꝑpe p⁹ exercitiũ ⁊ laboꝛẽ ⁊ ꝑpe
qñ vinũ ẽ grossuz ⁊ dulce. CVRA ẽ euacu
atio ꝑ phlomiã ⁊ solonẽ vẽtris si necesse ẽ ⁊ vomit⁹ est
optima medicina si possibile ẽ: deiñ infrigideꝫ ꝙlo cuz
aq̃ frigida ⁊ aq̃ lactis acetosi ꝺ q extractum ẽ butyꝝ: ⁊
aq̃ fructuum ⁊ trociscis ꝺ cãfora ⁊ silibus.

De Melle malo. C.xxxij.

Lurimũ ei⁹ affert ꝺ regiõe arabie ⁊ hoc mel est
o acutũ faciẽs sternutare illũ q ipm adorat. ⁊ ac-
cidũt ex ipo itemꝝ accñtia mala ⁊ silia eis ꝙ accñt
ex squilla ⁊ vrtica ⁊ silib⁹ ⁊ festine veniũt odoraoti ipm
sincoput et sudor frigid⁹. Et ꝺ melle ẽ aliꝺ malũ qꝺ di-
cã in accñtibus suis. Et cura ei⁹ ẽ sic iudiciũ hyusqami
nigri vt cõedat rutã et pisces salitos et potet sirupũ no-
minatũ aumeli et nõ cesset cõedẽ et vomoꝛe ꝗtuz possi
bile ẽ ei.

De Aldibic. C.xxxiij

Jqs bibit aldibic accñt rugit⁹ i vẽtre ⁊ punctu
s ra absq̃ fluxu vẽtris ⁊ vtigo. CVra. Optet
vt i potu deñ aq̃ ⁊ mel ⁊ euomat ea ⁊ clisterize
tur clisteri leui ⁊ ꝓfert ei sumẽ in potu absinthiũ cũ mel-
le ⁊ sirupũ acetosum. Et illꝺ qꝺ apꝓꝑaꝫ cũ decoctõe
eruce. Et iterum spicam cum castoreo ⁊ pipere ⁊ vapo
reꝫ cũ aq̃ calidaꝫ aceto.

Sũma Tertia ꝺ medicis q̃ sunt ex plãtis venenosis frigidis.

De Opio C.j.

Ecidunt si bibiꝫ opiũ stupoꝛ ex-
tremitatũ ⁊ frig⁹ eaꝝ ⁊
a pꝛurit⁹ ex qb⁹ odoraꝫ odoꝛ opij ⁊ vti-
go ⁊ singultus ⁊ tenebrositas oculoꝝ ⁊
strictura gutturl ⁊ ãbelit⁹ ⁊ citrinitas eo
rũ ⁊ obfuscatio extremitatuz ⁊ citritas
labioꝝ ⁊ faciei ⁊ difficultas sensata ⁊ ꝑfũditas somni ⁊
retẽtio lingue ⁊ submersio oculoꝝ deinde ꝓducit ad
spasmũ ꝓfocantẽ ⁊ sudorẽ frigidũ ⁊ anbelitũ frigiduz ⁊
morteꝫ. Et ꝺ cãis interfectõis ei⁹ ẽ ingrossatio sanguis q
re nõ currit ⁊ ꝙ ipm infrigidat spumũ ⁊ spasmat instra
anbelit⁹. Et dosis ex eo interficiẽs ẽ põd⁹. ʒ. ij. interficit
em in duob⁹ dieb⁹ ⁊ ꝑpe qñ daꝫ in potu cũ vio qm ipm
facẽ illꝺ magis opari nisi vinũ ad hãc summã deueiat vt
ei resistat ⁊ in corpib⁹ calidis qm vehemẽtius ẽ ei ꝓriuz
⁊ velociꝝ penetrãs ſm ꝙ dixim⁹ in canõe. CVra ei⁹
Admistrenꝫ in eo regule eũatiue cões ex vomitu cum
oleo ⁊ aq̃ ⁊ sale ⁊ baurach deide cũ sirupo acetoso ⁊ dẽ
tur in potu aq̃ ⁊ mel deide clisterizeꝫ clisterib⁹ fortibus
⁊ ꝺ medicis ei⁹ sunt sirupus acetosus ⁊ apsinthiũ. ⁊ ite-
rũ sirupus ꝺ apsinthio ⁊ assa ẽ tyriaca ei⁹ ⁊ silr cinamo
mũ, ꝑpe ⁊ cũ aceto ⁊ sirupo acetoso itemꝝ. ⁊ silr castoreũ
, ꝑpe ⁊ pip cũ vio aut sirupo acetoso ⁊ origanũ ⁊ ruta ⁊
sal ⁊ silr oleũ ro. cũ aceto aui cũ melle. Et allea ⁊ nuces
sunt bõa i eo. Et deꝫ in potu bibẽti ipm tyriaca ꝑpa ei.
Rasse ⁊ sanic ⁊ castoreici ⁊ pipis eq̃les ptes ꝓficiaꝫ cum
melle cui⁹ dosis sit a ꝗtitate auellãe vsq̃ ad ꝗtitatẽ nu
cis. Et multoties liberat ab eo potare auꝝ. ʒ. asse i põde
re. ʒ. xxv. vini odoriferi. Et vinũ ãtiquũ plurime ꝗtita
tis ẽ mirabile ei ⁊ ꝑpe qñ ẽ subtile odoriferũ plm tolle-
rãs aquã ⁊ ẽ cũ cinamomo: ⁊ nõ ẽ ꝙ sit sic tyriaca ⁊ sag
zenea ⁊ mithridatũ cũ vio. Et oz vt ꝓmoueaꝫ cerebruz
ei⁹ p sternutatõez cũ ꝓdisi ⁊ silib⁹ qm ẽ curatio bona ad
expellẽdas cãs ei⁹. Et oz vt trahanꝫ capilli eius ⁊ nõ p
mittaꝫ dormire ⁊ vt inũgaꝫ corp⁹ ei⁹ cũ oleis calidis sic
ẽ oleũ ꝺ costo ⁊ oleũ ꝺ lilio ⁊ adoret qꝺ ẽ sic castoreũ ⁊
sic muschus. Et oz vt sedeat i tina calida vt nõ spasmeꝫ
⁊ nõ fiat fortis cũ eo pꝛuritus ⁊ sorceat iura pinguia ⁊
medullas ꝑpe ⁊ adipes.

De Nuce methel. C.ij.

Ecidũt ex ea vtigo ⁊ rubedo oculoꝝ ⁊ tenebro
a sitas ⁊ ebrietas ⁊ ꝑfũditas sõni. ⁊ qñz inficit ex
ea aure⁹ vn⁹ i die vno. ⁊ ꝑpe ẽ illa q̃ ẽ inda ⁊ añ.
qñz inficiat accñt ex ea sudor ⁊ ãbelit⁹ frigid⁹. Illa aũt q̃

ē min⁹ media. z. facit ꝓfū ditatē sōni ꝛ iebriat ꝛ nō inter ficit nisi debiles hoim. CURA. Maior cura eius ē vomē cū nitro ꝛ aq̄ ꝛ oleo ꝛ butyro ꝛ tyriaca ei⁹. ꝛ det in potu cū ea vinū plz cū pipe ꝛ piretro ꝛ baccis lauri ꝛ cinamomo ꝛ castoreo ꝛ ꝓfert ponē extrēa in aq̄ calida ꝛ calefiat corp⁹ cū pāno. Et inūgat cū oleo ō ben ꝛ costo ꝛ laboret q̄tū possibile ē ei ꝛ exerciter et cibet p⁹ illō cib⁹ piguib⁹ ꝛ vio dulci ꝛ admistret cura opij.

De Alliabroce est radix mandragore ꝛ est assebize gi. L.iij.

Lcidētia ei⁹ sūt accītia nucis methel ꝛ dispō ei⁹
a ē sic lethargia ꝛ pzurit⁹ ꝛ cuzez ꝛ surditas ꝛ qō
i ea deteri⁹ ē sunt cozrices ipi⁹ ꝛ gna ipi⁹ sūt ꝓxi
ma ill' ꝛ corp⁹ ei⁹ itez q̄z effic aliqd ex hoc. CURA
ꝓxia ē cure nucis methel et opij. Et oz vt i potu det apsinthiū i vio et itez pip et castoreū et vinū et sinapis et a cetū iuuatī ē eis et oib⁹ calefacti. Et fiat vt sternutet iterū cū hmōi medicis et olfaciat picē et fumū galbani extincti. Et ō eis q̄ oz vt ponāt sup capita coz sūt acetū vini et oleū ro. et nō dimittāt dormire imo cuigilēt trahēdo capillos et faciēdo sternutare et pmēdo radicē pollicis. De Darsion . L.iiij

St medicia ō summa narcoticoz et ē in nā hy
e usqami albi et iebriat. Et accīt ex ea i pmis nausea et singult⁹ et pūctura et dispō sic ileos: et q̄z fac vomē sāguinē et solone vētris fac ipm exire et pduc ad syncopi et fac ꝓfūdū sōnū ꝛ mortificat ex q̄rto vsq̄z ad septimū post stupefactōez corpis totius. Et cura ei⁹ ē cura cōis. De Hyusqamo albo. L.v

Lcidit ipm bibēti vt mollificēt mēbra ei⁹ et ape
a tur ligua ipi⁹ et egrediat spūa ex ore ei⁹ et rubēt
oculi ipi⁹ et accīt ei vtigo et tenebrositas oculorū et ꝓstrictio ābelit⁹ et sorditas et pzurit⁹ corpis et gingiue et ebrietas et pmixtio rōis et fortasse fac epilias et quandoq̄z narrat vocibus diuersis ꝛ quandoq̄z rudit ꝛ q̄nq̄z hinnit: ꝛ q̄nq̄z emittit vocem vt mulus: ꝛ q̄nq̄z vt mula. CURA. Optet vt i potu det statim aq̄ ꝛ mel ꝛ lac vaccinū aut capnū aut ouinū itez cū melle ꝛ absqz melle ꝛ butiz ꝛ gna pini decocta cū vio aut amigdale pini. Et itez decoctio ficuū ꝛ itez vinū dulce plm ꝛ itez cepe assatū ꝛ det i potu semē raphani et synapis et nasturtij et semē vrtice et oē acutū icisiuū. Et dent i potu aq̄ cepe et allei et raphani ꝛ semē eoz. ꝛ nō ē aliqd sic mithridatū et tyriaca et sagzenea et silia et tyriaca opij. Et cura ei⁹ ē vomere. De Hyusqamo nigro. L.vj

Lcidūt ex eo pfocatio et frig⁹ extreitatū et tēsio
a vehemēs pfocās et tenebrositas visus: et forsitā nō videt aliqd et destruit imagiatōez et ifrigidat extrēa: deiñ spasmat et pfocat et intfic. CURA. Admistra i pmis clisteria et vomitū et vētris solone hz q̄ sciuisti icipiēdo a clisteribus: deiñ da i potu ō vio puro aliqd post aliqd hoza post hozā qm̄ ē magni iuuamēti cū eo q̄ō bibit et apsinthiū: et det i potu pip cū vio: et sil' castoreū et ruta et mēta et altit et folia lauri et grana eius et rob vue itez. Et tyriaca opij iuuatia ē ei. Et ex ill' q̄ ꝓfert eis sūt semē vrtice et aalniudē et cozdumeni et storax oia illa cū vio: et sil' decoctio corticū mori et oleum balsami cū lacte. Et oz vt empl'ent vent eius et stomachus ex farina tritici cum vino.

De Hua vulpis stupefactia mala. L.vij.

Lcidūt ex ea obsuscatio colozis et exiccatio li-
a gue et singult⁹ et vomit⁹ plm⁹ et subito et flux⁹ vētri cū abrasiōe mucosus. Et accit ex ea in gustu sic sapoz lacti. CURA eoz ē hz conc cōe 3 fiat illō aut det i potu lac asininū cū aq̄ mell': et lac capnū itez et altit cū aniso et cochlee oēs iuuatie sunt ei et pectoza gallinaz decocta et comestio amigdalaz amaraz

De Coziandro humido. L.viij.

Um multū sumit ō coziādro hūido et pmedit
q circit medía libza aut bibit ō succo ei⁹ subito et q̄ primū sit ei 3. iiij: eueniunt ide vtigo et scotomia et pmixtio rōis et grossitudo voci et pfūditas somni et defect⁹ voci et simōis sic ebrietas ex sordidis simōibus ebrietatis et alia et odoraī ex eo odoz coziādri. CURA. Optet vt euomat et ꝓpe cuz oleo ō lilio aut oleo oliue ꝓpe cū decoctōe aneti et sit i ea baurach et ci bet vitell' ouoz sorbiliū cū sale et pipe et iure gallie pinguis cū sale plimo et pipe: et si l'r iure āseris cū vio forti puro: et det ei i potu paulati et sit illō q̄ō ipe pmedit cuz pipe plimo et sale et ꝓfert ei aq̄ salsa et rob est vltimū ei.

De Psilio. L.ix.

Lcidūt ei q bibit psiliū casus vtul ꝛ pull⁹ et fri-
a gus toti⁹ corpis et tristicia et ꝓstrictio ābelitus et tēsio et iqetudo et stupoz cū debilitate deinde sincopis. CURA ei⁹ ē sic cura coziandri.

De fungis ꝛ tuberibus malis. L.x.

Ocuīntū fūgoz aut ē p gen⁹ eoz q̄m ō eis sunt
n q sunt mortales: aut pp multā pmestionē ex eis

Et mali qdē i gne suo sūt illi q̄z ort⁹ nō ē i loco i q̄ cognoscit sal⁹ ei⁹ q̄ō nascit i ipo: imo ē natiuitas eius in loco malo ꝛ apō lapides venēosoz ꝛ apud arboꝛes fortis q̄litat'. Et q ō eis nigri sūt ꝛ virides ꝛ vt color pauonis oēs sūt mali. ꝛ accīt ex eis strāgulatio ꝛ ꝓstrictō ābelit⁹ ꝛ iflatio vētris ꝛ stōachi ꝛ singult⁹ ꝛ pūctura ꝛ ci trimitas colozis ꝛ puitas pulsus ꝛ horripilatio ꝛ syncopis ꝛ sudoz frigid⁹ ꝛ intfic iūt. CURA. Fiat vt euomāt cū eis q̄ scis ꝛ ꝓpe cū succo raphani cū foliis suis: deiñ det eis cinis vitis i sirupo acetoso. ꝛ pira sūt tyriaca coz. ꝛ oz p⁹ vomitū vt i potu det ō muri nabati aliqd post aliqd: ꝛ ō baurach. ꝛ mel itez ē tyriaca eis. Et sterc⁹ gallie ē maximi iuuamēti eis q̄ i potu dat i sirupo acetoso. ꝛ baurach itez ꝛ sal idus ꝛ succ⁹ calamēti cuz sirupo acetoso ꝛ baurach. Et ꝓfectōes calide sic diapipereō ꝛ dyaciminū ꝛ vinū ātiquuz forte ꝛ aristol. ꝛ radix oppopōacis ꝛ fex vini ꝛ sinapis. ꝛ itez apsynthiū ꝛ oziganū mōtanū ꝛ decoctio āboz ꝛ decoctio ficuū. Et oz vt vapoꝛet q̄ō ē sub hypocōdrijs eius semp.

De Sagittis armenis. L.xj

T ō illis q̄ pueniūt i hoc capl'o ē regimē curati-
e onis ei⁹ q̄ē adurūt sagitte armene. Dixer̄t qdā oz vt bibat stati galbanū q̄m ē curatio illi⁹. Dixer̄t ꝛ dōnula siluestr' excoziata ex ei⁹ viscerib⁹ saliat ꝛ ex sicceť ꝛ bibant ex ea duo aurei cū vio. ꝛ iā pueit ad me q̄ motus stercozis hūani ē tyriaca ad illud.

Tractatus Scōs ō venenis ebibitis que sunt ex aialibus. L.j.

Oum venenoz ebibitoz ex aialib⁹ q̄dā sūt q̄ sūt caro illi⁹ aial' ꝛ totū corp⁹ ei⁹ q̄lit̄cunq̄z
b sit. Et q̄dā q̄ sunt mēbz ꝓpū aial'. Et q̄dā q̄ sūt i būitate ei⁹. Et ois diuisio ē sm duas diuisiōes: ex ipo. n. ē q̄ō ē pp subaz ei⁹ sic caro ranaz lacunaliū. ꝛ ex ipo ē q̄ō ē pp accīs ei sic pisces frigidi ꝛ assature suffocate ꝛ lac coagulatum i stōacho.

De aialibus q̄ interficiūt oio corpibus suis aut corrumpunt. L.ij

Rima q̄dē diuisio ex diuisionib⁹ ē stellio ꝛ cāta
p rides ꝛ rane ꝛ lep⁹ marin⁹ ꝛ lacert⁹. Et diuisio scōa ē pisces frigidi ꝛ assature suffocate.

De cantaridibus. L.iij

c Antarides sunt acute mordicatie faciētes acci-

dere pūcturā ⁊ dolorē i mēbris ⁊ oio dolorē extēsuz ab
ore vsqz ad pectinē ⁊ etiā apō ācbas ⁊ genua ⁊ hypo-
cōdria ⁊ vlcerāt vesicam vlceratōne doloroſa apante ⁊
apant ỽgā ⁊ pectinē ⁊ ptes ei⁹ cū inflāmatōe vehemti. ⁊
facīūt surgē ad vrinā. Cūqz ille q eas sūpſit vult migē
nō pōt aut migit sāguinē ⁊ fruſtū ſanguis cū dolore ve
hemēti. Et qñz accīt cū hoc ſolo vētris cuz abraſiōe ⁊
ſyncopis ⁊ ḡuitas ⁊ pmixtio rōis ⁊ casus quz surgit ad
ſcellā. Et p̄m leſionis eaꝝ ē in vesica. ⁊ iueit sumēs eas
in ore ſuo ſapore alkitrā ⁊ picis. ⁊ iſta q̄dā aialia sūt no
cibiliora i eo q̄ ſeqt ortū aſſetibara añ ⁊ p⁹ ⁊ i autūno

CURA. Optet vt euomat ⁊ cliſterizet ſic̄ ſcis. ⁊ oz
vt ponat in eo cū q̄ vomit ⁊ cliſterizat nitꝝ ⁊ decoctio ſi
cuī itez ⁊ fit vomit⁹ ptinu⁹ vel frequēs. Et ſi viderit vt i
tēdat ꝓfuatiōez velice faciat deinde det i potu lac potu
frequēte: ⁊ itez p̄ſiliū ⁊ aq̄ portulace ⁊ butyꝝ crudum
p̄m deide cliſterizet iſte cū aq̄ ordei ⁊ altee ⁊ albumine
oui ⁊ mucilagie ſeis lini aut aq̄ ordei ⁊ aq̄ rizi ⁊ decocti
one fenugreci aut decoctōe cādaruſij ⁊ iurib⁹ piguib⁹ ⁊
oleo amigdalio ⁊ adipe āſeris ⁊ vitellis ouoꝝ ſorbiliū
⁊ butyro cocto ⁊ melle aut iuleb ⁊ oleo amigdalio. Et
lac acetoſum vaccinū bonū ē ei. Et ꝓfert ei aq̄ mell ⁊ de
coctio cū ḡnis diureticis ſic̄ ſunt ḡna melonis ⁊ cucūe-
ris ⁊ decoctio ficuū cū ſirupo violaceo. Et ſic̄ ſi in potu
det oleū ỽ cydoniis ē tyriaca ei ⁊ oleū ỽ lilio: ⁊ ſil̄r lutū
famiū. Et ꝓfert ei ſolo ventris cū ſirupo hydromelle. ⁊
oz vt diſtillet in ỽga bibētis ip̄m oleū ro. nō cuz clepſy-
dria imo cū ēbocto ſubtili ⁊ leniore qỽ ē ⁊ admiſtret ti
na tepida:

De lepore marino. C.iiij.

a Ecidūt ex ipo ſi ỽ eo i potu dat ꝓſtrictio ābelit⁹
⁊ rubedo oculoꝝ ⁊ difficultas ei⁹ ⁊ tuſſis ſicca
ſputū ſāguis ⁊ difficultas vrie ⁊ mict⁹ ſāguis ỽ
vria viol: ⁊ dolor in ſtōacho ⁊ vomit⁹ ſupflu⁹ cholere ⁊
ſanguis ⁊ ictericia ⁊ āguſtia ⁊ dolor renū ⁊ egeſtio ei⁹ ē
violacea. Et qñz ē mucoſa ⁊ ſudat ſudore fetido ⁊ ab
horret cibū ⁊ qū videt piſces terret ab eis. Et qū fit tal
vt nō terret ab eis tūc iā ſanat ⁊ inueit ſapore piſcis feti
di i ore ſuo ⁊ in eructuatiōe ſua cū ſalſedie etiā. Et p̄les
q ex eo euadūt cadūt i pthiſim. CURATIO ei⁹
ꝓfert ei potare lac capīnū iuuamtū vltimū ⁊ lac aſininū
itez ⁊ lac mulieris ex māmilla ⁊ ỽge alcāne ⁊ ſemē altee
hūidū elixatuz ⁊ ius cācri fluuiat̄ ꝑpe qm̄ ip̄e pōt ꝓme-
dere ip̄m ſine relīqs lenificātib⁹ ⁊ erici⁹ aſſat⁹ recens aut
ſāguis ei⁹ ⁊ lacertū marinuz nō refugit ⁊ ꝓmedit ex eo.
De medicis ỽo fortib⁹ ſunt calamtū fluuiale cal̄m recēs
⁊ ſāguis āſeris etiā ⁊ vria homis ātiq̄ ⁊ radicū buchor
marie octo oboli cū vio aut kitrā illa q̄ſtitas: ⁊ in vio ⁊
helleborī paꝝ cū vio. Et qū adueit dies ſcōs excitatio-
nis accītiū ⁊ qeſcunt fiāt ei pille ỽ hello nigro ⁊ ſcamo
nea ⁊ agarico cū ſucce liqritie ptib⁹ eq̄lib⁹ q̄ruz doſis ſit. ʒ
j. ⁊ qỽ ſup̄ ē paꝝ cū kilef ⁊ ſignū ſanitat̄ ē q̄ videt piſces
⁊ nō tret ex eis ⁊ ꝓmedit ⁊ cū vadit i pthiſim curet pthi
ſis.

De ſtellione ⁊ albarbe. C.v.

c Aro ſtellionis mortificās ē ⁊ qñz cadit in vio ⁊
morīt i eo ⁊ diſſoluit et fit illỽ vinū ſic̄ venenuz:
et accidūt ei q ip̄m bibit vomitus et dolor oris
ſtōachi vehemēs. Et albarbe itez mortificatiā ē circit:
vt h et ouū ei⁹ ſic̄ ỽ ē venenū vni⁹ hore et dicā ip̄m. Et
dixert q̄dā q̄ qū hoc aial decoqt̄ et ſpargit̄ decoctio ei⁹
in aq̄ balnei fit viridis ois q balneat̄ ex eo ſpatio q̄dam
deide redit ad diſpōez paulati. Et hūc qdē ſimonē non
verifico. CURA ē cura cōis ⁊ ē ſic̄ cura cātaridaꝝ

De Lacertis. C.vj.

s Pēs lacertoꝝ ē ſalamādra aut i ip̄a ē ſilitudo
nāe ei⁹. Et q̄ ei ſilant mortificās: ⁊ accīt ei q bi
bit carnē ei⁹ ap̄a ligue ⁊ p̄rurit⁹ ⁊ dolor capitis
⁊ aduſtio ⁊ tenebroſitas oculoꝝ. CURA. Sumā
tur ſyſamū ⁊ xilocoracte nabati ⁊ zuccaꝝ eq̄lit̄ ⁊ dent̄
i potu cū butyro cocto vaccio. Et oz vt det̄ in potu lac
dulce et inungat̄ cum oleo aliq̄ et balneet̄.

De potu Salamandre. C.vij.

b Ec ē ſpēs mordacātiū quā di cā in capſo mor-
dicatōis ⁊ accīt a potu ei⁹ dolores vehemētes
in ano et ap̄a ſic̄ hydropiſis et in vētre ſpaſm⁹
et retētio vrine. Et dicūt q̄dā alit̄ dicētes et ē Attius ala-
mediu ⁊ alij q̄ accīt ei q bibit ip̄az ap̄a lingue ⁊ deſtruc-
tio rōis et mollificatio et zemēa ⁊ denigratio locorum
corpis et putrefactio ptiuz corpis q̄ cadunt qum curat̄
hō q̄re ſanat̄. CURA ei⁹ cōis ē vt cura opij ⁊ dent̄
in potu tyriace plures ſic̄ alfaroch et mithridatū et ſilia
Atti⁹ ät almediu dixit q̄ cura ei⁹ ē cura illi⁹ q accipit cā-
tarides. Et ỽ illis q̄ approp̄ant ei ē vt ſumant ämonia-
cum et glutē albotin et ſumat̄ ỽ eis aut ābo cum ſtora-
ce. Et ꝓfert ei aq̄ decoctōnis camepitheos in q̄ decocta
ſunt ḡna pini pua et folia cupſſi et ſemen vtice et bibat̄
cum oleo et ſil̄r ꝓferunt oua teſtudinis marie ⁊ rane de-
cocte cum calamento.

Rane lacunales virides ⁊ marine rubee. C.viij.

a Ecidunt ei q bibit eas obſuſcatio coloris ad
citrinitatē tēdēs ⁊ apatio corpis ſm̄ ſemitā mol
liciei ⁊ aduſtio in gutture ⁊ ore ⁊ difficultas an
helitus ⁊ tenebroſitas oculoꝝ ⁊ ỽtigo et fetor oris. Et
qñqz accīt ſpaſm⁹ aut tetan⁹ ⁊ qñqz accīt ei ſolo vētris
dyſenterica ⁊ nauſea ⁊ vomit⁹ ⁊ pmixtio rōnis ⁊ ſyncopis. Et qñz expellit ſperma ⁊ vrinā ⁊ menſtrua ſine vo-
luntate. Et ei⁹ q euadit ex eis nō ſaluant̄ dētes imo ca-
dunt. CURA. Euomat cum oleo ⁊ a q̄ calida aut
cū vio p̄imo ⁊ multū vtat exercitio ⁊ approp̄inq̄t bal
neo ⁊ tine calide ⁊ iunctiōib⁹ cū oleis calidis ⁊ ꝓfert ei
dyacurcuma ⁊ oē qỽ ꝓfert hydropoſi: ⁊ ꝓfert ei vinuz
p̄m ⁊ pōdus. ʒ. iij. radicum arundinis: ⁊ ſil̄r ciprum ⁊
calamus aromaticus cum vino.

De ranis citrinis. C.ix

a Bſcidit ex eis appetit⁹ cibi ⁊ acetat eructuatio ⁊
corrūpit color ⁊ fit ſyncopis ⁊ nauſea ⁊ vomi-
tus ⁊ dolor oris ſtōachi ⁊ ap̄ant vētres ⁊ crura
CUra p̄ria ē cure ranaꝝ p̄maꝝ lacunaliū ⁊ mariaꝝ.

Biuiſio alia h⁹ veneni. De piſcibus frigidis. C.x.

c Ex piſcib⁹ fridis ⁊ p̄pe poſitis i loco hūeroſo ac
cidūt accītia fūgoꝝ: ⁊ qñz nō appet aliqd vſqz
ad vnaz die aut duos. CURA. Cura eoꝝ ē
mundificatio: ⁊ reliqua cura fungorum.

De aſſaturis ſuffocatis ⁊ carne corrupta. C.xj.

o Portet cū aſſat̄ caro q̄cūqz caro ſit vt nō coo-
piat̄ ſubmergēdo imo dimittat̄ diſcoopta dōec
euaporet. Nā qū ſubmergēdo coopit̄ fit vene-
nū ex q̄ accīt ſiḡ colice paſſiōis ex triſtīcia ⁊ ſol̄one ven
tris: ⁊ qñz defic̄ rō p̄medētis ip̄az vno die aut duob⁹ die
bus. ⁊ qñqz fac̄ p̄funditatē ſōni ⁊ inficit. CURA.
Euomat ⁊ dent̄ ei i potu miua ⁊ abneſus ⁊ vinū odori-
feꝝ cū ſucco cydoioꝝ ⁊ maloꝝ. ⁊ terra ſigillata ē bona
ei poſt vomitū ⁊ curet eius colirica paſſio.

Gen⁹ ſcōm ỽ aialibus ⁊ ſunt ſic̄ fella inficiētia ⁊ ex-
treitas caude cerui. de felle Vipre. C.xij

b Oc ē ex veneis qū bibit ſm̄ modū q̄ inficit fre
quēs fit ſyncopis ⁊ paꝝ ꝓfert medicia CU
RA. Si aliqd ꝓfert tūc vomit⁹ cū butyro coc-
to vna diſpōe p⁹ diſpōez aliā. ⁊ illỽ q̄ ſuccurrit poſt vo-
mitū ē tyriaca ⁊ mithridatū. ⁊ albezahar ē ſublimis res
ei ⁊ muſch⁹ ⁊ medicamen ei⁹. ⁊ qū frequēs fit ſyncopis
dent̄ ad ſorbēdum vinum ⁊ aq̄ carnis pulloꝝ cuz aliq̄
vel aliq̄ re muſci aut medicis ỽ muſcho.

De felle Leopardi. C.xiij.

Cidit ei q bibit ex eo vt euomat cholaz viridē
a aut citrinā t iueit odorē aloes i naso suo t sapo
rē ei⁹ in ore suo t accit ex eo icteritia t ē morta
le q si ptāseat tres horas spaī CURA. Euomat sic̄
scis t deī i potu tyriaca ꝑpa ei q. ℞. terre sigillate t bac
caz lauri āboz añ. ptē. j. t coaguli gazeli ptes. iiij. t seis
rute t myrrhe āboz añ. ptē. ß. ꝓficiāt cū melle c⁹ dosi sit
ei q̄ztū ē nux t cum hoc euomat itez t oz vt fiat tina ex
aq̄ odorifera. De felle canis aq̄. C.xiiij.

Jxerit qdā si comederit hō ō felle canis aq̄ q̄zti
b tatē lētis vni⁹ intficit p⁹ ebdomadam. CU
RA. deī in potu butyz coctū vaccinū cū gētia
na romana t cinamomo: t itez coagulū leporis t iun
gaī cum oleo aromatico t subtiliet regimē.

De extremitatibus caude cerui. C.xv.

Cidūt eis q bibūt ipaz āgustia vehemēs t syn
a copis t ē venenum intficies. CURA. Euo
mat bibēs ipaz sic̄ scis t meli⁹ ei⁹ ē cū butyro t
aneto deide denī i potu auellane t fistici t feluzabaragi
ꝓfecta siī oi hora auellana magz deī i potu illō i die q̄ter.

Pars Tertia ō sanguie Tauri receti. C.xvj

Cidūt ei q bibit illū q ex eo recēs ē difficultas
a āhelit⁹ t dolor brōchi t meri t rubedo lingue
t frusta sāguis ꝓgelati i dētib⁹ t gigiuis t nau
sea vehemēs t āgustia deide appet corrosio i ligua. deī
de pduc̄ ad ꝓfocatōez t spasmū. CURA. Optet vt
ipe ꝓpet ad clistē t solonē vētri. nā vomit⁹ tiorosus est.
q̄z. n. expellit c⁹ expulsio nō tollerat q̄re ꝓfocat. Et oz
vt i potu denī medicie ꝓferētes i ꝓgelatōe sāguis sic̄ fic⁹
imature plene crude t semē caul t radix alaniudē t al
sa t baurach t cinis ligniz sici i aceto t pip in aceto t
succ⁹ folioz albalaich in aceto t coagula i aceto. Quz
ergo absciderim⁹ sāguinē ꝓgelatū i vētre ei⁹ cū medicis
soluaī tūc t ēpleī vēter ei⁹ ex faria ordei cū aq̄ alcarati.

De Sudore alium. C.xvij.

Xeo sit facies viridis t apaī t currit ex corpe su
e dor fetid⁹ vt ex ascell. CURA. Uomat cuz
aq̄ tepida t deī i potu vinū cū olei ro. pōdē me
die. ß. t reubarbari media. ß. t sal gēme t ꝓfert ei tyriaca
ō terra sigillata. De Ouis albarbe. C.xviij.

Xistimāt qdā q q bibit ō ouis albarbe morīt
e stati t si nō festinet nō ꝓfert aliqd. CURA
ei⁹ deī i potu sterc⁹ ācipitris i vio deide euomat
vomitu itegro t iungaī corp⁹ ei⁹ cū butyro vaccio coc
to t ēpleī caput ei⁹ cū sale t cibeī ficub⁹ sicc t oleo t gē
ciana. De Lacte corrupto. C.xix.

St illō qō ꝓtuīt i via acetositaī ad putrefactōez
e aliā t gnanī ab eo vtigo t syncopis t pūctura
i ore stomachi. t q̄z accit ex ea colerica passio
mortifera. CURA ei⁹ ē euomē cū aq̄ mellis deide
potare vinū puz cū dyapipereō t euaporare stōachuz
eius cum oleo nardino.

De Sanguine ꝓgelato. C.xx

Anguis ꝓgelat⁹ i vētre ē ꝓculdubio venenum
s hui⁹ gnis lz ipe nō adept⁹ sit vēositatē ex corp⁹
q̄ ex ipo vbicūqz ꝓgelaī i eo. s. ex ꝓcauitatib⁹
vētris pectoris t stōachi aut itestioz t velice accīt acci
dētia mala. Qū. n. ipe ꝓgelaī i pectore destruit color t
miorat pulsus t debilitat t pduc̄ i p̄mis ad frequētiā t
mollificatōez egri t pduc̄ ad syncopi. t q̄n ꝓgelaī i stōa
cho infridat corpus t accīt ꝓfocatio t puitas pulsus t
syncopis ptinua. t q̄n ꝓgelaī i vesica accīt accītia ꝓria
ill̄ q dixim⁹ t sil̄r i itestis. Medicie cōes ad illō. Sūt
alacobē alba ꝓpe t rubea etiā t bdelliū t albasce t co
agulo z tres oboli t ꝓpe coaguli leporis t lac fici t ace
tū acutuz t altit t aq̄ cineri ligniz fici iterata. t ex eis q̄
dixerī t ē mirabile ē lac capnū. dixerī. n. q ipm liq̄facit
ꝓgelatū oē i ꝓcauitatib⁹. t itez sumaī alaniudē t cau
liū ptes eq̄les t deī i potu cū aceto t ē medicamē mira
bile. CURA ꝓgelati sanguis i stomacho t vesica.
Nos iā dixim⁹ illō i libro. iij. semel q̄re apponam⁹ nūc
duo capla. t dicam⁹ q hīs illō oz vt euomat illō si pōt
cū melle t succo apij. t ꝓferī ad illō tyriaca ō terra sigil
lata. t faria cartami q̄ soluīt in aq̄ calida ē iuuatia val
de. Et hoc ē medicamē. ℞. terre sigillate. viij. ß. coaguli
leporis. ß. xxxvj. coaguli gazel. ß. xxxij. gētiane aristol.
ro. seis rute siluestri myrrhe oim añ. ß. iiij. ꝓficiāt cū mel
le: t sit dosis ei⁹ sic̄ nux i aq̄ calida aut i sirupo acetoso. t
itez sumaī cineri ficuū pōd⁹. ß. ij. cū medulle leporis q̄z
titate aurei vni⁹ t existio q sit coagulū liq̄factū in aceto
vini t bibāī. Et sal gēma cū coagulo bedi itez aut au
re⁹ vn⁹ sterco ris canis. t appropāī ei qō ō eo ꝓgelaī in
vesica vt ifirmo deī succ⁹ folioz z eridaract: ei. n. iest ꝓp
etas mirabilis i hoc vt assiduet potū syrupi acetosi aut
i aceto iterū: acetū. n. ē bonū huic rei t similit aure⁹ vn⁹
cordumeni cū aq̄ calida t medio aureo altit. Aut deī ei
i potu agaricū aut siseleos aut aliqd coagulorū aut. ß. ij
carpobalsami aut. ß. ij. blacte bizātie aut. ß. ij. ligni peo
nie. t admistrēt medicie frāgētes lapidē bibite t clisteri
zate t linite. t iniciaī i vesicā ei⁹ pōd⁹ nuclei vni⁹ salis tri
ti soluti i aq̄ aut admistrēt aq̄ cineri vitis. Si vo hoc nō
valuerit nō erit excusatio scidēdi a sanguine ꝓgelato t
extrahendi eum sicut extrahit lapis.

De cōgelatōe lactis in stomacho C.xxj

Uādoqz ꝓgelaī lac i stōacho pp aliquā cārū le
q dētiū ꝓgelatiū aut pp ꝓpatiōez fortē i lacte aut
pp coagulū bibitū in lacte. t accīt ex eo sudor
frid⁹ t syncopis t febris rigoris t si ei⁹ ꝓgelatio fuerit
cū coagulo tūc erit deterior t velocior ad ꝓfocādū. Et
ꝓgelatio qdē lacti i stōacho ē ex gne ꝓgelatōis sanguis.
t accīt ex ea dispōes male sic̄ accīt ex illa t ex venenis.
Nā accīt iteruz pp ꝓgelatōez ipi⁹ i stōacho frig⁹ corpis
t puitas pulsus t ꝓfocatio ꝓstrigēs āhelituz t syncopis
t q̄z accit iflatio vētri bibēti ipm. CURA. Optet
vt alienet ille i c⁹ stōacho caseaī lac a salit: ipa. n. addūt
ei caseitatē. Uerum oz vt deī ei i potu acetuz solum aut
mixtuz cuz aq̄. t deī ei i potu calamīti sicci pōd⁹. ß. v. q̄n
ē mirabile resoluēs ipz stati t pp vtutē suā i hoc ꝓhibet
lac multū a caseatōe t ꝓfuat ipm. t deī ei i potu ō coa
gul aliqd vsqz ad aureū vnū ipa nāqz resoluūt ipm aut
educūt ipm p vomitū aut solonē: t deī ei i potu itez me
dicie ꝓdicte ad ꝓgelatōez sāguis i stōacho. t ꝓpe q̄ fiūt
ex terra sigillata ō ill̄ qs dixi t medicamē alaniuden t
caliū: t denī i potu cū eq̄litate i aceto t aq̄ cineris ligni
fici itez q̄n iteraī t admistraī cinis in ea.

Inceptio sermonis in morsione t punctura.

Tractat⁹ Tert⁹ ō regimie morsionis vlī. Et ō effu
gatōe venenosoz. Et ō curatōe mordicatōis serpentū
t spēbus eoz. C.j.

Tias q canō maxi-
s m⁹ i curatōe veneni ē ꝓfortatio calo
ris inati t excitatio ipi⁹ ad expellen
dū sic̄ fac̄ tiriaca t napis barbaric⁹
vt lubricare faciat venenuz t expel
lat ipm ad exteriora. Et ꝓsideratio
ꝓfortatōis viscez deide expulsio veneni t destructio o
patōis ei⁹ cū potōib⁹ t epithiatib⁹ qb⁹ iest illō cū ꝓpe
tate sua aut nā sua cognita sm q dicā. Et q̄nqz igredīt i
bis itētōib⁹ res alia t ē regimē i hūitatib⁹ q̄n iuenit eas
aut calcat eas. Et igrediūt i hoc caplo phlomia t solo

vētris ⁊ silia. Et ꝓuenietior horaꝝ phłomie ē qū scit q venenū iā sparsuz ē i corpe. ⁊ nō ē ex eis q̄ attrabūt ⁊ ꝓprie ei q ē replet⁹. Et qñz igredit i hoc caplo res alia ⁊ ē facē būores moueri ad ptē mēbroꝝ ꝑncipaliū ⁊ ea q̄ bibunt sup venenū aut sūt tyriace ⁊ bezahar at vlis aut ꝓprie illi venēo aut medicie ꝓrie venēo cū ꝓplexiōe sic attit ꝓria ē venēo scorpionū cū ꝓpetate sua aut pducētes venenū ad exteriora ꝑmotōe būoꝝ ad exteriora sic medicine note aut medicie remouētes būores a facie veneni nō ergo iuenit ex eis q̄ dixi⁹ ꝓpositū sic medicie solutiue ⁊ vomitiue ⁊ diuretice. ⁊ i medicis q̄ admistrāt sup morsiones venēosas epithiate sunt itētōes q̄ꝝ vna ē vt ꝓhibeāt penetratiōez veneni i corpe: ⁊ illō fit aut cū ligamīt ⁊ ꝓstrictōe extreitatis ⁊ ꝓhibitōe sōni vt moueat calor inat⁹ ad exteriora ⁊ expellat. Et ō hoc caplo ē icisio meubri morsi aut cū medicis ⁊ cāis attractis. ⁊ pp illō stiptica nociua sunt eis qñ nō ē aliqd magł iuuatīm q̄z medicamē qō trabit venenū ad exteriora ⁊ ꝓhibet ipm penetrare ad iteriora ⁊ ꝑpe qñ venenū ē ad exteriora adhuc ⁊ nō spargit. Et h⁹ qdē gñis sūt vētose ⁊ fortasse idiget icisione si iā submersū ē ⁊ elōgat ⁊ ē ifirmū. Et missio sāguisugaꝝ bōa ē excusās ab illo ⁊ a suctōe dū ꝑmanet i cute: nā suctio q̄nqz sufficē. ⁊ oz vt sugēs sit nō ieiun⁹ imo iā ꝓmederit ⁊ abluat os suū ⁊ bēat dētes iā corrosos ⁊ iā coluit os cū vio odorifero ⁊ bibat ex eo aliqd ⁊ teneat i ore suo oleū ro. aut oleū viol. Et qū fuerit i ore suo aliqd ⁊ expellit totū q̄ō sugit iste sugēs tūc oz vt expuat.

Medicie vo q̄ sunt sic note ebibite rubificātes etiā ⁊ attrabētes venenū aut sunt ꝑ vtutē calefaciētē trahēntem aut cā silitudis ad attrabēdū illō q̄ō sile ē ei sic facē adepsi crocodoli ad morsū crocodoli. Et caro vipe p⁹ abscisionē extreitatū ei⁹ i attractōe veneni sui ita vt accidat medicis valētib⁹ ad ve nena item. vez sunt debiliora ⁊ q̄si ipē sint int ꝓplexionē corpis ⁊ ꝓplexionē veneni ⁊ simob ē ex eis i qb⁹ oz cū sapiētib⁹ ꝓsiderare vt sciat q̄ō ē icōueniēs: medico ā nō nocet si nō scit hoc. Et plēs qdem ebroca ꝝ attrabētiū exulcerāt ⁊ vesicāt q̄re oz vt currat q̄ō ē i eis: hec ergo ē ex ꝓditōib⁹ medicie epithiate. ⁊ ex ꝓdictōib⁹ ei⁹ ē vt sit medicia resolutia nāe veneni aliq̄rū resolonū. Cōgelatio ā ē sic opatio radicis mādragore Adustio vo ē sic opatio cauterij i igne aut cuz oleo ⁊ pice ꝑpe oleo feruēte ⁊ ē opatio egyptioꝝ aut cū ꝓpetate materiei aut cū q̄litate i calore ⁊ frigore ꝓria ei. ⁊ qñ administrat q̄ō attrabit i ꝑncipio aut fac aliqd eoꝝ q̄ dixi⁹: ⁊ nō ꝓfert ⁊ ē res maxia icide q̄ō ē i circuitu puncture ⁊ accipe carnē totā vsqz ad os. ⁊ si tior fuerit maior boci cide mēbꝝ deide cauteriza. Et ō ill' q̄ necessaria sūt i oibus medicis venēoꝝ ꝑpe i epithiatib⁹ ē vt sint sedatiue doloris ⁊ succurrētes accītib⁹ tioribus sequētib⁹ mordicatōez sic alcolcotar ponit i epithiatib⁹ mordicationuz vt retineat sāguinē qū supfluit i cursu suo a morsu. Et ō ꝑceptis q̄ oz vt ꝓsidereť i veneis ⁊ morsib⁹ ē vt ꝓhibeat ꝓsolidatio vulneris vsqz ad horā sanatōis egri ex malitia veneni. De eis q̄ bibunt sup morsionē. L.ij

E medicis bois ē vt i potu det semē ādacochea in aq̄ ⁊ vio ⁊ decoctio spēꝝ calamīti triū ⁊ castoreū ē mirabile. Lac vo alciba ⁊ existio ip̄m esse tyriacā noiatā alkusaki ⁊ alfarauia sūt vehementis iuuamīti ad morsū ois vipe ⁊ aliuduar ⁊ alfara ⁊ senuiser ⁊ alādriō ⁊ albedeoard ⁊ nasturtiū ⁊ itez illō q̄ō assilat nigelle ⁊ alkeisin ⁊ alleū ⁊ cortices ⁊ folia iuniperi cū pipe ⁊ pip ipm. Jngt Gal. vinū i q̄ cadit vipa confert mordicatōi venēosoꝝ quō ergo tyriaca. Et semē citri ōriū ē venēo oi ⁊ dosis ei⁹ aurei duo. ⁊ ra dix alaniudē iuuatia ē ad oia venēa. ⁊ fruct⁹ agni casti ⁊ oleuz balsami ⁊ gna agni casti. ⁊ nuꝝ cū ficub⁹ ⁊ auellanis cū gētiana ⁊ oppopōacū cū aristoł. ⁊ oleū ō oleādro ⁊ folia ei⁹. ⁊ fruct⁹ aldulb recēs mirabil' ē i hoc ⁊ cinamomū ⁊ sterc⁹ capīnū adustū ēplatū ⁊ i potu datū ⁊ camedreos ⁊ keisiz ⁊ iteꝝ cācer fluuiał' cū lacte ⁊ ameos ⁊ serapinū ⁊ fistici cū vio ⁊ calamīntū ⁊ decoctio ei⁹ bibēdo ⁊ ēplando ⁊ exula ⁊ abrotanū ⁊ cordumeni ⁊ agaricū ⁊ radicł albasce. z. iij. Et silr vētres mustelle vsqz ad stōachū suū qū iplent eoriādro ⁊ exiccant ⁊ sumit ex eis qū necessariū ē. ⁊ decoctio mahue hortulāe ⁊ semē altee ⁊ cerebella gallinaꝝ ꝑpe cū coagulo ⁊ ius mustelle morātis i domo qñ bibit cū vio ⁊ ius muris morātis i domo qñ bibit ⁊ testudo magn ⁊ salita ⁊ decoctio cācroꝝ fluuialiū ⁊ testudinis. ⁊ galbanū ē vltimuz ⁊ gētiana ē mirabil' ⁊ semen baucie silueštris iuuatīm. Et ō ill' q̄ ꝓfert i hoc ex medicinis fridis ē radix mādragore ēplata cū melle ⁊ endiuia silueštris ē mirabil' i hac re ⁊ capill⁹ veneris: ⁊ qñz ꝓponit agaricū cū aureo vno aristoł. lōge. ⁊ iteꝝ tyriaca mirabil'. ℞. opij ⁊ myrrhe āboꝝ añ. z. j. ⁊ pipis. z. j. s. radicł aristoł. lōge ⁊ rotūde añ. z. iij. vini. z. ij. ꝓficiāt cū melle ⁊ aq̄ eruce cui⁹ dosis sit aure' vn⁹ cū decoctōib⁹ bonis. Et iteꝝ medicamē terre sigillate baccaꝝ lauri añ. auř. ij. terre sigillate obolos duos bibat cū oleo ⁊ sit dosis auellana vna i trib⁹, z. aq̄ mell'. ⁊ iteꝝ tyriaca cōis ad pūcturā ⁊ ea q̄ bibunt. ℞. pipis pōd⁹. z. x. spice aristoł. ⁊ radicis baucie oim añ. z. j. ꝓficiāt cū succo xilocaracte ⁊ ponat i sole. xl. dieb⁹ ⁊ moueat oi die semel ⁊ q̄tiēs exiccat hūectet ⁊ det i potu cū aq̄ calida ⁊ dixerť qdam q̄ ipa ꝓfert iteꝝ facto alcohol ex ea ⁊ decoctio cācroꝝ fluuialiuz ⁊ sāguis testudis ⁊ testudo magn salita. Medicamē iuuatīm ad oēz morsū. ℞. nigelle seis albarmel cymini oiz añ. z. ij. gētiana aristoł. rotūde añ. z. j. pipis albi myrrhe añ. z. s. ꝓficiant cū melle cui⁹ dosis sit faba vna romana i vio. Et iteꝝ gētiāe auř. ij. pipis rute āboꝝ añ. auř. j. cōficiat cū mellet ē dosꝝ vna i vio. ⁊ iteꝝ amomi carpobalsami añ. auř. ij. seis eruce seis porri āboꝝ añ auř. iij. aristoł. radicum alaniudē nigri āboꝝ añ. auř. ij. myrrhe ⁊ croci āboꝝ añ. auř. j. luti albohera auř. iiij. ꝓficiant cuz melle dispūato ⁊ sit dosꝝ q̄ntū ē faba. Et iteꝝ carpobalsami ⁊ yspi sicce ⁊ seis napi silueštris ⁊ pipis albi ⁊ nigri ⁊ macropipis ⁊ acori ⁊ anisi ⁊ petroselini ⁊ assari ⁊ cymini carment ⁊ seis hyusqami albi oiz añ. z. iiij. spice floris squinati āboꝝ añ. z. vj. ꝓficiant cū melle ⁊ sit dosꝝ faba romana. De epithiatib⁹ sup pūcuras. L.iij

E eis q̄ sup eas liniunt ē petroleū albū aut sub albidū aut alleū sis ē elixatū cum butyro cocto aut castoreū cū oleo aut succ⁹ porri q̄ō nō tetigit aq̄ ⁊ calamīntū fluuiale optie attrabit venenū ⁊ sulfur cū vria ⁊ gallia ⁊ gall⁹ sciffi dū viuit sūt ⁊ ēplet cū eis pūctura vel morsus ⁊ pmutet oi hora ⁊ admistret ēplm. Quidā ā dixerť q̄ gallia ē vehemtis caloris ⁊ pp illud eliq̄t os deglutitū ⁊ arenā ⁊ lapidē: ⁊ videt q̄ fiat illō in gutture ⁊ stōacho ⁊ nō alibi. ⁊ ex eis qdē q̄ ēplant ē sal aut acetū aut fel tauri aut sisimbriū ⁊ folia apbodilli ⁊ cinis ⁊ acetū ⁊ ꝑpe cinis ligni fici ⁊ vitł ⁊ ꝑpe i ꝑncipio ⁊ oleū ⁊ sal decocta. Et dixerť q̄ ēplm cū alleis ⁊ sale ⁊ stercore capīno iuuatīm ē i oi morsiōe nisi mordicatōe aspidis. ⁊ ēplm cū calce ⁊ melle ⁊ oleo iuuatīm ē ita q̄ ad aspidē. Et iteꝝ sumāt synapis ⁊ calx ⁊ acetū ⁊ liniāt desup cū aq̄ saponis ⁊ alkitrā aut cū decoctōe picis ⁊ cū sale ⁊ liniat. Et pix feruēs bōa ē i lana sup morsionē ita q̄ morsui vipe ⁊ ē ex curatōib⁹ egyptioꝝ ⁊ ē bōa valde ⁊ cepe cū sauich ⁊ ēplm factū cū sale ⁊ ēplm ō nitro. Et ō ebrocis bois ē aq̄ maris calida singularis cū aceto ⁊ decoctio murł hitāt i domo ⁊ mustelle

De epithiatibus ex qb⁹ cuz corpa liniunt nō appximāt eis venenosa. L.iiij.

Cypr.
Comyth

Chirurg. Jacobi

Et illis q̄ dicta sunt ad hāc rē sūt cerebr̄ lepoꝛis
b cū aceto ⁊ oleo ⁊ stoꝛax qñ soluit̄ i oleo ⁊ oleū
i q̄ fusa sūt folia pini recētia trita cū ea aut flos
cupꝛessi ⁊ gn̄a iunipi ⁊ sil'r folia agni casti i oleo ⁊ abꝛota
nū ⁊ radix āiudē ⁊ aphodill' ⁊ dauc' ⁊ carpobalsamū ⁊
radix nasturtij ⁊ oia illa cū oleo. ⁊ ꝓposita ꝺ qb' ē vt su
māt radicis aniudē nigri ⁊ floꝛis allegi recēt ⁊ gn̄oꝛ iu
nipi oim añ. ptes. ij. radic mādragoꝛe medietas ptis. ſ.
carpobalsami coꝛdūeni oim añ. ptes. iij. terāt: ⁊ cū oleo
tā ꝺiu bñ coq̄nt ꝺōec habeāt spissitudinē soꝛdis balnei
⁊ iungat cuꝫ eo. ⁊ item aphodilli. ʒ. j. ⁊ carpobalsami ⁊
hyusgami albi āboꝛ añ. aure' medi' misceat cū aceto ⁊
oleo ⁊ liniat cū eo. Et item floꝛis pini ps. j. radic mādra
goꝛe ptes. ij. seis hyusgami albi ptes. iij. misceāt oia cuꝫ
oleo ⁊ liniat cū eo. ⁊ hoc item ꝺueniēs ē ad suffumigāꝺ.
⁊ iteruꝫ gn̄oꝛū iunipi ptes. ij. stoꝛacis ps. j. misceat to
tū cuꝫ oleo ⁊ liniat cum eo. Et epithiatio cum oleo de ra-
phano fugat cimices.

Ad effugāꝺum venēosa vl'r. L.v.

Poꝛtet vt aspgat ꝺom' eis q̄ ꝺicem' ⁊ sternat
o eis ⁊ liniāt soꝛamina ⁊ fenestre eis qb' ēbꝛocat
ex ill'q̄ ꝺicem' i suffumigatōib' ⁊ alijs vt nō ap-
pꝛimēt eis venēosa ⁊ suffumigatōes sūt sic̄ fum' ligni g̃
nati qm̄ ipe effugat venēosa: ⁊ sil'r radix lilij ⁊ v̊ge g̃nati
sunt mirabiles i hoc ⁊ sil'r galbanū ⁊ coꝛnua ⁊ vngule q̄
fiꝺunt vt bouis ⁊ vngule q̄ nō fiꝺunt vt eq ⁊ pili ⁊ sera
pinū ⁊ assa ⁊ folia lauri ⁊ g̃na ei' ⁊ calamentū ⁊ sceba ⁊
stramñtū cuꝫ eis ⁊ sil'r nasturtiuꝫ ⁊ sil'r cinis ligni pini ⁊ p
pꝛie cū galbāo si fiat suffumigiū ex opio ⁊ nigella ⁊ gal
bano ⁊ coꝛnu ceruino ⁊ sulfure ⁊ coꝛnibus capꝛe.

De effugatōe serpētuꝫ ⁊ venēosoꝛuꝫ aialiuꝫ. L.vj

Iterū stoꝛax ⁊ coꝛnu ceruinū ⁊ nigella ⁊ aspal
e tū ꝺ vnoq̄q; ps. j. ⁊ suffūigeāt cuꝫ eo lect'. Aliud
coꝛdumeni ⁊ radic̄ aniudē nigri ⁊ stoꝛac oim
añ. ʒ. j. coꝛticū oui strutij nigelle seis harmel oim añ. ʒ. ij
Et item seis hyusqami albi folioꝝ cupꝛessi ⁊ pini ⁊ nigel-
le oim añ. aur̄. j. coꝛticū radicis mādragoꝛe aur̄. j. capil
loꝝ capꝛe aur̄. iij. calamēti. ʒ. j. aspalti aur̄. iiij. misceāt to
tū ⁊ fiat suffūigatio cū eo sup os fenestraꝝ ⁊ i ei' suffumi
gatōe ē securitas. Et ꝺ illis ex qb' fugiūt pl'a venēosoꝝ
aialiuꝫ qñ cū eis sternit̄ loc' sunt silimbꝛiuꝫ ⁊ ozimuꝫ ⁊
agnus castus.

Cautella mirabilis a venēosis aialibus. L.vij

Uādo sternit̄ i circuitu ꝺoꝛmitoꝛij silimbꝛiuꝫ ⁊
q sceba item ⁊ assa item ⁊ laur' ē mirabil'i hoc. Et
sil'r qñ ponit̄ i circuitu loci q̄ sedet mādille ex ci
nere ligni pini. Et ꝺ illis qb' ē apparitio i elōgādo ea ē
vt ponāt cerei ⁊ cādele i loco lōgiq̄ a ꝺoꝛmitoꝛio qm̄ ꝺ
clināt ad ipm. Et ꝺ illis qb' ē appitio i expellēdo venēo
sa ⁊ albaguareꝫ ē tenē ea q̄ sūt sic̄ grues ⁊ pauones ⁊ cy
gni ⁊ ceru' ⁊ catt' ⁊ mustella ⁊ q̄ currūt cursu eoꝝ: vene
nosa. n. aialia terrēt ex istis qū apparēt ⁊ moꝛdēt ea. Et
ꝺixer̄t qꝺā ei q fac̄ sibi stratū ex coꝛio leopꝺoꝝ ñ ap-
pꝛimat fp̄es ⁊ sil'r si ex eis fac̄ sibi cooptoꝛiuꝫ hoc āt narra
uit in cui' sermone non ē fiꝺutia.

Res q̄s qꝺā ꝺixer̄t in ꝺestructōe rapacium. L.viij

Aqūt helleboꝛ' intfic̄ canes ⁊ muscas. ⁊ stragu
i latoꝛ leopꝺi intfic̄ leopꝺū. ⁊ stragulatoꝛ adib in
terfic̄ adib ⁊ canē. ⁊ ibenāgue ⁊ amigꝺala ama
ra intficit vulpes ⁊ oleāder ⁊ folia alzeriꝺaraet intficiūt
albeibē: ⁊ plurimum boꝛuꝫ ē notum.

De Effugatiōe serpētum. L.ix.

Et illis q̄ fugāt eos ex suffūigatōib' sunt coꝛnua
ꝺ ceruī ⁊ radix lilij ⁊ piretrū ⁊ sulsur ⁊q̄ linit ma-
n' suas spolio ꝺragōtee ⁊ succo ei' ⁊ ꝺecoctōne
ei' nō moꝛꝺet ipm vipa. Et aspio loci ex aq̄ i q̄ solutū ē
sal āmoniacū ē ex eis a q̄ fugiunt: ⁊ sinapis intficit eā ⁊
qñ ponit̄ sup seitas ei' refugit ab eo. Et ꝺ illis q̄ intficiūt
serpētes ē sputum ieiuni, piectum in os ei' ⁊ p̄pe qñ as-
sumit i oꝛe suo sal āmoniacum.

De effugatōe scoꝛpionum ⁊ iterfectōe eoꝛum. L.x.

Coꝛpiones intfic̄ sputū ieiuni calide ꝓplexiōis
s sup eos, piectū ⁊ rapha' masticat' ⁊ succ' eius
qū tāgit ip̄m vel eos ⁊ folia ip̄i' ⁊ sil'r albedarū
gi. Suffūigiū educēs scoꝛpiones sumāt stoꝛac ⁊ arse
nici ⁊ stercoꝛis ouiuꝫ ⁊ adipis zirbi ouiū añ. ptes eq̄les
ꝺissoluat cuꝫ vio ⁊ misceāt cū eo medicie ⁊ fiat suffūiga
tio apꝺ foꝛamē scoꝛpionū. ⁊ qñ ponit̄ raphan' icisus su
p foꝛamē scoꝛpionū nō tiet̄ q egrediāt ex eo. Et ē ex suf
fūigatōib' ad scoꝛpiones ip̄os qū sit suffūigatio ex ip̄o
⁊ sil'r arsenicuꝫ De effugatōe pulicum. L.xj

Uādo aspgit̄ ꝺom' cuꝫ infusiōe collogntide sali-
q unt pulices ⁊ fugiūt ⁊ sil'r ex ꝺecoctiōe rubi. Et
ꝺixer̄t qꝺā qñ ponit̄ sāguis hirci i fouea i ꝺomo
aggregāt pulices apꝺ euꝫ ꝺeiñ moꝛiunt̄ ⁊ sil'r aggregāt
sup lignū li nitū ex adipe eritij ⁊ effugiūt ex oꝺoꝛe caul
⁊ folioꝝ oleāꝺri. Et ē hec herba nota iecū cimeu. ſ. her-
ba pulicū q̄ qū ponit̄ i lecto iebꝛiat eos ⁊ stupefac̄ eos q̄
re nō viuificāt. Effugatio culicuꝫ ⁊ cimicū. L.xij

Jat sūigiū cū seratur̄ ligni pini aut eū calcadis
f aut cū nigella: ⁊ meli' qꝺē ē vt aggregatio fiat i
ter ea: ⁊ sil'r suffūigatio cum myrto sicca ⁊ cum
sulsure ⁊ bdellio ⁊ spia fetida noiata coꝛuꝫ ⁊ stercoꝛe vac
cino ⁊ albarmel tritū ⁊ posituꝫ sup lectos ⁊ fenestras ⁊
cū foliis cupꝛessi ⁊ nuce ei'. ⁊ qñ aspgit̄ ꝺom' ex ꝺecoctōe
radic̄ lupinoꝝ ꝓfert, aut ex ꝺecoctōe nigelle aut ꝺecoctōe
harmel aut ꝺecoctōe apsynthij aut ꝺecoctōne rute.

De effugatōe mustelle. L.xiij

ꝺ Jrer̄t effugat eā oꝺoꝛ rute.

De effugatōe murī ⁊ ei' intfectōe. L.xiiij

Urē intficiūt lithargyriū ⁊ helleboꝛ' ⁊ item hel
m leboꝛ' ⁊ semē hyusqami albi ⁊ sil'r radix caul ⁊
sil'r cepa murī ⁊ suc ⁊ scoꝛia ferri ⁊ croc' ei' ⁊ fu
gat ip̄os mus masculꝰ cū excoꝛiat ⁊ ꝺimittit̄ i ꝺomo aut
castrat aut abscidit̄ cauꝺa ei' ⁊ excoꝛiatio ē foꝛtioꝛ. ⁊ ꝺꝛ
q si ligat mus eoꝝ i ꝺomo ligato pede cuꝫ filo ad paxi
lum effugiunt reliq ⁊ i eo ē ꝓsideratio.

De effugatōe foꝛmicarum. L.xv.

q Uādo ponit̄ sup cauernā eoꝝ kitrā fugiunt ex
ea: ⁊ sil'r ex magnete ⁊ ex felle tauri ⁊ ex picer ex
assa ⁊ fugiunt ex fumo ip̄arum foꝛmicarum.

De effugatōe muscaꝝ ⁊ eaꝝ interfectōe. L.xvj.

Ntfic̄ eas ar senicū qñ ꝺ eo ponit̄ aliqꝺ i lacte ⁊
i sugūt muscę ⁊ intfic̄ eas fum' ei' ⁊ fum' turis ⁊
ꝺecoctio helleboꝛi nigri.

De effugatiōe vesparum. L.xvij.

e Jfugiūt ex suffūigatōe sulsur ⁊ alleoꝝ ⁊ nō ap-
ꝓpiquāt ei q linit̄ ex altea aut succo malue ⁊ o-
leo. De effugatōe scarabeoꝛum. L.xviij.

f Ugat eos sim q ꝺ oꝛ fum' aldulb ⁊ p̄pe fum' fo
lioꝝ ei'. De effugatōe albaratbati. L.xix.

On aggregāt albaratbati i ꝺomo i q̄ sit hudud
n Et suffūigatio cū mēbꝛis ad hudud ⁊ pēnis ei'
interficit albaratbati sim q ꝺ oꝛ.

De effugatōe tinee. L.xx

a Psinthiū, phibet pānos a tinea ⁊ sil'r calamñtū et
sil'r coꝛtices citri. De spēb' sp̄etū. L.xxj

Apiētes eē sp̄etū ⁊ nās eoꝝ i tres ꝺiuiꝺūt ptes
s scz vehemēti acuitati nō moꝛātes ex ꝺispōe vl-
tra tres hoꝛas ⁊ neq; moꝛsus eoꝝ curāt qm̄ sūt
surdi ⁊ alasilet ⁊ neq; valet ade os nisi icisio mēbꝛi stati
aut ꝓbustio vltia penetrās qm̄ ꝓburit venenū ⁊ ꝓstrigit

meat⁹. ⁊ qñz ꝓfert i curatõe eoꝝ vomit⁹ p⁹ eã sup repletionẽ ex piscib⁹ salit⁹ deiñ p⁹ illõ succedũt curatões alie. ⁊ si serpẽs ẽ debilior parũ sufficẽ ligatio vehemẽs deide reliq̃ curatio cõis. Et ptẽ debilẽ parũ intificiẽtẽ ⁊ ptẽ mediã q̃ nõ tardat a trib⁹ horis vsqz ad septẽ. Inqunt dra conis ãt marini ⁊ siliũ spẽtũ magni corpis morsus curat icztũ ẽ vlc⁹ tñ nõ icztũ ẽ venenũ ỏ q̃ sit curãduz. Et dixert ordo ꝑm⁹ ẽ gñal. De eis. n. ẽ sic serpẽs q noiat regul⁹ ⁊ grece basilisc⁹ q qdẽ intfice suo visu ⁊ auditu vod sue. ⁊ ỏ eis ẽ serpẽs noiat⁹ hirundo c⁹ color silis ẽ colori hirundis ⁊ lõgitudo ipi⁹ ẽ circit cubituz vnuz ⁊ iterficit afi horas duas. ⁊ ỏ eis ẽ serpẽs noiat⁹ aspis sicca pp vehemtiã siccitat sue cut. ⁊ ẽ i qztitate sua iter tres cubitos vsqz ad qnqz: ⁊ color ipi⁹ ẽ cineriti⁹ ⁊ ad citrinitatez declinis ⁊ oculi ei⁹ sunt vehemt lumis ⁊ iterfic a duab⁹ horis vsqz ad tres. Et ỏ eis ẽ expuẽs qm̃ ipe pt iterficẽ p sputuz suuz ⁊ piiciunt ipm qdã dẽtes ei⁹ pstricti sup alios q̃re iterfic illõ sup qỏ cadit sputuz ei⁹ ⁊ dolor sputi ei⁹ ⁊ lõgitudo ei⁹ ẽ vsqz ad duos cubitos ⁊ color ei⁹ cineriti⁹ ad citritatẽ declinãs ⁊ iterficẽ illuz quẽ mordet añqz rediat. Et ordo qdẽ h nõ remẽorat i libris pp spẽz plurimã q̃ sit i curatõe ei⁹: veruz nõ valet ad ipm curatio nisi illa c⁹ opatõez dixim⁹ ipa. n. ꝓfert qñz cuz eo qỏ dixim⁹ ibi. Et surdi arcuati hñt spẽs alias q̃ multiplicãt i terris egypti. Et qñz qdẽ eoruz hñt duo cornua q̃ruz color ẽ diũs⁹ alb⁹ ⁊ subalbid⁹ ⁊ rube⁹ ⁊ mellin⁹ ⁊ cineriti⁹ ⁊ qñz sunt sim creatõez viparuz. Et qdã eoruz hñt dẽtes sicẽ vncinos ⁊ dracones iterficiẽtes stati sunt h⁹ gñis. ⁊ ordo scỏs ẽ ỏ vipis q̃ruz spẽs iteruz sunt diũse. ỏ eis. n. sunt vipere alesilati. ⁊ ỏ eis sunt vipe q̃rcine. ⁊ ỏ eis sunt facientes sitire ⁊ reliq̃ q̃s dicem⁹. Et accit serpẽtib⁹ diũsitas iterum nõ i spẽ imo sim pueniẽtiã i spẽ vna qñ diũsificant i masculitate ⁊ feieitate: ⁊ masculi qdẽ pauciores hñt dẽtes ⁊ pl⁹ veneni ⁊ acuti⁹ lz qdã dicãt q feie sunt deteriores pp multitudinẽ dẽtiuz suoruz ⁊ iteruz pp etatẽ qm̃ senes deteriores sunt iuuenib⁹ pp corpus. nã magni deteriores sunt puis curti qum spẽs eoruz ẽ vna. Aut pp locũ nã illi q hitãt loca iaq̃sa ⁊ mõtes detiores sunt eis q hitãt littora ⁊ loca pluriũ aq̃z. Aut pp dispõez suã i repletiõe ⁊ vacuitate. nã illi q ỏ eis famelici sũt deterioris sũt veneni. Aut pp passiões eorũ aiales: nã irati ⁊ audaces deteriores sunt eoꝝ. Aut pp tps nã venenuz eoꝝ in estate ẽ deteri⁹. Quidã ãt existiauert q venenũ serpẽtũ ⁊ viparũ ẽ fridũ ⁊ ẽ error. Et illõ qỏ accit ex frigore morso ab eis ẽ pp mortificatõez caloris inati pp ꝓximitatẽ veneni: calor. n. inatus ẽ q calefac corpus sua sparsiõe ⁊ inflãmatõe. Cũ ãt nõ ẽ calor inatus ⁊ si iflãmet cor igneleui nõ ozt tñ vt calefiãt pp ipm extreitates. ⁊ qdã existiauert q venenũ alesilati ꝑpe ẽ fridũ ⁊ aggregat sãguinez cordis ⁊ ꝓgelat ipm: ⁊ pp hoc stupefac valde: sz nõ ẽ ita imo fortasse resoluit calorẽ inatũ ⁊ mortificat ipm. Et illud q̃ rõcinat istỏ ẽ q aialia fride ꝓplexiõis sũt i hyeme mortua ⁊ calide calor addit ⁊ acuitas. ⁊ qcũq̃z sit q hoc dicat sciat q ei⁹ rõcinatio nõ ẽ sana: ⁊ neqz hec dictio ẽ i venẽosis puis sz i aialib⁹ magnoꝝ corpm: ⁊ qỏ sigt corruptõez h⁹ sermõis ẽ vespa calide ꝓplexiõis valde ⁊ est ex eis q̃ mortificãt i hyeme q̃re nõ mouet: ⁊ nõ ẽ lõginquũ qn sit serpẽs cũ caliditate ꝓplexionis sue q̃ nõ mouet pp ꝓximitatẽ ꝓplexiõis nãl: ⁊ pp illõ qỏ accidet ei ỏ rebus alijs. De morsu basilisci q ẽ ꝑm⁹ surdorũ ⁊ barmene ỏ q̃ ignoro an ẽ ipe aut ali⁹ C.xxij

Jrit qdã ipe noiat regul⁹ qm̃ hz corõatũ caput
b cui⁹ lõgitudo ẽ duoꝝ palmoꝝ ⁊ caput ẽ acutuz valde ⁊ oculi ei⁹ sũt rubei ⁊ color ei⁹ ad nigredinẽ ⁊ citritatẽ declinis q adurit totũ sup qỏ incidit ⁊ neqz orit i circuitu cauerne ei⁹ aliqd ⁊ qũ oppponit hitatõni ei⁹ auis cadit. Et nõ sentit ipm aial qỏ nõ terreat qỏ si sit ꝓpiqus hoc stupefit q̃re nõ mouet ⁊ iterficẽ sibilo suo si exaltat ipm. ⁊ illẽ sup quẽ cadit visus ei⁹ ex longinq̃ morit. ⁊ nõ ẽ sicẽ ỏ q̃ ille c⁹ visus cadit sup ipm morit. ⁊ illi⁹ quẽ mordet corp⁹ liqfit ⁊ iflat ⁊ currit vir⁹ ⁊ morit stati ⁊ morit ois q appropiq̃t illi mortuo. Et paꝝ qdẽ euadit q pñs sit vicitati ei⁹. At vo possibile ẽ in qbusdã boris vt tãgat eũ cũ vga. ⁊ ẽm qdẽ plm q tãgit eũ cuz vga morit ⁊ ẽ mediãte vga: ⁊ pp illỏ iã tetigit illõ miles qdã cũ lãcea sua q̃re mortu⁹ ẽ miles ⁊ aial ei⁹ ⁊ tetigit ipe labiũ eq q̃re mortu⁹ ẽ equ⁹ ⁊ miles. ⁊ h qdẽ serpẽs multiplicat i terra arorch ⁊ nubia. Signa morsus ei⁹ sunt Si videri mortuũ subito absqz cãu cãe ꝑmitie apparẽtis ⁊ ꝑpe qñ ẽ in loco vbi scit illỏ aial ⁊ nõ est curatio ei prorsus. De Barmene C.xxiij

Am dixi⁹ barmene in ꝓpetatib⁹ ꝓxis reguli ex
i hoc q nõ cq̃t ⁊ iterficẽ morsu tm̃ imo ⁊ visu ⁊ auditu sui sibili: ⁊ qỏ cũq̃z aial mordet dissoluit ⁊ morit qỏ appropinq̃t ei ex aialib⁹. At vo q̃ztitatẽ eius narrauert diũsaz a q̃ztitate reguli: existiauert. n. q est ab vno cubito vsqz ad cubitũ ⁊ semis. Et dixert q morso ab eo nõ ꝓfert aliqd si vo aliqd ꝓfert ei tũc semẽ papauris valet vsqz ad. z. j. ⁊ castoreum vsqz ad. z. j. qdam iaz testificati sunt illud.

Signum morsus serpẽtis qui noiat hirundo ⁊ est ỏ surdis. C.xxiiij.

a Lcidũt ei singul⁹ ⁊ alteratio corpis ⁊ stupor ⁊ frig⁹ mẽbroꝝ ⁊ pfũditas sõni ⁊ clausio palpebrarũ cũ vehemtia pulsus cordis ei ꝑpus ⁊ magnitudo doloris. Et cura eius ẽ cura surdarum.

Sig̃ morsus aspidis sicce ⁊ ẽ ỏ surdis. C.xxv.

Lli qẽ mordet accit illỏ qỏ accit ei qẽ mor-
i det birũdo q̃re alterat color ei⁹ ⁊ stupefit ⁊ multiplicat singul⁹ ei⁹ ⁊ isridant mẽbra ipi⁹ ⁊ claudunt eius palpebre ⁊ pfunde dormit. Et cura eius ẽ cura surdoꝝ: ⁊ iã diximus eã.

De morsu spuẽtis ⁊ asilus. C.xxvj.

Ue mordet remãet sine sesu ⁊ sine motu qet⁹ ꝓ
q fũde dormiẽs p⁹ res alias ꝓdictas i caplo aspidis p⁹ salt⁹ ꝓtinu⁹ ⁊ clausionẽ oculoꝝ ⁊ torsionẽ colli ⁊ spasmũ ⁊ pulsũ iordiatũ ⁊ nõ sentit dolorẽ: ⁊ qñz setit i initio rei dolorẽ itestioꝝ quẽ videb itromittẽtẽ digitos suos i guttur suũ vt euomat. ⁊ qdã iã remẽorati sunt asil⁹ ⁊ narrauert ỏ eo q eleuat caput suũ ⁊ expuit venenũ. Ego igit nõ scio an ipe ⁊ ille quẽ dixi⁹ sint vni⁹ spẽi: ⁊ ẽ ỏ gñe spuẽtiũ. Uez ỏr ỏ accntib⁹ ei⁹ q loc⁹ morsus ei⁹ ẽ pu⁹ sm̃ q̃ztitatẽ pũcture ac⁹ absqz apate ⁊ currit ex eo sãguis pauc⁹ niger. Et accit ei q ab eo morsus est tenebrositas oculoꝝ ⁊ dolor i viscerib⁹ ⁊ ore stõachi in ꝑmis deiñ accit clausio oculoꝝ ⁊ ꝓfũditas somni ⁊ nõ viuit vltra tertiã diei. Et cura eius ẽ ỏ gñe curatõis surdorum ⁊ iã diximus eã.

De cornuta. C.xxvij.

Ornuta ẽ genus surdoꝝ cui⁹ lõgitudo ẽ ab vno
c cubito vsqz ad duos: ⁊ sũt sup caput ei⁹ due eminẽtie sicẽ duo cornua. ⁊ color corpis ei⁹ ẽ color cineris ⁊ vent ei⁹ ẽ sicẽ squame sicce dure q̃ stridẽt sup terrã cũ strepitu ⁊ dẽtes ei⁹ sunt eqles nõ recurui ⁊ plm cuns ẽ i locis arẽosis. Inqũt qdã ⁊ ỏ eis ẽ gen⁹ qỏ noiat puũ ⁊ ẽ ꝓptea q cornua eius sũt breuia aut iã cecidert cornua eius ⁊ ẽ etiã puus breuis: ⁊ ẽ pluris gñis ⁊ silr noiatur grece. Signũ morsus eius. C.xxviij

Entiunt i locis morsus q̃si acus aut claui ifixi i
s eis. Et dixert ꝓtinuat corpi eius gutas maxias ⁊ iflant labia ei⁹ ⁊ accñt ei vtigo ⁊ tenebrositas oculoꝝ ⁊ destruit rõ. Et cura eius itez ẽ cura surdorũ.

Et qđ ei appꝛopꝛiat ē vt in potu det semē raphani cū vio
t ꝓpe qñ euomit cū eo. t qū euomuerit ꝓfert ei cyminū
indū t sysamū ꝓfert ei itē quē momordit cū vino t ca
storeū cū vio t calamētū cāpestre cū vio t semē rapha
ni ē mirabilis iuuamēti i eo. Et ponat sup morsum sal
tritus ꝓfectus cū alkitrā aut cepe tritū cū aceto.

De serpēte q dr ādrius t kedulu durus. C.xxix.

Unc serpētē qū ē in aq̄ noiant greci ādrius. Et
b qñ habitatio eius ē in cāpo noiat kedulu durus t
ē mior ℔ alesilati surda t latioris capitis t de
terior t nocibilior t accit ex morsu eius vt icipiat mor
sus cū dolore vehemēti t iflāmet deiñ sit viri dis t cor
rodit t accit morso vtigo t vomitus cholē fetide t mo
tus iordiatus t debilitas vtutis t morit fm plm in ho
ra tertia t nō trāsit tertiam. Si āt euadit qm ē aq̄sus aut
qm̄ ꝓplexio morsi est fortis ꝓmittant eū egritudies a q-
bus fortitā nō sanabit. Cura. C.xxx

Uratio eius ē cura cōis t illd qđ ei appꝛopꝛiat ē
c vt bibat đ nuce cupssi mūdata cū gnis myrti de
vnoq̄q aureū vnū cū aq̄ mellis aut vino: t silr
aristol pōdus. ʒ.ij. cū vio aut cū aceto ꝓmixto: t silr suc
cū prassij t empleť cū calce t oleo t calamto mōtano t
corticib⁹ radicis q̄rcus t silibus singularit t ꝓpositē t
de eis q̄ illis admiscent ē farina ordei.

De Hydra. C.xxxj.

n On dixi hydra i sūma nisi qr nō sum ꝓfidēs an
ipa t ādrius sit vn⁹ qū ia diūsificet p deriuatōez
t nomē sic cadit i scꝑtura sermonū grecoꝝ aut serpēs a
lius. Ueꝝ locū ex q̄ hoc ꝓsiderat ia dixit narrās accī
tia alia morsus eius. t dixit q morsus eius egredit t di
latat t obfuscat color eius t egredit ex eo hūitas nigra
plma fetida valde t plōgat curatio eius t fit difficil q̄
re or vt ꝓsideret alius a me i hoc t cognoscat dispōnez
eius vt pmutet ad scōm ordinem serpētū.

Sermo vlis đ morsu vipaꝝ t iudicio eaꝝ. C.xxxij.

Eteriores vipaꝝ t draconū sūt đ eis q sūt mas
d culi. Feie vo sunt icoluiores t morsus qdē feie
cognoscit p iuētōez fixionū plīū q̄z duoꝝ dētiū
in pte i q̄ momordit t egredit a pncipio rei ex loco duo
rū dētiū aut dētiū plīū sāguis deiñ virus feruēs. Et for
tasse icipit aq̄sus deiñ spūosus deiñ vt erugo eris t tunc
qdē pūtit ad subaz veneni t colorē eius. Et dolet locus
deiñ pābulat dolor eius postea appet apa calm rubeuz
bñs bothor t vesicas sic ex adustiōe ignis: t qñz pābu
lat deiñ fit viride illd apa ꝓpe morsū t sub ore t accit i
visceribus iflāmatio t i corpe rubedo cū rigore deiñ su
dor fridus t corruptio coloris declinis ad virid itatē t
ꝓmotio vtigis t frequētia āhelitus t nausea t singl'tus
t qñz euomit hūorē colericū t difficltas sit vrie t gnat
caput t qñz adueit ei fluxus sanguis nariū t appet gui
tas i dorso deiñ sudor fridus t trēor vehemēs t synco-
pis. Et plm qdem morit in tribus diebus t qñq̄z rema
net vsq̄z ad septem.

Curatō morsus vipaꝝ cū eo qđ ē sic canō. C.xxxiij.

Onsidera radices cōes i curatiōe deide fortior
c curatio ē ꝑpare ad tyriacā đ vipis. t qū tardat
tūc possibile ē vt ꝓferat tyriaca multotiēs t pos
sibile ē vt nō ꝓferat Nocumtū āt instri veneni nō ē ma-
lū qm̄ nā ē q̄ vtil instris. Rei vo exnee nō ē possibile vt
vtat eis nisi accidat ꝓmotio āboꝝ sil. Et si possibile ē v-
ti multitudie sōni t vini fortasse excusat ab oi curatōe t
silr cepe t porri cū vio si nō iuelunt allea. Et ia dixert q
dā q vga cerui assata qū ꝓmedit i dispōe ꝓfert t albar-
mel ē đ medicis liberātib⁹ t silr gna citri. Et đ tyriacꝫ p
pris eis fortibus ē illa q̄ ℞. anisi fueni pōdus. ʒ.j. t pi-
peris aur. iiij. corticis aristol. rotūde castorei āboꝝ añ.
auř. j. ꝓficiāt cū vio cuius dosis sit nux vna. t itē myr
rhe t castorei pipis arsenici rubei oim añ. ʒ.ij. seis aneti
ʒ.ij. ꝓficiāt cū vio. Et itē semē ādacocher aristol. rotū
da t ruta siluestri t nō ē albarmel fm q̄ existiauert qdā
imo ē spēs rute ipius t or vt det butyꝝ vetus solū t se-
deat i tina lactis t indicant ei vigilie t fiat vt deābulet t
balneet i qbusdā horis t i balneo faciēte sudare t dent
ei i potu coagula t silia successiōe eoꝝ t melius eoꝝ est
coagulū lepꝛis recēs: t ipm itē ē melius qñ sumit in
potu cū. iiij. ʒ. aceti vini pmixti cū eqlitate t coagulum
cerui itē ē bonū. Dixert qdā si hō accipiat cepe silue-
stre t masticet ipm t deglutiat illd qđ currit ex eo t em-
plastret cū fece eius nō morieť penitus. Et qdā expti fu
erūt ius rane t fuit iuuatm liberās qū ꝓmestū fuit. t ca-
ro mustelle ꝓdita aceto t sale t cācri m arini t sāguis te
studis marie. Et dixert qdā q̄ in lapide q nomiat lapis
serpētis qum suspēdit est sanatio.

Reliq̄ potōes laudate i morsu vipaꝝ. C.xxxiiij.

Ixert qdā apiū siluestre t ē sumiriō est bonū ad
d illud t radix acori t folia aristologie t radix
eius t radix almaru alfesir aut alfesiresi aut aga
ricū qđcūq̄z illoꝝ fuerit sumat ex eo i potu cū vio dulci
q̄titas vnius aur. silr succus anagal. s. auricule muris:
t silr cyminū ꝑcipue mōtanū t succus caulis aut costi
duo aurei cū duobus obol pipis aut radix buchorma
rie aut semē keisiz aut radix eius et semē albarmel cum
succo porri aut succo cardui: t itē coagulū lepꝛis t
faria herbi ꝓpe t zinziber i lacte mulieris t det in potu
radix baucie aut barmel q̄ ē cognita i ptib⁹ frigoris t ē
vehemtis iuuamti t corter aristol. t radix alādacoche
t qdā ia existiauert q̄ qū turbit sumit i potu cum lacte
dulci ē iuuatm valde t lac alagiati t existio ipm ee tyria-
cā alfarauia t t alkusaki ē iuuatm. Et itē đ eis q̄ dic-
ta sūt ad morsū vipaꝝ t oim venēosoꝝ aialiū ē oppo-
ponaci pōd⁹. ʒ.ij. cū aceto. t itē sumant costi aur. iij. t
gētiane. Et itē q̄ bōa sūt ē stercus capnū ꝓminutū i vi-
no t det in potu. Et oia icisiua acuta t ꝓpe allea t cepe
t porri t raphan⁹ t aq̄ eoꝝ t oia salita ꝓpe venter mu-
stelle t scorpio assatus t fel galli t reliq̄ꝝ auiū. t đ suc-
cis vehemtis iuuamēti sunt succus rute t succus folioꝝ
ualoꝝ t succus sansuci t acetum ipm de q̄ bullianť. ʒ.
iiij. t dent in potu t succus extremitatū caulis nabathi
t vrina hois fm q̄ đr.

Emplastra deforis. C.xxxv.

Mplastra ista sunt attractia q̄ administrant an
e teq̄z apatio fiat: t sunt facta ex sauina t baccis
lauri t ex camemilla t squilla assata ꝓpe t fari
na herbi omnia illa singulariter aut ꝓmixta cum vino.
Et emplastratio cum caseo antiq̄ ē bōa vltima. Et em-
plastratio cum gallina fissa ē bona valde vltima. Et silr
cū carne vipe t cum ranis scissis. Et ex oleis oleū lauri
num t oleum in q̄ decoquit laurus.

De serpentibus qui egredi faciunt sanguinem ex po
ris omnibus. C.xxxvj

Icut sunt Asudius t sabrin isti serpentes sunt
s mali t qum mordent disrumpuntur pori t me
atus omnes fluentes t manantes ita q̄ ex vlce-
ribus consolidatis cum dolore continuo t vomitu san
guinis t sputu sanguinis. Et sapientes qdam dixerunt
q̄ isti duo serpentes corpora habent arenosa t sup cor-
pora eoꝝ sunt pūcta nigra t alba: t lōgitudo eoꝝ ē lō-
gitudo cornuti. Et dixerunt qdam q̄ ipi sunt minores
vipis t capita eorum t ipoꝝ caude sunt minuta t sunt
coloris arenosi. Et quādoqz sunt nigri t rubei t albi t
sunt sup eorum capita squame albe incise: t eoꝝ inces-
sui est strepitus ꝓp siccitatem corticum ventrium ipsoꝝ

ac si esset strepitus foliox virge t sunt gñis motus equa
liñ ventiñ t hos narrãt cũ spẽb⁹ qbusdã ordinis primi
Et box qdẽ serpẽtũ morsus disrumpit poros t meat⁹
nãles faciẽs ex eis manaꝛ sãguinẽ ita q ex ãgul oculox
t cõpmit in sanguine t sputo sanguinis nariũ t vomitu
t dolore in stomacho. Et dixerunt qdã q locus apat t
denigrat t currit ex eo res pua aq̃sa t soluit vẽter t pstrĩ
git anhelit⁹ t difficultas sit urine t abscidit vox t molli
ficant mẽbra t vincit sup corpus dispõ obliuionis t ac
cidit spasmus t cadũt dentes t morit patiens.

De cura. C.xxxvij.

c Ura eox ẽ ꝓma cure alasilet t viparũ inq̃ztũ
dat eis in potu vinũ plm t euomũt sup ipz p⁹ ci
bationẽ cũ eis q̃ st sicut oua taraca t pisces saliti
t alia t itereꝰ sup eos vomit⁹ dei de comedãt p⁹ illõ pa-
nẽ t pisces positos sup prunas t comedãt uuas passas
t semẽ rhaphani iterũ ẽ ex eis q̃ cõferũt ipsis t ꝓpe cuz
vino t succus papaueri cũ radice lilij celestis cũ vino t
qñz cõfert eis albugo oui cũ vino. Et cõfert eis inq̃ztuz
est expulsio sanguis ẽplatio cũ portulaca t farina ordei
aut folijs vitis decoctis aut arnoglossa aut gallis. Et ex
eis q̃ retinẽt sanguinẽ p cauteriũ sunt porri t vrtica t ru
ta cũ farina ordei t albumine oui.

De faciente sitim. C.xxxviij.

d Ixerũt q serpẽtis faciẽtis sitim lõgitudo est pal
mi vni⁹ t sup corpus ei⁹ st vestigia nigra plima
t caput ei⁹ puñ t collũ ipi⁹ grossuz t icipit crea
tura ei⁹ ex collo grosso vsq̃z ad caudã subtilẽ. Et dixe-
rũt qdã q hic plz ẽ in regione lokiati t affiz t forma ei⁹
est forma vipe t color postremi ei⁹ vsq̃z ad caudas ẽ ad
nigredinẽ decliuis t incedit q̃tiẽdo caudã suã. Et dixe-
rũt qdã q ẽ in littorib⁹ t dixerunt q accit morso ab eo
vt adurat vẽter ei⁹ t iflãmet q̃re nõ sanat ex aq̃ imo nõ
cessat bibere absq̃z exitu alicui⁹ rei p urinã aut sudorez
ita q iflat vẽter ei⁹ tot⁹ t currit aq̃s in venas ipsius.

De cura. C.xxxix.

r Egimẽ eox p⁹ cõe regimẽ ẽ indesinenter facere
eos bibere oleũ plz t euomere deide clisterizar
eos cũ eis q̃ educunt feces t hũitates t trahunt
aquã ad iferiora t vt dent diuretica sicut decoctio apij t
spice inde t cinamomi t assari t siseleos t petroselini t
silizuz t empleꝰ exteri⁹ cuz sale t calce t oleo t emplatio
quã dicem⁹ ad morsuz canis rabiosi cõfert.

De cafezati et altararati. C.xl.

i Sti serpẽtes sũt pui breues minuti q qñz occul
tant in arboꝛib⁹ insidiãtes vt ꝓiciãt se ipos ad
illũ q trãsit p eos t exeũt ꝓcedẽtes ad euz. Et
ego qdẽ dico q vidi gen⁹ hox serpentũ in ptib⁹ de be-
sten t sunt ad rubedinẽ decliues t sũt calidi valde. Et di
xerũt accit ex morsu eox dolor vehemẽs t ptrãsit in to-
tũ corpus si fuerit de genere q vidi t accit ex eo mors.
Et dixerũt cura eox ẽ cura cõis t cura viperarum.

De saliẽte ad duas partes. C.xli.

d Ixerũt qdã serpentẽ cui⁹ nomẽ ankesimẽ t di-
xerũt q ipse t saliẽs ad duas ptes verũ ego nõ
verifico q ipse sit saliẽs aut ali⁹ aut ipi narraue-
rũt eũ q due extremitates ei⁹ sunt eq̃les in grossitudine
t eq̃les medio t existimo q hic est ille quẽ vidi i vitate.

Illicinus t est durissos. C.xlij.

i Ste habitat in illicib⁹ t accit ex morsu eius ex
coriatio cutis eius quẽ mordit t excoriatio cu-
tis illi⁹ q pmiscet ei t curat ipz t hz odorẽ mali
gnũ mortificãs eũ q pñs est mortis ei⁹ siue sit ledẽs siue
nõ ledens. Et accñt ex eo iterũ accidẽtia morsus vipax.

De cura. C.xliij.

c Ura ipsius est cura viperarũ t confert eis ꝓpie
bibere aristol. lõgã cũ vino t silr albãdal coctã t apho
dilli radicẽ t vinũ. Miliares. C.xliiij.

Erpẽtũ b⁹ generis color ꝓpt citrinitatẽ suã ẽ q̃
f si color millij. Et accñt ei quẽ mordẽt accidẽtia
malarũ viperarũ: et cura eox est cura illa.

Serpẽs noiatus sciſetati. C.xlv.

Olor ei⁹ silis saliẽti ad duas ptes sz ille ẽ ꝺteriox
c t accidẽtia ei⁹ sunt illa. Et cura ei⁹ ẽ illa cura.

Serpens aracis vel aspis habens colores di-
uersos. C.xlvi.

Uidã dixerũt q ẽ malign⁹ iterficiẽs in die scdo
q cũ corrosiõe epatis t cõstractiõe itestinoruz. Et
curatio ei⁹ ẽ curatio viperarũ paruarum.

Serpens triscalis. C.xlvij.

Arratũ ẽ de hoc q ei⁹ accñtia silia sũt accñtib⁹
n viperarũ vex sũt cũ iflatiõe loci morsus t ve-
sicis t duritie appente t cursu bũitatis ãguinee
nigre ex illo loco t accidũt ei alteratio rõis t tenebrosi-
tas visus t spasm⁹ mortificãs. Et cura ei⁹ ẽ cura viparũ
Et ego qdẽ dixi hũc sꝑpẽtẽ i hoc loco existiatiue t ñ no-
sco eũ neq̃z ordinẽ ei⁹ neq̃z ipi⁹ gen⁹ cũ vificatiõe t neq̃z
scio an iste sit i iteratõe an nõ. Famulus. C.xlviij.

Ixerũt morsus ei⁹ ẽ silis morsui vipax sz accñt
d carni ei⁹ q morsus ẽ ab eo corruptio t mollifi
catio sic accit ei q hz hydropisiz t accñt ei ꝓfũ
ditas sõni et obliuio t egritudies i epate t ieiuno et co-
lon. Et simonẽ qdẽ i hoc serpẽte attuli fz existimationẽ
i hoc loco sicut simonẽ de illo q ẽ añ ipz t fortasse nõ est
b⁹ ordinis imo ẽ ordinis putrefacientiũ. Et cura eius ẽ
cura viperarũ. De amiudutus t caubarus. C.xlix.

Ixerũt qdã q lõgitudo cuiusq̃z horũ sꝑpẽtũ est
d vsq̃z ad cubitũ et color eox ẽ color arene t sup
corpa ipsox st vestigia. Dixerũt t accñt ei quez
mordẽt dolor vehemẽs loci morsus t apa maximuz et
currit ex eo vir⁹ et iterficiũt i ctio t mora ei⁹ p⁹ septimuz.

Curatio eorum. C.l.

Ixerũt q curatio eox ẽ curatõ cõis et ẽ ei⁹ ꝓpũ
d dare i potu castoreũ t cinamomũ et radix cen-
tauree de q̃cũq̃z istox fuerit. z.ij. cũ vino. Et con
fert eis radix aristol. et ꝓpe lõge iuuamẽtũ maximũ. Et
silr radix assoalir et succus ei⁹ ꝓpe et radix gẽtiane. Et
cõferũt eis ex ẽplis mel decoctũ et exiccatũ et tritũ t ra-
dices gnatox et silr cẽtaurea et semẽ lini et lactuce et se-
men harmel et volubilis et ruta siluestris et cõferũt eis
emplastra appropriata vlceribus putridis.

Serpẽs noiatus selsir et ẽ putrefaciẽs. C.li.

Xistiauerũt qdã q sũt serpẽtes q sũt in regioni-
e bus assem et i egypto hñtes lata capita pua col
la curtas caudas vẽtres rotũdos et nõ sunt sup
eox capita linee et squame sz sup corpa eox sũt linee di-
uersi coloris et qñ incedũt nõ rectificat imo cõtrahunt
et accñt ei quẽ mordẽt apa doloroſuz et putrefactio to
tius corpis p⁹ cõtritionẽ eius et capillox casus. Et qñz
festinat putrefactio pdẽs illõ qõ sanũ est et sunt q̃si spẽs
viperarũ. De cura. C.lij.

Portet vt sit cura eox cura cõis et cura media
o cure viparũ deide curatio eius qõ accit ex mor
su eox de dispõnibus et accidentibus.

De spẽbus serpẽtũ q nocẽt qñ mordẽt p vulnus nõ
p venenũ de quo sit curandũ et sunt serpẽtes magnoruz
corporũ valde. De draconе. C.liij.

Ixerũt minor speruz draconum sz q dixerunt
d qdã est quinqz cubitorum magni vero sunt tri-
ginta cubitorum et supra. Dixerunt et sunt
draconi duo oculi magni et sub mãdibula inferiore est
eminentia sicut mentũ quare sunt ei dentes plurimi. Et

dixerũt qdã q ipsi multiplicant in ptib⁹ nubie ⁊ idi sũt maiores ⁊ illi de nubia q sũt i regione asie sunt vsq3 ad q̃ttuor cubitos ⁊ indi sũt magni valde. Et dixerũt de illis sunt q̃s dixim⁹ ⁊ hñt facies citrinas ⁊ nigras ⁊ sr eis ora vehemẽt ãplitudinis ⁊ supcilia coopiũt oculos eorũ ⁊ sup colla eor̃ sunt sq̃me. Et in oi mãdibula sũt tres dẽtes. Et ego dico q ia vidi quẽdã hui⁹ generi sup collũ cui⁹ in latitudie dscẽdẽte erãt piligrossi. Dixerũt ⁊ accit ex morsu eor̃ dolor puus deide iflãmat ⁊ masculi eorũ sunt deteriores femis. Et dico q ia vificatũ ẽ q in regionib⁹ alijs ab india sũt dracones magni valde. Et dixerũt cura eor̃ est cura vlcerũ malorum tantum.

Albedisimon persin. C.liiij.

Jdeꝛ q sit iste de generib⁹ draconꝫ ⁊ dixerũt q
v illi quẽ mordet albedisimon accidũt ea q̃ accñt
religs morsib⁹ draconũ. Sz dixerũt de draconi
b⁹ q eor̃ dẽtes sũt vehemẽtes. Et de ꝓpietate ei⁹ ẽ q carminat carnẽ qr effodit eã q̃z obrẽ magnificaꝛ timor i vulnere ei⁹ ⁊ idiget curatiõe vulnerũ malorum valde.

De morsu draconis marini. C.lv.

Jxerũt liniaꝛ morsus ei⁹ cũ sulfure ⁊ aceto ⁊ di-
d xerũt cõferũt ei adeps crocodili ẽplata ⁊ pisci
noiat⁹ tricla ⁊ plũbũ qñ fricaꝛ sup ipz iuuaꝛ eo. Et medicine q̃s scribem⁹ in cap. rutele ⁊ ꝓpe tyriaca p̃ma ⁊ albedarũgi bibitũ ⁊ emplastratũ confert ei.

Haren carmen. C.lvi.

Jxerũt qdã arabes sapiẽtes ⁊ existimo q sũt de
d genere draconũ marinor̃ aut alioruz q̃s ãbos
noiauit semurio ille sapiẽs dicẽs q accit ex morsu eor̃ illã qd accit ex morsu viperar̃. Et sr̃aꝛ q sit cura eor̃ cura viperarũ. De albatraf ⁊ bauden. C.lvij.

Jxerũt quẽ mordẽt albatraf ⁊ bauden accidũt
d ei dolor vehemens ⁊ fritas plurima ⁊ stupor ⁊
mors ꝑculdubio ⁊ puenit ad hoc vt sit ei⁹ cura ffidor̃ venenor̃. Dixerũt qdã oz vt ebrocet morsus ei⁹ cũ aceto tepido ⁊ ẽpleꝛ locus cũ foliis lauri ⁊ inũgaꝛ cũ oleo costino ⁊ oleo de piretro ⁊ q̃ siꝛanꝫ eis ex oleis i qb⁹ ẽ vtus sqlle ⁊ vrtice. Ea vo q̃ i potu danꝫ eis est suc cuz folior̃ lauri cũ aceto ⁊ aniudẽ cuz ruta aut sumanꝫ myrrhe ⁊ pipis ⁊ rute ꝑtes eq̃les cui⁹ dosis sit aureus vn⁹ in vino ⁊ tyriaca p̃ma dicta in cap. rutele.

Tractaꝛ q̃rtus de morsu bois ⁊ q̃drupedũ. C.i.

Jcam in hoc tractatu lesiones morsus bois ⁊ morsus canis ⁊ leporis ⁊ similiũ ⁊ morsus canis rabiosi ⁊ lupor̃z ⁊ crocodili ⁊ morsus simij ⁊ morsus mustelle ⁊ morsus alcale ⁊ mugali.

Sermo vniũsalis de curatione morsus. C.ij.

Eterior morsus ẽ ille q ẽ a ieiuno siue sit hõ aut
d nõ hõ. Et q vult curare morsuz oz vt ponat i p̃
mis sup morsuz pãnũ ifusuz i oleo aut mungat abstergẽdo cũ ipo oleo deide si cõseqꝫ ipz itẽtio ⁊ ẽpleꝛ cũ eis q̃ sũt sicut mel ⁊ cepe ⁊ fabe masticate ⁊ crude sic ffillũ. n. ẽ mirabile i hac re. Et iterũ vinũ coctũ ⁊ litharg̃riũ ⁊ ẽplatio cũ oleo borbi ẽ mirabilis ⁊ si videꝛ i eo corruptio mũdificeꝛ pus cũ suctiõe vẽtosaꝫ aut medicamine acuto ⁊ dimittaꝛ donec faciat pus ⁊ ꝓsidereꝛ ⁊ tẽ si vr̃ in suppuratiõe ei⁹ putrefactio tũc scit q mũdificatio ⁊ attractio lesionis nõ fuit vltia q̃re cureꝛ cũ attractiuis fortib⁹ q̃ dixim⁹ i cap. morsus serpẽtũ. Et si nõ fuerit in morsu corruptio ꝓhibeaꝛ apatio ⁊ cõsolideꝛ vulnus. Et de meliorib⁹ vnguẽtis ad morsũ ⁊ ffixiões vnguiũ auiũ ⁊ spinaꝫ ⁊ similiũ ẽ vnguẽtũ nigrũ admistratũ p⁹ extractiõez malitie si ea idigeꝛ ⁊ p⁹ ablutionẽ cuz aq̃ ⁊ sale. Morsus bois in boie. C.iij.

Onanꝫ sup morsuz qũ accit vt sit vehemẽs cepe
p ⁊ sal ⁊ mel die ⁊ nocte deinde cureꝛ cũ vnguẽto nigro facto ex adipe ⁊ cera ⁊ oleo ⁊ albezard. ẽ n. meli⁹ ẽpliz ad illud qd morsuz ẽ. Et sil̃r cinis cõferẽs cũ aceto ⁊ melle. Et iterũ minutũ tus cuz vino ⁊ oleo ⁊ ite ossa vitulor̃ adusta vsq3 q̃ albisiceꝛ cõfecta cũ melle. Et iterũ sal tritũ cũ melle aut myrrha ⁊ gũmi albotin vulnere ia ẽpleto aneto sicco adusto ⁊ liniaꝛ cũ eo ⁊ ligeꝛ Et liniaꝛ sup ipz ite cinis cauliũ. Et q̃z accit ex morsu bois ⁊ ꝓpe ieiuni accipiẽtes medullas g̃nor̃ ꝓpatas ad corruptiõez ⁊ ꝓpe lẽtes corruptio. q̃re oz vt inũgaꝛ morsus cũ oleo abstergẽdo ⁊ epleꝛ ex radice feniculi cũ melle aut farina fabarum cum aq̃ ⁊ aceto ⁊ permutetur emplastrum omni vice.

Morsus canis domestici nõ rabiosi morsus simili ter adib ⁊ similium. C.iiij.

Jt singularis curatio illi⁹ ex eis q̃ dixim⁹ i cap.
s vlluz ⁊ curatione morsus bois ⁊ fortasse sufficit vt aspgaꝛ locus stati aceto ⁊ cõq̃sseꝛ manu multotiẽs deide ponaꝛ sup ipz nitrũ cũ aceto ⁊ renoueꝛ sup ipz oib⁹ trib⁹ diebus ⁊ ꝓpe qũ timeꝛ malitia rabiei. Et qñq3 sufficit vt cureꝛ cũ cepe ⁊ sale ⁊ ruta ⁊ fabis ⁊ amigdalis amaris cũ melle aut arnoglossa cuz sale ⁊ foliis cucumeris ⁊ citrolli ⁊ calameto ꝓrito cũ vino. Et iterũ epithia sup ipz cũ litharg̃rio ⁊ ꝓpe qũ ẽ illic iflatio vehemẽs cũ faria borbi cũ melle. Et ex illis q̃ ꝓferũt ei ẽ origanũ cãpestre cũ sale ⁊ melle ⁊ almuri r̃solutũ cũ aceto ligdo dimissũ dieb⁹ aliq̃t ⁊ hec qdẽ cõfert oib⁹ p̃mis.

Morsus canis rabiosi: ⁊ adib rabiosi: ⁊ mustelle rabiose. ⁊ alior̃ de illis que dicuntur. C.v.

Lcidit cani rabies q̃ est cõuersio sue cõplexiõis
a ad malitiã malã malignaz venenosam. Et accit ei hec cõuersio aut ex aere aut ex cibis ⁊ potib⁹ Ex aere vo qñ calor vehemẽs adurit humores ei⁹ q̃re sit rabiosus in autũno aut cõgelat frigus vehemẽs sanguinẽ ei⁹ faciẽs ipsuz decliuẽ ad nigredinẽ q̃re sit rabiosus i vere. Ex cibis vo ⁊ potib⁹ qñ lãbit in sanguine interfector̃ ⁊ comedit e xcadauerib⁹ ⁊ bibit ex aqs putridis q̃re implet mlia putrida q̃z obrẽ accit iterũ creature ei⁹ vt variet ⁊ accit cõplexioni ei⁹ vt alteret sicut accidit leprosis. Et qñz apatur corpus eius ⁊ cõuertitur color eius ad cinereitatẽ ⁊ addit pseuerantia in causis corruptionis eius. ipse nãq3 famẽ patit ⁊ nõ comedit ⁊ nõ bibit aquã. ⁊ qñ obuiat aque timet ex ea ⁊ abhorret eaz ⁊ qñz horripilaꝛ ex ea ⁊ tremit ⁊ multiplicaꝛ horripilatio ⁊ ẽ in cute faciei sue imo qñz morit ex ea timẽdo ⁊ ꝓpie in fine rei sue. Et accidit ei multitudo tenebrositatis oculor̃ ⁊ est semp solitari⁹ ignarus nõ cognoscẽs dñz suum ⁊ videbis eũ rubeũ oculos vehemẽtis aspect⁹ ⁊ horribilis ⁊ extrahit linguã ⁊ currit saliua spumosa ⁊ fluit nasus capite ei⁹ iaz demisso ⁊ auric⁹ eius mollificatis q̃re mouet eas ãbas ⁊ ia curuatũ est dorsuz et iclinaꝛ dorsuz eius ad lat⁹ qr̃ vr̃ ia tortus ad lat⁹ et ad supiora et ad latus. Et si firmaꝛ cauda ei⁹ ãbulat timidus decliuis quasi sit ebrius tristis angustiosus et preceps sit omni passu Et qũ apparet ei forma currit cõtra illã iuadendo ipsaz siue sit paries aut arbor aut aial et parum parificatur in uasio ipsius cũ eius latratu ad illud quod inuadit ẽz cõ suetudinẽ canum imo est tacitus squalidus et qñ latrat videbis canes fugere a via eius et fugiunt ab eo ipso lõginquo. Dõ si fiat ꝓs alicui eorũz repente blanditur ei et obediens sit inter manus eius et conatur fugere ab eo et adib deterior est eo. et similiter qui de lupis est in qualitate ei⁹ ea que diximus.

De narratione eor̃ que fiunt rabiosa preter ea que diximus. C.vi.

Scit q vulpes sit rabiosa ⁊ mustella sit rabiosa.

d Et dixerũt qdã q qdã mulli rabiosi facti sunt ⁊ momorderũt dños suos ⁊ incurrerũt maniã q̃ ac cidit ex reliquis rabiebus.

Dispões eĩ quẽ mordet cais rabiosus. C.vij.

Um canis rabiolus mordet boies nõ videt nisi vulnus hñs dolorẽ sicut rcliq̃ vulnera deinde

q appent sup ipos p̃ dies aliq̃t aliqd de cogitatio nib⁹ corrupti ⁊ lõnus corrupt⁹ ⁊ dispõ q̃si ira ⁊ murmuratio ⁊ ꝓmixtio rõis ⁊ rñsio absq; eo qõ q̃rit ab eo ⁊ vides spasmari extrema eĩ⁹ p̃hẽdo ea ad se ⁊ refugit lumẽ ⁊ salt⁹ velamis ⁊ singult⁹ ⁊ sitis ⁊ siccitas oris ⁊ fugit ex pressura ⁊ amat accessionẽ luis ⁊ q̃nz abhorret lumen ⁊ rubẽt mẽbra eĩ⁹ ⁊ ꝑpẽ facies eor ⁊ rauescũt voces ipo rũ ⁊ plorãt i tiore aq̃ ⁊ hũitatũ ⁊ quotiẽs approxiat eis aq̃ imaginat canẽ qr timẽt ex eo ⁊ q̃nz ñ terrẽt imo nauseãt eã ⁊ q̃nz diligũt volutari i terra. Et q̃nz accit eis ꝓiectio spmatis sine desiderio ⁊ pducit proculdubio ad spasmũ ⁊ cuzez: ⁊ q̃nz puenit ad sudorẽ frigidũ ⁊ sincopim ⁊ mortẽ: ⁊ q̃nz morit añ has dispões sitiẽdo: ⁊ q̃nz desiderat aquã deide ꝓclamat ex ea qũ obuiat ei: ⁊ q̃nz sorbet ex ea q̃re strãgulat ꝑ eã ⁊ morit: ⁊ q̃nz latrat sicut canis ⁊ q̃si sit cũ eo raucedo: ⁊ q̃nz abscidit vor eĩ⁹. Et sit sic apopleticus nõ valẽs tollerare vt clameẽ. Et q̃nz mingit piguedinẽ in q̃ sũt res carnose mirabiles q̃si sint aialia ⁊ q̃si canes pui. In plib⁹ vo dispõib⁹ ẽ vrina eius subtilis ⁊ q̃nz migit nigrũ ⁊ aliq̃n retinet vrina eĩ⁹ q̃re penit⁹ migere nõ valet ⁊ vẽter eĩ⁹ fit plm ẽ siccus. Et de mirabilib⁹ dispõnib⁹ eĩ⁹ ẽ q ipse ẽ ꝓmpt⁹ ad mordẽdũ hominẽ. Qõ si momorderit hoiez p̃ cõextionẽ suã accit illi hõi illõ qõ accidit ei ⁊ silr ex supfluitate cibi eĩ⁹ fit illud. Et nõ territ⁹ ẽ aliqs eor ex aq̃ q euasit ꝑ curatiõez aut absq; ea ꝓꝑe qũ vidit faciẽ suã i speculo ⁊ nõ cognouit se ipz aut cui i eo imagiat⁹ ẽ cais nisi duo viri. ipi nãq; fiz q existimãt ꝓmi vixerũt in b⁹ mõi dispõne. Et ipe qdẽ canis nõ momordit eos ãbos imo nõ momordit eos ãbos nisi hõ quẽ canis rabiosus momorderat. Añ vo trorẽ ex aq̃ cura eĩ⁹ ẽ ꝓpinq̃. Et q̃nz iterficit iter ebdomadã ⁊ silia vsq; ad sex mẽses ⁊ spatiũ tpatũ ẽ. xl. dies ⁊ dixerũt qdã ⁊ nõ creditũ ẽ q̃nz terrẽt p⁹ septẽ ãnos. Dixerũt qdã ⁊ ẽ sicut ruffus nõ terrẽt ex aq̃ ⁊ diligũt volutari i terra nisi q̃n ꝓpiones eor iã dilexerũt siccitatẽ q̃re abhorrẽt ꝓriũ cõplexiõis ⁊ diligũt cõueniẽs ⁊ ad hũc simonẽ nõ ẽ declinatio. Declinatio. n. ad illõ qõ cõuenit cõplexiõi ꝓpinq̃ ẽ ex eis ad q̃ nõ currit. Et sanior dispo sitiõis quẽ momordit hic cais ẽ ille ex cui⁹ morsu plm currit. Et ꝓꝑ illõ q̃n mingit p⁹ potũ medicinarus tyria caliũ sanguinẽ securat ex timore aque scias ergo.

Dria iter morsus cais rabiosi ⁊ nõ rabiosi. C.viij.

Uãdoq; mordet boies canis ⁊ nõ adu enit af-

q firmatio forme eĩ⁹ ⁊ vificatio dispõnũ eĩ⁹ ⁊ idiget curatiõe eĩ⁹. Et curatio qdẽ eĩ⁹ inq̃stũ ẽ vulnus ẽ cõsolidatio ⁊ inq̃stũ ẽ morsus canis rabiosi est sanniositas ⁊ aptio. Mã si cõsolidat ẽ in ea pditio q̃re idiget illud signo ex q̃ eĩ⁹ dispõ cognoscat. Et ex eis q̃ dixerũt in hoc ẽ vt sumat nux regal. aut alia ⁊ ponat sup vuln⁹ ⁊ dimittat sup ipz vna hora deide sumat ⁊ ꝓpitiat galline tũc si renuit eã canis ẽ rabiosus ⁊ si cõedit eã ⁊ morit tũc canis iterũ ẽ rabiosus. ⁊ sumat frustũ panis ⁊ liniat cũ eo qõ currit ex illo vulnere siue fuerit sãguis siue nõ sanguis ⁊ pisciat canib⁹. Et si renuũt ipsuz tũc morsus est morsus canis rabiosi. Et dixerũt q de signis eĩ⁹ ẽ q̃z q̃n fundit sup ipz aq̃ frida calefit corpus eĩ⁹ successione eĩ⁹ ⁊ dico hoc signũ ẽ nõ ꝓꝑuz. De cura. C.ix.

Portet in pncipio rei vt non dimittas vulnus cõsolidari imo dilata ⁊ aperi si nõ fuerit amplũ ⁊ fac cũ eo de suctiõe ⁊ positiõe ventosarũ qõ dictuz est tibi in cap. morsus ꝓpẽtũ. Et min⁹ in q̃ nõ oz cõsolidari vuln⁹ ẽ spatiũ. xl. diez. Et si traxeris in pncipio deide nõ cõsolidaueri facies opatiõez iuuatiuã valde. Et si error iã ceciderit ⁊ cõsolidatũ ẽ tũc oz vt cõuertat ⁊ ad vltiuz pueniat in eo. Et oz vt ponas sup ipz de apitiuis qũ cõsecut⁹ fueris ipz i pmis dieb⁹ sic sũt oppoponacũ ⁊ nux ⁊ allea. ⁊ ẽplastrũ de pice ⁊ oppoponaco ⁊ aceto ⁊ sũat aceti kist. i. ⁊ oz vt sit acutũ ⁊ picis lb̃. i. ⁊ oppoponaci. ʒ iij. ifundat oppoponacũ in aceto donec resoluat deide misceant oia ⁊ fortasse sufficiũt allea ⁊ cepe ⁊ eruca itez ⁊ sicla ⁊ altit cõposita ⁊ simplicia. Et cũ sicla itez q̃nz ponit enula. Et fortasse neccius erit tibi vt vtaris medicinis corrosiuis sic ẽ alcalcadicõ deide ꝓsequẽter adhibeat butyz. Et ex dilatatib⁹ qdẽ ẽ vt sumant salis ptes iij. salis ãmoniaci ptes. ij. calcadis ptes. viij. sqlle assate ptes. xvi. rute ptes. iiij. coralli ptes. x. eris adusti ptes. iiij flor eris ptes. iij. semis praſij ptes. ij. ponat sup ipm cribellat⁹ cũ orali. Et neccius ẽ in pncipio facere vt ipse sudet ex eis qb⁹ possibile ẽ ex ãbulatiõe ⁊ balneatiõe. Et nõ oz vt ꝓpes in dieb⁹ pmis ad eũantia sz occupare in trahẽdo ad exteriora: nã eũatio q̃nz adiuuat ad hoc vt venenũ penetret ad ꝓfundũ ⁊ ꝓhibet attractiõez eĩ⁹ ad exteriora. Et q̃n ipsa trahit bũores ad iteriora tũc trahit cũ eis venenũ. Qũ ergo trahis qõ tibi possibile ẽ p⁹ duos dies aut tres tũc occupare in euacuãdo qõ iã forsitã penetrauit. Et si facta nõ fuerit attractio ⁊ acciderit negligẽtia tũc eũatio in ea hora erit magis neccia ⁊ meli⁹ ẽ vt sit fortior. Et si videri repletiõnẽ augmẽtatã phlobotoma. ⁊ si ñ tũc nõ. Et qũ phlobotomas tẽ nõ dimittas eũ i tueri sanguinẽ suũ ⁊ ꝓꝑe i fine rei. Catharticũ vo sit illõ qõ educit mliaz ita vt sit helleboz⁹ ⁊ pillule de helleboro ⁊ similia de illis q̃ neccia sẽ ⁊ hiera ruffi ẽ mirabilis eis. Et ex illis qb⁹ oz soluere eos ẽ cucumer oslinin⁹: Cõfctõ cathartici ad eos. ℞. myrobalanoz kebulorũz auř. ij. opij auř. i. ⁊. ʒ. sal. idi aureũ. ʒ. polypodij lapidis armẽi ãboz añ. auř. i. agarici auř. i. ʒ. helleborĩ nig auř. ij. sitq; dosis ex oib⁹ i pilulis ꝑfect⁹ auř. ij. Qũ ergo ipz soluerit cathartica fortia tẽ neccius ẽ itez administrare in oi die aut duob⁹ diebus clistere nõ ledẽs anuz sic oleuz ⁊ ãq uã sicle aut solutuz sicut aphodili cuz epithio. Et oz vt sit cibus ei⁹ p⁹ cathartic uz ille q fit ex duragi ⁊ pullis ipiguat. Et administrẽt p⁹ illõ diuretica subtiliatia ⁊ vinũ dulce ⁊ ꝓꝑe vet⁹ cuz dulcedie et vinuz coctuz itez ⁊ lac ⁊ vinuz ẽ vehemẽti iuuamẽti ad eos ⁊ magis neccie res sẽ eq̃tio cibi eĩ⁹ et humectatõ ẽ. n. neccius rei eius. Et illa sẽ sic tura auiuz stiptica z et panis adarmache i aq̃ frã. Et ꝑfert eis ex aqs aq̃ i q̃ extiguit ferruz multotiẽs. Ueruz cepe et allea sẽ ex cibis q reliquunt venenis et abscidunt ca et repellunt ipa a corpe vbi ñ excusat eoz vsus q̃zuis ipa sint medicie. Et vt tu ꝓpes et des eis in potu tyriacã magnã et medicamẽ de cãcris ꝓꝑuz ẽ. Et dr q tyriaca diatesserõ ẽ vehemẽter ꝑferẽs eis et silr tyriaca alanesea quã dicẽus et ciba eos cãcris fluuialibus. Et iã exptuz ẽ vt sumat ō pulpa cãcri fluuialis adusta sup lignuz vitis albe cuz eq̃litate fiz q̃ztitatẽ q̃ terat et carbone gẽtiane sup illõ id ẽ lignuz et cuz illa q̃ztitate. Et det ex eo i potu cuz vio puro. Et sit dosis eius cochliaria q̃ttuor i illo vio. Et oz vt ãbo sint trita sic alcohol. Et hui⁹ itez ẽ ōscriptio altera. Sumatur carbonis cancroz fluuialiuz captoz duz sol ẽ i ligno leonis assatoz in furno aut in vase eneo res equalis et iã posite sint in eo ex ipsis partes. v. et gentiane partes. v. et piroz pars. i. terantur et misceant cuz eis et fit dosis in diebus pmis cochliariuz vnuz in aqua et dentur in potu post dies preteritos duo cochliaria et similiter adde in eo vsq; ad quattuor cochliaria. Et

ex medicinis narratis ꝛ q̄ est vltima ad eos est medicamē de cātaridib⁹ ꝛ dicā ip̄z in ꝓximo. Et medicamē de cācris nō det in potu in p̄mis nisi ei cū quo ē euēt⁹ timoris aque. Et q̄z ponit in descriptiōe ei⁹ de gētiana q̄ztū ē medietas cācroꝝ marinoꝝ. Si āt cōseq̄ris eū p⁹ duos dies aut tres. oz tūc vt sit qđ i potu das de medicamine duoꝝ cineꝝ duplū ei⁹ qđ in potu dares si eū ꝓsecut⁹ fuisses in p̄ncipio ꝛ sīr ē dispositio medicinaꝝ aliaꝝ q̄s dicem⁹. Et si fuerit p⁹ septē dies tunc sint plura duplicia ꝛ tūc scalpella scalpellatiōez laboriosaz ꝛ suge suctiōe vehemēti ꝛ si ꝓsecut⁹ fuerī eū p⁹ dies plēs illis ei supueniētes tūc in dilatatiōe vulneris nō erit tunc vtilitas ꝛ neqz supflue laboret in ea qm̄ ledet eger sine pl̄ima vtilitate imo stude i hoc vt nō remaneat aptū: nā dilatatio iā pterijt in dieb⁹ trib⁹ p̄mis ꝛ q appropiquāt eis qm̄ venenū iā sparsuz ē. Sis ergo cōtēt⁹ tūc vt remaneat vuln⁹ aptū ꝛ adiūge ei reliquū regimē dādo in potu tyriacā ei⁹ ꝛ administrādo eūonē ei⁹ ꝛ sīlāt q venenū sit sparsum vsqz ad q̄ttuor dies si fuerit forte ꝛ i minore spatio eo iterum multotiēs. n. interficit in ebdomada vna. Et ꝑculdubio ipsuz spḡit velocit ꝛ velociꝝ q̄z dixim⁹. Et nō ē aliqđ de attrabētib⁹ sicut cauteriū ita q qñ ē spatiū longi⁹ illo ꝛ timet casus in errore ꝛ ꝓperat ad cauteriū magnū post spatiū nō est lōginqū qñ cōferat nō ē ergo attractio cauterij ꝛ corruptio ipi⁹ in substātia veneni sicut ē attractio alioꝝ ꝛ corruptio ipsoꝝ. Qđ si aliqd ab hoc ꝓhibuerit administra medicinas q̄ stat loco cauterij sicut ēplm de sale ꝛ medicine rubificātes sicut ēplm de sinapi ꝛ sīlia ꝛ nō ītromittas eū in hu⁹ulmōi hora balneū oīno. Nā si balneaueris eū interficies ip̄z. Et dicit q sedere in tina est ex eis q̄ cōferūt ꝛ existio q illud ē in p̄mis. Et frigus est ex eis a qb⁹ oz ip̄z cauere. Et fortasse est tibi necessariuz in hac hora ꝛ p⁹ ip̄z vt phlomes eū ſo. ergo phloma ip̄z ꝛ nō pmittas eū itez itueri sanguinē suū. Qđ si videris eū iā tēdere ad sanatiōez paulati tūc fac eū vti exercitio tpato ꝛ balnea eū cū eq̄litate ꝛ funde sup ip̄z aque tepide pl̄m ꝛ frica eū ꝛ inūge eū oleo tpato. Et q̄ puenit esse suū ad timorē aq̄ tūc tu nō pauceas iterū dū nō sit talis vt nō cognoscat faciē suā in speculo. Dixerūt. n. fortasse ipse cognoscit faciē sui ipi⁹ ꝛ fortasse imaginat post illud q i specio sit cais. Et da ei i potu illō qđ dixim⁹ de aq̄ in q̄ extinguit ferrū cū igenio qđ dicem⁹. Est. n. curatio optia ꝛ igenia sup ip̄z cū oī igenio i dādo ei in potu aquā. Et si neccīuz fuerit tibi strigere ip̄z ꝛ vim īferre tūc empl̄a stōachum ei⁹ cuz iffantib⁹. Et iā qdē exptuz ē vinuz mistuz p medium ꝛ ꝓtulit iuuamētuz mirabile. Et cōtulit qdē in hac hora medicamē huiusmōi. ℞. coagulī lepor⁹ ꝛ luti lacune asportati de Alexādria ꝛ gnoꝝ iuniperi ꝛ gētiane oīuz añ. auř. iiij. bacchaꝝ lauri ꝛ myrrhe āboꝝ añ. auř. viij. ꝓficiāt cū melle ꝛ sit dosis q̄ztū faba egyptiaca. Et itez sigilloꝝ lacūe ꝛ gnoꝝ iunipi āborū añ. x. coagula vuulpis. iiij. coagula lepor⁹. v. radicū aristol. rotūde baccaꝝ lauri semis amomi semis rute sil uestris oīuz añ. auř. iij. p̄pet eoꝝ massa cū vino dulci de i de ꝓficiāt cū melle ꝛ sit dosis faba vna. Et itez terre sigil late auř. viij. gnoꝝ aldemesk tm̄dez coagula lepor⁹. xvj. coagula gazel. xxxij. radicū gētiane. iiij. myrrhe. iiij. aggregēt cū melle ꝛ retineat c⁹ dosis sit vt cicer cū aq̄ calida Et qdā boles dixerūt q suspēdit sup corp⁹ suū dentē canis rabiosi fugit ab eo canis rabiosus ꝛ nō itēdit ad euz sīlr reliq canes ꝛ nō ē ex eis in q̄ ē fidutia. Medicine q̄ bibūt. Siplices qdē sūt litiū ꝛ altit ꝛ apsinthiū ꝛ poliū ꝛ terra sigillata cū vio ꝛ nigella ē mirabilis i hoc caplo ita q nomē ei⁹ i greco ē deriuatū ex intētione iuuāte ad morsuz canis rabiosi ꝛ myrrha bona est bibita ēpl̄ata. Et dixerūt nō ē ad illud medicina melior gētiana ꝛ camedreos itez. Et dicūt qdā q̄ ocli cācri qū bibūt sunt magis iuuatiue res ad illud. Et dixerūt qdā q si i potu det coagulū muris pui in aq̄ sanat. Et existimant qdā q sanguis ip̄i⁹ canis rabiosi est curatio. Dez ego nō audeo illud ꝛ sīlr dixerūt ciba illū epate canis ꝑpe illi⁹ qui eū momordit. Et dixerūt post timorē aque ciba eū epate p̄dicto ꝛ añ ip̄z aut cute adabaci clādicātis affata. Et dixerūt qū i potu ꝺderī meubedhana ꝛ castoreū in hac dispōne ꝛ feceris collyriū ex eo iuuabit eo ꝛ remouebit timor. Et de cōpositis sunt medicamē Gal. ꝛ tyriaca ꝓ pinq̄ ei qđ dixim⁹ i p̄terito. ℞. cācri fluuialis adusti ꝛ gētiane āboꝝ añ. ptes. v. turī calamēti añ. ptes. iij. terre sigil late ptes. ij. sumat i puluere ex ea. z. iij. in ieiuno cū aq̄ tepida ꝛ tres alias in vespis ꝛ vtat illa die⁹ p⁹ lib⁹ añ. xl. Al. ℞. cātaridaꝝ magnaꝝ piguiū ablati pedib⁹ ꝛ capiti b⁹ ꝛ alis ptē. i. lētiū excorticataꝝ ptez. i. ꝛ croci ꝛ spice ꝛ gariofiloꝝ ꝛ cinamomi ꝛ pipis oīuz sextā ptis vni⁹ terā tur oīa optie ꝛ ꝓpe cātarides ꝛ ꝓficiant cū aq̄ ꝛ ifozmēt trociſci ex eis q̄ꝝ vnusqqz ꝓtineat tertiā. z. i. Et det in potu ex eis oī die trociſcus vn⁹ cū aq̄ tepida. Et si acciderit pūctura i vesica bibat decoctiōez lētiū excorticatarū ꝛ oleū amigdalinū aut butyrū crudū ꝛ coctuz ꝛ igrediat balneū oī die p⁹ potū ei⁹ ꝛ sedeat donec mingat in tina ꝛ admīstret cib⁹ hūectatiu⁹ ꝛ alesſidabegi cū pullo ipinguato ꝛ bibat vinū ꝛ caueat sibi a frigore. Descriptio abbreuiata medicaminis de cātaridib⁹. Sumāt cātarides ſz q narrauim⁹ ꝛ ifundant in lacte acetoso die ꝛ nocte deinde effundat illud lac acetosum ab eis ꝛ pmutet aliud lac acetosuz ꝛ dimittat in eo die ꝛ nocte ꝛ fiat illō trib⁹ vicib⁹ deide exiccent i ūbra ꝛ terāt cū tātis lentib⁹ excorticat quāte sūt ipe ꝛ fiāt ex eis trociſci ꝺ qb⁹ sit dosis tertia. z. j. cū vino aut aq̄ tepida. Qū ergo biberit ip̄z fiat vt ꝓueniat ad sudādū cū eo qđ ē ei possibile de deābulatiōe aut coopimēto. Si aūt illud qđ bibit angustiat ip̄z bibat sup ip̄z sacraiati de butyro cocto aut oleo et vtat tina ꝛ migat i ea: qū ergo mixerit sanguinē tūc iā secura bit a timore aque. Empl̄a ꝛ sīlia ad attrahēdā. Assa ē ēplz bonū ꝛ dicit q empl̄atio ei⁹ cū epate canis rabio si iuuatiua est valde ꝛ testat de ea cōitas. Et alia ē empla strata ꝛ bibita ꝛ caro piscīū salita ē bōa iuuatiua. Et de eis q̄ trahūt venenū ab eo cū fortitudine ē vt ponat sup morsuz vrina hois iuuenis ꝛ ꝓpe cū nitro ꝛ cinis vitis solus ꝛ acetū ꝛ mēta cū sale ꝛ oppoponacū mirabile est valde. Et folia cucumer hortulani vehemētis iuuamēti sūt ad illō ꝛ radix feniculi. Et dixerunt q̄z cōfert ei iuuamētū mirabile vt liniat locus ex glutio pisciū multotiēs. Et iterū vt ēpl̄et cū formicis tritis. ꝛ iterū sumāt floris eris ꝛ salis āborū ptes. iiij. adipis vitulorum ptes. xij. fiat ex eis ēplastrū ꝛ iteruz volubilis. z. iij. baurach. z. ij. spume maris. z. i. sal. z. iiij. adipis anseris. z. x. olei de alcanna q̄ztū necesse ē. Ingeniuz i dādo aquā in potu. Quidā dixerunt sicut feligor⁹ q qñ timet ex aq̄ tunc det in potu ei i vas ex cute adabon ꝛ aliorum aut i vase cooperto cuz cute adabon ꝛ ꝓpe si fuerit de ligno aut cute canis rabiosi. Et dixerunt quidā vt ponat sup vas aut sub eo pannus q sit de p̄nis latrine. Et dixerunt alij ab istis q aliquid de hoc nō excusat. Et quidam ingeniose faciunt canalem longum ꝛ mittunt in guttur eius a longe ꝛ fundunt aquā in ip̄z tectum ex eo qđ cooptat aquā scilicet ponit ei⁹ extremitas in guttur ꝛ funditur aqua in ipsuz aut fistulā ꝓpe ex argēto. Et ex eo qđ bonum est in dando aquā in potu est vt fiat iteruz lignum cōcauuz ex cōgelato melle aut ex cera ꝛ ponat in eo aqua ꝛ precipia deglutire ipsum.

De morsu leopardi ex genere leonis ꝛ vulnus vngaium eorum. Ca. x.

Sti rapaces ⁊ q̃ ſilant eis nõ ſunt ſicut canes ſal
i ui ⁊ boies imo dẽtes eoꝝ ⁊ vngues iꝑoꝝ nõ ſt
vacui a nã venenoſa q̃ꝓpꝛ oꝛ vt cureť i ꝑmis
cũ attractiõe: deide cũ cõſolidatiõe. Et in eiꝰ attractione
ſufficit res parua. De morſu crocodili. C.xi.

Le quẽ mordet crocodilꝰ r̃gaţ regimie ꝑdicto
i in cap. morſus canis nõ rabioſi cũ attractiõe ve
neni ex q̃ nõ eũaţ morſus eiꝰ q̃zuis ſit ſaluꝰ. Et
illud fiat cũ illis q̃ ſũt ſicut nitrũ ⁊ mel. Et qñ diſiũgit fiſ-
ſura eiꝰ liniaţ vulnꝰ cũ adipe cerui ⁊ adipe anſeris ⁊ mel
le deide cõſolideť ⁊ adeps eiꝰ eſt magis iuuatiuus rerũ
ad morſũ eiꝰ. Dixerũt qdã q̃ ſanatio vulneris eiꝰ qꝺ ſit
qũ crocodillus corrodit ptẽ corꝑis alicuiꝰ ẽ adeps cro
codili. De morſu ſimij. C.xij.

A illo ítez quẽ mordet ſimiꝰ fiat q̃ attrahat ve
i nenũ eiꝰ ſi fuerit i morſu eiꝰ. Et illꝺ fit cũ eis q̃ ſť
ſicut ẽplatio cũ cinẽ ⁊ aceto ⁊ melle aut amigda
lis amarꝝ ⁊ ſicubꝰ ⁊ ꝑpe imaturꝝ ⁊ lithargyriũ cũ ſale et
radix feiculi ⁊ ſedat apa eiꝰ lithargyriũ liq̃factũ in aq̃ ⁊
coopiat ipm cum nigella ⁊ melle ⁊ herbo ⁊ melle
De morſu catti. C.xiij.

Uãdoq̃z accit ex morſu catti dolor vehemẽs et
q viriditas i toto corꝑe. Et curatio iꝑoꝝ eſt cura
cõis. Et iuuaţ cũ ẽplo cepe ⁊ ẽplatio calamẽti cã
peſtris ⁊ ꝓ ꝓmeſtionẽ ãboꝝ itez ⁊ cũ ẽplo fctõ ex nigel-
la ⁊ ſiſamo cũ aq̃. De morſu muſtelle. C.xiij.

Jxerũt q morſus eiꝰ ẽ velocis doloris ⁊ eſt co
d lor eiꝰ declinis ad obſuſcationẽ. Et cura eiꝰ ꝓxi
ma ẽ cure quã dixim ex ẽplatione cũ cepis ⁊ al
eis ⁊ cõeſtione ãboꝝ cũ vino puro ſup ãbo. Et cõferũt
ad illꝺ ficus imature cũ farina horꝺi. Et i lib. qdẽ tyria
ce dr̃ q ſi ẽplaţ cũ ea morſus ſup morſuz eiꝰ ⁊ ſup mor
ſuz canis rabioſi ẽ bona iuuatiua ſanãs ſtatim.
De morſu mugali ⁊ eſt alcale. C.xv.

Jxerũt qdã boc aial minꝰ ẽ muſtella in q̃ntitate
d eiꝰ. Et colore eiꝰ eſt decliuis ad cinereitatẽ cũ ſb-
tilitate ⁊ tenuitate ⁊ lõgitudo oris ẽ ad vltimuz
⁊ labiũ eiꝰ i vltio dixerũt ⁊ boc qũ videt aial ſalit ad ipz
⁊ ſuſpẽdit cũ teſticulis eiꝰ. Et dixerũt qdã ẽ in forma mu
ris ⁊ in colore eiꝰ. vez muſcida eiꝰ ẽ acuta ⁊ oculi ſui ſũt
parui ⁊ dẽtes eiꝰ hñt tres ordies q̃z alij ſup alios torti
retorſiõe pua ad ſupiora. Et dixerũt qdã accit ex mor-
ſu eiꝰ dolores vehemẽtes ⁊ pũctura in corꝑe ⁊ appitio
ruboris in locis ꝫz dẽtes eiꝰ. ⁊ accit in circuitu morſus
veſice plene hũitate ſãguinea ſup baſes ſuſcas: ⁊ qꝺ ipe
ꝓtinẽt ẽ fuſcũ: ⁊ ſinduñ ab eo qꝺ ẽ ſub eis: egredit caro
alba in colore nerui habẽs tunicas: ⁊ q̃ñz appet in eis
aduſtio q̃dã ⁊ q̃ñz corrodit ⁊ cadit imo currit in ꝑmis
pus virulẽtum deinde putrefit ⁊ corrodit ⁊ cadit caro
eius ⁊ q̃ñz peruenit res ad punctură in inteſtinis ⁊ diffi-
cultate vrine ⁊ ſudorem frigidũ corruptum.

CURA. Dixerũt oꝛ vt ponaţ ſup locũ galbanuz
ſingulare ⁊ cũ aceto ⁊ ẽbroceť cũ aq̃ ⁊ farina ordei ⁊ ſi-
rupo acetoſo ⁊ ſindaţ aial ipz ⁊ põaţ ſup ipz piretrũ aut
malue aut allea cõtrita aut ſinapis totũ illud ſi nõ fuerit
apa. Cũ apate vo cortices g̃nati dulcis decocti ⁊ ẽpleť
cũ eis. Illud vo qꝺ i potu daţ ei ẽ ſchea armenũ bullitũ
cũ vino aut eruca aut ſiſimbriũ aut nux cupſſi cuz vino
aut piretrũ ⁊ ſemẽ eruce ⁊ cartamũ. Et ex eis q̃ ſũt iuuã-
tiua ſortia ẽ buchormariẽ cũ ſirupo acetoſo aut oppo-
ponacũ aut radix gẽtiane aut coagulũ agni ⁊ coaguluz
bedi ⁊ ſũt ãbo bona valde. Et ꝓfert ei lac cũ ſirupo ace
toſo iuuamẽtũ vltimũ. Et dixerũt qdã ſapiẽtes res ma-
gis ꝓferẽs ei ẽ ſuccus folioꝝ lauri ⁊ folia lauri humida
cũ vino decocto aut eruce aut decoctio abrotani aut de
coctio lubleb cũ vino aut ſtorax itez bona ẽ ei qũ daţ i
potu cũ vio ⁊ ſilr qũ cõedũť res ꝑdicte cũ diſpoſitõe ſua
Cũ ergo cadit caro corrupta cureť vulnꝰ attractõe ſua.

Tractatꝰ quintus de punctura paruoꝝ venenoſoꝝ
⁊ morſu eorum. C.j.

Jcam in hoc tractatu pũcturã ſcor
d pionũ ⁊ rutele ⁊ veſparum ⁊
aranee ⁊ eoꝝ q̃ currũt curſu illoꝝ ⁊ inci
piã ab habentibus aculeos de eis.
De ſpẽbus ſcorpiõis ſilueſtris. C.ij.

Jxerũt qdã q̃ ſcorpio femia maior ẽ maſculo:
d maſculus. n. extenuatꝰ ẽ minutꝰ ⁊ femia piguis
magꝝ ⁊ aculeꝰ femie ẽ ſubtilis ⁊ maſculi aculeus
ẽ groſſus. Et accit vt qbuſdã ſcorpionibꝰ ſint duo acu-
lei ꝫz q̃ exiſtimãt qdã qñ dimittũt duo foramina apud
pũcturã ſuã ⁊ iſfridaţ pũctura ⁊ calefit reliquũ corꝑ ⁊ i
frídaţ ſudor itez. Scorpio ãt cũ alis ẽ magnꝰ ⁊ ꝓhibet
multotiẽs eũ vẽtꝰ qũ volat ab hoc vt cadat q̃re vadit cũ
eo de regiõe in regionẽ. Et in diſpõnibꝰ qdẽ caude ſcor
pionũ diũſificatio ẽ: de eis. n. ſunt q hñt ſex ſpõdiles q̃z
malitia ſit fortis i tpe orꝰ alſebara ⁊ iterficit morſus eiꝰ
⁊ de eis ſũt q hñt pautiores. Et exiſtiauerũt qdã q̃ ſcor
piones ſunt nouẽ coloꝝ albi. citrini: rubei: ⁊ cineritij: fer
rãdi: ⁊ virides: ⁊ de eis ſunt aurei hñtes nigras caudas
⁊ extremitates caudaꝝ ⁊ de eis ſũt vinoſi coloris de q̃z
ꝓcuſſione ſentiť pũctura acus ⁊ dolor nociuꝰ ⁊ de eis ſť
fumoſi ⁊ accñt de morſu eoꝝ riſus ⁊ ꝓmixtio rationis.
Qꝺ accidit de punctura eoꝝ. C.iij.

Lcidit puncture eius vt apeť ab hora ſua apate
a duro rubeo ⁊ dolor ꝓtẽſus ⁊ q̃ñz inflaţ ⁊ q̃ñz
infrãţ ⁊ imaginaţ apud eũ q̃ corpus eiꝰ ꝑmaţ
cũ pilis ſalis. Et accidũt dolores ſubito ⁊ pũctura ſicut
pũctura acus ⁊ ſequť illꝺ ſudor ⁊ tremor labij ⁊ frigus
eius ⁊ expulſio vomitu rei viſcoſe q̃ cõgelaţ ſup ipm ⁊
horripilatio ⁊ ruptura piloꝝ ⁊ tremor ⁊ frigꝰ extremi-
tatũ ꝑpe eaꝝ q̃ ſequñť vulnus ⁊ mollificatio totiꝰ cor-
poꝛ ⁊ eminẽtia ãboꝝ iguinũ ⁊ tẽſio vge ⁊ accidit iflatio
in vẽtre ⁊ fortaſſe excitaţ ſup morſuz bũbꝰ ⁊ ꝑpe ſi fue-
rit morſus i iferiore ⁊ accñt apata aſcellaꝝ ⁊ eructuatio
plima ⁊ ꝑpe ſi fueit pcuſſio ſupi ⁊ alteraţ colorꝰ. Si aũt
ſcorpio fuerit vehemẽtis malitie erũt accñtia mala valde
q̃re ſupfluũt diſpõnes ꝑdicte ⁊ ẽ pũctura ſicut cauteriuz
in adurẽdo ⁊ corꝑus totũ rigorẽ patiť cũ frigore ⁊ ele-
uaţ ſup labiũ hũitas viſcoſa q̃ ꝓgelaţ ſup ipz ⁊ currit ex
oculo ſilr hũiditas deide coagulaţ lippa i ãgulis ⁊ adit
alkatio forme ⁊ egrediť anꝰ ⁊ apaţ ꝑapus ⁊ igroſſaţ lin
gua ⁊ ſtridẽt dẽtes ⁊ ſpaſmãť mẽbra poſteriora ⁊ q̃ñz
ꝓponũť qdã dẽtes ſup alios ⁊ ñ appiũť ⁊ ẽ ſigñtio mala.
Jnqt Gal. ſi ſua pcuſſiõe iuenerit arterias accidet ſinco
pe aut iuenerit neruos accidet ſpaſmus aut inuenerit ve
nas accidet putrefactio.

CURA. Cureť ꝑ canones cões ⁊ ꝑ vaporatiõem
cũ eis q̃ ſũt ſicſal ⁊ miliũ ⁊ ſilia ⁊ ꝑmũ qꝺ facis ẽ ſuctio
cũ cõditiõib ſuis ⁊ reliq̃ q̃ dicta ſũt i attractiõe ⁊ admi
niſtrẽť ſup ipz medicie acute ſubtiles velocis iflãmatio
nis ſicſũt aſſa ⁊ alleũ ⁊ piretrũ. Uerũ ſtercus ẽ de melio
rib medicinis ei. Et ſilr eſt auellana ida ⁊ ois auellana
⁊ herba cꝰ folia ſũt q̃ſi folia ſanſuci expãſa ſup terrã ſim
⁊ herba cꝰ folia ſũt q̃ſi folia ſanſuci expãſa ſup terrã ſim
rotũditatẽ cuiꝰ diameter ẽ vniꝰ palmi ⁊ i ſapore eiꝰ eſt vi
ſcoſitas cꝰ guſtꝰ ẽ ſicut guſtus alnabac recentis ⁊ bibiť
cũ aq̃ ⁊ ſedat dolorẽ ſtati. Et dixerũt itez herbas ⁊ ar-
boꝛes cũ noibꝰ ſuis q̃s ego nõ noui. Et itez arboꝛ cuiꝰ
crus eleuaţ ſup terrã q̃ntitate vniꝰ digiti deinde naſcunť
vge equales q̃ eleuãtur q̃ntitate vniꝰ cubiti ⁊ apparet
ſuper eas res ſicut bala cuius ſapoꝛ eſt ſapoꝛ bala ideſt
ſaccus palme in quo dactili naſcuntur cuius potus ſe-
dat dolorez ſtatim. Et na pi barbari ſunt vltimi i boc

Et cepa ſglle ẽ mirabilis qñ comedit̃ r cõſerũt ei tyria-
ca magn̄ r mitridatũ r tyriaca eſdre r tyriaca diateſſerõ
r ſagzenea r medicamẽ ỏ aſſa r aſſa ẽ medicamẽ bonũ
ei r vitis alba r albarmel ẽ ex eis q̃ expta ſunt nũc. Et
cartamũ cãpeſtre ſz q teſtat Gal. ſi retinuerit ipm ſedat
dolorẽ r ẽ de ſpẽb⁹ carduoz pũgitiuoz. Et dixerũt qui
dã ſi i potu det de napello q̃zũ ẽ gnũ ſiſami ſedat dolo-
rẽ ei⁹ ſubito r nõ iterficit qm̃ iterficiẽs ẽ vſq ad mediaz.
z. Et de medicinis bõis ei ſũt allea bibito vio ſup ea p⁹
horã. Et ꝓpe qñ ſũt cũ eq̃li q̃ztitate nucũ r comedit̃ de
ãbob⁹ circit̃. i. z. Et oz p⁹ acceptionẽ alleoz r vini vt p̃
pareat̃ i loco vehemẽtis eſtus. Et ſi igeniet̃ vt ei⁹ prepatio
ſit ſup vaporẽ aq̃ cale erit iuuatiuũ. Et itẽtio gdẽ i hoc ẽ
vt ſudet. Et itẽtio i hoc vt ſudet ẽ mouere mãs ad exti̇o-
ra r ſudare i balneo ẽ vehemẽtis iuuamẽti ei. Et qũ mo
uet̃ bibat vinũ purũ. Tyriaca bõa. Ariſtol. lõga gen
tiana bacce lauri cortex radicũ capparis radices collo-
gntide apſinthiũ nabathi vene citrie vitis alba aggregẽt
cũ melle. Alia bõa. ſemis rute cãpeſtris cymini ethio-
pici ſemis ãdacocha oiuz añ. alſulef aceti q̃ztum ſufficit
ad cõficiẽdũ gũmi q̃ztũ cõglutiet acetũ r aggregat me-
dicinas r ſit doſis ei⁹ auř. i. r nõ addat̃ ſup illõ qm̃ i eo
eſt tiorẽmo ſi neceſſariũ ẽ p⁹ horã alia addere det̃ i po-
tu medi⁹ aure⁹ ali⁹. Tyriaca alia. ℞. alleoz r nucis am
boz añ. ptẽ vnã ſolioz rute ſicce r altit r myrrhe oium
añ. ptẽ mediã cõficiant̃ cũ lacte r ſit doſis ei⁹. z. iij. cũ vi-
no. Tyriaca bona ei. Caſtorei pipis albi myrrhe opij
oiuz añ. ptes r ſint eq̃les iſormẽt̃ ex eis trociſci c⁹ doſis
ſit tres oboli cũ q̃ttuoz z. vini r cõfert itez morſui rute-
le. Et iterũ oppoponacũ myrrha galbanũ caſtoreuz r
pip albũ cõficiat̃ cũ ſtorace r melle cũ eq̃litate. Et medi
camẽ exercituale cui⁹ cõfectio hec ẽ radicis colloqn. ra
dicis capparis apſinthij ariſtol. lõge taraxacõ oiuz añ.
ptes eq̃les c⁹ doſis ſit pueris ẽtia. z. i. r magnis ẽ. n. mira
bilis vltia cui nõ ẽ par. Reliq̃ q̃ bibunt̃. Et ex medi
cinis bõis ẽ altit r iterũ vitis alba r iterũ cordumẽi põ
dus. z. ij. cũ vio r cipi r gna myrti r albedarũgi r ſemẽ
ei⁹ r ſemẽ acetoſe cãpeſtris r altaraxacõ r endiuia r ſe-
rapinũ bibitũ r linitũ r calamẽtũ cãpeſtre r cãcri fluui-
alis ſi bibat̃ cũ lacte aſinino. Et arabes qdã dãt in potu
morſo põdus. z. i. de radicib⁹ colognide r cõfert ei iu-
uamẽtũ viſibilr. Et qdã expti ſũt ſalẽ maſſe qñ ex eo ſic
co ſumit̃ q̃ztũ plãta man⁹ capit. Et exiſtimauerũt qdaz
q aluſnen viridis qñ ꝓficit̃ cũ butyro cocto vaccino p⁹
cõtritionẽ r eribellatiõez r ſumit̃ ex eo ꝓpe duos aure-
os ẽ maxi iuuamẽti. Et ei q cõedit̃ rhaphanũ r albeda
rũgi nõ nocet̃ ſcorpio. Et locuſta q̃ non hz alas magni
corpis q̃ noiat̃ hercules qũ exiceat̃ r bibit̃ cũ vio ꝓfert.
Inqt fidelis q ſi i potu dent̃ morſis ab eo opiũ r ſemẽ
iuſquami albi eq̃li mẽſura cõfecta cũ melle ꝓferũt. Et exi
ſtimauerũt qdã q encauſtrũ idũ iuuatiuũ ẽ bibitũ ſicut
ꝓfert linitũ. Et agaricũ ẽ mirabil̃ iuuamẽti r fruct⁹ apho
dili r flos ei⁹ r bacce lauri, ꝓpe r ſemẽ alãdacocha r fo
lia rhaphani r kemech bauciarũ r itez ariſtol. nigelle
radicis oppoponaci ſemis harmel ptes eq̃les c⁹ doſis
ſit auř. duo cũ vio. Et itez piretri ariſtol. baucie añ. ps.
i. pipis ps. 5. maroch q̃rta ps vni⁹ c⁹ doſis ſit ſicut faba.
Et iterũ ariſtol. lõge piretri eq̃les ptes cõficiãt cũ melle
cui⁹ doſis ſit. z. ij. cũ vino. Et itez myrrhe oppoponaci
opij ptes eq̃les vitis albe ptes. iiij. fiãt ex eis trociſci. Et
itez corticũ radicũ ariſtol. lõge piretri ãboz añ. ps. i. de
tur i potu q̃ztitas neccia. Et dixerũt qdã ſumãt ſecis vi-
ni. z. vi. r fulfuris citri. z. viij. ſemis rute. z. iij. r caſtorei r
ſemis eruce ãboz añ. z. ij. aggregẽt cũ ſanguie teſtudis
marine c⁹ doſ ſit. z. i. cũ. v z. vini. Epithiata r empſata.
Scorpio ipe ẽ de ẽplis bõis ad ſcorpionẽ r cauda eius
iterũ. Et iterũ plãta q̃ dr̃ plãta ſcorpiõis ꝓpt̃ ſiſſitudinẽ
quã cũ ea hz q̃zuis ipſa ſtupefaciat illõ qõ cũ ea ẽplat̃ in
diſpõne ſanitati r mortificat ſanguinẽ in eo ſz q exiſti-
mat qdã iudeoz. Et mus qũ findit̃ r ponit̃ ſup pũcturã
ſcorpionis iuuat cũ cõtinuitate r ſiſr rana. Et nos qdez
iã expti ſum⁹ encauſtrũ indũ liniẽdo r cõtulit r ſedauit
dolorẽ. Et ſiſr lac ficuũ imaturaz r caſtoreũ. Et anacar
dus ſz q qdã dicũt ẽ mirabilis i hoc ſedãs dolorẽ r al-
cali ẽ bonũ r ſulfur viuũ cũ gũma pini aut gluti albotin
r caro piſcis ſalita r allea ỏcocta r butyrũ coctũ ponã
tur cala. Et itez ſemẽ rhaphani aut ſemẽ altee aut ãbo
cũ ſale. Et iterũ ordeũ cũ ſucco rute aut decoctiõe eius.
Et iterũ ſurfur tritici decoct⁹ cũ ſimo colũbino. Et albe
darũgi ẽ de epithiatib⁹ bõis ſedãs dolorẽ ſtati r ſimilit̃
ſũt radices collogntide r taraxacõ r endiuia r amomũ
cũ albedarũgi. Epithia bonũ ẽ ſanſucus ſiccus r iterũ
ſal vrin ẽ ex medicinis p⁹ q̃s nõ ẽ iuuamẽtũ. Et ex eis q̃
ꝓferũt ei ẽ vt teneat morſuz ſup vaporẽ calidũ ſupuenie
tẽ a lapide ignito. Et ex ẽbrocis ei⁹ ẽ decoctio ſurfuris r
decoctio vrtice r decoctio camemille eſt mirabilis r aq̃
maris calefacta r ſuccus andacoche aut decoctio eius
vnaq̃q ẽ mirabilis r napta alba calefacta eſt mirabilis
Et oleũ i q̃ decoctũ ẽ ſtellio qũ diſtillat̃ ſup morſuz calz
ẽ mirabilis iuuamẽti. De algerarat. L. iiij.

Sti ſũt ſicut ſcorpiones hñtes corpus gibboſũ
i acutas caudas r eoz venenũ ẽ calidũ r multi-
plicat̃ in alcoz r i aſcari hononito r ꝓpe in mi-
neris alaniudẽ r qñ mordet̃ nõ curat̃ de eis in hora illa
imo i mane aut p⁹deide accit̃ anguſtia r alterat̃ colorẽ
Et qñz accit̃ icterícia r apat̃ lingua r vlcerat̃ locus pun
cture r migit ſanguinẽ r qñz retinet̃ nã r fortaſſe cõũtit̃
ẽ ei⁹ ad pditiõez r icipit cum pulſu cordis r ſincopi r
nõ oz vt negligat̃ ꝓpt̃ lenitatẽ ſit⁹ ei⁹ qm̃ ẽ mali veneni.

CURA. Poſt curã cõez meliores curatiões ſũt
cauterizate locũ r potões aque lactuce amare r aq̃ alta
raxacon r aque ordei r oia extinctiua ꝓpe qum fortis
ſit inflatio. Et melior curationuz ei⁹ exptaz ẽ ſauich ma
loz cũ aqua frigida. Et dixit qdã radix polij qum bibit̃
cũ aq̃ cõfert. Et enula eſt medicamẽ bonũ ei ſz q dicit̃
Et tyriaca alhaſcari eſt bona cui⁹ deſcriptio ẽ hec. Cor
ticũ capparis gẽtiane apſithij romãi ariſtol. ro. oiuz añ
ps. i. terrãt oia r ſit doſis ei⁹ põdus. z. ij. Tyriaca alia
eis taraxacõ ſicce r foliorũ malorũ acetoſorũ coriãdri
oiuz ptes eq̃les ſumãt̃ pulueris ei⁹ q̃ztũ in vola man⁹ ca
pit̃. Et qũ accit ei inflatio vehemẽs ſedet̃ cũ aqs fructuũ
r ſucco eorũz iſſridatis. Et ſi acciderit pulſus cordis cõ
fert ſirupus de malis allemi⁹ r ſauich de malis r lac val
de acetoſuz cum trociſcis de cãfora. Et ſi ãguſtia fit for
tior tunc adhibeãt̃ aq̃ fructuuz cuz oleo roſ. infridato.
Qỏ ſi nã retineat̃ eliſterizet̃ r ſi migit ſanguinẽ phlometẽ
r adminiſtret̃ curatio mict⁹ ſanguis. Et ſi apat̃ lingua phlo
botomet̃ vena q ẽ ſb ea r gargarizet cuz aq̃ endiuie r ſi
rupo acetoſo. Et ſi acciderit i morſu corroſio curet̃ cuz
medicamine acuto r in ptib⁹ eius cum bolo armeno r
aceto linito. Et curet̃ cura vlcerum malignorum.

Spẽs aranearuz r alſcibẽ r rutelaruz. L. viij.

Erutelis qdẽ iã dixerunt illi q cõſiderãt r expi
d unt̃ bas res q ſt ſex ſpẽs deide diũſificati ſunt i
terp̃tãdo de ꝓpetate oĩs ſpẽi earuz. Dixerunt. n.
qdã antiquoruz medicoruz q ꝑma ſpẽs earuz noiat̃ al
barbaſiõ rotunde figure vuei color r ſigt p vueuz colo
rẽ illuz q ẽ ad nigredinẽ ỏcliuis. Et ſcda noiat̃ ãchos r ẽ
latõris corpis illa rotunditate figure r i ptib⁹ que ſunt
in loco eius ſunt ſquame apparẽtes ſup os ei⁹ ſunt tria
corpora eminẽtia, pcedentia ad exteriora rara lenia. Et
tertia eſt murkion r eſt in magnitudine apis magne no

minate ageruſ ⁊ colo⁹ ei⁹ ẽ ad cinereitatẽ decliuis ⁊ tegit corpus ei⁹ corpib⁹ eminẽtib⁹ puis rubeis ⁊ ꝑpe apud dorſuz ei⁹. Et q̃rta ẽ ſagluucoſlon qm̃ totũ corpus ei⁹ ⁊ caput ei⁹ ẽ durũ ⁊ eſt habẽs alas ſicut ſunt ale formice magne. Et qnta ẽ ſuclion nã ipa ẽ lõgi corpis ſubtilis ⁊ ſup corpus ei⁹ ſunt pũcta ⁊ ꝑpe apud caput ei⁹ ⁊ ipſi⁹ collũ. Et ſexta ẽ furbulẽtis nã ipſa ẽ lõgi corpis viridis coloris cui ẽ q̃ſi acule⁹ ſub collo ipſi⁹. Et iſte medicus poſuit pũcture oiuz ſpez rutelaz accñtia vna ⁊ addidit alius accñtia ꝑpa. Et ali⁹ ab his duob⁹ viris dixit rutela ẽ aial ſile aranee q̃ noiaꝫ alfebed ⁊ ẽ venatrix muſcarũ ⁊ q⁹ ſpẽs ei⁹ ſunt ples. Et ſm q⁹ dixit Gal. ſunt duodecim ſpẽs ⁊ eaz deterioz ẽ egyptiaca. de eis n. ẽ rubea q̃ſi ipſa ſit aranea rotũda. Et de eis ẽ alba habẽs rotundũ ventrẽ paruũ oz ſtellata ⁊ ipſa ẽ acuti dorſi cũ lineis lucidis. Et de eis ẽ citrina piloſa: ⁊ de eis ẽ vuea appro priata hoc noie. Et de eis ẽ cui⁹ mediũ capitis ⁊ pedes ſũt breuia deliuia ad poſteriora ⁊ qũ vult pũgere ꝓiſcit ſe ſup pedes ſuos ⁊ qñ vult bibere euomit hũitatẽ paucã ⁊ ẽ ſubtilioz vuea ꝓma. Et ꝺ eis ẽ formicalis ſilis formice rubeũ hñs collũ nigrũ caput albũ dorſuz punctura coloꝛib⁹ diuerſis. Et de eis ẽ veſpal rubea ſilis veſpe deide ponit vnicuiqz eaz accñtia ⁊ de eis ẽ alkeſenati q̃ noiaꝫ ꝓ hoc ꝓpter puitatẽ ſuã ⁊ ẽ q̃ſi ipſa ſit herb⁹ rotũda puũ habẽs os ⁊ ſubalbidũ vẽtrẽ albos pedes ⁊ mult toz piloz. Egyptiaca ꝺo q̃ dicta fuit ꝓus ẽ maligna habẽs vẽtrẽ magnũ ⁊ caput magnũ ſimile aiali quod volat in circuitu candele.

De eo qꝺ accidit ei quẽ momordit rutela vniuerſaliter ⁊ de diſtinctione. L. viij.

Agt Gal. nõ accit morſui rutele qꝺ accit pũctu
i re ſcorpiõis q̃zobrẽ ñ obuiat vene ledẽdo ⁊ nõ facit difficultatẽ egõnis ſz plimũ. Et ingt ille q dixit ſpẽs rutelaz ⁊ noiauit eas noib⁹ ꝑmis q⁹ oẽs ille cõicãt in apatiõe loci morſionis ⁊ ẽ locus morſionis in ꝑmis horis rube⁹ ⁊ in plimis eoz ẽ coagulatio ſanguinis viridis in q̃ hẽt prurit⁹ ⁊ qꝺ ſegt ipz ⁊ qñz extẽditur vſqz ad crus ⁊ addiderũt alij q⁹ ẽ illic eminẽtia plurima valde ⁊ inflatio. Et dixit ꝑm⁹ ⁊ accit mẽbris neruoſis ⁊ oſſib⁹ friditas ſemp. ſ. eis q̃ ſũt ſicut genua ⁊ alchatim ⁊ dorſuz ⁊ ſpatule ⁊ fortaſſe infridaꝫ corpus ⁊ tremit ⁊ horripilaꝫ. Ingt ⁊ ſũt illic dolor vehemẽs clamoſus ⁊ vigilie ⁊ citrinitas coloris ⁊ imaginaꝫ in oculis q⁹ ãbo ſunt humidiores q̃z ꝓſueuerũt ⁊ diſtillãt lachryme gut tis frequẽtib⁹ ⁊ ſentiꝫ in iferiore pte vẽtris ⁊ ꝑpe ꝓpe petinẽ ſicut vacuatio ⁊ inanitio ⁊ icipit nã expellere mãz aquoſaz ſupi⁹ ⁊ inferi⁹ ⁊ qñz appet in illa mã qꝺ ẽ ſicut tela aranee ⁊ accit inguinib⁹ ⁊ teſticulis inflatio ⁊ iũcturis cõtractio ſicut ſpaſm⁹ q̃z fortita dilatatio nõ equaꝫ ⁊ accit dolor oris ſtõachi ⁊ nauſea ⁊ emittit corpus ſudorẽ frigidũ ⁊ fortaſſe capitis icurrit dolorẽ ſicut eſt dolor capitis patiẽtiũ birſen. Et addiderũt alij q⁹ accit faciei citrinitas ⁊ corpi gũitas ⁊ vrine mot⁹ cui fortaſſe aſſociaꝫ pũctura ⁊ qñz egrediꝫ cũ ea ſicut aranea ⁊ accidit neruis ⁊ genib⁹ ⁊ pectini tẽſio vehemẽs ⁊ ſilr i ſtõacho ⁊ lingua abbreuiatio ⁊ retẽtio ⁊ fortes fiunt dolores. Ingt ꝑm⁹ ꝑpetas aũt ſpei ſexte ſz q⁹ narrauerũt ẽ q⁹ accidũt ex ea dolor vehemẽs in ſtõacho ⁊ rigor vehemẽs valde cũ tremore plimo valde hoc dixit. Diſtictio ꝺo quã dixerũt Gal. ⁊ alij ẽ q⁹ ipi dixerũt ex morſu qdẽ ei⁹ q̃ de illis rubea ẽ accit dolor puus velocis ſedatiõis. In nigre ꝺo aut varie morſu fit fortis dolor cũ horripilatõne ⁊ frigore ⁊ trẽore ⁊ gũitate in coxis ⁊ pruritu ⁊ putrefactiõe ⁊ mollificatiõe vẽtris ⁊ fluxu ei⁹. In ſtellate ꝺo morſu fit fortis dolor cũ pruritu ⁊ horripilatione ⁊ ſtupore ⁊ gũitate capitis ⁊ mollificatiõe corpis. Ex vuea ꝺo accñt dolor vehemẽs in loco pcuſſiõis ⁊ frigus corporis toti⁹ ⁊ horripilatio ⁊ tremor ⁊ ſpaſmus ⁊ ſudor currit fridus ⁊ abſciſio vocis ⁊ ſtupor in corpore toto ⁊ apa in vẽtre ⁊ tẽſio in ỽga ⁊ pectine ⁊ vomit⁹ rei abſq; volũtate ⁊ vrina turbida. Aer ũ magna fumoſa ẽ maligna ⁊ accit ex ea dolor ſtõachi ⁊ frequẽtia vomit⁹ ⁊ dolor capitis ⁊ tuſſis cõſecutiua ⁊ difficultas egerẽdi interficiẽs velociter. Ex morſu aũt citrine piloſe fit dolor fortis valde ⁊ accñt tremor ⁊ ſudor frigidus cũ iflatiõe vẽtris ⁊ interficit multotiẽs. Et addũt qdã eoz in narrãdo q̃ndã vuea de erectiõe ỽge ⁊ tenſione priapi ⁊ abſciſiõe vocis ⁊ expulſione ſpermatis ⁊ ſpaſmo ⁊ illud nõ eſt fidũ exiſtẽs ex eis q̃ approbam⁹. Formicalis aũt morſus eſt vehemẽs parũ doloroſus. Sz ex eis accñt veſicatio corpis ⁊ grauitas lingue. Ex veſpali ỽo accñt apa in loco ⁊ ſpaſmus ⁊ ꝓfundus ſõnus dñans ⁊ debilitas ãborũ genuũ. Uex alkelinati eſt maligna cui⁹ accidẽtia ſũt de genere accñtiũ vuee ſz ipſa ſũt difficilioza accñtibus vuee. Egyptiaca ỽo ẽ maligna ⁊ facit accidere dolorez capitis vehemẽtẽ ⁊ ꝓfunditatẽ ſõni ⁊ ſuccedit ei moꝛs ⁊ vita.

De cura. L. ix.

In cura eoz itez admiſtraꝫ canon vlis ex attra
i ctiõe ⁊ ſuctiõe ⁊ linit cũ aq̃ ſalſa ⁊ dãtur tyriace pdicte in caplo ſcorpionũ ⁊ balnea ⁊ tina ſunt velotiores res in ſedãdo dolores eoz. Nã qũ ipi bumectant in tina ſedaꝫ dolor eoz ⁊ ſi egrediũꝫ ab ea redit qꝛ oz vt balneẽt oi hora. Tyriaca bona ad rutelã ⁊ draconẽ marinũ ⁊ gnã ſpẽtũ. Dixerũt deꝫ i potu i morſu eoz q̃ ſũt ſic ſuriutrugõ medicam h⁹ mõi bdellij al. ariſtol. radicis lilij celeſtis ſpice celtice eruce piretri dauci helleboꝛi nigri ⁊ cymini ⁊ aphodili ⁊ folioz agẽbin et aſuiton capitũ gnatoz coaguli lepoꝛ cinamomi cãcri fluuialis ſtoracis ſucci papaueꝛi carpobalſami oiuz añ z. i. terãt et ꝓficiãt et iformẽt trociſci q̃z vnuſqſqz ſit vni⁹ aurei et ẽ doſis vna deꝫ i potu cũ vino et ſemie alãdacoche et nuce cupſſi et ſemie apij. Reliq̃ medicie. Grana pini et cyminũ ethyopicum et folia arboꝛ aldulb et cortices ei⁹ et ſemẽ alãdacoche et cicer nigz et ꝑpe cãpeſtre et gna magz ſũt bõa valde et ſemẽ abrotani et ſe. anet ti et ariſtol. et fruct⁹ tamariſci et ſucc⁹ ſepiue et lac lactuce cãpeſtris et doſis cuiuslibz iſtoz ſit põdus. ij. auꝛ. cũ vino. Et iterũ vinũ in q̃ decocta ẽ nux cupſſi et ꝑpe cuz cinamomo et ius cãcroz et ius ãſeris et decoctio radicũ aſparagi cũ vio et aq̃. Et ex eis q̃ ipſis i potu tribuũꝫ ꝓpoſite ſũt ariſtol. et cymini ptes eq̃les et ſit doſis ei⁹. z. iij. i aq̃ cal'a. Tyriaca ad ſũꝺ expta. ℞. nigelle. z. x. dauci cymi ãboz añ. z. v. radicis nucis cupſſi ãboz añ. z. iij ſpice nardi ⁊ baccarũ lauri et ariſtol. ro. et carpobalſami et cynamomi gẽtiane ſeis ãdacoche ſe. apij oiuz añ. põdus. z. ij. ꝓficiãt cũ melle et doſi ſit q̃ztitas nucis cũ vino antiq̃. Epithĩata et ſilia. De bonis eoz ẽ cinis ligni fici cõfect⁹ cũ vio et ſale et culcaſia et ſpõgia iſuſa in aceto et expſſa et ariſtol. cũ farina orꝺei cõfecta cũ aceto et folia alcoꝛſuf et porri et ỽge paſtoꝛ et ariſtol. cũ arboꝛe fici. Emplz bonũ: ſumãt cortices gnatoz ariſtol. et farina orꝺei cũ aceto admiſtrenꝫ p⁹ ablutiõez vulneris cuz aq̃ et ſale. Et de vnguẽtis ẽ oleũ de ãdacocha embroca tũ calefactũ. Et de embrocis ẽ aq̃ marina calefacta. Et ois aq̃ ſalſa et decoctio alcoꝛſuf et ꝺcoctio nucis cupſſi.

De Sciebi et cura eius. L. x.

De eſt ſicut aranea hñs ples pedes et lõgos et
b dixerũt accñt ex morſu eius dolor ſtomachi et vomitus et difficultas vrine et egõnis et eſt interficiens et egyptiacũ eſt deteri⁹. Dico ãt q⁹ ego neſcio an hoc egyptiacũ eſt illud qꝺ predictũ eſt in capitulo rutele aut illud. Et cura eius eſt cura rutele.

Araneasigna eius ⁊ curatiões. C.xi.

a Ccidũt ex morsu eius vẽtositas plurima in ventre cũ horripilatione ⁊ frigore extremitatũ ⁊ erigit virga. Et cura eor est ex genere cure rutele. Et cõfert eis sumere in potu vinũ alicuius q̃ztiratis post aliã tota die ⁊ ponere morsionẽ in vino ⁊ sudare in balneo. Et ō medicinis eor sunt nigella ⁊ vinũ ⁊ ruta sicca cũ vino sola aut cum ciperis.

Duo animalia que dixerũt quidam sapientum medicorum. C.xij.

f Unt ambo iterũ de genere cui⁹ preteriit rememoratio. Uerũ ego nõ scio esse eor ⁊ an ipsa ingrediant in eis q̃ sunt preterita aut nõ ⁊ cognoscunt p hoc q̃ habẽt quattuor mandibulas. Jnqt ille sapiens sunt ambo ex genere rutele ⁊ vnũ eor est latum habens pedes albos ⁊ sup caput eius sunt due eminentie quar vna descẽdit in anteriore pte capitis sm rectitudinẽ: ⁊ altera trãsit incidẽdo banc in latitudine q̃re facit imaginari illud qō habet duo ora ⁊ q̃ttuor mãdibulas Jn alio vero loco eminẽtiar sunt due linee faciẽtes imaginari illã imaginationẽ. Et accidit ex morsu eor illud qō accidit ex morsu scorpionũ ⁊ dolor vehemens ⁊ albedo coloris mansionis ⁊ extenuatio faciei ⁊ capitis ⁊ vigilie. Et cura illius est cura morsionis rutele ⁊ medicine magis ppie de illis q̃ sunt ad rutelas sunt ozimuz ⁊ radix oppoponacis ⁊ alandacocba ⁊ abrotanuz.

Animal aliud notatũ tubarse. C.xiij.

b Oc animal rettulit ille sapiẽs ⁊ dixit accidũt ex morsu eius dolor vehemẽs ⁊ rubedo ⁊ difficultas vrine ⁊ cõferũt patiẽti per ipz fructus tamarisci ⁊ cyminum campestre ⁊ folia nucis ⁊ allea ⁊ vinuz dulce.

Pediculus vulturis notatus debepersice ⁊ menlucegrece ⁊ ragari⁹ indice ⁊ hec bestia est sicut pediculus aut sicut paruus alcandam. C.xiij.

d Jxit Gal. est puus a quo nõ caueꝰ ⁊ fortasse nõ videꝰ morsus ei⁹. Et est ex eis que faciũt erũpere sanguinẽ p vrinã ⁊ per nares ⁊ in ano ⁊ ex stomacho p vomitũ ⁊ ex pectore ⁊ pulmone ⁊ ex radicib⁹ dentiũ. ⁊ q̃z magnificaꝰ timor in eo q̃re non recipit medicinã cuius cura est similis cure algerarati. Et ex eis q̃ ei ppria est sunt vt liniaꝰ morsio cũ bezahar ⁊ cũ succo lactuce ⁊ sandalis rubeis ⁊ cõfert morsui ei⁹ lac lactuce ⁊ caprinũ ⁊ butyrũ crudũ ⁊ terra sigillata ⁊ algeduar ⁊ portulaca ⁊ succus eius ⁊ psiliũ ⁊ mucilago eius ⁊ reliqua extinguẽtia sicut aqua endiuie ⁊ aqua lactuce ⁊ cucurbite ⁊ citrolli.

Altamula ⁊ porcus lupi. C.xv.

e St bestia habens multos pedes acuti veneni ⁊ est in iudicio pediculi vulturis ⁊ vesparum.

De vespa. C.xvi.

e St vehemẽtioris calefactionis q̃z apis ⁊ accidũt ex morsu eius dolor ⁊ rubedo ⁊ apostema ⁊ de vespis magnis est genus habentiuz capita nigra ⁊ habentiũ aculeos plurimos interficiẽs. Et magne qdẽ sunt maioris cautele prorsus ⁊ magis pnitiose quapropter fortasse pducũt ad spasmũ ⁊ ad debilitatez genuũ sed in paruar itez morsu q̃z magnificaꝰ timor quare faciũt accidere vesicas ⁊ grauãt linguam.

De cura. C.xvij.

a Bministretur desup ex suctione illud qō scis: ⁊ si magnificaꝰ timor tunc illud qō succurrit tunc est põdus medie.z. seminis sanluci qm̃ sedat dolorẽ in loco eius aut tres vole coriãdri sicc̃ ⁊ sumat succos infrigidãtes cognitos ⁊ potus infrigidãtes ⁊ q̃ñqz supponiꝰ glaties sicut collyriũ ⁊ cõfert. Et de epithima tibus eius est aqua malue ⁊ aqua albedarũgi ⁊ citrolli sunt mirabilis cũ ppzietate sua ⁊ altea itez ⁊ blitis ⁊ solatrũ ⁊ sisamũ cõtritũ ⁊ folia eius ⁊ iterũ ficus ⁊ acetum ⁊ lutũ ⁊ aqua acreste ⁊ iterũ stercus vaccinũ ppzie cum aceto ⁊ iterũ folia sisimbrij ⁊ folia lauri recẽtis. Et iterũ sumanꝰ opiũ ⁊ semẽ iusquiami nigri ⁊ canfora ⁊ liniaꝰ cũ succis frigidis ⁊ tegatur cũ panno lini ifuso in aqua frigida ⁊ liniaꝰ in circuitu eius cũ luto ⁊ aceto. Et similiter herba fluminis cũ aceto est mirabilis ⁊ similiter viriditas que accidit sup cursum aque. Et iterũ sm q̃ existimant qdã vapoꝛeꝰ cũ aqua ⁊ sale ⁊ liniantur cũ lacte fici. Et iterũ surigi pietũ cũ aceto: ⁊ q̃z fiũt ex aquis horum ⁊ decoctionibus ipsoz embroce. Et expertũ est q̃ q̃ñ membrũ dimittiꝰ in aqua calida hora vna deinde pmutaꝰ subito ad aquã salsaz mixtã cũ aceto sedaꝰ statiz ⁊ de fricationib⁹ ei⁹ sunt muscę q̃ñ ipse sedãt dolorez.

De apibus et cura ipsorum. C.xviij.

b Bent dispositiones proximas vespe nisi quis dimittit aculeum in punctura. Et cura eius proxima est cure vesparum.

Formica volãs ⁊ res alia ei similis. C.xix.

i Lla est dispositionis pxime api ⁊ sanior ea. Et dico q̃ de hñtibus mucronẽ ⁊ aculeuz est res similis formice volãti veruntñ est longior ea plurimũ ⁊ nõ est in longitudine eius ⁊ habet pedes aranealles longos citrinos longiores pedibus vesparũ ⁊ cingulũ qō habet est citrinũ ⁊ nõ est ei de ingenio ad fabricandũ habitaculũ suũ qō est vespis imo fabricat ipsuz de luto habentẽ orificia lata ⁊ facit pullos sicut aranea quicquid egrediũtur de cauernis suis incedũt ambulatione aranee q̃si excorient posterius ⁊ volãt ⁊ apud me est de iudicio vesparum.

Stellio ⁊ lacerta. C.xx.

q Uando mordet dimittit in loco sui morsus dẽtes puos subtiles nigros ⁊ nõ cessat locus dolere ⁊ purire donec auferãt cũ seca aut cucullo transeũte sup eos ⁊ assumat eos ⁊ colligat eos q̃re sedatur dolor ⁊ q̃z extrahit dentes eius oleũ ⁊ cinis deide sugaꝰ locus ⁊ ponaꝰ in aqua calida. Et dictuz est q̃ comedere altaraxacõ valde iuuatiuũ est ad morsuz eius. Qō si dolor magnificetur detur in potu tyriaca rutele.

Alial hñs q̃draginta q̃ttuor pedes. C.xxi.

e St alial cognitũ per intromissionẽ auris ⁊ q̃ñqz est in lõgitudine eius palmus vnus ⁊ habet in omni latere viginti duos pedes ⁊ q̃z ambulat ad anteriora ⁊ q̃z cõuertiꝰ eius dispositio ⁊ habet sm q̃ dicit venenũ quoddã cũ quo accidit dolor paruus q sedaꝰ statim. Et flos aphodili est de tyriacis eius: ⁊ q̃z sufficit in eo administratio salis cũ aceto.

De morsu salamandre. C.xxij.

e Xistimaꝰ q̃ ipsa sit bestia similis lacerte habẽs quattuor pedes curte caude: Et existimant quidam q̃ ipsa nõ aduritur ⁊ si proijcitur in larẽ extinguit ignẽ ⁊ accit ei quẽ mordet dolor vehemẽs ⁊ inflatio in corpore ⁊ grauitas lingue ⁊ puncto eius ⁊ tremor ⁊ stupor ⁊ multotiẽs accidit nigredo mẽbri sm figuram rotundã ⁊ casus eius.

De cura. C.xxiij.

d Jxerũt qdã cura eius est cura cãtaridis ⁊ pprius quo curanꝰ est vt in potu detur resina ex qua cunqz pino fuerit cũ melle detur eis in potu decoctio camepitheos ⁊ decoctio lilij cum folijs vrtice ⁊ oleo. Et de eis sunt qui dãt illis ranas decoctas ⁊ dant ipsis in potu de iure eaz ⁊ empl'ant eos cũ carne ipsarũ ⁊ q̃z comedũt eas. Et similiter ẽ suctio testudinis campestris ⁊ marine decocte.

Saculufudurni cāpestre ⁊ marinū. C.xxiiij.

Tego qdē nō cognosco ipaz ⁊ nō ē lōginquuz
e gn iā expleuerim⁹ narratōez eoꝝ. Dixerūt qdā
accīt ex morsu cāpestris vt obfuscet morsio ⁊ fi
at rosei coloris ⁊ paꝝ rubet rubedie clara imo paꝝ val
de ⁊ fiūt dolor vehemēs ⁊ prurit⁹ i corpe. Marini vo
morsus ē aq̄si coloris. ⁊ sil'at vt sit cura ei⁹ cura rutele ⁊
sil'iū. Et dixer't qdā ēplet cū sale aut cinē cū vio aut cinē
ꝑfecto cū aceto squillitico aut cū sisamo adusto ⁊ vio ⁊
ēbrocet pus cū oleo plimo ⁊ aq̄ cala. deiñ pōat desup.

Scorpio marinus. C.xxv.

Xistio q accīt ex morsu scorpionis marini in-
e flatio vētris ⁊ forma hydropica. ⁊ qñz accīt ex
eo exit⁹ vētositatis absqz volūtate ⁊ oz vt caue-
at i cognitōne ei⁹. Et cura ei⁹ ē cura draconis marini ⁊
rutele. Et dixit qdā in cuius sermone non ꝓfidit q scor
pio aq̄ est calidi veneni.

Aranea marina. C.xxvj

v Idet q sint dispōnes eius ꝓpinq̄ dispōnibus
scorpionis marini.

De morsu rane marine rubee. C.xxvij.

Arrauer't plres sapietū q ipa ē malig̃ mala iua-
n des aialia ⁊ corpa ⁊ salit ad ea ex lōgiq̄ vt mor
deat ea: ⁊ si nō pōt mordē sufflat ad ipa exuffla
tionē nociuā: ⁊ accīt ex morsu ei⁹ apa magnū ⁊ pditio
velox. Dico simile est vt sit cura eius cū tyriaca mag̃: ⁊
qđ est eius generis.

Sūma curatōis reptiliū marioꝝ venēosoꝝ. C.xxviij.

Ixer't oz vt curent cū tyriacis ⁊ cū eis qb⁹ cu-
d rat venenum frigidum ⁊ cū medicis rutelaꝝ ⁊
tyriaca earum.

Fen.vij.ō decoctiōe q̄ est tres tractatus.

Tractatus Primus ō dispōne capillorum: ⁊ in ipo
sunt furfures. C.j.

Capillus nascit ex vapore
c fūoso qñ coagu
lat i poris ⁊ orit sup eos ⁊ ꝑpe
p illō qđ assumit ex alimēto ⁊ p
prie qñ ē hūitas corpis viscosa
vnctuosa nō aq̄sa neq̄ littosa si
cut arboꝝ vnctuosaꝝ folia nō
cadūt. Et iā qdē dictū ē i libro
ꝑmo ō denigratōe ei⁹ ⁊ canitie
ipi⁹ ⁊ reliqs coloꝝ⁹ Uerū qđ pēdet ex ꝑmōe ō decoc
tione ē regimē sube ei⁹ cū nascētia ⁊ depilatōne. Et regi-
mē nūeratōis ei⁹ cū multiplicatōe ⁊ mioratōe. Et regi-
mē q̄ntitatis ei⁹ cū igrossatōe ⁊ subtiliatōe ⁊ plōgatōe.
Et regimē figura ei⁹ cū applatōe ⁊ crispatōe. Et regimē
coloris ei⁹ cū denigratōe ⁊ subalbatōe ⁊ dealbatōe. Et
nos loq̄mur i hoc tractatu sm hāc intentōez.

De causa destrnctōis capillorum. C.ij.

Apilli destruūt vel minuūt aut pp cāz i mā aut
c pp cāz i re i q̄ nascūt. Et cā i mā ē vt mioret aut
puet. ⁊ puitas ē aut cā ei⁹ qđ ipaz submergit aut
alterat ea aut cā puitatis sube ꝑme lic est puitas vaporis
fāosi i pueri ⁊ mulierib⁹ pp multitudinē vaporis hūidi
q̄re ñ nascit barba ei⁹. puitas āt radicis sube aut ē pp acci
dēs aut qm̄ nā ꝓsūit ea. Illō vo qđ ē pp accns ē sic accīt
qualescētib⁹ cū exiccāt eos egritudies lōge ptisice ⁊ ethi
ce q̄re nō remāet eis mā ō q̄ cibēt capilli q̄re cadūt ⁊ nō
nascūt sic accīt plāte irrigate qñ nō irrigant ⁊ sic accīt ca-
strate ex silitudie eoꝝ cū mulierib⁹ i hūitate p frigorē pp
cāz testiculoꝝ eoꝝ. ⁊ pptea q illō qđ gnat sperma ꝓcul
cat i eis ⁊ ifridat ⁊ pueit frig⁹ ei⁹ ad mēbra sublimia ⁊ i-
fridat ea q̄re nō resoluit hūitas eoꝝ ad exiccañ. ⁊ qđ re
soluit nō remāet i poris ꝑpt puitatē suā ⁊ subtilitatē ipi⁹
imo egredit. ⁊ sic accīt q assuete vtit istitis guib⁹ sup ca
put suū. Illō vo qđ ē ex via nāe ē sic caluitiū. caluitiū. n.
accīt ꝑpt abbreuiatōez materiei piloꝝ ex caluitio. Et il
lud ē ꝑpt puitatē ei⁹ aut ꝑpt submersionē cerebri ab eo
qđ tāgit ipm ō craneo q̄re nō ibibit ipm ea ibibitōe q̄ i-
bibit qū ē obuiās. Illō āt qđ fit ꝑpt cāz i re i q̄ nascūt ē
sm tres mōs aut vt nō penetret i eā mā piloꝝ aut vt pe-
netret i eā: ⁊ nō retineat aut vt corrūpat i ea ⁊ resoluat ad
q̄litatē nō ꝓueniētē vt pulli gñent. Et nō penetrat i eā ni
si ꝑpt oppilatōez poroꝝ ⁊ nō oppilāt pori nisi ꝑpt ve
hemētia soliditatis ei⁹ p siccitatē ipi⁹ sic ē ō adiuuātib⁹ ad
caluitiū ⁊ festiat i cala ꝓplone ꝑpt velocitatē exiccatōis
ei⁹. ⁊ ꝓpter illō multiplicāt sup ꝓpatos ad caluitiū pili
corpis ⁊ pectoris ꝑpt caliditatē ꝓplexiōis eoꝝ. Mā pa
rū qđ ē ex pil eoꝝ ē difficil euulsiōis aut pp soliditatem
ei⁹ cā vestigioꝝ vlcerū ꝓteritoꝝ sic ē dispō i glabris. Et
illō qđ retinet i ea ē pp vehemētiā raritatis ei⁹ ⁊ āplitudinē
poroꝝ ei⁹ sic ē ex aliq̄ adiuuatm̄ ad hoc vt ñ nascat bar
ba etiā vsqz i fine vite aut pp siccitatē ꝓplonis q̄re ꝓstri-
gūt pori cū hūitate ꝓplonis pp puitatē caliditatis an nō
vides q nō sit caluitiū. ⁊ ē residuū capilloꝝ istoꝝ sub
tile facil euulsiōis sic ē mulierib⁹ ⁊ castrat. ⁊ illō qđ corr-
rūpit i ea aut ē pp hūorē fixū malignū sici alopitia ⁊ ty
ria aut pp vlcera mala corrosiua sic ē i qbusdā spēbus
glabriei. Et caluiciei qdē curatio ē difficil q̄zuis sit possi
bile ipaz repellē añqz icipiat aut tardare eā. Et ꝑpt illō
qdē qđ dixit Hyp. q qñ caluis varices accīt nascūt ca
pilli eoꝝ voluit itelligi depilatos p alopitiā ⁊ silia. ⁊ pi
li supciliorū ⁊ palpebrarū ñ cadūt velocit ꝑpter q eo-
rū origo ē spissa cartilagiosa ꝓpatia: ⁊ ꝑpt illō tardat
caluitiū i ethiopib⁹ ⁊ zigi ꝑpter q cutes eoꝝ vehemē
ter retinēt pilos eoꝝ: duruz. n. ñ euellit ⁊ pp illō mioꝝ
cū eo pili. Uerū ipm̄ fuat pilos q̄re nō cadūt velocit ⁊
nō depilāt. Et blesi qdē nō fiūt calui pp multitudinē hūi-
ditatis cerebroꝝ eoꝝ. Et pp illō multiplicat i eis dya-
ria facta a catarro. Medicie ꝓpates capillos sūt ille
q qb⁹ ē caliditas subtil attractia ⁊ vt stiptica: ⁊ ille i qb⁹
sūt ꝑpetates qb⁹ opant: ⁊ iā dixim⁹ simplices haꝝ me-
diciaꝝ i medicis singularib⁹: ⁊ dicem⁹ itez i ātidotario
ꝓposita ad eos. Et dicem⁹ h ō medicis q̄ sunt ꝓueniētio
res huic loco. Medicie igit simplices q̄ ꝓueniunt ad
ꝓpatoez capilloꝝ ⁊ succurrēdū iceptiōi eoꝝ i casu sm
sūmā vsqz q̄ ꝓditionem⁹ p⁹ ꝓditōes necessarias i regimi
ne ipaꝝ sūt hmōi. myrr⁹ ⁊ gna ei⁹ ⁊ laudanū ⁊ emblici ⁊
myrobalani kebuli ⁊ myrrha ⁊ aloes ⁊ capill⁹ veneris
⁊ cadūt i eis galle pp stiptiditatē eaꝝ ⁊ alfelezabaragi p
prie cū vio stiptico ⁊ oleo myrtio aut oleo masticino ⁊
aq̄ myrti aut succo folioꝝ alzerideraet. ⁊ itez adustū ar
boris lini adustē cū seie suo linit cū oleo. ⁊ itez cortices
nuc adusti q̄n miscēt cū oleo myrtio ⁊ vio stiptico ⁊ in-
ungunt cū eis ⁊ ꝑpe pueri. Et ex ꝓpositis ē illō qđ. ℞. g̃
na myrti ⁊ gallas ⁊ ēblicos ō coq̄nt cū oleo ro. aut oleo
myrtio sm modū notū ⁊ admistrēt. Et itez folia myrti
hūide ⁊ laudanū ⁊ rān⁹ ⁊ extreitates cupsti ⁊ g̃na myr-
ti sumāt ⁊ cū eis ꝓmouēdo tāgat caput trit dissolut cū
oleo olīue. ⁊ itez g̃noꝝ myrti nigre ⁊ seis apij extreita-
tū myrti ⁊ seis sicle ⁊ extreitatū rāni olim añ. ps. j. capilli
veneris ⁊ laudani āboꝝ añ. ps. ſ. vini nigri ptes. vj. dissol
uāt medicie i ipo decoq̄ndo dōec remāeat tertia vini de
ide ꝑsiciāt desup oleū olīue aromatizatū cū cipis ⁊ spi-
ca ptes. ij. ⁊ itez decoctio ei⁹ dōec ferueat trib⁹ ebullitōi
bus deide colēt aq̄ ⁊ oleū medicis cū expsitōe vehemēti
⁊ ponāt i vase vitreato qđ sit ad modū pixidis ⁊ ꝓcutia
tur ⁊ admistret apō necessitatē ē. n. ꝓfuatm̄ ⁊ denigratm̄
Et itez seis apij ⁊ seis sicle ⁊ capilli veneris ⁊ turis olim añ.
ʒ. ij. nuces. xv. nūero corticū pini. lb. j. ⁊ assent oia i noc

te i furno posita i vase lutato ⁊ dimittant dōec aduranť oēs ptes eo⁊ ⁊ pteranť ptritōe ⁊ pjsciať sup ea lb̄.j.adipis vsi q̄ ē melior adipe āser ⁊ ꝓpōanť ⁊ q̄tēs idigeť eo liq̄fiat i oleo aromatico ⁊ admistreť. Et ꝓfert ite⁊ caluitici icipiēti. ⁊ iterū sūať lb̄.j. ʒ.vini stiptici ⁊ laudani.ʒ.j. corticū pini adustorū.ʒ.ij. capilli veneris ꝓbusti.ʒ.iij.adipis vsi lb̄.j.succi solatri.ʒ.iiij.ʒ.deco q̄ť laudanū in vio cocto dōec ispisseť ⁊ pjsciať sup ipm medicie ⁊ misceať: ⁊ repōať ⁊ q̄ñ idigeť eo sūať ex ipo aliqd i oleo aromatizato ⁊ meli⁹ oleū ē oleū nardinū ⁊ liniať ⁊ q̄ñz linit sifi oleo. ⁊ ex eis q̄ sūt leuia ē vt sumāť myrrha ⁊ laudanū ⁊ oleū myrtinū ⁊ ꝓpe qđ fit ex oleo đ keiri ⁊ aq̄ myrti de cocte ⁊ vio stiptico ⁊ misceať fm q̄ exigit illđ qđ ē pñs ⁊ liniať cū eo aut sumāť folia florū papaueris ruffi cū oleo myrtio ⁊ iungať caput ⁊ dimittať i nocte deide balneeť. ipm. n. ꝓsuat ⁊ denigrat. Aut sumāť laudanū ⁊ capill⁹ veneris ⁊ cinis corticū pini ⁊ adeps vsi ⁊ vini pōti ci q̄stū sufficiē ꝓmixtio ei sic̄ oleo masticio aut myrtio. aut sumāť capilli veneris ⁊ laudani eq̄lit̄ ⁊ olei myrtini oim añ. auř.j. rute mōtāe auř.ij. terāť cū vio stiptico ⁊ misceanť cū adipe vsi ⁊ admistreť. Medicame ꝓsuās pilos supcilioꝝ ℞. rosarū papaueris ruffi ptes.iiij. fūterre cū radicib⁹ suis ⁊ extreitatū fici oim añ. ptē.j. laudani ptes iij. capilli veneris ptes.ij. ꝓterāť ⁊ admistreť cuʒ oleo mastricio. Sile ei ite⁊ radicū vitis albe aut radicuʒ alascas ⁊ cineris arboris pini recētis oim añ. ps.j. baurach ptes.ij misceāť cuʒ oleo myrtio arōatico: h ergo ē fimo plim⁹ At vo si fuerit cā siccitas ꝓplexionalis ⁊ paucitas sāguis delitijs foueať corp⁹ ⁊ ebeť eis q̄ sūt boni nutrimēti ⁊ piguia ex ipis i qb⁹ ē decliatio ad caliditatē subtilē ⁊ dimitat oē fallsuʒ ⁊ acetosuʒ ⁊ pōticuʒ ⁊ duitet coituʒ ⁊ đ vio deuitet illđ qđ ē ātiquuʒ ⁊ assidnet balneatōeʒ cum aqs dulcib⁹ ⁊ nō approxieť corpi nit⁊ nec vsnē neq̄ sapo i mo q̄ sit sic̄ faria fabaꝝ aut g̃na melois aut creata ⁊ psi liū ⁊ silis. ⁊ si fuerit ꝓptea q̄ pori ꝓstricti sunt valde idigeť eis q̄ resoluūt ⁊ rarificāt ⁊ diligit vt ponāť i cibo ea q̄ apiūt sic̄ sinapis ⁊ allea ⁊ porri ⁊ liniať cutī ite⁊ cū eis q̄ sunt sic̄ gūma rute siluestris ⁊ synapis ⁊ calamēti ⁊ ruta ⁊ cepe ⁊ admistreť in balneo aq̄ resoluētes ⁊ abluať caput cū baurach ⁊ spūa maris. Et oꝝ vt abstieat patiens illđ ab oleis. Et ad illđ qđ ē pp raritatē ꝓferť medicie p dicte plm decliatōis q̄ꝝ ē ad stipticitatē ⁊ epithiata ⁊ olea stiptica ⁊ itroit⁹ balnei ⁊ admistratio tepide deiñ ꝓsecutio cū faria subito. De plib⁹ ebroc capillo⁊. L.iij

Lures ebroce capillo⁊ sunt i q̄rū suba ē viscosi
p tas ex q̄ possibile ē vt capilli assumāť ⁊ sūt sic̄ folia syrami ⁊ folia cucurbite ⁊ olea i qb⁹ sunt caliditas ⁊ stipticitas sic̄ oleū đ lilio mixtū cū cera aut sic̄ ē oleū đ alcāna ⁊ oleū myrtinū ꝑpe ⁊ cadit i illis ablutio capitī cū ifusiōe colloqntide. Et ex eis q̄ ꝓferť i hoc ē vt sumať laudanū ⁊ dissoluať qđ đ eo bonū ē i testeo vase lutato sup prunas subtiles liq̄factōe facta i oleo oliue ⁊ puluerizeť sup ipm aliqd đ nucleis oliuaꝝ ꝓbusti ⁊ ꝓmisceāť oia sup prunas ꝓmixtiōe subtili ⁊ admistreť. Et foliis qdē alzerideraet ⁊ aq̄ folio⁊ ei⁹ ineſt ꝑpetas bōa in hoc ⁊ corpiseis lini admistrato cū oleo syrami. Lō positū sumāť folia alzerideraet ⁊ capill⁹ veneris recēs roman⁹ ⁊ myrrha ⁊ ēblici ⁊ ꝓmouēdo tegať cū eis caput i qbusdā ablutōib⁹ cognit̄. Et ite⁊ synapis ⁊ pōať i decoctōe sicle ⁊ abluať cū ea caput ⁊ iungai p⁹ ipaz cuʒ oleo myrtio aut cū oleo đ ēbroc. Lōpositū bonū ℞. fell taurini ⁊ fell vsi ⁊ myrobalano⁊ ēblico⁊ kebulorum ⁊ bellirico⁊ ⁊ sedeguarā ⁊ gallaꝝ iteḡ⁊ oium añ. ptē.j. teranť ⁊ nutriāť cū succo solatri. vij. dieb⁹ deiñ exiccēť ⁊ admistreť ex eis epithiata cū aliq̄ decoctōe p⁹ ablutōeʒ capit ⁊ barbe cuʒ aq̄ ⁊ melle ⁊ nitro ꝓtrito. Et ite⁊ ordei ꝓtriti.ʒ.xxx. ēblico⁊.ʒ.v. decoquāť cuʒ aq̄ decoctōe vehemti dōec aq̄ sūat vtutē ābo⁊ ⁊ decoquāť i illa aq̄ ex ñ te i ipa olei viol. q̄stuʒ ē medietas aq̄ ⁊ laudani pōd⁹.ʒ.iij. folio⁊ syrami ⁊ folio⁊ altee ⁊ folio⁊ cucurbite hūidoꝝ aut siccoꝝ oiʒ añ. pōd⁹. ʒ.x. nō cesseť decoq aq̄ do nec ꝓsūať ⁊ remāet oleū. Descptio alia ⁊ referť ad alkidū scirēblegi.ʒ.x. decoq̄ť cū duab⁹ lb̄. aq̄ vsq̄ꝝ redeat ad q̄rtā ⁊ fūdať sup eā q̄stū ipa ē olei đ bē ⁊ aliqd ordei excorticati ⁊ aliqd laudani ⁊ decoq̄ť vsq̄ꝝ redeat ad tertiā. De faciētibus nasci pilos fortibus L.iiij

T i ipis ē cura caluitiei c⁹ rō ē possibil ⁊ cāus supcilioꝝ ⁊ silioꝝ ⁊ oēs medicie q̄s dicem⁹ i capīo
c alopitie ⁊ ois mod⁹ regis ex fricatōe capitī ⁊ rubificatōe ei⁹ ⁊ admistratōe ei⁹ ad ipm sup ipꝝ deiñ admistratōe medicia⁊ fortī attractōis ⁊ rsolutōis cū ꝑpetate quā hñt i alopitia sūt iuuatie i caluitio ⁊ faciēdo nasci pilos i depilato ⁊ i supcilijs ⁊ barba. Et corticib⁹ radicis salicī cū oleo ē ꝓfortatio ⁊ ꝓsuatio mirabil cū denigtōe

Medicie āt đ qb⁹ ē nr̄a itētio vt h narrem⁹ eas q̄ꝝ ite⁊ sint iuuatie i alopitia p⁹ q̄ꝝ fecerim⁹ illđ qđ dixi⁹ i fine capīi ꝓsuatōis capillo⁊ sunt ista. sumāť cātarides recētes ablat̄ pedib⁹ ⁊ capitib⁹ exiccate i vmbra ⁊ terāť i oleo viol. aut decoq̄ť i eo aut i oleo oliue dōec ingrosseť ⁊ lini cū eo vbi voluer vesicabit cm̄ deiñ nascētur pili. ⁊ silr mel anacardi q̄ñ poť sup locū c⁹ pili depilati sūt aut terať ꝓdisi i oleo ouo⁊ ⁊ liniat cū eo bō nisi voluerit mlr totiēs faciet. n. nasci pilos. Aut sūať vngula asini adusta ⁊ cornua ꝓbusta ⁊ liniāť cū oleo sisamio ē. n. forte. Qua āt formica⁊ cū oleo đ bē sūt queniētia i faciētib⁹ nasci ⁊ apđ cōtatē boim sunt ex eis q̄ ꝓhibēt ortū. Et ex eis q̄ sūt expta ē lacerta q̄ ē i domib⁹ q̄ iterficiať ⁊ exiccet ⁊ terať ⁊ liniať cū oleo. Et ite⁊ tritura nitri pharaōis cuʒ sābaco. Et ex eis q̄ sūt leuiora illo ē vt fiat maica ⁊ tabula đ plumbo ⁊ ponať iter ea ābo aliqđ đ oleis ad capillos aut adeps ex eis q̄ secūť ⁊ terať dōec rsoluať ad ipm vt⁹ plūbi ⁊ liniať cū eo ⁊ ēplet̄ loc⁹ cū foliis fici bñ decocti ⁊ vsq̄ ad vtutē q̄stā. Et ite⁊ sūať medulla. xx. auellanarū ⁊ asset dōec terať ⁊ aggregeť cū oleo raphāi. aut sūatur herbe noiate barc⁹ ⁊ papi asini ⁊ splēis ei⁹ assato⁊ oiʒ añ lb̄.ʒ. ⁊ laudani. xx. pōdera misceāť oia p⁹ solone laudāi i vio ⁊ admistreť. ⁊ ex eis q̄ dixit filagor⁹ ē vt sumāť adipis tauri saliti. ʒ.xcvj. alusnē ⁊ gūme rute agrestī āborū añ.ʒ.xxvij. myrrhe.ʒ.viij. laudani tm̄dē capilli veneris.ʒ xlviij. spleis asini.ʒ.xcvj. assetˢ splē asini ⁊ terať ⁊ aggr̄geť totū cū vio nigro ⁊ radať caput ⁊ liniať cū eo ⁊ dimittatur qnqꝝ dieb⁹ deiñ abluať ⁊ dimittatur qesce duob⁹ diebꝫ deiñ iteretur q̄ si exulcerauerit curetur loc⁹ cū adipe āser. Et ite⁊ ad depillatos sumātur sex ventres lepo⁊ ⁊ exiccētur optīe ⁊ adurātur i vase lutato ⁊ pjiciatur sup eos đ foliis rani ⁊ đ foliis myrti tm̄dē ⁊ đ capillo veneris ʒ.viij. ⁊ adurātur vice alia i vase vitri deiñ teratur ⁊ misceatur cū trib⁹ lb̄. adipis vsi ⁊ q̄stū ipꝝ olei đ raphāo ⁊ repōatur ⁊ admistretur qū necessariū fuerit i oleo aliq̄ aromatizato ⁊ bacce lauri ⁊ oleū đ pipe ⁊ oleū đ kerua. ⁊ silr illđ qđ adiuuat i faciēdo nasci. ⁊ ite⁊ cis abrotāi q̄ñ misceť cū oleo ātiq̄ fac̄ nasci barbā tarde nascētie. ⁊ cinis lilij cū aq̄ ⁊ ꝑpe i supcilijs. Et ite⁊ ad supcilia ꝓburātur due nuces vsq̄ꝝ terātur tm̄ ⁊ adiūgatur eis ābabꝫ auř.j đ nucleis dactilo⁊ silr absq̄ pscrutatōe vltia ⁊. xp g̃na pipis ⁊ bulliat cū oleo ro. ⁊ ite⁊ cis abrotāi ⁊ auellāe aduste ⁊ laudanū ⁊ cātarides ⁊ ꝓdisi bulliāt i oleo đ bē i cochliario dōec denigrētur ⁊ misceatur cū tāto galie q̄stū ipꝝ ē ⁊ fricetur loc⁹ ⁊ liniatur cū eo. Et ite⁊ capil l⁹ veneris ⁊ g̃na myrti ⁊ semē apij adurātur parū dōec denigrētur ⁊ aggregētur cum adipe vsi ⁊ oleo raphani.

Medicamē faciēs nasci pilos i supcilijs. ℞. turis auř. iiij stercoris crocodili stercoris eritij marini ⁊ rute mōtane oim añ. auř.j terātur cū vio stiptico ⁊ misceātur cū adi-

pe vsi ⁊ admiſtrẽtur. Aliꝺ ad vepilatõez ãtiquã ꝺifficilẽ ex alopitia ⁊ aliis. ℞. ſebea ptẽ. ʃ. ſpũe maris ptes. viij. euforbij ⁊ baccarũ lauri ãborũ añ. ptes. iij. pic hũide ptes. ij. liq̃fiat pix cũ oleo ꝺ tilio ⁊ liq̃fiat i ea euforbiũ de ide admiſceãt cũ eo reliq̃ medicie ſiſe ei radicuz arũdis aduſte ptes. vij. cieri ranarũ ptes. v. ſcis eruce ptes. iiij. radicis aliſtas ptes. iij. terãtur cum oleo laurino ⁊ admini ſtretur.

De Alopitia ⁊ tyria. L. v.

Am ſciuiſti q̃ cã in gñando alopitiã ẽ mã mala manẽs i cute ⁊ i origib⁹ radicũ pilorũ q̃re corrũpit radices originũ pilorum corrodẽs eas ꝓhibẽs nutrimtũ bonũ eis ⁊ noiatur alopitia ꝓpter ea q̃ ipa accit vulpib⁹. Et ꝺicia qꝺẽ iter ipaz ⁊ tyriã ẽ q̃ i tyria nõ tm̃ cadũt pili imo excoriat cũ ea cuti tenuis ſic accit ſerpẽti. Et fortaſſe accit i ea figuratio ꝓueniẽs ſic figura ſerpẽti. ⁊ mã qꝺẽ q̃ fac accidẽ ⁊ icurrẽ alopitiã ⁊ tyriã q̃nz ẽ cholica ⁊ q̃nz ẽ mlica ⁊ q̃nz ẽ phlegmatica ⁊ q̃nz ẽ ex ſãguie corrupto ⁊ ſigtur ſup totũ illꝺ p illꝺ qꝺ appet cũ ſit abraſio ex colore cuti ⁊ ꝓpe qũ fricatur illꝺ fricatõe aliq̃: ⁊ q̃nz ſigtur illꝺ ex regie pcedẽte ⁊ ex accitib⁹ q̃ aſſociãtur ei. Et ex eis q̃ ſignt illꝺ ẽ hũor ꝺnans ꝺ ill' q̃s ſciuiſti. Et q̃nz ſigtur velocitas ſanatõis ei⁹ ⁊ tarditas ex eo qꝺ videtur ꝺ velocitate rubificatõis ei⁹ p fricatõez ꝓpve locitatẽ attractõis ſãguis bõi ad ipaz aut tarditatẽ eius q̃zuis fricatio plurima exulceret quare ꝓhibet originẽ pilorum.

De Cura. L. vj.

On ẽ ꝺubiũ qn rectificatio regis i ea ſit euacuatio illi⁹ hũoris faciẽtis i pris ⁊ intermiſſio ciborũ chimi valde bõi ad corp⁹ ꝺ ill' q̃s ſciuiſti ⁊ vini tpati cõmixti ꝺecliuis ad ipſſionẽ ꝺulcedis parũ caz tenuitate ⁊ claritate, nã hoc nutribili⁹ ẽ ⁊ balneũ ꝓfert ei añ oẽz fricatõez ⁊ p⁹ ipm ⁊ icipiat ꝓma res cũ euacuatiõe corpis ſ ꝓtis ab hũore faciẽte cum medicis educẽtib⁹ ipm aut cũ phlomia ſi mã exiguerit illꝺ ꝺeiñ cũ euacuatõe capitis ab eo cũ q̃ ſciuiſti ꝺ cappurgijs ⁊ ꝺodrañil ⁊ gargarismis ex eis q̃ ꝺicta ſũt i caplo mũdificatõis capitis ez vnãquãqz ſupfluitatẽ ꝺeiñ pmutãdũ ẽ ſup cutẽ ⁊ mũdificatõez ei⁹ ab eo qꝺ i ea mãſiuũ ẽ ⁊ exctõez ei⁹ ab ea ⁊ reſolonẽ ipi⁹. Et feſtinãdũ ẽ i hoc vt nõ recipiat cuti q̃li tatẽ mãſiuã malã ⁊ nõ ẽ ãbiguuz i hoc qn opteat vt medicie euacuãtes ex loc mãz maligñã ſint iciſiue ⁊ reſolutiue reſolutõe nõ ꝓſte exiccatõez pp vehemtiã calefactõnis q̃re adipiſcatur cuti calefactõez q̃ i futuro ſit cã cal⁹ pilorũ q̃zuis i pñti ſorſitã ꝺeſtruat alopitiã. Qꝺ ſi fuerit cal'a fortis ſic gũma rute agreſti q̃ ẽ raꝺix i caplo frãgatur calitas ei⁹ cũ oleis tpati vicẽtib⁹ ſup eã ⁊ cũ aqs qb⁹ ſubtiliatur ⁊ ꝺ ea qꝺẽ melioz ẽ recẽs ⁊ illa ſup quã pteri ert ãni tres ẽ debil'. Et ꝺ iuꝺicio forti ẽ vt mioretur ipi⁹ q̃ztitas ⁊ frãgatur ei⁹ ꝓplio ⁊ feſtie accipiatur ab eo qꝺ ipa linitur ⁊ ꝺ iuꝺicio debil' ẽ vt fiat eꝫrio. Et oz vt ſit ſ̃b til' ⁊ ſi nõ penetrabit vt⁹ ei⁹ in ꝓfũdũ cuti. Et oz vt ſit i ill' medicis ꝓfortatio ⁊ phibitio vt nõ recipiat caput mãz maligñã. Et ñ oz vt aſſocietur illi vtuti ſtipticitas plma ꝓhibẽs mãz pueire ad locũ ꝺeiñ penetrare i poros ei⁹. Qũ ergo corp⁹ mũdificatũ ẽ ab illo oz tũc vt i eis ſit vt⁹ attrahẽs ſãguinẽ ei⁹ bonũ ⁊ vapoze ei⁹ tpatũ poſtq̃z ipa reſoluerit corruptũ q̃ ẽ i cute vt aggreget reſolonẽ corrupti ꝓpiq ⁊ attractõez hõi lõgiq ⁊ illꝺ p⁹ mũdificatõz Et qũ tu admiſtras has medicias oz vt tu ꝓſideres ipſſionẽ eaz. Et icipias i eis a debilib⁹ i ꝓplione ⁊ mioratione ⁊ ꝓſidera i eo qꝺ ẽ ex eis: q̃ ſi iueis egrũ tollerãtẽ ⁊ ipſſionẽ icolumẽ adde i vtute ⁊ ſi nõ tollerat ⁊ magnificat ipſſio minue q̃ztitatẽ ⁊ pmixtionẽ ⁊ ſtude ita vt pducat ad exulceratõez ⁊ apatõez: ⁊ ꝓpe i corpib⁹ leuis cõplexiõis aut etat aut tpis. Et ſi pduxerit ad apatõnez ⁊ xulceratõez ſuccurre illi cũ aꝺipib⁹ ⁊ lini eos ꝺeſup ſic ẽ adeps anatis ⁊ gallie ⁊ ſic ceratũ leue qũ ergo ſedat re itera cũ q̃ztitate quã tollerat. Qũq̃z magnificat res paz nõ ceſſes facẽ illꝺ ꝺec reſoluat corruptũ ⁊ attrahat bonũ. Et ſignũ qꝺẽ ipſſiõis medicie i ea ẽ vt rubeat cuti cũ fricatõ ib⁹ mioris nũeri q̃z fricatões qb⁹ rubeat añ admiſtratõez medicie ſi ãt diſpõ nõ alterat tũc ſcias q̃ ꝺiget medicia fortioze ⁊ qñ nõ rubet frica cuz pãno vehemẽti⁹ q̃z ſit illꝺ ꝺec tieat excoriatio ꝺeiñ frica cuz eis q̃ ſũt ſic cepe q̃ ſi nõ rubet non erit excuſatio qn ſcalpellet loc⁹ ⁊ liniat cũ eis q̃ ſũt ſic allea. Et ꝺ eis qb⁹ ꝺiget i mũ dificãda cute a mã alopitie male ſũt ſãguiſuge ⁊ vẽtoſatio ⁊ pũgẽ cũ acub⁹ plib⁹. Et itez veſicatio cũ medicis acuti q̃s ꝺicã ⁊ mũdificatio ei⁹ qꝺ veſicatũ ẽ ⁊ ſanatio ei⁹ vt egrediãt pili ab ea. Et ꝺ eis que aꝺiuuãt i reſoluẽꝺo mãz ẽ coopire caput pileo ꝺ pellib⁹ ſp nocte ⁊ ꝺie. ipe. n reſoluit ⁊ facẽ ſuꝺare. Et oz vt raꝺat oib⁹ ꝺuob⁹ ꝺiebus aut trib⁹ cũ nouacula ⁊ q̃ẽs naſcũt raꝺat caput. Et oz añ adminiſtratõez epithiatũ vt raꝺat caput ⁊ fricet cũ pã nõ aſpo aut ſic cũ cepe aut corticib⁹ raphani ꝺec rubeat ⁊ fiat ſuſceptibile vtuti medicie aptis poris. Et q̃nz excuſat balneũ ab hoc q̃ ſi nõ raꝺit ſubtiliet medicia puemẽs ad illꝺ. De euacuãtib⁹ ãt euacuet cholica cũ ꝺecoctõe myrobalanoz ⁊ cũ vtute hellebori ⁊ epithio ⁊ pil' lul' cochis ⁊ cũ hierapicra. ⁊ itez hieraꝺyacollogntidos ẽ bõa ꝓpe phlatice. Si ãt fuerit illic mlica miſcea tur cũ ea aliqꝺ ꝺ helleboro nigro. Et ſi fuerit illic cholica miſceat cũ ea ſcamonea ⁊ hiera ruffi ⁊ logoꝺiõ bõe ſũt ꝓpe mlice ⁊ multotiẽs qꝺẽ ſanat eũatõe vna. Et ſpes q ꝺẽ hoz euacuãtũ ſũt ꝺ eis q̃z ſtiaz collegiſti i eis q̃ ſũt ꝓterita. Et ſi voluerl leui⁹ illo ꝺa ei i potu ꝺ hiera amara ꝓpoſita cũ pulpa collogntide ⁊ turbit i mẽſe tres potiones aut q̃ttuor. Et q̃ñ nõ vz eũatio vna itera p⁹ qetes in eo qꝺ ẽ int illꝺ. Et qũ viderl cutẽ capitl rubẽ aut venas ei⁹ rubeꝺie replonali phloma p⁹ phlomiã vlez ſi exigit illꝺ ꝓſiliũ vẽas capitis ⁊ vẽas frõtis ⁊ tpm. Si ãt nõ voluerís illꝺ tũc nõ faciat aliqꝺ ꝺ hoc. ſãguis. n. ẽ q̃ iꝺiget illic. Gargariſmata ãt ⁊ cappurgia ⁊ ſilia iam ſciuiſti in caplo curatõnũ capis. Medicia vo ſupponẽꝺa foztioz ẽ euforbiũ ſup qꝺ nõ trãſiert vltra tres ãni ꝓpatuz ſm q̃ ꝺedim⁹ ꝺ regie i cãone. Et p⁹ q̃z ipm ẽ gũma rute ſilueſtris q̃ñ ipa ẽ mirabil' valde. Deiñ naſturtiũ ⁊ ſinapis ⁊ cinis cãtarida ꝓfect⁹ cũ pice hũida aut ſtaphiſagria ꝓfecta cũ oleo laurio aut lac titiali cũ q̃ veſicet ⁊ ap ꝓpat vt currat qꝺ ſub ea ẽ. Et qũ cadit cortex oriũt pili ſub eo ⁊ alzegi ponit ſup mẽbz tpe puo ⁊ iꝺiget ea i alopitia q̃ ẽ fortis. Et p⁹ illꝺ ſulfur ⁊ duo hellebori ⁊ ſem eruce ⁊ ſpũe baurach ⁊ due ſpes ſpũe maris ⁊ cortices arũdinũ ⁊ radices eaz aduſte ⁊ ſterc⁹ muris ⁊ ſtercus ouiũ aduſtũ iunctũ ⁊ pip lõgũ ⁊ ſinapis aut auellãe cõbuſte ⁊ folia ficꝺ ⁊ ꝺiſſ ⁊ veni chelidõe ⁊ alkitrã. ⁊ q̃nz ꝓfert i ea fel taurinũ ꝺeiñ qꝺ ẽ ſic amigdale amare aduſte cũ cortice ſuo ⁊ ſic tus tritũ aliq̃t ꝺieb⁹ i aceto bono. Et xilocaracte nabathi ſũt ex medicis h⁹ egritudis. Et ꝺ iſtis oleis admiſtratis i ea meliora ſũt oleũ laurinũ ⁊ oleũ ꝺ kerua. Et ꝺ medicis q̃ ſũt ceree melioz ẽ alkitran ꝺeiñ pix: ⁊ ꝺ aꝺipib⁹ melioz ẽ adeps vſi ⁊ ꝓpe q ãtiq̃t Liniñtũ forte euforbij gũme rute agreſtis olei laurini oim añ. auf. ij. ſulfuris viui ⁊ hellebori ꝺ q̃cunqz ãborz fuerit nigro aut albo oim añ. auf. ſ. fiat ceratũ cũ cera q̃z tũ ſuffic. Et itez baurac ꝓpzicãi ptes. ij. ſal' ãmoniacis ps. ſ. adurãt ãbo ⁊ terãt i aceto forti ⁊ liniãt cũ eo loca p⁹ fricatõez faciẽꝺo epithia leue. Et itez p⁹ tres horas medicaie iã exiccato ide trib⁹ ꝺieb⁹. Si ãt veſicauerit fac illꝺ qꝺ ſcis. Et itez cãtarides ⁊ ſinapis ꝺecoq̃nt i oleo ꝺec fiãt ſic algalia: ꝺeiñ veſicet cũ eo loc⁹ fortl ⁊ frãgat vt⁹ ei⁹ cũ ꝓmixtiõe debili. Et ꝺ ill' q̃ ſũt leuioza hoc ⁊ ſũt

mirabil' iuuaⁿti ẽ vt sũaꝫ acetũ forte cũ tãto oleo ro.bo
no q̃ztũ ip̃m ẽ ⁊ cũ galãge deiñ fricer loc⁹ cũ pãno aspo
⁊ liniaꝫ ex eo. Et itez̄ mũctio cũ algalia iq̃ ẽ aliqd ò gũ
ma rute agrestl. Et scias q̄ ifãtib⁹ suffic̃ abstinẽtia ⁊ pube
res tollerãt. ȝ. ſ. ò pillulis cochijs. Et hñtes ãnos. x. ter
tiã. ȝ. vnius. De eis q̃ abradũt pilos. C. vij.

Umãt calci ptes. ij. ⁊ arsenici ptes. ij. ⁊ liniaꝫ cũ
s eis ãbob⁹ cũ pauco aloe posito i eis abradet. n
stati. Et si ponãt calci ptes pres ⁊ arseici pucio-
res erit magl eq̃le. ⁊ si addaꝫ calx erit tardioris opatõis
verũtñ opabit. Et qñz sumũt calci ⁊ arseici ptes. ij. ⁊ ps. j
⁊ decoquũt i aq̃ tãdiu dõec ò pilet pẽnã. Ò si itereꝫ opa
tio in illa aq̃ erit melior ⁊ q̃ ꝑpaꝫ cũ sole ẽ melior ⁊ sũaꝫ
aq̃ illa ⁊ decogt i ea oleũ min⁹ ea ẽm p̃m dõec recipiat
vtutẽ ei⁹ ⁊ linit cũ ea. Et qñz dimittit aq̃ illa coagulari i
sa le ⁊ admistraꝫ sal ille i aq̃. Et calx ꝯculaꝫ effic̃ opatõz
calci cũ arsenico ⁊ ẽ subtilior. Et si sũaꝫ loco calci aq̃ cal
cis i q̃ calx iteraꝫ ponẽdo sub sole aut decoq̃ndo ⁊ põaꝫ
i aq̃ arseicũ tritũ erit bonũ: ⁊ qñz admistrãt etiã sãguisu
ge virides q̃ sũt sb vrceis. Ò si voluerl vt sit illò qò nas
cit subtile ꝓjciaꝫ i psilotro cis vitl aut baurac ⁊ mltipli
ceꝫ ei⁹ ꝓmotio deide abluaꝫ cũ faria ordei ⁊ fabaꝝ ⁊ seis
melõis. ⁊ qñz ꝯponũt calx ⁊ arseicũ cũ eis q̃ sũt sic̃ aq̃ al
kisch ⁊ aq̃ rizi. Et qñz ponũtur in ea myrrha ⁊ mastix ⁊
quandoqz iuuatur cũ spuma maris

De cura eius quẽ ꝯbussit psilotrum. C. viij.

Portet vt mioꝛeꝫ ei⁹ motio ⁊ festieꝫ ipi⁹ ablutõ
olo rosaceo iã sup eã p̃missо cũqz abluit cũ aq̃
cala sedaꝫ p⁹ illò i aq̃ frida: illò. n. ẽ curatio bõa: deide li
niãt desup lẽtes excorticate trite cũ aq̃ rosacea ⁊ sadal' ⁊
ꝑpe si adurit. Ò si forte fecerit adustionẽ tc̃ necessariũ
ẽ adhibẽ q̄ sit sic̃ vnguẽtũ cerusc ⁊ sic̃ epithia cũ litharg-
yrio nutrito cũ albumie oui ⁊ oleo ro. ⁊ canfora.

De eis que ꝓhibẽt odorẽ psilotri. C. ix.

l Jniaꝫ p⁹ ipz cũ creta nutrita cũ arõatici aut cre
ta cũ aceto ⁊ cũ aq̃ ro. Et foljs psici ẽ ꝑpetas i
hoc mirabil' ⁊ foljs vitl ⁊ foljs alsebesabrã tritis ⁊ alcã
ne ⁊ fecl croci hortulani ⁊ rosꝫ ⁊ cipis ⁊ galie ⁊ sq̃nãto ⁊
silib' sigl'arib⁹ ⁊ ꝯposit. De ill' q̃ ꝓhibẽt ortũ pilo. C. x

R ohibẽt ip̃m stupefaciẽtia ifrigidãtia sic̃ vt ici-
p piaꝫ ⁊ depileꝫ deiñ liniaꝫ cũ hyusqamo albo ⁊
opio ⁊ aceto ⁊ aq̃ hyusqami nigri cũ eis ⁊ sola
⁊ si fuerit decocta i aceto erit meli⁹. Et corp⁹ rãe lacũal'
exiccatũ ẽ ex ꝓhibẽtib⁹ qũ terit ⁊ miscet cũ mucilagine
psilij aut succo hyusqami albi aut aceto itereꝫ illò. ⁊ dꝛ
q̄ si liniaꝫ cũ oleo i q̃ dissoluta ẽ lacerta coq̃ndo ẽ ex eis
q̃ ꝓhibẽt ortũ eoz ⁊ silr cũ oleo i q̃ decogt eritl⁹ Et for
tasse dꝛ ꝑriũ illi⁹ ⁊ ò eis q̃ dicũt ẽ vt sumãt chimolea ⁊ ce
rusa plũbi eq̃lit ⁊ alũis medietas pti ⁊ terãt cũ aq̃ hyusq
ami albi bũidi. ⁊ exist̃iaueꝛt qdã q̄ sãguis ranaꝫ lacũa
liũ ⁊ sãguis testudis fluuial' ꝓhibẽt illò: dixeꝛt ⁊ silr sãg
uis vesptilionũ ⁊ cerebella eoz ⁊ ꝯposueꝛt medicamẽ ò
istis. Dixeꝛt sumãt rãe ò lacu arũdinũ ⁊ exiccẽt ⁊ sũant
ò carne eaꝫ sicca ⁊ sãguis testudis fluuial' exiccati ⁊ ro
saꝫ rubearũ ⁊ litharg̃yrij ⁊ ostracoz margaritarũ adu
stoꝫ ptes eq̃les ꝓficiaꝫ cũ aq̃ ⁊ admistreꝫ sup depilatõez
piloꝫ i pectie ⁊ i ascell'. Et semẽ vtice cũ oleo ẽ ex eis q̃
depilãt pilos cũ fortitudie. Jncrispãtia. C. xj

s Unt sic̃ faria fẽugreci ⁊ oleũ ei⁹ ⁊ alsidre albũ ⁊
myrrha ⁊ galle ⁊ calx ⁊ litharg̃yriũ misceãtur ⁊
sit sufficiẽtia i qbusdã coꝫ ⁊ ꝓmoueaꝫ cũ eis caput tãgẽ
doꝛ ⁊ qñz ponunt i eis semẽ hyus'qami albi ⁊ oleũ ei⁹ ⁊
q̃ñz admistraꝫ hyusqamũ albũ sic̃ ẽ solũ. ⁊ calx ẽ ex eis
q̃ faciũt plãos ⁊ adurit parũ quz soluit i hac sũma ꝑpe
qñ eq̃nt cũ ea due ttie ipi⁹ ò sidre q̃ ãbo sint ꝓfecta cũ aq̃
frida. ⁊ silr spũa sal' amari icrispat eos vehemẽt. Jncris
patñ bonũ. ℞. gallaꝫ ⁊ alcarmezegi ⁊ liature acuũ ⁊ so

lioꝫ cupssi ⁊ g̃noꝫ ei⁹ ⁊ g̃noꝫ cydoioꝫ ⁊ litharg̃yris ⁊
dragagãti ⁊ boli ⁊ alcauizi ⁊ ẽblicoꝫ oiz añ. ptẽ. j. cald
q̃nõ ẽ extincta ptẽ mediã ꝓficiaꝫ cũ aq̃ sicle ⁊ admistreꝫ: ẽ
em̃ bonum crispans denigrans.

c De eis que planos faciunt capillos. C. xij.

Ura ei⁹ ẽ cura scissiõis capilloꝫ pdcã ⁊ oio ẽ ad
mistratio oleoꝫ mollificãtiũ ⁊ mucilaginũ humectãtiũ

De scissione capillorum. C. xiij.

c Ausa ei⁹ ẽ siccitas ⁊ cib⁹ sicc⁹ ⁊ ꝓhibet ip̃az olea
lenia eq̃lia ⁊ mucilagies viscosi sic̃ mucilago al
tee ⁊ mucilago psilij ⁊ mucilago folioꝫ salicl ⁊ oia i qb⁹
ẽ hũectatio. De ill' q̃ sbtiliãt capillos. C. xiiij

b Aurach qñ põit i medicis capilloꝫ sbtiliat eos
Sermo de adolescentia ⁊ canitie. C. xv.

Am locuti fuim⁹ i alio loco ab isto ò canitie a-
i dolescẽtiũ. Et canities quã h̃ dicem⁹ ẽ q̄ dũ sãg
uis pmãet piguis spiss⁹ calid⁹ viscos⁹ capilli sũt
nigri qũ vo ad aq̃sitatẽ tẽdẽ icipit declinãt capilli ad ca-
nitiẽ. De eis q̃ canitiẽ tardant. C. xvj

d Ereb⁹ canitiẽ tardãtib⁹ ẽ regimẽ reꝫ ꝑmaꝫ. Et
ò eis ẽ regiñ ei⁹ qò pueit ad capillos ipos. Pri
me ãt sũt eũatio hũoꝛis phlatici oi hora ⁊ ꝑpe cũ voi-
tu sup cibũ ⁊ p clisteria iteꝫ ⁊ r̃qescẽ ⁊ itcrare: deiñ admi
strẽt ꝓfectões ⁊ medicie faciẽtes adolescẽtiã q̃s dicẽ⁹ cũ
admistratõe ciboꝫ bõi chimi cũ eq̃litate ex g̃ne eoꝫ ex
qb⁹ g̃naꝫ sãguis laudabil' spiss⁹ sic̃ sũt frixa ea q̃ i patell'
ꝑpant ⁊ ea q̃ coopta coquũt sine aq̃ ⁊ assata absqz iure ⁊
nuce i iure ⁊ stude at ita vt sint cũ q̃ztitate digestiõis qm̃
ẽ radix. nã cũ digõ corrũpit corrũpit sãguis. Et oz quz
ꝑplio fuerit hũida valde vt admistrẽt seia cala sic̃ sinap
⁊ pip ⁊ spẽs ꝓdiẽtes ⁊ cauguamich ⁊ almuri ⁊ ꝑpe i ie-
iunio ⁊ sicla cũ sinapi ⁊ fit sufficiẽtia i potãdo vinũ paꝫ
Et deuitet fructꝰ ⁊ olera hũectãtia ⁊ g̃na lacti ⁊ pisces ⁊
triticũ coctũ cũ aq̃ vt puls ⁊ pultes ⁊ potuz aq̃ p̃me ⁊
phlomiã p̃mã ⁊ euullsionẽ capilloꝫ ⁊ ebrietatẽ sr̃fluã
⁊ coitũ p̃m ⁊ tãgẽ eũ eis q̃ sũt sic̃ cãfora ⁊ aq̃ ro. ⁊ oleũ
sãbacinũ ⁊ aq̃ sãbaci capillos ⁊ deuitet multitudinẽ vs⁹
aq̃ dulc'. Ò si fecerit exicca illò ⁊ exicca cũ velocitate lz
ablutio capilloꝫ ꝓfuet eoꝫ vtutẽ. qò si balneeꝫ vtaꝫ eis
q̃ sũt sic̃ pulpa colloqntide ⁊ nigella ⁊ baurac ⁊ fel tauri
abluẽdo. Cõfectões vo ⁊ spẽs q̃ abscidũt mãz phlatl ⁊
tardãt canitiẽ sũt sic̃ masticatio myrobalãoꝫ kebuloꝛũ
ò qb⁹ oi die cũ nũero supueniẽte sibi sũaꝫ ⁊ masticeꝫ ⁊ ò
glutiaꝫ: hoc. n. fortasse ꝓfuabit adolescẽtiã vsqz ad finẽ
vite. Et silr trifere facte ex myrobalãis mioꝛ ⁊ maioꝛ ⁊
ꝓfectio ò scoria ferri. Et melioꝛ ex ea ẽ si fuerit i ea auꝫ ⁊
ex bac. ℞. myrobal'. nigroꝫ ⁊ ẽblicoꝫ ãboꝫ añ. ptez. j.
mell' anacardoꝫ exicti ab eis medietatẽ octaue pti. j. mis
ceaꝫ cũ butyro cocto ⁊ ꝓficiaꝫ cũ melle ⁊ admistretur: ⁊
hoc ẽ forte bonũ. Et oz vt admistreꝫ paulati i tãta q̃zti-
tate q̃ nõ efficiat ipssionẽ malã. ⁊ mithridatũ ẽ forte ⁊ ty
riaca ẽ fortis ⁊ carnes vipꝛe sũt ꝓfuãtes adolescẽtiã ⁊ v
tutẽ cũ assiduaꝫ eaꝫ ꝯmestio. Mod⁹ ꝓfectõis tpate bõe

m Yrobalãi nigri ⁊ burungi ⁊ pi plõgũ ⁊ ẽblici ⁊
qñz ẽ loco pipis lõgi scoria ferri ⁊ zuccaruz fiat
ex eis trifera. Et ò bois exptl ẽ vt sumãt zizibeꝛi
⁊ myrobal' kebuloꝫ ⁊ macropipis ptes eq̃les ⁊ admi-
streꝫ: ⁊ iterũ vt sũaꝫ myroba. kebuloꝫ põd'. z. xx. scoꝛie
ferri põd⁹. z. iiij. agarici. z. v. ⁊ zizi. ⁊ macropipis ⁊ gari
ofiloꝫ oim añ. z. ij. ⁊ ꝓficiaꝫ cũ melle: ⁊ oz vt sũat ista fa
ciẽtia adolescẽtiã ãno itegro aãtoꝛ adolescẽtie ex hmõi
ꝓfectõib⁹ sup q̃s expectet vsqz ad meridiẽ deiñ ꝓmedat
cibũ. Linimẽta ꝓhibẽtia a canitie. C. xvij.

o Mnia olea cala ꝓfortãtia ⁊ oia currẽtia q̃ sunt
silia ill' i nã sũt ꝓfuãtia ꝑploez capilloꝫ sup calo
rẽ inatũ ⁊ nõ rugaꝫ qò penetrat i eis ò nutrimẽto: ⁊ ista
sũt sic̃ alkitrã ⁊ qũ eo linit dimittaꝫ q̃ttuoꝛ hoꝛis: deiñ in

grediat balneū. Et dixit itez curatōz hñtis caput cal'e ꝓplonis ⁊ sil'r itez pix būida currēs ſbtil' ⁊ sil'r oleū ō costo qñ ē forte valde ⁊ oleū ō bē ⁊ oleū de nigella ē forte valde sorti⁹ oi re ⁊ oleū factū cū pulpa colloqntide ⁊ oleū ō sinapi. Et bonū forte ē vt sūat ō oleo sinapis ⁊ de nigella ⁊ vt coq̄t i eo nigella deiñ coq̄t i ipo colloqntide p⁹ ipaz aut cū ea. Et oleū exp̄ssū ex oliuis silu estrib⁹ qñ assiduat inūctio cū eo oī die ꝓhibet canitiē. Oleū bonū. olei ōpbacini aclat tres spice. ʒ.j.ſ. blacte bizātie floris sqnāti ābox añ. ʒ. ſ. ꝺcoq̄nt medicie aut i oleo dōec remāeat tertia ei⁹ aut i aq̄ dōec suscipiat vtutē eaz vehemēt deiñ decoq̄t oleū itez i illa aq̄ dōec ꝓsūat aq̄. Et recī⁹ qdē ē tūc vt mioret q̄ztitas olei ⁊ sufficiat kist. i. ⁊ medi⁹ deiñ sūat. ʒ.j. acatie ⁊ dissoluat cū vio ⁊ terat optie ⁊ misceat cū eo acatia ⁊ admīstret. Oleū bonū oleū ō ḡnis cotti ⁊ olei myrti ⁊ olei ō ēblicī ptes eq̄les ⁊ mēsurētur ō sūma eorū lb. j. sumāt cipi ⁊ casie ⁊ spice ⁊ nigelle ⁊ gariofiloruz ⁊ pulpe colloqntide ⁊ costi ⁊ xiloaloes crudi ⁊ florū sqnāti ⁊ calami arōatici oim ptes eq̄les ⁊ sūat earū pōd⁹. ʒ.c. ⁊ decoq̄t i succo colloqntide li iueit aut i succo corticū nucl c⁹ q̄ztitas sit lb. iiij. qūqz mediat aq̄ pōat sup eā oleū ⁊ icessant decoq̄tur dōec remaneat oleū ⁊ ꝓsumatur aqua ⁊ coletur ⁊ admīstretur.

s Linimētum bonū adeo q̄ destruit recētē ex ea Umāt acatia ⁊ galle ⁊ fēugrecū ⁊ semē meloīs ⁊ coriādrū siccū ⁊ spica ⁊ laudanū ⁊ succ⁹ corticū nucl exiccat' ⁊ succ⁹ florū papaueri ruffi exiccat⁹ ⁊ rubigo ferri ⁊ calcucecaumenō ⁊ remeab ⁊ alumē nigrū ō qb⁹ fiāt trocisci ſbtiles ⁊ exiccētur ei ⁊ admīstrēt i mēse trib⁹ vicibus liniēdo cum aqua emblicorū aut aqua myrti.

Linimētū bonū cū q̄ liniatur caput tāgēdo.

m Yrobalānorū nigrorū ēblicorū ⁊ gallarū oim ptes. x. laudāi ptes. xx. foliorū myrti ⁊ ḡnorū ei⁹ añ. ptes. xxx. ponāt i trib⁹ lb. olei ⁊ dittāt i eo trib⁹ diēb⁹ deiñ coq̄nt dōec ingrossent ⁊ fricēt cū eo capilli. Et ō eis q̄ expti sūt illi q fuert añ nos ⁊ expta sūt i tpe nr̄o ē porta re dragāti rubei albalkae pōd⁹. ʒ.j. ip̄m. n. depillat cāos ⁊ fac nasci loco eoz capillos nigros verūtñ nō tollerat illō nisi q hz forte corp⁹ ⁊ hūectatū. Et oz vt admīstret post ip̄m qō mūdificet pulmonē ⁊ hūectet ip̄m.

r De Remēdoratōe tincturarum. L. xviij.

Epūti libris olea ō qb⁹ existiat q sint tincture. Et exp̄imtū fac ee necessarias vtutes spēz. ꝓpaz qb⁹ cū sreinet oleū r̄soluit int eas ⁊ iter capillos: q̄re ñ penetrāt i eis ⁊ opāt aliqd nisi fuerit illic vt⁹ vehemēs aut ꝓpetas maxia ⁊ nō spat vt⁹ vehemēs nisi ex reb⁹ fortī tincture sic ē erugo ferri ⁊ sic ē erugo plūbi ⁊ sic cortices nucl: tūc. n forsitā iste ⁊ sīles eis cū vtutes eaz iterāt i oleis ⁊ vtutes medicīaz penetrare faciētiū medicie iterueniūt sic aceti ⁊ vini opāt: nā si possibile ē vt sit aliqd tē ē istō. Videor audio q̄sdā testātes vitatē ei⁹ qō ōz q vna ex veis nucl qñ icidit i ꝑncipio ver ⁊ pōit vt bucella i vase vitri i q̄ ē oleū ⁊ sepelīūt sīl i tra exiccat illō qō ē i vase ⁊ exiccādo ⁊ suggēdo deiñ r̄mittit illō i autūno ⁊ reddit plm ei⁹ ad vas ⁊ ē tinctura. Et plm q accit ō hoc caplo ⁊ ip̄mit nō fit illō ex eo nisi cū iteratōe. Ampli⁹ spēs tincture qb⁹ tingūt capilli sūt tres denigrās ⁊ facies flauos ⁊ dealbēs: ⁊ nos icipiem⁹ narrare nūerū denigtoz bonoz.

a Denigrantia. L. xix

Lcāna qdē ⁊ idicū sūt radix sup quā aggregāt hoies ⁊ diūsificāt āboz ip̄ssiōes sm diūsitatē ⁊ ꝓpatōes capilloz ⁊ hoies icipiūt cū alcāna deiñ ꝓñr adbibēt idicū p⁹ ablutōes ⁊ expectāt sr̄ vnūqōqz āboz mora q̄ q̄z titatē hz ⁊ q̄zto pl⁹ expectat ē meli⁹. Et ō hoib⁹ sūt q aggregāt ea ⁊ ō hoib⁹ q sūt ꝓtēti alcāna ⁊ delectāt ei⁹ flauitate ⁊ ō eis sūt q sūt ꝓtēti idico ⁊ delectāt colore pauois ꝓueniēte ex eo. Et idicū qdē idū bonū ē velociorī tictu re:sz ē vehemēti⁹ faciēs colorē pauois ⁊ flauitatē ⁊ idicū carmenū ē min⁹ tigēs ⁊ tardi⁹ verū ei⁹ tictura ē decliuis ad nigredinē flauā ⁊ nō ē multitudo colozis pauois i ea Et q vult vt r̄deat tictura idici ad colorē capilloz ⁊ destruat ei⁹ flauitas admīstret sr̄ alcānā vice alia. Et si fuerit ei⁹ admīstratio añ eā tē ipa ōstruet colorē pauois ⁊ r̄ducet eū ad colorē flauitatī. Et meli⁹ qdē ē vt ñ plōget ei⁹ mora imo festiet ad abluēdū ea. ſ. alcānā q̄ fuit p⁹ tictura ꝑmā. Et ō hoib⁹ lūt q ꝓiūgūt ea cū aq̄ sicle ⁊ cū aq̄ ḡnatoz aut cū aq̄ lactī acetosi: aut ꝓponūt cū eis almasal ⁊ aq̄ corticū nucl ⁊ totū illō ē iuuatū. Et ō eis sūt q ꝓiūgūt ea cū aq̄ ī q̄ ꝓisciūt calx ⁊ lithargiriū decoq̄ndo aut ī b sole dittēdo dōec denigret lanā. Et hoc itez bonū est qñ pōit i tictura pōd⁹. ʒ.j. gariofiloz ōnigrat valde ⁊ ꝓ hibet malitiā ei⁹ a cerebro. Tictura āt alia q̄ admīstrat mltotiēs verūtñ min⁹ q̄z admīstret ꝑma ē vt sumāt galle ⁊ iungāt cū oleo ⁊ adurāt cū oleo. Et qō ō hoc ē melī⁹ ē vt fiat i vase lutato ⁊ finis adustiōis ē q̄ztitas q̄ denigrēt ⁊ terāt ⁊ ñ pueiat ad vltimū i ea. Et sūat ō eis pōd⁹ ʒ.xx. ⁊ calcucecaumenō. ʒ.x. ⁊ aluis. ʒ.ij. ⁊ sal' gēme. ʒ.j. ⁊ fiat ex eis tincta. Denigt. n. capillos ōnigtōe fixa: ⁊ qñz admīstrat sm hāc descptōez. Sūat lb. gallarū q̄ cū olo iungāt ⁊ frigāt dōec scindāt ⁊ sumāt calcucecaumenī ⁊ aluis ⁊ dragāti oiz añ. ʒ.xx. ⁊ sal' ʒ. viij. terāt bñ oia, ⁊ cōficiāt cū aq̄ cala ⁊ tigat cū eis ⁊ dittat trib⁹ horis. ⁊ qñz ꝑmiscēt cū eis alcānā ⁊ idicū. Et illō qō ē famosum p⁹ hoc ē illud qō sit ex calce ⁊ lithargyrio ⁊ creta q̄ cōedit aut alcāzi aut creta chimolee aut q̄zcūq̄z cretā voluerī ō spēb⁹ crete capitī ptib⁹ eq̄lib⁹ assūpti ꝓficiat cū aq̄ ꝓfectōe tincte ⁊ admīstret ⁊ coopiat folijs sicle ⁊ necessar iū rei ē vehemētia ꝓtritōis lithargyrij. Et sit aq̄ ei⁹ aq̄ alcāne ⁊ idici fcā cū iteratōe decoctōis āboz aut positōis eoz sb sole i ea tē ē melior verū necessariū ē vt dittant circū sex horas ꝓsuet sr̄ eā hūitas ei⁹. Et itez sumāt alcāne ⁊ idici ⁊ lithargyrij triti sic alcohol ⁊ calci ⁊ gallarū frixaz ⁊ calcucecaumenō ⁊ aluis ⁊ dragāti ⁊ gariofiloz ptes eq̄les ⁊ tigat cū eis. Et h sūt tincte denigrātes q̄ iā dicte sūt i libris ō qb⁹ attuli illas q̄ sūt ꝓpiqores ad hoc vt diligat eos cor aut cū qb⁹ cadat fiducia. Mod⁹ tincte bōe. R. alcāne ptē. j. ⁊ idici ptes. ij. ⁊ calcucecaumenō ⁊ aluis ⁊ sal' gēme ⁊ gallarū frixarū ⁊ scorie ferri ptes eq̄les terāt cū aceto ⁊ dittāt dōec fermēteī ⁊ admīstret. Et ō illq̄ dicūt i hoc ē vt sūat scoria ferri p⁹ ꝓtritōz i aceto vini sfreminē te ei q̄tuor digit ꝓtritōe vehemēti ⁊ decoq̄t vsz ad sui medietatē deiñ dittat i eo duab⁹ ebdomadis dōec erugiet ⁊ sūat q̄ztū ē scoria ō myrobolānis nigrī ⁊ fūdat sr̄ eos illō acetū p⁹ ꝓtritōz eoz ⁊ decoq̄t dōec exiccet illō acetū ⁊ si at sic alcohol deiñ sbmergat cū oleo ⁊ decoq̄t dōec fiat sic algalia ⁊ si voluerī arōatiza ip̄m ⁊ hoc si tigit cū olea ginitate tē pp vtutē rubigis ferri. Et iterū scoria argēti ō cocta i aceto vehemēter nūerat ō sūma denigrātiū fortit. Et magī dilectuz apō me ē vt sit loco aceti acetositas citrāguli aut citri ⁊ vt loco ō coctōis sit dimissio ferri i eis spacio aliq̄. Et dixert itez si pōat i kenina ordo vn⁹ ō florib⁹ papaueri ruffi ⁊ ordo alī⁹ aluis ⁊ sepeliat i stercore ffoluit i tictura bona. Dixert ⁊ silr si ibuet planta ordei būida añq̄z spicas bēat cū medietate sui ō aluie i fimo i ꝓcauitate vas vitrei vt vriale fiet totū aq̄ nig ⁊ linimtū ō nigrās. Dixert ⁊ silr si cucurbita būida exñs sr̄ arborē suā cū circuitōe apiat ⁊ exbat qō i ea ē ⁊ pōat i ea sal ⁊ aliqd paz ō scoria ferri ⁊ r̄ducat cortex q cū circuitōe fuit ablat⁹ ⁊ lutet tē totū qō i ea ē r̄soluet i aq̄z nigrā q̄ erit tincta vt ēcaustrū. dixert ⁊ si terāt folia capparī ⁊ ō coq̄nt cū lacte ⁊ ꝓpe lacte mlierī dōec pueiat ad teritā ⁊ dimittat nocte tota erit tincta bōa. Et meli⁹ qdē ē apō me vt sit ō sūma ꝓsuātiū. Et Gal. qdē testat ō hac tincta inqt sūat

de flore q̄ ē sic̄ vua in arbore nucl t terat cū oleo t liniat ex eo cū butyro vaccio hūido. Et dixer̄t qdā qñ misceat cū eo sterc⁹ capnū sit bonū. Et dixer̄t t silr qñ cortices radicū algarab terūt cū olo t iungit cū eo tc ipm ōnigt t apō me qdē si fuerit tigēs etiā debilitat opatōz ei⁹ oleū t si eēt loco olei aq̄ forsitā eēt meli⁹ Et silr ē fimo me⁹i eo qō dixit paul⁹ q̄ rose papaueris ruffi pterūt i olo dōec fiat sic̄ algalia fit tic̄a. Nā si fuēit itētio ad hoc tē neccaria sūt pfūdātia sic̄ alumē t silr ē fimo eorū i nutriēdo oleū cū corticib⁹ nucl t i hoc q ipi decoquūt ipm i aq̄ ei⁹: t intromittē parū aluis i eo t totū hoc ē ex eis q̄ debilitant ipm t silr illō qō ōri decoctiōe olei in aq̄ papaueris ruffi dōec finiat. t sic̄ illō qō dixer̄t q ozyt sūat oleū sisaminū t pisciat sr ipz ttia sui ēblicorū t decoq̄t horza vna cū facilitate t colet t sūat ad oēz libra q̄rtā libre lalarū plūbi stūliū deiñ frigat cū facilitate vt ñ liq̄fiat plūbū t vt ñ inflāmet oleū t moueat sp deiñ dittat trib⁹ dieb⁹ deiñ sūat t dico i hoc ē fiducia aliq̄ ꝓpe qñ ē i eo alumē. Dixer̄t t silr cū pōit oleū ō bē i pcauitate aūgilati deiñ firmat ex lutatōe ei⁹ t pōit i furno positōe cū cautela egredit oleū tigēs t meli⁹ ē vt nūeret hoc i sūma eorū q̄ phibēt cani tie. Dixer̄t t si mūdēt ḡna passularū t terāt optīe sic̄ alcohol t sbmergāt cū oleo lisamio t ibumēt mēse vno i fimo erit tic̄a bōa t bonū. Et ex eis q̄ st q̄si illud sr qō ē pueniētia ē q ouū alactat ē tic̄a fort et silr ouū auis tarde. Et accit qdē i tpe nr̄o i dieb⁹ vite regl sedubelaa vt egret vna ō genet luis sr vnā ptē barbe genet alteri⁹ dormietis et tinxit eā nigredie. Galia quā elegert.

ō Ixer̄t sūat. ʒ. j. sal et lb. j. et. 5. aq̄ myrti hūide ex pisse et. iiij. lb. aq̄ decoq̄t dōec minuat medietas deiñ fmoueat ab igne t sumāt lb. iij. euisci t. l. alcāne. t. l idici t. ʒ. xx. gallaz frixaz t. ʒ. x. dragagāti: t. ʒ. l. gūmi t pisciāt i ea t igrosset cū decoctōne t arōatizet cū muscho t galia t coopiēdo cū ea tāgēdo illō qō volūt tigē tāta q̄ntitate q ei sr eineat. Dixer̄t t sūat olei ō ḡnis cotti pōd⁹. ʒ. xxx. t pisciat i eo liature ferri t liate plūbi t cal cucecaumenō oim a ñpōd⁹. ʒ. iiij. terat totum cū eo t dimittat dōec denigret deiñ fricat t arōatizet cū muscho. Et scias q ordeū pbustū aut cortices fabaz aut corticel ḡnatoz st ō sūma eoz q̄ itrāt i tictur itroitu alcāne t silr cortices nucl. Et nos qdē iā dixi⁹ medicias ticture i medicis singlarib⁹ t q ipe sūt sic̄ capsia t myrrha t litinū t sinapis t sal t belleboz⁹ t atriplex t ēblici t capill⁹ veneri t rose papaueris ruffi t alcāna t idicū t es vstū t scoria ferri t aq̄ corticū fabaz hūidaz t cortices nucl t aq̄ eoz t acatia t fenugrecū t semē sicle t myrr⁹ t ḡna ei⁹ t laudanū t litbargyrium t calx t scorie oēs t limature.

De faciētib⁹ flauū t q̄ currunt cursu eoz. L. xx

ō Ixer̄t q currit ex arūdie nabathi recēte ablato ab eo cortice ei⁹ qū accēdit sr eā ab alio latē tingit sic̄ auz. Et silr erugo ferri cū aq̄ dragāti sr quā expectet sic̄ expectat sr alcānā. Aut sumāt alcāne t fecl vini t gūme ptes eq̄les t aliqd ō sq̄nato t tigat cū eo. aut sūat alcāna t tigat cū ea p⁹ q̄z ꝓficit cū decoctōe ꝓdicti. dixer̄t t tigat cū alūie t aliffixeo t croco aut cū myrrha t staphisagria t dittat die ac nocte cū aq̄ t iteret illō die⁹ aliq̄t. Et qū iterāt sr ipm lupi ꝓfecti cū aceto ē bonuz. Et iterū sumāt lupioz ꝓtritoz. ʒ. x. myrre. ʒ. v. sal tigēti. s. al sauregi. ʒ. iij. fecl vini exiccate aduste. ʒ. iij. aq̄ cineri ligni vitis q̄ntū suffic̄. De rubificātib⁹ fortib⁹. L. xxj.

s Umāt sūach. ʒ. ij. t gallaz. ʒ. iij. t alidriō citri. ʒ. ij. t capille veneri due bace t apsithij bacca. i. t lupioz excorticatoz siccoz pugilli duo terāt t isūdātur i lb. x. aq̄ dieb⁹ aliqb⁹ deiñ ēpleat cū eo caput cū ē tepidū. Dixer̄t t decoctio lētiū t ꝓdicti i aq̄ ē bōa faciēs flauū fortis. Dixer̄t sūat fex vini adusta t misceat cū oleo de bē aut oleo de sq̄nato. De albificantibus. L. xxij

E eis ē sterc⁹ hirūdinū t ō eis sūt vesry t ō his ō sūt almes t ō eis ē flos albū t ō eis sūt cortices raphāi t fel tauri t vapor sulfuri t cacumē capparis t cacumē oliuaz singulr t ꝓiūcti t ppe cū aceto t ppe p⁹ vapatōez ei⁹ cū sulfure. Sumāt semē enule t cortices raphāi sicci t alumē t aggreget cū attritōe cū medietate pli vni⁹ ō gūmi arabico. Et itez sumāt folia alueris t cortices papaueris t mādragorez si fuēit loco āboz hyusqamū albū erit forte t misceat tic̄a t si fuerit in eo cāfora t aq̄ ro erit meli⁹. Et q̄ñz madefiūt capilli deiñ i uoluūtur i sulfure deiñ suffūigātur cū eo fiat cū eo illō i nocte semel aut duab⁹ vicib⁹. Succursus

p dispōnibus sequētibus tincturas. L. xxiij

Lures spēs ticture sūt ifrigidātes cerebz t corrūpētes ipz t faciēt sr ipz cadē i ppatōe ad catarros t ad apoplīā t silīa: curet ergo illō cū eis q̄ vicināt tictur aut admistret successiōe eaz ō arōatic calidis sic̄ sē musch⁹ t gariofili t silīa. Et qñz accit ex tictura vt tēdāt capilli q̄si corde t fmoueat eoz crispitudo t deturpet eoz sit⁹ t succurrit illi si pōat cū tictura illō qō sbtiliat t crispat t ppe i gñe capilloz q faciūt illō. Et qñz accit ex tictura vt debilitet capilli t exicc̄et barbā t denigret facies t rūpāt capilli t succurrit illi si ꝓñr adhibeat oleū violaceū t oleū alkeiri. Et qñz accit ex tictura vt denigret facies t boies qdā lauāt eā cū faria fabarū t cicer t silīū t nō ē melior ablutio ad illō q̄z ō oleo calo. Et qñz accit p⁹ tictura q̄ntū ē nuz t exicc̄et t ppe ō tictura i q̄ ē vi⁹ pfundās t q̄tiēs apponet alnusul aut forsitā appebūt accipe lignū sic̄ illō cū q̄ fricāt gingiue t iuolue vnū sr extremitatē ei⁹ ō resolutōe illi⁹ ticture coagulate t pstrē cū eo alnusul Et qdā accipiūt fumū olei arōatici sic̄ oleū ō ben t laudanum aut cerā t inungūt cum eo alnusul t qñ exiccatur linitur. De Furfuribus. L. xxiiij.

q Uoniā fimo ō furfurib⁹ ē ppositōal fimōi ō capill ex aliqb⁹ mōis tē loqmur ō eis. Furfur ē alabirati. i. cātabz qō ē i capite mod⁹ excorticatōis leuis accīti capiti pp corruptōz accītē i ꝓplone ppe cū ipssiōe i sr̄ficie supiore cuti t peior pueit ad vlcera t ad corrūpēdū ozigies capilloz: t fit a mā acuta baurachiati aut sāguine mlico. Et qñz ē pp malitiā ꝓplonis i capite q̄re corrūpit illō qō pueit ad ipm. Et forsitā ē qō facit ipm siccitas nuda: t nō ēr eliq̄ ꝓplio i corpe nisi bōa t qñqz fit

f p cōitatem. De Lura. L. xxv

Urfuri q ē leuis suffic̄ cura leuis t destruit ipm epithiare caput cū oleo ro. t vio. t cū mucilagib⁹. Et ō furfure ē q ē vehemētioz illo t idiget eis qb⁹ absterso ē t resolo forti: deiñ ꝓñr adhibeat ea q̄ būectāt t eq̄nt. Et ō eo ē mal⁹ valde pducēs ad vlceratōz t necessariū i curatōe ei⁹ ē vt mūdificet corp⁹ cū phlomia t solone vētri si fuēit necessariū illō t si cā fuēit hz q vidz i capite replo corpis deiñ curet t q̄tiēs curat cū eo qō radit ꝓñr adhibeat ola. Medicie furfur leues absz mordicatōe plima

Uffic furfuri ppiq̄ debil ablutio cū aq̄ sicle t cū

s aq̄ fenugreci t cū ḡnis melōis t cū faria ciceri t lupioz t fabaz t sele altee decocto i olo t cū mucilagie cydoi oz t altee t dragagāti t cuz creta alcāzi t chimolea t ppe cū succo sicle p⁹ q̄z dittit sr caput horza vna. Et sit ꝓtēt⁹ foliis salicī būidis qñ sūt vltia. Et cū tamaricis t apio t succo ei⁹ t decoctōe azedaraet t foliis canab t foliis silāi t fortasse cū delibutōe ābozz destruit fort t silr succ⁹ āboz t amigdale excorticate cū aceto t faria fenugreci cū aceto. aut sūat faria cicer cū foliis silāi tritī t misceāt cū aq̄ sicle t aliq̄tulo aceti vini. aut sumāt cicer tritū t altea t pficiāt cū aceto t liniāt. Aut abluat caput cū cacuie mozi trito sic̄ puluis administrato sic̄ altea aut altea cū olo aut tus rsolutū i vio qō mixtū sit cū olo

itereť illō duab⁹ ebdōadis. Et ō sub:tilib⁹ ꝛ facilib⁹ ē ablutio capitl cū aq̄ folioꝝ salicis hūidoꝝ: ē.n. bōa vltia experta salua: ꝛ oz vt abluať cū q̄cūq; fuerit: deiñ iungāť i eo cū oleo qō sit sic olcum viol. ꝛ rosaceum.

m Medicine furfuris que sunt fortiores.

Jsceāť cū ablutōe baurac aut sulfur aut fel tauri aut pulpa colloqntide aut fex vini ꝛ sinap̄ aut staphisagria aut nitꝝ adustū aut gūma rute agrestis ꝛ silia. Et itꝝ sūať cbimolea ꝛ ꝓficiať cū fellevaccio ꝛ admistreť ꝛ dittať duab⁹ horis aut ḡna albē ꝛ faria fabaꝝ cū eq̄lita te sumāť olei ō ruta lb̄.j. ꝛ sapōis. ʒ.j. ꝛ baurach aur. iiij aggregeť tot ū ꝛ liniať cū eo caput deiñ abluať cū aq̄ sicle ꝛ faria ciceꝛ deiñ admistreť oleū myrtinū: ꝛ liniť etiā caput cū stercoꝛe vaccio ꝛ ꝓfert valde ꝛ qescat vna nocte ꝛ liniať alia nocte. Et ablutio ipi⁹ cū vria cāeli ꝓpe arabici ē vehemēs iuuamti. Et nitꝝ tritū ē forte i caplo furfur mali. Et ō eis q̄ ꝓferť i ea sūt calcātū et staphisagria. Aut sumāť spūa baurac et calcātū eq̄li mēsura et liniātur sr̄ caput p⁹ rasionē: et fortasse aggregāť cū oleo aut teratur staphisagria i olo et inūgať cū ea: aut sumātur sulfur ꝛ calcātū ꝛ baurach eq̄li mēsura ꝛ aggregeť cū laudāo dissoluto i oleo masticio ꝛ dittāť sup caput ꝛ fortasse ponit i eo helleboꝝ. Medicamē qō sibi attribuūt qdā moderni et iā exptū ē ꝛ iuētū bonū ꝛ forte sūať ysopi bumide ps. 5. ꝛ pulpe colloqntide ps.j. ꝛ olei ō keiri ps:j. ꝛ gūme rute agrestl. iiij. ps vnl ꝛ laudāi ptes. ij. abluať caput cuz aq̄ cala ꝛ sapōe deiñ fricet cum pāno aspo dōec rubeat ꝛ liniať cum eo die ac nocte.

Tractať scdō ō dispōnib⁹ cutis ex pte cutis. L.j.

c Oloꝝ pūtit ad nigredinē cū sol aut frigoris aut vēti aut sorditiei aut p̄uitatl balneatōis aut cōestiōis salsoꝝ aut ꝓsionis sāguis ad m'liaz. Et ꝓsūt ad citritatē ex cāis citrinātib⁹ q̄ sūt egritudies ꝛ tristicie ꝛ defect⁹ nutrimti ꝛ multitudo coit⁹ ꝛ fames ꝛ calor aeris vehemēs ꝛ pot⁹ aq̄rū stātiū. Et ex cōestis sic ameos ꝛ olfat⁹ ei⁹ ꝛ ꝓsidera tio ad ipm sm q ōz ꝛ acetū ꝛ assiduatio ei⁹ citriat faciez ꝛ cyminū potatū ꝛ delibutū cū aceto. Et lōga statio in domo i q̄ ē ciminū plim ꝛ multū vti aceto. Et cōestio crete ita q̄ facť cadē oppl'onē i orificijs vēarū q̄re nō vadit ad cutē sāguis rubicūdis imo aliqd ō vapoꝛe cholē.

De reb⁹ faciētib⁹ colorē bonū cū splēdoꝛe ꝛ rubificatōe ꝛ absterstōe subtili. L.ij

s Lias q; oē qō mouet sāguinē ꝛ spm̄ ad cutē idu sit eā pulchritudinē puerilē ꝛ mūdificatōez ꝛ rubedinē ꝛ adiuuat ipz illō qō abstergit absterstōe leui ponēs cutē subtiloꝛē ꝛ detegit ab ea illō qō ē mortuū sup faciē ei⁹ detectōe subtili ꝛ ꝓpe si fuerit ticta ꝛ idiget cū hoc toto cautella a caloꝛe ꝛ frigoꝛe ꝛ vēto. Et res q dē mouētes sāguinē ad cutē efficiūt illō sm tres mōs. De eis. n. sūt q̄ generāt sāguinē ꝛ ꝓpe subtilē: sāguis nāq; bon⁹ qū gnať ꝛ multiplicať ꝛ spargiť ꝛ seqť ipm ois loc⁹. Et ō eis sūt mūdificātes sāguinē. Et ō eis sūt spgētes sāguinē ꝛ dilatantes ipm ꝓptea q mouēt euz ad exterioꝛa ꝛ apiūt meat⁹ attrahēdo ipm violēter ab iterioꝛib⁹ ad exteioꝛa. Et res q̄ bonū faciūt colorē p viā p̄mā sūt sic assumē cicer ꝛ oua sorbilia ꝛ aq̄ carnis ꝛ vinū odoꝛifex ꝛ assūptio ficuū ipe. n. gnant sāguinē subtilē expulsū ad cutē ꝛ pp illō faciunt pediculos. Et si colꝛ alic⁹ ꝙ alescētiū turpis fiat tē si voluerit vt rdeat ad colorē suū pstinū iuuabit cū ficub⁹ sicc ꝛ aq̄ dactiloꝝ imaturoꝝ: ābe. n. sūt addētes i sāguine subtili ꝛ calate inata. Et ō eis q̄ sūt expta ad illō ē vt bibat dieb⁹ ꝓtinuis i ieiunio vinū ꝛ lac. Et res q̄ opant p mūdificatōz sāguis sūt sic trifera mioꝛ ꝛ myrobalāi ꝓdicti qū admistrāť sm assiduatōez ꝛ myrobalāi kebuli sūt fortioꝛes trifera. Et res q faciūt illō cū dilatatōe sāguis ꝛ spsiōe ei⁹ sūt sic altit ꝛ pip ꝛ cip̄ ꝛ gariofili qū ponūť i ci bo ꝛ sic croc⁹ lz croc⁹ tigat sāguinē itꝝ ꝛ ꝓpe i vio cocto c⁹ dos sit vsq; ad. ʒ.j. ꝛ sic ysop⁹. Sūať ysopi. ʒ. ij. ꝛ croci ʒ. 5. ꝛ potēť cū zuccaro. Et acoꝛ⁹ itꝝ facť coloꝛē bonū Et cū napi ō barbaria ex. ʒ.j. vsq; ad. ʒ. ij. qñ potāť sauic ꝛ kisch ē iuuamtū sr̄ illō vehemēs vt nō icurrat iflatōez turpē. Et ō olerib⁹ sic raphan⁹ ꝛ poꝛrū. ꝛ cepe ꝛ caul' p ꝓpie ꝛ assiduatio cōestiōis ei⁹ ꝛ alleū itꝝ. Et ō opatōib⁹ ꝛ motib⁹ iracūdia ꝛ ira ꝛ altatio ꝛ exercitiū tpatuz ꝛ luctatio ꝛ itꝝ gaudiū ꝛ letitia ꝛ aspicē qō delectat ō actionib⁹ ꝛ opatōib⁹ sic ē cātilēa cū istrīs ꝛ gaudiū ꝛ sedē cū pulchr decēter iducti ꝛ aspicē ad spēs litigātiū ō pignoꝛib⁹ i victoria ꝛ iurgiū ꝛ alia. Et res q̄ faciūt deforis cū attractōe ꝛ absterstōe itꝝ sl' liniēta ꝛ ablutōes accepta ex faria fabaꝝ excoꝛticataꝝ ꝛ faria oꝛdei ꝛ faria orobi ꝛ faria tritici ꝛ amilo ꝛ faria ciceꝛ ꝛ ꝓpe faria lētiū ꝛ faria rizi ꝛ glutie pisciū ꝛ ireos ꝛ laudāo ꝛ ficub⁹ ꝛ turre ꝛ mastice ꝛ oleo ei⁹ ꝛ coꝛticib⁹ ouī ꝛ carne ostracoꝝ ꝛ bdellio ꝛ litbargyrio ꝛ ceruſa ꝛ liatura eboꝛis ꝛ ossib⁹ vetusti ꝛ almabaleb ꝛ rubea arōstica ē fortl itꝝ ꝛ amigdale dulces ꝛ amare ꝛ semē citrolli ꝛ meloꝛis ꝛ atriplicis ꝛ cucurbite ꝛ faria seis raphāi ꝛ semē eruce. Et m'totiēs qdē clarificat faciēt mūdificat eā epithia ex amilo ꝛ dragagāto cū lacte tota die ꝛ succ⁹ cucūer silueſtr ꝛ bachar croci hoꝛtulāi ꝛ lac sic mulgeť ꝛ decoctio vngulaꝝ vituloꝝ. Et iā expt⁹ sū i eo decoctōz carnis ostracoꝝ ꝛ albuminis ouī ꝛ decoctōez fēugreci aut decoctōez meliloti.

Ablutio bōa. Sumāť fabe excoꝛticate herb⁹ lupi semē raphāi semē meloꝛis excoꝛticatū cicer amuluz fiat ex eis ablutio. Būera bōa. ℞. farie faba ꝛ farine oꝛdei oim añ. ptē. j. ꝛ farie ciceꝛ ptē. j. lētiū excoꝛticatarū dragagāti amili oiz añ. ptē. 5. gnoꝝ meloꝛis ptes. ij. croci ʒ tritatē q̄ tigat liniať i nocte ꝛ abluať i die cū decoctōe coꝛticū meloꝛis ꝛ decoctōe viol. ꝛ silū. Alia. ℞. amigdala ꝛ dulciū ꝛ dragagāti ꝛ gūmi ꝛ farie faba ꝛ ireos ꝛ glutinis pisciū ptes eq̄les liq̄fiat glutē i aq̄ q̄ sufficiat oib⁹ deiꝛ de ponāť i ea medicie ꝛ fiat i ea epithia. Alia. Sūať faria faba ꝛ oꝛdei ꝛ ciceꝛ ꝛ silia ꝛ liniāť cū albumie ouī. Et ō eis q̄ abstergūt absterstione foꝛti sūt bulb⁹ ꝛ cepe ꝛ baurach ꝛ ameos cū melle ꝛ āmoniacū ꝛ oleū camemille ꝛ storax hūida sūt vehemēs iuuamti ꝛ sulfur itꝝ ꝛ arsenicū ꝛ sterc⁹ lacerti ꝛ radix narcisci. Būera fortis Sūať fex croci hoꝛtulāi ꝛ decoq̄ť vsq; q̄ igrosseť ꝛ sūať ō ea. ʒ.j. ꝛ ꝓficiāť cū ea ꝓfectōe epithiat iste medicie stercus passerū faria lupioꝝ faria ciceꝛ semē meloꝛis excoꝛticatū teraťꝛ aggregeť cū ea ꝛ liniať. Būera alia. ℞. dragagāti nitri ō seie triti sic puluis ꝛ croci ꝛ lupioꝛū ꝛ medulli ḡnoꝝ cotti oim añ. auŕ. j. liniať cū oleo amigdalino. Et qñz liniť facies oi nocte cū sinapi albo ꝛ arseico rubeo ꝛ citrio cū lacte ꝛ abluiť i mane rubet facies rubore vehemēti. Et iste medicie foꝛt absterstiōis ꝓfert forme q̄ ē ex pncipio lepre q̄ noiať asokt ꝛ bothoꝛ ꝛ butyꝝ coctū quz admistrat sr̄ eas destruit eas. Et ō eis q̄ sūt ꝓpa ad hoc itꝝ ꝛ mūdificāt cū fortitudie ē gūmi albū baurach tus et sulfuris citri eq̄li mēsura fiāť trocisci cuz aceto et exiccēť et admistrenť qū necesse fuerit cum aceto et melle et spūa baurach melioꝛ ē i hoc q̄z baurach. Et iterū suať lb̄. sapōis et āmoniaci tm̄dē et resoluāť liq̄sciendo i. iij. lb̄. aq̄ deiñ ꝓjsciāť desr̄ turl et mastic et nitri ptes eq̄les cū. ʒ. vij. et teraťꝛ oia i vase vitreato vehemēter et admistreť i nocte. Et itꝝ farie herbi et farie ciceꝛ et fabarū et oꝛdei et lupioꝛū et ireos et radic narcisci oim ptes eq̄les et gūmi et radic liliꝝ āboꝛū añ. ps. 5. fiāť trocisci. Et scias q̄ oē qō ꝓfert pāno et maculā lētiginū maioꝛuz et vestigijs et tenebꝛositati sāguis ꝓfert i hoc fortioꝛi iuuamine: ꝛ parum de eo sufficit.

De ꝓpuatōe cutl a sole et vēto et frigoꝛe. L. iij

Oportet vt liniat cū albuīe oui aut cuz aq̄ gūmi
o aut cū cera aut sūat grossuz sile ifuse i aq̄ colate
et misceat cū eq̄li mensura albumis oui et inun
gatur cum eo facies. De vestigijs
e pcussionis et vestigijs nigris. L.iiij.

Radicat ea litbargyriū albificatū qñ linit cuz a
liq̄ ex adipib⁹ aut cū medulla pais et silr pip notū ꝓfert
ad illō qñ cū eo linit manifeste. et ol⁹ qō ōz pip aq̄ et silr
tus et folia caul' et cariādrū et raphan⁹ et mētastruz būi
dū et arseicū totū illō cuz aq̄ coriādri et apij. Et qñ linit
loc⁹ cū calce aut nitro rubeo cū aceto forti remouēt ve
stigia viridia et silr cū ture et nitro. Et aloes eradicat ve
stigia colorīs melōgene et apsinthiū cū melle et silr cum
glutie alboti et laudanū iterū oz vt dittat sr locū dieb⁹ a
liq̄t. Et ēplm dyaqlō ē bonū iterū. Epithia ad illud
bonū amigdale excorticate. ʒ.j. ostracorū adustorū na
sturtij albi āborū añ. ʒ.ij. mes excorticatorū. ʒ.ʃ. ciceris
albi excorticati. ʒ.ij. orobi. ʒ.j. lupiorū. ʒ ʃ. spūe marī. ʒ.
j. ossiū vehemtis exiccatōis et vetustati. ʒ.ij. sarcocolle. ʒ
j. terāt et ꝓficiāt cū aq̄ ordei et zuccaro et liniāt cū aq̄ ro.
Et iterū ꝓfricatio astraci et liniat sr locuz et keike cū olo
amigdalio. Et iterum nitri āmōiaci myrrhi sulfuri citri
oim eq̄lit fiat ex eis epithia cuz aceto ꝓfractuz vt ñ vlce
ret et silr chimolee et fimi colūbini et sapōis et turi eq̄les
ptes et liniat cū aceto et cornu ceruini adusti dōec albe
scat et turi farie lupiorum et farie herbi et farie fabaruz p
tes eq̄les āmōiaci amigdale amare oim tertia ptis vni⁹
dragagāti gūme ābor̄ añ. iiij. ptē vni⁹. Et iteruz ēplet
cū glutie deiñ sumāt nitrū et calx et cis vitl et aggregent
cum melle et liniāt: et hoc ē pueniēs lētigib⁹ et vestigijs
vlcerum et fortasse indigent scalpellatione.

o Vestigia vlcerum et variolarum. L.v

Vne qō ē forte ō illq̄ dixim⁹ ꝓfert debilib⁹ ve
stigiorum vlcerū. Et ō medicis pdicti ad illō et expti sunt
adipes asini: et succ⁹ radicū arūdinū būidaruz cū aliq̄z
to melli: et case⁹ cū sale masse ꝓfect⁹ cū melle apū. Et ōco
q̄t vitl alba i oleo dōec ī grosset et ē exptuz. Et silr ēplm
hmōi ireos et cost⁹ et litbargyriū ablutū et cornu cerui
nū adustū et baurach et āmōiacuz et sterc⁹ ātiquz admi
stret ita q̄ ad lētigines et pānū. Et iterū sumāt stercoris ā
tiq veterī lōgi tpis albi et ossiū veterū ābor̄ añ. ptes. x.
radicū arundis sicce ptes. xx. et nasturtij recēti ptes. x. a-
mili ptes. x. et lupiorum ptes. v. leis melois excorticati ri
zi excorticati et farie ciceris oim añ. ptes. x. et gnorum ō
bē ptes. xv. ꝓficiat cū aq̄ ordei ꝛ liniat. Et si ponāt in eo
costi ꝛ myrrhe ꝛ aristologie oim añ. ptes. x. erit melius
Et nos qdē iā inuim⁹ ad curatōes boꝝ vestigioꝝ in lo
co q est añ hunc locum. Sāguis mortu⁹
l ꝛ lentigines magne ꝛ pānus. L.vj.

Entigines ꝛ sāguis mortu⁹ fiūt pp sāguinē a q̄ a-
ptū fuit orificiū vene vt euomeret replocz aut scissū fuit
ei⁹ orificiū pp pcussionē aut aliō ꝛ pfocat⁹ ꝛ sub supiore
pte cutl i loco i q̄ appet color ei⁹ ꝛ figura ei⁹. Et ille q est
ad rubedinē decliuis ē lētigo. Et q ō eo delinit⁹ ē noiat
pān⁹ ꝛ qdā noiant pūctalē pānū. ꝛ ille q ē ad nigredinez
decliuis ē barassen. Et multotiēs qdē accit hūti lētigies
scissura labioꝝ pp siccitatē ꝓlonis sue. Et oz vt ppet ad
curatōez oim illoꝝ añq̄z vehemēs fiat rubedo sāguis ꝛ
denigret: nā p⁹ illō eoꝝ cura ē difficil. Atvo sāguis mor
tu⁹ ꝛ baras qñ egredit cū extremitate phlomi r̄mouēdo
cutē subtilē ablatōe nō vlcerāte. Qō si fuerit illic aliqd cō
gelatū accipiem⁹ cū facilitate ꝛ si fuēit ñ ꝓgelatū adhuc
fiat vt curra t cū facilitate deiñ curet p ꝓpleñtū abstersio
nis cū medicis. Et nos qdē iā curauim⁹ albaras ꝛ lēti-
gies ꝛ hmōi ꝛ ablate sūt vez oz vt ꝓseq̄t illō ēplm i q̄ sit
stipticitas vt nō currat ex orificijs vēaꝝ sāguis vice alia
ʒ necessaria sit ꝓmixtio medicia stiptica ī eo qō ad-
ministrat ꝛ resoluētiū vt nō attrahāt resolutie māz ex via
q̄ dilatata ē vēaꝝ ꝛ ppe i iceptiōe pāni: ꝛ silr illō sup qō
nō oz vt sit vehemēs mordicatio: ātiqu⁹ vo stās non tiet
illō imo oz vt admistrēt sr ipm resolutia mordicatia au
ferēdo ꝛ ponēdo sm ptinuitatē ꝛ ātiqu⁹ niger nō alius.
Et qñz possibile ēvt r̄soluat sāguis mortu⁹ i pncipio rei
ēbrocādo ipm cū aq̄ cala plima tpe lōgo ꝛ ppe si fuerit
i illa aq̄ vt⁹ resolutia: ꝛ qñz scalpellam⁹ i pmis ꝛ qñz cō-
fert collyriū ō myrrha ꝛ collyriū rosaꝝ ad illō linitū ꝛ
itereť illō ꝛ qō currit cursu ei⁹ ¡ die bis p⁹ qz abluit loc⁹
cū eis q̄ sūt sic decoctio melilоti. Et meli⁹ q̄ admistrant
iste due medicie ꝛ alie ē aq̄ fēugreci ꝛ collyriū factuz ex
myrrha eradicat illō qō r̄liduū ē ex mūdificatōe medi-
ciaꝝ q̄ sūt debiliores. Et sic⁹ ifusi i aceto acetose qñqz re
soluūt sāguinē mortuū ꝛ silr nitꝝ assatū ꝛ fim⁹ colūbin⁹
ꝛ baurach cū eq̄litate sūpta ꝛ liniāt cū melle. Et itez ab
luit loc⁹ cū nitro deiñ ēplet cū gūma alboti ꝛ liget stricte
sex dieb⁹ deiñ abluat ꝛ pūgat cū acub⁹ vt sāguiet dei-
de exicce sāguis ꝛ dittat sex dieb⁹ deiñ fricet cū sale ꝛ di
mittat media hora deiñ pōat sr ipm hoc medicamē qō
dicem⁹. v. dieb⁹ q̄re egredie totū residuū sāguis medi-
camē ē istō tus ꝛ nitꝝ ꝛ calx ꝛ cera ꝛ mel liq̄fiat cera cū
melle ꝛ misceat ꝛ fiat cū eo ēplm ꝛ admistret ī oib⁹ trib⁹
dieb⁹ aut q̄ttuor vsqz ad gnqz dittēdo sr locū: resoluent
ergo vestigia sāguis mortuiꝛ alguasse. Et ō medicis sin
gularib⁹ bois ē ꝓdisi cū medulla pais ꝛ amigdale ama
re ꝛ semē caul' ꝛ semē raphani ꝛ lac fici ꝛ aq̄ calci cū fel-
le vaccio ꝛ tus ꝛ folia mādragore fricata sr lētigies ꝛ a-
lia vestigioꝝ ebdōada vna. Et sāluc⁹ qdē ē linimtū bo-
nū ad sāguinē mortuū ꝛ oēs medicie forti absterſiōis p
dicte ī caplis pteriti. Et itez sic cordumeni ꝛ myrrha ꝛ
gūma pigāi ꝛ cepa azir ꝛ radix ēpētarie cū melle. Et iā
expt⁹ ē Gal. ꝛ alij nucē rācidā terēdo eā optie ꝛ ligādo
desr i nocte deiñ itereť. Et vitl alba itez ꝛ alfesir esiz ꝛ fer
gnoꝝ albē ꝛ sābac⁹ ꝛ ppe būida ꝛ liatura eboris ꝛ cro
cus hortulan⁹ cū aceto ꝛ duo helleborī ꝛ cinamomū ꝛ
acetositas citri ē bōa itez ꝛ ādacocha: itez ꝛ sterc⁹ colū
baꝝ ꝛ sterc⁹ passeꝝ ꝛ sterc⁹ accipitri. Aut sūat pipis ps
j. calci ps. j. ꝛ arseici rubei ꝛ citri ābor̄ añ. ptes. ij. ꝓficiāt
cū melle ꝛ repōat i vase figuli ꝛ qñ ipm ē necessariū ab-
luat loc⁹ cū nitro deiñ ēplet cū gūma pini qnqz diebus
deiñ resoluat ꝛ pūgat loc⁹ cū acub⁹ ꝛ exucce ꝛ pulueri
zet sr ipm sal ꝛ itereť sr eū medicamē qnqz dieb⁹ alijs fi-
at illō ali q̄tiēs qñ delebit sāguinē mortuū ꝛ alguasse.
Aut sumāt baurach ꝛ dragagātū cū eq̄litate ꝛ ifermet
ide trocisci ꝛ liniāt cū aceto ꝛ abluat cū sapōe. aut liniat
cū cucurbita sicca trita bñ cū pauco croco ē. n. bonū vl
timū. Aut sūat bolū ō creta ꝛ gna cotti ꝛ aggregēt cuz
aq̄ sapois ꝛ liniat sanat. n. pānū ꝛ bothor ꝛ lētigies ꝛ silr
sex olei adusta ꝛ oleū ō herbo ꝛ faria lupioꝝ accepta ʒz
eq̄les ptes ꝓficiāt cū ficub⁹ ifusis ī aceto. Et ō medicis le
uib⁹ q̄ ꝓfert albaras ꝛ lētigib⁹ ꝛ oib⁹ vestigijs ē mucila-
go cydoioꝝ cū croco ꝛ gna cucurbite cū decoctiōe fēu
greci. Et ō eis q̄ delet pānū sūt semē raphāi ꝛ sinapis cō
fecta cū ficub⁹ ifusi i aceto. Et medicamē factū ex sinapi
ꝛ arseico qñ ē fim q̄titatē q̄ excoriat paꝝ ꝛ nō vlcerat ꝛ
delet itez si sūat cost⁹ cū cinamomo q̄ ābo ꝓficiāt cū aq̄
aldargagi ꝛ liniat aut sumāt ira argēti viui ꝛ semē melo
nis ꝛ almabaleb ꝛ amigdale amare ꝛ admistrēt. Et ite-
rū aldargagi ꝓfect cū eo bdellio ꝛ seie eruce. Et iterum
bdelliū cū aceto admistrēt iste medicie ꝛ q̄tiēs mordicāt
auferāt deiñ itereť. Et itez cepe croci ꝛ cepe narcisci. Et
itez sumāt seis eru ce ꝛ amili ꝛ litbargyrij albificati oiz
añ. ps. j. pipis croci stercoris lacerti ꝛ stercoris cais ꝛ fa
rie fabaꝝ ꝛ farie ordei ꝛ farie fēugreci oiz añ. ptes. ij. oli
amigdalarū dulciū ꝛ olei alneregil cū q̄ aggr̄gēt. Et ite
rū dyaqlō ʒz hūc modū decoq̄t. ʒ. litbargyrij i duab⁹. ʒ

olei ãtiq̃ dõec resolua ri eo: deiñ sũat mucilagis fẽugreci ⁊ mucilagis sinapis añ. ʒ.j. ⁊ bdellij ⁊ myrrhe ãbor̃ũ añ ʒ.v. due medicie terãt deiñ sr̃ eas ãbas ꝓiscãt mucilagines ⁊ terãt vehemẽter deiñ aggregẽt cũ olo ⁊ fiat ex eis oyaglõ. Trocisc⁹ bon⁹ ℞. mezerĩõ. ʒ.iiij. sinap̃ albi. ʒ.x ãmõiaci. ʒ.ij. bdellij. ʒ.ij. dissoluãt i aq̃ fẽm q̃ztitatẽ q̃ r̃ſiduũ aggregẽt ⁊ fiãt trocisci. Medicamẽ vigilãti bonũ ℞. sekesud. ʒ.j. baurach. ʒ.j. seis raphãi ⁊ ossis putridi ⁊ g̃norũ albẽ ⁊ lapidis pipis ⁊ lupiorũ ⁊ seis melõis ⁊ cõsti ⁊ amigdalarũ amarũ fiãt ex eis trocisci ⁊ admistrẽt. Medicamẽ bonũ vltimũ cui par nõ iuenit̃ iterficiat̃ argẽti vini. ʒ.j. i mollitõe. ʒ.iij. amigdalarũ amararũ ꝓterẽ do dõec nõ appeat ei⁹ vestigiũ ⁊ denigret̃ mollitõʒ deiñ ꝓiscãt q̃ztũ ẽ totũ ꝺ seie melõis trito valde ⁊ liniat̃ p eb dõadã vnã oi nocte ⁊ abluat̃ i mãe. Et iterũ rute mõtãe ⁊ isopi ãborũ añ. ps.j. marmoris boli viridis tertia pt̃ vni⁹ turri ps.j. baurach ptes.ij. ⁊. 5. ⁊ gũmi alboti cũ olo ro. r̃ſoluãt baurach ⁊ marmor boli cũ aq̃ cala ⁊ aggregẽt oia ⁊ misceat̃ cũ eo aliqd mell ⁊ admistret̃ fm cautelã ab vlceratõe. Dixer̃t ⁊ ꝺ eis q̃ delẽt pãnũ ẽ phl̃omia vene lepor̃is veruntñ poit faciẽ i rubedie faciei hñt̃ alabafa. De Alguassem. L. vij

q Uãdoqʒ eradicãt alguassem due medicie q̃s ꝑ dixim⁹ i capło lẽtiginũ. Et fortasse ſuffic̃ vt abluat̃ loc⁹ cũ nitro ⁊ põat̃ sr̃ ipm glutẽ alboti ebdõada vna ⁊ strigat̃ ligãdo deiñ soluat̃ ⁊ fricet̃ cũ sale bñ ⁊ r̃itteret̃ sr̃ ipm gluti alboti vsqʒq̃ eradicet̃ exñte cũ eo nigredine alguassẽ. qꝺ si illꝺ ñ ꝓfert ñ erit excusatio qn ꝓseq̃t pũctõ vestigioꝝ alguassẽ distillãdo anacardos vt vlceret̃ ea ⁊ corrodãt ipa. De curatõe albedssanẽ ⁊ rubedis sr̃flue

L bedssanẽ ẽ rubedo exñnea silis ruberedini ei⁹ i q̃ incipit lep̃ q̃ appet sr̃ faciẽ ei⁹ ⁊ sr̃ extreitates ⁊ ꝑpe i hyeme ⁊ frigore ⁊ fortasse ſt̃ cũ ea vlcera. Et cã ei⁹ ẽ qz frig⁹ coarctat vapor̃ẽ plm sãguineũ Et ei⁹ curatio ẽ vẽtr̃ solutio ⁊ phl̃omia ⁊ vẽtose ⁊ appositio sãguisugaꝝ deiñ administratio regis ei⁹ q hʒ alseker i ꝓncipio lep̃ ꝓdicti i capło añ hoc caplm. De Morphea ⁊ alguada ⁊ albaras alba ⁊ nig̃. L. ix.

o Iffer̃tia iter duas morpheas ⁊ albaras albaʒ verã ẽ q̃ vtraq̃ʒ morphea ẽ i cute ⁊ si ẽ ꝓfũda ẽ paꝝ valde et albaras ẽ i cute et carne vsqʒ ad os. Et cã cõis oib⁹ ẽ debilitas opatõis alteratie qñ ñ assilat assilatiõe iteg̃ veꝝ mã ẽ i vtraq̃ʒ morphea ſbtilior et vt⁹ expulsiua fortior q̃re expellit ad sr̃ficiẽ. Et mã i baras ẽ grossior ⁊ vt⁹ expulsiua debilior fixa i iterioze pte ⁊ corrũpit ꝓpl̃onẽ ei⁹ qꝺ penetrat i ea q̃re ẽ additio ⁊ adherentia ⁊ nõ fit assilatio: ⁊ tu qꝺe iã sciuisti has itẽtões i capło vtutũ. Et qñ ꝓpoit̃ hec mã ꝓfit̃ nutrimtũ qꝺ veit ad eã ad nãʒ suã ⁊ si fit melⁱ⁹ nutrimtũ sic̃ ꝓpło bõa ꝓfit̃ mãʒ corruptã ad rectificatõez ⁊ fac̃ eã ꝓueniẽtẽ ⁊ sic̃ arbores pmutãt ꝺ platatõe ad platatõez ⁊ ꝓfũt̃ a venẽositate ad cõestibilitatẽ ⁊ a cõestibilitate ad venenositatẽ sic̃ narrauit Gal. ⁊ alij q̃ arbor noiata allabcha ẽ i plia venẽosi fruct⁹ ⁊ qũ platat̃ i egypto ẽ fruct⁹ ei⁹ ꝺ eis q̃ cõedũt ⁊ si cut color aiat̃ ⁊ platẽ ꝓfũt̃ mãs fm mẽbr̃ qm̃ ipa sunt eis sic̃ regiões ⁊ qm̃ mẽbr̃ fit phl̃aticũ ⁊ caro ei⁹ ẽ sic̃ caro ostracoꝝ ⁊ ꝓfũt̃ sãguinẽ bonũ ad ꝓpłonẽ suã phl̃aticã ⁊ colorẽ suũ albũ. Et ꝺ̃ia qꝺe iter ãbas morpheas ẽ q̃ vna eaꝝ ẽ pp mãʒ mlicã ⁊ altera pp phl̃aticã ꝑpe.

Res vo q̃ noiat̃ albaras nig̃ ꝓportio ad albaras albã nõ ẽ ꝓportio morphee nigre ad morpheã albã: imo ẽ gen⁹ diũsũ i itẽtõe ad albaras albã: ⁊ illꝺ io qm̃ albaras nig̃ ẽ illꝺ qꝺ nomiat̃ ipetigo excorticatia ⁊ ẽ scabiositas accñs cuti aspa vehemẽs ⁊ fac̃ squamas sic̃ sũt piscium cũ pruritu ⁊ ẽ pp hũorẽ mlicũ ibibẽtẽ cutẽ ꝺ eo q̃ ẽ iuxt̃ eaʒ ibibitõe fortioze q̃ʒ i colore ipmat tm̃ ⁊ ẽ ꝺ añcedẽtib⁹ lepã ⁊ ẽ cũ malitia: ⁊ cũ hoc q̃ q̃ est ex ea ãtiq̃ nõ sanat: ⁊ silr̃ q̃ ex morphea ẽ ãtiq̃ ẽ magis salua q̃ʒ albaras alba ⁊ cã hꝰ totiꝰ ẽ nota. Et scias q̃ albaras segt̃ vẽtosas ⁊ apparẽt vestigia eaꝝ ⁊ multiplicat̃ sr̃ ea pp illꝺ qꝺ attrahit cũ sãguie ꝺ hũiditate ⁊ nõ associat̃ ei qũ succio fit vẽtosaꝝ ⁊ remãet i cute ⁊ ꝑpter q̃ debilitat̃ cutis vlcerata a ꝓpleẽto sue opatõis: Signa. Morphee qdẽ nigre esse nõ ãbigit̃. Ambiguũ vo ẽ ꝺ̃ia iter alguada q̃ ẽ morphea alba ⁊ albaras malã. Et ꝺ ꝺ̃ia qdẽ iter vtraq̃ʒ ẽ vt pili oriũt̃ r̃ alguada ⁊ fũt pili nigri ⁊ flaui ⁊ nascũt̃ r̃ albaras albi nõ alij ⁊ ẽ cutis magⁱ depssa ⁊ vehemẽti ⁹ defossa q̃ʒ cutis reliq corpis. Et fortasse ẽ illꝺ i guada ſʒ ẽ paꝝ valde. Et iteꝝ pũctura cuʒ acu exbit ex guada sãguinẽ ⁊ ex baras nõ sãguinẽ imo hũitatẽ aq̃saʒ ⁊ hoc nõ sanat̃. Et iteꝝ q̃ rubet cũ fricatõe ẽ ad ſpẽ decliuis ⁊ ad hoc vt sit morphea ⁊ q̃ non rubet ꝓ eã ẽ mala. Ꝺ̃ria vo iter morpheã nigrã ⁊ albaras nigrã ẽ excorticatio ⁊ squamositas ⁊ testositas qm̃ ipe nõ sunt i morphea nig̃ Ampliꝰ albaras iteꝝ ẽ rara ⁊ qm̃ ꝺ ea ẽ aspa ⁊ ꝺ ea ẽ leuis ⁊ leuior vtrarũq̃ʒ nigraꝝ ẽ melior qm̃ ẽ morphea. Et ꝺ ea ẽ vehemẽti elõgatõis a colore corpis ⁊ ꝺ ea ẽ q̃ ẽ ꝓpiqor ei ⁊ ẽ magⁱ salua. Et i ea q̃ ẽ sbmersa ⁊ non rubet neq̃ʒ sãguinẽ emittit ⁊ ẽ vehemẽti dilatatiõis capiẽs locũ magnũ nõ ẽ spes. Et silr̃ illa q̃ oi hora icipit i additiõe q̃m ꝓpło ei⁹ ẽ fortⁱ ꝓtẽs illꝺ qꝺ ad eã vadit ad suaʒ silitudinẽ ⁊ pp illꝺ est mala valde.

o Cura Morphee nigre L. x.

Portet vt icipiat cũ phl̃omia si fuerit illic mlitudo sãguis ⁊ cũ eũatõe hũoris adusti ⁊ mlici cũ eis q̃ sũt sic̃ decoctio epithimi ⁊ agarici ⁊ myrobal. nigroꝝ ⁊ polypodij ⁊ sticados cũ passul⁹ ⁊ ficub⁹ ⁊ silib⁹ ⁊ lapis armen⁹ ⁊ lazuli q̃ ponit̃ i medicis ei⁹ ẽ iuuatiu⁹ ⁊ belle hor⁹ ⁊ bieralogodiõ ⁊ biera ruffi ⁊ alia ab illꝰ. Et ꝺ eua cuãtib⁹ ſblimib⁹ ẽ aq̃ casei cũ epithio potet̃ oi diepondus. ʒ.j. epithimi i cado vno aq̃ casei ⁊ dare i potu sãba cũ ꝓfert ei. Et ꝓfert ei administratio ciboꝝ bõi chimi ⁊ administratio balneoꝝ ⁊ administratio triferaꝝ factaꝝ cũ epithimo. Suffuf iuuatiũ ei ⁊ baras nigre ℞. myrobalanorũ nigroꝝ ẽblicoꝝ nigelle oĩm añ. ptẽ. j. ʒ ufere ptẽ. j. ⁊. 5 bibat oi die. ʒ. iij. i mãe ⁊. iij. ʒ. i sero ⁊ q̃ ñ calefit corpⁱ⁹ dimittat̃ aliq̃t dicⁱ⁹ deide itereť. Et oʒ vt ꝑcipiat̃ eis q̃ten⁹ occupẽt̃ i dispõe rectificãdi splenẽ si fuerit corrupt⁹ aut debilⁱ ab attrabẽdo sãguinẽ ⁊ pⁱ⁹ illꝺ administ̃ret̃ epithimata fortⁱ abstersiõis ⁊ fortⁱ attrabẽtia sãguinẽ sanũ qũ ergo vesicat̃ qescat dieⁱ⁹ aliq̃t dõec cadat cutⁱ deinde itereť si ei⁹ fuerit necessitas ⁊ q̃ñʒ nõ dimitt̃ cadẽ imo q̃tiẽs incipit mordicare auferat̃ dõec qescat deide iterat̃ ⁊ iste medicie sũt sic̃ gũma rute agrestis ⁊ pip ⁊ sinap̃ ⁊ nasturtiũ ⁊ lactitiali ⁊ capsia ⁊ harmel ⁊ semẽ raphani ⁊ corticis radicũ capparⁱ ⁊ kebikẽgi. Et alkebikẽgi iteꝝ ẽ iuuatiũ i morphea ⁊ baras ꝓpter q̃ vehemẽt̃ attrahit sãguinẽ ⁊ ossa putrida ⁊ nuclei oliuaꝝ antiq̃ putridi collecti ex pietib⁹ ⁊ oia attractia fortia p̃dicta i capło eradicatõis vestigioꝝ ⁊ aq̃ qꝺ⁹ linit̃ sũt aq̃ cucũeri ⁊ seis ei⁹ ⁊ decoctio colloqntide. Modⁱ⁹ epithiati bõi. Sũat semen raphãi ⁊ terat̃ cũ ꝓdicti ⁊ liniat̃ cũ eo morphea nig̃ in balneo. Et iteꝝ sũat semẽ raphãi ⁊ semẽ sinap̃ ꝓsecta cuʒ ficub⁹ decocti i aceto. Modⁱ⁹ epithiati. ℞. nigelle torefcẽ capsie plice oĩm añ. ʒ. x. aluis iamẽi. ʒ.ij. dragãti gallaꝝ ãborꝝ añ. ʒ.iij. seis harmel torefci. ʒ. v. liat̃ cuʒ aceto fortⁱ ãboꝝ añ. ʒ.iij. seis harmel torefci. ʒ. v. liat̃ cuʒ aceto fortⁱ deide succurrat̃ vestigijs accñtib⁹ cũ lacte mlieri. Et oia epithiata fortia p̃dicta i capło albaras ⁊ lẽtiginũ ⁊ aliorũ sunt iuuatiua ad morpheã nigrã

o De Cura Alguada ⁊ Albaras. L. xj

Portet vt deuitet̃ phl̃omia lʒ nõ faciat ipaʒ necessariã res fortⁱ ⁊ colⁱ nisi qñʒ sim ieuniũ ⁊ vinũ nisi purũ. Et sudare i balneo ꝓfert ei si fuerit mũdificati corpis

et admiſtret vomitus in ꝑm is deide medicie euacuãtes phĺa ſi nõ fuerit corp⁹ mũdũ: deide diuretica ꝛ ſolonẽ vẽ tris faciẽtia ſic̃ hierãs magnas ꝑpe hiera ỏ pulpa collo qntide et pille q̃ ſiĺanť ei ꝛ biere dẽť i potu cũ decoctiõe myrobaĺ. et epithymi ꝛ polypodij ꝛ paſſulaꝝ ꝛ ſaĺ. Et i graniſ alnũl ẽ ꝓpetas mirabiĺ i euacuãdo hũorẽ ſiduũ morphee albe et albaras. Et ỏ ſolutis ꝓueniẽtib⁹ eis eſt hierapicra ꝓpoſita cũ pulpa collogntide. Aut ſm banc ỏſcriptionẽ. ℞. cinamomi ꝛ ſpice ꝛ xilobalſami ꝛ maſtices ꝛ aſſari ꝛ croci et folij ꝛ caĺameti fluuiaĺ ꝛ pulpe col logntide oiuz añ. ʒ. i. aloes. ʒ. xviij. c⁹ doſi ſit. ʒ. j. aut aure us. i. cũ ſirupo acetoſo mellio ꝛ aq̃ caĺa. Et ỏ ſolutis ꝓue niẽtib⁹ eis ẽ vt ſũať myrobaĺ. kebuloꝝ ꝛ ẽblicoꝝ añ. ps i. et turbit ptes. iij. ꝛ ſit ois ps. ʒ. j. diſſoluať ỏ penidijs lb ʒ. cũ aq̃ ꝛ iſpiſſet ꝛ ꝓficiať c⁹ doſis ſit ỏ trib⁹ ad qnqz. Et ego diligo vt põať i eo zizibeŕ ps. j. Et admiſtrẽť ꝓfectõ nes triferales ꝛ electuariũ nr̃m hmõi ℞. myrobaĺ. ni. tu ris al. ãboꝝ añ. ptẽ. j. zizibeŕ q̃rtã ptẽ vni⁹ ꝓficiať cũ mel le paſſulaꝝ ꝛ ſũať ỏ eo oi die q̃ztitas oui. Et itẽꝝ myro baĺ. nigroꝝ ẽblicoꝝ nigroꝝ nigelle oim ptes eq̃les zu fera ps. i. ʒ. bibat oi die ỏ eo. ʒ. iij. ꝛ dittat ipm qñ febr̃it. Et itẽꝝ acori ꝛ macropipis ꝛ myrobaĺ. kebuloꝝ ꝛ ma ſticiĺ et ris ꝛ nigelle ꝛ baccaꝝ lauri oium eq̃les ptes ꝛ ſit doſis ei⁹. ʒ. ij. Et ỏ eis q̃ dicta ſũt i libro abbreuiationuz ẽ vt ſũať mod⁹ ſauich ỏ tritico vehemẽť torrefacto ꝛ ſi ẽ neceſſariũ vt itereť torrefactio ei⁹ bibat ꝛ fiat ſup ipſſio nez ei⁹ media. ʒ. muri nabathi ꝛ toleret ſiti vſqz ad meri diẽ. Et i zufera ꝛ ſeie ei⁹ in vio i hoc caplo ẽ ꝓpetas mi rabiliſ. Et ỏ ſucco qdẽ extreitatũ vitl amare bibať oi die caduſ vn⁹ qñ exiccat albaras ꝛ ꝓhibet additõez ei⁹. Et potare tyriacã ꝛ cõedẽ carnẽ vipe ẽ iuuatm̃ valde i hoc et trociſci tyri itẽꝝ. Et ỏ ꝓfectõib⁹ ꝛ medicis q̃ ſũt int tri ferales ꝛ ſolutias ẽ vt ſumãť ſeis ỏ zufera ptes. ij. ꝛ ſeis verticeps. ʒ. ꝛ aloes ptis q̃rta aggregeť cũ melle ꝛ ſit do ſis. ʒ. ij ʒ. admiſtreť illõ ſp. Et ỏ boib⁹ ſũt q ponũt cuz eo acoꝝ: ꝛ epithimũ. Et itẽꝝ alkekẽgi. ʒ. ij. myrobaĺ. ni. ʒ. j epithymi tertia. ʒ. j. poteť ãno ꝓpleto cum ꝓpleméto ſuo xij. méſib⁹. Et ỏ eis q̃ currũt hoc curſu verũtñ ẽ forti⁹ ꝛ mani feſtionis iuuanti ꝛ oz vt bibať p ãnũ ẽ vt ſumãť a cori. ʒ. vj. myrobaĺ. kebuloꝝ polypodij añ. ʒ. x. myro baĺ. citrioꝝ. ʒ. xv. hierepicre. ʒ. xx. ſaĺ i di. ʒ. vij ſeis alzu fera. ʒ. xx. ꝛ piretri. ʒ. x. turbit. ʒ. l. pulpa cologntide. ʒ. xx ꝛ agarici. ʒ. v. ꝛ ſcamõee põd⁹. ʒ. viij. ꝓficiať cũ melle ori ginali. ꝛ ſit doſ ex auŕ. j. vſqz ad aureos. ij. Et h⁹ qdẽ ge neris ẽ medicamẽ alkidi qỏ ℞. ſeis naſturtij. viij. kileia ti zufera ꝛ aloes ſcotrẽſis ãboꝝ añ. ʒ. iij. ꝓiſciať ſr̃ illõ lb. i. ꝛ. ʒ. meĺ et iſpiſſet c⁹ doſ añ cibũ ſit q̃ztũ neceſſe ẽ cũ ſau ic deinde ſorbeat p⁹ illõ tres ſorbitões muri ꝛ ꝓſer uet caꝑ. cuz oleo violaceo ꝛ oleo roſaceo ꝛ cib⁹ p⁹ ipm ſit al eſſidabegi. Et qñz pmittiť vt admiſtreť logodion ꝛ theo doricõ oi die ꝛ ſit ei⁹ doſ pua vſqz ad. ʒ. ʒ. ꝛ minus Et q dã iã inueŕt cauteriz̃ado loca albaras ꝛ euaſerũt ꝛ queueŕt: vez hoc poſſibile ẽ i ea q̃ ẽ pue q̃ztitatis. Et quz corp⁹ ẽ mũdũ et ꝓpĺo corpis ẽ eq̃ĺ tũc dilute medicias q̃ bibũť qñ ipe fortaſſe afferent nocumẽtũ ꝛ min⁹ illi⁹ ẽ q ipe faciũt fluere ſãguinẽ ꝛ miorãt ſpm̃ q̃ ãbo ſũt ỏ illis q b⁹ id get in curatiõe albaras ꝛ ſit ſufficiẽtia ſr̃ curatiõe mẽbri cũ eo qỏ appropať ei ỏ epithiatib⁹ ꝛ eis ſilib⁹: ꝛ põ e cibũ ei⁹ velocl digõnis i q̃ nõ ſit viſcoſitas neqz vn ctuoſitas et deuitet olea ꝛ frumtũ coctũ vt puls ꝛ q̃ cur rũt curſu eoꝝ. Medici aꝝ ãt ad guada ꝛ ad baras ḡ dus p̃m⁹ ẽ vt ſint vehemẽtl abſterſiois fortiť attrahẽtes ſãguinẽ vehemẽter calefaciẽtes ꝓpĺones mẽbri p⁹ illõ vo ſint vlceratie excorticatie. Et i medicis q̃ ſũt ad guada ſũt medicie q̃ admiſtrãť ad hoc vt tigãt. Et qỏ magl dili go vt admiſtrẽť medicie locales p⁹ fricatõez ꝛ rubificationez et vt ſit fricatio cũ eis que fic̃ folia fici vſqz̃ forti tã ſãguiet aut p⁹ pũcturã acuũ i locis plib⁹. Et ỏ adiuuã tib⁹ ad iuuamẽtũ medicinaꝝ ẽ vt admiſtres linimẽta i ſole. Et melior medicinaꝝ ad baras ẽ illa q̃ vlcerat aut veſicat qm̃ faĉ currẽ mãz ꝛ ſanãť ꝛ itereť ꝛ fortaſſe ñ dittiť vt ve ſicet imo mordicet eã ꝛ iterať p⁹ getẽ. Et medicie ad ba ras ſm expiẽtiã ꝑmã ſũt fortes ỏ illi q̃s dixim⁹ ſic̃ helle bor⁹ ꝛ calx ꝛ arſeicũ ꝛ ꝑdili ꝛ ſtaphiſagria ꝛ radix viti al. ꝛ gẽtiana ꝛ ſauia ꝛ gũma pini ꝛ radix ſãguis draco ſ ꝛ radix aphodili ꝛ ſpũa marĺ ꝛ aſſa ꝛ corduces radicis capparĺ ꝛ ſinaꝑ ꝛ barmel ꝛ ſenẽ raphãi ꝛ radix cũcũe ris aſinini ꝛ eruca ꝛ rubea ꝛ cardamomũ ꝛ almezeriõ ꝛ dragãtũ ꝛ calcãtũ ꝛ arſeicũ ꝛ ſulfur ꝛ alkitrã i balneo ꝛ bulb⁹ ꝛ coſt⁹ ꝛ ariſtoĺ. et flores papauerĺ ruffi ꝛ gũma ru te agreſti ꝛ euforbiũ ꝛ corduměi ẽ vehemẽtis iuuamẽti ꝛ ſulfur iteꝝ cũ aceto faciẽdo epithia p⁹ epithiatõez ꝛ ce pe narciſci. Et ỏ eis q̃ ſũt expta ẽ ſal ãmõiac⁹ ꝛ oleũ ouo rũ. Epithia bonũ radix dragõtee ꝛ radix nenufaris a d guada ꝛ ſãguis nigri excoriati ꝛ radix ſcamoneeť folia fici ſicca et ſolia oleãdri et enula et folia ei⁹ ꝛ alaſtirgar. Aq̃ vo ſint acetũ et aq̃ adardagi et aq̃ cũcũerĺ cãpeſtris et aq̃ bulbi et aq̃ ſquilli ꝓpe et aq̃ ſãluci et ꝓpe ſr̃ baras veſtigioꝝ vẽtoſaꝝ et ſucc⁹ enule et ſurabegi carnis vipe Et ỏ epithiatib⁹ bois ſũt tyriaca et mithridatũ et logo diõ et aq̃ cũcũerĺ cãpeſtrĺ. Et ỏ oleis bois ẽ oleũ myrti nũ i q̃ decocta ẽ capſia aduſta ꝓmixto cũ eo p⁹ illõ dra gãto Et ỏ epithiatib⁹ bois ſũt cãtarides q̃ terãť cũ ace to et liniãť aut ſũať ſum⁹ terre hũid⁹ aut ſicc⁹ et ponať in vẽtre vipe decolate mũdificato vẽtre et ipleať et ſũať et aſſeť dõec decoq̃ť bñ deiñ exhať ille fum⁹ terre hũidus et ẽpleť cũ eo albaras qm̃ ſanar. Aut ſumãť folia olean dri. recẽtia et frigãť cũ oleo dõec exiccẽť folia et coleť ole um et põať ſup ipm cera colata cũ meſura: deiñ puluerĺ zeť deſr̃ ſulfur citrinũ et fiat ſic̃ ẽplm et liniať cũ eo i ſole. Epithia idoꝝ. Sumãť coſt⁹ et capſia ida et arſeicũ ru beũ et pip et flos eris et terãť cũ aceto in vaſe ereo et di mittať ebdõada vna et liniať cũ eo: et ſtet i ſole: deſtruť eñ morphea et albaras icipiẽtes: Et ꝓferť alcali et calx i vris iſatiũ lactẽtiũ et renoueť deſr̃ ſeptẽ dieb⁹ deiñ deco q̃ť ſic̃ mel et admiſtreť dõec vlceret deiñ ſumãť pix et ce ra et kitrã et corticez nucl aduſti et ſãguis pulli colũbi ni et oleũ ỏ alcãna et decoq̃ť dõec pmilceať deiñ ponã tur ſr̃ locũ dõec ſaneť et color ei⁹ ſit color corpis. Et me li⁹ qdẽ ẽ vt itereť i ſole caĺo aliq̃tiẽs. Et ſcias q eũatio hñ tis hãc egritudinẽ oz vt fiat cũ debili eũatore ſbtili cuz ḡdatõe et aq̃ qdẽ radicũ ẽ digeſtiua faciẽs viã medicie. Et i ſine ei⁹ bibat pilĺas fetidas deiñ iteret aquã radicuz duab⁹ ebdõa dis et fiat vt gñeť ſãguis ei⁹ ex carnib⁹ cali dis auiũ frixaꝝ et abhorreat acetoſa et muza niſi zibra begi qñz et ꝑcipiať ei vt abſtieat ab aq̃ et frãgať cũ vino ãtiq̃ abſqz multiplicatõe. Et oz vt fricet loc⁹ oi hora cũ pãno aſpo vt attrahať ad ipm ſãguis et itroitus balnei nocet ei et cib⁹ groſſus et fruct⁹ hũidi et ſicci. Et cauteri um ſr̃ baras ẽ malũ et fortaſſe ſpgiť et multiplicať alba ras. Et albaras q̃ appet ſucceſſiõe cauterij ex cã aliq̃ ñ occultať ꝛ ſilr̃ i circuitu ſcalpellati. Epithia plme ꝓmix tionis factũ ad mutuaſſem. ℞. ſãguis nigri excoriati. ʒ. iij. ꝛ ſãguis corui bñtis pẽnas varias et albachã et ali ubab et pulloꝝ alguareſſe et alfaki ꝛ teſtudis marie oiz añ. ʒ. j. ꝛ alkitrã ꝛ picl hũide ꝛ napti ꝛ mell anacardi oiz añ. ʒ. j. miſceať iſta ꝛ exiccẽť. Et ſumanť aq̃ co llogntide hũide ps. j. et vini ãtiq ptes. ij. et aq̃ enule ptes. ij. et aque rute et aq̃ ſinapis mũde oim añ. ps. j. aggregeť iſta et ſit ỏ eis i ſũma. lb. x. ſm hãc deſcriptõez et ponãť i patella vitreata et ꝓjciãť ſup ea melanopipis et macropipis et zinziberis et nigelleet caſtorei et piretri et ꝑdili et gum me pigani et garioſiloꝝ et caſie lignee et mezeriõ et ra dicis cucumeris aſinini et helleborini. et oppoponaci

oiuz añ.ʒ.i.dcoq̄t cū aqs donec remaneat ītia ⁊ colet a medicinis ⁊ ponat ſr̄ ſāguines ⁊ cōmiſtiōes p̄dictas do nec exiccet dim̄ ſnat aq̄ colloqntide hūide ⁊ enule humi de ⁊ ſqlle ⁊ aq̄ ſāſuci ⁊ aligd d vio ātiq̄ roret ſr̄ aq̄ſ ⁊ ſint oia lb̄.viij.⁊ p̄ſciat ſr̄ ea aſſe fetide ⁊ alaſtirgar ⁊ vtriuſz arſenici ⁊ flor eris ⁊ ſulfur oiuz añ.ʒ.i.ſ.⁊ dcoq̄nt i aqs vſq; q̄ rmaneat q̄rta ⁊ colet ⁊ iceſſant ſāguies ⁊ hūores exiccati ibibāt ex ea ⁊ terāt dōec bibāt totū ⁊ exiccēt de inde liniat cū eo i balneo. Dico āt q; poſſibile ē vt hoc medicamē adminiſtret lenıore ſollicitudie ⁊ ſit fortioris ıpreſſiōis q̄z illd i q̄ laborauit medicus regis. Epithia vigilātis bonū.℞. nigelle flor papaueri ruffi radicum capparı oiuz añ.ptē.i.capſie lītij cineri myrrhe arſenici oiuz añ.ʒ.ſ. liniat i ſole. Epithia bonū iuuatiuū. ⁊ ē flos papaueri ruffi ⁊ alzerebaſen cū aceto. ⁊ item rubea ticto rū ſpūa marı ſemē rhaphāi p̄diſi cū aceto vini. ⁊ item ſu mat limatur aluis ⁊ helleborı ni. ⁊ erı aduſti ⁊ cātarida rū ⁊ arſenici rubei oiuz añ.ʒ.i.p̄ficiāt cū kitrā diſſoluto i aceto ⁊ liniat cū q̄ſtitate quā ſcis. et item oribaſij ſapiē tis helleborı alb̄ pip nigella ſpūa marı ſulfur arſenicū rubeū rubea tictoꝝ capſia flos eris cātarides teranť cū aceto ⁊ iformēt trociſci ⁊ exiccēt ⁊ qū neceſſe fuēit terāt cū aceto ⁊ liniat p̄ fricatōez cū vio ⁊ liniāt. et item ex li. dcoratiōis cariton helleborı niger vitis al. radix almezerion ſulfur citrinū dragātū flos eris limatura ferri ſpuma marı folia ficı terāt cū aceto ſic alcohol ⁊ hueť i vaſe plūbi ⁊ liniat i ſole p̄ fricatōez. aliud Gabriel. ſulfuris euforbij helleborı oiuz añ.ʒ.i. anacardi piretri capſie oiuz añ. auř. i. liniat cū aceto item ſemis rhaphāi p̄diſi gūma pigani ⁊ mezerion rubea tictoꝝ capſiq; naſturtiū piretrū ſtaphiſagria aggregēt cū ſanguine ni. excoriati et iformēt trociſci ⁊ adminiſtrēt cū aq̄ rubee tincture decocte vehemēt colate p̄ balneū. et iterū rubee tincture capſie oiuz añ.ʒ.v. ſemis rhaphāi.ʒ.x. cōdiſi.ʒ.viij. liniat cum aceto p̄ balneū. Medicamē regale. folia almezerion ⁊ ſemē eı excorticatū ⁊ helleborı niger ⁊ pip dcoq̄nt cū ſōmerſiōe aceti dōec biſcocta ſint deiñ p̄ſciat i eo dragā tū ⁊ cātarides ⁊ limatura ferri ⁊ nitrū ⁊ ſpūa marı ⁊ decoq̄t dōec ferueat ⁊ liniat ⁊ tolleret ⁊ ſi abluat q̄ſtū poſſibile ē ⁊ apiant veſice. Aliud bonū. mellis anacardi.ʒ. viij. piretri gūme pigani añ.ʒ.iij. euforbij.ʒ.iiij. capſia pſi ce.ʒ.i. liniāt cū eo p̄fecto cū lacte. et i eis q̄ expti ſumē vt ſuānt mellis anacardi ⁊ alkebikēgi ⁊ ſimi colūbini ⁊ cā taridaꝝ ⁊ capſie ⁊ ſeis rhaphāi ⁊ ſeis ſinapi ⁊ rubee tincture ⁊ alcāne ⁊ idici ⁊ dragāti oium ptes eq̄les veſicet cū eo ⁊ apiant veſice ⁊ curet vlcera ⁊ itereť dōec ſaneť. et illd qd delet baras veſtigioꝝ vētoſaꝝ ē aq̄ cucūer agreſtis ⁊ aq̄ ſāſuci ⁊ rubea tictuſ ⁊ capſie linite cū aq̄ albachā. In vnctur aūt q̄ adminiſtrēt ſr̄ albaras nō ē poſſibile vt referāt ſz pōdera eadē pp diuſitatē coloꝝ facierū imo i eis afferūt canones ⁊ p̄mittūt ⁊ poſtponunt de eis itaq; ē vt ſumant mādragora ⁊ myrrha ⁊ ſex vini ⁊ magra ⁊ rubea ⁊ alumē ⁊ ſilia ⁊ cōponāt ⁊ liniāt. Aut cuz tictura niḡ quā expti ſumē. ℞. cortices nucis ⁊ q̄ſtū ipſe ſūt de alcāna ⁊ q̄ſtū ē alcāna de idico. et iteruz calcis et arſenici ⁊ capſie oiuz añ.ps.i. rubee tic uř ptes.ij. aggreget illd cū aq̄ cepe ⁊ adminiſtret ſz q; vř. Tinctura alia lithargyriū ⁊ calx ⁊ galle dragātū alcāna p̄ficiāt cū melle ⁊ cū aceto nigro ⁊ adminiſtret ex eis epithia. et item dragātū ⁊ calcātū galle terāt ⁊ cōficiāt cū aceto nigro ⁊ fricēt mēbrū i ſole ⁊ liniat cū eo d̄libutiōib̄ aliqb̄ ⁊ ē tinctura remanēs. ⁊ item capſia nigra ⁊ ſcoria ferri ⁊ dragā tū citrinū ⁊ flos eris ⁊ rubea tincture ⁊ cortices ḡnatorū terāt cū aceto vini dōec denigret ⁊ liniat ſr̄ eā vinū. et cibi hñtes hāc paſſionē ſint aſſata ⁊ frixa ⁊ q̄ p̄pata ſt i patella ⁊ q̄ cocta ſūt cū oppilatiōe vaſis ex carinib̄ leuib̄ cū ſeib̄ ⁊ ſit cōtēt̄ vino ⁊ dimittat potū aq̄ oio ſi poſſibile aut mīoret ipſum ⁊ vtať illa q̄ ex ea decocta eſt aut miſta cum vino.

De cura albaras nigre. C.xij.

Et cura morphee nigre ⁊ idiget hūectatōe cor e poris vehemētiore ⁊ cūone fortiore deide adminiſtrēt magis abſterſie medicie morphee nigre. ⁊ accīt q̄ſz hūti eā vt iuuet coitu vex balneū plz p̄fert ei qd ſi vehemēs fiat ⁊ ad vltiuz puēiat curet curatōe lepre.

Tractatus tertius de eis q̄ accidūt in cute nō in colore ei⁹. de ſabaſati. ⁊ refrengi. ⁊ balkiati ⁊ aluathim.

De ſabaſati. C.j.

Abaſati ē de ſūma bothor vlceroſaruz ⁊ cucurrit p̄ſuetudo in plīb⁹ lib vt dicať i cap. decoratiōis. et ſabaſati qdē ici piēs ē bothor pue ſixe leues diuiſe in nūe ratiōe locoꝝ deide exulcerant vlceribus cruſtoſis ⁊ ſūt ad rubedinē decliues q̄ſz ēt emittit virus ⁊ noiať refrēgi ⁊ ſabaſati hūida ⁊ q̄ſz icipiūt ſquame ſicce ⁊ multoties apparet i hyeme ⁊ auferť velociť. et cā q. dē ſabaſati ē hūiditas mala acuta corroſiua q̄ pmiſceť ſanguini ⁊ hūores groſſi iterū mali q̄re groſſuz fit apa ⁊ exiccať ſubtile. et cā ei⁹ q̄ de ea ſicca ē ē hūor mlīcus plīmus cui pmiſceť hūiditas acuta q̄re expellīť ad cutez ⁊ corrūpit ⁊ corrodit. balkiati vo ē de gñe ſabaſati maleſz aluathi ſunt vlcera mlīca q̄ appent i crure ex eadē mā ex q̄ fiūt varices. et appropinq̄t cura ei⁹ curationi earū.

Cura ei⁹ ē curatiōi p̄ria ipe De cura. C.ij. c tiginis ⁊ dicem⁹ illd. Nos vo dicem⁹ nūc q; cōfert alſabaſati ſicce eūo hūor cholīci ⁊ mlīci et phlatis ſalſi cū eis q̄ ſūt ſīc decoctio myrobal. cū epithimo ⁊ ponāť i ea aloes ⁊ ſcamonea et adminiſtrēt poſt ea q̄ mū dificāt reſiduū cū hūectatiōe ſicut aq̄ caſei et fumiterre būidi de ſūma cui⁹ ſumāt. lb̄.i. et miſceat cū vtrilq; myrobal. nigroꝝ ⁊ citrinoꝝ ābor añ.ʒ.iij. epithimi pōdus.ʒ.ij. et ſalis naptici tertia.ʒ.i. deide p̄ illud ſit cōtēt⁹ aq̄ caſei et epithio ſumēdo oi die pōdus.ʒ.xxx. de aqua caſei et.ʒ.i.ſ. de epithio ſi tollerat nā et nō ſupfluat aut ſz q; tolleraverit. Et dimittat oē qd hz dulcedinē ſupfluaz et p̄pe dactilos aut amaritudinē aut acuitatē aut ſalſedinē et ſit cōtēt⁹ iſipido generāte humorē ſanū in q̄ nō eſt mordicatio et hūectatiōe corpis hūitate equali cuz balneo et aliſs et phlometur vena corpis ſi neceſſitas fuerit eius ex vena q̄ ibibit illd mēbrū ſic vena frōtis i ſabaſatı facta ſr̄ caput et vena q̄ ē i cute capitis et vena q̄ ē p⁹ aures. et ipſa qdē fit ſz plz rei ſr̄ caput et vētoſe item ad illā q̄ eſt i capite. et ſi fuerit i mēbris iferioribus phlometť due ſaphene. et qū feceris illud fricabis alſabaſati fricatiōe forti dōec ſanguinet: et ſtude i hoc vt currat ex ea ſāguis plīm⁹ deide cureť cū medicinis localib⁹ ⁊ p̄pe qū fricatur p⁹ ſāguinatiōez cū ſale et aceto. et ei qdē q̄ de ipſa ſicca ē cōfert balneū frequēs abſq; lōgitudine tēſiōis et vaporatio mēbri ſr̄ vapore aq̄ calē aut tepide i die al. q̄tiēs ⁊ olea et adipes et regimē hūectatiuū cū nutrimēto et inūctio et cū caputpurgijs. et ſūt neccie i eūando eā medicine attrahētes meliaz attractiōe forti et educētes eā et adminiſtrēt poſt hoc aq̄ caſei ſz q; dictū ē. et nō malū ē apponere ſanguiſugas iuxta deinde neceſſaria ē fricatio et ſanguinatō deide adminiſtrēt medicie locales. Et exiſti mauerūt qdā q; phlia alſabaſati ex vena p̄rima ei ſicut vena p⁹ aures ad ſabaſati capitis ecuratio ei⁹ deiñ liniať cū melle et cū aq̄ ſicle et dragāto. Medicine aūt locales ad hūidā icipiētē qdē q̄ ē ſr̄ corp⁹ hūidū et corpa infātiū ſr̄ ſic alcāna et ſic idicū cū gallis aduſtiſ cū olo alkekengi. ē. n. exptū vltiuz ſic medicie facte ex ſtipticis exiccaū ſic ſr̄ cortices ḡnatoꝝ cū aceto vini et olco roſ. et q̄ſz poniť i eo lithargyriū. et q̄ſz neccauz eſt adminiſtrare illud

in q̄ ē absterſio itez ſic ē aristol. Et multotiēs qdē sanat illā q̄ de ea media ē fricatio cū aceto et sale et alusnen viridi qr̄ exiccaī et cadit. et de medicinis q̄ sūt i istis ordini bꝰ sūt tutia et climia et chimolea et charta cōbusta cum aceto et gūma pini cū balaustijs et aceto et oleo ros̄. aut sūatur litharg̃rij et scorie argēti et amigdal. amararuz et venarū tinctorū oiuz añ. z. i. cū aceto ⁊ oleo ros̄. et silr radices lilij celestis et xilobalsami semē et cyminū resolutū et gūma albotin ptrita et itez lētes et magra cū aceto. et rursuz amigdale amare et galle virides qbuscūqz earū cōtritis et fiat ex eis epithia cū aceto postqz ꝑpatū fuēit cū sale. dixer̄t et sūanr̄ cācri viui et teranr̄ cū lāsuco ⁊ exp̄mār̄ ⁊ fiat cauptpurgiū cū eo ⁊ cū huitate cācrorz solū. In antiq̄ autē ⁊ i illa q̄ ē sr̄ corpa dura sūt neccia ea q̄ sūt sicut colcotar ⁊ calcātū ⁊ cupr̄ssus ⁊ dragātū encaustri ⁊ sal ⁊ sulfur ⁊ terra argēti viui ⁊ vene tinctorz ⁊ medicamē de chartis ⁊ scoria eris ⁊ fuligo furni ⁊ sal ex stipticis resolutiuis. ⁊ iterū sicut litharg̃rius ⁊ cerusa. nasturtiū vo siccū ex exiccātibꝰ ē fortibꝰ ⁊ sim̄ꝰ colūbinus ex resolutl vehemtis absterſiōis ⁊ exiccatōis ⁊ silr sterc̄ꝰ lacerti ⁊ stercus turdorz ⁊ ꝑpe comedētiū rizi. et empl̄z venarz ē ex eis q̄ cōferūt oi sabafati. et ēpl̄z rubeū factuz ex vēis citrinis ⁊ alcāna ⁊ aristol. ⁊ corticibꝰ ḡnatorz et litharg̃rio. ⁊ medicamē qd̄ dicemꝰ i cap sicce. Medicamē bonū. Chimolee sulfurl viridis cineris cucurbite ⁊ pulpe colloqntide oiuz ptes eq̄les cū aceto aut corīādrū siccū adustū ⁊ nasturtiū excorticatū ⁊ alcāna cū aceto ⁊ olo ros̄. et itez cinis ligni vitis ⁊ aristol. ro. ⁊ balaustie ⁊ galle ⁊ gūma pini cū aceto ⁊ olo ros̄. Medicamē bonū valde. Abluat alsabafati cū decoctōe oleādri deide liniat cū scorie eris ⁊ myrrhe pondere. z. ij. ⁊ terre argēti viui turis ⁊ aluis iameni oiuz añ. z. iiij. aristol. et colcotar ⁊ cinerl vitis a aloes oiuz añ. pōdus. z. i. cū aceto ⁊ olo ro. Medicie locales ad sabafati siccā ⁊ ātiq̄z.

Ue ō ea fortl ē idiget medicamine acuto corrodēte eā vsqz q̄ pueniat ad carnē sanā deide cureī cuz ēplo vlcerū sicut ē olo ō venis ⁊ litharg̃rio ⁊ aceto ⁊ oleo ⁊ q̄ ē istra illā cureī cū eo cū q̄ curaī antiq̄ ꝑma ꝑdicta ⁊ cōferūt ei hūectatō corpis cū cibis ⁊ odoramēta ⁊ clisteria ⁊ alia. Medicamē bonū ad sabafati hūidā ⁊ siccā. ℞. olei amigdalarū amararz ⁊ olei sinapi āborz añ. 5. sacra iati aceti sacraiati. i. sief. memithe ⁊ gallarz āborz añ. aur̄ iij. fellis zebaragi aur̄. i. venarū citrinarz ⁊ baurach ābo rū añ. aur̄. 5. teranr̄ medicie ⁊ misceāī cū duobꝰ oleis ⁊ aceto pmistiōe vehemti cōterēdo deide admistrēt sr̄ oēz sabafati ⁊ scabiē ⁊ pediculos ⁊ depilatōez ⁊ alopitiā et furfures. et albalkiati qdē ē de gne alsabafati male ⁊ qñz ē cā eiꝰ morsus sicut sinises maligni. et cura eiꝰ ē cura illiꝰ. Medicamē nostz forte. ℞. aristol. ⁊ flor̄ eris ⁊ ammoniaci ⁊ bdelij ⁊ sinapi ⁊ dragagāti ptes eq̄les aggregenr̄ cū oleo de frumto ⁊ aceto q̄stū ē oleū ⁊ pauco mel le ⁊ admistret. De ipetigine. L. iij.

Apetigo nō ē lōginq̄ a sabafati ⁊ nō diūlificaī ab ea nisi cū re occulta ⁊ ꝑpe alsabafati sicca ⁊ ptransit vt sit alsabafati sicca ipetigo malignior ⁊ deterior ⁊ magis corrosiua ⁊ lōgiqoris ꝓfūditati. et cā ipetiginis ē ꝑ pinq̄ cāe alsabafati. Nā ē aq̄sa ber. fiati acuta pmista ite rū māe grosse mlice grossiori mā scabiei. et ipetigo qdē velotior sanatiōis ē illa cꝰ subtile ē magis vincēs. ⁊ ipetigo qd̄ alia ē hūida sāguinea i q̄ appet qū fricaī res ⁊ ē magis salua. et alia ē sicca cꝰ plz ē a phlate salso cōuerso p adustionē i mliaz. et ō ipetigine ē excorticata pp vehemētiā siccitatis ⁊ mltitudinē ꝓfūdatōis ⁊ est sic albaras nigra ⁊ sicut corrices ⁊ de ea ē nō excorticata. Et ō ipetigie ē ābulatiua maligna ⁊ ō ea ē stis ⁊ ō ipetigie ē rcēs ⁊ ō ea ē ātiq̄ mala ⁊ ē egri. herisiati. De curaipeti. c. iiij.

Ndiget ipetigo i radice curatiōis medicinis aggregant ibꝰ resolonē ⁊ icisionē ⁊ liq̄factiōez ⁊ subtiliatiōez cūse datiōe ⁊ humectatiōe ⁊ ꝑma eaz ē fz māz grossaz ⁊ fa ē fz māz acutā subtilē. et fz dñiuz vniꝰ duarū rez ē neccīuz vt vincat vnū duorz regiminū. et appositio sanguisugarz ē de melioribꝰ medicinis eiꝰ. et ē neccīuz in re eiꝰ mū dificare ⁊ ꝓñter adhibeī aq̄z casei fz modū quez exigit illō qō ē ꝑsens ⁊ cibatiōis ⁊ hūectatōis ⁊ regimis hūectātis illō qō ē necessariū alsabafati. et silr balneuz ē de sublimioribꝰ curatiōibꝰ eiꝰ ⁊ fortasse idiget sepatione aeris sicci. Dixerūt qdā ⁊ ō eis q̄ ꝓhibēt euenire ipetiginē ⁊ sanāt qō de ea euenit ē vt i potu deī lacce ablute ablutiōe aloes pōdus. z. i. cū tribꝰ. z. decoctiōis myrti. et qñ expādit ipetigo ⁊ multiplicaī tunc cura eius est cura lepre. Curationes locales.

E medicinis qdē singularibꝰ eiꝰ q̄ recēs ē ⁊ media ē acetositas citri. Et fortis itez gūmi arabicū cū aceto. et gūma amigdale ⁊ gūma pini cū aceto. ⁊ storax liqda cū aceto. ⁊ sinapi cū aceto ē vtlia ⁊ aq̄ sulfurea ⁊ aq̄ salsa ⁊ spūa maris ⁊ glutinū de corijs ⁊ saliua hois ieiuni ad illud qō resident sr̄ dētes eiꝰ ⁊ sem̄ melonis ⁊ radix apho dili ⁊ alisras cū olo amigdalarz amararz ē bonū ⁊ folia capparis cū aceto. et saia noua ꝓfert oi ipetigini cū ꝑpetate sua ⁊ acatia ⁊ mugath. et oleū ō tritico ē ꝓueniēs ei q̄ accit oi corpi ⁊ debili ⁊ forti ⁊ vene citrie. et icipiēti vt assidueī effusio aq̄ cal̄e sr̄ eā deide fricer̄ cū oleo viol. fiat illō fz assiduatiōez. et aq̄ ordei līnita fortasse delet eaz ⁊ ꝑpe cū semie tamarisci. et cōferūt alsabafati hūide cucumer ⁊ mucilago psilij ⁊ succus hūidi eiꝰ ⁊ aq̄ portulace ⁊ gūma prunorz cōfert. ad ipetiginē ifantiū sumāt gūme amigdalarū ⁊ glutini ō corijs ⁊ storaci s ptes eq̄les ⁊ aggregēt cū aceto ⁊ liniaī. aut sūanr̄ glutē carpētario. ī ⁊ tus ⁊ sulfur ⁊ acetū ⁊ terāt ⁊ admistrēt. Antiq̄ vero mala ex ea idiget medicinis fortioribꝰ lic succo acetositatis citri cōfortato cū ō decoctiōe ⁊ sic oleo ciceri ⁊ oleo rizi ⁊ oleo frumēti ꝑpe ⁊ gūma amigdalarū amararū ⁊ sulfure ⁊ stercore capno adusto ⁊ spūa mar̄ ⁊ alkitrā ⁊ pix sūt mirabilia ābo. et silr assiduatio epithiandi eā cuz napta alba ⁊ stercus aialiū pdcorz i cap. alsabafati ⁊ agn̄ caſtꝰ ⁊ capparī ⁊ āmoniacū ⁊ helleborꝰ ⁊ gna albē ⁊ gūma rute agrestis ꝑpe ꝑcipue qū sit ex ea ceratū cū olo si napi ⁊ sisami ⁊ āmoniacū cū aceto ⁊ corrdumeni ⁊ pdisi ⁊ cinis balnei ⁊ pdisi ⁊ vene ⁊ sinapi ⁊ nasturtiū ⁊ semē eruce ⁊ mel anacardi ē vltiuz. et de cōpositis ē vt sumaī corrdumēi ⁊ teraī ⁊ aggregeī cū oleo trītici ⁊ cinis alleorū cū melle. et sulfur cū gūma albotin et gna albē cū aceto si fortia valde. et ad excorticatā itez vt sūaī turl et dragagāti ⁊ sulfurl ⁊ aloes oiuz añ. z. i. ⁊ gūmi. z. ij. liniaī cū aceto. aut sūanr̄ baurach armēi aur̄. 5. olei ō tritico. z. iiij acetositatī citri aspalti semis eruce añ. z. ij. nigelle. z. i. 5. helleborī nig dragagāti adusti āborz añ. z. i. 5. fiat ex eis epithia. aut sūaī saia noua ⁊ liniaī cū aceto aut sumanr̄ dragagātū ⁊ myrrha ⁊ olibanū ⁊ alum̄ ⁊ sulfur ⁊ aloes cōficiāī cū vino cocto ⁊ liniāī. Medicamē bonū. ℞. ḡ norū albē ptes. x. sulfurl citrini ptes. iiij. saia noua ps. i. eiꝰ ptritio optie fiat ⁊ liniaī cū aceto vini ⁊ oleo ātiq̄. aut sūanr̄ sterc̄ canini ⁊ vsnē fullonū albi ⁊ rute ⁊ fulligis furni ⁊ corticū ḡnatorz ⁊ cinerl balnei ⁊ vtriuz arēcici ⁊ sulfurl citrini eq̄les ptes dissoluaī cū aceto ⁊ olo ⁊ liniaī

Uādoqz spgūt sr̄ nasuz ⁊ sr̄ po- De bothorlcibꝰ

ma maxyllarz bothor albe q̄si ipa sint pūcta L. v

lacti pp māz virulētā expulsaz ad supficiē ō vapor corpor. ⁊ cura eiꝰ ē oē i q̄ ē exiccatio ⁊ resolo sic helleborꝰ albꝰ cū medietate sui ō ireos ō q̄ fiat liniūntū ⁊ semē lini ⁊ baurach ⁊ ficus ⁊ nigella cū aceto. De scabie ⁊ pru

Ateria ex q̄ generaī scabies aut est ritu. L. vi.

m materia sanguinea cui admisceī cholera q̄ forsi tan cōuersa ē in mliaz aut cōuersa est pars eius

in mliam. Aut mā cui admiscet phla salsuz baurachiū et ꝑma qdē est scabies sicca et mā sicca ad grossitudinez declinis et altera est scabies humida et humiditas eius est hūitas ad sbtilitatē declinis. et plz qdē gnāt ab acceptiōe i cōestiōe falsoꝝ ⁊ acutoꝝ ⁊ amaroꝝ ⁊ spērū q̄ ꝑ cōdimēto admiscet cibis acutaꝝ ⁊ silīuz. Et illa q̄ ē magis spsa ⁊ corpulētior ⁊ acutior capitis ex oib⁹ bothor ē acutior hūor. et q̄ ē latior ⁊ vehemtior pfūdatōis ei⁹ hūor ē mior acuitat. et cāe qdē gnantes māz scabiei sūt cāe gnantes māz prurit⁹ veꝝ ipe st fortiores ⁊ apprimāt eis i curatiōe. et scabies qō differt a prurītu i hoc q cū prurītu nō sūt bothor sic sūt in scabie qñ ipa ē a mā subtiliore ⁊ mīn⁹ ōclināte ad salsedinez ⁊ i ea gnāt. et fixio gnis ei⁹ i cute postq̄z nā expellit eā ē oppilatio poroꝝ ⁊ puitas mūdificatiōis aut retiet pp ō bilitatē expulsiue sic accit ōcrepitis i fine egritudinū ⁊ ꝑ prie qñ mā ē plima aut grossa aut pp cibos malos ex q̄b⁹ generat chim⁹ mal⁹ acut⁹ sic sunt cibi salsi ⁊ acuti et sīles eis aut pp malitiā digōis cū q̄ putrefit cib⁹. et a prurītu qdē resoluūt cortices furfurei ⁊ nō accit ex ꝑfundo aliqd. et prurit⁹ qdē senilis parū obedit curatiōi ⁊ neq̄z valz ei nisi vt regat ⁊ blādiat. et scias q̄ scabies excorticata ⁊ ipetigies mltiplicāt i autūno. et ad vltiuz mā prurit⁹ aggregat iter duas cutes. Ō si ō ea aliqō ē i corpe tūc ē scabies sicca. et dulcia qdē gnānt prurītū ⁊ bothor ⁊ ñ accīt plz nisi inf. aigitos qñ sūt ōbiliores. ⁊ scabies qdē feda attrahit vulnera ⁊ pmutat ad ipetigies ⁊ alsabafati ⁊ olea nocēt eis. et sirup⁹ acetosus cōfert ēis si nō timetur rasura. De cura. L.vij.

Ura qdē scabiei ꝑma ⁊ melior ⁊ cū q̄ multotiēs est sufficiētia ē eūo cū eo qō educit hūorē acutū adustuz et phla salsū ōnde rectificatio cibi ⁊ regimē būectationis ꝛz q̄ sciuisti i dispōnib⁹ b⁹ capli. et administratio reꝝ aq̄sarū ilsipidaꝝ velocitas putrefactiōis q̄rū sit secura sicut sūt melones idi ⁊ lactuca ⁊ endiuia ⁊ silīa ⁊ extrīsec⁹ iterū. ⁊ dittat coitū oio. coit⁹. n. mouet mās ad exteriora ⁊ exiccat vaporē calidū putridū venientē ad ptē supficiei cuti q̄ putrefacit illic ⁊ pp illō fetet iterū odor corpis. et pp hoc pcipit fricatio i ablutōe pollutiōis. ⁊ ō bonis q̄ dē eūantib⁹ spēs māeꝝ scabiei ē ōcoctō epithymi cū mirobal. citrinis ⁊ fumo terre ⁊ sene ⁊ polypodio ⁊ apsinthio. et qñz ponit i ea rose ⁊ semē endiuie ⁊ silīa. et qñz ponit i ea chelidonia cū ꝑpetate q̄ ē i ipsa. ⁊ qñz ponit i ea scamonea. ⁊ iterū pllē de aloe ⁊ scamonea sūt bōe iuuatiue. Decoctio bōa. sūat myrobal. citrinoꝝ ⁊ passularū añ. pōdus. z. xx. ⁊ ōcoq̄t cū. iij. lb. a q̄ dōec remaneat tertia ⁊ colet ⁊ sūant de tota aq̄ due tertie. lb. vni⁹ in aq̄ fricēt māib⁹ casiesi. x. z. qūqz i ea cōfricate sūt colet itez ⁊ pōat i ea agarici. z. i. Pilule bone ⁊ sūt pillē ō sumoterī. ℞. myrobal. citrioꝝ ⁊ kebuloꝝ ⁊ nigroꝝ oiuz añ. z. v. ⁊ aloes scotrēsis. z. vij. ⁊ scamonee. z. v. sine cessatiōe cōficiāt cū aq̄ fumiterre ⁊ dimittāt dōec exiccēt ⁊ bibāt vice altera ⁊ dimittāt donec exiccēt ⁊ fiat illud trib⁹ vicib⁹ ⁊ i oi vice fiat sic sorbitio deide dittat dōec inspissēt ⁊ cōpactū fiat ⁊ fiāt ide pillē. Medicamē bonū forte ad antiquā scabiē. ℞. myrobal. citrinoꝝ ⁊ myrobal. nigroꝝ ⁊ ēblicoꝝ ⁊ abrūgi ⁊ kebuloꝝ excorticatoꝝ oium añ. z. i. ⁊ turbit. z. ij. cōficiāt cū penidijs ⁊ fiāt ide trociscī et sit dosis ad solutōez integrā ex. z. x. vsz ad. z. xv. et vsz ad. xx. cū aq̄ cala ⁊ fortasse ponit i eis scamonea qū potāt. ⁊ fortasse liberat ex scabie mala antiq̄ si assiduet potus aloes sz freq̄ntet trib⁹ dieb⁹ oi die sūendo aure. i. deide tertiet p⁹ diē ⁊ diē nō trib⁹ dieb⁹ currētib⁹ fim dimissionez tertij aut dimittat dieb⁹ trib⁹ ⁊ iteret freq̄ntia deide tertiet p⁹ diē ⁊ nocte aut qescat ꝑ ut vī sz q̄ ꝑsens fuēit ⁊ curet rasura si supuenerit cū clisteribus illud. n. est iuuatiuuū eradicās scabiē. Et bonū qdē ē vt bibat ipz infusuz in a q̄ endiuie ⁊ cū ea sit parū aq̄ feniculi si nō fuēit ab aq̄ feniculi aliqd ꝑhibēs. et q̄ztitas q̄ ē in ipsa ō aloe sit ex. z. i. vsz ad auī. ⁊ qñ tollerat medicatiōem dimittat ⁊ isusiōes ō prunis sūt iuuatie itez. aut sūat rob myrobal. citrinoꝝ factū ex exiccatōe aq̄ i q̄ ipsa cocti sūt exic cādo i sole ⁊ sūat ex eo hūidū q̄ sit ex. v. vsz ad. x. cū zuccuro. ⁊ ē ad cholicā ⁊ hūidā. et possibile ē vt fiat sile illi⁹ ex oib⁹ solutis bōis ⁊ misceāt ad iuicē ⁊ qñ ꝓponūt ad iuicē ⁊ fiūt ex eis robub ⁊ pillē. et aq̄ cala casei ⁊ epithymū bona sūt qñ admistrāt oi die ꝛz q̄ dictū ē nup in alio cap. ab isto. et cū myrobal. ⁊ succo fumiterre dieb⁹ cōtinuis ē vltia. et ō eis q̄ currūt cursu mūdificantiū cū facilitate ē vt fiāt pillē de aloe cū scamonea ⁊ croco ⁊ sūant ō eis in oi dosi qnqz cicera. et ē descriptio myrobal. citriorū aloes scotrēsis āboꝝ añ. z. i. dragagāti rosaꝝ ābor⁹ añ. z. i. croci. z. iij. ⁊ iterū sūat ex medicamie in q̄ ponitur abrūgi ⁊ nos iā dixim⁹ ipz oi die aut duob⁹ dieb⁹ añ. z. ij. vsz ad. z. ij. Dixerūt qdā qñ mltiplicant eūones ⁊ nō i uenit vtilitas tūc meli⁹ ē vt alleuiet ⁊ sufficiat dare i potu hūti passionē oi die mane ⁊ sero sauich de tritico cū zuccaro ⁊ aq̄ plima. dixerūt ō eis q̄ cōferūt hūti scabiē siccā ⁊ prurītū ostrachinū ē vt bibat trib⁹ dieb⁹ oi die de sila mino pōdus. z. c. ⁊. xxx. cū medietate sui de sirupo acetoso ⁊ silīb⁹. et de hoib⁹ sūt q̄ miscēt cū eo aquā iuiuborū ⁊ nos iā expti sum⁹ hoc ⁊ fuit curatio vltia verūtñ debilitat stōachū. et de cōpositis ꝓportionalib⁹ istis medicinis est scoria argēti ⁊ litharguri ⁊ cambil ⁊ vene cōsticiant cū aceto ⁊ olo ros. ⁊ liniat ⁊ hoc ē ad fortē vltium iterū ⁊ leui⁹ illo ē boliar. cāfore croci oiuz añ. z. 5 cū aceto. et aq̄ sqlle ⁊ oleū ros. sūt cōia ad exiccatiōez. et ad illā q̄ ē fortior paꝝ semē feniculi terat cū aceto ⁊ olo ros. ⁊ admistret i balneo. et iterū aq̄ granatoꝝ ⁊ baurach ⁊ melior aq̄ gnatoꝝ ē illa in q̄ est vt⁹ pulpe eoꝝ ⁊ silī farina lentiū ⁊ magra ⁊ acetū misceat ⁊ pōat i sole donec ignitur deide liniat. cōfectōes ꝓ o qb⁹ oz eū vti sūt sicut cōfectiōes q̄s oz potare hītes ipetiginē ⁊ alsabafati ⁊ morpheā. s. q̄ de eis sūt leues ex trifera miore cū kesmes. Et iterū sic hec cōfectio. ℞. amili ⁊ fumiterre āboꝝ añ. z. ij. ⁊ myrobalanoꝝ citrinoꝝ pōd⁹. z. iiij. ⁊ alkesmes ablutarū duplū toti⁹. Medicie āt locales ad scabiē sūt oēs i qb⁹ ē absterso ⁊ qñz sufficit illō cui⁹ absterso ē cū ꝑfortatiōe cuti ⁊ rectificatiōe ꝑplonis ei⁹ sic aq̄ maluaꝝ ⁊ acetose ⁊ sicle ⁊ q̄natoꝝ ⁊ sicut furfur simile ⁊ farina lentiuz excorticatarū. Et iterū acatia cū aceto ⁊ q̄na melonis ⁊ vēter melonis sic est ⁊ vesselengi citrinū ⁊ succus apij et decoctio apij ⁊ ōcoctio senu greci ⁊ aq̄ corticū muzi. et fortasse idiget eis i qb⁹ ē resolo fortis sicut pulpa colloquintide ⁊ glutē alibat cū aq̄ mēte ⁊ gūma pini cū aceto ⁊ dragantū assatū ⁊ ꝑpe citrinū cū aceto ⁊ oleo ros. ⁊ silr calcātū ⁊ q̄ sūt de gne ipsi⁹. et oleāder est fortis valde. et fortasse sufficit acetū ei⁹ in q̄ ponit deinde coquit cū sisamio ⁊ misceat cū acutis sicut oleū ros. vt ꝓhibeat supfluitatē ⁊ sic cortices q̄natoꝝ ⁊ psiliuz illi⁹. et ex eis q̄ expta st ē semī eruce e⁹ oleū sūat ⁊ fricet cū eo scabies et inūgat cū eo i sole calo aut foculari ⁊ iteret qñ ē bonū ⁊ vltiuz. Medicam bonū. ℞. litharguri ⁊ dragāti ⁊ encaustri ē q̄les ptes q̄ terāt cū aceto vini ⁊ pōat i vrceolo testeo vitreato ⁊ sepeliat in loco būido mense vno ⁊ ad ministretur post illud epithimando est enim iuuatiuū in vltimo cū pauca mordicatione. et cōdisi ⁊ argētū viuū extinctū ⁊ scoria argēti ⁊ aristol. et fulfur et cambil et alkali et es adustum et almugath et sal ammoniacus et lētes et myrrha et semī harmel et āmoniacuz et flos eris et vsnen fullonū et sterecus canis ⁊ stercora ꝑdicto i cap. alijs et cucūer asinin⁹. et iterū cortices ligni vitis adusti pluerizēt sr locū scabiei inūctū cū butyro crudo et liget

stricte p̄ illō et renouet vsq; q̄ ōstruat. et qñz cōfert cor-
dumeni cū aceto ⁊ glutē alibat cū eo. et de cōpositi nr̄is
bonis ē vt fiat ex argēto viuo extincto ⁊ ex folijs oleādri
⁊ ex climia argēti ⁊ lithargyrio epithia cū aceto ⁊ oleo
ro. sr̄ qō dormiat i nocte ⁊ abluat corp̄ i mane i balneo
cū aceto ⁊ vnen viridi cū aq̄ cal'a i p̄mis ōiñ ꝑpet ⁊ inū
gat cū oleo. Medicamē facile sūant lithargyrij ⁊ dra-
gāti citrini ptes eq̄les terāt cū aceto ebdomada vna i so
le ⁊ liniat cū eo q̄ necesse fuēit. et iterū argētū viuū extī
ctū ⁊ storax liqda ⁊ oleū ro. aggregēt ⁊ admistrēt. ⁊ ite
rū argēti viui extincti ⁊ flor̄ viol. et costi ptes eq̄les. et ite-
rū ꝑdīsi ps. i. ⁊ magre ptes. iij. ⁊ liniat cū aceto. et q̄ ad
ministras fortia exiccatia r̄soluētie ⁊ sicca exiccātia tūc
cōseqre eā cū oleis cognit̄ sicut ē oleū ō cipis ⁊ salicib⁹
⁊ nenufaris ⁊ viol. ⁊ silia illis. et ꝑpe i sicca ⁊ in illa q̄ est
pauce hūitat̄ ⁊ admistra i hūida ea q̄ st̄ vehemtior exic
catiōis. et i sicca q̄ sūt mior exiccatōis. et elōga illō in q̄
pōit̄ argētū viuū extictū q̄ztū potis a ptib⁹ stōi ⁊ mēbro
rū nobiliū. Cura aūt prurit⁹ sicci p⁹ eūonē si idiget ea cū
ill'q̄ scis ē vt des i potu lac vaccinū acetosū ⁊ sic balnea-
tio cū aq̄ tepida ⁊ admistratio inūctionū oleaginarū ex
oleis fr̄is ⁊ ꝑpe qñ pōit̄ i eis succus apij. et curatio sca-
biei sicce ⁊ prurit⁹ sicci ē vicina. et ō medicinis leuib⁹ in
hoc ē papauer trit⁹ cū aceto ⁊ itex folia lilij. ⁊ iterū alo-
es cū aq̄ endiuie ⁊ sene itex ē ex eis q̄ ponūt̄ i medicinis
ei⁹ ⁊ aq̄ apij ⁊ acetū ⁊ aq̄ ros. sūt bona. Et de medicinis
fortib⁹ ē ceratū i q̄ ponit̄ opiū cū q̄ inūgat̄ corpus ⁊ ge
scet prurit⁹. et ex medicis fortib⁹ ē vt ꝑponat̄ ex medici
nis p̄mis cōpositū ⁊ pōat̄ i eo sal āmoniac⁹ ⁊ liniat̄ cuz
aceto ⁊ ꝑpe sr̄ testiculos. et iterū alumē frixū ⁊ alkitrā ⁊
hoc iterū cōfert prurītib⁹ ītrīsecis i vulua ⁊ ano q̄ō pōa
tur sr̄ pānū. et senes qdē iuuāt in curatōe prurit⁹ q̄ accīt
eis ⁊ liniāt ex fece vini cū aliq̄to aneto hūido. Balnea
vo prurit⁹ ⁊ icabiei st̄ sic aq̄ mar̄ calefacta aut cū dispō
ne sua aut ō coctio cucūeris alinini. Lib⁹ āt hñtiū scabiē
⁊ prurītū sit ex eis q̄ hūectāt ⁊ gnānt sanguinē laudabi-
lē ex cibis ōclīuib⁹ ad fr̄itatē ⁊ hūitatē ⁊ eq̄lib⁹. ⁊ hñtib⁹
prurītū ostrachinū neccīuz ē admistrare olea leuia i eis
q̄ assumūt sic oleū amigdalinū ⁊ sisaminū ⁊ silia illis. et
scias q̄ vētose i vtrisq; crurib⁹ ꝓferūt scabiei fede.

De desudatiōe. C. viij.

Uādoqz fiūt bothor i corpe aut mēbro p̄mi sudo
ris valde pauce ablutiōis aut pue fricatiōis apō ablutō
nē ⁊ ꝑpe i regiōib⁹ calis spatiose q̄si ipe sint ex matijs q̄
sūt p̄igre pp̄ suā gūitatē i cōsequēdo sudorē velocis con
sūptiōis pp̄ sbtilitatē sue matiei q̄r retinent i supficie cut̄ ⁊
sūt q̄si sint sudor̄ feces i obediētes ad resudādū. Et qñz
nō fiūt bothor apparētes imo accit ⁊ fit asperitas.

Accidūt māz ei⁹ si multiplicat̄ i cor- De cura. C. ix
pore phlia ⁊ solo vētris ⁊ silr oz vt ꝑpet assuet⁹ ea
oi hora i eūando hūores acutos. et ex eis q̄ ꝓhibēt eaz
⁊ auferūt ipaz sūt balneatio ⁊ mūdificatio deide admini
stret aq̄ fr̄a balneādo i ea ⁊ cōfert eis fricatō i balneo ex
carne melonis cū farina lētiū p⁹ sudorē deide alsebessa-
brē p⁹ ipaz. et caro melonis cū lētib⁹ ⁊ faria fabaz. san-
dali vo ꝓhibēt eā a prurītu q̄ accīt cū ea. Q̄ū ergo st̄ cū
cāfora nō faciūt illō. et alcāna itex si nō abhorret ei⁹ tin
ctura ꝑfert ei. ⁊ assumē illō cui assilant aq̄ ḡnatoz ⁊ ace
tosa ⁊ lētes ⁊ prūa ⁊ tamaridi. Et administratio ois q̄ō ꝓ
hibet sudorē ex eis q̄ sūt sic ō coctio myrti ⁊ rosaz ⁊ aq̄
cōriādri dr̄ ⁊ ꝑfert ei aq̄ calefacta i sole. et ꝓhibēt eā oēs
aq̄ q̄ū ō coquunt̄ i eis stiptica ⁊ dimissio mot⁹ ⁊ alienatio
a locis calis sudare faciētib⁹ ⁊ petē loca vētosa ⁊ flabel
latio cū flabellis p̄mis silr̄ ⁊ ablutō cū aq̄ fr̄a. et itex inū
ctōes ex eis q̄ st̄ sic oleū myrtinū ⁊ oleū ro. ⁊ butyro cru
do inest ꝑpetas maxia i ipa ꝑpe cū dragāto ⁊ gūmi. et
itex inūctiōes i qb⁹ ē vt⁹ litbargyrij ⁊ scorie ⁊ tutie inest

ꝑpetas. et cinis foliorz myrti ⁊ āmoniacū ⁊ folia lauri
r̄cētia ⁊ ruta ⁊ minutū tus. et qñz ꝓfert ō sudatōi epithia
glutini pisciū dissoluti i aq̄ et qñz idiget fortis staphisa-
gria et ture ⁊ sulfur̄. illa vo q̄ ō ea iā vlcerata ē cureť cuz
eis q̄ st̄ sic vene ⁊ galle ⁊ bolūar. et ceruса cū cera. et ēpl'z
ō ceruса ē bonū ad illō. et fortasse pueniēt vlcera ista ad
finē maxiuz corruptiōis q̄r erit cura eorz cura adustio-
nis ignis. Nā illa q̄ ō ea ꝑfirmata ē curāt curatione alsa
basati. De plāta noctis. C. x.

Iqs passus ē ō sudatōez cutis ⁊ oppila tōez pororz
⁊ bonitatē digōis qñz accīt i frigore noctī prurit⁹ ⁊ aspi
tas ⁊ bothor pue q̄ noiant̄ plāta noctī. et cā ē retētio ei⁹
q̄ō oz vt resoluat̄ pp̄ cōstrictōez pororz i radice quā ad-
iuuat ⁊ i q̄ addit solidit̄as frigor̄ ⁊ ꝑpe i hora i q̄ mlti-
plicat̄ digō ⁊ segr̄ mlitudinē ei⁹ multitudo vapor̄ ⁊ aer
noctis ⁊ pp illō noiat̄ plāta noctī qr̄ plz accītiū ei⁹ ē i no
cte. ⁊ ō dispōib⁹ b⁹ passiōis ē q̄ prurit⁹ i ea fit vehemis
⁊ ōlectat p̄us ōinde ꝓducit ad dolores vehemtes q̄s ef-
ficit i locis prurit⁹. De cura. C. xi.

Oportet vt sit reg mē i dilatādo poros cū balneis ⁊
inūctiōib⁹ notis ad illud ⁊ imūdificādo venas a mā pli
ma ⁊ illō cū phlia ⁊ eūone ez q̄ dictū ē in cap. prurit⁹ si
fuēit illi⁹ neccessitas ⁊ nō fuēit sufficiētia i medicis loca-
lib⁹. Medicie vo locales st̄ aloes ⁊ myrrha ē ō melio
rib⁹ medicinis ⁊ ꝑpe cū aq̄ mellis. et silr̄ aloes cū faria
lētiū cū pauco aceto ⁊ melle. ⁊ aq̄ apij de currētib⁹ ē ei⁹
portōnalis. et ō medicinis cōferētib⁹ ei sūt sex aceti sola
⁊ baurach ⁊ alcāna ⁊ crocus. De verrucis q̄ ex eis st̄
vt clauī ⁊ r̄curuis q̄ ō eis st̄ cornua ⁊ q̄ currūt cursu eaz

Ansa efficies eas p̄ma ē expulsio nāe et mār C. xij
ē hūor grossus mlicul. et qñz p̄tit̄ mlia a phlate sic
co valō qñ qñ mltiplicat̄ i sāguie. ⁊ qñz accīt ipi sāguini
pp̄ ea q̄ ipe coarctat̄ ⁊ mltiplicat̄. ⁊ pp̄ puatiōez cāz pu
trefactiōis vt cōuertat̄ ad siccitatē ⁊ frig⁹ ⁊ ꝑpe i venis p
uis i q̄z silib⁹ nō putrefit sāguis pp̄ suā puitatē ⁊ ppinq
tatē ad cās extrīsecas q̄ st̄ ad hoc vt exiccēt velotōres q̄z
ad hoc vt ipe putrefaciāt p̄cipue q̄ū sāguis nō valde est
calus i sba sua ⁊ qñz oriť ex eis vna mag ⁊ fit cā ad ꝙuer
tēdā ꝓplonē ei⁹ qō puēit mbro vicino ō nutrimto ad cō
plonē materiei sue q̄r ōsiccat illō ⁊ ifrat̄ ⁊ mltiplicāt eru
ce. q̄ū ergo cadit aut ōstruit̄ p q̄ōlibz regimē cadūt alie
⁊ noiant̄ magne hñtes capita sic capita clauoz hñtes sb
tiles radices clauī ⁊ lōge recurue cornua. ⁊ ō verrucis ē
gē⁹ qō noiat̄ tusi⁹ ⁊ nūerat̄ i eis lz sit neccīuz vt discernat̄
ab eis ⁊ findūt̄ q̄ñ scidūt̄ a sanie q̄ ē sb eis. De cura

Ro pare qdē ad mior̄ādū sāguinē ⁊ ad eua- C. xiij
cuādā mliaz ē res q̄ ē neccīa ⁊ q̄ñ mltiplicat̄ egtudo
iteret̄ phlia ⁊ silr̄ rgimē gnāns bonū chimū ⁊ alia ō illis
q̄z p̄terij rmemoratio mltotiēs. Cura āt local ē cuz me
dicis q̄ hūit amaritudinē ⁊ stipticitatē ad leues ex eis sic
ē inūctō verrucaz cuz oleo fisticio assidue aut cuz ōco
ctiōe oleoz colata dimissa p⁹ tres dies. ⁊ aq̄ pozzi alna-
bathi cuz sūach ⁊ oleo ō bē. ⁊ itex cuz foliis capparis et
nuce cupressi. ⁊ olive imaturē ⁊ fruct⁹ tamarisci ē bōuz ifuz
⁊ folia myrti hnide st̄ bōa ad fortel ⁊ cortices nucis hui
de cū sicub⁹ siccis ⁊ xilocaracte cū pauco nocumto suo
cōuēiētes st̄ ill'q̄ ō eis st̄ magne ⁊ ad fōtes. ⁊ cortices ra-
dicuz algarab ⁊ cinis ei⁹ cū aceto vini. et ō eis q̄ st̄ bōa ⁊
vltia ē vt sumāt̄ alb armel ⁊ alcāna cribellēt ⁊ liniāt cuz
aq̄ fr̄a. vex q̄ō ex eis fortē ē. ē ad fōtes sic epithiata sca ex
calce ⁊ arse ico ⁊ alcali ⁊ ꝑpe cuz argēto viuo extincto p̄-
cipue cuz cinē q̄rc⁹ ⁊ ol'o. ⁊ sal cū aq̄ cepe ⁊ bulb⁹ ⁊ ster
ci⁹ capnū. ⁊ ituz cātarides cū arseico. ⁊ ituz sex mell' ana-
cardi ē sōtī pluerizatōe sua. ⁊ lac titiali q̄ñ itat̄ sr̄ eas aliq̄
tiēs ōij citeas. ⁊ lachrima vitl ⁊ alkebikēgi itex magice
ōij citeas. et nigelle ꝑfecte cuz vria si ēpl'ent̄ cuz eis sūt mi
rabiles. et fel birci itex et assa et ēpl'z acutuz et disrunpēs

aldubellet et ē ēplīm de anacardis. Cōpositū eglē. cor-
ticū nucis būidorū et dragāti et calcis viue oiuz añ. ps. i
terātur et cribellētur et ponātur desr. Aut sumātur flor
eris et chartarū āborū añ. z. v. et pulpe colloqntide. z. vi
bauracb. z. vi. salis ammoniaci. z. iiij. cali et arsenici ci-
trini ambozum ana. z. vi. fellis vaccini. z. vi. vlnen persi-
ci. z. vij. terantur ꝛ cribellentur liniāt ꝛ desr cū aq̄ sapo-
nis. et ꝺ curatiōib⁹ verrucaꝝ ē eaꝝ eradicatō ꝛ illō qdē
qñz sit cū cānulis ꝺ pēna aut ꝺ cāna aut ꝺ ferro q̄ꝝ ꝓcau-
tas fit cū q̄ztitate i q̄ ꝺglutiāt verruce ꝺglutōe i q̄ sit dis
ficultas q̄dā ꝛ iuoluat sr ea ꝛ ꝓfūdet parū apꝺ radicez
ei⁹ qr eradicat eā aut tēde eas cū vncinis dōec extēdant
eoꝝ radices ꝺiñ assūant cū istro acuto sbmerso ad radi
ces earū ꝛ pōat sr eas butyrū coctū p⁹ radicatōez. ꝛ ite
rū q̄tiēs tāgit eas medicamē acutū ꝛ ifestat auferat me-
dicamē acutū ꝛ pōat ꝺsr butyrū coctū ꝛ dittat parūp ꝺ
ide itereť vsqꝫ q̄ ꝓpleat eaꝝ casus ꝛ icidūt ita vt qꝺ ē i cir
cuitu eaꝝ secceť cū ferro sbtili apiēdo i circuitu ꝺinde va
dit sr eas medicam acutū. et nos iā expti sum⁹ cū noua-
cula ꝓfūdi⁹ q̄ztū possibile ē cū cautella supficiei cuti ꝺiñ
fricādo locū cū sapōe ꝛ cipis ꝛ ros dōec cucurrit qꝺ flu
xit ꝺ sāguie ꝛ rtēt⁹ ē. ꝛ deijcit p⁹ illꝺ qꝺ remānsit si accipiat
lignū ꝛ icēdat i igne dōec iflāmet ꝛ ap ꝓxiet verrucis do
nec excoꝛticet verruce ꝛ inūgāt cū mānu vna vice p⁹ aliā
donec deleāt. De cornibus. L. xiiij.

Unt additiōes spisse vulgares nascētes sr iūcturas
i extrēitatib⁹ pp vehemtiā opatiōis. et cura eoꝝ ē icisio
vt rsoluat ex eis illꝺ qꝺ ñ dolet deide admistrēt sr resídu
uz medicie vehemt acute ex medicis verrucaꝝ dōec ca-
dat ꝺiñ ꝓleq̄t butyꝝ coctū. De fissurī q̄ appent sr cutē
ꝛ labia ꝛ extrēitates apparitiōe i cute in oi loco. L. xv.

Uausa oiuz fissuraꝝ ē siccitas i cute adeo dōec exic-
cet illa siccitas aut pp ꝓplonē singlarē aut pp maliti
az hūoꝝ mittētiū māz exiccātē acutā aut pp calorē exic
cātē aut vetustatē exiccātē rorē aut frig⁹ idurās ispissās
sic accit terre exiccate ꝛ arefacte p vētū aut calorez ꝛ cō-
mote valde vt sindat. et qñz accit cā aq̄ꝝ stipticarū ꝛ il-
larū i qb⁹ ē vt⁹ aluis ꝛ silīuz qñ accit vt cū eis fiat ablu-
tio. et eis qdē sūt ꝺrie aq̄ sulfuree ꝛ aspaltie ꝛ nos expti su
m⁹ ꝺrīaz ūter aq̄z enidē ꝛ qꝺ ē i circuitu ei⁹ ꝛ aq̄z i sabor
ꝛ ñ fuit i hoc cap. expiñtū forte. De cura fissuraꝝ cōi

Ortet vt euacueť si fuēit hūor mal⁹ ꝛ p L. xvi.
mutet si fuēit ꝓpter sicca ꝛ bibat olea ꝓpe sisami ex-
corticati vsz ad. ʒ. i. ʒ. oi die i expssiōe vue aut ifusiōe pal
sulaꝝ dulciū aliq̄t dieb⁹ ꝛ silr ꝺcoctio cārorꝝ fluuialiuz
cū aq̄ ꝛ ʒuccaro ꝛ assiduet inūgi. et si sūt ex frigore tunc
cōfert eis acatia ꝛ itēꝝ ꝺcoctio naporū ꝛ napi ꝛ folia si
cle ꝛ ꝺcoctio ei⁹ ꝛ ꝓpe ceratis facti ex eis cū adipib⁹ no
tis ꝛ medullis ꝛ pice būida ꝛ alkitrā. et si fuēint ex calo
re tūc cū ceratis frīdis ꝛ būidis cōq̄ssati cū succis frīdis
ꝛ hūidis. et rectificatio cibi ꝛ admistratio balnei cuz aq̄
calida. De fissura labiorum. L. xvij.

Ausa i fissurī labiorū ē siccitas aut pp ventū ꝓtrabē
tē cutē ꝛ deficcātē eā ꝛ exiccātē ipi⁹ rorē aut pp frig⁹ aut
pp calorē aut pp ꝓplonē siccā sic sciuisti. Prohibitō ꝺo
ei⁹ ē vt liniat añq̄z pueniat ad ipi⁹ curā cū ceratis ꝛ adi-
pid⁹ ꝛ medullis ꝛ olo ros. cū isopo būida. Et ista iterū
q̄ñz auferūt illꝺ qꝺ accit. et facē vt adhereāt pellicule sr
ea sic pellicula oui ꝛ arūdinis ꝛ cortices alleorū ꝛ cepa
rū. ablatiōi aūt ei⁹ qꝺ de ipis accit de eo qꝺ bonū ē vt su
mat fex assata ꝛ glutinū albotin ꝛ misceāt cū adipe sicut
galline ꝛ anseri ꝛ melle. Aut sūat tritura gallarū imatu-
rarū sic puluis cōfecta cū gūma albotin liq̄facta sr ignē
ꝛ dictū ē q̄ inūgere vmbilicū i hora dormiēdi aut appli
care cottū sbmersū i olo ꝓcauitati ūbilici ē iuuatiuum ꝛ
bonum. De fissuris pedum. L. xviij.

Uādoq̄z accidūt pp vapores malos. ꝛ qñz accidūt
pp siccitatē ꝛ ariditatē denigrātē. et ad sūmū qñz cōtigit
de eis iuuamētū pp illꝺ qꝺ resoluit ex ipsis si possibile ē
vt rmoueat cū assiduatōe ponēdi pedes i aq̄ cala ꝛ inū-
gēdi eos cū oleis ꝛ adipib⁹ ꝛ ꝓpe adipe capraru ꝛ vac
caꝝ ꝛ ouiū ꝓfortat parūp cū cera. et iterū oleū ꝺ kerua
ꝓpe ꝛ oleū alketi ꝛ olz de sini qm̄ ē vltiuz valde. ꝛ oleuz
effusuz de lētisco oppositō igni qm̄ ē bonū valde. ꝛ alcā
na ē bōa ꝛ ꝓpe ꝓfecta cū ꝺcoctōe albarmel ꝛ sergin vue
ē bōa curatō ei⁹. et si nō valēt illa idiget bucella faciente
glutinatiōez ꝛ penetrāte i ea sic curāt eā qdā p⁹ balneatō
nē ꝛ positōez pedū i aq̄z calaz: tūc oz vt ponat ꝺragagā
tū ꝓpatū cū cōritōe i fissura qm̄ ē mirabile. et itēꝝ sūant
cera ꝛ oleū sisaminū ꝛ glutinū albotin ꝛ storax liqda ag
gregēt ꝛ fissurī vt bucella adhibeat qm̄ ē mirabile. et ite
rū alkitrā cū mollitiōe sisami ē mirabile valde ꝛ olibā-
nū tritū ꝛ olea ꝛ adipes iuuatia sūt valde. et iterū epithi
ma ex cācro adusto cōrito cū oleo olme ꝛ ē i fissurī ma-
nuū veloci⁹ ꝛ magis iuuatiuū. aut sūat iteri⁹ cepe sqlle
ꝛ ferueat i oleo i q̄ liq̄factū sit glutinū albotin ꝛ pōat i fis
surī. et glutinū albotin itēꝝ i oleo solū ē vltiuz. ꝛ itēꝝ cō
fectō sūat de faria gnoꝝ alkerua emollitoꝝ cū pauca aq̄
ꝛ fiat vt adhereat calcaneo. ꝛ ipse fruct⁹ alkerua ē bon⁹
ad antiq̄s ꝛ vlceratas. aut sūant lithargyriū ꝛ cera ꝛ olz
ꝛ mel cū eq̄litate ꝛ fiat ex eis aliqd ꝓpatū. aut ꝺcoq̄nt cā
cri fluuiales ꝛ sisamū. ꝛ itēꝝ sūant sex olei ꝛ adeps ana-
tis ꝛ glutinū albotin. Curatō bōa nra sūat dragagantū
ꝛ terat sic puluis ꝛ radicū polypodij pōdus medietatī
ei⁹ ꝛ karabe ꝛ turī tritoꝝ oiuz añ. tria pōdera ꝛ glutinis
albotin duplū dragagāti terāt osa cū olo ꝺ kerua ꝛ ad-
mistrēt ꝛ dicim⁹ q vsus fuēit inūctiōe calcanei oī nocte
nō ꝺmittēs securat ex hoc. De fissuris manuū. L. xix.

Urētur curatiōe fissurā pedum leuium.

De fissuris que sunt inter digitos.

Curēt cū h⁹ mōi ꝛ eis qdē ꝓpuz ē vt ēpleť cū radice po
lypodij trita sicut puluis. De exulceratōe alchatin.

Uādoq̄z accit alchatin vt rubeat i ꝓntis L. xx.
ꝛ findat aut vlcereť pp multitudinē resupinatiōis ꝛ p
prie i egris qr oz qū icipit rubeř vt dittat resupinatio ꝛ
admistrēt desr repcussiua. in egris ꝺo admistretur strat⁹
ex eis q̄ si sic folia salicis ablata a ꝺgis ꝛ sic milia ꝛ sicut
pene ꝛ totū illꝺ fiat iplēdo sic pene leues aut cui sil'es sūt
alkirisſ. si āt exulceretur tūc ēplīm de ceruſa adhibeatur.

De odore horribili i cute ꝛ ascellis ꝛ vrina ꝛ egone.

Ror corrupit pp putrefactiōez hūorī aut L. xxi.
sudorī. Et qñz adiuuāt ad illꝺ mot⁹ ꝓmouētes ꝺūo
res. Et dimissio ablutiōis a pollutiōe ꝛ mestruis ꝛ ꝛtar-
datio ei⁹ ꝛ assumē ea q̄ sūt sic fenugrecū ꝛ ea de ꝓpieta-
te q̄ꝝ ē mouer mās acutas ad mānī estū corpis. ꝺ fetore
ꝺo oris iā dictū ē. De cura corruptiōis odoris corpis

Lꝺ ꝺo qꝺ rectificat būorē ē eūo ꝛ cō- cō is. L. xxij
pl'o cū pmutatiōe ꝛ acceptatiōe ei⁹ c⁹ bona sit ꝺigō
i q̄litate ꝛ q̄ztitate ꝛ mūdificatō i balneo ꝛ alia ꝛ assumē
i ieiunio p qꝺ sudor sit boni odorī sic ē casia ꝛ feleniati.
et iterū apiū ꝛ capita carduī ꝛ asparagus ꝛ oē ꝓuocati
uū vrine mūdificatiuū sanguis a putrefactō e. verū q̄dā
eorū sicut aspagus faciūt fetere vrinā. et ꝺ eis q̄ cōferunt
ad illud ē vt bibat ifusionē chrysomilorū boni odorī ꝛ
chrysomila ipsa ꝛ liniat sr corp⁹ qꝺ sit sicut aq̄ myrti et
aq̄ in q̄ dissolutū ē alumē iameni et almeilus et decoctio
sisimbrij et mēte et calamēti et sansuci et folia citri et fo-
lia salicis et silr inūctio cū myrto trita. et iterū sandalis ꝓ
prie et cipi et flos sq̄nāti et calam⁹ aromaticus et alsidre
et rose et ꝓpe sālucus et asebesabrē et alusnati et folia ci
tri et cortex ei⁹ et folia malorū et folia lilij iuuatiua sunt
in hoc cap. valde. et iterū trocisci de rosis cū zuccaro. et
iterū de eis q̄ oppilāt poros ꝛ phibēt sudorē sūt lithar-
gyriū ꝛ tutia ꝛ cinis foliorꝝ lilij ꝛ alumen ꝛ similia eis et

myrrba ⁊ aloes ⁊ oleū myrtinū ⁊ oleum ros.

De cura fetoris ascellarum. C.xxiij.

Xistiauerūt qdā qꝫ fetor ascellaꝝ ⁊ pediculi sī exreligis vestigioꝫ spmatī exq̄ creat⁹ ē bō q̄ iā ceciderūt i ptib⁹ ascellaꝝ ⁊ penetrauerūt i por cutī. et hoc nō ē ex eis qb⁹ oz inuti, et vt pportōneť ad vaporē māiei q̄ pūtīť in spma i hoie ⁊ admouēte ipaz in eo est melius.

CVRA aūt eoꝝ ē qm̄ oz vt curēť p⁹ mūdificatōez si ea idiget cū tutia ⁊ lithargyrio cōdito ⁊ climijs ⁊ cuz cinere myrti ⁊ oleo myrtino ⁊ cū aq̄ i.q̄ soluī alumen ⁊ qñz cōficiāť ista cū sādalis ⁊ pmiscēť cū cāfora. Troci sc⁹ bon⁹. ℞. sādaloꝝ ⁊ casie ⁊ galie ⁊ spice ⁊ aluis ⁊ myrrbe ⁊ folij ⁊ rosaꝝ oiuz añ. ptē. i. ⁊ tutie ⁊ lithargyrij albificati āboꝝ añ. ptes. iij. ⁊ cāfore ptē. ß. fiāt ex eis trocisci cū aq̄ ros. ⁊ admistrēť p⁹ exiccatōez. et iteꝝ sūanť rosarū rubeaꝝ lb. i. ⁊ galie ⁊ sp. ce ⁊ cipi ⁊ myrrbe ⁊ aluis oiuz añ. ʒ. x. fiāt trocisci cū aq̄ ros. ⁊ admistrēť ōlibutōez faciēdo. Puluis bñ faciēs redolē corp⁹ ⁊ pfert ꝓploni b⁹ calis. ℞. spice ⁊ cipi ⁊ folij ⁊ flor sgnāti ⁊ storacis assemie ⁊ ē lubria ro. oiuz añ. auř. x. rosaꝝ siccaꝝ extremitatū myrti oiuz añ. auř. xx. spica cipuz ⁊ flos sgnātū ⁊ foliū madefiāt cū vino odorifero ⁊ exiccēť ⁊ terāť ōinde, pijciāť sř ea rose ⁊ extrēitates myrti ꝓtrite ⁊ dissoluat crocus cū aq̄ ros. ⁊ pmisce ipꝫ cū medicis fligs ⁊ exicca easī ūbra deide tere ipꝫ ⁊ puueriza sř corp⁹ p⁹ balneatōez ita vt exicces sudorē corpis in ī pmis exiccatiōe vltia ō inde puueriza sř ipis medicias. aliud abscidēs odorez sudor fetidi quentes hñtib⁹ ꝓplones fřas. ℞. spice aromatice ⁊ gariofiloꝝ ⁊ amomi ⁊ xilobalsāi ⁊ casie oium añ. auř. iij. costi ⁊ blacte bizātie ⁊ spice ide ⁊ cinamomi oiuz añ. auř. ij. extrēitatū sāsuci ⁊ spice ro. oium añ. auř. iij. lubrie ro. řsoluāť ista cū vino ⁊ tere reliq̄ cū aq̄ balsamite ⁊ admistra illō. Aliud fz illō exēplū abscidēs odorē sudor. ℞. cinamomi ⁊ spice ide ⁊ blacte bizātie ⁊ costi oium añ. ʒ. ij. aplinthij ⁊ boli lacune ⁊ scorie plūbi ⁊ ceruse ablute oiuz añ. ʒ. ß. sceba ⁊ spice ro. oium añ. ʒ. i. croci ⁊ rosaꝝ siccaꝝ āboꝝ añ. ʒ. iij. tere sicca cū aq̄ myrti ⁊ crocū cū aceto vini odorifer⁹ ⁊ administretur.

De cura vehemētie fetoris stercoris ⁊ vetositatis. C.xxiiij

Ut illud cā putrefactiōis hūoris. ⁊ cā reꝫ de ꝓpetate q̄ꝫ ē illō hīć alasturgar ⁊ allea ⁊ eruca ⁊ porri ⁊ alniudē ⁊ alaithit ⁊ iteꝝ oua eoꝝ. Verū fetorē delet bonitas digōis ⁊ assūmē ea q̄ ō clinare faciūt putrefactiōem ad ptē vrine sīć fenugrecū. ipm. n. facit fetere sudorez ⁊ vrinā ⁊ delet fetorē digōnis: ⁊ vinū aromaticū aufert fetorē egōnis. De fetore vrine. C.xxv.

Duse fetoris vrie sūt cāe fetoris egōnis: ⁊ iterū diuretica sīć aspag⁹ ⁊ lilia: ipa. n. faciūt bonū corpis odorē ⁊ faciūt fetēť odorē vrie. ⁊ iterū vlcera velice ⁊ cura ei⁹ ē facilis ex eis q̄ sciuisti. De pediculis ⁊ lēdib⁹. C.xxvi.

Ateria hūitatis i q̄ ē calitas aliq̄ qū expellīť ad cutez fortasse ē tāte tenuitatis ⁊ sūbilitatis vt resoluať ⁊ nō sentiať ⁊ seqť eā illō qō resoluiť i sudorē ⁊ seqť eā qō resolui tur ⁊ coagulať i sordes ⁊ seqť eā qō rtinēť i supma tunicarū cutis ⁊ gnānť ex ea sīć furfures ⁊ desudatōes ⁊ q̄ sūt ābab⁹ silia ⁊ seqť eā qō retieť ꝓfund⁹ illo. Qō si fuerit mala valde facīsicut alopitiā ⁊ silia illi ⁊ ipetiginē ⁊ alsa basati. et si fuēit min⁹ mala ⁊ nō fuēit vtus viruleta ⁊ nō festinat ad eā putrefactō dñans vltia ⁊ ē cōueniēs vt sit mā recipiēs vitā ifluit sř ipaz vita ex creatore suo ⁊ puemūt pediculi ⁊ mouēť ⁊ egrediūť ⁊ qñz accīt de eis plm subito. et qñz adiuuāt ad gnātōez pediculoꝝ ⁊ mouent cos cibi boni chimi tenuis mot⁹ ad illō qō appet sicut fucus ⁊ ad illō adiuuāt mot⁹ mouētes eū ad illud pcipue qū associať ei vapor spmatī gnāntis sīć coit⁹ ⁊ qñz adiuuāt ad illud dimissio mūdificatiōis ⁊ ablutiōis ⁊ administratio ei⁹ qō aperit poros cutis ⁊ mouet mās retētas in ea ad resolutōez ⁊ facit igredi ad eā flatū ꝓhibentē eā a cōūsiōib⁹ putrefactiōis ⁊ assīlatiōe cū putrefactōe. et qñz supant pediculi adeo dōec fluat sāguis hñtis eos ⁊ citrineť colorei⁹ ⁊ cadat appetit⁹ ei⁹ ⁊ extenueť corpus ipi⁹ ⁊ resoluať ei⁹ vtus. De cura. C.xxvij.

Ediculi plēs gnāti nō abscisi i digēt i curatōe sua in pmis mūdificatiōe corpis ⁊ ꝓpe eūone cū phlia et rectificatōe regimis ⁊ dimissiōe ei⁹ qō mouet mās ad exteriora ō eis q̄ dixi⁹. Deide admistra medicias locales ⁊ cōfert ad illud assiduatio balneatōis ⁊ mūdificatōis ⁊ vt assiduet balneatōez cū aq̄ salsa deide cū aq̄ dulci est meli⁹. et oz vt assiduet pmutatiōez vestiū ⁊ iduať serico ⁊ lino ⁊ bibat medicinas iterficiētes pediculos sicut allea ōcocta ⁊ calamētū mōtanū. Medicine vō locales oz vt sint exiccatiue resolutiue attractiue ad exteriora. qō si fuēit res magē neccīuz vt misceāť cū eis vtutes venenose. et ō medicinis localib⁹ sūt sumach ⁊ olz ⁊ acetosa ēt ⁊ folia ei⁹ ⁊ radix ei⁹ aut alumē cū oleo aut folia azedaract aut folia gnatoꝝ ⁊ semen lini ⁊ calam⁹ aromaticus ⁊ cinamomuz aut folia collogntide aut folia myrti aut folia cupssi ⁊ oleū cartami iunatiuū ē ꝓhibitiuuz. et oleū ō rbaphāo ē mirabile. ⁊ cortices cassielignee ⁊ reubarbaꝝ ⁊ piretꝝ ⁊ radix altee ⁊ sisimbriū ⁊ poliū ⁊ anisuz ⁊ pullegiū ⁊ semē vrtice ⁊ alberēgesīf ⁊ corduměi. sumant sief memithe. ʒ. iij. costi. ʒ. ß. baurach. ʒ. i. amili q̄ztū oia soluanť ⁊ liniāť. et ō āblutiōib⁹ ē decoctio lupinorū qñ ē bōa fortiť et ōcoctio sicle ⁊ decoctio tamarisci. ⁊ ōcoctio calamēti mōtani ⁊ ōcoctio folioꝝ cupssi ⁊ foliorū pinēť et gña fellis qū ponūť i ablutiōib⁹ sūt bona ⁊ ō suffuigatōib⁹ ē suffuigatio cū cōdisi ⁊ staphisagria ⁊ cū gūma pini ⁊ cū galia, ꝑpe ⁊ cū sulfure. et de medicis fortib⁹ ē vt sūanť staphisagria ⁊ arsenicū rubeū ⁊ baurach terāť oia cū aceto et oleo et liniať cū eo caput aut helleb⁹ alb⁹ et baurach aut folia oleādri cū oleo aut folia collogntide. Aut sūanť sinapis et cōdisi trita et fūdať sř eā parū aceti et extiguať p⁹ illō i eis argētū viuū terēdo et ē fort. et sīli qō fit ex sulfure et arsenico et aristol⁹ et cinere ilicis et costo et myrrba aut sūanť ꝓdisi et arsenicū rubeū et aristol. lōga: et askitrā ⁊ sellis vaccini q̄ztitas tā ta de vtrisqz cū q̄ medicie cōficiant et ē epithia forte. Et iterū alkitrā et gētiana et arsenicū et oleū de lilio. et iterū staphisagria et folia olēādri et alumē iamēi. et iteꝝ liniať i balneo cū sief mēithe pte. i. et baurach medietate ptis. costi sexta ptis amili q̄ztū oia et liniať cū eo p⁹ psilotruz cōsecto cū aceto. et admistra has medicias p⁹ vaporatiōez cū eis q̄ sūt sīć cōdisi. et staphisagria ē melior et ꝓpzie qū icipit ab ablutiōib⁹ de gñe eius qō diximus. Tractat⁹ q̄rt⁹ ō dispōib⁹ q̄ pēdēt ex corpe ⁊ extrēitatib⁹ ⁊ ē ꝓplemtū li. ō coratōis. De extēuatōis oblatōe. C.i

Extenuatō sit aut pp puatōez māei piguedis cibi: aut sit pp multitudinē vsus cibi i būtiliātis qr̄ nō gnāť i corpe sanguis plz. et ex regie ptēto ō eo qō ē pter illō qō ñ gnāť i corpe sanguis bon⁹: aut pp ōbilitatē vtut opanti i cibo aut digestiue aut attractie ad mbra pp corruptiōem ꝓplonis c⁹ plz ē sīz: aut pp qetē plūmā cū q̄ sopiť vtus attractiua, ꝓpzie qñ ē p⁹ exercitia q̄ꝫ auxilio cōsueuit nā attrahē cibū. Cū ergo admittūť nō attrahit neqz nutrimtū tpatū ēt: aut ꝓptea q sāguis puertiť ad māz cholicā vl melicā ex hūida aq̄sa: aut ꝓpterea q splen ꝓmit epar qñ magnificať qr̄ attrahiť ad ipz plus sāguis et ōbilitať virt⁹ epatis p cōtrarietatē q̄ ē iter vtraq̄z: aut propterea quia vermes coarctāt corpus: aut ꝓpter cōstrictōem poroꝝ aut pp ipoꝝ coarctatōez ab hūorib⁹: aut cooperturā eoꝝ sciēť quā fec frig⁹ aut calor aut nuda siccitas q̄ꝫ vnūqō qz cognoscit suo signo: aut pp ligamēta assidua sř ipz q̄re oppilāť pori ⁊ meat⁹ qz obrē ñ attrahiť ad ipz nutrimtū

ꝛ ꝑ̃e a creta cõesta: aut pp mꝭtitudinẽ resolonis qr̃ ñ figit̃ qđ attrahit̃ ð nutrim̃to ad m̃bra imo sepaꝛ sic̃ accit i exẽcitis velocib⁹ ꝛ tristitia ꝛ ãgustia ꝛ egritudib⁹ resoluẽtib⁹. ꝛ corpa qđẽ q̃ extenuãt i tpe breui tollerãt vt redeat ad ea teneritas i tpe breui. et illa q̃ extẽuãt i tpe longo nõ tollerãt nisi blãdim̃tũ ðbilitati ṽtuti ad hoc vt admistret nutrim̃tũ plꝰ. corpa igr̃ susceptibiliora pinguedinis sr̃ q̃ ð eis melioꝛẽ bñt cutẽ ꝛ q̃ ð eis magis susceptibilia sr̃ tẽsiõis. et ð eis à faciũt boi eẽ neccẽiuꝫ fugẽ ab extenuatiõe sr̃ ðbilitas ꝛ vehemẽtia passionũ a calor ꝛ frigore ꝛ a ṽberib⁹ ꝛ a pgressiõib⁹ ꝛ a passiõib⁹ aialib⁹ ꝛ one re ꝛ labore ꝛ igetudie ꝛ ab eũone ꝛ coitu ꝛ retiẽt nutrim̃tũ ei⁹ i vẽis ipi⁹ ꝛ nõ penetrat qr̃ putrefit. Et piguedini itex̃ isũt nocum̃ta q̃ ego dicã. Et nõ ẽ sic̃ eq̃le dũ ergo pserat piguedo ita q nõ facit accidere nocum̃tũ non abhorreas eã. vita nãqꝫ i bũitate exit. Vex̃ oꝫ vt tu caueas ꝛ abhorreas eã i via supfluitat⁹ lꝫ nõ appeat ei⁹ nocumẽtũ qm̃ ei⁹ nocum̃tũ repẽte aduẽit ꝛ subito fꝫ q dicẽt i loco suo. et qñ ðsiccãtur corpa pp aerem ẽ extenuatio.

De cura. L.ij.

Oꝛtet vt ꝓsidereꝫ q̃ cã sit i extenuatiõe de cais extenuatõis q̃s dixi⁹ ꝛ cureꝫ ꝛ remoueat ṽbiq̃. si fuẽit cib⁹ nõ gnãns sãguiez grossuꝫ fortẽ afferat ille q gnãt ipꝫ ꝛ nõ sit cõtẽ⁹ eo q gnãt sãguinẽ laudabilẽ tm̃ qm̃ fortas se gnãbit sbtilẽ ꝛ resolutiuũ. Qđ si fuẽit vt⁹ attractiua ad m̃bra pigra moueat ꝛ cõfortẽt ꝛ ꝓsidereꝫ ad malitiã cõ plonis si fuẽit ꝛ pmutẽt. et fricatio i hꝰa expgefactiõis a sõno ẽ ex eis q̃ expgefaciũt ṽtutẽ attractiuã. Et qñꝫ est neccẽiuꝫ phibẽ nutrim̃tũ a latere alto ꝛ attrahẽ ipꝫ ad lat⁹ extenuatũ qũ diũlsificãt ꝺuo lata sic̃ si sit vna duaꝫ manuũ extenuata ꝛ alta pinguis tc̃. n. neccẽiuꝫ ẽ vt liget pinguis cũ pãno icipiẽdo ab iferioꝛ ligata nõ vehemẽti nꝫ dolorosa cũ mꝭsura q̃ ꝓstrigat tm̃ ꝛ phibeat nutrim̃tũ a penetratiõe qr̃ redeat ad locũ digõnis ꝛ attrahat ad lat⁹ altex̃. et excita attractiuã cũ fricatõe ꝛ ꝑ̃e cũ oleo aliq̃ sic̃ oleo oliue cũ pauca cera calefctõ fricatõe nõ exiccãte et q̃tiẽs iflat mẽbrũ ꝛ calefit ditat⁹ deiñ itereꝫ qũ qescit. ꝛ si poꝛi fuẽint oppilati tẽ opõtebit si coꝛp⁹ fuẽit vehemẽtl solidital q̃pp oppilẽt poꝛi mollificaꝛ cũ bũectatõe ꝛ calefactiõe cũ calefaciẽtib⁹ ex eis q̃ assumũt ꝛ motib⁹ coꝛporeis ꝛ aialib⁹ si fuerit frig⁹ illð qð ispissauit ipꝫ ꝛ ifractiõe ꝛ bũectatiõe si fuẽit calor ispissãs ipꝫ ꝛ faciẽs ipꝫ cõpactũ. et meli⁹ q̃ calefit mẽbrũ qð nõ recip calefactiõez pp frig⁹ suũ ẽ vt fricet. deide põaꝛ sup ipꝫ rubificatiuuꝫ. et si fuẽit cã i extenuatõe pp splenẽ curet splen. et si fuerit extenuatio pp ṽmes iterficiãt ꝛ extrabãt cũ oib⁹ q̃ dicta sũt i cap. eoꝝ ꝛ adhibeãt ei ðlitie ꝛ amenitas ꝛ stramẽta leuia ꝛ bibet i ũbra ꝛ dilateꝫ ꝛ aromatizeꝫ ꝛ dẽt i potu frigida. ista. n. ꝓfortãt ṽtutẽ nãlẽ valde q̃r bona fit ei⁹ administratio i nutriẽdo ꝛ expellẽdo supfluitates. et illð qdeꝫ ẽ ꝓncipiũ cãꝝ piguedis. et de ipiguãtib⁹ ẽ assũptio vini grossi ꝛ cibi boni chimi fortl exiccãtis q̃ digerit sic̃ frumẽtũ sine cortice coctũ vt puls ꝛ aliudabꝫ ꝛ rizi cũ lacte ꝛ assata ð carnib⁹ pp illð qð retinet i eis de ṽtute carnis ꝛ gnãnt carnẽ durã. ðcoctũ aũt ex carnib⁹ gnãt molliti ẽ ꝛ teneritudiez nõ firmã. et caro anatis ẽ ipiguatia ꝛ caro gallíne sil̃r ꝛ caro alcubegi ẽ vltia i eo ꝛ sil̃r lub zuccari ꝛ balneũ p⁹ cibũ ẽ vehemẽt attrahẽs nutrim̃tũ ad coꝛp⁹ ipiguatiuũ. Vex̃ vtẽs eo expõit oppilatiõi accñti i epate suo ꝑ̃e qũ ẽ cib⁹ ei⁹ cib⁹ coꝝ q sũt ipiguãdi ꝛ pp illð mꝭltiplicat lapis i eo q q̃rit hoc ꝛ illi sũt aptõres ad hoc vt i eis mꝭltiplicẽt iste oppilatões ꝛ lapis q̃x̃ vene sũt in creatiõe stricte ꝛ sũt nõ oẽs ita. et isti qũ setiũt guitatẽ i latere dextro sumãt i potu apitia i oppilatiõib⁹ epis nota ꝛ sumãt i potu añ cibũ suũ cappare cuꝫ aceto ꝛ melle ꝛ oxymelle cũ seib⁹ dõec auferatur guitas et meli⁹ qdẽ balneũ ẽ illð qð ẽ p⁹ digõnẽ ꝓmã ꝛ qũ ia dscẽderit cib⁹. Lꝫ cõedẽ cibũ p⁹ egressiõez a balneo absꝫ supfluitate ẽ de cãis ipiguatiõis. et balneũ qð ẽ bonũ ipiguatiuũ plib⁹ hoib⁹ ꝛ ꝑ̃e ill̃ q sũt i dispõe q̃ est sic̃ arefactio. et oꝫ vt sit balneũ p⁹ ꝓmã digõez. s. qñ ðscẽdẽit cib⁹ a stõ nisi i reb⁹ eisdẽ. et calefactl qdẽ ẽ ad hoc cõgruũ factũ ex lacte ð q̃ exctũ ẽ butyr̃ nõ fctõ acetoso. et ð igenio ipiguãdi ẽ retẽtio sanguis sr̃ m̃brũ ligãdo mẽbrũ qð ei eq̃distat i late alto sic̃ dixi⁹ añ ꝛ ligetur illud qð ẽ sb̃ mẽbro ex q̃ vadit nutrim̃tũ ad ipꝫ qũ ẽ pigue aut ñ q̃ratur ei⁹ ipiguatio sic̃ ẽ aseid ẽ extẽuatũ ꝛ plãta man⁹ ẽ sana ꝛ piguis tc̃ ligetur apð rascetã aut qũ adiutoriũ ẽ extẽuatũ ꝛ aseid ñ ligetur apud cubitũ a supioꝛe pte aseid. Et ex ipiguãtib⁹ ẽ illud qð pẽdet ex exercitio ꝛ ẽ oẽ exercitiũ leue tardũ ꝛ totũ illud fit eq̃le p⁹ fricatiõez velocẽ bonã puã tpatã i ouritie et cutẽ ꝛ p⁹ illð exercitetur cũ eq̃litate ꝛ balneetur balneatõe breui deiñ inũgat coꝛp⁹ ei⁹ ꝛ fricetur fricatõe sicca ð ide admistrẽt liniñta ipiguatia. ꝛ pmutatð qdẽ aer ꝛ aq̃ ẽ ex vno eoꝝ q̃ oꝫ obseruare qm̃ fortasse extẽuatð ẽ cã eorũ. ꝛ ð ipiguatis sr̃ liniñta q̃ admistrãtur p⁹ motõez mẽbroꝝ ꝛ ipoꝝ rubificatõez sic̃ ẽ pix sola ita vt sit vehemẽt liqda aut soluta i olo cũ q̃ztitate q̃ faciat eã currer̃ liniñtũ. et qñꝫ admistrat sola sr̃ cutẽ ap⁹priata igni dõec liq̃fiat ðiñ iuiscat ꝛ eleuat qñ ꝓgelat. ipa. n. attrahit nutrim̃tũ ad m̃brũ ꝛ r̃tinet ipꝫ i eo ꝛ r̃mouet frig⁹ ei⁹ si fuẽit cã ei⁹ ðbilitas ṽtut aut oppilatð poroꝝ i cute ꝛ dat ei viscositatẽ ꝛ aspitatẽ ꝛ strigit sr̃ ipꝫ poros ꝛ excitat ṽtutẽ attractiuã q̃r̃ manet mora tãta q̃ figit ꝛ fit ps mẽbri ꝛ ñ resolutiuit ꝛ oꝫ vt admistreꝫ i estate sel̃ i die i q̃ admistrat ꝛ i hyeme bis. et ꝓsidereꝫ i ablatiõe ei⁹ a m̃bro ꝛ dimissiõe ipi⁹ sr̃ ipꝫ velocitas rubificatiõis ei⁹ ꝛ iflatiõis q̃s facẽ ei ꝛ tarditas ipi⁹. Qũ ipa. n. festinat i hoc nõ sit vltiatio i dimissiõe ei⁹ sr̃ ipꝫ ꝛ dñatiõe ipi⁹ imo r̃moueat velocit. et fortasse suffic̃ vt auferat qñ iuiscat cala ꝛ ifrat ꝛ qñꝫ ꝓfert vt ꝓcedat sr̃ picẽ fricatð velox aspa dura ðiñ liniat aut pcutiat cũ vga bruisci eq̃li nõ nodosa ꝛ ꝑ̃e inũcta dõec rubeat ꝛ iflet deiñ abstineat nã additio i fricatõe ꝛ pcussione r̃soluit deiñ iuiscet pix calefacta cũ eq̃litate apð ignẽ. Qũqꝫ coagulat ꝛ ifrat auferat ab eo euellẽdo subito. et meli⁹ qdẽ ẽ vt effũdat sr̃ ipꝫ añ picẽ aq̃ ad calitatẽ ꝛ mordificatõez q̃ndã ðcliuis ðiñ appõatur pix ꝛ aq̃ sufuree ꝛ q̃ sũt ð aspalto sic̃ attracie itex̃ nutrim̃nti ad illð qð appet Jnqt Gal. iã vidi vẽditorẽ aialiũ ipiguasse hoc r̃gimine adolescẽtẽ sine natib⁹ ꝛ fact⁹ ẽ lenis bñs pigues anchas i tpe breui. q ṽo abhorret picẽ vtaꝫ loco ei⁹ oleo exoꝝlis oppilãtib⁹ cũ calitate q̃dã. ꝛ si vtaꝫ aq̃ fra ꝛ tollerat eã sr̃ coꝛp⁹ totũ aut sr̃ mẽbrũ faciat. Et melioꝛ horaꝝ ad illð ẽ hora q̃ opaꝫ linimẽtũ i attracto. fortasse. n. tũc vt⁹ resoluit ipꝫ i sãguinẽ. et nõ oꝫ vt fugias acuta qũ ꝓlõgat ꝛ ñ cõfert imo oꝫ vt assidues fricatõez cũ pãnis ꝛ effusionẽ aq̃ calẽ deide cũ fricatõe cũ mãu deiñ adhibeas picẽ. et fortasse ẽ neccẽiuꝫ vt attrahat sãguis absꝫ fricatõe imo cũ medicis rubificatib⁹ ꝛ cũ eis q̃ sr̃ sic̃ piretrũ ꝛ sulfur ꝛ cũ eis q̃ sr̃ sic̃ gũma rute agrestis. ꝛ ð m̃br sr̃ q̃dã q̃ egẽt ad i piguatõez sui nutrim̃nto pluri ꝓsueto qm̃ r̃soluit ex eo iã pl⁹ ꝓsueto ꝛ idiget ipiguatð supfluitate r̃manẽte ꝓcipue qũ fricatio iã r̃soluit. ꝛ r̃feram⁹ nũc medicias q̃ assumũt ꝛ clisteria. i eis ãt q̃ sũunt ẽ itẽtð vt medicie ꝓfortẽt digõnẽ ꝛ r̃tineãt cibũ i stõ ꝛ i itestis parũ pp ṽtutẽ r̃tetiuã ꝛ sanatiua eq̃lia ꝛ ꝑ̃e qũ bibũturi cibo ꝛp⁹ ipꝫ spatð puo. ꝛ ẽ neccẽiuꝫ vt coagulet i m̃bro. ꝛ faciũt illð ifrantia ꝛ stupefaciẽtia sic̃ iusqamũ al. ꝛ ei silia et ð bñtib⁹ ꝑ̃etatẽ ꝛ q̃ sr̃ nobiliorũ ṽtutũ ad tpatos ẽ illð qð. ℞. amigdalas ꝛ sisti cos excorticatos et gna viridia ꝛ sisamũ et gna pini maioris cõficiãtur cũ melle et fiãt inde pille siles nucib⁹ et sũantur ð eis oi die qnqꝫ nuces vsqꝫ ad. x. et bibat super

eas vinū. hoc. ñ. ipiguat et bonū fac̄ colorē et ꝓfortat sr̄ volūtatē coctidi. medicam̄ bonū qđ ipinguat et colorez efficit bonū. ℞. mutuc farine sile et. ʒ. v. hecocol. e et inuol uant̄ cū butyro vaccino cocto inuolutōe fortī et fiāt ex eis trocisci et cōedāt mane et vespe. aut assūant amigdale et auellane excorticate et ḡna viridia et sisamū ⁊ papa ver cū eq̄litate kesile media ps. penidioꝝ q̄ztū ē totū iu mā̄t i pluē oi māe ⁊ ap̄ sōnū vsz ad. ʒ. xx. et alkidi medi camē qđ. ℞. q̄rtā keleiati de kerua excorticato c⁹ tritura fiat optima ⁊ fundant̄ sr̄ ipm lb. ij. lactis dulcis et confi ciāt bene cū farina tritici q̄ztum ipz tollerat et fiāt troci sci ex eo q̄rū ois sit. ʒ. i. ʒ. et fiāt vt panis et siccentur et su mant̄ de eo omni die duo trocisci contriti.

Regimē bonū ad extenuationē factam cā crete ⁊ op pilationis partiū epatis ⁊ siphac. E.iij.

Umāt passule bōe ⁊ fūdāt sr̄ eas q̄ttuor pōdera ipa rū ỏ aq̄ ⁊ ỏcoq̄nt̄ vsz ad medietatē ⁊ pijciāt sr̄ oē ka fitiū passul aꝝ pōdus. ij. lb. scorie ferri ⁊ pugill⁹. i. ame os ⁊ pugill⁹. i. zuccari ⁊ pugill⁹. i. origani ⁊ q̄ñ feruet di mittat̄ duob⁹ die. aut trib⁹ deiñ colet̄ ⁊ bibat ỏ eo i ieu nio q̄ztitatē lb. i. ⁊ p⁹ tres horas cōedat panē cū kemich cappar ⁊ porroꝝ ⁊ bibat sr̄ ipz vinū fōte q̄ztitatē lb. vni us deiñ q̄ñ ptereūt. vij. hore cōedat carnē piguē ⁊ bibat vinū duꝝ vsz ad. iij. lb. hoc. ñ. efficit i ꝓplonib⁹ fortib⁹ opatiōez mirabilē ⁊ colorē facit bonū. aut sumāt dragagāti ⁊ seis papaueris ⁊ nucis hēdē ⁊ ābor been ⁊ cappa ris ⁊ zedoarie ⁊ almugath oiuz añ. ʒ. iij. ʒ. terrā̄t ⁊ frigant̄ i butyro ⁊ pijciāt sr̄ pōdus duaꝝ minaꝝ sauich trit ci ⁊ sūat oi die ỏ toto vsz ad. ʒ. xxx. ⁊ ỏcoq̄t ỏ eo sorbitio cū lacte ⁊ butyro cocto ⁊ zuccaro sorbeat ⁊ balneet p⁹ ipz balneatiōe leui. Aut sūant̄ almugath. ʒ. i. helleborī. ʒ. xx dragagāti. ʒ. xl. zedoarie. ʒ. xxx. cribellet̄ ⁊ sūat q̄ztū ē ter tia tot⁹ ỏ pane sile ⁊ q̄ztū ē ttia ei⁹ de amigdalis excorti catis ⁊ quantum est tertia eius de zuccaro sulimen ⁊ su mat̄ de eo oi die pōdus. ʒ. xx. i lacte ouino ⁊ expssione vue de vnoꝝ q̄ꝝ sit lb. i. ⁊ fiat sorbitio ⁊ sorbeat ipam ⁊ vrat̄ de medicinis ipiguatis tpat ex medullis ⁊ nux ben dē ⁊ alkesile ꝓpe cū sauich qñ ipz cū hoc frāgit iflatōez sauich ⁊ gīa ipiguādi. vez ipa tardāt i stōacho ⁊ almu gath ⁊ zedoaria ⁊ duo beē ⁊ oia q̄ mouēt spma ex eis q̄ sūt sic̄ bulb⁹ ⁊ herb⁹ ⁊ faseoli. Et ex eis q̄ currūt cursu, p petatū ē vt sūat vmis apis ⁊ exiccet̄ ⁊ terat̄ ⁊ mis ceat̄ de eo aliqd, cū sauich ⁊ det̄ de eo i potu aliqd. De regie bono ad calefactos ē vt sūat̄ dog lact̄ dulcis c⁹ nō vehe mēs sit coagulatio nz acetositas imo accepta ē ⁊ ablata ei⁹ vnctuositas vt sit magis penetratiñ ⁊ leui⁹. Et det̄ de eo i potu extenuatō q̄ztitas medie lb. ⁊ moret̄ sr̄ ipm tri b⁹ hor̄ dōec digerat ipz deide sūat de eo i potu mēdē vi ce alka ⁊ abstineat a cibo vsz ad nocte ⁊ sit cib⁹ ei⁹ pull⁹ ipiguat⁹ ⁊ si tollat vt bibat vinū subtile faciat ⁊ si balne et añ cenā sr̄ illō qū ia bibit cadū vini tenuis puri deide egrediat̄ ⁊ tenet erit meli⁹. Et sūat cicer ⁊ ifūdat̄ in lacte vaccio die ⁊ nocte ⁊ si nouet̄ sr̄ ipz lac ⁊ nutriat̄ i eo pl⁹ illo lz. ⁊ sūat rizi ablūti albi ⁊ seis papaueris triti ⁊ tritici ⁊ ordei tritoꝝ oiuz añ. pōdus. ʒ. xxx. ⁊ pāis ỏ similа exi cati ⁊ zuccari al. ābor añ. pōd⁹. ʒ. xxx. aigdalaꝝ excor ticataꝝ. ʒ. i. aggregēt oia ⁊ ỏcoq̄t ỏ eo oi die pōd⁹. ʒ. xxx cū lacte dulci aut olio ⁊ butyro cocto ⁊ bibat ipm ⁊ bal neet̄ i tia p⁹ ipz q̄ztitate q̄ rsoluat̄ aut sūat lb. i. lact̄ dulcis ⁊ lb. i. aq̄ ferueat cū facilitate dōec cōsūat aq̄ ⁊ pijciat̄ sr̄ ipz ʒ. i. penidioꝝ ⁊. ʒ. i. butyri vaccini cocti ⁊ olz sisami nū ⁊ ferueat bullitiōe vna ⁊ sorbeat. aut sūant̄ farie cice ri ⁊ fabaꝝ ordei ⁊ rizi ptes eq̄les lētiū excoꝛticataꝝ et papaueris albi ⁊ mel excorticati oiuz añ. ps. ʒ. tritici triti sisami excorticati ābor añ. ps. ʒ. zuccari ptes. ij. fiat sor bitio cū lacte ouino ⁊ sorbeat i mane. aut sūat̄ iusqamū al. ⁊ decoq̄t i aq̄ ỏcoctiōe bona ⁊ colet̄ ab eo aq̄ fortiter deide exiccet̄ i ūbra ⁊ ponat̄ i medio masse ⁊ fiat panis ⁊ coq̄t̄ i furno sr̄ laterē q̄libz massa rubz ac si eē tosta ex trahat̄ ⁊ terat̄ ⁊ pijciāt. ij. auř. i lb. i. pulī facte ex sisamo ⁊ papaueř ⁊ sūant̄ de eo mane ⁊ vespe tres plāte man⁹. Medicamē mirabile. sūat̄ iusqamū al. ⁊ abluat̄ cū aq̄ postq̄z ifusuz ē i ea die ⁊ nocte ⁊ exiccet̄ ⁊ inoluat̄ buty ro cocto inolutiōe facili ⁊ bulliat q̄ztū mereť ⁊ pijciat sr̄ ipz q̄druplū sui ỏ amigdal̄ excorticat̄ ⁊ q̄ztū ipz ē de nu cib⁹ ⁊ q̄ztū ipz ē ỏ zuccaro ⁊ sūat ỏ eo ad māsiōez pōd⁹ ʒ. v. et isti qdē ipiguāt̄ cū kekēgi ⁊ solatro ⁊ lactuca ⁊ mo ris ⁊ carne alcubegi. et q ad vltiuz puenerť i extenuatōe idigēt ad curatiōez sui būectatis q̄ dixi⁹ i cap. ethice ⁊ i cap. siccitat̄ stōi qr̄ redi ad ea. et isti itez oz vt liniat̄ cuz pice oib⁹ q̄ttuor dieb⁹ aut trib⁹ fiz mōz notū ⁊ de illo re gimine ē ad ifratos. ℞. helleborī al. seis papaueris al. oiuz añ. pōdus. ʒ. ij. baurach ⁊ gnoꝝ pini ābor añ. ʒ. iij. gno tū ipiguādi pōd⁹. ʒ. iiij. hermodactiloꝝ seis iusqami pi retri galāge been albi oiuz añ. pōd⁹. ʒ. i. kesile pōd⁹. ʒ. v tritici al. mutuc. i. ifūdat̄ triticū i lacte dōec nigrescat dīñ exiccet̄ i ūbra ⁊ torrefiat ⁊ sūat̄ ỏ eo i pluē oi māe ⁊ sero pōdus. ʒ. x. ⁊ sr̄ ipz bibat̄ lac. Aliud notū. helleborī al. farie ciceris ⁊ ameos oium añ. ps. i. kesile ptes. ij. cymini karmeni ⁊ pipis ābor añ. ps. ʒ. terā̄t ⁊ pficiant̄ ⁊ coq̄nt̄ i furno vt panis ⁊ exiccet̄ ⁊ cōmisceat cū tāto pane de si mila exiccato q̄ztū ipz ē ⁊ fiat ỏ eo oi die sorbitō cū lacte ⁊ sūat̄ aut pōat̄ i iure pulli piguis ⁊ sorbeat̄ añ cibū. vi nū ad eos. ℞. kesile pōdus. ʒ. v. ⁊ dittat̄ sr̄. ij. lb. vini boni cui nō sit acetositas oio ⁊ bibat ỏ eo tres cados mane ⁊ vespe ⁊ ad māsiōez. ſ. i oi dispōne cadū. i. Et ꝓfert vt ꝓñt adhibeat̄ sauich. et napi barbarici i sauic sūt vehemēs iu uamēti ad eos calefaciēdo ⁊ būectādo eos: vez ipsi sūt vehemēs calitat̄. et ỏ illo ē ad bnites siccitatē q curēt̄ cura tiōib⁹ eoꝝ cū būectātib⁹ notis ⁊ regie ethicoꝝ: deiñ re gat̄ ille. siccitatē c⁹ attrahit calitas regie calefactoꝝ. ⁊ il le siccitati c⁹ associat̄ frigus cū regie bnitiū ethicā tenecte clisteria vo sūt oē clistere ipiguās renes sic̄ lac ouinū ⁊ p pzie q̄ñ soluit̄ i eo de albezard aliqd. et de eis sūt ꝓposita q̄ ia dicta sūt i cap. ỏsiderij coeūdi ⁊ dicā de eis vnū. sūa tur caput ouis piguis ⁊ mūdificet̄ dīñ terat̄ valde ⁊ ag gregēt illi. ʒ. lb. illiati ⁊. ij. lb. lactis ⁊ sūat̄ tritici ⁊ rizi ⁊ ci ceris toroꝝ oiuz añ. q̄rtā lb. vni⁹ postq̄z fuerit ia aggrega tū totū illud ⁊ dissolutū in aq̄ ⁊ collatū ⁊ fundat̄ ipz ⁊ aq̄ ei⁹ iterū sr̄ cōestionē aliā ⁊ reducat̄ totū ad decoq̄ndū i furno donec discoctū sit caput itez ⁊ colet̄ totū ⁊ sūant̄ ỏ iure. ʒ. iij. ⁊ de pigui. ʒ. ij. ⁊ de faria amigdalaꝝ ⁊ nucum ābaꝝ añ. ʒ. i. fiat clistere cū eo ⁊ dormiat sup ipsum.

De impinguādo mēbruz aliqđ sicut manū aut pedē ⁊ labiū ⁊ nasuz aut ꝓputiū aut virgā. E.iiij.

Ossibile i hoc ē illud qđ a, ꝓpat̄ illi mēbro ⁊ nō ē il lud ex pte ei⁹ qđ cōedit et bibit̄ q̄ñ illō cōe ē corpi i mo ex pte attractōis cibi ad ipz et rtētōis ei⁹ sup ipm et ꝓuersiōis ei⁹ ad nāz ipsius. et illud quēadmodū sciuisti sit p fricationē rubificatē cū aspitate et cū medicinis ru bificātib⁹ deiñ cū fricatiōe q̄ ē fortior et cū effusiōe aque calide deiñ liniat̄ pix ⁊ qdā ponūt̄ sāguisugas cāpestres ⁊ sic̄ vmes rubei i vtute picis. Et tu qdē iā sciuisti i pmis cap. q̄lr̄ admīstret̄ pix ⁊ admīstrat̄ bz mōz quē neccium fac̄ mā veniēs ad ipz strigēdo viā ab eo ad aliō ⁊ appro pīat̄ ei aliq̄ ex opatonib⁹ ferri sic̄ labio ⁊ naso et auri. Et dictū ē i cap. alio ab isto. Dixerť qū labiū ⁊ nasus sūt di minuta oz tūc vt apiat̄ mbrū ⁊ discoopiat̄ cutis ab vtro qz laterť ⁊ icidat̄ caro q̄ ē i medio q̄ idurata ē ex ea qr̄ ꝓ lōgabitur ⁊ aufertur ab eo calositas.

De masculis supflue pinguedinis. E.v.

Inguedo supflua ē cōpos corpis a motu ⁊ de ābu latiōe ⁊ pūsiōe coarctās vēas coarctatiōe ꝓstrigēte eas qr̄ oppilat spiritui vias suas q̄zobrē extinguit multo

tiēs ⁊ silr nō ꝓuēit ad eos spiraculū aeri qr̄ corrūpit pp illō ꝓplo spūs coꝛ ⁊ sūt i tioꝛ qō expellat sāguis coꝛ itū ad locū ꝓstrictū qr̄ fortasse findet vēa subito scissiōe pni tiosa. et i hº mōi qdē dispōe q̄ ē afi eā accūt eis cōstrictio āhelitº ⁊ pulsus cōdis qr̄ succurrat tūc dispōi coꝛ cum phlia ⁊ isti qdē penitº expositi sūt mōti repentine. Et ad sūmū moꝛs sr̄ vltiatos i piguedie festiat ⁊ ꝓpe illos q i pinguāt i ꝑma etate. ipi. n. minutas hñt vēas ⁊ ꝓstrictas ⁊ sūt expositi apoplexie ⁊ palysi ⁊ pulsui coꝛdis diarie pp humitatē ipoꝛ ⁊ malitie āhelitº ⁊ sincopi ⁊ febriբ ma lis et ñ tollerāt famē nꝫ siti cā ꝓstrictiōis meatuū spūs et vehemtie frigoꝛi ꝓplonis ⁊ paucitati sāguis ⁊ mltitudis phlat. et hō qdē nō ꝓuēit ad vltiuꝫ magtudis ipiguatō nis nisi qā ē fre ꝓplonis: et silr istiलt nō gnāntes nꝫ i seie suo ad ꝓmōꝫ pueniētes ⁊ spma ipoꝛ ē paucū. et silr q̄ de mulieribº sūt pigues nō ꝓcipiūt ⁊ qū cōcipiūt abortiūt ⁊ eaꝛ appetitº iteꝛ ē debilis. Et qū isti qdē oēs curāt cū medicis nō fortasse penetrāt medicie i vēas coꝛ vſꝫ ad mbra coꝛ lesa. et qñ ifirmāt nō sentiūt nocumtū velocit qm̄ sēsus coꝛ st debiles. et phlia coꝛ ē difficilis. et i coꝛ solone vētris ē tioꝛ. fortasse. n. mouebit hūoꝛes coꝛ et nō erit possibile vt penetrēt i venas redeūdo pp coarcta tiōeꝫ eaꝛ qr̄ fortasse ducet ad pditiōeꝫ illō. Si āt faciunt aliqd ifirmat eos qm̄ caloꝛ coꝛ inatº ē ōbilis qm̄ eiº lo cus ē strictº. et nos qdē iā dixīus q laudādus ē tpatº et ꝓpe i adolescētia ⁊ piguia q̄uis laborēt ⁊ debilitātur a motu tūc ipa p id qō associat eis de significatiōe huitat sign̄t longitudinē vite. De extenuādo. C. vi.

Egim̄ extenuādi ē ꝓriū regimi ipiguādi ⁊ ē miora tio cibi ⁊ pº ipꝫ balneū ⁊ exercitiū vehemēs cū pene tratōe eiº ⁊ ponē ipꝫ de gnē q nō nutrit. et de gñe eiº cuiº nutrimtū ē siccū aut acre aut salsuꝫ sic̄ sūt lētes ⁊ caugua mich ⁊ acetosa ⁊ fit pais coꝛ panis de q̄ nō ē eiectº fur fur ⁊ panis de oꝛdeo ⁊ mltiplicēt spēs calas q̄ ꝓ ꝓdumē to ponūt i cibariis suis. et de eis q̄ adiuuāt ad mioꝛādū cibū coꝛ ꝓdictū cū eo qō narrat ē vt sit piguis valde vt satiet velocit qm̄ appetitº coꝛ debilitāt ⁊ sint cibi ⁊ potº coꝛ tales vt adiuuēt ad resoluēdā māꝫ si aggregat ō ea ⁊ adiuuat ad illō vehemtia raritat coꝛpis coꝛ ꝑ exercitia laboꝛiosa ⁊ grossitudieꝫ idumti ⁊ lecti ⁊ pmutatiōeꝫ aq̄ fre ad calꝫ ⁊ aeris frīdi ad calꝫ ⁊ ōtectio sp ad frigus vt ꝓstrigāt poꝛi ⁊ oppilēt ⁊ ꝓsolidēt coꝛpus pp hoꝛꝛipi latiōeꝫ qr̄ nō recipiat nutrimtū ⁊ ꝓhibeat resolonē eq̄lē q̄ ꝓcedit attractiōeꝫ eiº qō ē pº ipaꝫ. Qō si fuēit ꝓstrictū ōtegat caloꝛi dōec mltiplicet eiº rsolo qr̄ rsoluat sup illō qō attrahit ad mbrū. Et eūones et voit° nō eq̄lis. nā vo mitº qū ē eq̄l afi cibū ⁊ pº ipꝫ ipiguat. veꝛ illō qō ē plm extenuat. ⁊ alfatio ꝓplonis ad ꝓriū ꝓplonis faciēt pin guedinē si ē frigº tūc calefactio ⁊ si ē calitas eq̄lis tūc icli natio eiº ad frigº aut caloꝛē supfluū. Et hꝫ plꝫ de rebus magis iuuatis plibº q supfluūt i piguedie ⁊ fit ꝺbiḡ. illō a frigoꝛe ē admistratio medicinaꝝ subtiliātiū ⁊ hoc iteꝝ ad caloꝛē ē iuuatiuū. ⁊ oꝫ vt adhibeātur eis exercitia la boꝛiosa ⁊ eūones. ipa. n. efficiūt i hūoꝛibº tres opatiōes q̄rū vnaq̄qꝫ ē iuuatia ad extenuādū ⁊ de illis ē subtiliatio hūoꝛi i eo ⁊ elōgatio eiº a coagulatōe ⁊ expōere ipꝫ ad resoloné ⁊ ō illis ē q ipa puocat ⁊ mouēt hūoꝛes nō ad ptē venarū. et ō illis ē q ipsa faciūt sāguiné lucrari q̄lita tē acutā nō malignā ad ꝰtutē attractiuā. et medicine ad ministrate i doloribº iūcturarū sūt valde foꝛtes i ꝓuoca tiōe vrine nō tpate q̄ qū pmiscētur vadūt cū cibo ad ve nas ⁊ nō pñt ꝓducere mās ad suctiōeꝫ venarū nꝫ ad ptē vrie sumēdo a pte venarū nisi i potu sūatur qū iaꝫ sa ad tēit digō tūc. n. pueniūt ad ep ⁊ illic recip ꝑma opatō ea rū imo foꝛtes q̄ rēanēt discernētes valde hūoꝛs ad ñ ptē venarū q̄re fame patiūtur vene ⁊ faciūt reliq̄s opatiōes et iste med icle iterū ꝓuocāt mēstrua cū ꝰtute q̄zobrē ad iuuāt ad extenuādū i mlibº, et iste qdē medicie sūt sic̄ gē tiana ⁊ semē rute ⁊ aristol. ro. ⁊ petroselinū ⁊ poliū. et sā daraçe qdē inest ꝰtº extenuatia valde ꝑria ꝰtuti karabe ⁊ lacca hꝫ i hoc ꝰtutē ꝓpaꝫ iterū ⁊ silr semē apij ⁊ dra gantū foꝛte ē fꝫ ē tioꝛosuꝫ ⁊ amaracū silr. Cōpositū. ℞ aristol. ro. pōdº. ʒ. i. cētauree mioꝛ. ij. tertias. ʒ. i. gētiane ro. ⁊ polij ⁊ petrosellini ⁊ sal vipe. oiuꝫ añ. ℥. iij. ⁊ ē dosis. i. Medicamē foꝛte. sūatur radix cucūer asinini ⁊ radix altee ⁊ radix oppopōacis ⁊ sūatur i puluē decocto. ʒ. i. et iterū sūantur seis ameos ⁊ se. rute ⁊ cymini eq̄les ptes ⁊ sāsuci ⁊ baurach āboꝛū añ. q̄rta ptis vniº ⁊ lacce ps. i. cº dosi oi die sit auf. i. et de medicis sbtiliātibº sūt acetū ⁊ almuri ⁊ ꝓpe i ieiunio verūtñ ille q hꝫ ōbilitatē neruoꝛū ⁊ q̄ hñt nocumtū i matrice ꝺuitēt acetū. et potare vinū i ieiunio qñꝫ extenuet iterū p hoc q rsoluit ⁊ p hoc q re plet vēas vapoꝛe qū fuēit illō qō potat plꝫ qr̄ vene non rcipiūt iteriº aliud sr̄ ipꝫ ex cibo. et silr medicine leniētes nāꝫ. ipe. n. ꝓtūt cibū a vēis. et qñ admistrātur mltotiēs sit ꝰtº attractiua pig̃ ⁊ cōsuescūt vene euacuari ab eo qō vadit ad eas ap̄ q̄nꝫ motū hūoꝛū ad itestia. et qñ appēt medicie leniētes nāꝫ ⁊ sbtiliātes diuretice nō pueit ad ve nas res mag̃. et ō medicis extenuātibº sūt tyriaca ⁊ vsus eiº ⁊ sal vipe ⁊ diacurcūa ⁊ diacymināū ⁊ diapipeō ⁊ sag zeneā ⁊ anacardinū. et medicamē ō lacca ⁊ athanasia ⁊ hōrusia ⁊ trifera mioꝛ. epithiata ꝰo eoꝛū oꝫ vt sint de ge nere eoꝛū q̄ ifrant ⁊ stupefaciūt ꝰtutē attractiuā ⁊ sit i eis ven. nositas sic̄ iusqamū nigrū ⁊ iusq. al. aut ō gñe coꝛū q̄ resoluūt resolone vehemti sicut sūt ola ⁊ inūctiōes foꝛ tis resolonis. et oꝫ vt fit eoꝛū balneatio i ieiunio ⁊ sit ae rea sudaf faciēs ñ aq̄sa ⁊ būectās. et si fuēit aq̄sa relduti ua sit assiduatio i ea vt nō acciat ex ea attractiōe supflua absꝫ rsolone deiñ ñ festiet ad cōedēdū sr̄ ipaꝫ imo expe etet ⁊ doꝛmiat pº ipaꝫ aut moueat ⁊ exēcitet deiñ qescat pº cōedat rē ōbilē ⁊ silr oꝫ vt sit fricatō eiº fricatō rsolutia cōtinua. De extenuatiōe mēbꝛi ptcular sicut māille ⁊ testicli ⁊ manº ⁊ pedis ⁊ silꝫ illis. C. vij.

Edi i hoc regie iterū ad dispōes ⁊ ꝓditōeꝫ q̄s dixi i extenuatiōe absoluta ⁊ iuuetur cū iuuātibº qbº ap ꝓpantur ⁊ iuuat ad illō sicut facē ipꝫ qescere cū frigoꝛe suo et ligaf vias cibi ad ipꝫ ⁊ strigē cū ligamto ⁊ assidua tio eiº sr̄ illas vias sb eo et attractō cibi ad oppositū eiº. et ō epithiatibº q̄ ꝓhibēt testiculū fieri magnū et māmil lā a magficatōe ē vt sūatur chiolea et cerusa plūbi et mi sceātur cū expfiōe iusqāi al. et oleo myrtio et admistret i vngtō et assiduetur epithiatio eiº ex fricatōe lapidis i q̄ phlomatoꝛis sua acuūt ferramta qū vnº fricatur sup aliū cū aceto aut cū succo iusqami al. et silr multitudo epithi mādi cū aluie oi die. Aut sūatur crete ps. i. et gallarū vi ridiū q̄ vtreqꝫ siut trite et liniātur cū melle i die. ōñ ablu atur cū aq̄ sr̄a fiat illō i mēse. iij. vicibº, et ap ꝓpatur mā mille vt ligetur sr̄ eā cyminū ꝓtritū cōfectū cū aceto ex q̄ ēplet mā milla. et dittatur sr̄ eā pānº ifusus aceto. tribº die. ōñ soluatur et ꝓñr adhibeat cepa lilij al. et strigat et nō soluatur tribº die alijs fiat illō i mēse tribº vicibus.

Loq̄mur nūc ō egtudibº vnguiū de panaritio. C. viij.

Anaritiū ē apa calꝫ exiturale accūs i late ūguis ⁊ ē difficile vehemti doloꝛ ⁊ qñꝫ vlcerat ⁊ pduc ad coꝛ rosiōeꝫ ⁊ qñꝫ currit ex vlceratōe eiº saies sbtil fetida ⁊ ei hoc tioꝛ digiti. De cura. C. ix.

In neccia ē phlia ⁊ vētr solo fiat. ⁊ ē neccīū sbtiliaf ci bū ⁊ ifrāf ipꝫ. ⁊ oꝫ vt currat i curatiōe cursu reliq̄ apatū. s. i obstuatōe dispōis ꝓncipij ⁊ augmti ⁊ statº ōeli natōis ſꝫ q̄ sciuisti. Medicie āt locales st qm̄ i ꝓncipio oꝫ vt sōmergaf i aceto calo. Gal. nāꝫ narrauit q̄ ē vehe mēti iuuam̄ti ad panaritiū ⁊ ñ ē dubiū qn i ꝓn. sit magis iuuatiñ ⁊ ꝓpe ꝺ furfuf aut farina oꝛ. ⁊ ēplet cāfoꝛatū scim ex cāfoꝛa ⁊ qñ ꝓficit opiū cū mucilagie psilij extractacū

aceto ē iuuatū valō. ⁊ ēplatō cū gall' ꝓtritū pluerizati fortasse ꝛfrenāt ipm. ⁊ sil'r sordes auris cū litio qñz ꝓhibet ipz collectōez facē. ⁊ litiū itez iuuatū ē bonū. Et sil'r galle ꝓfecte cū melle illō. n. ē ex eis q̄ ꝓhibēt ei⁹ ꝓfirmatiōez ⁊ sōmergat' sp i aq̄ fr'a ⁊ sedat' dolor ei⁹ cū opio qñ ē mirabile ⁊ mucilago psilij tē ē iuuatiua. Aut sūant galle ⁊ cortices gnator̄ acetosor̄ ⁊ lapides calcis ⁊ fic⁹ sicce cū eq̄li mēsa ꝓficiat' cū melle aut cū rob vue aut cū iuleb ⁊ ligēt' sr̄ ipz ⁊ nō a ꝓxiet oleo aliq̄ nz būitati qū tiet' vlcerato ⁊ radix lilij ⁊ olibanū tritū solū ⁊ cū alijs. Et gna myrti ō cocta cū rob vue fortasse refrenāt ipz. Medicamē sanās panartiū. sūant aloes ⁊ balaustie ⁊ olibanū ⁊ galle ⁊ aggregēt' cū melle ⁊ admistrēt' et ñ oz vt stet' sr̄ in fridātia nā ipa qñ trāsit hora ꝑma ꝓncipij ispissāt cutē ⁊ obsidēt māz ⁊ vehemētior fit dolor. et ñ attēdat' tē illō qō sentit' ō calitate q̄uis sit sic ignis imo resoluat' ⁊ exiccet' ⁊ fortasse cōfert sōmersio i oleo calefcō ⁊ tollerātia sr̄ ipaz ⁊ i medio terat' olibanū ⁊ pōat' sr̄ ipz aut flos ferri ⁊ nigella iterū trita ⁊ mucillagies iterū lenientes ⁊ adipes ⁊ sil'r trociſci andarō ⁊ musces ⁊ sordes auri bona ē ei añ collectōez. ⁊ qū accit maturatio tē pōe sr̄ ipz semē almaru ⁊ psiliū cū lacte. Et qū ē ꝓpe statū ⁊ collectiōez tē ꝑfo ret' ꝑforatiōe sōbuli ⁊ pua vt egrediat' qō ē i ipo ⁊ emplet' qū egressū fuerit cū stipticis sic' st' lētes ⁊ rose ⁊ sic sanabit' ō nabach ⁊ sanich malox ⁊ sanich ō zarur. et p⁹ illō ex faria lupinox cū melle. et qñ vlcerat' tūc aloes ē de melioribꝰ curatiōibꝰ ei⁹ ⁊ sil'r t⁹ cū arsenico ⁊ ēplz ō floꝛer' p istū cū ēplo ō ceruſa ⁊ fecocolla ⁊ coopiat' illō cū pāno i bibito i vio. et oz tē vt sepet' caro ab ūgue ab oi pte ⁊ icidat' illō qō pūgit carnē ex vngue. Emplz bonū qō dixit Paul⁹. ℞. dragāti vsti turi' ābox añ. ptē. i. flor eris ptez 5. terat' cū melle ⁊ admistret'. et itez ēplz hꝰmōi cortices gnatox acetosox ⁊ galle ⁊ scoria eris ⁊ flos ei⁹ misceat' cū melle ⁊ liniat' ⁊ liget' ⁊ nō tāgat locū aq̄ nz olz. ēplm bo dragāti vsti ⁊ turi' ābox añ. ps. i. aggregēt' cū melle ⁊ po nat' sr̄ ipz ⁊ fortasse ē neccīuz qū ē tior corrosiōis administrat' calcadicō ex arsenico ⁊ dragāto ⁊ flor eris ⁊ calce qñ exiccat ipz ⁊ nō ē meli⁹ eo. et qñ icip' currer' ex panaritio vlcerato sanies tē cauterizet' ⁊ icidat' vt ñ pābulet malitia ei⁹ i digito toto ⁊ nos q̄si iā locuti fuim⁹ ō panaritio vice alia. Vlures muris ⁊ scissura vnguiuz ⁊ excoriatio eax ⁊ ipsax scabies. C.x.

Vādoq̄z accīt hꝰ accītia cā siccitat' ꝓplonis mlīce. ⁊ illa fissura vnguiū q̄ ē ōcliuis ad ptes acutas pēdētes cū carne ⁊ pūgētes ⁊ q̄ ledūt dr̄ aur' mur'. In curatō ne vo eius ē neccia mūdificatio corpis cū eūone hūor mlīci si fuerit dñans. ⁊ medicie locales sr̄ vt liniat' alassras cū sale masse ⁊ fece vini. et ēplet' cū cepa mur' assata ⁊ ꝓ prie cū oleo sisamino aut semē lini aut nasturtiū ⁊ ēplm fcm̄ liget' sup ipz cū melle. et nasturtiū ⁊ sal trita ꝓfert' ad illō ⁊ eradicāt' frustra. Aut liniat' cū alassras ⁊ sale ⁊ fece vini ⁊ hoc cōfert scabiei ⁊ excoriatiōi ⁊ sil'r mastix disso lutū cū sale trito. Spasmus ⁊ curuitas ⁊ leprositas q̄ accidunt vngui. C.xi.

Ste passiōes itez accīt ūgui ez plz ex mlīa qr̄ ꝓtit eā ⁊ spasmat eā ⁊ curuat ipaz ⁊ facē eā leprosam. Et mltotiēs qdē ē cā ei⁹ aliqō eradicātiū accīs vngui qū er go vult oriri origie bōa nō custodit ⁊ tāgit mltotiēs ⁊ si egredit' ⁊ si egredit' egredit' ez formā malā ⁊ vadit i gnātiōe sup illā lūmā qr illō qō aduēit ei ō nutrimēto aduēit ei ⁊ nō iuenit i ea penetratiōez ⁊ de eo resolonē ez duos mōs nāles ḡre ꝓponit' i radice vnguis tali ꝓpōne q̄ sit ei difficilis extēsio totⁱ radicis. et multotiens qdē curat' curuata cū adipe. vij. diebus. deide fricat' cū nitro deide iterat' donec equat'. et multotiēs eradicat' vnguis per ca sum ḡre fit fortis dolor ⁊ facit incurrere febrem.

CŪRA. Illa cⁱ cā ē mlīa idiget eūone ei⁹ si fuerit corpi cōis ⁊ sueīnt oēs vngues ia fcē sil'r ⁊ rcificatō cibi ē de reb⁹ magis cōueniētib⁹ ad illō. et q̄ bibit oleū sisa mīnū ⁊ assiduat ipz eq̄nt' vngues ei⁹. et si fuerit mlia ꝓpa vni vngui tūc oz vt curet' curatiōib⁹ localib⁹. Et de curatiōib⁹ qdē localib⁹ ad illō alie sūt q̄ leniūt vnguē ⁊ p parāt ipaz ad excoriādū ⁊ eq̄ndū sic administratio calcis ⁊ arsēici sr̄ eā ḡre sit talis vt radas cū cultello quā q̄stita tē voluer' ⁊ sil'r multitudo ēplationis cū fece alfochaba qñ facit eā facilē ad eq̄ndū. et sil'r si tollerat man⁹ calefac eā cū cera ⁊ eq̄ eā. et gūma ctp̄ssi ē ēplastrū bonū ad li niēdū eā ⁊ semē lini itez ē bonū ad ꝑpasmum. Et adeps ouis qñ ligat' sr̄ ipaz dieb⁹ aliq̄t ⁊ dimittit' lenit eā si autē ñ sufficit itere sr̄ ipaz multotiēs vlq̄z q̄ leniat' ⁊ ꝓparet' ad equāduz ⁊ cōfert ad scabiē vnguium iterum.

Ingeniū i icisiōe vnguis male i forma, sua ⁊ colore suo ⁊ relīqs maculis vt nascat' loco ei⁹ ūguis bōa. C.xij.

Umat' gūma cupressi ⁊ ēplastret' cū ea vnguis mali gna dolorosa dieb⁹ aliq̄t vt leniat' ōinde pungat' ra dix ei⁹ cū acu ⁊ currat' ō ea sāguis plm⁹ deide liget' sup eā allea ꝓtrita die ⁊ nocte deide ꝛnouet' sr̄ eā allea i die et nocte bis qñ ipa cadet. et assiduatio ēplastrādi eā iterū cū oleo qñz ꝑpat eā ad casuz cū q̄libz regie ꝓpe qñ mi sceat' cū eo oppoponacū ⁊ sulfur fractū cōtritū cū adipe. et ō medicis fortib⁹ ad eradicādū ūguē ē ſapinū ⁊ itez dabg glādis ⁊ gūma pigani. et arsēicū ⁊ cantarides aggregēt' cū aceto ⁊ assidueat' ēplastratō ei⁹ cū eis i oib⁹. x. dieb⁹. et itez vtrūq̄z arsenicū ⁊ sulfur citrinū ⁊ glutinuz albotin fiat ex eis ēplastrū cuz aceto ⁊ r̄ſoluat' oi ebdo mada. De obstuatiōe ei⁹ que orit. C.xiij.

Porter' vt igenieret' dōec magificet' ⁊ tueat' a tactu cū manu ⁊ aer' ⁊ alijs ⁊ crescat. ⁊ magis ꝓueniēs qō scit ad illō ē vt fiat aliqd sr̄ digitū sic' pile⁹ de argēto ⁊ sit i eo ꝓnexio rei ⁊ rupta vt nō ꝓhibeat' aer oio. qō si oportue rit ꝓhibē aerē ꝑ calorē aut frig⁹ aut aliud coopiat' cū re alia. ⁊ oz vt figura hui⁹ pilei sit figura q̄ fiat securitas ab obuiatōe digiti a pte vnguis qū ligat' sr̄ ipm ⁊ obuiet ex pte añ. ⁊ obliuiscat' sr̄ digitū spatio mē. i⁹ tūc. n. nascet' vn guis melior q̄ ē. De baras q̄ sit sr̄ vngues. C.xiij.

Umat' nux cupressi ⁊ sic' ⁊ misceat' cū aceto ⁊ faria et ꝑ faria lupinox ⁊ ēplastret' cū eo qñ eradicat al baras ⁊ sil'r semē lini cū nasturtō ⁊ sil'r sex adusta ꝓmista cū arsenico rubeo ⁊ gūa pini ⁊ pix hūida mirabiles si i hoc cū arsenico rubeo cū nuce cupressi. ⁊ glutinū piscius ē mirabile vltimū ⁊ radix acetosē itez linita cuz aceto.

De citrinitate q̄ accit vnguibus. C.xv.

Umant' ex gallis ⁊ aluine cū adipe anatis aut cum felle vaccino aut cuz seie eruce ꝓtrito bene confecto cuz aceto. De attritione vnguium. C.xvi.

Mplet' i ꝓmis cū folijs myrti aut cū folijs gnatox leib⁹ diñ adhibeat' lenientia ⁊ si accit capitib⁹ neruox eax veniētiū ad eas dilatatō adistra sr̄ ea adipes notas ⁊ cerataria leuia. Mort⁹ sanguis sub vngue ab attritione eueniens. C.xvij.

Uret' cū faria ꝓmista cū pice ⁊ ēplastret' cuz ea si āt ñ excusat' imo idiget opatōe man⁹ tūc oz vt findat' vn guis cū facillie scissura obliq̄ cū istr̄o acuto ita vt egredi at' sāguis q̄ ē sub ea. q̄ si accit ex hoc vt eradicet' vnguis fac vt currat' sāguis ⁊ iuiscet' vnguis ⁊ sr̄ illō qō ē sub ea cuz facilie vt sit iuuam̄ ei⁹ ⁊ nō doleat deide cōsideret p⁹ dies aliq̄t. ⁊ si fuerit illic vir⁹ ꝓmat' vnguis aut fide ea cuz facilime ⁊ reducat' ⁊ liget' ⁊ nō diuidas carnē q̄m cōmo uet dolorē magnū maiorē q̄z panaritiuz imo tege eā cū ipsa. Et ēbroca sr̄ vnguē aq̄z ⁊ oleum tepiduz ⁊ pone su per ipsam p⁹ ⁊ in fine ei⁹ emplastrum basilicon.

Explicit liber q̄rtus canonis Auicēne. Deo gr̄as.

Ms 3121

Aspalū ut aspaltꝰ ut azsisahan so de nia lopzi c iij
: Expssū ... ..gtū : Nca mlp ꝑdzsꝰsozsꝰ ..

Lettre trans[illegible] [illegible]T 2e ed xvij

Lettre quinto [illegible] ed 18

Sustens Lazd

[illegible]

[illegible]

[illegible]